

Божа воля на

ЗЦІЛЕННЯ

30 причин, які доводять, що це воля Божа — зцілення КОЖНОГО

Кіт Мур

Божа воля на зцілення

*Тридцять причин, які доводять, що це
воля Божа —
зцілення КОЖНОГО*

КІТ МУР

БОЖА ВОЛЯ НА ЗЦІЛЕННЯ

Авторське право 2013 Кіт Мура (Translation 2023)

ISBN: 978-1-940403-49-6

BK2002UK

Місія життя Мура
6009 Business Boulevard
Sarasota, Florida 34240
941-702-7390
moorelife.org

Якщо не вказано інше, всі біблійні цитати в цій книзі взяті з Біблії в перекладі Івана Огієнка.

Навчальні послання Кіта Мура було перекладено за допомогою технологій. Наші працівники не говорять цією мовою і не можуть гарантувати точність перекладу.

Зміст

РОЗДІЛ	НАЗВА	СТОР.
Вступ	Як пізнати волю Божу	1
1	Слово Боже — це ліки	15
2	Міцний Дух підтримає вас	19
3	У первісному творінні Господньому не було жодних хвороб	35
4	Його воля для Небес і віку наступного	39
5	Походження хвороб	43
6	Хвороба — замисел диявола	47
7	Заповіт зцілення	51
8	Вічні Імена Бога (Єгови)	61
9	Хвороба — це частина прокляття, яке Христос спокутував за нас	63
10	Типи спокутування людських гріхів Христом	79
11	Зцілення є частиною Спокутування	101
12	Первістки спокутування	115
13	Вічне батьківство Бога	129
14	Зцілення — Хліб Дітей.	137
15	Милість Бога.	141
16	Влада над демонами та хворобами	153
17	Служіння Ісуса	171
18	Покладання рук	185
19	Він — Наш Добрий Пастир	193
20	Зцілення в Книзі Діян	207
21	Дари зцілень	213
22	Молитви з Писань про зцілення	223
23	Всеосяжні обітниці Божі	235
24	Він пообіцяв нам довге життя	249
25	Він — Виноградна лоза, а ми — гілки	265
26	Наші тіла є членами Христа	267
27	Ваше тіло — це храм Святого Духа	271
28	Ми — Божі священики	275
29	Наші тіла — це живі жертви	277
30	Ми — тіло Христове.	281
	101 річ, сказана Богом	283
	Цитована література	289

Вступ. Як пізнати волю Божу

В Євангелії від Луки 5:12 сказано: «А як Він перебував в одному з міст, ось один чоловік, увесь укритий проказою, Ісуса побачивши, упав ницьма, та й благав Його, кажучи: «Господи, коли хочеш, — Ти можеш очистити мене!»»

Саме про цього чоловіка лікар Лука казав, що той хворий на проказу. Люди кажуть, що у нього була проказа, але не забувайте, що Лука був лікарем, тож він розповідає більш детально. Навіть сьогодні існують хвороби, які люди вважають невиліковними. Люди не могли допомогти тому чоловіку. Його хвороба вважалася смертним вироком. До того ж він був приречений жити самотником, ізольованим від усіх, і не міг жодним чином спілкуватися зі своєю родиною чи друзями. Багато в чому це була смерть за життя, а його хвороба була дуже запущеною. Його тіло було сповнене диявольської прокази, і це було жахливо.

Але в Біблії сказано, що він знайшов Ісуса. Хіба ви не знаєте, що він рухався в правильному напрямку, шукаючи Ісуса? Він щось сказав Господу. Що Він сказав? Він сказав: «Господи, коли хочеш, — Ти можеш очистити мене».

Є мільйони людей, які вірять в Бога і мають в своєму тілі ту чи іншу фізичну проблему. Я без перебільшення міг би назвати багато віросповідань. Є мільйони людей, які вірять в Господа, мають фізичні проблеми і бажають зцілитися. Якби ви чули, як вони моляться, їхні слова могли б звучати так само, як і слова цього чоловіка. «Господи, я знаю, що ти можеш зцілити мене...». але що тоді вони додають? «...Якщо на це буде воля Твоя». У Біблії в перекладі Івана Огієнка сказано: «Отче, як волієш». Але ж це одне й те саме. «...Якщо на це буде воля Твоя».

А що сказав Ісус? Що Він зробив, коли той чоловік, сповнений невиліковної прокази, сказав: «Господи, я знаю, що Ти можеш зцілити мене, якщо захочеш. Якщо на це буде воля Твоя»? У вірші 13 сказано: «А Він руку простяг, доторкнувся до нього». Це дуже важливо. Хворий чоловік не схожий на те, чого хочеться торкатися. Його шкіра в ранах, що сочаться. Він має жахливий вигляд. І запах від нього, напевно, не найприємніший. Ісус простягає Свою руку чоловіку, який підходить до Нього й каже: «Господи, я знаю, що Ти можеш очистити мене від цієї жахливої хвороби, якщо захочеш». Ісус простягає Свою руку, кладе її на рани чоловіка, що сочаться, і каже: «Хочу. Ти очистився!»

Слава Тобі, Господи! Що сказав Ісус? Він сказав: «Хочу, — будь чистий!», що означає «Ти очистився». Що ж сталося? Сказано: «І зараз», ця проказа, ця жива смерть, ця невиліковна хвороба «із нього проказа зійшла». Слава Богу.

Ви вірите, що все сталося саме так, як написано в Біблії? Це не дитяча казочка. Цей чоловік жив насправді. Він зустрів Ісуса і говорив з ним. Він бачив його. Це історично достовірна подія. У чому ж хороша новина? Ісус сьогодні такий самий, яким був і вчора.

Що, якби сьогодні хтось прийшов і впав на коліна перед Господом? Якби ця людина могла побачити його і сказати: «Господи, я знаю, що Ти можеш зцілити мене, якщо

захочеш», що б Він їй відповів? Якщо Він не скаже їм того самого, що сказав тому чоловікові, значить Він змінився або на Нього вплинув статус чи вплив людей. Жоден із цих варіантів не може бути істиною, тому що в Біблії сказано, що Він не змінюється (Книга пророка Малахія 3:6) і не дивиться на обличчя (Дії святих Апостолів 10:34). Якщо ви вірите Біблії, то маєте вірити, що кожен, хто поставить це питання, у будь-якому місці на землі, отримає таку саму відповідь. «Господи, я знаю, що Ти можеш зцілити мене, якщо захочеш. Господи, прошу, якщо на це буде воля Твоя». Ми маємо вірити, що кожен, хто ставить це питання (якщо він слухає), отримає відповідь: «Я хочу. Тепер ти чистий!»

Що сказано в Писанні? Чи відмовляв Ісус коли-небудь? Ви не знайдете жодної відповіді на кшталт «Не хочу», коли хтось просить Його про зцілення.

Що потрібно для підтвердження того, що щось відбувається «згідно з Писанням»? Писання. Є люди, які критикують нас, і їм не подобаються наші вчення на цю тему. Вони кажуть, що зцілення не завжди є Божою волею, але де їхнє Писання? У нас є Писання, в якому люди кажуть: «Я знаю, що Ти можеш, якщо захочеш», а Ісус відповідає їм: «Я хочу». Де їхнє Писання, в якому сказано, що Ісус говорить людям: «Я не хочу»? Ви не знайдете цього, бо цього не існує.

Проте, в це люди вірять частіше, ніж в те, у що віримо ми з вами. На світі більше християн, які вірять, що «іноді Господь хоче, а іноді ні», ніж тих, хто вірить в протилежне. Я в жодному Писанні не бачив, щоб Він сказав: «Я не хочу». А ви? Можете мені показати? Можете мені сказати? Я кілька разів читав Біблію, але жодного разу не бачив, щоб Ісус сказав: «Я не хочу». Я дуже чітко бачу (і це не єдине місце), що він каже чоловікові: «Я хочу».

Тож це моя відповідь. Я задоволений. Якщо Господь сказав: «Я хочу» *тоді*, Він каже «Я хочу» *зараз* і скаже «Я хочу» *завтра*. Якщо Він сказав: «Я хочу» чоловікові з проказою, Він скаже «Я хочу» вам і мені. Це моя відповідь.

І все ж на лікарняних ліжках і в лікарняних палатах лежать мільйони людей, благаючи Бога: «Господи, я знаю, Ти можеш, якщо схочеш. Якщо на те буде Твоя воля». Вони не знають, чи є на це воля Божа чи ні.

Я пам'ятаю, що колись думав так само. Колись я молився за людей разом з іншими служителями, і ось як ми молилися: «Господи! Зціли їх, якщо на те буде воля Твоя, а якщо ні, то нехай буде воля Твоя». Ми думали, що так підкоряємося волі Божій. Ми вважали, що робимо те, що маємо робити, але я більше так не молюся. Я більше так не молюся, тому що я б ніколи не став молитися про нове народження для когось, кажучи: «Господи, спаси цю людину, якщо на те Твоя воля». Я молюся таким чином не тому, що відкрив для себе Його волю. Я пізнав Його волю. І смерть людей — це не воля Божа». Його воля — привести всіх до покаяння і до рятівного знання Господнього. Звідки я про це дізнався? Щоб пояснити це, у Писанні є кілька віршів. Я ніколи не молюся про чийсь порятунок, кажучи: «Якщо на те буде воля Твоя». А ви? Я ніколи не молюся про чийсь зцілення, кажучи: «Якщо на те буде воля Твоя». Я знайшов волю Божу в Біблії, і не тільки в цьому одному вірші.

Я звертатиму на це увагу, поки будь-які сумніви в Божій волі на ваше зцілення не стануть схожими на давно забутий сон. Вони видаватимуться вам дуже давніми, і ви навряд чи ще колись згадаєте, що сумнівалися в Божій волі на зцілення.

Якщо ви не вірите, що згодні з цим, це нормально, але не відвертайтеся від мене й наведіть свої факти. Використайте усі свої Писання. Ви розумієте, що я маю на увазі? Люди вимагають, щоб я доводив те, у що я вірю. Візьміть Біблію й доведіть мені, чому Божа воля *не* в нашому зціленні.

Як можна розпізнати волю Божу? Це велике питання не тільки щодо зцілення, але й щодо всього іншого. Як можна пізнати волю Божу? Багато людей говорять про це дуже таємничо. «Якби ми тільки знали волю Божу. Якби можна було пізнати волю Божу». Як ви збираєтеся пізнати її? Як ви дізнаєтеся, що пізнали її? Як можна пізнати волю Божу? Мільйони людей вірять, що на будь-яку подію є воля Божа, і ми не розуміємо цього повністю, але це є Його воля.

Коли я молився про числь зцілення і запитував людину: «Чи вірите ви, що ваше зцілення — це Божа воля?», людина відповідала: «Не знаю. Сподіваюся на це». Тому я запитував: «Як ви дізнаєтеся про це?» І отримав відповідь: «Я думав, що ви помолитеся за мене, і, якщо я зцілюся, значить, на те була воля Божа, а якщо ж ні, значить, Він не волів цього».

Тож як розпізнати волю Божу? За результатами чи відсутністю результатів, так? Однак люди не роблять цього в будь-якій ситуації. Вони роблять це лише в певних традиційних сценаріях. Люди не вчиняють так само, коли мова йде про порятунок, чи не так? Що, якби ми вчиняли так з людьми, які народжуються згори? Звідки нам знати, якою є Божа воля — врятувати їх чи ні? Якщо вони потраплять на небеса, ми знатимемо, що на те була Божа воля, а якщо ж вони потраплять в пекло, тоді ми будемо знати, що на їх порятунок не було Божої волі.

Це найважливіше рішення в житті людини. Чи є люди, які вмирають без Господа? Чи це воля Божа? Ні. Тоді чи правда, що все, що відбувається з людьми, — це Божа воля? Ні, це не воля Божа, і якщо так відбувається з найважливішою річчю — нашим вічним спасінням — чому ми думаємо, що щось фізичне, наприклад наше зцілення чи задоволення наших фізичних потреб, відрізняється від неї?

Не можна визначати Божу волю за тим, що відбувається. Це духовно безвідповідальний підхід, духовно лінива позиція. Дуже зручно говорити, що все, що відбувається, — це воля Господа, і все, що не відбувається, — це теж воля Господа. Ви чуєте, як про це говорять ваші знайомі християни. Вони спізналися, щось не зробили чи зробили помилку, і вони кажуть: «Напевно, на те була воля Божа». Чи була це Божа воля на те, щоб ви даремно витрачали свій час, дивилися телевизор весь вечір і не готувалися? Чи була це воля Божа?

Або під час водіння людина, впустивши бутерброд, нахилиється вниз, намагаючись його знайти, пролітає перехрестя, потрапляє в аварію, розбиває свій автомобіль і каже: «Я не розумію, але, напевно, на це була воля Божа». Ви жартуєте? Ви шукали бутерброд на

підлозі, потрапили в аварію і кажете, що на те була воля Божа? Розумієте, про що я говорю?

«Ну, — кажуть вони, — ми просто не розуміємо всіх цих речей, але все має свою причину». Ви чули це раніше? «Все має свою причину...» Це все одно, що сказати: «Сонце світить, і тому ми можемо бачити... Ми занурюємося у воду, і вона мокра...» Ви нічого не сказали. Звичайно, на все є причина. Причиною може бути те, що ви відволіклися. Причиною може бути те, що ви не слухали Бога.

Горді люди не хочуть брати на себе відповідальність ні за що, і тому дуже зручно говорити, що все, що відбувається, таємничим чином є волею Божою. Їм зручно, коли ніхто не висловлює заперечень. Вони ніколи ні за що не несуть відповідальності. Чому? Тому що «такою була воля Божа, і ми не знаємо, чому все це сталося чи не сталося, але не ставте під сумнів волю Божу». Це такий дуже прихований спосіб сказати: «Не ставте мені більше про це запитань і не змушуйте мене відповідати, слухати ваші заперечення або щось із цим робити». Це дуже зручно, але це брехня і обман.

Я ставлю питання і відповідаю на нього: «Як можна пізнати волю Божу?» Бо мільйони людей вірять у те, про що ми вже говорили: *якщо вони зіцлюються, значить, на те була воля Божа. Якщо ж вони не зіцлилися, значить, на це не було волі Божої. Якщо вони отримують благословення і процвітають, значить, на те була воля Божа. Якщо ж ні, значить, Бог волів, щоб вони були бідними.* Мені шкода, але в контексті Біблії це просто неприйнятно. Чи правда, що всі події тим чи іншим чином є волею Божою? Ні.

У Посланні до Римлян 12:2 сказано: «І не стосуйтеся до віку цього, але перемініться відновою вашого розуму, щоб пізнати вам...» «*Пізнати*» означає «випробувати й з'ясувати». Що ви збираєтеся з'ясувати? «...Що таке добра, прийнятна і досконала воля Божа».

Отже, якщо все, що відбувається, — це воля Божа, навіщо потрібно все це «оновлення, випробування та доведення»? Вам нічого з цього не знадобиться, бо на все є воля Божа. Він каже, що для правильного мислення слід оновити свій розум. Ви маєте чомусь навчитися і зрозуміти деякі речі, щоб можна було випробувати все, що вас оточує, і вирішити: *чи це воля Божа? Ні, це не Божа воля. Або так, це добра воля Божа. Або, можливо, це воля Божа. Це майже... Так, це досконала воля Божа! Або це абсолютно не співпадає з волею Божою.*

Чи маємо ми навчитися розрізняти, доводити, випробувати і знаходити добру, прийнятну й досконалу волю Божу? Хто має з'ясувати, в чому полягає воля Божа? Ви. Я. Чи доведеться для цього попрацювати? Так, доведеться. Вам доведеться змінити своє мислення. Ваш розум має оновитися. Це все одно, що бути перепрограмованим. «Оновитися» означає, що в розумі вже були якісь знання, і нам потрібно їх оновити. Нам потрібно щось інше, щоб досягнути це. Зміниться сам спосіб вашого мислення.

Я все ще говорю про те, як ми пізнаємо волю Божу. Деякі люди кажуть, що все, що відбувається — добре і погане — це воля Божа. У Першому Посланні до Солунян 4:3

сказано: «Бо це воля Божа, — освячення ваше: щоб ви береглись від розпусти». Відбувається якась розпуста? Якась подружня зрада? Чи це воля Божа?

Не можна просто вибрати одне та ігнорувати інше. Якщо вірити, що все, що відбувається з чоловічим і жіночим тілами під час зцілення та хвороби, є волею Божою, то чому це не стосується й цих речей теж?

Така воля Божа. Контролюйте себе. Опануйте своє тіло. Не зраджуйте. Не чиніть розпусту. Не чиніть перелюбу. Ось воля Божа. У Біблії про це сказано дуже чітко. Чи реалізується воля Божа скрізь з усіма людьми? Ні.

Чи відбуваються на землі події, які не є волею Божою? Хто має відкрити волю Божу? Ми. Як <br.733ms / > ми це зробимо? Нам потрібно трохи оновити розум.

Інший вірш, схожий на цей, — Перше послання до Солунян 5:18. «Подяку складайте за все, бо така Божа воля про вас у Христі Ісусі». Чи всі так роблять — постійно складають подяку за все? Чи чути людські бурчання і скарги? Чи це воля Божа? Як ми дізналися, що це не воля Божа? Ми бачимо її тут, у вірші. Якщо подяка — це воля Божа в будь-якій ситуації, то скарги не можуть бути Його волею. Якщо порятунок — це воля Божа, то загибель не може бути Його волею. Якщо чистота й вірність — це воля Божа, то невірність, перелюб і розпуста не можуть бути Його волею. Якщо зцілення — це воля Божа, то хвороба не може бути Його волею.

Багато людей із вищою освітою та науковими ступенями, вважають, що все набагато складніше за це. У них немає Писання, яке підтверджувало б це, і те, в що вони *за їхніми словами* вірять, несумісне з іншими сферами їхнього життя. А ще вони ставляться до цього з лицемірством. Якщо ви не вірите в зцілення, то не намагайтеся зцілитися — просто будьте чесними. Не ходіть до лікаря. Якщо ви вірите, що маєте хворіти, але намагаєтеся видужати, тоді ви намагаєтеся порушити Божу волю.

«Я не знаю, чи така Його воля». Ви мусите відкрити її, тому що, якщо Бог воліє, щоб ви хворіли, тоді ви і ці медичні працівники порушуєте волю Божу, намагаючись змінити Його план на ваше життя. Ви або вірите в це, або ні.

А ще інколи люди кажуть: «Я не вірю в усі ці вчення про процвітаньня». Що ж, тоді живіть у бідності. Якщо ви дійсно вірите, що Божа воля полягає в тому, щоб у вас не було нічого, то й не майте нічого. Живіть за тими принципами, у які ви, за вашими словами, вірите. Я знаю, що людям це не подобається, але будьте дотримуйтеся того, у що, на вашу думку, ви вірите.

Така воля Божа. Послання до Ефесян 5:17 — дуже важливий вірш, який стосується цього питання. Як можна пізнати волю Божу? У цьому вірші сказано: «Через це не будьте нерозумні, але розумійте, що є воля Господня».

Чи маєте ви з'ясувати й зрозуміти, в чому полягає воля Господня? Або можна не знати про неї й казати: «Ми просто не знаємо»? Більшість речей — це таємниці, які нам ніколи не

зрозуміти повністю. У якому вірші про це сказано? У нас є вірш, у якому сказано, що ми маємо пізнати її.

У розширеному тексті Біблії сказано: «Тож не будьте нерозумними й дурними, але чітко розумійте й осягніть, що є воля Господня». У чому полягає воля Господня? Ісус сказав: «Хто бачив Мене, той бачив Отця», і Він — Слово сталося тілом, і перебувало між нами.

Чи вірите ви, що написане Слово в Біблії є проявом Живого Слова? Чи вірите ви, що Ісус і слова, які були написані про нього, — це спосіб, яким Святий Дух Божий проголосив волю Отця? Чи можна знайти волю Божу в Біблії? Якщо не можна, то де ви збираєтеся її шукати?

Можливо, мої слова звучатимуть трохи спрощеними, але люди шукають Божу волю в багатьох місцях, окрім Біблії. Що нас переконає остаточно? Я чув, як люди кажуть: «Я просто вірю... Я так думаю...» Це не має значення. «Як і ви, я можу вірити у все, що захочу». Кожен може вільно вірити в те, у що хоче вірити, і якщо це те, у що я вірю, я в це вірю. Якщо ви християнин, ви вже дізналися, у що вірити, і з вашого боку не добре говорити: «Я вірю в це». Чи ґрунтується ваша віра на Писаннях? На якому Слові вона ґрунтується?

Як нам знайти волю Божу? Її можна знайти її в Слові Божому, і це ще один синонім до слова «Ісус». У Слові Божому розкривається воля Божа. Ісус сказав: «Не від Себе ж Самого прийшов Я, а Мене Він послав». Він сказав: «Бо від Себе Я не говорив». Що це означає? Усі діяння Ісуса, які ви коли-небудь бачили, або Його слова, які ви чули, були прямими одкровенням незмінної волі Божої для всіх людей, на всі часи.

Тож, коли ми читаємо, що цей чоловік, сповнений прокази, підходить і каже: «Коли, Господи, хочеш, — Ти можеш очистити мене!», а Ісус простягає руку, кладе її на хворе тіло цього чоловіка й каже: «Хочу», чи має це для нас якесь значення?

У Біблії сказано, що коли б написати про всі діяння й слова Ісуса, то й сам світ не вмістив би написаних книг. (Євангелія від Івана 21:25) Ми отримали дуже невелику частину записів про те, що Він казав і робив, і ця саме кількість була спеціально обрана Богом Отцем, Святим Духом і передана через Його людей. Навіщо Він створив їх? Тому що це Слово — історичний точний опис подій, але це набагато, набагато більше, ніж просто історія. Через нього Бог звертається до всього людства, відкриваючи кожному волю Божу на віки віків.

Якби зцілення цього чоловіка було лише для нього, цей випадок не згадувався б у Біблії, де ми з вами сьогодні могли б прочитати про нього і в нього повірити. Той факт, що цей випадок відбувся і що він записаний і зафіксований у багатьох Писаннях, означає, що ми маємо щось із нього дізнатися? Коли Ісус сказав: «Я хочу», Він не просто сказав «Я хочу» цьому чоловікові того дня. Це і є незмінна воля Божа для всіх людей на всі часи. Коли Він сказав чоловікові: «Я хочу» і записав це в Біблії, ці слова призначалися для вас і для мене.

Чому ж у світі досі є мільйони людей, які благають Бога зцілити їх, «якщо на те буде Його воля»? Їм цього недостатньо; вони хочуть чогось іншого. «Як ви знатимете, що на те є воля Божа?» Вони відповідають: «Я зцілюся». Чи мають вони на увазі, що повірять в це, коли побачать? «Так». Буде занадто пізно в це вірити. Для віри буде запізно. Якщо вам потрібно побачити щось, перш ніж повірити в те, що це Божа воля, то ви відмовляєтеся від будь-якої віри.

Людина з вірою вірить у це, навіть коли це видається неможливим, тому що Він так сказав. Божа воля — зцілювати людей. Перечитайте Євангелію від Луки 5:12-13. Чоловік сказав: «Господи, коли хочеш, — Ти можеш очистити мене!» Ісус відповів: «Хочу, — будь чистий!»

У віршах 12 і 13 викладення Біблії Кеннета Тейлора цей чоловік каже: «Господи! Якщо Ти тільки схочеш, Ти зможеш повністю зцілити мене від цієї хвороби». Ісус простягнув руку, доторкнувся до цього чоловіка і сказав: «Звичайно, я хочу. Зцілися». І проказа миттєво зійшла з чоловіка».

Подумайте ось про що: якщо чоловік або жінка щиро приходять до Господа і кажуть: «Господи, я припустився помилок, — мені дуже шкода. Я згрішив проти Тебе, але прошу Тебе врятувати мене». Що Господь відповість їм? «Звичайно, я врятую тебе. Бо для цього я зійшов на хрест».

А як щодо чоловіка або жінки, які потребують порятунку від шкідливих звичок і проблем? Що Він скаже їм? «Звичайно, я врятую вас».

А як щодо людини, яка страждає від пригнічення розуму? Ісус прийняв покарання саме для того, щоб ви віднайшли мир. «Звичайно, я врятую вас». Чи вилікував Він ваші недуги? Чи страждав Він від ваших хвороб? Чи взяв Він на себе ваш біль? Хіба не написано: «Його ж ранами нас уздоровлено» (Перше послання Петра 2:24)? Тоді, безумовно, Він врятує нас.

Промовте вголос: «Звичайно, Він врятує нас».

Подумайте ось про що: ви стоїте й дивіться на те, як Ісуса прибивають цвяхами до хреста, а потім Він воскресє. Він стікає кров'ю, а ви піднімаєте до нього очі й питаєте: «Моє спасіння — це Твоя воля? Бо я не знаю, Господи...» Чому Він там? Що відбувається? Ми всі загинули б, якби Ісус не зробив нічого, щоб запобігти цьому.

Він прив'язаний до стовпа для биття. Його б'ють, а ви дивитесь на нього й кажете: «Чи хочеш Ти, щоб я зцілюся? Він каже: «Звичайно, я хочу». Мені ця фраза подобається, а вам? «Звичайно, я хочу».

Люди розгублені. Вороги збивають людей з пантелику через служителів, проповідників та письменників. Протягом століть вони створювали проблеми й плутанину. Якщо прочитати цю Євангелію без релігійних упереджень, то можна побачити, що кожен, хто коли-небудь приходив до Ісуса за зціленням, був зцілений. Кожен. Нікому з них не казали,

що Бог працює над чимось у їхньому житті, і вони мають зачекати або що ще не настав потрібний час. Цього немає в Біблії. Ці фрази знайомі, але їх немає в Біблії. Це брехня, створена людьми для виправдання того, чому певні події не відбулися. Це зарозумілі виправдання, придумані людьми, які намагаються уникнути будь-якої відповідальності. Це дуже зручно. Проблема в тому, що люди продовжують хворіти і вмирають молодими й передчасно. Люди кажуть: «На це була воля Божа. Богу був потрібен ще один ангел в Його хорі. Він забрав хворого до Себе, і ми не знаємо чому». Але це неправда. Усе це неправда. Якщо людина була врятована, слава Господу, вона потрапила на небеса. І це чудово. Але вас не мають позбавляти років служіння та плідної праці в цьому житті.

Ви вірите, що у вас є Цілитель? Промовте вголос: **«У мене є Спаситель, і я спасений».** **«У мене також є Цілитель, і я зцілений».** **«Моє зцілення — Божа воля».** Слава Богу.

Наведу вам три причини, чому християни хворіють і продовжують хворіти. Я говорю про християн, а не про нехристиян.

Перша причина — це те, про що ми вже говорили. Мільйони християн не знають, що на їхнє зцілення є Божа воля. Вони все ще сумніваються і сперечаються на цю тему. Вони не знають, що зцілення було куплено, що за нього було сплачено, і що воно належить їм, так само, як прощення їхніх гріхів. Якщо вони цього не знають, вони не прийматимуть його. Якщо ви ставите під сумнів Його волю щодо зцілення, значить, у вас немає віри.

Брат Ф.Ф. Бозворт, автор книги «Христос-цілитель», сказав: «Віра починається там, де відома воля Божа».

Це вірно і щодо народження згори. Знаючи, що Бог любить вас, знаючи, що Він заплатив за Вас високу ціну, і знаючи, що Він воліє врятувати вас, ви вірили в те, що народитеся згори. Ви також маєте знати, що Божа сила може зцілити вас, що ваше зцілення — це Його воля, і ціна за це вже заплачена. Багато людей цього не знають, а якщо і чули про це, то не прийняли.

Друга причина полягає в тому, що дароване благодаттю слід приймати вірою. Ви маєте активно приймати це. Ви маєте отримати це через свою віру. Навіть якщо хтось заплатив за ваш обід, вам все одно потрібно піти та з'їсти його, щоб відчувати себе задоволеним. «Ви маєте отримати це».

А третя причина — небажання багатьох людей підкорятися Бога й дотримуватися Його ідеального плану на їхнє життя. Ми говорили про добру, прийнятну і досконалу волю Божу. Якщо не підкорятися Богові, можна натрапити на шлях, яким не слід іти. Чи відомо вам, що неправильна дорога вестиме вас через міста й місця, яких ви не побачили б, якби їхали правильною дорогою? Люди стикаються з великою кількістю поганих речей і намагаються списати все на волю Божу, але правда в тому, що вони рухаються неправильним шляхом.

Повернемося до першої причини. У Євангелії від Матвія 9:27-28 сказано: «Коли ж Ісус звідти вертався, ішли за Ним два сліпці, що кричали й казали: «Змилуйсь над нами, Сину

Давидів!» І коли Він додому прийшов, приступили до Нього сліпці. А Ісус до них каже: ...» Як видно, Він не просто зцілив їх. Він говорив з ними. Він ставив їм запитання. Чому? Чи важливо те, що вони думають, у що вірять і що роблять? Чи Господь просто зцілював всіх, незалежно від того, про що люди думали чи в що вірили? Деякі люди кажуть, що Він зробив це, щоб довести власну божественність. Це неправда. Навіщо ставити запитання? Навіщо шукати відповіді? Навіщо змушувати людей вірити в певні речі? Тому що одним з найважливіших чинників їхнього зцілення є їхня віра. Зараз я говорю про Ісуса.

Що Він сказав? «Чи ж вірите ви, що Я можу вчинити оце?» Прокажений вже прийняв рішення, чи не так? Він сказав: «Я знаю, що Ти можеш, якщо схочеш». Сліпці чоловіки цього не сказали, тож Він запитав їх: «Чи ж вірите ви, що Я можу вчинити оце? Що я можу це зробити?» Що вони відповіли? Так, так. Хороша відповідь. Що Він зробив? Він доторкнувся до них.

Він досі торкається людей? Чи знаєте ви, що до вас можуть доторкнутися прямо там, де ви знаходитесь? Не потрібно чекати швидкої музики. Не потрібно чекати, поки чоловік доторкнеться до вас. Він може торкнутися вас прямо там, де ви знаходитесь. Усе, що ви маєте зробити, це повірити в ці слова.

Кілька років тому я викладав у Школі зцілення, в невеликій групі приблизно з 5 осіб. Усе відбувалося в неофіційному форматі, і коли я розповідав про зцілення, одна жінка подивилася на мене і сказала: «Я перепрошую».

Я сказав: «Слухаю вас».

Вона запитала: «Чи означає це, що я маю просто вірити, що отримую своє зцілення, і маю просто прийняти його і зцілитися?»

Я відповів: «Усе правильно».

Вона запитала: «І я більше нічого не маю робити?»

Я сказав: «Більше нічого. Ісус вже зробив найважче». Хіба не так? Він заплатив за ваше зцілення. Він заплатив за це. Він узяв ваші недуги. Він взяв на себе ваш біль.

Вона сказала: «Добре».

Я продовжив навчати. Я не розмахував руками, не проповідував у швидкому темпі, там не було швидкої органної музики. Я просто навчав людей.

Наприкінці уроку ця жінка звернулася до мене: «Послухайте».

Я сказав: «Так?»

Вступ

Вона сказала: «Ця сторона мого тіла була паралізована. Я не могла нічого робити цією рукою. Я нічого не могла нею взяти». І тут вона сказала: «Погляньте! Погляньте на це!» Вона розтиснула і стиснула кулак.

Ми почали кричати. Ми почали славити Бога. Ніхто за неї не молився. Ніхто не торкався її, але до неї доторкнувся Бог. Що ж сталося? Вона запитала: «Чи означає це, що я маю просто вірити, що можу отримати своє зцілення, і зцілитися?» Я сказав їй: «Так написано в Біблії», і вона відповіла: «Добре». Хтось сказав би: «Усе не може бути так просто».

Як ми народилися згори? Для цього нам не довелося стрибати з будівлі. Не довелося читати напам'ять всю Біблію. Як це відбулося? Скільки часу на це знадобилося? Ви повірили, що прийняли Ісуса в своє серце та своє життя. Ви повірили, що Бог воскресив Його з мертвих, і ви своїми устами визнали: «Ісус є Господь». Якщо людина настільки швидко може стати новою особистістю в Ісусі Христі, що є набагато більшим дивом, ніж відновлення фізичного тіла, тоді той самий принцип діятиме й для зцілення.

Він сказав: «Чи ж вірите ви, що Я можу вчинити оце? Говорять до Нього вони: «Так, Господи». Тоді Він доторкнувся до їхніх очей і сказав: «Нехай станеться вам згідно з...» *Моїми здібностями?* Ви могли б подумати, що Він поставить їм це запитання, але Ісус цього не зробив. Тоді, *згідно з волею Божою...?* Ні.

Хтось каже: «Можливо, в Біблії *говорилося* не так, але кожен *знає*, що це залежить від Божої волі».

Не змінюйте слова Ісуса своїми теоріями та думками. Чи знаєте ви, що Ісус міг би сказати будь-що, що в той момент спало Йому на думку? Він міг би сказати: «Тоді, *згідно з волею Божою...*» Він міг би сказати: «Тоді, *силою, якою Я наділений...*» Хіба Він не міг цього сказати? «Тоді, *Я, як Син Божий...*» Він міг би сказати що завгодно, щоб підтримати деякі вірування людей, але утримався від цього. Що Він сказав? «Чи ж вірите ви, що Я можу вчинити оце?»

Сліпці відповіли: «Так».

«Нехай станеться вам згідно з вашою вірою!»

У розділі 9 Євангелії від Марка чоловік привів до учнів свого сина. Хлопчик страждав від нападів, і люди намагалися якось допомогти йому, але не могливилікувати. Знаєте, багато людей саме тоді почали б нове навчання? Вони молилися за нього, вони працювали з ним, але той не зцілювався. Вони могли б сказати: «Як відомо, не все залежить від волі Божої, і ми не знаємо чому», але цього *немає* в Біблії.

Вони привели чоловіка до Ісуса, і у вірші 22 цей чоловік сказав: «Але коли можеш що Ти, то змилуйсь над нами, і нам поможи!» Чи вірить цей чоловік, що все залежить від Ісуса? Він повністю довіряє свою долю Ісусові й каже: «Господи, якщо Ти можеш щось зробити...?» Він вважає, що все залежить від Нього.

Що сказав Ісус у наступному вірші? *«Якщо на те буде воля Божя...»*? Ні. Чи сказав Він: *«Якщо вірити, все можливо... якщо на те буде воля Божя»*? Він міг би сказати і так. *«Усе можливо, якщо Я буду з тобою, бо мені дано силу, і тому що Я Син Божий, я можу це зробити, але не намагайтеся повторити це вдома...»* Хіба не міг би Ісус сказати щось таке, якби схотів? А Він сказав: *«Тому, хто вірує, все можливе»*.

У Євангеліях від Матвія, Марка, Луки та Івана описано приблизно 19 прикладів зцілення людей. Залежно від того, як рахувати, їх може бути більше. Є кілька місць, в яких сказано, що багато людей було зцілено. Є місця, в яких сказано, що люди, одержимі демонами, були від них звільнені. Малху відтяли вухо, але Ісус зцілив його. Є лише в 19 випадках у Біблії є деяка інформація про те, що з ними сталося і як вони були зцілені.

Але в 10 з 19 випадків нашу увагу конкретно звертають на віру окремих осіб.

Я перерахую їх для вас. Що стосується сина царедворця, то в Біблії сказано, що цей чоловік повірив слову, що до нього промовив Ісус, і пішов. Синові царедворця стало краще, він одужав і зцілювався.

Паралізований чоловік, якого спустили через стелю, був зцілений, бо, згідно з Біблією, *«Ісус, віру їхню побачивши, промовив до них»*.

Сотникові, в якого захворів слуга, Ісус сказав: *«Іди, і як повірив ти, нехай так тобі й станеться!»*

Звертаючись до жінки, яка страждала від кровотечі, Він сказав: *«Будь бадьорою, дочко. "Твоя віра спасла тебе!"*

Що стосується двох сліпців, то він доторкнувся до їхніх очей і сказав: *«Нехай станеться вам згідно з вашою вірою»*.

У Євангелії від Луки десятьом прокаженим Ісус сказав: *«Ваша віра спасла вас»*.

Звертаючись до сліпого Вартимея, Він сказав: *«Твоя віра спасла тебе»*.

Дочці сиропінікіянки Ісус сказав: *«О жінко, твоя віра велика. Нехай буде тобі, як ти хочеш»*.

Чоловік, у якого був психічно хворий син, сказав: *«Вірую, Господи, — поможи недовірству моєму!»*, і хлопчик був зцілений.

За Біблією, Ісус сказав Яїру про дочку його: *«Не лякайся, — тільки віруй!»*, і той повірив.

Це сталося в 10 з 19 випадків. У 6 з 19 випадків видно віру цих людей. У Біблії не сказано: *«Ваша віра зцілила вас»*, але це видно.

Чого ж у Біблії точно немає? Будь-якої згадки про те, що це може відбуватися не з волі Божої, або, можливо, ще не настав потрібний час, або що це залежить від Бога, і ніхто насправді не знає, як і чому, і, щоб побачити, що станеться, потрібно просто почекати. Чуєте? Кожен раз, коли в Біблії повторюються одні й ті самі фрази, наприклад десять разів, це ключ до розгадки. «У чому розгадка?» Ваша віра спасе вас.

Як це має статися? Це станеться згідно з вашою вірою, згідно з тим, у що ви вірите. Людям це не подобається. Вони не хочуть чути про це. Вони хочуть вірити в щось інше. Але якщо вам потрібен результат, якщо ви хочете чудес у своєму житті, якщо ви хочеш прожити багато років, потрібно зрозуміти це і усвідомити, що ваша віра має велике значення.

Ми знаємо, що саме так люди рятуються. А що як хтось запитає: «Чи вірите ви в Ісуса як у свого Господа і Спасителя?» і людина відповість: «Ні. Хіба має якесь значення те, чи вірю я в це?» Так!

Люди говорять одні й ті самі слова, чи не так? Хіба так важливо вірити в те, що має зцілення — це Божа воля? Хіба це не лише Його рішення?» Те, у що ми віримо, має велике значення. Ми зцілюємося згідно з нашою вірою.

Вам станеться згідно з вашою вірою. Ваша віра спасла вас! Все залежало від сили вашої віри. Це і є Біблія. Навіщо вірити в щось інше? Чому люди кажуть, що все залежить від волі Божої?

Ви знаєте, що не всі погоджуються з нами. Чому мільйони людей кажуть, що зцілення залежить від Божої волі? Чому Господь не сказав цього в жодному з описаних мною випадків? Цього немає в Біблії, тому це не відповідає Писанню. Я знаю, що це дуже популярна думка, але вона не відповідає Писанню. У Біблії сказано: «Згідно з вашою вірою», «За вірою твоєю», «Твоя віра спасла тебе», «Іди з миром», «Будь чистий», «Це зробила твоя віра». Говорить Ісус. Він сказав: «Це зробила твоя віра».

«Хочете сказати, що моя віра може повністю зцілити мене?» Ні. Я цього не кажу. Це сказав Ісус.

Це гарна новина. Що робити, якщо, спробувавши всі ліки та провівши всі можливі аналізи, лікарі дійшли висновку, що вони вже вичерпали всі свої можливості? Чи залишився у вас шанс на зцілення? Так. Ваша віра може повністю зцілити вас, і це простіше, ніж ви думаєте.

Хтось скаже: «Я розумію, але така віра... Якби у мене було достатньо віри... Але повірити важко...»

Це дуже просто. Диявол хоче, щоб ви думали, що це важко, але Слово Боже прийде, і ви почувете його, і з ним прийде віра в зцілення. Чи думаю я, що це правда? Ні, я *знаю*, що це правда. Я знаю це зі Слова Божого. Я особисто бачу це з року в рік. Я бачив деякі

найжахливіші хвороби. Я був свідком того, як люди були на межі життя й смерті, від них залишалися тільки шкіра та кістки, і вони не могли ні говорити, ні піднятися з ліжка.

Не кажіть: «Ви не знаєте, наскільки це погано». Я, напевно, бачив і гірші випадки. Саме це я робив рік за роком, день і ніч. Я бачив це.

Я був свідком того, як люди виривалися з лап смерті. Я бачив, як вони розквітали, ніби квіти на сонці, і розкривалися, коли слово Боже приходило і проливалось на них цілющим дощем. Я бачив, як вони ставали все сильнішими й міцнішими. Я бачив, як вони поверталися до своєї роботи. Я бачив, як вони поверталися додому. Я бачив, як вони набирали вагу і жили ще кілька років. Це не чутки. Я бачив це багато разів. Я говорю про людей, які були повністю жовтими від жовтяниці, або мали гігантську пухлину, яка випирала зі шлунка, або пурпурові пухлини, які було видно під шкірою. Я бачив людей, які не могли дихати без апарата штучного дихання та місяцями не могли їсти тверду їжу.

Я згадую чоловіка, у якого був зонд для годування. Він настільки зміцнів у своїй вірі, що витяг зонд, пішов до мексиканського ресторану і легко з'їв дві порції мексиканських страв. За кілька місяців людина може зголодніти. Його залишили вмирати без жодної надії на фізичне зцілення. Якби він просто сидів, склавши руки, і казав: «Усе залежить від Бога. Якщо Він захоче...» Він би помер.

Важливо, у яку церкву ви ходите. Важливо, у що ви вірите і з ким проводите час. Це питання життя і смерті.

Я дуже радий, що Бог дозволив нам пізнати те, що Він відкрив нам у своєму дорогоцінному Слові Божому, що, незалежно від того, ким ми є, де ми є, наскільки ми збилися зі шляху або наскільки поганими і безнадійними здаються речі, ми можемо підняти очі і сказати: «Господи, я знаю, що Ти можеш зробити це. Якщо схочеш.

Ми почули слово з небес. У Святому слові написано, що небо й земля проминеться, але не минуться слова Його. Вони не зміняться й не зникнуть. Ми отримали з небес звістку Божу, і Його відповідь була такою: «Звичайно, я хочу. Будь зціленим.

Скажіть вголос:

**Я отримав звістку з небес.
Я отримав відповідь.
Вона не схожа на те, про що думають люди.
Вона в Святому слові.
Він сказав мені, що така Його воля.**

Тепер я наведу вам 30 причин, чому ми впевнені, що ваше зцілення — це Божа воля, ґрунтуючись не на теоріях чи думках, не на тому, що хтось сказав або подумав, а на Писанні. Я збираюся повторювати це доти, доки це не вкоріниться у вашому дусі, доки у вас не залишиться місця для сумнівів, страху чи хвороби.

Слово Боже має глибокий вплив на ваш дух. У Біблії сказано, що Господь послав Своє Слово і зцілив людей, і звільнив їх від смерті та загибелі. Слово проникає у вас, і ви бачите це, а потім приходиться щось більше. Ви не утвердитеся в Богові або в житті, просто один раз почувши половину вірша. Для цього потрібно почути Слово не один раз. Нехай кожне Слово буде підтверджено устами двох або трьох свідків.

Як щодо 30 причин, чому зцілення — це воля Бога? Ви спитаєте: «Тільки 30?» Їх більше, але я не думаю, що це на це знадобиться десять років або що це є обов'язковим. Щоб вивчити всі докази, знадобиться деякий час.

У розділі 17 Книги дій святих Апостолів розкажується про те, як Павло проповідував у синагогах, подібних до нашої сучасної церкви, і в місцях зібрання людей, спочатку невірним юдеям, а потім юдеям богобійним і гоям-язичникам. У Книзі дій святих Апостолів 17:1-2 сказано: «Як вони перейшли Амфіполь й Аполлонію, то прийшли до Солуня, де була синагога юдейська; і Павло, за звичаєм своїм (це означає, що він робив це весь час, це було його звичкою), до них увійшов, і з ними змагавсь три суботи з Писання». Дуже важливо згадати останню фразу. «З ними змагавсь...», але головне не зупиняйтесь тут. Він змагавсь з ними з Писання. Не має значення, що ми думаємо або якими є наші переконання. Ні, це неприйнятно. Він змагавсь з ними з Писання.

Якщо ви скажете: «Мене завжди вчили, що іноді на щось немає Божої волі». Я люблю вас, і я не схильний сваритися через це, але ви маєте підтвердити це, зачитавши мені кілька віршів. Продовжуйте вчитися. Якщо людина скаже вам, що вона не вірить у це, не реагуйте агресивно і не намагайтеся змусити її повірити. Скажіть їй: «Просто послухай мене, і якщо мої слова не переконують тебе, вирішувати тобі. Чи знаєш ти вірш у Писанні, який заперечує усе це?»

Я впевнений, що вам буде важко боротися з усіма цими міркуваннями. Він змагавсь з ними з Писання. Кожної суботи Павло наводив їм багато аргументів і багато одкровень, поки люди, які все життя жили традиціями, які суперечать Слову Божому, не почули його і не подумали: «Він має рацію. Я знаю, що все своє життя ми не вірили в це, але він має рацію».

У Слові наведено багато причин, чому ми маємо вірити в те, що наше зцілення — це воля Бога, і я розкажу вам про них.

Розділ 1: Слово Боже — це ліки

Перша причина того, що ми впевнені, що зцілення кожного сьогодні — це Божа воля, наведена в Книзі приповістей Соломонових 4:20-22. Соломон сказав: «Мій сину, прислухайся до моїх слів; до речей моїх ухо своє нахили. Нехай не відійдуть вони від очей твоїх, бережи їх в середині серця свого! Бо життя вони тим, хто їх знайде, а для тіла усього його лікування» тобто «ліки».

Причина №1: ми впевнені, що зцілення кожного сьогодні — це Божа воля, тому що Слово Боже — це ліки.

Чому я це кажу? Чи кожна людина здатна зцілитися від Слова Божого?

Ви можете сказати: «Божа воля не завжди полягає в тому, щоб усі були зцілені». Слово Боже зцілить вас, чи не так? Тоді як Бог це робить? Якщо Його Слова зцілюють, і хтось вірить в Його Слова, як може не бути Його волі на те, щоб ці люди зцілилися? Це неможливо. Чи кожна людина здатна зцілитися від Слова Божого? Чи є Слова Божі ліками для всього вашого тіла? Якщо так, то зцілитися мають всі. Це все одно що винайти ліки для людини, яка страждає на смертельну хворобу, і сказати їй: «Ми знайшли ліки! Вони вилікують вас! Але не приймайте їх, бо, можливо, на ваше зцілення не буде Божої волі».

Якщо є ліки, які зцілять вас, і ви можете їх отримати, кожен прийняв би їх, правда ж? Слово Боже — це ліки, не тільки вірші про зцілення, а всі Його Слова. Не хлібом самим буде жити людина, але кожним словом, що походить із уст Божих (Матвія 4:4). Як їжа живить ваше фізичне тіло, так і Слово Боже живить ваш дух. Зрозумійте це.

Чи відчували ви якісь симптоми? Тоді вам потрібно збільшити кількість ваших «ліків». Про що я говорю? Я говорю про читання зцілювальних віршів, але не варто *обмежуватися* тільки ними. Ще читайте Євангелію від Матвія і Послання до ефесян на десерт. Я не жартую. А потім почитайте ще трохи. Подвойте дозу Слова, яку ви «приймаєте». Потройте дозу Слова, яку ви «приймаєте». Збільште її. Чому? «Бо життя вони тим, хто їх знайде, а для тіла усього його лікування», тобто ліки. Якщо ви будете досить довго вживати Слово Боже, воно зцілить вас.

Друзі, я закликаю вас читати Слово. Так багато християн не розуміють, що це може зробити з їхнім духом. Щоб отримати користь, вашому розуму не потрібно розуміти все це, так само, як вам не потрібно знати хімію шматка кукурудзяного хліба або молекулярну структуру печива, щоб підживитися від них та отримати силу.

Ви можете не розуміти, що є в цьому шматочку їжі, але ви можете покласти його до рота, пережувати і проковтнути, а він, потрапивши всередину вас, зазнає якихось змін. Ваш організм здатний витягнути з їжі всі поживні речовини і хімічні сполуки, які додадуть вам сил. Це допоможе вам. Слово — це духовна їжа. Це цілющі ліки для всього вашого тіла. Кожен вірш — це ліки, включно з родоводами, описами Землі Обітованої, межами земель та назвами, які ви не можете вимовити. Це ліки для всього вашого тіла. Ось чому не варто нехтувати читанням Біблії. Але перш ніж почати читати, скажіть: «Господи, я хочу

подякувати Тобі за Твоє Слово. Це життя мені. Це ліки для всього мого тіла, і, читаючи його, я приймаю їх і чую їх. Я приймаю ліки». Потім ви читаєте це з вірою, вірою в те, що у вашому організмі відбувається набагато більше, ніж ви розумієте.

Вам не обов'язково розуміти, що міститься в таблетці. Вам не потрібно знати, як вона діє або чому. Ви можете просто покласти її в рот і проковтнути, а вона почне діяти всередині вас. Ось що це вам дає. Для кого призначено ці ліки? На скільки людей зможуть їх отримати? Сказати, що зцілення не для всіх — це те саме, що сказати, що Слово не для всіх, тому що Слово Господнє *зцілить* вас. Він послав Своє слово та їх уздоровив, і їх урятував з їхньої хвороби (Книга псалмів 107:20). У Біблії сказано, що безліч людей приходило послухати Ісуса та отримати від нього зцілення від усіх своїх хвороб, і вони чули Його Слова, і ці Слова були цілющими. Ці Слова зцілюють. Кожне Слово Боже зцілює. Немає такого Слова Божого, яке не мало б сили. Усе, що виходить з Його вуст, сповнене світла, духовної їжі та життя для вашого тіла. Кожного разу, коли Слово проповідують, кожного разу, коли Слово навчають, кожного разу, коли Слово читають, воно несе життя. Цей ефект накопичується у вас місяць за місяцем і рік за роком. Божа воля полягає в тому, щоб ви відвідували церковні служби, кожен день читали Слово Боже і вбирали його в себе. Воно сповнює вас. Воно проникає у вас. Це впливає на вашу імунну систему, продовжуючи ваше життя на 30 років. Це впливає на ваші залози, на ваш кістковий мозок. Я не жартую, я це бачив.

Не впевнений, що коли-небудь забуду це. Це сталося в тому ж маленькому класі в Школі зцілення кілька років тому. До класу увійшли чоловік і його дружина. Він був не дуже старий, але виглядав так, ніби мав тільки шкіру й кістки, а його дихання було настільки важким, що його чули всі присутні в маленькому приміщенні. Це дуже відволікало. Усі оберталися, щоб подивитися на нього. Він намагався дихати, і його дихання було таким хрипким, що я, намагаючись проповідувати, думав: «Чи зробить він наступний вдих? Чи виживе він?»

Колись він був високим, високим, м'язистим чоловіком, але тепер від нього майже нічого не залишилося. Тільки шкіра та кістки.

Коли почався урок, він стояв зігнутий, спираючись на спинку стільця, і просто намагався дихати. Він навіть не міг подивитися на мене.

Того дня я навчав саме цей уривок із розділу 4 Книги приповістей Соломонових. «Його слова — життя вони тим, хто їх знайде, а для тіла усього його лікування». Доклавши всіх зусиль для проповідування й навчання про це, я нарешті сам став свідком цього. Я не жартую, це була одна з найбільш вражаючих речей, які я коли-небудь бачив. Він почав випрямлятися. Він дивився на мене. Продовжував важко дихати, але дивився на мене. Десь через 30 чи 40 хвилин він потроху випрямлявся, почав дивився на мене, а його дихання поступово ставало тихішим.

Наприкінці уроку я підійшов до нього. Це було помітно з його вигляду. Я сказав: «Вітаю. Радий бачити вас сьогодні».

Він подивився на мене і сказав: «Я добре почуваюся».

Я сказав: «Бог зробив щось для вас». «Я так і знав. Ось чому я повернувся».

Він сказав: «Я відчуваю радість».

Я запитав: «Правда?»

Він відповів: «Так. Тепер я хочу їсти». Його дружина заплакала від радості.

Що з ним сталося? Він почав приймати Слово. У Біблії сказано, що вухо відчуває смак Слів Божих так само, як язик відчуває смак їжі (Книга Йова 34:3; Послання до євреїв 6:5). Цей чоловік почав вживати Слова, які ми читали з Біблії, і на нього це подіяло. Я розмовляв з ним хвилин 20. Він дуже мало знав про Біблію. Я молився разом з ним, щоб він обов'язково народився згори. Чим довше ми говорили, тим більше я розумів, що йому не багато відомо про Бога.

Але я ніколи не забуду, як він сказав: «Так. Всередині я відчуваю радість». Слава Богу!
Він сказав: «Тепер я зголоднів».

Що з ним сталося? Я серйозно, саме так Слово діє на людей. Воно діє, і це лише початок. Якщо ви хочете поговорити про зцілення, ми отримаємо зцілення. Тому що це Слово Боже. Проповідуючи про молитви, ви молитесь. Проповідуючи про десятину, ви платите десятину. Проповідуючи про зцілення, ви отримуєте зцілення.

Промовте вголос:

**У мені діє цілюща сила.
Слово Боже — це життя мені.
Це ліки, зцілення та здоров'я для всього мого тіла.
У мені діє цілюща сила!**

Розділ 2: міцний дух підтримає Вас

Причина №2: ми впевнені, що зцілення кожного сьогодні — це Божа воля, наведена в розділі 18 Книги приповістей Соломонових. Часто я бував у лікарні, і там були люди, які думали: «Я не можу жити. Я маю померти». Вони лежать там днями й ночами та дивляться телевізор.

Ви скажете: «А що в цьому поганого?»

Вони не можуть собі цього дозволити. У них немає на це часу. Але вони це роблять.

Одного разу до Школи зцілення прийшла жінка з дочкою і хотіла, щоб я помолився за її зцілення. Лікарі діагностували в неї останню стадію хвороби і сказали, що більше нічого не можуть для неї зробити. Вона перепробувала кілька видів лікування, але лікарі сказали, що хвороба дійшла до останньої стадії, і вже нічого не можна зробити.

Поговоривши з нею кілька хвилин, я побачив, що вона не готова прийняти молитву. Вона не була готова повірити в те, що отримала своє зцілення. Вона не була переконана у волі Божій.

Тож я знав, що станеться. Я сказав: «Наш урок почнеться за 30 хвилин. Ви можете залишитися?» Що має статися? Що їй потрібно? Як вона знайде віру для зцілення? Як приходить віра? Вона приходить через Слово Христове (Послання до римлян 10:17). Я спитав: «Не могли б ви залишитися?» Я не збирався намагатися пояснити їй все, тому запитав, чи може вона залишитися.

Вона відповіла: «Ні, ми з дочкою збиралися піти по магазинах».

Це відбувається скрізь, постійно. Чому? Тому що люди не розуміють цінності Слова. Вони не розуміють реальності та сили, якою воно може змінити їхнє життя. Вони не розуміють, як відчайдушно вони його потребують.

Багато людей називають це місце своєю церквою, але більшість з них вважають, що насправді їм не потрібно бути там. Вони думають, що з ними все гаразд. Вони думають, що можуть ходити в церкву раз на місяць або раз на три місяці, але це все обман.

Насправді ж їхній дух стає слабшим кожного дня, а вони цього не усвідомлюють. Я розумію, що, можливо, вам не хочеться думати про це. Але чи знаєте ви, що зараз на вашій шкірі, в повітрі і всередині вашого тіла достатньо бактерій і мікробів всіх видів, щоб убити вас тисячі разів? Саме в цей момент. Знаєте, чому ви не вмираєте в цей момент? Тому, що ви достатньо сильні. Ваше тіло і ваша імунна система досить міцні, щоб не допустити цього, але всі ці речі ховаються у вашому тілі. Хвороба ховається десь всередині, чекаючи, коли ви ослабнете настільки, що вона зможе почати розмножуватися і захоплювати ваше тіло.

Чи не схоже це на диявольський план? Схоже. Рак живий. Ці жахливі хвороби живі. Це можна побачити під мікроскопом. Він рухається. Він розмножується. Він росте. Звідки він взявся? Він не від Бога. Повернімося назад. Принцип той самий, але прочитайте Книгу приповістей Соломонових 18:14. Там сказано: «Дух дійсного мужа виносить терпіння своє, а духа прибитого хто піднесе?»

У розширеній Біблії сказано: «Міцний дух людини, чоловіка чи жінки, винесе тілесний біль або біду, а хто зможе піднятися або винести це, якщо дух слабкий і зломлений?»

Що допоможе вам подолати фізичні недуги? Що допоможе вам подолати слабкість і тілесний біль? Міцний дух. Насправді так багато людей знають Господа і люблять його, але вони не усвідомлюють, наскільки вони вже ослабли. Вони ледь тримаються на ногах, і ворог просто чекає, коли вони ослабнуть ще трохи. Він не хоче просто завдати вам шкоди; він хоче знищити вас. Тож, він просто продовжить чекати, поки не побачить, що ви не зможете перемогти, і тоді він посилить свій тиск. Він оточить вас з усіх боків. Чому? Його план — приголомшити вас і знищити. Він вбивця, чи не так? Для чого приходить злодій? Злодій тільки на те крадається, щоб красти й убивати та нищити (Івана 10:10), але йому доводиться чекати, поки ви ослабнете, бо коли ви сильні, це йому не допомагає.

А якби ми з вами були мудрими, духовно мудрими? Ми б змусили ворога чекати нескінченно довго, тому що, поки він чекає нашого ослаблення, ми просто стаємо все сильнішими й міцнішими. Він продовжує чекати, коли ми станемо слабшими, але ми не слабнемо. Ми зміцнюємося, поки не проживемо все своє життя і не пробіжимо весь свій забіг. Ми зміцнюємося, поки не закінчимо своє життя, не покинемо своє тіло і не скажемо: «Тепер можна його поховати; мені воно більше не потрібне».

Мільйони християн не ходять у церкву. Вони не читають Біблію, вони не моляться, не хвалять Бога і не поклоняються Йому, тому вони стають слабшими з кожним днем. Оскільки це відбувається поступово, це не очевидно, але потім раптом настає кінець... і багато людей не виживають.

Тож, якщо ви розумні, ви читатимете свою Біблію щодня. Ви читатимете її з ентузіазмом і вірою, відвідуватимете кожную церковну службу, якщо Господь не скаже вам робити щось інше. Ви не пропускатимете церковні служби і робитимете все, що велить вам Господь, щоб зміцнити свій дух. Замість ослаблення, ви з кожним тижнем ставатимете міцнішими, і Господь зміцнить вас на прийдешні дні, місяці та роки. Не трапиться нічого такого, до чого ви не були б готові і не мали б достатньо сили, щоб впоратися з цим. Ви будете готові й сильні, тому ви переможете! Ви часто досягатимете перемоги! Ви зцілитесь, звільнитесь і незмінно отримаєте перемогу! Така воля Божа для всіх нас.

Чи полягає воля Божа в зціленні кожного з нас? Що допоможе вам впоратися з найтяжчими хворобами і проблемами? Міцний дух. Чого воліє Бог? Нашого зміцнення чи ослаблення? Вивчаючи цю тему, я знайшов майже 40 згадок того, що Господь казав: «Зміцнись». І ніколи не бачив, щоб Він казав: «Ослабни». Якщо я сильний, і мій дух міцний, як Бог може воліти, щоб я загинув від хвороб і проблем? Якщо я буду міцний

духом, я їх подолаю. Бачите? **Причина №2: ми впевнені, що зцілення кожного через зміцнення духу — це Божа воля.**

Я хочу більше поговорити про це. Від цього я відчуваю радість. Вам це знадобиться для себе, для вашої родини, для ваших друзів, для людей, з якими ви зустрічаєтесь, і для ваших колег по роботі. Ви запитаете: «Що ви маєте на увазі, кажучи, що нам це знадобиться?»

У цьому немає сумнівів. Для себе, своєї родини чи когось іншого — сильний дух вам знадобиться, і було б розумно мати його всередині. Можливо, завтра вам доведеться поділитися цим іще з кимось.

У Книзі приповістей Соломонових 4:22 сказано, що Слова Божі — життя тим, хто їх знайде. Його Слова — це здоров'я, ліки для всього їхнього тіла. Що сказав Соломон у наступному вірші, у вірші 23? «Серце своє стережи». Мова йде не про м'яз, який перекачує кров у вашому організмі. Мова йде про внутрішню частину вашої сутності. Що таке серце кавуна? Це його центр, серцевина. Що таке серце сосни або дуба? Це центр. Це серцевина. Внутрішня частина вашої сутності — стережіть її. Стережіть своє серце «над усе». Тепер, коли Господь говорить вам стерегти щось над усе, чи не здається вам, що на те є вагома причина? «Над усе серце своє стережи, бо з нього...» з вашого серця, з внутрішньої частини вашої сутності «походить життя».

У розширеній Біблії сказано: «Над усе стережи своє серце, бо воно є джерелом потоків життя».

Звідки йде життя, яке є у вашому тілі? Воно йде від Бога, але воно приходить від Бога у ваш дух, а через ваш дух — у ваше тіло. Що стається, коли дух залишає тіло? Тіло стає мертвим, у ньому немає життя. А тепер поміркуюте над цим: мозок все ще на місці, але він вже мертвий. Таким чином, мозок не є джерелом життя тіла.

Мені здається смішним, що люди таке велике значення надають мозку, кажучи, що всі винаходи людини, наука та розвиток походять від цієї невеликої кількості сірої речовини. Ні. Ви — не ваш мозок. Мозок — це орган, як і ваше серце, легені або нирки. Навіть без мозку ви все одно залишитесь самими *собою* і будете повною мірою володіти своїм розумом і здатністю міркувати. Якщо Господь затримає Своє пришествя, і ви помрете, а ваш мозок буде розкладатися в землі, у вас все одно залишиться ваш розум, де б ви не знаходилися. Ви — це ваш дух, і життя, яке є у вашому тілі, походить від Бога, від вашого духу і вашого серця. Бо сказано: «Стережи своє серце, бережи його. Над усе його стережи». Чому? Тому що з вашого серця походить життя, яке є у вашому тілі.

А як щодо стану вашого духу? Чи впливає він на ваше тіло? Медицина тільки починає вивчати це питання. Вчені тільки зараз починають розуміти, що існує набагато більше аспектів того, як працює людський організм, що на нього впливає, як він функціонує, і хто виживає, а хто ні. Вони починають розуміти, що в організмі відбувається набагато більше, ніж просто хімічний, електрохімічний або фізичний процеси. Це дух. Коли дух слабшає, чи впливає це на тіло? Безумовно. Чим слабший дух, тим слабшою буде імунна система і

тим слабшою буде електрична або хімічна енергія, що надходить до серця, мозку або легень.

А якщо ваш дух зміцниться? Якщо ваш дух зміцниться і сповниться життя? Чи вплине це на ваше тіло? Життя, яке є у вашому тілі, походить від внутрішньої частини вашої сутності, вашого духу, вашого серця.

Чи міг би Бог пробудити вас зсередини настільки, щоб життя просто заповнило ваше тіло і перемогло хворобу? Так! Слава Богу. Хіба ви не вдячні Господу за те, що він відкрив нам очі на ці істини, і ми не обмежені тільки розумінням фізичного, бо розуміємо, що таке дух? Бог — це Дух. Ви — духовна істота. Дух можна зробити дуже міцним, і це впливає на тіло.

Прочитайте цей вірш ще раз. «Над усе серце своє стережи». Навіщо це робити? Що буде, якщо цього не зробити? А якщо ви не звертаєте уваги на те, що ви вкладаєте в своє тіло і що виймаєте з нього, і від цього страждають ваше серце і дух? Соломон сказав: «Стережи його». У розширеній Біблії є пояснення. «Над усе, що лише стережеться...» Ваше серце — найважливіша частина вас самих. Воно важливіше за ваш розум. Воно важливіше за ваше тіло. Воно важливіше за будь-яку іншу частину вашої сутності. Ви — дух, у вас є розум, і ви перебуваєте в тілі. А звідки береться це життя? Воно походить з вашого серця, з вашого духу. «Бо з нього походить життя».

Ваші повіки рухаються, а серце б'ється, тільки тому, що ви перебуваєте у своєму тілі. Ви — не тіло, але ви перебуваєте в тілі. Ви — не просто мозок, але у вас є мозок. Ви — не просто розум, але у вас є розум. Ви — істота духовна. А духам потрібна духовна їжа. Дух потребує живлення. Як можна зміцнити свій дух? Чи розумієте ви значення міцного духу? Якщо ви розумієте, то напевно захочете дізнатися відповідь на це запитання. Що допоможе вам перемогти те, що намагається розірвати ваше тіло на частини? Те, що ніби переживує ваші органи і випльовує їх назовні? Те, що знищує вашу кров? Чи розумієте ви, що ці хвороби є зло? Вони походять від диявола. Вони зжеруть ваші нутрощі. Вони знищать вас, якщо зможуть. Чи є щось сильніше за ці хвороби, які намагаються знищити вас? Так! Життя Боже. Воно найсильніше за все на цьому світі. Воно сильніше за наркотики. Якщо приймати наркотики досить довго, клітини вашого організму будуть жадати їх і вимагати. Чи є щось сильніше за ці хімічні речовини? Чи є щось сильніше за нікотин, алкоголь, крэк, героїн чи кокаїн? Чи існує щось сильніше за це? Так! Та сама сила, яка змушує сонце світити. Та сама сила, яка підтримує гравітацію і змушує ваше серце битися. Цієї сили більш ніж достатньо, щоб подолати залежність або хворобу.

Я дізнався про це багато років тому. На початку мого служіння я мав честь служити в місії брата Кеннета Хейгіна в Школі зцілення. Кожен день я працював, щоб допомогти людям зцілитися.

Люди приходили до нас після того, як їм казали, що вони помруть. Вони виглядали і відчували себе жахливо, а ми намагалися допомогти їм зцілитися. Тож, я працював і намагався зрозуміти, що можна зробити, щоб змусити тіло змінитися. Я не лікар, не хірург і не фармацевт. Я нічого не знаю про ліки. Медики впливають на організм ззовні. Вони

вміють тільки це. Фізичне впливає на фізичне. Зрештою, я зрозумів, що це не моя робота. Я не маю медичної освіти. Я не хірург. Це не моя робота. У чому ж полягає моя робота? Моя робота полягає в тому, щоб співпрацювати з Господом і зміцнювати їх зсередини, тому що божественне зцілення відбувається саме зсередини. Коли Бог зцілює вас, де він? Він уже всередині вас, чи не так? Скажіть: «Бог зцілив мене». Де Бог? Він всередині вас. Його Дух вже живе у вашому дусі, тому Його життя вже у вас. (Послання до ефесян 3:16)

Промовте вголос: «У мені є життя Боже».

В якісь моменти це «життя Боже» у вас було сильнішим, а в якісь — слабшим, і це впливає на ваш дух і ваше тіло. Тож, як зміцнити свій дух, якщо ви дозволили йому ослабнути? У Першому посланні до Тимофія 4:6 сказано: «Як будеш оце подавати братам, то будеш ти добрий служитель Христа Ісуса, годований словами віри та доброї науки, що за нею слідом ти пішов». Що роблять добрі служителі? Вони живлять вас і зміцнюють в словах віри. Це не означає, що кожна проповідь має бути присвячена вірі, але кожна проповідь йде від віри, вірою й до віри. Віра йде від духу. Вона не залежить від розуму. Ви не вірите Богу розумом. Розум бере в цьому участь, але віра не йде від розуму.

У розділі 10 Послання до римлянах сказано: «Бо серцем віруємо». Чим ви вірите Богу? І я говорю не про м'яз, який є природним кров'яним насосом. Не можна вірити Богу фізичним серцем так само, як не можна вірити Йому нирками або легенями. Мова йде про ваш дух, внутрішню частину вашої сутності — про те, ким ви є насправді. Ви вірите Богу своїм серцем. Віра не йде від розуму. Справа не тільки в тому, що вам відомо. Ви можете багато знати і бути сповненими страху та сумнівів. Ви можете знати й цитувати багато Писань і бути сповненими страху. Віра йде від серця. Чи можна розпізнати людину, чий дух і віра міцні? Це залежить не від розуму, а від духовності, і це реальність.

Я наведу вам кілька дуже простих ознак міцного духу, які допоможуть вам контролювати свій стан і бачити, що є ефективним, а що ні. Є очевидні ознаки, які вказують на те, стаєте ви міцнішими чи слабшими. Слава Богу, є способи, якими можна на це вплинути. Бо сказано: «Годований словами віри». У Першому Посланні до Тимофія 4:7 говориться: «Цурайся нечистих та бабських байок...» Тут згадуються дві різні речі, які ви вживаєте духовно: слова віри або нічого не варте сміття. Серйозність вашої ситуації має змусити вас ретельніше вибирати те, що ви хочете бачити. Прислухайтеся до вказівок про прийом Божих ліків. «Мій сину, прислухайся до моїх слів» (Книга приповістей Соломонових 4:20). Прислухайтеся до Його слів.

Скільки християн замість цього прислухаються до слів лікаря? Зрозумійте мене правильно: я дякую Богу за лікарів. Але часто вони дивляться тільки на фізичні симптоми і говорять людям, що вже нічого не можна вдіяти, надії немає або хвороба вже на останній стадії. Люди йдуть додому і думають лише про ці слова, ігноруючи слова Божі. Це послаблює їхній дух. Це виснажує їх, хоча їм потрібно щось, що могло б їх підживити.

Я повторю: «Я дякую Богу за лікарів». Якби не лікарі, медсестри і медицина, багатьох із нас вже не було б на цьому світі. Виконуйте всі настанови Господа про лікування за

допомогою лікарів, ліків чи операцій, але не дозволяйте слову людському бути останнім у вашому зціленні. Дотримуйтеся вказівок і прислухайтеся до Його слів.

Що Він сказав? Чи говорив Він що-небудь про те, що ви проживете довге життя і будете задоволені, зцілені або вільні? Саме ці слова ви маєте бачити перед собою. Не спускайте з них очей. Ви маєте берегти їх день і ніч і приймати їх, тому що це вдихне життя у ваш дух. Це зміцнить вас зсередини. Це різниця між життям і смертю в молодому віці чи передчасно.

Ви зміцнюєте свій дух так само, як зміцнюєте своє фізичне тіло — їжею й тренуваннями, але вживаєте їжу *духовну* і тренуючись *духовно*.

У Першому посланні до Тимофія 4:7-8 сказано: «Цурайся нечистих та бабських байок, а вправляйся в благочесті. Бо вправа тілесна мало корисна, а благочестя корисне на все, бо має обітницю життя теперішнього та майбутнього».

Чи порівнює Павло фізичне харчування з духовним? Чи порівнює він фізичні тренування з духовними вправами? Так і є. Тіло створено за подобою духу. Те, що ми з вами бачимо і знаємо, створено за подобою духовних реальностей, а не навпаки. Можна годувати і тренувати тіло, і воно стане сильнішим. Так само можна жити і тренувати дух, і він стане міцнішим. Не дивно, що у багатьох людей слабкий дух. Вони навіть не знають, що вони духовні істоти, тому не докладають жодних зусиль, щоб жити свій дух або тренувати його. Тому вони слабкі.

Але ви можете стати дуже сильним всередині. В Євангелії від Матвія 4:4 Ісус сказав: «Не хлібом самим буде жити людина, але кожним словом, що походить із уст Божих». Його слова живлять ваш дух. Читаючи Біблію щодня, ви живите свій дух. Відвідуючи церкву, и живите свій дух. Ви чуєте Його Слово. Чи живить воно вас? Якщо це Слово Боже, якщо це одкровення Його Слова, якщо вживати його у вірі, воно впливатиме на вас. Воно живить вас. Воно живить вас — і не тільки ваше тіло. Воно впливає на ваше тіло, але живить ваш дух.

Я ніколи не забуду, як у 70-х роках вперше почув сповнене віри послання. Я багато років ходив до церкви, але нічого подібного не знав. Я чув, як один чоловік проповідував про віру, і я прослухав весь аудіозапис. Я навіть не знав нікого, хто ще слухав би касети; я ніколи про це не чув. Я слухав проповідь і мало розумів із того, що говорив цей чоловік, але я знав, що його слова підживлювали мене зсередини, і я став залежним. Мені потрібно отримати свою «дозу» Слова, тому що для мене це життя. Це життя мені й здоров'я для всього мого тіла.

Ви коли-небудь помічали, що коли деякі люди читають Писання, воно звучить невиразно й нудно, а інші люди можуть читати його так, що вам хочеться сказати: «Прочитайте ще одне! Читайте далі!» Чому? Тому, що з цього походить життя.

Саме так було, коли я слухав вчення брата Хейгіна. Він читав розділ, а я в цей час отримував одкровення. Я подумав: «Слава Богу». Чому? Тому що він читав з вірою.

Люди можуть просто читати щось або говорити, не замислюючись про це. Однак чого можна досягнути, якщо говорити від свого духу, маючи при цьому віру, помазання і життя? Воно переходить з духу в дух — з духу в дух, з тіла в тіло, з голови в голову.

Ми не хочемо бути просто інтелектуальними та розумними. Біблія попереджає нас про нерозумні змагання, і родоводи, і спори, і суперечок про Закон, і про аналіз Слів вдень із метою справити враження на когось своїми знаннями (Послання до Тита 3:9). Дух людини важливіший за людські вчення. Ваш дух важливіший за ваш розум і те, що, як вам *здається*, ви знаєте. Можна вірити Богу, отримати зцілення і ніколи не дізнатися, що з вами було не так. Оскільки ніхто ніколи не зміг визначити причину проблеми, ви, можливо, ніколи не дізнаєтесь, що знадобиться для пошуку лікування. Ви все ще можете зцілитися, бо незалежно від тяжкості хвороби, сила Божа більша й могутніша. Життя Боже величніше.

Я наведу для вас кілька визначень, і тоді ми почнемо працювати. Ми активно живитимемо й тренуватимемо наш дух, перш ніж закінчимо наше спілкування. Ми вже почали живити його, але давайте продовжимо й потренуємо його.

Є три основні речі, які слід враховувати для зміцнення духу.

По-перше: ви маєте правильно харчуватися. Вухом відчуває смак слів так само, як і язик — смак їжі, тож слова, які ви чуєте, вкладають в вас корисні речі або ж шкідливі. Слова можуть вселити в вас віру, а можуть її забрати. Слова можуть вселити в вас страх і сумнів, а можуть вселити в вас віру. Слова можуть принести вам смерть, а можуть принести життя. Вони можуть нести радість і спокій або ж депресію і тривогу. Те, що ви слухаєте, дивитесь і читаєте, допомагає вам або шкодить. Влаштуйте собі дієту з доброго Слова Божого — слів віри. Читайте Біблію з вірою. Живіть себе вірою і бувайте в таких місцях, де можна жити вірою, життям і одкровеннями. Якщо вам потрібно більше, йдіть туди, де можна отримати більше. Поки не пізно, забудьте про покупки, садівництво, перегляд фільмів та інші заходи, поки ви не зміцнієтеся. Присвячуйте весь свій час наповненню себе Словом.

Я пригадую, як свідчила одна жінка. Коли вона вперше зайшла в кімнату, у неї був такий вигляд, ніби вона мала померти за два тижні до цього. У неї не вистачало сил іти, і від неї залишилися тільки шкіра та кістки. Вона щотижня приходила до нас у Школу зцілення протягом декількох місяців, поки не почала цвісти, як квітка на сонці. Її шкіра знову стала рожевою, жінка набрала вагу, встала і засвідчила. Усі, хто став свідком цього, знали, що з цією жінкою сталося диво. Потрібно бути сліпим, щоб не помітити цього. Це було очевидно. Вона встала і сказала: «Напевно, я просто настільки сповнилася Словом, що в моєму тілі не залишилося місця для раку».

Ми кричали хвилини десять. Це правда. Вона годинами вживала Слово щодня, просто слухала й слухала. І причина не тому, що потрібна величезна кількість Слів. А в тому, що часто люди їх не приймають. Вони отримують велику кількість інформації, але не приймають її через неправильне мислення і обробку. Але якщо просто слухати Слово досить довго, Господь допоможе вам. Ви відкриєтеся, ви змінитесь, ви зрозумієте його, ви

Міцний Дух підтримає вас

знайдете його, і воно стане життям для вас і ліками для всього вашого тіла — тож вживайте правильні речі.

По-друге: ви маєте тренуватися. Як тренуватися духовно? Один з найкращих способів духовно тренуватися — це ваша сповідь, ваші слова, те, що ви говорите. Як ми народилися згори? Ви повірили серцем і говорили своїми устами. Промовляння устами — це хороша духовна вправа. Прославляти Бога і поклонятися Йому — це хороша духовна вправа. Кожен раз, виявляючи віру, ви тренуєте свій дух. Життя в любові, життя в радості і насолода результатами наявності духу — це тренування.

Щоб навчитися цьому, знадобився певний час. Я думав, що якщо людина робить це, значить, вона досягла успіху. Якщо людина добре підживлює свій дух і тренує його, вона стане сильною. Однак після кількох років проповідування цих речей Господь сказав: «Ти щось пропускаєш».

Я сказав: «Прошу, допоможи мені».

Він сказав: «Можна робити все це і все одно залишатися слабким».

Я запитав: «Що? Ні».

Він сказав: «Так». Можна жити себе, тренуватися і все одно залишатися слабким».

Я запитав: «Як це, Господи? Що?»

«Стік». Бог сказав: «Що робити, якщо у ванну надходить велика кількість води, але стільки ж стікає з ванни в каналізацію? Ванна не заповниться, правда ж? Перш ніж ти зможеш наповнити її, слід заткнути стік».

Існують речі, які виснажують ваш дух. Ви можете зміцнитися на службі в церкві. Ви зміцнитися, читаючи Біблію і молячись в Дусі. Але ви можете робити деякі речі, які виснажать вас, і все стане таким, ніби ви ніколи не були сильними.

По-третьє: ви маєте звертати увагу на стоки. Наведу кілька прикладів. Вас виснажить страх. Вас виснажить тривога. Ви можете сидіти в кріслі, турбуючись про щось, і цим ви ніби витягнете штепсель зі своєї духовної мережі: це виснажить вас.

Ще один стік — це занадто активна участь у занадто великій кількості видів діяльності, які Господь ніколи не велів вам робити. Ви крутитеся як білка в колесі, робите багато справ і весь день розмовляєте ні про що по телефону. Ви робите все, про що вас просять люди. Ви берете участь у кожному проекті та в кожній програмі. Це виснажить вас, і в цьому не буде провини Господа. Він не казав вам цього робити. Ви не запитували Його, чи варто це робити — ви просто зробили це. Ви почуватиметеся змученим і спустошеним.

Конфлікти — один із найбільших стоків. Ви можете прочитати всі Писання від Ісаї, Матвія і Послання до Филип'ян і молитися вголос протягом чотирьох годин, і набратися

таких сил, що вам здається, ніби ви летите. Але, вступаючи в суперечку з кимось, і вже за 15 хвилин вона стає гарячою від гніву, ви відчуваєте, що ви настільки ослабли, що ледве можете стояти на ногах. Суперечка повністю виснажить вас.

І диявол це знає. Що робити, якщо він постійно тримає вас у суперечці, а ви не підживлюєте свій дух? Мине зовсім небагато часу, і відчуєте сильну слабкість і станете легкою здобиччю для всіх негараздів, які зустрінуться на вашому шляху. Ось чому це не *добра пропозиція*, а *добра заповідь*. Не варто сваритися і сперечатися з людьми. Для суперечки потрібні двоє, і ви можете відмовитися від участі.

Якщо вжити заходи з цього приводу, щось станеться. Ваш дух зарядиться надміру. Він пробудиться. Дивіться і побачите. Ваш дух отримає життя і прокинеться, бо воно в Слові.

В Книзі пророка Йоїла 4:10 сказано: «Хай навіть безсилий говорить: «Я лицар!». Хай навіть безсилий робить що? *Думати* про те, щоб бути сильним? «Хай навіть безсилий *говорить*: «Я лицар!»».

А якщо ж ви зовсім втратили шлях? Вірте у своєму серці, що Бог воскресив Ісуса з мертвих, і скажіть своїми устами: «Визнаю Ісуса за Господа» (Послання до римлян 10:9). Що ж робити, якщо ви дуже слабкі? Скажіть: «Я сильний».

Кажучи це, ви не просто вимовляєте *свої* слова, ви промовляєте *Його* Слова. Чи є життя в цих словах? А якщо промовляти їх із вірою? Чи зможете ви стати сильними?

Одна з найбільш захоплюючих подій, в яких я брав участь, — це служіння зцілення. Я бачив людей, які були прикуті до ліжка. Вони ледве шепотіли, і, щоб почути, що вони говорять, доводилося прикладати вухо аж до їхніх губ. Але вже через 30 хвилин після того, як вони робили те, що збираємося зробити ми з вами, вони стояли біля свого ліжка і розмовляли так голосно, що їх було чути в іншій кімнаті. Я не казав би про речі, яких я не бачив сам. Я був там. Я бачив це. У людей була остання стадія раку, а потім, після цього, їм ставало краще, вони набирали вагу і поверталися до служіння. Слава Богу!

Саме те, що ми робили тоді, ми робитимемо й зараз. Тож не припиняйте читати.

Хай навіть безсилий робить що? «Хай навіть безсилий говорить: «Я лицар!» Навіщо це говорити? Міцний дух людини підтримає її, коли вона відчуває фізичний біль або стикається з проблемами. Навіщо це говорити? Поки ви це говорите, ви це чуєте. Це живить ваш дух, і це живить вас самих. Поки ви це говорите, ви в це вірите. Ви тренуєтесь і живите свій дух. І що це має зробити з вами? Це зміцнить вас. Це не теорія — це зміцнить вас.

У Книзі псалмів 18:33 сказано: «Цей Бог мене силою оперезав, і дорогу мою учинив непорочною».

Міцний Дух підтримає вас

Друзі, я буду першим, а ви повторюватимете за мною, але ви не просто чутимете слова. Ви використовуєте свій дух. Ви використовуєте свою віру. Бог робить це для досягнення певного ефекту.

Промовте вголос: **«Бог дає мені силу. Він зміцнює мене».**

В англійській версії Біблії сказано: «Він — Бог, який робить мене сильним, робить мій шлях безпечним».

У Живій Біблії сказано: «Він сповнює мене силою і захищає мене, куди б я не пішов».

Скажіть вголос: **«Він сповнює мене силою. Він сповнює мене силою».**

Закрийте очі і промовте вголос:

**Він сповнює мене силою.
Він сповнює мене силою.
Він сповнює мене силою.
Він сповнює мене силою.
Він сповнює мене силою.
Він сповнює мене силою.
Він — Бог, який зміцнює мене.
Він — Бог, який зміцнює мене.**

Чи чуєте ви це в магазині, в ресторані або на роботі? «Що ви чуєте?» «Сьогодні я відчуваюся слабким. Не знаю, що сталося, але я відчуваю втому і слабкість». Ніхто про це не думає. Ви чуєте це скрізь. Навіщо ворогові постійно навіювати людям ці думки? «Ми відчуваємося такими слабкими». Ніхто про це не думає.

Але якби ви встали й сказали: «Я сильний у Господі».

Вони б сказали: «Ого! Чому ви це сказали?»

«А чому ви сказали: «Я такий слабкий, що сьогодні ледве можу ходити»? Чому ви це сказали?»

Люди думають, що це нормально. Це нормально, якщо ви хочете бути слабкими.

Якщо ви хочете чогось іншого, ви маєте сказати щось інше. Смерть та життя — у владі язика (Книга приповістей Соломонових 18:21).

Скажіть вголос: **«Він зміцнює мене». Він сповнює мене силою. Він зміцнює мене».**
Слава Богу!

У Книзі псалмів 27:1 сказано: «Господь моє світло й спасіння моє, — кого буду боятись?»
Якою є відповідь на це питання? Нікого. Чому? Про що йдеться в наступній частині?

«Господь — то твердиня мого життя, — кого буду лякатись?» Я не маю нікого боятися, тому що Він — сила мого життя.

Закрийте очі і промовте вголос:

**Господь — це сила мого життя.
Господь — це сила мого життя.
Господь — це сила мого життя.
Господь — це сила мого життя.
Господь — це сила мого життя.
Він — сила мого життя.**

А якщо повторювати це вдень і вночі, незалежно від того, що ви відчуваєте? «Хай навіть безсилий говорить: «Я лицар!». Що зазвичай говорять слабкі люди? «Я слабкий. Мені боляче. Я погано почуваюся. Я не знаю, що сталося, мені просто не хочеться нічого робити. «Я просто відчуваю сильну слабкість». Біблія наказує слабким говорити щось інше. Біблія вам і мені наказує – якщо ми відчуваємо слабкість або виглядаємо так, або якщо ми фізично ослабли — казати: «Я сильний». Це не те ж саме, що просити Бога зміцнити вас. Він ніколи не казав вам благати Його зміцнити вас. Він сказав вам дещо казати. Він велів вам сказати, що ви сильні. Я прямо зараз цитую Писання? Це цитата прямо з Біблії.

Господь — це сила мого життя. Він — сила мого духу. Він — сила мого розуму. Він — сила мого серця, моїх легень, моєї крові і моїх нирок. Він — сила моєї імунної системи. Він — сила моїх емоцій. Ніколи більше не кажіть, що ви відчуваєте слабкість у будь-якій частині свого життя. Чим слабкіше ви почуваетесь, тим частіше кажіть: «Я сильний. Я зміцнився в Господі. Господь — це сила мого життя».

Ви маєте продовжувати це повторювати. Коли ви промовите це два-три рази, ваш розум скаже: «Ми це вже казали. Давай робити щось інше».

Скажіть: «Мовчи! Я кажу це не для того, щоб заспокоїти розум; я не вірю Господу розумом». Не знання допомагає вам пережити фізичний біль і неприємності. А міцний дух. Віра йде від серця. Як дізнатися, чи це діє на вас? Вам не доведеться питати. Якщо вам потрібно когось запитати, закрийте очі й продовжуйте повторювати Слово. Коли воно почне діяти на вас, коли Слово Боже, швидке, живе і могутнє, почне діяти у вас, ви про це дізнаєтесь. Ви відразу почнете відчувати себе сильнішими.

Як дізнатися, що ви слабкі духом? Ваш дух сповнений страху і занепокоєння, і ви боїтеся. Ваш дух пригнічений. Відчуваєте втому? Коли дух слабкий, нічого не хочеться робити; людину охоплює лінь. У неї немає ні стимулу, ні емоцій. Чи схоже це на певний стан? Ви слабкі. Усе, про що ви думаєте і про що говорите, — це речі неправильні й погані. Ви говорите про те, щоб скласти руки. Думаєте про те, щоб здатися. Немає сенсу продовжувати боротися. Усе це — від слабкості духу.

Я розкажу вам, яким ви стаєте, коли ваш дух зміцнюється. Коли ваш дух міцний, настає мир. Мир і радість — це ознака міцного духу. Якщо людина справді пригнічена, то вона духовно слабка. У Біблії сказано: «Радість у Господі — це ваша сила!» (Книга Неемії 8:10). Коли ви міцні духом, ви сповнені енергії. Ви впевнені в собі. Ви готові взятися за велике завдання. Ви готові навести лад у шафі. Ви готові навести лад у гаражі і за полицями, де ніхто не прибирався роками.

Коли ви слабкі, ви дивитеся на це і кажете: «Я зачекаю і зроблю це іншим разом». Але коли ви міцні духом, ви впевнені в собі і готові все приборати. Ви кажете: «Так, я можу це зробити! Так, я зроблю це!»

Слабка духом людина сидить у будинку і плаче: «Це занадто. Це занадто для мене, а стіна занадто висока. У мене немає вибору». Що говорить сильний духом? Калев та Ісус Навин сказали: «Так, ми можемо це зробити! Їхня тінь відійшла від них, а з нами Господь! Зробімо це». Це міцний дух, а не слабкий. Це очевидно. Не потрібно володіти будь-якими знаннями чи видінням. Коли ви сильні або слабкі, це очевидно.

Що робити, якщо ви так ослабли, що не маєте видіння? Ось чому люди зляться, коли з'являється хтось, сповнений віри та видінь, і каже: «Ми будемо вірити в реактивні літаки та кораблі, будемо вірити у великі будинки...» Це злить їх, бо свідчить про те, наскільки вони слабкі. Ваше видіння й ваша віра настільки перевершують їхні, а вони не хочуть докладати жодних зусиль, щоб стати сильнішими. Вони просто хочуть винайти нове вчення про те, чому це не для всіх і чому це не воля Божа. Ось чому ця релігія «чужої вини» настільки популярна. Що б не сталося, це не їхня вина. Це таємнича, непізнана воля Божа. Усі слабкі кажуть: «Правильно. Це не наша вина. Вірно. Ніколи не знаєш напевно».

У Книзі псалмів 29:11 сказано: «Господь подасть силу народу Своєму, Господь поблагословить миром народ Свій!»

У розширеній версії Біблії сказано: «Господь подасть [непохитну і нездоланну] силу народу Своєму».

Скажіть вголос:

Він дає мені непохитну силу, нездоланну міць.

Він дає мені невичерпну силу.

Він зміцнює мене.

Він зміцнює мене.

Він надає мені сил.

В ідеалі слід робити це не менше години. Саме стільки часу потрібно більшості людей, щоб заспокоїти свій розум і почати говорити це з часткою віри. Якщо ви ніколи раніше цього не робили, то ви не знаєте, що я маю на увазі. Але я не жартую: ви могли б сісти вдома в своє крісло, на самоті, і сказати: «Я зміцнений Господом. «Я сильний». Він — сила мого життя». Ви могли б сидіти і робити це протягом двох годин, так само, як ви могли б протягом двох годин сидіти там, сповнені страху й тривоги, і відчувати, що у вас

не вистачає сил навіть дістатися до ліжка. Ви можете лежати там, прославляти й поклонятися Йому і говорити: «Ти — моя міць. О, Господи, Ти — вічна сила. Ти — сила мого духу, мого розуму й мого життя. Ти пробуджуєш мене. Ти сповнюєш мене силою. Ти зміцнюєш мене. Я зміцнився в Тобі». Якщо робити це протягом години, сила буквально вийде з Господа через ваш дух і перейде у ваше тіло.

Ви запитаете: «Хочете сказати, що це вплине на моє фізичне тіло?»

Так! Це вплине на ваші органи, кровотік і клітини мозку. Так! Залежно від того, наскільки сильною є ваша віра. Або ви можете просто сидіти без віри і продовжувати повторювати: «Я сильний, я сильний, я сильний». Я сильний. Сильний, сильний, сильний. Так, я сильний. Я сильний. Я сильний». Але, якщо робити так, вам знадобиться дуже багато часу, щоб отримати від цього хоча б найменшу користь. Справа не просто у повторюванні. Справа у вірі. Ось чому, читаючи Біблію, ви не просто переглядаєте або читаєте по діагоналі. Ви сідаєте й кажете: «Дякую Тобі, Господи, за це дорогоцінне Святе Слово. Це життя мені. Це здоров'я і ліки для всього мого тіла. Відкрій його мені. Допоможи мені побачити істину, покажи, як застосувати її на практиці. В ім'я Ісуса». Потім читайте кожне слово і смакуйте його. Нікуди не поспішайте. Читайте Слово вголос. Висловлюйте йому повагу і очікуйте, що щось станеться, коли ви прочитаете Слово. Бо отримаєте ви саме те, що ви вкложите в нього.

У Книзі псалмів 71:16 сказано: «Піду я в силі Господа Бога». Скажіть вголос: «**Я піду, зміцнившись у Господі**».

Друзі, буде багато випадків, коли це відбуватиметься. Будуть моменти, коли ворог казатиме вам: «Ти не можеш піти. У тебе немає таких грошей. У тебе немає необхідних ресурсів. У тебе немає такої можливості. Ти не можеш піти». Що ви відповісте йому? «Я піду. Я піду, зміцнившись у Господі».

Будуть часи, коли рішення зробити щось буде за вами, і ви не робитимете цього, тому що у вас немає сил. Справа не у вашому розумі, не у вашому тілі, не у вашому гаманці. Диявол казатиме вам, що ви не можете піти і не можете зробити щось, і це видаватиметься правдою. Коли це трапляється, ви говорите глибоко всередині: «Я піду. Я продовжуватиму. Я йтиму до кінця». Ви збираєтеся зробити це, зміцнившись у Господі. Бог живе всередині вас. Він сильніший за всіх, хто чинить вам перепони.

Скажіть вголос:

**Я піду, зміцнившись у Господі.
Я піду, зміцнившись у Господі.**

Коли диявол каже: «Так, але ти не можеш продовжувати», ви маєте відповісти: «Я продовжуватиму».

Ви говорите це не через свої м'язи. Ви кажете це не через те, що ви відчуваєте. Ви говорите це тому, що Слово Боже змушує сонце світити, а планету обертатися. Якщо в Слові достатньо сили, щоб зробити це, то її вистачить, щоб повернути життя у ваше тіло.

Міцний Дух підтримає вас

У Слові достатньо сили, щоб сповнити енергією ваші ноги і руки, щоб почати те, що необхідно почати. Будуть моменти, коли вас відвідуватимуть певні думки та емоції, і ви думатимете: «Ти не можеш піти».

Це ставалося і зі мною. «Ти не можеш піти на цю зустріч. Ти не в тому стані для цього. Ти не зможеш цього зробити. Ти не зможеш відправитися в цю подорож. Ти не в тому духовному, психічному чи фізичному стані. Ти не зможеш цього зробити. У тебе немає необхідних ресурсів».

«Я піду». У будь-якому випадку, готуйтеся йти. Навіть якщо здається, що цього не станеться, все одно готуйтеся йти. Навіть не маючи грошей, збирайтеся це зробити і продовжуйте говорити: «Я зроблю це. Я піду».

«Так, але ти вже застарий для цього». «Я піду, зміцнившись у Господі».

«Так, але у тебе немає грошей». «Я піду, зміцнившись у Господі».

«Так, але ти недостатньо освічений для цього». «Я піду і досягну успіху, зміцнившись у Господі».

Скажіть ще раз: **«Я піду, зміцнившись у Господі»**.

У Книзі псалмів 84:8 сказано: «Вони ходять від сили до сили, і показуються перед Богом у Сіоні».

В англійській версії сказано: «З часом вони ставатимуть сильнішими».

У Живій Біблії сказано: «Вони постійно зміцнюватимуться».

Промовте вголос: **«Я ходжу від сили до сили. Я ходитиму від сили до сили»**.

Закрийте очі і скажіть: **«Я ходжу від сили до сили. Я ходжу від сили до сили. Я ходжу від сили до сили»**.

Диявол каже: «Ти стаєш слабшим з кожним днем».

Кажіть: **«Я ходжу від сили до сили. Я зміцнююся. Я зміцнююся»**. Говоріть це, коли відчуваєте слабкість. Нехай слабкі кажуть: «Я зміцнююся. Я ходжу від сили до сили». Особливо це потрібно казати, коли ви відчуваєте себе слабкіше, ніж будь-коли. Кажіть: «Я стаю сильнішим. Я ходжу від сили до сили, від сили до сили. Я збільшую свій рівень сили. Я зміцнююся».

У Посланні до филип'ян 4:13 сказано: «Я все можу в Тім, Хто мене підкріплює, — в Ісусі Христі». Знайдуться люди, які казатимуть вам, що більшого ви не можете, що ви зайшли так далеко, як тільки могли — і це може бути правдою у вашій власній силі. Але ви *можете* зробити те, що здається неможливим. Ви *можете* робити все, що завгодно.

У розширеній Біблії сказано: «Я все можу в Тім, Хто мене підкріпляє, — в Ісусі Христі [я готовий до всього і здатний подолати що завгодно завдяки Тому, Хто сповнює мене внутрішньою силою; мене достатньо в достатності Христа]».

Скажіть вголос:

**«Я можу зробити все.
Я здатен зробити усе через Христа, який мене зміцнює.
Я можу робити все, що завгодно, через Помазаника Божого, Який сповнює мене
силою.
Я можу це зробити. Я все можу в Тім, Хто мене підкріпляє, — в Ісусі Христі».
Я можу це зробити. Я все можу в Тім, Хто мене підкріпляє, — в Ісусі Христі».**

Диявол скаже вам: «Ти не можеш говорити з ними про це. Ти не можеш». Що ви відповісте йому? «Я можу. Я можу зробити це з допомогою в Ісусі Христі, який мене підкріпляє».

Диявол скаже: «Ти не можеш стояти там перед цими людьми і говорити. Ти не можеш говорити з ними про Господа. Ти не можеш говорити з ними про зілєння». Що ви відповісте йому? «Я можу зробити все. Я можу це зробити».

Диявол скаже: «Ти не можеш сказати їм правду і зізнатися в тому, що зробив. Ти не можеш цього зробити». Кажіть: «Я можу. Я можу робити все в Ісусі Христі, який мене підкріпляє. Я можу це зробити».

Диявол каже: «Ти не можеш піти до свого начальника і говорити про це». Відповідайте: «Я можу, в Ісусі Христі. Я можу зробити все в Ісусі Христі, який підкріпляє мене».

У Посланні до ефесян йдеться про те, щоб бути «зміцненим Господом і в могутності Його сили».

У Живій Біблії сказано: «...ваша сила має йти від могутності сили Господа всередині вас...» А в розширеній версії Біблії сказано: «...беріть свою силу від Нього [силу, яку дає Його безмежна могутність]».

Скажіть це ще раз, кілька разів:

**Я зміцнений Господом і в могутності Його сили.
Я зміцнений Господом і в могутності Його сили.
Я зміцнений Господом і в могутності Його сили.
«Я сильний».
«Я сильний».
Я сильний.
Я зміцнений Господом.
І в могутності Його сили.
Я сильний.
Я сильний. Я сильний.**

«Я сильний».
Я зміцнений Господом.
Я сильний у могутності сили Його.
«Я сильний». «Я сильний».
«Я сильний».
«Я зміцнений Господом і в могутності сили Його».
«Я сильний».
«Я сильний».
Я зміцнений Господом.
«У мене міцне тіло.
У мене сильні нирки.
У мене сильні легені.
У мене сильне серце.
У мене сильна травна система.
У мене міцний імунітет.
У мене сильна кров.
У мене міцні кістки.
У мене міцні суглоби.
О, Алілуя!

Розділ 3: у первісному творінні Господньому не було жодних хвороб

Третя причина того, що ми впевнені, що зцілення кожного сьогодні — це Божа воля, яка полягає в первісному творінні.

Оскільки ми продовжуємо розглядати причини, чому ми впевнені, що зцілення — це Божа воля, ви можете виявити, що чули деякі з цих речей раніше. Але прочитайте їх так, ніби ви ніколи їх не чули. Ви, напевно, їли стейк з картоплею раніше, але цей стейк з картоплею вже не той, яким він був у 1969 році. Якби деякі люди їли фізичну їжу так, як вони чують слово Боже, вони б давно померли з голоду. Це все одно, що взяти піднос у їдальні, розкласти на ньому їжу і сказати: «Знов салат! Я вже їв його в 1972 році. Знов боби! Я вже їв їх у 1965 році».

Якщо ви не збираєтесь їсти те саме, що їли раніше, ви помрете з голоду. Ісус сказав: «Не хлібом самим буде жити людина, але кожним словом, що походить із уст Божих» (Євангелія від Матвія 4:4). Чи знаєте ви, чому ви маєте знову чути ті самі речі? Воно живить ваш дух, і, зростаючи, ви отримуєте від цього більше, ніж раніше. Зростаючи та розвиваючись, ви бачите те, чого не бачили в попередньому вірші.

Тож читайте про ці речі так, ніби ви ніколи раніше про них не чули, бо, по правді кажучи, існують речі, яких ми раніше не бачили. Якщо ви чули їх раніше, вам все одно потрібно ними харчуватися. Вам потрібно жити свій дух. Слово живить вас навіть більше, ніж ви думаєте, тому що є речі, які вище вашої свідомості.

Те, що ми знаємо, почалося з розділу 1 Книги Буття. У Біблії, у Книзі Буття 1:3-4 сказано: «І сказав Бог: «Хай станеться світло!» І сталося світло. І побачив Бог світло, що добре воно...»

У вірші 10 сказано: «І назвав Бог суходіл: «Земля», а місце зібрання води назвав: «Море». І Бог побачив, що добре воно».

У вірші 18 сказано, що Він дав цим світилам «... керувати днем та ніччю, і щоб відділювали світло від темряви. І Бог побачив, що це добре».

У вірші 21 сказано: «І створив Бог риби великі, і всяку душу живу плазуючу, що її вода виросла за їх родом, і всяку пташину крилату за родом її. І Бог побачив, що добре воно».

Помічаєте повторення теми? Бог створив щось, і що? Воно було добре. Він створив щось інше, і це було добре. Потім він зробив ще кілька речей, і вони були добрими. У вірші 25 сказано: «І вчинив Бог земну звірину за родом її, і худобу за родом її, і все земне плазуюче за родом його. І бачив Бог, що добре воно».

Бог створив людину, а потім у вірші 28 сказано: «І поблагословив їх Бог, і сказав Бог до них: «Плодіться й розмножуйтеся, і наповнюйте землю, оволодійте нею, і пануйте над

У первісному творінні Господньому не було жодних хвороб

морськими рибами, і над птаством небесним, і над кожним плазуючим живим на землі!». У вірші 29 сказано: «І сказав Бог: «Оце дав Я вам усю ярину, що розсіває насіння...», а у вірші 31 говориться: «І побачив Бог усе, що вчинив. І ото, — вельми добре воно». «І був вечір, і був ранок, — день шостий».

Якщо подивитися на слово, перекладене як «дуже», то побачите, що це слово означає «сильний». Тож я думаю, що ми, жителі південних Сполучених Штатів, маємо рацію, коли кажемо: «Це було сильно добре». Наша мова співпадає з оригінальною мовою івритом. «Сильний» означає «могутнє добро», що є ще одним способом сказати «дуже». «Дуже» — це чудово, але мені подобається слово «сильний». Це може бути навіть більш точним. «Сильно добре».

І побачив Бог усе, що вчинив. І ото, — вельми добре воно. А як щодо нас? Бог могутній. Він сильний і добрий. Він дуже добрий, і все, що він робив, було добре. Коли Він творив погане? Коли Бог створив рак? У перший же день? На третій день? Коли Бог створив СНІД? В який день? Яку частину творіння? Коли все це з'явилося на світ під час його створення? Перший, другий, третій, четвертий, п'ятий, шостий день? У який день Господь створив артрит? Він цього не робив! Хвороби не є частиною первісного Божого творіння. Не можна дивитися на рак і казати: «Полухайте, це дуже добре». Не можна дивитися на СНІД, абсцеси, пухлини, новоутворення та запалення і сказати: «Полухайте, ці пухлини дуже добрі. Ці абсцеси й новоутворення дуже добрі». Ні. Вони не добрі. Хвороба — це недобре.

Я знаю, що це прозвучить спрощено, але все ще існують мільйони християн, які скажуть вам: «Можливо, у цьому полягала якась Божа мета. Я знаю, що це жахливо, але, можливо, це було приховане благословення».

Це добре або погано, і Бог не заплутував нас. Усе, що створив Бог, було дуже добре — дуже прекрасно і дуже добре. Усе було добре, включно з Адамом та Євою. Чи вірите ви, що у Адама не було вад? У Єви не було жодних каліцтв? У них не було жодних вад або каліцтв. У них не було жодної хвороби. Вони були ідеальними. Вони були чудовими, чи не так? Їхні тіла були досконалі, а розум — дивовижним. Вдень вони розмовляли з Богом про речі, про які Він хотів поговорити, і вони зрозуміли їх.

Вибачте, але я не приймаю версію про те, що вони сидять в печері голі і кажуть: «А. О. У». Я в це не вірю. Можливо, були люди, які стали подібні тваринам через століття після створення світу, але не Адам і Єва. Вони були ідеальними й доскональними. Якби ви сказали їм, таким ідеальним: «У мене головний біль», вони б здивовано подивилися на вас і запитали: «Що?»

«Головний біль. У мене головний біль, мігрень».

«Що це? Що це таке?»

«У мене болить голова. Це боляче».

Вони подивилися б на вас і запитали: «Що?» Їм ні з чим було це порівняти. Ні з чим. Вони не знали, як це — мати «поганий» день. «Я сьогодні просто погано почуваюся. Не знаю... я трохи загальмований, трохи слабкий».

Вони б навіть не зрозуміли, про що ви говорите, тому що, коли Бог створював їх, Він зробив їх досконалими, цілісними і сильними. Якби хвороба догоджала Батькові, Він би створив їх із хворобами. Якби каліцтва і хвороби були Його волею, Він заклав би їх в Адама і Єву з самого початку. Усе, що з'явилося пізніше, через гріх, смерть і прокляття, не є поліпшенням первісного Божого творіння, і це недобре.

Бог ненавидить хвороби. Це гучна заява, але я хочу, щоб ви подумали про це зараз. Він ненавидить гріх, а смерть — Його ворог. Ви чуєте, як деякі проповідники, стоячи над труною, говорять про те, як Бог забрав цю людину після смерті і зцілив її через смерть, тому що Він любив її і хотів, щоб вона була з Ним більше, ніж будь-хто інший. Вони кажуть це про 20-річного хлопця, який загинув в автокатастрофі.

Смерть-ворог Бога. У Першому посланні до коринтян 15:26-27 сказано, що «як ворог останній — смерть знищиться». Це не було частиною Його первісного творіння. Коли Бог створював усе, ніщо не помирало. Ніщо. Квіти не в'янули. Деревя не гинули. Не вмирали тварини, не вмирали чоловіки та жінки.

Ми маємо пам'ятати про це. Усе, що ми з вами знали з тих пір, як прийшли в цей світ, спотворено. Воно перевернуто. Воно спотворено в порівнянні з тим, яким його створив Бог. Навіть у своєму занепадомому стані ця планета дивовижна, але нам потрібно пам'ятати, що вона недосконала. У Біблії сказано, що все створіння разом зідхає й разом мучиться аж досі (Послання до римлян 8:22). Чому? Воно вмирає. Планета вмирає так само, як і ми. Її було проклято. Ось чому плити зміщуються, викликаючи виверження вулканів і урагани. Це не воля Божа. Це не те, що створив Бог; Його творіння було пошкоджено. У ньому зникла рівновага. Чому? Його пошкодив гріх.

Але Господь це виправить. Він вже запустив план. Це лише питання часу.

Те, що нам потрібно знати зараз у цьому житті, — це те, що таке добро і що таке зло, що від Бога, а що не від Бога. Нам потрібно знати, що ми маємо приймати і терпляче переживати, а чому ми маємо опиратися. Християнам брехали. Із кафедр їм говорили, що через хворобу Бог вчить їх чомусь. Бог послав її, щоб вони розвинули в собі якість благочестя або якусь духовність, і вони мають переживати її покірно й терпеливо. Це брехня. Хвороба — це зло. Я доведу вам це, якщо ви послухаете Писання.

Якби Бог хотів, щоб людина хворіла, Він би створив її такою. В який день Бог створив недуги й неміч? Він цього не робив. Хвороба не є частиною первісного Божого творіння. Бог створив все відповідно до Своєї досконалої волі, і це одна з причин, чому ми знаємо, що наші хвороби — це не Божа воля.

Розділ 4: Його воля для Небес і віку наступного

Дух Божий показав Івану майбутнє. Він бачив, що ще лежить попереду на нашому шляху. Це не казка і не плід чиеїсь уяви. Це ваше майбутнє, про яке ми читаємо в Біблії. Через дуже короткий час ви, я та багато інших людей особисто перевіримо правдивість цих віршів. Чи приводить це вас в захват? Це наше майбутнє.

В Об'явленні Івана Богослова 21:1 сказано: «І бачив я небо нове й нову землю, перше бо небо та перша земля проминули...» Що сталося зі старою землею? Вона минула.

Дехто каже: «Врятуймо планету!» Нам її не врятувати. Нам не потрібно перевіряти нашу здатність швидко знищити планету, але ми її точно не врятуємо. В Об'явленні сказано, чим все це закінчиться. Я не буду зараз говорити в подробицях, але там це докладно описано. У ньому йдеться про речі, про які говорили вчені. У ньому сказано про те, як це вже відбувається. Планета не виживе такою, якою вона є. Чим це все закінчиться? У Біблії сказано, що стихії, розпечені, рунуть. Уся поверхня планети розплавиться. Поверхня, атмосфера — все буде зруйновано. Планета, якою ми її знаємо, скоро зникне (Друге послання Петра 3:10).

Але Бог створює нову, досконалу планету, так само, як Він створив стару, і ми з вами будемо на ній жити й станемо її частиною. Цього разу її ніхто не пошкодить.

Четверта причина, чому ми впевнені, що зцілення кожного — це Божа воля, полягає в небесах — Його волі для небес і віку наступного.

Ви можете запитати мене: «Ви справді вірите у все це?» Вірю в кожне слово, і це робить мене щасливим. Іван сказав: «І бачив я небо нове й нову землю, перше бо небо та перша земля проминули, і моря вже не було». У вас набагато більше подібної нерухомості, тому що більша частина цієї планети вкрита водою. У вірші 2 сказано: «І я, Іван, бачив місто святе, Новий Єрусалим, що сходить із неба від Бога, що був приготований, як невіста, прикрашена для чоловіка свого». Бог житиме з нами. Алілуя! У вірші 3 сказано: «І почув я гучний голос із престолу, який кликав: «Оце оселя Бога з людьми, і Він житиме з ними! Вони будуть народом Його, і Сам Бог буде з ними».

Хтось запитає: «Де ви мешкаєте? Де ви живете?»

«Я живу з Богом. Ми всі живемо в одному місці. Ми живемо з Ним. Він живе з нами». Слава Богу!

Хтось запитає: «Де Бог?»

Відповідайте: «Він там. Хочете побачитися з ним?»

Ми зможемо фізично зійти на престол з тілами, до яких можна доторкнутися. Ми житимемо разом. Це викликає бажання сказати: «Приходь швидше, Господи Ісусе, зробімо це зараз». Це станеться досить швидко.

Його воля для Небес і віку наступного

Чому Він зволікає? Є багато людей, які Його ще не знають. Багато людей потребують спасіння. Його зволікання — це Його милість.

Що має статися, згідно з віршем 4? «І Бог кожному сльозу з очей їхніх зітре», і не буде вже смерті...» Рай буде відновлено. Первісне творіння, первісний і досконалий план і воля Бога відновлюються в тому вигляді, в якому Він їх задумав до того, як їх було пошкоджено. Більше не буде смерті.

«Ані смутку,», що означає «більше не буде горя, пригнічення, «ні крику». Як щодо цього? Більше жодного плачу. Що ще? «Ані болю вже не буде...» Біль охоплює все — від удару пальця на носі до зубного болю і невиліковної хвороби. Більше жодного болю. Жодного! «...бо перше минулося».

Було б важко знайти християнина, який бував у церкві або читав Біблію, який би швидко не погодився з вами і не сказав: «Так, саме так все і буде на небесах».

Якби хтось запитав вас: «Скільки хвороб на небі?» Ви б відповіли: «Жодної».

«Скільки хворих людей на небесах?» «Жодної, там немає хворих людей».

«Скільки сліпих, глухих людей і калік?» «Жодної. Там, на небесах, немає хворих людей. Ніхто не хворіє».

Тож, ми погоджуємось, що будь-яка хвороба чи смерть на небесах чи в віку наступному — це не Божа воля. Але як щодо питання: «Чи полягає Його воля в тому, щоб люди хворіли і страждали на землі?» Мільйони сказали б: «Очевидно, іноді це Його воля». Ви маєте на увазі, що для землі Бог має іншу волю, ніж для небес?

Чи справді Бог має дві різні волі для небес і землі? Багато людей вивчають розділ 6 Євангелії від Матвія в недільній школі. Люди називають його «молитвою Господньою».

В Євангелії від Матвія 6:9-10 сказано: «Ви ж моліться отак: «Отче наш, що на небі! Нехай святиться Ім'я Твоє. Нехай прийде Царство Твоє. Нехай буде воля Твоя, як на небі, так і на землі».

Як слід це розуміти? Багато людей вірять, що на те, щоб люди хворіли і страждали *на землі*, у Бога є певна мета, хоча вони ніколи б не погодилися з тим, що Його воля може полягати в тому, щоб вони хворіли *на небесах*.

Люди кажуть: «Я хочу швидше потрапити на небеса, щоб мені не довелося боротися з усіма цими недугами». Я думав, ви сказали, що на вашу хворобу є воля Божа.

«Я вірю в це. Бог дав мені цю хворобу, щоб навчити чогось мене або прославити Себе». Не поспішайте потрапити на небеса, бо на небі Його воля абсолютна й досконала. Якщо на те Його воля, щоб ви хворіли тут, на землі, то на небесах ви хворітимете набагато більше.

Вони кажуть: «Ні! Ні, я не хворітиму».

Бог не змінюється, як і його воля. Якою була Його воля на початку Його творіння? Це була цілісність, розсудливість, життя, відсутність смерті і страждань. Якою буде Його воля, коли все буде відновлено? Вона залишиться тією ж: цілісність, розсудливість, сила, відсутність болю і смерті. Що ж сталося в проміжку? Чи змінився Він? Ні, Він не змінюється. Божа воля зараз така ж, як і тоді, коли Він створив Адама і Єву. Вона така сама, якою вона буде, коли цієї землі не стане.

Він велів нам молитися, щоб на землі Його воля сталася так само, як і на небесах. Це говорить нам про те, що вона ще не звершилася. Якби вона вже звершилася, навіщо нам потрібно було б молитися про її звершення? У світі відбувається багато речей, які не є волею Божою і які не догоджають Йому. Тому ми маємо молитися, щоб Його воля здійснилася.

Ми впевнені, що зцілення кожного — це Божа воля, тому що така Божа воля на небесах і в віці наступному.

Розділ 5: походження хвороб

Причина №5: ми впевнені, що зцілення кожного — це Божа воля, через походження хвороб.

Якщо Бог не створював хвороби, то вони не є частиною Його первісного плану, волі або призначення для нас. Коли все буде виправлено, все знову зникне.

Тож як сюди потрапили хвороби? Звідки вони взялися? Про це йдеться в Посланні до римлян 5:11-12. Він сказав: «...але й хвалимося в Бозі через Господа нашого Ісуса Христа, що через Нього одержали ми тепер примирення» (в інших перекладах говориться про «спокуту»), «тому то, як через одного чоловіка ввійшов до світу гріх, а гріхом смерть, так прийшла й смерть в усіх людей через те, що всі згрішили».

Звідки взялася смерть? Чи була смерть у первісному творінні Бога? Ні. Але це все, що ми коли-небудь знали: шипи й шипшина, порочність природи, бурі і старіння. Це все, що ми знаємо з тих пір, як опинилися тут. Люди думають, що це нормально, але для Бога це не нормально.

Коли все буде відновлено, як сказано в Книзі пророка Ісаї, «і будуть разом телятко й левчук. І буде бавитися немовлятко над діркою гада, і не вчинять лихого та шкоди не зроблять» (Книга пророка Ісаї 11:6-8). Не буде нічого, на що можна було б наступити і поранитися. Тварини більше не вбиватимуть одна одну.

Ви запитуєте: «Як це відбуватиметься?» М'ясоїдні тварини стануть вегетаріанцями. У Біблії сказано, що «лев буде їсти соломку, немов та худоба». Усе це насильство і тварини, що розривають одна одну, ніколи не мали статися. Це не Божа воля і не Його план, і люди не вбивають одне одного. Звідки взялася ця жаклива смерть? Від гріха. Ми не маємо недооцінювати гріх. Іноді люди грішать багато разів, і ви намагаєтеся поговорити з ними про серйозність і наслідки цього, а вони кажуть: «Я просто зроблю так, як сказано в Першому посланні апостола Івана 1:9. «Коли ми свої гріхи визнаємо, то Він вірний та праведний, щоб гріхи нам простити, та очистити нас від неправди всіякої». Що не так?» А те, що гріх зробив з нами, і яку жертву довелося принести, щоб позбутися від гріха, яку ціну довелося за це заплатити. Гріх — серйозна річ.

Ми не маємо принижувати значення гріха. Ми живемо в суспільстві, де церква висміює гріх. Вона навіть більше не хоче вживати це слово. У сучасному суспільстві у людей немає *гріхів*, у них просто є *проблеми*. У них є проблеми, над якими вони працюють, що означає «Залиште мене в спокої, і я змінюся, якщо і коли буду готовий». Це велика проблема.

Чи знаєте ви, що за гріх потрібно платити? У Посланні до римлян 6:23 сказано: «Бо заплата за гріх — смерть...» Що таке заплата? Заплата — плата».

Ви запитуєте: «Чи правильно я зрозумів? За гріх потрібно платити?»

Ви зрозуміли правильно. За гріх потрібно платити. Що це означає? «Заплата», плата «за гріх — смерть». За гріх потрібно платити, але платять за нього смертю.

Ви скажете: «Так, але я в Новому Завіті, і сьогодні ми маємо благодать, тож я можу просто грішити».

Ні, вам доведеться заплатити. Не можна просто постійно грішити. Люди не розуміють, що сльози, коли вас спіймають, — це не покаяння. Що означає покаяння? «Покаятися» означає «змінитися». Ви можете ридати всю ніч, але якщо ви не змінитесь наступного дня, то ви не покаялися; нічого не змінилося. Оскільки ви не покаялися, вам і далі доведеться платити смертю.

Це те, чого, на мою думку, багато людей не розуміють. Вони хочуть благословень Божих, але вони хочуть робити те, що їм хочеться. Чи можна просто підкоритися бажанням свого тіла, чинити перелюб, шкодити людям, красти і брехати, а потім жити довго, залишатися здоровим і процвітати у Божому благословенні?

Хтось скаже: «Бог простить мене». Він простить, і Він любить вас, але вам доведеться за це заплатити. Незважаючи на те, що Бог любить вас і прощає, ви все одно можете втратити Його благословення у своєму житті.

Не принижуйте значення гріха. Гріх — серйозна річ. Гріх — саме через нього зруйновано цей світ, і мене дратує, що люди звинувачують у цьому Бога. Релігійні люди роблять це постійно. «Ми просто не знаємо, навіщо Богу всі ці війни, нестачі й голод».

Можливо, вони намагаються сказати це ввічливо, але кажуть, що ці маленькі діти помирають від СНІДу через Бога. Вони кажуть, що в Бога є якась таємнича мета знищити цілі народи невинних людей через те, що вони належать до іншої релігії. Кажуть, що Бог все це контролює, і ми не знаємо чому, але в Нього є якась мета. Ні! Ні! Тисячу разів «Ні!» Бог — добрий Бог. Він зробив все досконалим, а гріх все зруйнував.

Чому сьогодні відбуваються всі ці жахливі речі? Людина має свободу вибору, і людина вибрала гріх і непослух. Але навіть у розпал усього цього ви можете вибрати віру, покірність і послух, і можете бути благословенні. Ви можете бути захищені в цьому потворному, жорстокому світі. Ви можете зцілитися на планеті, зараженій мікробами та хворобами. Ви можете процвітати під час нестачі та економічних криз у світі. Так, ви можете! Ви можете, якщо будете коритися, слухати й вірити.

Звідки взяли хвороби? Бог їх не створював. Це не входило в Його план. Хвороба — це частина смерті. Тому то, як через одного чоловіка ввійшов до світу гріх, а гріхом смерть, так прийшла й смерть (Послання до римлян 5:12).

Ви кажете: «Тут не сказано «хвороба». «Ні, сказано. Це тут сказано про бідність. А ще там йдеться про всілякі переслідування, плутанину та будь-яку форму смерті. Якщо у вашому житті буде достатньо бідності, ви помрете. Достатня бідність означає, що у вас навіть немає достатньої кількості їжі та пиття, щоб підтримувати життя в своєму тілі. Якщо у

вашому тілі буде достатньо хвороби, ви помрете, чи не так? Це просто різні ступені смерті. Нічого цього не було б тут, якби не існувало гріха, і сказати, що хвороба, яка є результатом гріха, є волею Божою, рівносильно твердженню, що вона виникла через волю Божу. Можна сказати: «Гріх — це воля Божа». Якби ніколи не було жодного гріха, ніколи не було б ні смерті, ні хвороб, ні бідності.

Джон Александер Доуї сказав так: «Хвороба — це лихе породження свого батька, сатани, і своєї матері, гріха». Він сказав це на рубежі століть. «Хвороба — це лихе породження...», і вона *лиха*, «свого батька, сатани, і своєї матері, гріха». Сказати, що хвороба — це воля Божа, все одно, що сказати, що гріх — це воля Божа, тому що хвороба — це результат гріха. Я знаю, що це гучна заява, але я запрошую вас спростувати її.

Ми впевнені, що Божа воля полягає в тому, щоб зцілити всіх сьогодні, бо якби ніколи не було гріха, не було б ні хвороби, ні смерті, ні чогось подібного. Таким чином, наслідки гріха не можуть бути волею Божою. Не беріть мої слова, й не перетворюйте їх на те, чого я не сказав. Хтось скаже: «Хочете сказати, що я хворію, бо згрішив?»

Ви *згрішили*, це факт. У Біблії сказано: «Прийшла й смерть в усіх людей через те, що всі згрішили» (Послання до римлян 5:12). Смерть існує на планеті, бо на ній існує гріх, і незалежно від того, свідомо Ви порушили закони чи просто несвідомо накликали на себе смерть, вона з'явилася через гріх. Не можна казати: «Адаме, ви з Євою зіпсували наше життя. Ви все зруйнували!» Ні, ви теж грішили. Смерть прийшла до всіх людей, бо всі згрішили.

Але, слава Богу, від гріха є ліки, і якщо є ліки від гріха, то чому ви не можете зцілитися? Якщо хвороба є наслідком гріха, а гріх було спокутано, то чому людина не може бути зцілена? Ви можете. Ви так само можете претендувати на зцілення, як і на прощення. Це ґрунтується на тій самій роботі Ісуса.

Пам'ятаєте, у Посланні апостола Якова 5:14-15 сказано: «Чи хворіє хто з вас? Хай покличе пресвітерів Церкви, і над ним хай помоляться, намастивши його оливою в Господнє Ім'я, і молитва віри вздоровить недужого, і Господь його підійме, а коли він гріхи був учинив, то вони йому простяться». Прощення й зцілення в одній і тій самій молитві.

Ісус подивився на хворого чоловіка і сказав: «Уставай, візьми ложе своє — та й ходи!», а *потім* сказав: «Прощаються тобі гріхи твої». Чому? Він запитав: «Що легше сказати?» І те, й інше однаково важко казати, тому що вирішення проблеми гріха — це вирішення проблеми всього, що виникло як наслідок гріха. Слава Богу.

Глава 6: хвороба — замисел диявола

У Книзі Йова 2:7 сказано: «І вийшов сатана від лиця Господнього, та й ударив Йова злим гнояком від стопи ноги його аж до його черепа». Хто це зробив? Це зробив Сатана.

У Новому живому перекладі Біблії сказано: «Вийшов Сатана геть з-перед Господа й ударив Іова лютою проказою від стіп до голови». Хто це зробив? Це зробив Сатана.

І вже кількома віршами пізніше Йов каже: «Господь дав, — і Господь узяв. Нехай буде благословенне Господнє Ім'я!». Добре, що при всьому цьому Йов не згрішив, і не сказав на Бога нічого безумного, але Йов не знав, що диявол вчинив страждання йому. Читаючи Писання, ви бачите, що Йов зовсім не помічав диявола.

Йов не знав, хто його мучив, але мільйонам християн, які все ще звинувачують Бога в тому, що він зробив їх хворими, немає виправдання. У нас є Біблія, чи не так? Якщо в Біблії сказано, що це зробив диявол, чому люди продовжують говорити, що це робить Бог?

Причина №6: впевнені, що зцілення кожного сьогодні — це Божа воля, тому що хвороба — це замисел диявола.

У Біблії сказано: «Кожна справа хай станеться вироком двох чи трьох свідків» (Друге послання до коринтян 13:1). У прикладі Йова є один свідок. Хто, згідно з Біблією, зробив Йова хворим? Це неминуче. Згідно з Книгою Йова 2:7, зрозуміло, що це зробив диявол; він зробив Йова хворим.

Про яку хворобу йдеться в Книзі псалмів 41:8? Чи знаєте ви якісь Писання, в яких говориться про *хороші* хвороби? «Негідна річ тисне його, а що він поклався — то більше не встане!» У Новій міжнародній версії Біблії це називається «лихою хворобою». Хвороба — це лихо.

Я хочу, щоб ви прочитали цей вірш у дослівному перекладі Янга, тому що Янг — той самий автор «Аналітичного покажчика біблійних висловів Янга». Якщо вам потрібен дійсно хороший дослівний переклад, читайте саме його. Його нелегко читати, але все в точності як в оригіналі. Він каже: «Його спіткав замисел Веліала». Хто такий Веліал? Веліал — це ім'я диявола, хіба ні? «Замисел диявола». Про що він говорить? Мова йде про хворобу. Таким чином, виходить два свідки.

Ви бачили фразу «лиха хвороба»? Бог не причетний ні до чого лихого, чи не так? Авжеж, ні. Чи є хвороба лихом? У Книзі псалмів сказано, що так. Чи є хвороба злом? Ви почуєте, як люди кажуть: «Ми не знаємо, що таке добро, а що таке зло. Богу це відомо, а ми знаємо мало. Можливо, ми думаємо, що хвороба лиха, але вона може бути і хорошою, ми просто цього не знаємо». Ви коли-небудь чули, як люди таке кажуть? Чи слід вірити в те, що Бог не хоче, щоб ми знали різницю між добром і злом? Тоді як би ми знали, чи маємо ми Його волю чи ні, чи виконуємо ми її чи ні?

Якщо хтось запитає: «У вас все добре?» Ви відповідаєте: «Я не знаю. У мене все погано, але це може бути і добре, тому що ніколи не знаєш напевно»?

Або: «Ця річ у вашому житті — погана чи добра?» Ви скажете: «Я не знаю. Бог так високо над нами, такий недосяжний, ми просто не можемо розуміти Його шляхів, і я знаю, що вона погана, і мені вона не подобається, але, можливо, вона добра».

Тоді ви безнадійно заплутуетесь в тому, чи виконуєте ви волю Божій або порушите її, чи повинні ви щось приймати або чинити цьому опір.

Люди кажуть: «Я відчуваю себе розгубленим, але все так, як має бути».

Ні, все *не* так, як має бути. У Посланні до ефесян сказано не бути нерозумними, але розуміти, що є воля Господня (5:17). Ось чому Він дав нам Біблію. Ось чому Він дав нам Святого Духа. Він не намагається щось приховувати від нас. Він хоче, щоб ми чітко зрозуміли Його наміри. Якщо вони добрі, прийміть їх. Якщо вони злі, опирайтесь їм. Якщо вони добрі, виконуйте їх. Якщо вони злі, тримайтеся подалі від них. Він хоче, щоб ми з упевненістю знали, що таке добро, а що таке зло.

Що вам потрібно, щоб переконати себе, що хвороба — це зло? У нас вже є два свідки. Хто такий свідок у Книзі Йова? Це зробив диявол. Хто зробив Йова хворим? Це зробив диявол, це написано настільки ясно, наскільки це можна прочитати.

У Книзі псалмів сказано, що хвороба — це замисел ворогів, і це лихо.

У Новому Завіті є інші свідки. У розділі 13 Євангелії від Луки у жінки вісімнадцять років було скорчене тіло, і вона не могла стояти прямо. Ісус сказав їй, що вона звільнена від недуги. Він поклав на неї Свої руки, і вона враз випрямилася і стала славити Бога. Нічого не сказано про те, що вона прославляла Бога ті вісімнадцять років, що ходила скорчена. Але як тільки вона була звільнена і випрямилася, сказано, що вона прославила Бога.

У вірші 14 сказано: «Озався ж старший синагоги, обурений, що Ісус уздоровив у суботу, і сказав до народу: «Є шість день, коли працювати належить, — приходьте тоді та вздоровлюйтеся, а не дня суботнього». Лицемір! У них ніколи не було дня зцілення. У них ніколи не було дня, коли вони збиралися покласти на неї руки і зцілити її. Вони мали на це вісімнадцять років, але нічого не сталося. У вірші 15 сказано: «А Господь відповів і промовив до нього: «Лицеміре». Коли Ісус називає вас лицеміром, ви і є лицемір. «Лицеміре, — хіба ж не відв'язує кожен із вас у суботу свого вола чи осла від ясел, і не веде напоїти? Чи ж цю дочку Авраамову, яку сатана був зв'язав вісімнадцять ось років, не належить звільнити її суботнього дня від цих пут?»

Що з нею було не так? Вона була фізично зігнута. Ви бачили людей, які не могли стояти прямо. Вона була скрючена. Люди могли б назвати це «викривленням хребта» або артритом. Це була якась хвороба, яка зігнула її, і що, за словами Ісуса, це було? Що це Його Батько хотів її провчити? Ні. Звідки ж тоді взялася ця хвороба? Хто зробив це з цією жінкою?

Хтось може сказати: «У цьому конкретному випадку було сказано, що це зробив диявол. Але іноді це робить Господь, а іноді — диявол, і ніколи не знаєш, що збирається зробити Бог». Ви розумієте, наскільки це неосвіченою є людина, яка так каже? Чи міняються коли-небудь Бог і диявол місцями? Є люди, які спробують сказати вам, що іноді диявол зцілює людей, і є багато людей, які скажуть вам, що Бог із різних причин робить людей хворими. Вони повністю ігнорують Писання.

Ось вам третій свідок. Зараз це вже має було бути встановлено на підставі свідчень двох або трьох свідків. У Книзі Йова 2:7 сказано, що хворим його зробив диявол. У Книзі псалмів 41:8 сказано, що хвороба — це лихо, замисел ворога. В Євангелії від Луки 13:16 Ісус, Глава Церкви, Який знає, про що говорить, називає фізичну недугу цієї жінки «сатанинськими путами». Хіба не так? Я приймаю це.

Скажіть вголос: **«Хвороба — від диявола. Це зло, сатанинські пути»**. Ми цитуємо Біблію.

Ми впевнені, переконані й непохитно віримо в те, що це Божа воля — Його досконала воля — щоб всі ми сьогодні були зцілені. Чому? Одна з причин полягає в тому, що хвороба — це справа рук диявола.

Як щодо іншого свідка? У Книзі дій святих апостолів 10:38 сказано: «Ісуса, що був із Назарету, як помазав Його Святим Духом і силою Бог. І ходив Він, добро чинячи...» Чи робив Він коли-небудь зло? Авжеж, ні. Він чинив тільки добро, і що було частиною того добра? Він «ходив, добро чинячи й усіх уздоровлюючи, кого поневолив диявол, бо Бог був із Ним». Згідно зі Святим Духом, що промовляє через Книгу дій святих апостолів, кожен, кого зціляв Ісус, був поневолений дияволом. Там не говорилося, що Він творив добро і зцілював людей, які були поневолені Богом, або що Бог наслав на них хвороби, аби їх провчити. Ні, у Писанні сказано, що всі, кого зцілив Ісус, були поневолені дияволом. Згідно з Книгою дій святих апостолів 10:38, недуги — це поневолення сатани.

Можна продовжувати, але хіба чотирьох свідків недостатньо? Скільки ще нам потрібно? Це можна довести з Біблії словами двох людей.

Давайте розглянемо її ще раз. У Книзі Йова 2:7 сказано, що хворим його зробив диявол. Там не сказано, що це зробив Бог. Це зробив диявол. У Книзі псалмів 41:8 сказано, що хвороба — це зло, породження Веліала, замисел ворога. В Євангелії від Луки 13:16 сказано, що хвороба — це сатанинські пути, і жінці, яка була ними зв'язана, Ісус сказав: «Її належить звільнити. Її належить звільнити від цих сатанинських пут».

Ви ніколи не почуєте, щоб Він говорив, що Бог хотів провчити її, або що для її зцілення ще не прийшов час Божий. Ви чуєте це з вуст проповідників або в семінаріях, але ви ніколи не почуєте цього в Новому Завіті.

Ісус служив багатьом людям. Згідно з Біблією, тисячі людей були уздоровлені за один день (Євангеліє від Матвія 12:15; 19:2). Там сказано, що коли їх привели до Ісуса, усі, хто мав якусь недугу, були зцілені — кожен із них; усі вони були зцілені. Нікому не сказали:

«Ще не час. Вибач, це не для тебе. Твій час ще не настав». Ні, усі вони були зцілені. Сказано, що всі ті, хто був зцілений — а їх було багато, — усі були поневолені дияволом. Це зробив диявол. Це була справа рук диявола, сатанинські пути, диявольська неволя. Чи достатньо цього, щоб ми повірили, що хвороба погана і що це замисел диявола? Чи міг Бог бажати, щоб у нас був «замисел диявола»? Чи могло це догодити Йому? справа рук Веліала? Існування зла в нас?

Я не жартую — Бог ненавидить все це. Він ненавидить хвороби. Не впадайте у відчай, якщо у вашому тілі є якісь симптоми або проблеми; не йдіть цим шляхом. Вам просто потрібно знати, чому протистояти і що приймати, і ви маєте чітко розуміти, що Бог не хоче, щоб ви піддавалися хворобі чи страждали від неї. Це жодним чином не приносить Йому задоволення. Коли Бог створив людину, він зробив її вражаючою. Він створив Адама і Єву прекрасними й неймовірними. Але хвороба захопила це прекрасне творіння. Вона спотворювала його, калічила і шкодила. І інколи я бачив, як хвороба чинила такий тиск на тіло, що воно навіть не виглядало людським. Чи може Бог бути задоволений чимось, що завдає такої шкоди Його досконалому творінню? В жодному разі". Це Йому не догоджає. Це не його Воля.

Що це означає? Це означає, що у вас є можливість відкинути хворобу. Ви здатні протистояти їй і сказати: «Ні, я не маю поступатися хворобі, бо не в цьому полягає воля Божа для мене».

Скажіть вголос:

**Недуг — на це немає волі Божої для мене.
Хвороба ніколи не буде Божою волею для мене.
Не буде. Зцілення — ось яка Його воля для мене.**

Розділ 7: заповіт зцілення

Якщо ви проживете довге, повноцінне життя, більше 100 років, за цей час вам доведеться подолати багато перешкод, тому що ваше тіло смертне. Навіть якщо у вас ніколи не буде фізичних недуг, комусь із ваших знайомих це знадобиться. Рано чи пізно комусь це знадобиться. Тому вам потрібно це зрозуміти. Це не вигадка і не фантастична теорія. Це Біблійна реальність. Вона подіє на вас. Ви можете зцілитися. Може зцілитися ваша сім'я. Можуть зцілитися ваші друзі. Можуть зцілитися ваші колеги, але вам потрібно вірити в це так сильно, щоб віра сочилася з ваших пір. Люди, які навіть не вірять в це, захочуть бути поруч з вами і самі почнуть вірити в це. Вони скажуть: «Нічого собі! Ви справді в це вірите?» І ви відповісте: «Так, вірю. Я це бачив».

У розділі 15 Книги Вихід ізраїльтяни були звільнені з єгипетського рабства. Вони перейшли Червоне море і йшли кілька днів, і не знаходили води, тому їх дуже мучила спрага. У вірші 23 сказано: «І прийшли вони до Мари, і не могли пити води з Мари, бо гірка вона. Тому названо ймення її: Мара». Мара означає «гіркий» або «гіркота». «І став народ ремствувати...» Що вони зробили? Це зовсім не віра Богу. Скарги — це неправильна реакція на виклики та труднощі. Якщо ви хочете зазнати невдачі і залишитися невдахою, зіткнувшись із проблемами, обов'язково скаржитеся і сперечайтесь. Саме це роблять багато людей. Вони не бачать дива або не отримують відповідей, бо скаржаться, ниють і сперечаються. Це і є невіра. Не можна скаржитися з вірою. Не можна скаржитися з вірою. Віра не скаржиться, вона дякує.

Саме ця фраза допомогла мені: «Сумнів призводить до відчаю, скарг і змушує сумувати. Але віра радіє, дякує і веселиться». Що робити, якщо ви зустрічаєте людину, а вона скаржиться й сумує? «Що ви розумієте?» У них немає віри. Вони просто не можуть її мати. Що робить віра? Віра радіє, дякує і веселиться».

Ви можете запитати: «Чому я маю радіти? Я отримав погану звістку. Я відчуваю себе жахливо. Чому мені радіти?»

Якби ви вірили б Біблії, вам було б чому радіти, тому що в Біблії сказано: «Його ранами ви вздоровилися» (Перше послання апостола Петра 2:24) і «і довгістю днів Я насичу його» (Псалом 91:16). Якщо ви повірите в це, ви все одно зможете бути щасливими. Ви зможете радіти, незважаючи на свої проблеми. Якщо ви вірите, що не загинете від них, тоді ви врятуєтесь.

Народ почав скаржитися і сказав Мойсею: «Що ми будемо пити?» Вони тиснули на нього. «І він кликав до Господа! І показав йому Господь дерево, і він кинув його до води, — і стала вода та солодка!» Чи можна зробити гіркоту солодкою? Хвороба — це гірка пігулка. Чи можна зробити злякисну пухлину здоровою? Чи можна зробити токсичні речовини чистими й здоровими? Так!

Як вода стала солодкою? Господь показав Мойсею дерево. Чи читали ви про дерево в інших Писаннях? Це пророцтво. Воно вказує на майбутнє. У Біблії сказано, що Ісуса була повішена на дереві (Книга дій апостолів 5:30). І, висячи на тому дереві, Він став

прокляттям. Чому? Щоб Авраамове благословення в Ісусі Христі поширилося на поган, щоб обітницю Духа прийняти нам вірою (Послання до галатів 3:14). Чи було гірким те, що пережив Ісус на Хресті? Чи впорався Він з гіркотою в нашому житті? Бо страждав Він не за Свій гріх, а за наші гріхи. Він прийняв покарання за наш мир. У Біблії сказано, що «Він узяв наші немочі, і недуги поніс» (Євангелія від Матвія 8:17), і коли кинули дерево в воду, гіркота зникла. Як він це зробив? Для цього знадобилося диво, чи не так? Змінилися молекули. Гірке стало солодким, і це просто сталося. Чи може гіркота у вашому житті стати солодкою?

Ви можете сказати: «Мій шлюб гіркий. Він гіркий... Я відчуваю гіркоту до своїх дітей ... Я відчуваю гіркоту до своєї роботи...»

Чи знаєте ви, про що могли думати євреї, вперше спробувавши цю воду? Вони могли думати: «Нам потрібне нове джерело води. Цей колодязь поганий, і нам потрібен новий. Тут вода гірка. Це ніяк не виправити. Нам потрібне нове джерело води». Є багато людей, які думають так само. «Мій шлюб руйнується. Мені потрібна нова дружина... Мені потрібен новий чоловік... Мені потрібні нові діти, бо ці діти некеровані ... Мені потрібна нова робота. Мені потрібен новий начальник... Це жахливо, це погано. Мені просто потрібен новий... Тільки так можна виправити ситуацію...» Ні, це не єдиний спосіб виправити ситуацію. Ми служимо Богу, який може зробити гірке солодким. Він зробив це. Він робить це.

Не налаштовуйтеся одразу викидати речі. У деяких із цих ситуацій ви опинилися через Бога. Можливо, ви не найкраще в них діяли. Можливо, ви робили помилки, а, можливо, помилки робили інші люди, але незалежно від того, наскільки вони гіркі й жахливі, вам потрібно вірити, що Бог зможе зробити їх солодкими. Я бачив це багато разів.

Давайте розглянемо це питання далі. Господь зробив це, і вода стала солодкою, і «там Він дав йому [народу Ізраїлевому] постанову та право, і там його випробував». Тепер це мова заповіту. Якщо вивчити його, то виявиться, що деякі з цих слів використовуються взаємозамінно зі словом «Заповіт». Я покажу вам інші вірші Святого Письма, в яких використовується це слово, але Він дещо встановив. Чи розумієте ви, що це не швидкоплинне явище? Бо сказано, що Бог дещо встановив, що Він дав постанову та право. Зверніть увагу на мову. Увесь народ Ізраїлевий п'є солодку воду. Їхню спрагу втамовано, вони задоволені і розуміють, що знаходяться в присутності дива. Лише кілька хвилин тому цю воду було неможливо пити. Господь звернувся до них і сказав: «Коли дійсно будеш ти слухати голосу Господа, Бога твого, і будеш робити слухне в очах Його, і будеш слухатися заповідей Його, і будеш виконувати всі постанови Його, то всю хворобу, що Я поклав був на Єгипет, не покладу на тебе, бо Я — Господь, Лікар твій!» (Книга Вихід 15:26).

Це дуже важливо. Це одне з тих великих тверджень «Я» у Слові Божому. Пам'ятаєте, коли Ісус сказав: «Це Я», коли Його прийшли забирати? Він каже: «Кого ви шукаєте?» Йому відповіли: «Ісуса Назарянина», і як тільки сказав їм: «Це Я», вони подалися назад, та й на землю попадали (Євангелія від Івана 18:6).

Пам'ятаєте, коли Мойсей біля палаючого куща питав: «Коли запитають мене «Яке Ім'я Його?» Що я скажу їм?» І сказав Бог Мойсеєві: «Я Той, що є». І сказав: «Отак скажеш Ізраїлевим синам: Суцний послав мене до вас». (Книга Вихід 3:14)

«Я є» хто? »Я є» — цим вже сказано забагато. Насправді, коли Бог каже: «Я — Господь, Лікар твій» (Книга Вихід 15:26), ці слова є посиланням на одне з тих великих складених імен Єгови. Він сказав: «Я є Єгова-Рафа». Як смачно!" Чи вірите ви, що Бог великий? Чи серйозно ви ставитеся до Його імені? Він сказав: «Я є Єгова». Що означає «Єгова»? «Єгова» означає «Самосуцний». «Я є Всемогутній». Що значить «Я є»? «Я існую. Я є». Чи знаєте ви, навіщо ви існуєте? Тому що Він є. Він був, до того, як з'явилися ви. Чи знаєте ви, чому існує земля? Бо Він є. Чи знаєте ви, чому існує сонце? Чому існує Всесвіт? Тому що Він є. Зверніть увагу: Він не сказав: «Я був». Він не сказав: «Я буду». Він сказав: «Це Я». Що було приблизно 10 мільйонів років тому? Він є, а не Він був. Час для Бога не такий, як для нас із вами. У Біблії сказано, що настає час, коли часу вже не буде. Час — це те, з чим ми стикаємося тимчасово.

Але Бог є, і Його існування ні від кого і ні від чого не залежить. Він — Єгова, Всемогутній, Самосуцний, який не залежить від жодного джерела енергії. Усе залежить від того, що Він є. Зробіть вдих. Ваше серце знову забилося? Знаєте чому? Тому що Він є. Причина, з якої ця планета обертається, а сонце світить, полягає в тому, що все суще підтримується Словом Його сили, тому що «Він є». Це говорить про обсяг, який заповнить Всесвіт. Коли Він каже: «Я є», вставте слово. Що б ви сказали про все, чим Він є? Просто скажіть: «Він є». Він сказав: «Це Я».

Таке траплялося не кожен раз, але кілька разів Він брав інше ім'я і використовував його разом з іменем «Єгова». Друзі, це важливо. Він каже: «Я — Господь, Лікар твій». Коли Він каже: «Я — Господь, Лікар твій», хто має право взяти й сказати: «Ні, Він змінився. Він називається «Господь, Лікар твій», а раніше називався «Я — Всемогутній?» Ніхто не має права говорити такі речі. І «Я є» є, і «Господь, Лікар твій» все ще «Господь, Лікар твій», і завжди Ним будуть. Поки Він є, Він — «Господь, Лікар твій». Це заповіт. Він дещо дав — постанову та право. Це встановлено. «Я — Господь, Лікар твій. Я — Єгова-Рафа, Господь, Лікар твій». Слово «Рафа» буквально означає «зцілювати», «відновлювати», «повертати до норми».

Скажіть вголос:

Він — Господь, Який зцілює мене.
Він — Господь, Який відновлює мене.
Він — Господь, Який повертає мене до норми.
Хвороба не є для мене нормою.
Бути слабким і зламаним для мене не є нормою.
Бути бідним для мене не є нормою.

Варто позначити ці вірші у вашій Біблії, щоб швидко знайти їх для використання в майбутньому та поділитися ними з іншими людьми. Недостатньо сказати комусь, що ти в щось віриш; вам потрібно довести це їм словами.

У Книзі Вихід 23:25-26 сказано: «І будеш служити ти Господеві, Богові своєму, і Він поблагословить твій хліб та воду твою, і з-посеред тебе усуне хворобу. У твоїм краї не буде такої, що скидає плода, ані неплодної. Число твоїх днів Я доповню». Слава Господу.

Розглянемо ці вірші в іншому перекладі. У Новій міжнародній версії Біблії сказано: «Поклоняйтеся Господу, Богу вашому, і Його благословення зійде на вашу їжу й воду». Біблія вчить нас дякувати, коли ми їмо, тому що те, що ми їмо, освячується двома речами: Словом Божим і молитвою. Релігія звела це до «молитви перед трапезою». Більшість людей навіть не знають, що це означає. Для більшості людей це не означає нічого. Багато людей знають, що це дякування, подяка, але вона більше за це. Бог сказав, що те, що ви їсте, освячено. Про що говорить Слово? Я благословлю те, що ви їсте і п'єте. Якщо коли-небудь був час, коли їжа та питво, які ми споживаємо, потребували благословення, цей час зараз. Більшість продуктів, які ми споживаємо, містять достатньо мікробів, щоб викликати у нас хворобу. Але чи є у Бога сила? Чи може Він освячувати? Чи може він благословити те, що ми їмо і п'ємо, і врятувати нас від поганих наслідків? У Біблії сказано, що коли смертодійне що з'їсте, — не буде вам шкодити (Євангелія від Марка 16:18). Господь може змінити цю їжу так, щоб вона живила й зміцнювало вас. Коли ви починаєте мислити правильно, ваша молитва — це не просто звичайна «молитва перед трапезою».

Деякі люди просто релігійні і категорично ставляться до цього. «Ти не помолився перед трапезою!» І їхні діти знають тільки це. «Ні, ти не можеш їсти! Ти не промовив молитву!» Вони не знають, *навіщо* вони це роблять; це просто прояв релігійності. Ми хочемо бути вдячними за те, що у нас є вдосталь їжі і пиття, а ще ми хочемо, щоб вони були освячені. Ми збираємося закликати цей стейк з картоплею до служіння, на службу Богу. Ми маємо освятити його, бо воно йде на користь служіння. Давайте освятимо цю страву і благословимо. Ми використаємо енергію, яку отримаємо від цієї їжі, для служіння Господу, а здоров'я, яким ми володіємо, — для служіння Йому всі наші дні.

У Сучасній англійській версії Біблії сказано: «Служіть Господу вашому, Богу, і будуть благословенними ваша їжа та ваша вода. Я заберу у вас хворобу і всі ваші недуги» (Книга Вихід 23:25).

Чи читаємо ми Біблію? Що сказав Бог? «Я заберу у вас хворобу». Він говорить про весь народ. Він говорить про мільйони людей. Чи зробив Він це? Він зробив це. У Книзі псалмів 105:37 сказано: «І Він випровадив їх у сріблі та в золоті, і серед їхніх племен не було, хто б спіткнувся». Ми говоримо про мільйони людей. Такою була воля Божа. Чи зможе Він зробити це знову? Звичайно, Він зможе. Чи зможе Він зберегти здоров'я цілої церкви? Чи зможе Він зберегти здоров'я цілого народу?

Ви можете сказати: «Я б хотів, щоб Він зробив це для мого народу». У світі є величезна кількість людей, які навіть не вірять у Бога. Вони не перебувають у заповіті, і вони не дотримуються Заповіту. Є люди, які вклоняються багатьом різним речам. У Сполучених Штатах Америки вважається, що ми є єдиним народом під владою Бога — така Божа воля і вона призначення для нас, — але це не так. Існують люди, які поклоняються дияволу.

Хтось скаже: «Усе це — це просто різні імена одного і того ж Бога». Ні, вони невігласи. Насправді, Його воля описана у Книзі Виходу 23:24. «Не будеш вклонятися їхнім богам, і служити їм не будеш, і не будеш чинити за вчинками їх, бо конче порозбиваєш і конче поламаєш їхні стовпи для богів».

Якби досконала воля Божа була виконана, ніде не було б поклоніння будь-яким іншим богам. Тільки Йому. Деякі кажуть: «Це неполіткоректно. Вважається, що ми маємо з терпимістю ставитися до інших релігій». Якщо ви справжній християнин, ви не можете так до них ставитися. Справжній християнин не може визнавати жодного іншого Бога або те, що існує інший шлях до Бога, крім як через Ісуса. Якщо ви це робите, то ви не християнин.

Ми не можемо контролювати всіх, але ми можемо повністю контролювати себе. Ми можемо шанувати Бога і твердо ухопитися за Його заповіді. Він сказав, що якщо ми будемо служити Йому, то матимемо право на це. Якщо ви хочете жити по-своєму і не бажаєте служити Богу, мені шкода, але це не для вас. Людям це не подобається, але це так.

Заповіт — це серйозна справа з Богом. Якщо ви вивчали його, то ви це знаєте. Заповіт — це серйозна річ. Ви знаєте, що Біблія була позначена як «Старий Завіт» і «Новий Завіт». «Завіт» — це латинське слово, яке замінило «заповіт». Насправді, більш підходяще слово — «заповіт». Іноді ті самі люди, які переклали це слово як «заповіт», переклали те саме слово як «Завіт» у Новому Завіті, але насправді для цього немає причин. Це завіт: Старий Завіт, Новий Завіт. Бог серйозно ставиться до Заповіту.

Що таке заповіт? Наведу вам кілька визначень. Одне з найкращих слів, яке я можу використати для його опису, — це просто сказати «обов'язок». Заповіт — це зв'язок. Одне англійське визначення говорить: «формальна, урочиста угода, яка має обов'язкову силу», щось, що слід обов'язково виконати.

Думаючи про заповіт, я згадую слово «зобов'язання». Zobov'язаний. Кілька десятиліть тому, якщо людина дивилася вам в очі, потискала вам руку і говорила, що вона щось зробить, це було остаточно. Але сьогодні у вас може бути контракт на 98 сторінок, п'ять юристів і ви все одно не зможете його виконати, тому що люди не відрізняються чесністю і не виконують свої обіцянки, і у них немає поняття заповіту. Коли ви укладаєте Заповіт, ви зобов'язані, ви пов'язані. Ви не можете сказати: «Забудь про це». Ви не можете засмутитися і скасувати заповіт. «Ми втомилися від цього». Ні, це заповіт. Заповіт з Богом вічний.

Чи існує заповіт про зцілення? Чи встановив Бог щось? Чи явив Він себе і нагадав, що Заповіт складається з двох частин? Є ваша роль, і є Його роль. Чи маєте ви обов'язково виконувати свою роль? Чи маєте ви залишатися тими самими? Чи маєте ви бути вірними своїй ролі? А як щодо Бога? Чи можна на Нього покластися? Чи буде Він вірний своїй частині заповіту? Чи зв'яже Він себе зобов'язаннями і чи буде виконувати їх? Так! Якщо ви зробите те, що Він вам наказав, Він теж виконає Свою обіцянку. Якщо ж ви не дотримаєтеся Його настанов, то й Він Свою роль не виконуватиме. Не можна очікувати, що Він щось зробить, незалежно від того, дотримуетесь ви заповіту чи ні. Так не буває.

Якщо ви читали Старий Завіт, то ви це знаєте. У Книзі Повторення закону Він сказав: «Коли слухатиметеся заповідей Господа, Бога вашого, всі ці благословення зійдуть на вас» (11:27). А якщо не заповідей слухатися? Усі ці благословення все одно зійдуть на вас? Ні, не зійдуть. Що робити, якщо ви не коритесь Богу й робите те, що хочете? Що робити, якщо для вас не мають значення Його думки чи воля, і ви вирішили робити те, що хочете самі — забути всіх інших і забути Бога? Тоді на вас зійдуть усі ці прокляття, і ви не отримаєте благословення (11:28). Є багато людей, які не хочуть дотримуватися заповіту, але хочуть отримати благословення. Так не буває. Заповіт треба виконувати. Це єдине хороше життя, яке є на світі, — життя за заповітом. **Ми впевнені, що наше зцілення сьогодні — це Божа воля, через заповіт зцілення.**

Він сказав: «Я є Єгова-Рафа. Я — Господь, який зцілює вас, Який відновлює вас, Який повертає вас до норми». Мені подобається це чути. Це цитата прямо з Біблії. «Я є», — каже Господь. Як думаєте, Він все ще є? Чи змінився Він? Ні, Він не змінюється. Змінюються люди, але Він не змінюється. «Я — Господь, Який зцілює тебе». Деякі перекладають це як: «Я — Господь, Лікар твій».

У вас є Лікар? Можливо, у світі є кілька лікарів, але у вас є *Лікар*. Коли всі інші лікарі кажуть вам: «Більше нічого не можна зробити...», це дуже самовпевнена заява. Професіонали роблять це постійно. Вони дивляться на вас і кажуть: «Більше нічого не можна зробити». Вони мають бути більш чесними і сказати: «*Ми* не знаємо, що ще можна зробити. *Ми* нічого не можемо зробити». Але коли людина не знає, що робити, є інший лікар, і вам варто отримати другий висновок. Вам слід пройти ще один діагностичний огляд у *Лікаря*. Спитайте *Його*, чи зможете ви зцілитися. Спитайте *Його*, чи можна щось зробити, і знаєте, що Він відповість? Він скаже те саме, що говорив століття тому. Він скаже: «Я є. Я є і завжди буду Господом, Який зцілює вас, Який відновлює вас, Який повертає вас до норми. Який робить вас ціленими». Слава Богу!

Скажіть вголос:

**У мене є цілитель.
У мене є Цілитель.
Він — мій Цілитель, мій Лікар.**

Якщо у вас є Цілитель, ви маєте бути зцілені. Якщо у вас є машина, не варто просто ходити пішки, чи не так? Якщо у вас є будинок, не варто спати під мостом, правда ж? Якщо у вас є Цілитель, ви будете зцілені. Зараз я цитую Ісуса. Саме це Він сказав про хвору жінку. Пам'ятаєте? В Євангелії від Луки. Жінка була скорчена, і Ісус сказав: «Чи ж ця дочка Авраамову не належить звільнити (Євангеліє від Луки 13:16)?»

У Книзі Повторення Закону 7:9 сказано: «І ти пізнаєш, що Господь, Бог твій, — Він той Бог, той Бог вірний, що стереже заповіта...» Він ніколи не порушує заповіт. Люди не вірні Йому, але Він завжди вірний. Він «...стереже заповіта та милість для тих, хто любить Його, та хто додержує Його заповіді на тисячу поколінь».

Знаєте, однією з найбільших речей, які ви коли-небудь робили для своїх дітей та онуків, було повне служіння Богу. Це дає Йому законне право щось робити для ваших нащадків. Існує ціле царство речей.

Кеннет Е. Хейгін, мій батько у вірі, розповідав про те, що було багато років тому, десятиліття тому, коли його син служив в армії на іншому боці планети. Господь розбудив брата Хейгіна посеред ночі і сказав Йому: «Якби ти не служив мені і не слухався мене...». Він мав на увазі, що той покинув своє зручне життя і пішов у дорогу, коли того не хотів, і залишив свою сім'ю і подорожував, коли Він того не бажав. Він сказав: «Якби ти не послухався Мене, твого сина привезли б додому в труні. Але ти підкорився Мені, і він повернеться додому і проживе своє життя».

Тоді він цього не знав, але пізніше вони дізналися, що в той самий момент його син їхав на мотоциклі з іншими хлопцями. Вони їхали гірською дорогою, і він в'їхав у гравій, втратив зчеплення з дорогою і зісковзнув до обриву. Він думав, що загине, і вони думали, що він загине. Вони подумали, що він з'їхав з обриву, але наступне, що вони побачили, — він знову опинився на середині дороги, і вони поїхали далі, продовжуючи свою поїздку. Вони повернулися на те місце наступного дня і побачили сліди заносу, які йшли до обриву. Вони намагалися розібратися в цьому, але не змогли.

Брат Хейгін цього не знав. Він був тут, у Сполучених Штатах, спав, і Господь розбудив його і сказав: «Оскільки ти послухався Мене, він повернеться додому».

Друзі, коли ми підкоряємося Богу, це не означає, що у Бога є улюбленці, це дає Йому законне право. Чому? Тому що ми дотримуємося заповіту з Ним. Ми підкоряємося Йому. Ми робимо те, що Він наказав нам робити, і якщо ми це робимо, це дає Йому повне право робити те, що Він обіцяв зробити для нас, наприклад, убезпечувати нас, захищати нас, зцілювати нас і дарувати нам довге життя. Хіба це не те, що ми щойно прочитали? «Я з-посеред тебе усуну хворобу і число твоїх днів Я доповню». Він — вірний Бог, Який дотримується Заповіту. У віршах 12 і 13 сказано: «І станеться, — за те, що ви будете слухатися цих законів, і будете додержувати, і будете виконувати їх, то й Господь, Бог твій, буде додержувати для тебе заповіт та милість, що був присягнув батькам твоїм. І буде Він любити тебе, і поблагословить тебе, і розмножить тебе». Що ми читали до цього? Ми читали «якщо». *Якщо* ви вирішите слухатися Його, виконувати Його план і коритися Його волі... Якщо ж ви збираєтеся робити все, що вам заманеться, нічого з цього не має значення. Якщо ви будете коритися Йому, Він любитиме вас, благословлятиме вас і примножуватиме вас. «Благословенний плід утроби твоєї». Що це? Це ваші діти. «І плід твоєї землі» — Це ваш бізнес, ваші інвестиції та ваша робота. "Ваш хліб, вино і масло, приріст вашої худоби і ваших стад овець в землі, яку він обіцяв вашим батькам. Ти будеш благословенний поміж усіма народами, — не буде серед тебе безплідного та безплідної, також і між худобою твоєю».

Є смішна історія, схожа на цю. Жила-була мати, яка часто читала ці Писання своїм дітям. Діти були маленькі, і в одного з них була хвора собака. Здається, хлопчикові було чотири або п'ять років, і він підійшов до неї і сказав: «Мамо, хіба не...» Я забув його ім'я, можливо, його звали Шеп. «Хіба Шеп не наша худоба?

Вона сказала: «Напевно, що так». Тож, вони поклали руки на Шепу, і ще до кінця дня з Шепом все було в порядку. Що Він сказав? Це ваші тварини.

У вірші 15 сказано: «І Господь відхилить від тебе всяку хворобу...» Наскільки? Разом. «...відхилить від тебе всяку хворобу, і жодних лютих єгипетських недуг, які ти знаєш, не наведе їх на тебе, а дасть їх на всіх твоїх ворогів». Ненавидіти нас теж було б нерозумно. Це мова заповіту? Чи є у нас заповіт?

Деякі люди кажуть: «Це тільки для євреїв. Це тільки для Ізраїлю. Усе це минуло».

Добре, що ви заговорили про це. Давайте заглянемо в Новий Завіт, але перш ніж ми заглибимося в нього, чи можете ви погодитися з тим, що існує заповіт зцілення? Для кого б, на вашу думку, він не був, чи не очевидно, що заповіт зцілення існує? Чи згодні ви з тим, що якби вони слухалися Його і робили те, що Він їм сказав, Він уберіг би їх від хвороб? Він забере у них всі хвороби і дозволить їх жити повним життям. Вони були б зцілені. Вони були б сильними. Чи була хвороба волею Божою для Його народу? Ні. Як би це сталося, якщо Він сказав: «Якщо ти будеш стерегти мене Заповіт зі мною, Я збережу твоє здоров'я»?

Люди люблять говорити: «Це стосується тільки євреїв». Насправді, у відповідь майже на будь-яку добру річ, яку можна знайти у Старому Завіті, люди кричать: «Це лише для євреїв». Я міг би навіть погодитися з ними, тому що я теж це роблю.

Якщо ви читали Послання до римлян або галатів, то вас не має дивувати це твердження. У Посланні до римлян 2:28 сказано: «Бо не той юдей, що є ним назовні, і не то обрізання, що назовні на тілі». Вам не потрібно простежувати свій родовід до нащадка Авраама. У вірші 29 сказано: «Але той, що є юдей потаємно, духово, і обрізання — серця духом, а не за буквою; і йому похвала не від людей, а від Бога». А як щодо нас? Чи це стосується нас? Чи змінилися ми внутрішньо? Щось відбулося в нашому серці? У нашому дусі?

Коли хтось каже: «Це стосується тільки євреїв». Кричіть: «Слава! Я один з них!»

Я зупинюся на цьому питанні більш детально. У Посланні до галатів 3:7 сказано: «Тож знайте, що ті, хто від віри, — то сини Авраамові». Чи маєте ви віру? Ти дитя Авраама? А хто такі євреї? «Єврей» — це похідне від слова «Юда». Що таке Юда? Це одне з племен Ізраїлевих. Хто такий Ізраїль? Це нащадки Авраама, який уклав заповіт з Богом. І, здогадайтеся, що? Ви є єдиними у вірі. Мені байдуже, якого кольору ваша шкіра, яке ваше походження чи якою мовою ви говорите або якщо ви не знаєте своєї спадщини., Тепер ви знаєте, що ваш родовід має право. Я народився від Бога, і це робить мене нащадком Авраама. Я — дитя Авраама вірою в Ісуса Христа. Тож все, що є у нього, є й у мене. Це належить мені. Якщо він мав заповіт, і якщо його нащадки мали заповіт, то все, що стосується них, стосується і мене, бо Я — насіння Авраама вірою в Ісуса.

Це не моя ідея і не мої роздуми. У Посланні до галатів 3:26-28 сказано: «Бо ви всі сини Божі через віру в Христа Ісуса. Бо всі ви, хто був хрещений у Христі, зодягнулися в Христа. Нема юдея, ні грека, нема раба, ані вільного, нема чоловічої статі, ані жіночої, —

бо всі ви один у Христі Ісусі!» Тепер розумієте? Вірою в Ісуса Христа. Не ускладнюйте це. Просто повірте в це.

У вірші 29 сказано: «А коли ви Христові, то ви Авраамове насіння й за обітницею спадкоємці», що означає, що ви успадковуєте все «за обітницею».

«Це тільки для євреїв». Слава Богу! Ось так!

Якщо ви думали не так, як я, поверніться до Біблії, а не до теорій, думок та ідей.

У Новому Завіті є ще багато подібних Писань. У Посланні до галатів 6:15 сказано: «Бо сили немає ані обрізання, ані необрізання, а створіння нове».

Як можна стати новим створінням? Ми народжуємося згори. У вірші 16 сказано: «А всі ті, хто піде за цим правилом, — мир та милість на них, і на Ізраїля Божого!» Що таке Ізраїль Божий? Нові створіння. Це не обрізані й необрізані. Це не здатність простежити свій родовід. Це нове створіння, нове творіння, і це означає, що все це належить нам. Не дозволяйте комусь взяти гарне Писання зі Старого Завіту і сказати: «Це тільки для євреїв». Просто закричіть і скажіть: «Так, так, це для мене! Це для мене! Я — насіння Авраама! Це я! Я — Ізраїль Божий! Я — нове створіння! Я народився згори! Я — єврей із духовним обрізанням у серці». Правильно? Воно належить нам. Що належить мені? Єгова-Рафа, Я — Господь, Лікар твій. Воно належало нащадкам Авраама, І я один з них.

Я не тільки спадкоємець обітниці, спадкоємець благословення Авраама, але й нового заповіту. У Посланні до євреїв 8:6-11 сказано: «А тепер одержав Він краще служіння, поскільки Він посередник і кращого заповіту, який на кращих обітницях був узаконений. Бо якби цей перший заповіт був бездоганий, то не було б місця для другого. Знайшовши в них недоліки, Він сказав: «Ось дні наступають, і складу Я із домом Ізраїлевим і з Юдиним домом Новий Заповіт. Не такий заповіт, що його з їхніми батьками Я склав був у той день, коли міцно за руку їх узяв, щоб їх вивести з краю єгипетського. Та вони поламали Мого заповіта, і Я їх відкинув, говорить Господь! Бо це ось отой Заповіт, що його по цих днях складу з домом Ізраїля, — каже Господь: Дам Закона Свого в середину їхню, і на їхньому серці його напишу, і Я стану їм Богом, вони ж Мені будуть народом!» Хіба ми не отримали це для нас? Хіба не в нас відбулися зміни в серці? Це стосується вас, незалежно від того, чи є ви євреєм за походженням чи язичником, незалежно від раси, племені чи народу. Немає жодної різниці. «І більше не будуть навчати вони один одного, і брат свого брата, говорячи: «Пізнайте Господа!» Бо всі будуть знати Мене, від малого їхнього й аж до великого їхнього».

Чи живемо ми в цьому заповіті, де нам не потрібно йти до когось і говорити: «Розкажи мені про Господа»? Святий Дух може жити всередині вас, Великого учителя з усіх вчителів. Якщо ви самі знаєте Господа, то ви є в цьому заповіті, який Бог збирався укласти з Ізраїлем. Так і є, і це кращий заповіт.

Що означає «кращий»? Дехто скаже: «Це означає, що все це минуло». Ні, це неправда. Якщо у мене в одній руці буде 50 доларів, а в іншій — 100 доларів, і я запитаю: «Яка з цих

купюр краща?» Ви знаєте? Не впадайте в релігійну плутанину і не кажіть: «Це залежить від...» Це ні від чого не залежить. Будь-хто знає, що 100 доларів кращі за 50 доларів у будь-який час доби, в будь-який день тижня. Чому? Тому що в 100 доларах є 50 доларів і ще 50 доларів!

Який у нас заповіт? Слава Тобі, Господи! Це кращий заповіт. Чому? У ньому є все, що було у них, і навіть більше! Ще більше! Ми нічого не втратили, коли прийшов Ісус. У нас є все, що було у них, і до того ж наше ім'я записано в книгах життя Агнца. Крім того, у нас є ім'я і влада Ісуса. А ще всередині нас живе Святий Дух. Ще, ще, ще! Це означає, що «Я — Єгова-Рафа» все ще належить вам. Нас не повинно дивувати, коли в Першому посланні Петра 2:24 в Новому Завіті сказано: «Його ранами ви вздоровилися». Це підкріплення. Насправді, Ісус прийшов і заплатив ціну за те, що Бог вже робив для цих людей, ґрунтуючись на тому, що зробив *би* Ісус. Причина, з якої вони продовжували приносити в жертву тварин, і причина, з якої їм доводилося продовжувати робити це рік за роком, полягала в тому, що потрібна ціна не була сплачена. Це був лише знак того, що Ісус врешті-решт прийде і стане мучеником за благословення, яке вони отримали *тоді*. По суті, Він благословляв їх в кредит, ґрунтуючись на тому, що збирався зробити Господь. Але ми з вами озираємося назад, на Розп'яття. Це вже було зроблено. Ціну вже заплачено, і все це належить нам.

Чи вірите ви, що зцілення купують і за нього треба платити? Прощення гріхів купують і за нього платять. Процвітання купують і за нього платять. Мир купують і за нього платять. Перемогу в будь-якій сфері купують і за неї платять.

Ми впевнені, що наше зцілення сьогодні — це Божа воля, через заповіт зцілення.

Розділ 8: вічні Імена Бога (Єгови)

Восьма причина повністю збігається з сьомою. Насправді це висновок, але він дуже важливий. **Ми впевнені, що наше зцілення сьогодні — це Божа воля, через вічні імена Божі.**

Ми щойно прочитали одне з Імен Бога: «Я — Єгова-Рафа. Я — Самосуций, Який відновлює й зцілює тебе, Який повертає тебе до норми.

Я назву вам кілька інших спокутувальних імен. Це захоплююче! Інше Його ім'я — Єгова Іре. У Книзі Буття 22:14 сказано: «І назвав Авраам ім'я місця того: «Господь нагледить», що й сьогодні говорить: «На горі Господь з'явиться». Фраза «Господь нагледить» вказує на те, що Господь бачить усе наперед і забезпечує. Забезпечення до бачення.

Він був «Могутнім Самосуцим Богом, Який бачить майбутнє і забезпечує». Він був «Господь, Який забезпечує». Він все ще той Бог? Чи подобаються вам такі вірші Писання, як Послання до филип'ян 4:19: «А мій Бог нехай виповнить вашу всяку потребу за Своїм багатством у Славі, у Христі Ісусі»? Чи Він все ще «Єгова Іре, Могутній Господь»? Безсумнівно!

Інше ім'я — «Єгова-Ніссі». «Господь, Самосуций, Який є нашим прапором», означає прапор перемоги, прапор триумфу. Це нагадує мені знамениту фотографію морських піхотинців Сполучених Штатів, що встановлюють прапор на підкореній ними землі. Ви здобули перемогу, ворог переможений, ви переможець, і ви ставите прапор. Ви здіймаєте прапор перемоги.

У Книзі Вихід 17:15 сказано: «І збудував Мойсей жертівника, і назвав ім'я йому: Єгова-Ніссі». Він був «Богом перемоги». Він був «Богом триумфу». Він все ще той Бог? Чи змінився Він? Згадайте такі Писання, як Перше послання до коринтян 15:57: «А Богові дяка, що Він Господом нашим Ісусом Христом перемогу нам дав». Друге послання до коринтян 2:14: «А Богові подяка, що Він постійно чинить нас переможцями в Христі». Якщо Бог за нас, то хто може бути проти нас? Він зробив нас більше, ніж просто переможцями. Ми перемагаємо. Він все ще «Єгова-Ніссі»? Він все ще «Господь — наш прапор»? Так!

Інше Його ім'я — Єгова-Кадеш. Це означає «Господь, Який освячує, Який робить нас чистими». У Книзі Вихід 31:13 сказано: «Щоб ви пізнали, що Я — Господь, що освячує вас». Це видно в багатьох віршах Старого Завіту.

Він був «Господом, що освячує нас», «Господом, який очищує нас і освячує вас, робить нас чистими». Він все ще той Бог? Так!

У Новому Завіті, в Посланні до євреїв 10:10 сказано: «У цій волі ми освячені жертвоприношенням тіла Ісуса Христа один раз». У Першому посланні до коринтян 1:30 говорить: «...ви в Христі Ісусі, що став нам мудрістю від Бога, — праведністю ж, і

освяченням, і відкупленням». Чи є Христос нашим Освячувальником? Чи робить Він нас чистими? Він все ще Господь, наш Освячувальник, Який робить нас святими? Так!

Інше ім'я — Єгова-Шалом, «Господь — наш мир». У Книзі суддів 6:24 сказано: «І Гедеон збудував там жертівника для Господа, і назвав ім'я йому: Єгова-Шалом». Мир. Він був «Господом — їхнім миром». Він все ще той Бог? Господь — наш мир. В Євангелії від Івана 14:27 Ісус сказав: «Зоставляю вам мир, мир Свій вам даю! Я даю вам не так, як дає світ. Серце ваше нехай не тривожиться, ані не лякається!» Він все ще Єгова-Шалом. Ви вірите в це?

Чи повірите ви кожному, хто скаже: «Ні. Він був Єгова-Шалом, але більше Ним не є. Його більше не існує». Ви ж знаєте, що це не так. Могутній Господь є, і через мільйон років Він буде. Він ніколи не зміниться.

Єгова-Цидкейну — це «Господь, наша праведність». У Книзі пророка Єремії 23:6 Його називають «Господь — праведність наша». Чи залишається Він нашою праведністю? У Другому посланні до коринтян 5:21 сказано: «Бо Того, Хто не видав гріха, Він учинив за нас гріхом, щоб стали ми Божою праведністю в Нім!» Чи Він все ще є Єгова-Цидкейну? Так і є.

А як щодо Єгови-Рааха, «Господа, нашого Пастиря»? У Книзі псалмів 23:1 сказано: «Господь — то мій Пастир, тому в недостатку не буду». Чи Він все ще є Добрим Пастирем? В Євангелії від Івана 10:14 сказано: «Я — Пастир Добрий, і знаю Своїх, і Свої Мене знають». Чи Він все ще є Господом Єговою-Раахом, нашим Пастирем? Так.

А як щодо Єгови-Шамми? У Господа дуже багато імен, і я радію кожному з них. Господь поруч: Єгова-Шамма, Господь там. Чи Він все ще з нами? Чи Він все ще поруч? В Євангелії від Матвія 28:20 сказано: «...І ото, Я перебуватиму з вами повсякденно аж до кінця віку». В Євангелії від Матвія 18:20 сказано: «Бо де двоє чи троє в Ім'я Моє зібрані, — там Я серед них». Я там. Я поруч. Це означає, що я — Єгова-Шамма. Раніше Він був «Господь, Який поруч», і Він все ще є Господом, Який поруч.

Я наведу ще кілька імен. «Єгова-Саваот» означає «Господь Саваот», Господь військ. Раніше у Нього були війська. Раніше у Нього були сили небесні. Раніше Він володів дивовижною військовою міццю. Чи Він все ще має її? Це видно в Новому Завіті. У Книзі Об'явлення Івана Богослова йдеться про Господа з Його військами й воїнством небесним. У Посланні апостола Якова 5:4 його називають «Господом Саваотом».

Його звать Єгова-Гемувал, «Господь, Відплата наша». І Він все ще є Єговою-Гемувалом.

Він все ще є Єгова-Шамма, Єгова-Саваот, Єгова-Гемувал, Єгова-Раах, Єгова-Цидкейну, Єгова-Шалом, Єгова-Кадеш, Єгова-Іре і Єгова-Ніссі. Чи варто вірити, що якийсь із цих імен вже не відповідає дійсності? Що Єгова-Рафа змінився? Що раніше Він був «Господом, Лікарем вашим», але так чи інакше Він просто застарів у цьому сенсі? Я навіть не стану слухати нікого, хто пропонує таке. Якщо Він коли-небудь був «Господом, Лікарем нашим», Він є — і завжди буде — «Господом, Лікарем нашим!»

Ми переконані, ми повністю переконані, що воля Божа — завжди була і завжди буде — полягає у зціленні кожного, тому що Він — Могутній господь, який не змінюється. Він — великий Єгова-Рафа, Господь, Лікар наш. Слава Богу!

Розділ 9: хвороба — це частина прокляття Закону, яке Христос спокутував за нас

У Посланні до галатів 3:13-14 у дослівному перекладі Янга сказано: «Христос нас викупив від прокляття закону, ставши за нас прокляттям, бо написано: «Проклят усякий, хто висить на дереві», — щоб благословення Авраама перейшло в Ісусі Христі на поган і щоб ми вірою прийняли обіцяного Духа».

У версії Біблії в перекладі Івана Огієнка сказано: «Христос відкупив нас». Він зробив це. Христос *дійсно* відкупив нас. Це не щось постійне. Це не те, що Він робитиме в майбутньому. Це вже було зроблено. Більшість християн будь-якого складу розуму, якщо їх запитати: «Чи вірите ви, що Христос відкупив нас?» відповіли б: «Так!» Так!»

Якби ви запитали їх: «Від чого?» Вони, можливо, відповіли б: «Від пекла». Але це не те, про що йдеться в цьому вірші. Цей вірш дуже конкретно говорить про те, від чого Христос відкупив нас. Від чого Помазаник Божий відкупив нас? Він відкупив нас від прокляття Закону.

Дев'ять причин, чому ми впевнені, що наше зцілення сьогодні — це Божа воля, полягає в тому, що хвороба є частиною прокляття Закону, від якого Христос відкупив нас.

Ви не знаєте, від чого вас відкупили, якщо ви не знаєте, в чому полягає прокляття Закону. Це дуже чітко сказано в Старому Завіті, в Законі. Ми бачимо це в розділі 26 Книги Левит 26 і в розділі 28 Книги Повторення Закону. Хороша новина полягає ось у чому: якщо це погано і знаходиться під прокляттям Закону, то нас від цього було відкуплено.

У розширеній версії Біблії сказано: «Христос купив нашу свободу...» Ось що означає «відкуплено», що вам були відкуплені» від чогось. «Христос купив нашу свободу [відкупивши нас] від прокляття (приреченості) Закону [і його засудження]». Мені це подобається, тому що це узгоджується з багатьма іншими святими Писаннями на цю тему. Засудження і смерть йдуть поруч. Хвороба — це прояв смерті, так само як і бідність. Хвороба і бідність — це зародження смерті. Дозвольте мені просвітити вас.

Дехто каже: «Хвороба — це не смерть». Так, це так. Якщо ви отримуєте її в достатній кількості в своєму організмі, ваше тіло вмирає. Чи робить хвороба ваше тіло більш живим? Ні, не робить.

Дехто каже: «Бідність — це не смерть». Якщо ви досить бідні, і якщо вам нема чого їсти, чи можете ви померти від цього? Нам ніколи не дізнатися, скільки людей померло від бідності. Скільки людей було застрелено на вулиці, коли вони намагалися знайти їжу, бо були занадто бідними? Скільки з них вплюталися в діяння, яких їм не слід було робити? Багато хто був поранений, вбитий або наклали на себе руки, хоча, якби у них було достатньо ресурсів, їх навіть не було б там, вони не брали б участі в цьому.

Хвороба — це частина прокляття, яке Христос спокутував за нас

Я ненавиджу хвороби і ненавиджу бідність. Так, я сказав, що *ненавиджу* їх. Знаєте чому? Бог ненавидить їх. Я навмисно використовую цей термін. Не слухайте, що я кажу; вивчіть це самі. Бог ненавидить те, що вони роблять з Його творінням. Ви любите хворих людей, але ви ненавидите хвороби. Ви любите бідних людей, але це не означає, що ви приймаєте бідність. Ви ненавидите бідність, ви зневажаєте її, бо це смерть. Вона намагається вбити щось у їхньому житті. Усе це прояв смерті, яка увійшла через двері гріха.

Але прийшов Ісус. В Євангелії від Івана 10:10 Ісус сказав: «Я прийшов, щоб ви мали життя». Якщо це не життя, то це не Він. Для чого приходить злодій? Він тільки на те крадається, щоб красти й убивати та нищити.

Чому мільйони християн звинувачують Бога в крадіжці? «Бог вкрав мою дитину». «Бог зруйнував наш дім, наславши бурю». Люди говорять про це скрізь, чи не так? Проповідники будуть стояти за своїми кафедрами й говорити: «Бог забрав цю людину в смерті», хоча Біблія в Першому Посланні до Коринтян 15:26 дуже ясно говорить нам, що смерть — ворог Божий.

Ні, Бог — це Бог життя. Його бажання — це життя. Коли Він проявляється, що проявляється? Життя. Якщо смерть впливає на ваші взаємини, на ваші фінанси через бідність, на ваше тіло через хворобу, то все це не є волею Божою. Коли виконується Божа воля, проявляється життя.

Чому прийшов Ісус? Він прийшов, щоб у вас було життя, і досить тривале. Щоб ви могли б отримувати його в достатку.

Що робити, якщо хтось щось у вас краде? Що тоді? В Євангелії від Івана 10:10 Ісус сказав, що це диявол. Що робити, якщо це вбиває, намагається знищити щось у вашому житті? Не плутайтеся. Ісус сказав, що це робить диявол. Саме в це ми віримо. Саме так Він сказав.

Далі в Писанні говориться, що Він відкупив нас від прокляття Закону і засудження, «ставши прокляттям за нас».

У Новому живому перекладі сказано: «Христос врятував нас».

Ви можете сказати: «Я потребую спасіння». Ні, вас *спасли*.

«Господи, прошу, спаси мене». Він це вже зробив.

У Новому Завіті XX століття сказано: «Він відкупив нас». В інших версіях сказано: «Він врятував нас», «Він спокутував за нас». У розширеній Біблії сказано: «Він купив нашу свободу».

Як саме Він нас відкупив? У Першому посланні Петра 1:18-19 сказано: «...не тлінним сріблом або золотом відкуплені ви були,... але дорогоцінною кров'ю Христа, як непорочного й чистого Ягняти...» Відкупив. За нас заплатили цією Кров'ю.

Чи відкуплено було наше тіло так само, як і наш дух? Так сказано в Першому посланні до коринтян 6:20. «Бо дорого куплені ви. Отож прославляйте Бога в тілі своєму та в душі своєму, що Божі вони». Усіх нас було куплено, сплачено, відкуплено.

Тепер Писання велить нам щось з цим робити. У Книзі псалмів 107:2 сказано: «Хай так скажуть ті всі, що Господь урятував їх». Чи маєте ви озвучити це і висловити словами? Чи маєте ви визнати це і сказати: «Мене було відкуплено»?

Скажіть вголос:

**Мене було відкуплено.
Мене було відкуплено від прокляття Закону.
Мене відкуплено.
Мене було куплено.
За мене було сплачено.
Мене було відкуплено від усього прокляття Закону.
Мене відкуплено.**

Ми маємо вірити в це і маємо сповідувати це. Відкуплені Господом мають сказати це. Мене відкуплено від прокляття Закону.

Зараз ми говоримо про Божу волю на зцілення. Чи сказано щось про хворобу в проклятті Закону? Так, там є покарання. Почнімо розглядати це вірш за віршем і фрагмент за фрагментом.

Якщо це прокляття Закону, ми маємо кричати, бо знаємо, що не маємо на це часу. Нас було відкуплено. Нас було звільнено від прокляття Закону. У розширеній версії Біблії сказано: «..від прокляття (приреченості) Закону [і його засудження]».

Диявол хоче, щоб усі християни були переконані, що вони заслуговують бути хворими, бідними та переможеними. Сумно те, що багато з них *переконані* в цьому. Багато християн і багато так званих вірян вірять, що досконала воля Бога — це зцілення. Вони вірять, що досконала Божа воля — це міць, здоров'я і довге життя, *якщо* ви досить хороший християнин. Але вони відчувають, що це начебто виключає їх, тому що вони робили так багато помилок, грішили і робили неправильні вибори. Вони знають, що це досконала воля Божа, але насправді вони не очікують, що вона здійсниться у їхньому власному житті, тому що вони впускали її багатьма способами. Вони дуже часто зазнавали різних невдач, і тому живуть у засудженні. Вони живуть з почуттям провини і сорому за невдачі й помилки.

Але кого ж відкупив Господь? Чи відкупив Він тільки тих, хто все робив правильно? Чи був Він розіп'ятий на хресті за людей, які весь цей час повністю корилися йому і кожен день здійснювали Його волю? Прокляття було призначено для людей, які не корилися Господу, для людей, які робили помилки, які грішили. Саме так прокляття, сказав Він, увійде у ваше життя. Але що зробив Ісус? Він відкупив нас. Від чого? Від прокляття Закону.

Хвороба — це частина прокляття, яке Христос спокутував за нас

Прокляттю немає місця у *вашому* житті. Ви запитаете: «Моєму?» Саме ви! Ви віруюча людина? Чи вірите ти в Кров Ісуса? Чи готові ви коритися Богу? Тоді прокляттю не має місця у вашому житті. Якщо воно проявляється, то робить це незаконно — незаконно в духовному сенсі. Причина, з якої прокляття може робити це незаконно в житті мільйонів християн, полягає в тому, що диявол сказав їм, що вони негідні, що вони втратили краще від Бога в їхньому житті, і вони просто вчинили занадто багато помилок і занадто багато гріхів. Тож вони насправді цього не очікують.

Кого Він відкупив? Він відкупив людей, які зробили помилки та згрішили. Прокляття не падало на людину, якщо вона не робила помилок за Законом. Якщо вони все зробили правильно, то просто отримали благословення. Але люди порушували Закон і робили безкінечні помилки, тож Господу довелося зробити щось ще. Люди не дотримувалися Закону і не отримували всіх своїх благословень. Їх було проклято. Тому Він придумав спосіб, коли вам не потрібно було підкорятися і робити дуже конкретні речі, щоб отримати благословення. Він став прокляттям за нас. Він прийняв прокляття, заплатив за нього сповна і воскрес із мертвих, звільнившись від нього. Тепер все, що вам потрібно зробити, щоб звільнитися від цього, — це повірити, прийняти це, і нехай відкуплені Господом скажуть: «Мене відкуплено. Мене відкуплено від прокляття Закону. Прокляття не має жодної влади над моїм життям. Слава Богу!

У розділі 28 Книги Повторення закону описуються благословення за дотримання Божих заповідей і прокляття за їх недотримання. Це саме те, про що йдеться в розділі 3 Послання до галатів, коли мова йде про прокляття Закону. Ви знайдете мінімум інформації про це в інших місцях, але вона зосереджена в цьому розділі. Однією з перших основних згадок є розділ 26 Книги Левит, але потім вона повторюється і посилюється в розділі 28 Книги Повторення Закону.

Починаючи з першого вірша, Господь сказав: «І станеться, якщо дійсно будеш ти слухатися голосу Господа, Бога свого, щоб додержувати виконання всіх Його заповідей, що я наказую тобі сьогодні, то поставить тебе Господь, Бог твій, найвищим над усі народи землі. І прийдуть на тебе всі оці благословення, і досягнуть тебе...» У ньому сказано, що «благословенний ти в місті, і благословенний ти на полі Благословенний плід утроби твоєї, і плід твоєї землі, і плід худоби твоєї, порід биків твоїх і котіння отари твоєї! Благословенний твій кіш та діжа твоя!» Насправді, в інших перекладах в вірші 4 згадується «багатство». У вірші 5 сказано: «Благословенний твій кіш та діжа твоя!» «Благословенний ти у вході своїм, і благословенний ти в виході своїм!» Благословення! У вірші 8 говориться: «Господь накаже Своєму благословенню бути з тобою в коморах твоїх...» Тепер ви розумієш всю картину? Яка ваша комора? Це було б схоже на ощадний рахунок або інвестицію, свого роду сховище. Чи можете ви уявити Господа, який каже: «Я наказую благословити це»? Чому? Тому що ви вірите Йому і підкоряєтеся Йому. Ви робите те, що Він вам наказав. Бог говорить. Той Самий Бог, Який сказав: «Нехай буде світло», говорить над вашими коморами: «Благословенний!» Коли Бог благословляє ваше майно, ви не залишитеся без гроша. Ви не збираєтеся продовжувати страждати.

Чи вірите ви, що можна отримати нагороду, якщо коритися Богу і слідувати за Ним, виконувати Його волю і чинити так, як Він бажає? Це винагороджує. Це винагородило

тоді, і це винагороджує зараз. У вірші 11 сказано: «І Господь дасть тобі добрий приріст». Він називає їх не «сміттям», а «товаром». «Господь відчинить для тебе Свою добру скарбницю, небеса, щоб дати дощ...» Він благословить усю роботу, яку ви зробили. Ви отримаєте велике благословення, і вам не потрібно буде позичати гроші. Ви зможете позичати. Ви будете головою, а не хвостом. Якщо будете коритися Богу, ви будете тільки на вершині, і ніколи на дні.

У вірші 15 звучить запитання: Що станеться, якщо ви вирішите не коритися Богу? Що буде, якщо ви вирішите, що вам краще за Нього видно, як жити ваше життя, і робите те, що хочете, бо вам все одно, що Він наказав? Є й інші вірші. «...Та станеться, коли ти не будеш слухатися голосу Господа, Бога свого, щоб додержувати виконання всіх Його заповідей та постанов Його, що я сьогодні наказую тобі, то прийдуть на тебе всі оці прокляття, і досягнуть тебе». Він починає говорити про речі, які називаються прокляттями.

Тепер дозвольте мені запитати вас: «Бог хоче, щоб ви були благословенні або він хоче, щоб Ви були прокляті? Чи прокляття коли-небудь стають благословенням? Чи важко відрізнити одне від іншого? Коли щось трапляється, чи запитуете ви: «Це благословення чи прокляття? Що з двох?»

Ні. Раніше ми читали, що всі ваші речі будуть примножуватися, і все, до чого ви прикладете руку, ростиме. Це благословення. Тоді ми починаємо бачити прокляття.

У віршах 16-19 сказано: «Проклятий ти в місті, і проклятий ти в полі». Проклятими будуть кіш ваш і діжа ваша. Проклятим буде плід утроби вашої та плід вашої землі, порід биків ваших та котіння отари вашої. Прокляті будете у вході своїм, і прокляті будете в виході своїм. Це звучить точно як зворотний ефект благословення. Чому? Тому що, не підкоряючись Господу, ви обертаєте ваше благословення. Ви змінюєте полярність енергії, щоб збільшити свою.

Люди скаржаться, кажучи, що з ними робить це Бог, але це неправда. Ви коли-небудь заводили машину, «прикурюючи» її? Ви коли-небудь неправильно під'єднували кабелі? Хіба у вас не виникли проблеми? Чи летіли іскри? Траплялися серйозні інциденти, коли акумулятори вибухали. Чи відскакували ви назад і сказали: «Це поганий акумулятор. Поганий акумулятор. Подивіться, що зробив цей акумулятор. Акумулятор дуже поганий». Ні, акумулятор не поганий. Ви порушили його роботу. Енергія хороша. Енергія живитиме ваш автомобіль. Вона заведе ваш автомобіль, включить фари і допоможе виконати всі ваші завдання. Але якщо порушити її роботу, вона спрацює проти вас.

Людина встромила щось в розетку, і їх відкинуло в інший кінець кімнати. Ви кажете: «Це погана розетка. Електрика — це погано». Ні, електрика допоможе випрати ваш одяг, висушити його та увімкне світло. Електрика не погана; ви просто порушили її роботу.

Слово Боже добре, але не варто йти проти нього. Сила Божа добра, але не варто виступати проти Бога. Краще бути з Богом. Люди, які йдуть проти Бога, переходять межу дозволеного, і це призводить до руйнівних результатів. Люди намагаються звинуватити

Хвороба — це частина прокляття, яке Христос спокутував за нас

Бога, але це була не Його вина. Ви могли би підкоритися. Ви могли б правильно підключити кабелі.

Чи пам'ятаєте ви, що сказав Господь через свого слугу у Книзі Повторення закону 11:26? «Ось, сьогодні я даю перед вами благословення й прокляття». Він каже: «Я даю вам вибір». «З одного боку, — сказав Він, — благословення, коли будете слухатися заповідей Господа, якщо будеш коритися, і прокляття, якщо не будете слухатися заповідей Господа, Бога свого». Він сказав: «Я пропоную тобі життя чи смерть, благословення чи прокляття». Він говорить про той самий заповіт, чи не так? Прислухайтеся до заповідей, підкоряйтеся Богу, вірте Богу, і сила діятиме позитивно. Благословення викличе примноження і допомогу у вашому житті. Якщо не послухатися і не підкоритися тій самій заповіді, яка благословила б вас, то що станеться? Прокляття.

Зверніть увагу на те, що Господь продовжує говорити у Книзі Повторення закону 28:21-22. «Приліпить Господь до тебе моровицю, аж поки вона не вигубить тебе з-над землі, куди ти входиш посісти її. Ударить Господь тебе сухотами, і пропасницею, і запаленням, і гарячкою...» Чи є це недуги й хвороби? Чи включає їх у себе прокляття Закону? Яка ж хороша звістка? Якщо вони входять у прокляття Закону, то нас вже було відкуплено від прокляття Закону.

Деякі люди читають це і кажуть: «Там сказано, що Господь приліпить до вас хворобу, і Господь ударить вас нею, тож це означає, що Господь дійсно робить людей хворими».

Усі Писання мають узгоджуватися; вони не можуть не узгоджуватися. Якщо ви думаєте, що вони не узгоджуються, це тому, що ви чогось не знаєте або не розумієте. Хіба не дивно, наскільки неосвічені та горді деякі люди? Вони ставлять свій обмежений інтелект вище Біблією і кажуть: «Я уважно вивчив її, і між цими уривками є багато невідповідностей. Вони взагалі не узгоджуються. Усі три цих автори не можуть бути правими. Тут так багато помилок і неспівпадінь...» Ким вони себе уявили? Вони судять Бога і вони судять його Слово, кажучи: «Ні, Ти помиляєшся. Ти неправильно виклав це в Біблії». Це самовпевненість, гординя і невігластво.

Якщо ви взагалі читали Слово, то, мабуть, були моменти, коли ви дивилися на щось і думали: «Гм, звучить так, ніби це не узгоджується з тим. Як обидва ці твердження можуть бути правдивими?» Але тоді ви кажете: «Господи, я знаю, що Ти маєш рацію, тож бачу я це чи ні, Ти маєш рацію. Покажи мені те, чого я не бачу». Потім, з плином часу, іноді через кілька років, Ви отримуєте світло і говорите: «О! Зрозуміло! Ну, звичайно». На початку ви просто не помічали цього через незнання.

У Книзі Вихід 12:23 з певною ясністю видно, як розуміти цю мову, коли сказано: «Господь ударить вас». У Старому Завіті і в Новому Завіті є безліч подібних фраз.

Людині, яка вдарила його навідліг, у Книзі дій апостолів Павло сказав: «Тебе битиме Бог, ти стіно побілена» (Книга дій святих апостолів 23:3). Це Новий Завіт. Як слід це розуміти? Якщо Бог не є вбивцею, злодієм чи згубником, як ми маємо це розуміти? Я думаю, що розділ 12 Книги Вихід дає деяке уявлення про це.

У Книзі Вихід 12:12 Господь сказав: «І перейду Я тієї ночі в єгипетським краї, і повбиваю в єгипетській землі кожного перворідного від людини аж до скотини. А над усіма єгипетськими богами вчиню Я суд. Я — Господь!»

Хто, за Його словами, збирався їх вбивати? Знаєте, що сталося? Вони всі померли. Щось жахливе сталося з ними духовно і фізично, і вони померли. Загинули і люди, і тварини. Він сказав: «Ударю його».

Але зверніть увагу на цю останню фразу: «Вчиню Я суд». Це є великою подією. «Вчиню Я суд. Я — Господь!» У вірші 13 говориться: «І буде та кров вам знаком на тих домах, що там ви, — і побачу ту кров, і обмину вас. І не буде між вами згубної поразі, коли Я вбиватиму в єгипетським краї». Знову сказано: «І перейде Господь ударити Єгипет».

Навіть якщо ви вірите, що Він особисто наносить удари, все, що вам потрібно робити, це підкорятися Йому: нанести кров, залишайтеся там, де Він наказав, і обминуть вас удари. Навіть якщо ви вірите, що Бог — це Той, Хто особисто вбиває і насилає хвороби, все, що вам потрібно робити, це підкорятися Йому, і з вами цього не станеться. Він прокладає шлях назовні.

У вірші 22 сказано: «І візьміть в'язку ісопу й умочіть у кров, що в посудині, і доторкніться горішнього одвірка й двох одвірків бічних кров'ю, що в посудині. А ви, — ніхто не вийдете з дверей дому свого аж до ранку!» Таким чином, існував спосіб захиститися, незалежно від того, що, на вашу думку, відбувалося. Вірш 23 дуже повчальний. «І перейде Господь ударити Єгипет...» Хто збирається це зробити? Це вже третій раз, коли говориться, що Господь збирається це зробити. «...і побачить ту кров на одвірку горішнім і на двох одвірках бічних, — і обмине Господь ті двері, і не дасть згубникові ввійти до ваших домів, щоб ударити». У тому ж вірші сказано: «І перейде Господь ударити...» Потім, наприкінці вірша Він каже: «Якщо зробите те, що Я вам кажу, Я обмину ті двері, і не дам згубникові ввійти до ваших домів, щоб ударити...» Бог є згубник? Він говорить про Самого Себе? Ні.

Ось твердження, яке я записав багато років тому, і воно допомогло мені: коли говориться, що Бог робить те чи інше, що Він завдає ударів, і ви бачите, що це руйнування, вбивство, хвороба, саме так, тоді насправді це робить згубник. Чому Господь сказав, що Він це робить? Що ми прочитали в попередньому вірші? Суд. Господь вчиняє суд, який дає згубнику доступ. Оскільки Він виносить вирок, Він говорить це так, ніби Він Сам це зробив. Він — Суддя, але це робив згубник.

Люди приймають це і кажуть: «Господь дозволив цьому статися, але все одно це була Його воля. Він Той, Хто це зробив». Ні, це неправда. Просто тому, що Господь дозволив щось, це не означає, що це Його воля, і це не означає, що це Йому догоджає. Він дозволяє й вчиняє суд із багатьох речей, які Йому зовсім не подобаються і не відповідають Його волі, але Він має чинити суд таким чином, тому що Він — праведний Суддя всієї землі.

У Книзі плачу Єремії 3:32-33, де говориться про Господа, сказано: «Бо хоч Він і засмутить кого, проте змілюється за Своєю великою милістю». Бо не мучить Він з серця Свого...»

Хвороба — це частина прокляття, яке Христос спокутував за нас

Бачите це слово? «...і не засмучує людських синів». Бог виносить вирок, який дозволяє згубнику отримати доступ до ситуацій, і Він робить це не з власної волі. Це не Його воля. Це звучить дивно для людей, тому що замість цього їх вчили релігійним речам.

Але достатньо сказати, що коли говориться, що Бог наносить удари, згадайте про таке. Що говорилося в тому ж вірші? Насправді це робив згубник.

Господь сказав: «Якщо ви коритиметесь Мені, на вас зійде благословення. Якщо не коритиметесь Мені...» Що станеться?

У Першому посланні до коринтян 11:29-31 сказано, що «хто їсть і п'є негідно, не розважаючи про тіло, той суд собі їсть і п'є. Через це поміж вами багато недужих та хворих, і багато-хто заснули. Бо коли б ми самі судили себе, то засуджені ми не були б». Це гарне слово. Засуджені ми не були б. «Та засуджені від Господа, караємося, щоб нас не засуджено з світом».

Ви також бачите це, коли Він сказав людям, що їх віддадуть сатані на погибіль тіла (Перше послання до коринтян 5: 5), Він не казав, що на погибіль тіла їх віддадуть Богу. Але якщо ви не переконані, якщо це здається вам заплутаним, або якщо ви переконані, що Бог насправді особисто робить людей хворими і вбиває їх — навіть якщо ви вірите в це — все, що вам потрібно робити, це коритися Йому, судити себе, і вам не буде шкоди.

Коли у вас є значна кількість інших Писань, у яких говориться, що диявол краде і руйнує, тоді ви маєте знати, що відбувається. Бог виносить вирок, який відкриває доступ згубнику. Це не його Воля. Це відбулося тому, що люди відмовлялися Його чути і підкорятися Йому.

Чи можна це виправити? Так, ви можете самі судити себе. Ви можете покаятися, і ви можете судити себе. Ви можете вірити і не зазнати суду. Навіть після того, як ви зазнали невдачі, оступилися і заслужили прокляття, ви все одно можете звернутися до Бога і сказати: «Я каюся! Я суджу себе сам. Я був дурнем! Я просто був гордим і неслухом. Я каюся, я визнаю свій гріх, і я прошу Тебе і вірю, що отримую своє прощення», — і з цього моменту ви можете бути впевнені, і прокляття більше не має законного права на ваше життя, як би ви не оступилися. Ось чому це називають Хорошою звісткою. Це і є Євангелія.

Я повернуся до своєї попередньої думки. Чи було нас відкуплено від прокляття Закону? Чи було б це вагомою причиною, з якої ми переконані, що зцілення кожного з нас — це воля Бога, — тому що нас було викуплено?

Від чого нас відкупили? Нас відкупили від багатьох речей. У Книзі Повторення Закону 28:21 сказано, що моровиця є частиною цього прокляття за непокору Богу. Що таке моровиця? В одному з перекладів сказано: «чума з недугами». В іншому: «Зараження чумою». В третьому: «Недуг за недугом, а на додачу зійде на вас чума».

Ви раді, що чума та недуги є частиною прокляття Закону? Як сказано в Посланні до галатів 3:13: «Христос відкупив нас від прокляття Закону», тому не може бути Божої волі на те, щоб воно сталося в нашому житті. Якби Він хотів, щоб в нашому житті було прокляття, Він би не відкупив би нас від нього.

Також в Писаннях згадується туберкульоз. У трьох різних перекладах згадується «туберкульоз», а багато років тому він був поширеною хворобою. У деяких частинах світу це все ще поширене захворювання, і є проблемою в багатьох місцях.

В одному перекладі сказано «виснажлива хвороба», тобто туберкульоз. В іншому — «інфекційні захворювання». Це хороша звістка. Чи було вас відкуплено від туберкульозу? Чи було вас відкуплено від виснажливих хвороб — недугів, які виснажують ваше тіло? Чи було вас відкуплено від інфекційних захворювань? Ви впевнені? Тож чи мають вони бути у вашому тілі? Чи мають вони бути у вашому житті? Чи мають вони право бути у вашому житті, якщо вас від них відкупили?

Ви не маєте зцілювати себе самі. Не відчувайте себе засудженими, якщо у вашому тілі є симптоми. Але вам дійсно потрібно прийняти рішення, стати рішучим і владно сказати: «Ні! Мене було відкуплено від цього. Я не маю страждати від цього. Я відмовляюся підкорятися й поступатися цьому, тому що мене було відкуплено від цього. Прокляття не має жодного законного права бути в моєму житті».

Щоб прийняти таке рішення, ви маєте вірити, що ви праведні. Хтось скаже: «Праведний? Я не праведний». Тоді їх не буде врятовано. «Мене врятовано, але я б не сказав, що я був *праведний*». У вас не може бути і того, і іншого одночасно. Вас було врятовано з єдиної причини — ви стали праведними не завдяки тому, що ви зробили, а завдяки Крові Агнця.

Насправді є лише дві головні причини, чому прокляття має право бути присутнім у вашому житті. Одна з них полягає в тому, що ви не вірите в Ісуса. Ви не приймаєте того, що Він зробив для вас; ви не вірите, що Він відкупив вас.

Інша причина полягає в тому, що ви грішили і не бажаєте покаятися. Хтось може припустити: «Може бути, це прихований, таємний гріх». Ні, не починайте з таких думок. Гріх пов'язаний з порушенням світла, і якщо ви згрішили таким чином, ви про це знаєте. Ви *знаєте*, що ви про це знаєте, і інші люди знають, що ви про це знаєте.

Якщо Господь звернувся до вас, а ви не коритесь Йому і Його Слову, ви не зможете уникнути засудження, тому у вас не вистачить сміливості відстоювати свої права на спокуту. Але навіть якщо ви зробили жахливу помилку, в Першому посланні апостола Івана 1:9 сказано, що якщо визнати цей гріх — неважливо, наскільки він важкий, темний і жахливий, — якщо ви щиро визнаєте його, від щирого серця і попросите Бога пробачити вас, написано, що Він вірний і праведний. Що означає «праведний»? Він має на це право. Чому? Він має право зробити це завдяки тому, що зробив Ісус, і через вашу віру в те, що зробив Ісус. Він праведний, і Він має право пробачити вам всі ваші гріхи і ще дещо — очистити вас від усякої неправедності. Якщо ви очищені від будь-якої неправедності, то хто ви? Ви праведники.

Хвороба — це частина прокляття, яке Христос спокутував за нас

Скажіть вголос:

**Я став праведним завдяки Крові Агнця і своїй вірі.
Я став праведністю Божою у Христі Ісусі.**

Ви стали нею. Це не моя думка. Це написано у Другому посланні до Коринтян 5:21. І якщо ви праведні, ви не заслуговуєте бути проклятими. Було б неправильно, якби на вас зійшло прокляття. Вам потрібно ходити і просто вимовляти це, поки ця фраза не потрапить у вашу свідомість, поки вона просто не застрягне там. Я праведний, і мене було відкуплено. Мене було відкуплено, бо я праведний. Я став праведним, тому мене було відкуплено.

Скажіть вголос:

**Мене відкуплено.
Я став праведним.
Мене відкуплено.
Прокляття не має права на моє життя, тому що за мої гріхи було сплачено Кров'ю.
Мене відкуплено.
Мене відкуплено.**

Від чого вас відкуплено? Вас відкуплено від прокляття Закону. Тут згадуються конкретні речі: хвороби, інфекційні захворювання, туберкульоз. У вірші 22 згадується «гарячка». Чи раді ви, що вас відкупили від лихоманок, нових недугів? У трьох перекладах сказано: «запалення, малярія або малярійна лихоманка». Сюди належить застуда, інфекції та лихоманка.

Чи добра ця звістка? У Біблії в перекладі Івана Огієнка написано «гарячкою». У трьох перекладах — і дуже хороших — говориться «нестерпний пекучий жар, рожа» (яку викликає стрептокок). Ви коли-небудь чули про фарингіт? А про грип? Про пташиний грип? Свинячий грип? Собачий грип? Азійський грип? Північний чи океанський грип? Це не важливо, вас було відкуплено.

Це дуже важливо, щоб ми вірили в це, і відкуплені мають сказати, що їх було відкуплено. Замість того, щоб говорити: «Я хворію щороку. Не знаю чому, але, дивно, я захворів». Ви кажете, що захворіли, замість того, щоб сказати, що вас було відкуплено. Це помітна різниця.

Вимовте голосно: **«Мене було відкуплено».**

Навчіть своїх дітей говорити, що їх було відкуплено. Замість того, щоб дозволяти їм боятися того, що вони захворіють, скажіть їм, щоб вони казали: «Ні! «Мене відкуплено». Навчіть їх говорити це і повторювати: «Мене відкуплено! Мене відкуплено!» Є мільйони християн, які твердо стоять на ногах і співають: «Мене відкуплено, мене відкуплено», але якщо ви скажете їм: «Вас відкупили від прокляття Закону», вони подивляться на вас так, ніби ви сказали щось божевільне. «Мене відкупили від чого?» Згідно з Біблією, нас було відкуплено саме від цього. Саме це маємо вигукувати, а не те, що люди склали й надрукували у збірниках пісень. Скажіть людям: «Мене було відкуплено від прокляття

Закону. Я прочитав у проклятті Закону про певні речі, і я дуже радий, що мене відкуплено від них».

Вірш 22 може вас здивувати. Тут сказано, що вас було відкуплено від іржі. Це не означає, що вам ніколи не доведеться прибирати свою ванну кімнату. Якщо подивитися на інші переклади, там написано «жовтяниця». Ми бачили новонароджених і людей, уражених раком та іншими хворобами. Це пов'язано з важливими процесами, що відбуваються у вашому організмі. Вас було відкуплено від цього. Вас було відкуплено від блідості, жовтяниці та інших захворювань, які були б пов'язані з вашою печінкою та імунною системою, від того, що призвело б до загибелі вашого організму. Вас було відкуплено від цього.

Ви маєте в це повірити. Бог дав людям ханаанську *Землю Обітувану*, але мільйони з них так і не насолодилися нею. Чому? Тому що вони не ризикнули відправитися і ту землю, ступити на неї і сказати: «Вона наша. Її дав нам Бог». Натомість вони сказали: «Ми не можемо її прийняти. Це занадто складно. Вона занадто велика». Вони пішли, сіли в своїх наметах, заплакали і погрузли в жалю до себе. Вони продовжували говорити Богу: «Це неможливо» і загинули там, в пустелі, безцільно блукаючи протягом 40 довгих посушливих років.

Коли Бог дає вам щось, це не просто сходить на вас. Те, що дається з благодаттю, має використовуватися з вірою. Ви маєте використовувати це. Ви маєте піти і прийняти це зі своєю вірою. Ви маєте бути сміливими і впевнено заявляти про своє зцілення і говорити: «Ні, ти не посмієш. Ні, ти цього не зробиш. Зцілення належить мені! Його було куплено, за нього було сплачено, і, з благодаті Божої, я отримаю його. Я прийму його в своє тіло. Його було куплено і за нього було сплачено». Я ніколи не прийму цю хворобу». Ісус був досить високої думки про нас із вами, щоб пожертвувати Собою заради цього, і ми встанемо і бути сильними, поки не побачимо це.

Не засмучуйтеся через те, що у вашому тілі є якісь симптоми. Не соромтесь цього і не думайте: «Зі мною щось не так. Можливо, мені просто не вистачає віри». Ні. Ви не маєте позбавлятися від усіх своїх симптомів. Ви не зможете цього зробити, як би сильно не напружувалися. Ви не можете зцілити себе самі. Ви не можете змусити свої симптоми зникнути. Ви — не Цілитель.

Знаєте, що ви *можете* зробити? Нехай це скажуть відкуплені Господом. Ви можете прийняти рішення на свій розсуд. Ви можете стати дуже рішучим і сказати: «Я скажу тобі дещо: я ніколи цього не прийму. Я ніколи не піддамся цьому. Я ніколи не змирюся з цим, ніколи. Поки я продовжую дихати, я буду казати: «Мене відкуплено! Мене зцілено!» Це ваша робота. Насправді, якщо подумати, це не так вже й складно. Вам не потрібно виправляти будь-які органи. Вам не потрібно вбивати рак. Вам не потрібно нічого робити, крім цього: вірте, стійте твердо, не змінюйтеся, говоріть це і очікуйте цього. Ви знаєте, як це робити; ви робили це раніше. Просто продовжуйте це робити. Не має значення, як це називається. З Богом немає нічого надто важкого; ніщо не є занадто складним. Дехто скаже: «Лікарі так і не з'ясували, що це таке». Ви можете зцілитися до того, як лікарі дізнаються, і тоді вже не буде різниці.

Хвороба — це частина прокляття, яке Христос спокутував за нас

Правильний діагноз не є обов'язковою умовою для зцілення. Ретельне розуміння і аналіз вашого стану не є обов'язковою умовою для вашого зцілення. Ви можете зцілитися ще до того, як зрозумієте, що з вами було не так. Алілуя.

Давайте подивимося на ці хвороби. У Книзі Повторення закону 28:27 сказано, що якщо не підкоритися, «Ударить тебе Господь єгипетським гнояком». Це просто звучить погано, правда ж? Вам навіть не потрібно знати, що це таке, щоб зрозуміти, що вам це не потрібно. Хтось запитас: «Що з цією людиною не так?» «У неї тяжке захворювання шкіри».

В одному перекладі говориться «пекучі рани», а в інших — «струпи й рани, фурункули, запалення, виразки». Цей опис підходить під більшу кількість недугів, ніж ви могли б подумати. На думку спадає щось назовні тіла, рана або фурункул, але так багато станів, які мають різні назви, насправді є фурункулами всередині вас, або виразками, або абсцесами всередині вас. Будь-яка рана, виразка, фурункул або фурункул є частиною прокляття Закону, і згідно з Посланням до галатів 3:13, нас відкупили від фурункулів і виразок. Він уже згадував про інфекцію.

Чи віримо ми в це? Чи робив це Ісус? Чи сховався Він на Хрест? Чи заплатив Він за це ціну? Чи став Він проклятим за нас? Чому? Щоб відкупити нас від прокляття Закону. Він це зробив, і ми це робимо.

У вірші 27 також згадується геморої. Це теж не звучить добре. Я пошукав більше інформації і навіть не буду все це пояснювати. Це просто жадливий геморої. З ним пов'язані пухлини. У семи перекладах згадуються «пухлини». Відповідно до Книги Повторення закону 28:27, пухлини є частиною прокляття Закону. Згідно з Посланням до Галатів 3:13, Христос відкупив нас від прокляття Закону; отже, нас відкуплено від пухлин. Не думайте, що це занадто добре, щоб бути правдою. Вірте в це.

Є люди, які проповідують те, що вони думають, що вони пережили і що пережили інші люди, а є люди, які проповідують Біблію. Розумієте ви це чи ні, але в що з цього ви хочете вірити? Вірте Біблії.

Що ще сюди належить? Тут іде мова про пухлини в паху, виразки та геморої — усі хороші речі, від яких нас було відкуплено.

Скажіть вголос: **Мене відкуплено від геморою, виразок, пухлин, набряків у паху, ран, нагноєнь і будь-яких їх різновидів.**

У наступному вірші йдеться про лишаї та струпи. *Визнаєте*, що це погано. У шести перекладах говориться «цинга». Хіба це не цікаво? Цинга пов'язана з дефіцитом вітаміну С, і невідомо, скільки моряків загинуло від неї століттями тому. У Септуагінті, що вважається високо майстерним грецьким перекладом, також згадано «екзему» та «злоякісний струп». Злоякісний струп — це рак. На поверхні це рак шкіри. Однак Він не обмежився тільки поверхневими струпами. Там також описані «гнійні виразки».

Чи було вас відкуплено від усіх цих речей? Вас було відкуплено від пухлин. Вас було відкуплено від злоякісних новоутворень. Вас було відкуплено від виразок. Слава Богу! Нехай це скажуть відкуплені Господом. Ви можете просто набратися сміливості і сказати: «Мене було відкуплено». Якщо щось із цих списків або щось подібне намагається з'явитися у вашому тілі чи в тілах ваших дітей, не бійтеся, не засмучуйтесь і не запитуйте: «Чому це трапляється зі мною?» Будьте сміливими, кидайте виклик тому, що відбувається, і кажіть: «Ні, ти не посмієш! Мене відкуплено!»

Хтось може сказати вам: «Так, але у вас стільки помилок». На що ви можете відповісти: «Так, але я покаюся, і Господь пробачив мене і очистив від усякої неправедності». Ви або очищені, або ні. Ви або прощені, або ні. Якщо так, значить, так. Ви очистилися й стали праведними.

В одному перекладі йдеться про невиліковне свербіння, шкірні висипання та інші види шкірних захворювань. Це включає всі види того, що ми називаємо алергією, алергічними реакціями та висипаннями. Розумієте?

У вірші 35 є продовження. Там сказано про злий гнояк, гудзи, лишай, струпи такі, що не можна їх вилікувати, і виразки. За вас все це було спокутано.

Повернімося до вірша 28. У ньому йдеться про божевілля, і сліпоту, і туподумство, страх і паніку. Ми називаємо ці речі психікою чи емоціями. Чи було вас відкуплено від «зривів» психічних та емоційних, від простої розгубленості, неувважності і божевілля в вашому розумі? Вас відкупили від цього. Чи вірите ви, що вас відкупили від цього?

Тепер давайте розглянемо вірш 65. У ньому йдеться про тремтяче серце, налякане серце, тривожний, неспокійний розум. Це все одне й те саме.

Дивіться далі: там згадується ослаблення очей. Це пов'язано з тим, що ми впадаємо в депресію, плачемо і виснажуємося. Далі — це омлівання душі. Це одне і те ж: відсутність апетиту, депресія, журба, виснаження духу й серця, які пожирає смуток.

У наступному вірші 66 сказано, що «буде життя твоє висіти на волоску перед тобою і ти боїтимешся вдень та вночі». Ви житимете в страху і невпевненості, в напрузі, сповнені жахом. Цікаво, скільки християн в тій чи іншій мірі відчувають це на собі? Чи маєте ви страждати від цього? Чи має бути щось із цього у вашому житті? Ні! Чому? Вас було відкуплено від божевілля. Вас було відкуплено від життя в депресії і зневірі. Все це частина прокляття Закону, і Христос відкупив вас від прокляття Закону. Ви маєте стати сміливішими, кинути виклик цьому і сказати: «Ні! Я більше не збираюся цьому піддаватися! Я не житиму так! Я не маю так жити! Мене було відкуплено».

Це просто жахливо, що християни відчувають напади паніки посеред ночі через свої фінанси, через свої стосунки та через своє тіло. Ми не маємо відчувати будь-що з цього. Ісус дав нам Свій власний мир, який перевершує будь-яке розуміння. Нас було відкуплено.

Хвороба — це частина прокляття, яке Христос спокутував за нас

Чи маєте ви вже це в своїй душі? Ви маєте ходити цілий день і всю ніч, повторюючи: «Мене було відкуплено від цього. Я не маю страждати від цього. Недуг не має жодного права бути в моєму житті».

Повернімося до вірша 59. Він згадав кілька речей поіменно, але як би Він назвав все це разом? Він це зробив. Ви скажете: «Він не описав *мою* ситуацію». Так, ми маємо цілий список немислимих катастроф, але це означає, що їх ще ніхто не уявляв. Коли вони все-таки відбудуться, ви вже будете в безпеці. Вас відкуплено, незалежно від того, що станеться потім. Коли кажуть: «Гірше вже не буде». Чума дивовижна. «Ніхто ніколи не думав про подібну чуму». Відповідайте: «Я в безпеці». «Мене відкуплено».

Якщо вони скажуть: «Це надзвичайне нещастя». Все одно відповідайте: «Мене відкуплено. Все добре. Тут сказано, що й від цього мене було відкуплено».

Що далі? Бо сказано: «порази на насіння твоє». Тут ідеться про лиха, що зійдуть на вас і ваших нащадків, про порази на ваше насіння, на вас і ваших нащадків. Це спадкове. Це спадкові хвороби. Я бачив, як люди страждають від цього, говорять і плачуть про прокляття поколінь протягом 30 років. Важ вже відкуплено від усього, що могло б генетично передатися від ваших матері і батька, і від ваших дідуся і бабусі, і від вас до ваших дітей. Це в проклятті Закону. Якщо ви повірите в це, у цьому Слові більше сили, ніж у всьому, що діяло у вашій сім'ї протягом будь-якого періоду часу. Це Слово Творця. Це Слово Викупителя. Це більше, ніж будь-що інше. Не живіть з вадами. Не живіть з речами, які вас обмежують, думаючи: «Це належало моїй матері, а до цього — її матері. Це передається всередині сім'ї». Господь вже подбав про це. Поки Він був розіп'ятий на Хресті, Він був проклятий усіма генетичними і спадковими хворобами, які передавалися від насіння до насіння, з покоління в покоління.

Скажіть вголос:

Мене було відкуплено від усіх спадкових та генетичних.

Мене було відкуплено від того, що передається генетично від батьків до дитини.

Це частина прокляття Закону, і Христос відкупив мене від нього.

Слава Богу.

Наступний вірш включає в себе порази великі та певні, тривалі й виснажувальні, хвороби злі та постійні. Коли люди кажуть: «Можливо, на те, щоб ти швидко зцілювся, не було Божої волі. Можливо, Він воліє, щоб це тривало...». Це не може бути Його волею. Це суперечить Біблії. Вас було відкуплено від тривалих хвороб. Розумієте? Вас було відкуплено від речей, які просто постійно повертаються, від речей затяжних і тяжких, виснажувальних і надмірно тривалих. У цій категорії мільйони людей, і вони кажуть: «Моліться разом, щоб у мене вистачило сил винести це, що б Господь не побажав зробити». Ні, вас було відкуплено від цього. Опирайтеся цьому, боріться з цим і кажіть: «Ні! Ми не маємо страждати від цього. Ні! Ми вимагаємо припинити це в ім'я Ісуса. Ми стали праведними. Нас було відкуплено. Прокляття не має місця в нашому житті. Воно не має законного права бути в нашому житті».

Не впускайте це, друзі. Вбудуйте це у свою свідомість. Запишіть ці вірші та читайте їх. Нехай сьогодні не буде останній раз, коли ви думаєте про це, особливо якщо зараз ви боретесь з чимось. Прийміть Слово і просто вживайте його, мрійте про зцілення і думайте про нього. Прийміть його у свій дух.

Нещодавно я був у північно-східній частині Сполучених Штатів, і там жила молода пара, у якої було двоє дітей. Вони були професіоналами, і справи у них йшли добре. Потім у молодій матері діагностували термінальну стадію раку, одну з найважчих, найбільш швидко прогресуючих і швидкозростаючих форм. Протягом декількох тижнів вона проходила лікування і ослабла — тільки шкіра та кістки. Вона була новою християнкою.

Однак вони почали ходити до цієї церкви, коли ми служили там. Їй дали набір наших касет про зцілення, і вона просто почала жадібно їх вивчати. Вона поставилася до цього серйозно. Хоча коли вона була настільки слабкою, що не могла стояти на ногах, вона ходила і працювала в церкві. Вона вміла малювати, тому іноді трохи малювала, а потім просто лягала. Іноді вона малювала, лежачи, слухаючи ці касети і живлячись Словом.

Коли ми повернулися, вона була в церкві, стояла на власних ногах — зцілена, сильна, її шкіра сяяла — і хотіла потиснути мені руку. Вона була дуже схвильована. Можна було сказати, що все її тіло сяяло. Вона вже мала померти, але вона зцілилася. Її дітям не доведеться розлучатися зі своєю мамою. Її чоловіку не доведеться розлучатися зі своєю дружиною. На це була воля Бога.

Чому цього більше не відбувається? Люди в це не вірять і не сприймають це серйозно. Якщо ви думаєте про щось інше всю ніч і день, замість Слів про зцілення, які ви чули, це переважить все інше. Ви мусите прийняти це і не просто думати, що це хвилююче питання брата Кіта, а усвідомити: «Це моє життя. Ось у що я вірю». Ви маєте постійно сприймати це своїми вухами, очима і ротом і уникати всього, що говорить вам про інше або відволікає вас. Я не жартую, Слово Боже — це лікування (Книга пріповістей Соломонових 4:22). Якщо його вживати досить довго, воно зцілить вас від чого завгодно. Я бачив це незліченну кількість разів. Для Господа немає нічого занадто важкого.

Ви не можете просто прочитати це і сказати: «Так, це цікаво, добре», а потім повернутися до роздумів про симптоми, проблеми та інші речі до кінця дня та ночі. Це так не працює. Ми вже читали вказівки з прийому Божих ліків, чи не так? Пам'ятаєте? У Книзі пріповістей Соломонових 4:20-21 сказано: «Мій сину, прислухайся до моїх слів, до речей моїх ухо своє нахили! Нехай не відійдуть вони від очей твоїх, бережи їх в середині серця свого!» Чи схоже це на те, що відбувається постійно? Так. Як дізнатися, чи Слово діє на вас? Воно вас оживить. Воно змусить вас хвилюватися. Навіть якщо ви ще не бачите всіх результатів, в душі ви будете в захваті від цього.

Що робити, якщо через це ви відчуваєте себе погано, ви втомилися боротися з цим, і вас просто дратує вся ця ситуація? Ось коли Слово потрібне вам набагато більше. Саме час змусити себе виконувати свої обов'язки, чи не так? Дисциплінують себе і поверніться до Книги. Поверніться до Слова. Слухайте ці касети, ці компакт-диски, дивіться ці DVD-диски, читайте свою Біблію і просто славте Бога. Відмовляйтеся говорити про проблему.

Хвороба — це частина прокляття, яке Христос спокутував за нас

Відмовляйтеся говорити про всіх тих людей, які говорили, що щось не спрацювало. Ви маєте бути цілеспрямованими і дивитися прямо на свою ціль.

Якщо Господь дав вам таке Слово, тоді ви маєте бути сміливими і заявляти про це з повною впевненістю, і ходити, кажучи: «Мене відкуплено! Мене відкуплено від пухлин. Мене відкуплено від раку. Мене відкуплено від генетичних захворювань. Мене відкуплено від тривалих виснажувальних захворювань. Христос вже спокутував мої гріхи. Він зробив це. Мене відкуплено від прокляття Закону».

Що ще є у списку? У вірші 60 згадується: «...всякий єгипетський біль, якого боявся ти, а він пристане до тебе». Якщо ви боїтеся хвороби, то вона прихована. Ви можете повернутися назад і вивчити Єгипет та його страждання. Це народ із багатою історією. Кожна хвороба, на яку хто-небудь коли-небудь хворів в Єгипті, у всій їхній цивілізації, якої хто-небудь коли-небудь боявся, згадувалася в Писаннях. Вас було відкуплено від цього. Про це можна було б написати багато книг. А як щодо будь-якої іншої хвороби в будь-якій іншій цивілізації, або як щодо нових хвороб, які придумують люди? Що робити, якщо хтось створить нову хворобу?

Я радий, що ви запитали, тому що в наступному вірші сказано: «Також усяку хворобу та всяку поразу, що не написана в книзі цього Закону...» Бог розумний. Сюди включені всі недуги, які *не* були записані в Біблії. Скільки ж їх там? Якщо ця хвороба ніколи не згадувалася в Біблії, значить, вона тут. Якщо ви ніколи не чули, щоб хтось говорив про неї в будь-якому Писанні, значить, вона тут. Тут описані будь-які хвороби або лиха, *не* згадані в Біблії, всі недуги і поразки, не згадані в Слові. Слава Богу. Згідно з Книгою Повторення закону 28:61, усяка хвороба та всяка поразка, що написана й не написана в книзі цього Закону, — є частиною прокляття. Хороша новина полягає в тому, що, згідно з Посланням до галатів 3:13, Христос спокутував за нас усе прокляття Закону.

Ми впевнені, що зцілення кожного з нас — це Божа воля, тому що хвороби і всякого роду недуги — це частина прокляття, яке Христос спокутував за нас. Тож як наші хвороби можуть бути Його волею, коли Він так багато пожертвував, був розіп'ятий на Хресті і був проклятий заради нашого звільнення? Наші хвороби не могли бути Його волею.

Глава 10: Типи спокутування людських гріхів Христом

У Першому посланні до Коринтян 10:1 йдеться про те, як Бог вивів перше покоління синів Ізраїлевих із рабства єгипетського, як Він перевів їх через Червоне море, і про все добре й погане, що з ними трапилось. У вірші 11 сказано: "Усе це трапилось з ними, як приклади", а на полях моєї Біблії написано "прообрази". Приклади або прообрази: "...написані нам на науку", або для настанови, "бо за нашого часу кінець віку прийшов".

Причина №10, що лежить в основі нашої впевненості в тому, що Божя воля для нас бути зціленими сьогодні, закладена в розумінні типів спокут.

Те, що написано в Старому Завіті, все, що сталося з Божим народом у Першому Завіті, є типами спокутування. Вони є прообразом того, і зображують те, що було виконано внаслідок настання Нового Заповіту. Ось чому ми не повинні нехтувати Старим завітом. Він сповнений прекрасних образів Ісуса і спокутувань гріхів. Насправді автори Нового Заповіту, у більшості випадків, припускають, що читач уже добре знайомий зі Старим Завітом. Помітили це, коли читали Новий Завіт? Вони роблять посилання на Старий Заповіт, вважаючи, що ви Його вже знаєте. Але на жаль багато сучасних християн неосвічені щодо знання Старого Завіту.

Ось чому так важливо читати Старий Завіт. Бо в ньому йдеться й про сьогодні. Це Слово Боже. Воно ніколи не підводить і не змінюється. Ми з вами живемо під впливом іншого Заповіту, але у нас той же самий Бог. Він не змінюється. Річ за річчю Він говорив їм пророцтва. Дуже багато з того, що Бог заповів робити ізраїльтянам, було пророцтвом. Навіть більше, всі, хто були прощені; всі, хто були відроджені; всі, хто були зцілені, всі, хто були благословенні у своєму житті в Старому Завіті, всі ці люди пережили ті благословення завдяки тому, що Ісус здійснив у майбутньому.

У другому Посланні до Коринтян 1:20 говориться: "Скільки бо Божих обітниць, то в Ньому Так, і в Ньому Амінь, Богові на славу через нас". Всі Божі обітници знаходять в Ньому своє "Так". Хто такий "Він"? В цьому уривку "Він" відноситься до Ісуса.

У Новій міжнародній версії Біблії сказано: "Скільки б Бог не дав обітниць, усі вони означають "Так" у Христі". Чи раді ви тому, що всі ці обіцянки мають відповідь "Так"?

Чи є Божою волею те, щоб ви зцілилися? Відповідь "Так", але ця відповідь звучала як "Так" тільки завдяки тому, що зробив Помазанник Божий і завдяки тому, що Він продовжує робити. На кожну вашу потребу Бог відповідає "Так". На кожне ваше бажання — бажання благословень, захисту, будь-якого звільнення чи зцілення — на все ви можете отримати відповідь "Так!". Якщо вам необхідне забезпечення на завтра — відповідь, знову ж таки, — "Так". Якщо вам необхідне зцілення, якщо ця потреба у вас виникла вже 9,000 разів, відповідь буде — "Так", і завтра відповідь буде теж "Так". Так!

Проповідники іноді кажуть: "Знаєте, Бог завжди відповідає", й піднімають брови. "Бог завжди відповідає". Іноді Він відповідає нам "Так", і вони не кажуть вголос, але з їхньої поведінки можна зробити висновок, що в більшості випадків Його відповідь нам — це

"Ні" ... "і що іноді Він говорить нам — "Ні", і іноді Він дає нам відповідь, щоб "ми трохи почекали", а іноді "шляхи Його не сповідимі...". Це не Біблія. Це не Святе Письмо. Біблія говорить: "А як знаємо, що Він слухає нас, чого тільки ми просимо, то знаємо, що одержуємо те, чого просимо від Нього" (1 Івана 5:15). Що це означає? Це означає, що Він сказав: "Так". Отже, якщо ви просите Бога про те, щоб Він дав вам у дружини чужу дружину, то ви точно не доклали жодних зусиль, щоб дізнатися про Його волю згідно зі Словом Божим. Якби б ви читали Біблію, то знали б це. Деякі люди можуть сказати: "Добре, ну тоді на таке прохання Бог просто відповість "Ні". Ні. Він нічого вам не скаже. На такий рівень невігластва Бог навіть не звертає уваги. Річ у тім, що Він навіть вас не чує, бо ви не можете про це молитися з вірою. Ви не просили Його про щось згідно з Біблією, чи не так? Вам немає необхідності відповідати на це запитання. Така розмова заслуговує на те, щоб її проігнорували.

Розглянемо інший переклад. У Новому живому перекладі сказано: "Усі Божі обітници сповнилися в Ньому", кожна з них. "Скільки б не було Божих обітниць, всі вони знаходять своє "Так!" в Ньому", у Христі.

Тепер я хочу зробити твердження, у яке я дуже сильно вірю. Немає жодного благословення, доступного людству — ні в минулому, ні в теперішньому, ні в майбутньому — окрім як через Ісуса. Це гучне твердження. Я кажу це з упевненістю, я відповідаю за це, і я навіть не кліпну оком, коли я це кажу. Ніколи не було і ніколи не буде жодного благословення, доступного для будь-кого на планеті, без Ісуса Христа.

Деякі люди можуть мені заперечити: "Добре, але за часів Старого Заповіту, коли Ісус ще не прийшов, люди теж отримували благословення". Усі ті благословення були дані людям на підставі того, що Ісус зробить у майбутньому. Кожна жертва, яка була зроблена людьми, вказувала на Христа. Кожне пророцтво, дане людям, було про Христа. Все вказувало на Нього. Бачите?

Вірите в це? Не існує милості, і жодного благословення від Бога, доступного будь-якому чоловікові або жінці, як тільки через спокутну роботу Ісуса Христа. Кожна обітниця, яку Бог дав, і кожне зобов'язання, яке Він на себе взяв, усе, що коли-небудь сталося або станеться, у відповідь на Божу обіцянку, зі словом "Так, Я зроблю це для вас!", — усе це сталося, завдяки Ісусу, це було зроблено Ним, і через Нього. Він є всім для всіх. Він є всім на всі часи.

Я не знаю, чи тримаємося ми за це одкровення так сильно, як повинні. Що Павло говорив про людей, які не вірили в Ісуса і відкидали Його? Він сказав: "Нехай будуть прокляті...", маючи на увазі людей, які проповідують інші Євангелія. "Коли хто не любить Господа...", я не кажу цього, я цитую: "... нехай буде проклятий! Марана та!" (1 до Коринтян 16:22). Ісус є всім. Без Ісуса ви нічого не вмієте, у вас немає майбутнього, яке варто очікувати.

У Ньому ви маєте все. "Ним маємо приступ у Дусі одним до Отця", (Ефесян 2:18), "від Нього має ймення кожен рід на небі й на землі" (Ефесян 3:15), у Ньому ви маєте прощення. "Маємо в Ньому відкуплення кров'ю Його, прощення провин" (Ефесян 1:7), у Ньому ви маєте право правити і царювати в Царстві Божому вічно. У Ньому ви знайдете

зцілення. У Ньому ви знайдете процвітання. І всьому тому, чого ви коли-небудь бажали, хотіли і чого потребували, Бог здатний сказати: "Так! Так! Так!" Але ніколи не забувайте, що кожного разу, коли Він каже вам "Так", це завдяки тому, що було зроблено Ісусом Христом. Все завдяки Йому.

Є певні принципи, щодо яких вам немає потреби займати надто непохитну позицію або триматися залізною хваткою. Але в той же час існують певні речі, по відношенню до яких ви маєте залишатись непохитними, тому що від них залежить порятунок людських душ. І якщо ви вірите в щось інше, то це означає бути загубленим, і вищезгадане одкровення — одне з таких понять. Хтось може сказати: "Я не вірю ні в те, ні в інше. Хіба ми не можемо жити і знаходити спільну мову? Просто спілкуватися?" Ваша відповідь має бути такою: "Я все одно буду до вас добре ставитися, але ми не належимо навіть до однієї сім'ї, якщо ви не вірите. Ми не збираємося проводити вічність в одних і тих же місцях". І це є лінія розмежування.

У 4-му розділі Книги Дій йдеться про зцілення. У цьому вірші говориться, що кульгавий чоловік, якого посадили біля воріт, що називаються Червоні, був зцілений. У 10 вірші він сказав: "Нехай буде відомо всім вам, і всім людям Ізраїлевим, що Ім'ям Ісуса Христа Назарянина, що Його розп'яли ви, то Його воскресив Бог із мертвих, Ним поставлений він перед вами здоровий!". Кожне диво має завершуватися саме так. Хто це зробив? Кожна велика подія, яка відбувається, кожне знамення, кожне диво повинно давати комусь можливість набратися сміливості і сказати: "Ісус зробив це диво. Це сталося завдяки Йому".

Він є всім. Він — Альфа. Він — Омега. Він — початок, і Він — кінець. Він — перший, Він — останній, і Він — все. Слава Богу. Ісус — є все, і якщо ви в Нього не вірите, то ви перебуваєте ззовні і намагаєтеся дивитися всередину. Якщо ви в Нього не вірите, то ви не врятовані, і якщо ви не увіруєте, то й не будете врятовані. Вам необхідно вірити в Ісуса Христа.

В 11 вірші він сказав: "Він камінь, що ви, будівничі, відкинули, але каменем став Він наріжним!". Якщо ви відсунете Його вбік, то скажете, що не Він не був тим Самим Спасителем, але річ у тім, що саме ним Він і є. У вірші 12 говориться: "І нема ні в кім іншим спасіння. Бо під небом нема іншого Ймення, даного людям, що ним би спастися ми мали". Немає іншого шляху. Немає нікого іншого. Він і є той самий Спаситель. Люди говорять про нас як про вузьколюбих і некоректних людей. "Ви приймаєте не всіх? Я думав, ви проповідуєте любов. Ісус проповідував любов і прийняття". Ні, Він проповідував зовсім не це. Він проповідував Царство Боже і покаяння.

Люди намагаються спотворити християнство й сказати: "Якби ви справді любили людей, ви приймали б їх такими, якими вони є." Ні. Ви можете любити людей і не приймати їх такими, якими вони є. Люди можуть заперечити: "Господь любить вас такими, якими ви є." Хто вам це сказав? Він любить вас, незважаючи на те, хто ви є. Він не зобов'язаний любити всі ваші дивні шляхи, щоб любити вас. "Але якщо ви мене любите, то тоді ви приймете мене таким, яким я є." Зазвичай, коли люди так говорять, то вони говорять про свої гріхи. Нам нема потреби приймати ваш гріх, для того, щоб любити вас — і це так, бо

нам, безумовно, нема потреби приймати те, що ви вірите в інших богів або в те, що є ще інші інші шляхи до Раю, для того, щоб вас любити. Ні. Якщо ми вас любимо, то скажемо істину і не стоятимемо й не дивитимемося на вас, у той час, коли ви вірите брехні й втрачаєте шлях у вічність, залишаючись без Бога. Ось це якраз і не любов.

Іншого Імені більше немає. Розширена Біблія говорить: "Є єдиний шлях до Спасіння, і іншого шляху більше немає. Немає іншого Імені під небесами, яке було б дано людям за допомогою якого, і в якому ми можемо отримати Спасіння."

Я повторю ще раз. Ця істина стосується не тільки порятунку, народження згори, а й кожного зцілення, кожного визволення, захисту, кожного благословення, процвітання і благополуччя. Все походить від Нього. Кожне навіть найменше благословення приходить до нас через Ісуса Христа. Тільки через Нього, і тільки завдяки Йому.

Всі Божі обітниці знаходять в Ньому своє "Так" та "амінь". "Так, ти можеш це мати. "Так, у цьому є моя воля, нехай буде так." Кожне благословення приходить до нас через Христа. Чи не таким чином це сталося з прокаженою людиною? Прокажений чоловік сказав: "Господи, я знаю, що Ти можеш мене зцілити, якщо на те є воля Твоя". Що Він сказав? "Так, так, у цьому є Моя воля", і простягнув Свою руку і торкнувся його. "Нехай буде так". Будь зціленим. У цьому випадку зцілення прийшло до людини в буквальному сенсі слова через фізичну руку Христа, але навіть до того, як ця людина отримала зцілення, і щоразу після того, коли вона зцілилася, люди отримували зцілення через руку Ісуса Христа.

Ми зараз розглядаємо спокутування й розглядаємо те, що ми отримали, і що нам належить завдяки тому, що здійснив Ісус. Це одна з найбільших подій, над якою можна розмірковувати. Так сумно, що стільки багато християн знають настільки небагато про те, що насправді сталося. Велика кількість християн здебільшого знають, що не потраплять до пекла, що само по собі чудово, але спокута набагато більша за те, щоб тільки знати, що ви не потрапите до пекла.

Я не буду намагатися повністю охопити тему спокутування, але хочу розглянути такий аспект, як зцілення. Про нього ми поговоримо в цьому та наступних розділах. Тепер у мене є запитання: "Чи є зцілення частиною плану спокутування, чи є частиною того, що Ісус заплатив за всіх віруючих?" Ось тут і починаються дебати. Я не знаю, чи вивчали ви цей аспект у школі, чи читали ви про нього в книжках, чи вивчали теологічні роботи на цю тему, але саме тут розходяться думки віруючих. Якщо ви кажете: "Так, зцілення є невід'ємною частиною спокутування, частиною того, за що заплатив Ісус", — тоді виникає інше запитання: "Для кого Він це зробив?" Чи хочете ви сказати, що спокутування доступне одним і недоступне іншим людям? І якраз через те, що багато хто не може відповісти на дане питання, мільйони християн не вірять у таке твердження. Вони не згодні з тим, що зцілення є частиною спокутування. Вони вірять, що Бог може зцілити, якщо Він захоче, але зцілення не належить усім вірянам таким чином, як, скажімо, прощення гріхів. Але ця позиція є проблемною, тому що це призводить до того розуміння, що Бог може благословити людство поза роботою, зробленою Ісусом Христом. На якій підставі Він це робить? Люди кажуть: "Ну, Бог є Бог. Він може це зробити, якщо захоче."

Тоді чому Він не міг просто врятувати людей, тому що хотів? "Він же Всемогутній. Він — Всемогутній. Він може робити все, що захоче." Насправді вони говорять наступне: "Ісусу не було необхідності приходити й жертвувати собою. Бог є Бог. Він може робити все, що хоче."

Ні, Бог є Бог, і Він *дійсно* зробив те, що хотів. Він зробив те, що було правильно. Задумайтеся над цим. Коли Адам і Єва згрішили, Бог продовжував їх любити. Він не хотів, щоб вони були вигнані з Едемського Саду. Він не хотів, щоб вони були відокремлені від Нього. Але не можна благословити неслухняних людей, які бунтують і водночас залишатися справедливим. Вони не заслуговують на благословення. Гріх повинен бути покараний. Гріх повинен бути засуджений.

Але у Бога був план. Незважаючи на те, що, окрім Адама і Єви, згрішило все їхнє потомство, і позбулося слави Божої, Бог все одно мав план, за яким Він міг їх примирити. Зараз "примирення" є важливим словом. Бог міг спокутувати і примирити з Собою все людство, благословити, зцілити, визволити, і врятувати всіх, навіть незважаючи на те, що вони згрішили і не заслуговували на це. Це найбільша історія, яку коли-небудь розповідали. Це блага новина!

Це блага новина, і зцілення є її безпосередньою частиною. Зцілення завжди було в центрі будь-якої благої новини. Люди, використовуючи свої теологічні скальпелі, намагаються відокремити зцілення, розділяючи спокутування на частини, і кажучи: "Ні, ні, ні... ось прощення гріхів — це для всіх вірян. А ось зцілення не є частиною цього. Бог може зцілити, якщо захоче, але сказати, що зцілення є правом і привілеєм кожного вірянина? Ну, ні, Його волі в цьому немає. І бути багатим? Ні, ні, ні."

Але річ у тім, що Його воля полягає в зціленні людей! Я вірю, що віра в це зростатиме всередині нас відповідно до нашого духовного зростання. Я збираюся зробити заяву і буду продовжувати це робити, і вона зростатиме всередині вас: "Зараз ви зцілені й прощені". Наскільки міцно ви триматиметеся за це одкровення залежить від вас, від того, наскільки ви приймете прощення гріхів. Але це належить вам рівною мірою, як і те, що було здійснено в роботі спокути. Це має бути вбудовано у вашу свідомість. Нас, як Церкву, не вчили цього століття за століттям. Нас вчили іншим речам, але вони є істиною. Про це говорить Біблія, і це істинно.

Я збираюся розглянути кілька *прикладів* спокутування в Старому Завіті, і потім перейду до справжньої ситуації, справжнього спокутування. Ми розглядатимемо, як цю ситуацію представлено через типи й образи спокутування. Це величезний за своєю значущістю аспект, але питання, якими ми обмежимося, будуть такими: "Чи спостерігаємо ми зцілення, чи є зцілення частиною образів, і чи є зцілення частиною плану спокутування?" І якщо зцілення є частиною плану спокутування, то тоді воно належить кожному віруючому!

Скажіть вголос: **"Я шукаю Ісуса, і я шукаю зцілення"**.

Отже, а що якщо ви знайдете Ісуса в даному образі, то потім знайдете і зцілення? Що це означає? Я буду використовувати звичну термінологію: якщо подія міститься в "прообразі", то вона має міститися і в "антиобразі", це означає, що ця подія має відбутись і в реальності. Якщо подія міститься в образі, а не в плані Божественного спокутування, тоді образ такого спокутування не відображає дійсності.

Пасхальне ягня

У книзі Вихід 12 йдеться про пасхальне ягня. Починаючи з 1 вірша, тут говориться: "І сказав Господь до Мойсея й до Аарона в єгипетським краї, говорячи: Оцей місяць для вас початок місяців. Він вам перший між місяцями року. Скажіть усій ізраїльській громаді, говорячи: У десятий день цього місяця нехай візьмуть собі кожен ягня за домом батьків, ягня на дім. А коли буде той дім замалий, щоб з'їсти ягня, то нехай візьме він і найближчий до його дому сусід його за числом душ. Кожен згідно з їдою своєю полічиться на те ягня. Ягня у вас нехай буде без вади, самець, однорічне. Візьміть його з овечок та з кіз. І нехай буде воно для вас пильноване аж до чотирнадцятого дня цього місяця. І заколе його цілий збір Ізраїлевої громади на смерканні. І нехай візьмуть тієї крові..." Ви коли-небудь чули про кров Агнця? Це прообраз Ісуса? "...і нехай покроплять на обидва бокові одвірки, і на одвірок верхній у тих домах, що будуть їсти його в них".

Розглянемо той аспект з Писання, якому не приділяється достатньої уваги. Що їм належало зробити після того, як вони заріжуть ягняти? Вони повинні були зробити дві речі, а не лише одну. Вони повинні були взяти кров ягня і помазати нею зовнішню раму вхідних дверей. Але це було ще не все. Вони повинні були з'їсти ягня, як кров, так і м'ясо. Люди говорять про кров, але забувають про м'ясо. Це велика помилка.

Восьмий вірш продовжується: "Нехай їдять тієї ночі те м'ясо, спечене на огні, та опрісноки. Нехай їдять його на гірких травах". Бог дає ізраїльтянам абсолютно точний опис того, як вони повинні їсти агнця, і в десятому вірші говориться, щоб вони все з'їли і нічого не залишили до ранку. У цьому місці Писання дається дуже точний опис того, як вони повинні їсти ягня, і як воно має бути приготоване. У вірші 11 говориться: "А їсти його будете так: стегна ваші підперезані, взуття ваше на ногах ваших, а палиця ваша в руці вашій, і будете ви їсти його в поспіху. Пасха це для Господа". Чому ізраїльтяни повинні були їсти ягня таким чином? Навіщо їсти його з запакованими речами, повністю одягненими й поспіхом? Якщо ви повернетесь, то ви побачите, що Бог сказав їм: "Я вас виводжу звідси!" Тому що вони мали їсти агнця з вірою. Чи були у них якісь причини думати, що вони кудись прямують? Вони та їхні праотці були рабами, і перебували під ярмом єгиптян уже кілька століть. За цей час відбулися різні події і навіть сам Фараон сказав їм: "Ні, я не дозволяю ізраїльтянам нікуди йти." Сталося безліч подій, серед яких були знамення, чудеса, мори, і руйнування, і, незважаючи на це, ізраїльтяни все ще залишалися в полоні Фараона. У природному світі, у них не було причин збиратися і йти, тому що все, що вони знали, до цього це: "Батьки наші нікуди не ходили, дідусі наші нікуди не ходили, прадідусі і прабабусі нікуди не ходили".

Але тепер, якщо Бог каже: "Готуйтеся, і йдіть!", то незважаючи на той факт, що, можливо, ніхто і нікуди не ходив ось вже 430 років, необхідно йти і збиратися. Не має значення і той

факт, що, якщо ніхто навколо вас ніколи не виїжджав за межі міста, вам необхідно піти, взутися, вдягнутися, підв'язати свій пояс, спакувати свій багаж і поставити його поруч із вхідними дверима, і швидко поїсти. Хіба не це Він сказав? Їжте в поспіху.

Це є типом спокутування? Безумовно. Ви помазали кров'ю одвірки дверей і потім руйнівник пройшов землею, вбиваючи всіх первісткових дітей людей і тварин, і Господь сказав: "Коли Я побачу кров, Я не дозволю руйнику увійти в доми ваші", і він пройде повз ті будинки. Цей будинок був винятком. І поразка пройшла повз них.

Плата за гріх — смерть. Усі люди згрішили і позбавлені Слави Божої, і платою за всі ці гріхи є не просто фізична смерть, а вічна смерть. Чому ми не йдемо до пекла? Чому ми не платимо за всі наші помилки? Ми були звільнені. Нас обійшли стороною, коли мова йшла про судження. Чому? Це сталося завдяки крові Агнця, яка спокутувала нас і заплатила за нас ціну, і тому згубник не може увійти в наші домівки для того, щоб зруйнувати їх й знищити нас.

Чи було те, що ми розглядаємо тут зі Старого Заповіту — Агнцем без плями і пороку? Так.

Деякі люди можуть сказати: "Гаразд, я не бачу тут зцілення." А це якраз те, про що я хочу вам зараз розповісти. У Псалмі 105 дається опис тієї ночі, в яку Ізраїль вийшов з Єгипту.

Запам'ятати, ким були ці люди і чим вони займалися. Вони не служили Богу, коли жили в Єгипті. Вони служили хибним богам і до них не було доброго ставлення з боку Єгиптян, особливо останнім часом. Ви пам'ятаєте, що їм було дано квоту на виготовлення цегли, але в них не було необхідних матеріалів, тому їм доводилося працювати день і ніч. Якщо вони не виготовляли цеглу, то їм доводилося блукати сільською місцевістю в пошуках соломи. І потім їх били, у зв'язку з тим, що відбувалося. До них ставилися як до худоби; вони були рабами, такими ж, як і їхні батьки, і батьки їхніх батьків, і батьки батьків їхніх батьків протягом кількох століть. (Книга Виходу 5:7-14).

Коли до вас ставляться таким чином, то найімовірніше у вас немає належного місця проживання. Ваше харчування не є достатнім і здоровим, вас змушують переробляти і ви не отримуєте достатньої кількості всіх необхідних поживних речовин. Унаслідок цього, найімовірніше, серед вас мають бути хворі люди, які страждають від побоїв. З поламаними та пошкодженими ребрами без належного медичного догляду. Їх вимотують роботою на полях до такої міри, що вони падають, страждаючи від сонячного удару. Серед вас має бути багато зламаних, хворих і немічних, слабких, понівечених людей; і це те, що рабство робить із людьми.

Але коли їх вивели тієї ночі, у Псалмі 105: 36-37 сказано: "і Він повбивав усіх первістків в їхньому краї, початок усякої їхньої сили. І Він випровадив їх у сріблі та в золоті, і серед їхніх племен не було, хто б спіткнувся".

Серед ізраїльтян налічувалося 603,550 солдатів армії, не враховуючи літніх людей, жінок і дітей, таким чином ми отримуємо загальну кількість людей у складі близько 2-3 мільйонів осіб. Чи не хочете ви мені сказати, що серед цих 2-3 мільйонів людей ви не могли знайти

бодай однієї слабкої чи немічної людини, яка виросла в рабстві, спала в холодних умовах, працювала під час сильної спеки, була побита, яку примушували перепрацьовувати, і яку погано годували? Це навіть не має сенсу. Напевно, серед них було багато слабких, зламаних і хворих людей, але коли ізраїльтяни вийшли з Єгипту цієї ночі, серед них не було жодної немічної людини! Я запевняю вас, що щось дуже чудове сталося, пов'язане з Великоднім Агнцем. Щось дивовижне сталося цієї ночі.

Спробуйте сьогодні знайти групу людей, у складі двох мільйонів осіб або навіть хоча б церкву у складі 50-ти осіб, у якій не було б жодної немічної, хворої або слабкої людини. Але серед усього народу Ізраїлю, не було жодної слабкої, хворої або зламаної людини, про це йдеться в другій частині вірша Писання, в першій частині вірша говориться, що вони вийшли зі сріблом і золотом.

Чи є ця подія прообразом? Це є типом спокутування? Що відображає прообраз спокутування? Прообраз відображає значущість того, що сталося насправді. Він вказує на те, що наближається. Хто є Агнецем? Ісус. Вони були врятовані.

Вони були спасені за допомогою крові Ісуса Христа. І завдяки крові вони *були* збережені від руйнування.

Сталося ще щось. Старий дядько Ерні, який пережив інсульт, працюючи в полі, десять років тому, внаслідок чого весь один бік його тіла було паралізовано, і він більше не міг пересуватися, попри все, підготувався. Вони одягли дядька Ерні і наділи на нього черевики.

Тітка Мінні, яка внаслідок важких побиттів наглядачів, страждала від переламаного стегна, вибитого ока, та й загалом загалом мала слабке здоров'я ось уже впродовж останніх десяти років, теж підготувалася. Її родичі також одягнули і приготували Тітку Мінні. І вона сказала: "Принесіть мої черевики! Візьміть мої черевики! Ми йдемо звідси! Ми йдемо звідси".

Бог ніколи не сказав: "Ми не можемо взяти всіх цих хворих людей". Він нічого не сказав з цього приводу. Він сказав: "Приготуйтеся! Одягніться. Будьте напоготові. Готуйтеся йти і поїсти! З'їжте ягня".

Слава Богу! Чи можемо ми спостерігати зцілення в цьому місці Писання? Це свого роду спокутування. І оскільки зцілення є частиною прообразу спокутування, зцілення має бути частиною справжніх подій, на які вказували прообрази.

Чи є порятунок від руйнування і смерті у Христі Ісусі, у такий самий спосіб і так само, як це показано в прообразах? Ми можемо сказати: "Пролийте кров і будете врятовані". І що далі? "З'їж тіло і зцілишся". І що далі? "Заповніть ваші потреби. Прийміть купу срібла і золота." Те, що нам насамперед і найбільше необхідно після порятунку й того, коли вас було врятовано від темряви, і духовної залежності, і царства диявола, — це гарне сильне тіло та багато грошей. Тепер у нас є гроші. Та здоров'я. Я готовий служити Богу. Почнемо це робити.

Чи маємо ми менше, перебуваючи під виконанням Великоднього Агнця, якого ізраїльтяни приносили в жертву згідно з прообразом відкуплення? Люди намагаються донести до нас таку нісенітницю. Але істина полягає в тому, що якщо описані події мають місце в прообразі, то виконання таких самих обітниць щонайменше матиме місце і в реальних подіях. Якщо Божі люди могли отримати захист, розбагатіти, і отримати зцілення через Великодне Агнця, безсумнівно, і ми можемо отримати захист, бути звільненими, розбагатіти, і бути благословенними через Агнця, прообразом якого і був Агнець.

Церемонія очищення прокаженого

Далі ми розглянемо ще один тип прообразу спокутування. Старий Заповіт просто наповнений прикладами таких прообразів спокутування, і кожен з них вказує на Ісуса. І всі вони містять зцілення.

У Книзі Левит 14:1 сказано: "Господь промовляв до Мойсея, говорячи: Оце буде закон про прокаженого в дні очищення його: І буде він приведений до священика. І вийде священик поза табір, і огляне священик, а ось вилікувана хвороба прокази в прокаженого, то священик накаже, і візьме для очищуваного двох живих чистих птахів, і кедрового дерева, і червону нитку, та ісопу. І накаже священик, і заріже одного птаха до глиняного посуду над живою водою. Птаха живого він візьме його, і кедрового дерева, і червону нитку, та ісопу, і вмочить їх та живого птаха в крові птаха, зарізаного над живою водою. І покропить на очищуваного від прокази сім раз, та й очистить його, а живого птаха пустить у поле".

Дуже шкода, що багато християн, навіть не читають ці місця з Писання, а ті, які читають, роблять це з почуттям обов'язку і кажуть: "Ох, всі ці кров і птахи, дерево і вода... Я радий, що ми не повинні більше слідувати всім цим ритуалам." Вони сприймають ці місця, як певні ритуали.

Але в Писанні немає нічого незначного, і з усього того, що Господь сказав ізраїльтянам, ніщо не було сказано без причини і певної мети. Бо це все прообрази Ісуса. І насправді ми вже мали б і самі бачити ці прообрази та інтерпретувати їх: дубове дерево, кров, вода — кожен із цих елементів, є прообразом.

Весь цей процес описує зцілення. Людина мала проказу. "Проказа" описує кілька різних хвороб, деякі з них відрізняються від тих, про які ми говоримо сьогодні, але вони можуть призвести до смерті і носять назву "живої смерті". Коли людина має таку хворобу, вона втрачає чутливість шкіри і тіла. Можливо, ви чули певні випадки про людей, руки яких потрапляли у вогонь, і вони отримували серйозні опіки, але при цьому не відчували болю. Дехто ламав гомілку і продовжував ходити, бо нічого не відчував. Насправді плоть людини помирає, у той час, коли людина ще жива, частина людського тіла мертвіє. Водночас такий стан людини вважався заразним, і у зв'язку з цим людей з такою хворобою ізолювали за межами міста. Це було жахливо.

Але ось ми бачимо людину, що жила за межами міста тривалий час. Це була смертельно хвора людина без жодного медичного догляду. Засуджена до смерті. І ось він кричить вартовому на стіні: "Гей!"

Той відповідає: "Що?" "А ти випадково не прокажений? Повертайся за місто!"

"Єгова зцілив мене!"

"Що ти сказав?"

"Я зцілений. Єгова зцілив мене".

"Ти нас не обманюєш?"

"Ні, я зцілений".

"Гаразд, залишайся там, де стоїш".

Господь дав їм абсолютно точну вказівку того, що належить робити. Приходять священники й здійснюють медичне обстеження. Вони дивляться на місця, де були виразки. Вони голять йому голову і обстригають волосся на його тілі, та ізолюють на кілька днів. Потім вони проводять дослідження знову, і якщо людина зцілилася, проводять необхідну відповідну церемонію в храмі.

Слава Богу. І ось таким чином людина повертається до звичного життя. Життя повертається. І одразу після церемонії він може повернутися додому. Повернутися до своєї дружини та дітей. До своєї роботи. І він знову може поклонятися з усіма вірянами в Храм. Життя повертається. Він був зцілений. Зцілений!

Найімовірніше, він прийняв ванну і поголений, і, найімовірніше, його запросили всередину храму, і потім у четвертому вірші говориться: "то священник накаже, і візьме для очищеного двох живих чистих птахів, і кедрового дерева...". Господь був розп'ятий на дереві. Він був прибитий до дерева. Матвій 27: 28: "І, роздягнувши Його, багрянцю наділи на Нього. І, плювавши на Нього, хапали тростину, та й по голові Його били..." У ті часи ісоп застосовувався, як щітка. У Книзі Вихід 12:2 ми читаємо, що ісоп був використаний, як пензлик, щоб окропити кров'ю одвірки дверей. Або як миючий засіб. Чи є очищення частиною спокутування?

Вони взяли губку, і підняли її, наповнену оцтом, до вуст Господа, коли Він був розп'ятий. Писання не говорить, з якого матеріалу була зроблена губка, але ми можемо помітити, що йдеться про дубове дерево, багрянцю, і ісоп. П'ятий вірш: "І накаже священник, і заріже одного птаха до глиняного посуду". Отже, птаха було вбито над глиняною посудиною. Це те, що сталося з Господом. Він був народжений на цій землі і поміщений у глиняну посудину, і потім був убитий. Також сказано, що Священик мав заколот птаха над чистою, струмливою, а не стоячою водою. Вони взяли птаха і закололи його, і кров стікала в струмливую воду. І один птах був вже вбитий. В середині глиняної посудини.

Інший птах все ще залишався живим. Священик мав взяти живого птаха у свої руки з кедровим деревом, багряною ниткою та ісопом, занурити птаха в кров та воду. Потім вони приносили все всередину храму, — птаха, з якого стікала вода і кров, живого птаха, кедрове дерево, червлену нитку, та ісоп. Вони повинні покropити на того, хто очищається від прокази, сім разів, і сказати: "Ти чистий!" Потім вони виходили у відкрите поле, брали кедрове дерево і червлену нитку та ісоп, і відпускали птаха на волю, омитою водою, омитою кров'ю живого птаха, бо інший птах помер, і вони дивилися на цього птаха, який летів геть, і був вільний. Слава Богу!

Також був один святий чоловік, народжений у земній посудині. Він дійсно помер. Він пролив Свою Кров на кедровому дереві, після того як над ним сміялися, одягнувши на Нього багрянцю. Вони пронизали Його ребра, і кров і вода витекла з Нього. Ціну було заплачено, і суд було здійснено. Викуп було сплачено, і примирення було здійснено. Тепер якщо хто-небудь подивиться на Нього з місця своїх брудних, зломлених, хворих і мертвих обставин і скаже: "Я вірю в Нього! Я приймаю Ісуса Господом мого життя", і дозволить Йому, силою Святого Духа бути Господом. Він Духом Святим покладе Свою Велику Руку на цих людей і з'єднає їх з роботою, яка відбулася на Хресті, з дією спокутування та очищення Святим Духом, потім візьме їх, Очищених Кров'ю, відкуплених, і омитих водою, і визволить їх, щоб вони правили та царювали в житті Ісусом Христом.

Чи є це прообразом Ісуса Христа? Чому все відбувалося таким чином? Чому така церемонія взагалі була необхідна? Вони проводили таку церемонію, тому що хтось отримав фізичне зцілення від смертельної хвороби з безнадійним, смертельним станом. Таким чином, якщо прообраз містить зцілення, то зцілення має бути частиною подій, що відбуваються зараз. А якщо це не так, то тоді прообраз стає не істинним, підробленим прообразом або брехнею.

Ювілейний рік

Далі ми розглянемо розділ 25 книги Левит. У цьому розділі розповідається про Ювілейний рік. Чи містить Ювілейний рік якийсь прообраз спокутування, яке було здійснено через Ісуса Христа в Ювілейному році?

Починаючи з вірша 8, Він сказав: "І відлічиш собі сім суботніх років, по сім років сім раз, і будуть для тебе дні семи суботніх років сорок літ і дев'ять. І засурмите у сурми сьомого місяця, десятого дня місяця, в день Очищення засурмите в сурми по цілому Краю. І освятите рік п'ятдесятіччя, і оголосите волю в Краю для всіх мешканців його, ювілей він буде для вас..." Ви проголосите свободу в Ювілейний рік. Що таке Ювілейний рік? Це рік визволення, свободи, далі в процесі вивчення ви побачите також, що це рік відновлення. "І освятите рік п'ятдесятіччя, і оголосите волю в Краю для всіх мешканців його, ювілей він буде для вас: і вернеться кожен до своєї посілості, і кожен до родини своєї вернеться". Якщо ви щось втратили, ви це повернете. Така подія відбувалася тільки раз на 50 років, але коли вона відбувалася, то відзначалася цілий рік. І цей рік був в очікуванні всіма впродовж попередніх 49 років, якщо людина втратила щось значне зі свого майна, і жодним чином не могла повернути, то Ювілейний Рік був саме тим часом, коли вона

могла отримати втрачене. "Ювілей цей рік п'ятдесятиріччя буде для вас". У 13 вірші знов про це йдеться. "У році того ювілею вернетесь кожен до своєї посілости". Що ж відбувається? А саме те, що кожен повертає своє майно.

Дозвольте мені полегшити вам розуміння, тому що більшість людей на Заході, і навіть багато Християн, не читали ці місця з Писання. Вони не знають про ці рядки з Писання, а навіть якщо вони і читали, то не бачили *значущості*. Так само, як Ісус — наш Великдень, Ісус — наш Ювілейний рік.

Уявимо, що ви є людиною, на долю якої випали важкі часи. Це сталося, можливо, через ваш спосіб життя, або те, що ви не послухалися Бога або взагалі залишили Його. Можливо, до цього у вас усе було добре, і у вас була ферма або, яка належала вашій родині впродовж кількох поколінь. У вас була дружина, діти й худоба, та й взагалі ви були досить заможною людиною. А тепер уявимо, що ви зробили низку серйозних помилок, почали пити, влаштовувати вечірки, грішити, і навіть поклонятися хибним богам. Ви заборгували, і ваші кредитори прийшли і забрали ваше майно; забрали вашу ферму. У ті часи, якщо у вас не було грошей, щоб виплатити ваші борги, вашу дружину і дітей могли продати в рабство, а виручені гроші поклали на погашення боргів. Уявимо, що це сталося з вами і навіть ви самі були продані в рабство. Отже, ви втратили свою власність, яка кілька поколінь належала вашій родині, ви не знаєте, де ваша дружина, діти, і навіть не належите більше собі самому. Ви є чиеюсь власністю. Ви прокидаєтеся щоранку і годуєте свиней, і так вже 23 роки.

Але на 24-ий рік ви прокидаєтеся рано вранці і чуєте звук труби. Чуєте цей звук весь ранок. І ви знаєте, що це початок року, але зазвичай на початку року ніхто не чує труби, і тоді ви запитуете: "Що це за звук?"

І раптом хтось, пробігаючи повз, кричить: "Ювілейний рік! Ювілейний рік! Це початок Ювілейного року!"

Ви запитуете: "Куди ти йдеш?"

Вам відповідають: "Додому!"

"Що? А як щодо твого пана?"

"Він не може зупинити мене, бо це Ювілейний рік!"

Ви думаєте: "Я теж поїду додому! Я їду додому!" Тоді ви кладете лопату на землю, і починаєте йти в напрямку до вашого старого місця проживання, а в той самий час ваша дружина, ваші сини і дочки теж починають йти вам назустріч. Ви спускаєтеся дорогою і там, де раніше було написано "*Ферма Смітта*", висить інший напис. Ви бачите дружину і дітей, які йдуть із протилежного боку, і ви зустрічаєте один одного і говорите: "Ювілейний рік! Ювілейний рік! Це Ювілейний рік!" І ви знімаєте напис із чужим ім'ям, який висів над входом у вашу ферму. Я розумію, що це дивно, але так було насправді. Якщо ви втратили те, що вам належало, то ви повернете це в Ювілейний рік.

Чи зазнало людство якихось серйозних втрат? У Адама і Єви було все. Вони мали все, і вони все втратили. Вони втратили здоров'я, добробут, втратили спілкування з Богом, захист і навіть весь їхній світ. Вони втратили все. Рік за роком і століття за століттями, вони проходили труднощі, але згодом народилась дитина. До нас прийшов Господь, Слово стало плоттю.

Згідно з Євангелієм від Луки 4:14-19 після того, як Ісус був спокушений у пустелі, пройшовши всі випробування і осоромивши диявола його власним задумом, "вернувся до Галілеї, і чутка про Нього рознеслась по всій тій країні. І Він їх навчав по їхніх синагогах, і всі Його славили. І прибув Він до Назарету, де був вихований. І звичаєм Своім Він прийшов дня суботнього до синагоги, і встав, щоб читати". Так він робив постійно, це був його звичай. "І подали Йому книгу пророка Ісаї. Розгорнувши ж Він книгу, знайшов місце, де було так написано: На Мені Дух Господній, бо Мене Він помазав, щоб Добру Новину звіщати вбогим. Послав Він Мене проповідувати полоненим визволення, а незрячим прозріння, відпустити на волю помучених, щоб проповідувати рік Господнього змилювання".

Здебільшого люди із Заходу не знають, про що тут говорить Ісус, але всі ті люди, які чули Його, знали, що Він говорить про Ювілейний рік, коли до вас повертається все втрачене. Ви повернете все, що втратили, водночас не має значення те, як ви жили раніше, і як далеко ви віддалилися від Бога, ви все повернете, і кажучи про те, що ви повернете, мається на увазі, що Бог дарує зцілення і Свободу від злиднів. Він говорить про літо Господнє сприятливе. Він говорить про Ювілейний вік, коли кожна людина повернеться до втраченого володіння, і Він — наш Ювілейний рік. *Він є*. І тепер нам не треба чекати наступні 50 років або 50-ти річний цикл; зараз Ювілейний рік.

Кожен, хто вірить в Ісуса і приймає Його своїм Господом і Спасителем, кожен, хто спробує дотягнутися за допомогою віри й утримати те, що Він купив і за що заплатив, може повернути те, що було втрачено. Якщо ви втратили своє здоров'я, ви можете його повернути. Якщо ви втратили своє багатство, свої фінанси, Ви можете їх повернути. Алілуя! Якщо ви втратили свою свободу, ви можете її повернути. Ви все можете повернути через Ісуса. У Ньому все є "Так! І нехай буде так!" Ви все повернете!

Тепер перейдемо до іншого прообразу. У Писанні є ще два прообрази, які я хотів би розглянути сьогодні. Вони не є всеосяжними прикладами. Старий Заповіт сповнений різними прообразами спасіння та спокутування. Старий Заповіт дає нам уявлення про Ісуса.

Коли ми намагаємося знайти зцілення серед прообразів, і якщо ми його знаходимо, ці прообрази містять доказ того, що зцілення міститься в дійсному плані спокутування, і всередині самого спокутування. Що це означає для нас? Для нас це означає, що якщо зцілення є в спокутуванні, то зцілення належить нам усім. В іншому разі, якщо це було б не так, це б означало, що певні частини спокутування не для всіх.

Спокутування від чуми

У 16-му розділі Книги Чисел, ми бачимо прообраз спокути, який ми називаємо "спокутування від чуми". Тут говориться про групу людей, які були бунтівниками, включно з Коресом, Дафаном і Авіроном, та іншими 250 відомими людьми, за якими йшло безліч людей. Вони були головними дияконами та асистентами. Ви розумієте, що я маю на увазі? Це були люди, яких знали і на яких рівнялися. За цими людьми ворог веде особливе полювання, він полює з тією метою, щоб привести інших людей суспільства до бунту, тому що ці лідери впливають на людей навколо них. Невідомим людям, які нічого не зробили, важче вплинути на дуже багатьох людей. І чим більше ви маєте впливу, тим більше ви привабливі для ворога. Ворог є той, хто споконвічно й остаточно "схиблений" на контролі. Я навмисно роблю акцент на слові "схиблений". Він бажає досконалого контролю над усіма. Він любить маніпулювати. Він любить контролювати людей.

Святий Дух не бажає вас контролювати. Він надихатиме і підштовхуватиме вас, і, можливо, робитиме це наполегливо і посилено, але якщо ви не захочете щось робити, Він не змушуватиме вас. Він не намагатиметься знайти шлях, щоб змусити вас щось робити, і якщо ви така людина, як Він, то ви будете чинити так само.

Але диявол маніпулює і змушує. Він змушуватиме людей робити те, що він хоче. І він буде їх контролювати.

Отже, ті люди повстали і ви знаєте історію: земля розверзлася, і вони всі зійшли до пекла живими, з усіма своїми сім'ями, слугами, працівниками, тваринами, наметами, і земля покрила їх. Можна було б подумати, що решта змінила б свою поведінку. Дивлячись на все, що сталося, ви б подумали, що решта ухвалили б рішення: "Гей, дні мого бунту закінчилися. Ви ніколи не зловите, як я бунтую і роблю те, що зробили ті люди..."

Але того ж дня бунтівники засудили Мойсея і Аарона, кажучи: "Ви вбили народ Господній". Ви вбили народ Господній". Хто вбив народ Господній? Хто змусив землю розверзнутися? Мойсей цього не робив. Аарон цього не робив. Розуміння цих людей настільки затемнилося, і через своє невір'я вони стали такими.

Невдячність робить людей нерозумними. Ви може запитаете: "Яким чином ви зробили такий висновок?" Послання до Римлян 1:21 говорить про це дещо по-іншому, але цитую: "Бо, пізнавши Бога, не прославляли Його, як Бога, і не дякували, але знікчемніли своїми думками, і запаморочилось нерозумне їхнє серце". Те саме значення, чи не так? Звідки ми знали, що вони були невдячні? Вони скаржилися. А коли ти скаржишся і намагаєшся знайти того, хто в чомусь винен, стаєш дедалі глупішим. Ти розумієш все менше і менше. Щось може бути перед вашими очима, і ви, можливо, цього не бачите. Чи бачите ви, що таке відбувається з такими людьми? Ця істина має бути настільки очевидною: не відкривай свого рота і не бунтуй. Але бунтівники все одно це робили, бо вони стали темними й дурними.

Але нарікання тривало й в Книзі Чисел 16:41. "А на завтра вся громада Ізраїлевих синів нарікали на Мойсея та на Аарона, говорячи: Ви повбивали Господній народ!". Вони були впевнені, що вони мають конфлікт з Мойсеєм і Аароном, але насправді вони мали конфлікт з Господом; і Він прийняв це близько до серця.

"І сталося, коли громада збиралася на Мойсея та на Аарона, то обернулися вони до скинії заповіту, аж ось покрила її хмара, і показалася слава Господня. І ввійшли Мойсей та Аарон до переду скинії заповіту. І Господь промовляв до Мойсея, говорячи: Вийдіть з-посеред цієї громади, а Я винищу їх умити!" Як Бог ставиться до бунту? "І вони попадали на обличчя свої. І сказав Мойсей до Аарона: Візьми кадильницю, і поклади на неї огню від жертівника, і поклади кадила, та й понеси швидко до громади, та й очисти її, бо вийшов гнів від Господнього лица, і розпочалася поразка".

Ми бачили, як це сталося, коли Господь збирався вразити первородного. Коли Він побачив кров, Він був здатний зупинити того, хто *міг* увійти в цей дім. "Коли я побачу кров, я пройду повз." Я не дозволю "тому, хто вражає, увійти до вас."

Ми також бачимо, особливо в Книзі Суддів 16, що Господу не потрібно *намагатися* заподіяти шкоду людям. Якщо Він не будете вас захищати, загинуть люди. Бачите? Господь виносить вирок, на підставі якого дозволяє доступ руйнівнику, і таким чином деякі біси, хвороби, нещасні випадки, божевільні люди можуть вас погубити. Усе що йому треба — *перестати* захищати людей.

Насправді, дії, що залишають людину без захисту, є гріх самої людини. Чума почала поширюватися серед людей через їхній бунт і в результаті позбавлення їх Божого захисту. У вірші 47 сказано: "І взяв Аарон, як говорив Мойсей, і побіг до середини зборів, аж ось розпочалася поразка народу! І він поклав кадила, і очистив народ".

Чи є це типовим спокутуванням? Чи є у нас Первосвященик сьогодні? Чи робить щонебудь Первосвященик сьогодні від нашого імені як посередник? Так. Розумієте? Чим далі ви читаєте, тим глибшим це стає. Він приніс викуп за людей та "став він між мертвими і живими, і поразка припинилася." Він став первосвящеником, помилювавши людей, і чума, яка вже вбивала людей і наступала, не змогла проникнути через нього до інших людей. Прокляття не може пройти через Первосвященика. І через спокутне жертвопринесення. Чума була зупинена. Чи бачите ви в цьому образ Ісуса? Яким чином у тому, про що ми говоримо, міститься зцілення? Цей прообраз зцілення нагадує нам попередній прообраз, про який ми читали раніше. Усе, що викладено в цьому місці Писання, розповідає про зцілення. Слава Богу!

Чи є в нас тепер Посередник? Послання до Євреїв 4:14 говорить: "Отож, мавши великого Первосвященика..." У нас є тепер наш Первосвященик. Первосвященик Аарон був прообразом нашого первосвященика. "...мавши великого Первосвященика, що небо перейшов, Ісуса, Сина Божого..." Що нам тепер робити? "... будемо твердо триматися сповідання" Інші переклади теж саме слово перекладають, як "Віросповідання або твердження".

У Посланні до Євреїв, розділ 3, вірш 1, говорить: "Отож, святі брати, учасники небесного покликання, уважайте на Апостола й Первосвященика нашого ісповідання, Ісуса". Слово "сповідання" може бути також перекладено як "визнання" або "віросповідання".

Отже, Ісус Христос є Первосвящеником нашого віросповідання. Він уже приніс за нас жертвоприношення і здійснив певну роботу. Але те, що ми говоримо, впливає на те, як все відбувається в нашому житті, і Ісус здатний виконувати роботу в нашому житті відповідно до того, що ми про це говоримо. Він є Апостолом і Первосвящеником того, що ми говоримо, нашого сповідання.

Що ж вам необхідно говорити? Говорить те, що він говорить. Якщо Він каже, що: "Ви прощені", вам необхідно говорити, що "Я прощений." Якщо ви скажете: "Я не прощений. Я просто не відчуваю, що я прощений," то тоді ви не даєте Йому можливість робити в вашому житті щось суттєве.

Якщо Він каже, що "Ви зцілені", що тоді вам слід говорити? Якщо Господь каже, що "Ви не помрете, але будете жити і сповіщати Господні діла", і "довгими днями Він наситить тебе, і покаже тобі спасіння Своє", то що тоді вам слід сказати? "Я не думаю, що я дотягну до 50-ти". Люди постійно говорять подібні речі. Їм здається, що це якимось загадково, чи щось іще. Але ви не могли б заплатити мені, щоб я це сказав.

Я хочу дати Господу щось, з чим Він зможе змінити моє життя. Я хочу з Ним полагодити.

Якщо Він каже, що "Я благословенний", то я кажу, що "Я благословенний".

Якщо Він каже: "Я прощений", я кажу: "Я прощений".

Якщо він каже: "Я праведний", я кажу: "Я праведний".

Якщо він каже: "Я зцілений", я кажу: "Я зцілений".

Якщо він каже: "Я багатий", я кажу: "Я багатий".

Ось що я кажу. Я збираюся сказати те, що Він говорить, і дати йому щось, щоб бути моїм Первосвящеником.

У Першому посланні до Тимофія 2:5 говорить: "Один бо є Бог, і один Посередник між Богом та людьми, людина Христос Ісус". Чи існує ще хтось, хто стоїть між Вами і Богом; чи є Хтось, Хто стоїть між живими і мертвими. Чи є хтось, Хто вже заплатив ціну, і якщо ви вірите в Нього, ви можете бути врятовані, і таке спасіння передбачає зцілення. Зцілення є частиною вашого спасіння. Прообраз Христа пов'язаний зі зціленням. Епідемію вдалося стримати. Слава Богу.

Змія на жердині

У 21-му розділі Книги Чисел ми знаходимо п'ять прообразів спокутування. І сьогодні я наведу приклади тільки п'яти прообразів, а потім ми розглянемо саму справжню дію спокутування. Розуміння дії спокутування має бути вбудоване в нашу свідомість, і воно повинно витіснити з нашої свідомості будь-які інші релігійні ідеї.

Небожественні, не біблійні релігії ведуть мільйони людей у пекло. Вони є одними з найсерйозніших ворогів Церкви. Люди починають вірити різним доктринам, начебто вони є біблійними, але насправді ці доктрини не тільки не є біблійними, а й глибоко суперечать Біблії. Люди вірять у ці доктрини, тому що з дитинства їх виховували згідно цих доктрин у церкві. Цьому вчили ще їхніх батьків, і таким чином зараз ми маємо покоління людей, які виростили на традиційному мисленні. Але люди не називають ці доктрини *традиціями*. Вони вважають, що це частина *християнства*, і саме в цьому полягає серйозна проблема, тому що внаслідок такого ставлення до доктрин підміняється істинне Слово. Люди проживають ціле життя і не здобувають перемог у певних сферах життя і дивуються чому. Це тому, що вони так міцно тримаються за цю віру, яка не ґрунтується на Слові, не розуміючи, що вона була передана їхнім бабусям і дідусям. Диявол збив людей з істинного розуміння слова і через обман підмінив істину ще п'ять, десять, двадцять поколінь тому, а тепер люди тримаються за це, начебто ці доктрини є істинним Словом Божим, коли насправді вони спонукають людей до крадіжки та пограбувань.

Одного разу після служіння до мене підійшла жінка, яка була дуже роздратована одним моїм висловлюванням. Вона сказала: "Я з вами не згодна, і моя незгода пов'язана з тим, що в одній пісні говориться інакше".

Я запитав: "Що саме там говориться?"

Вона сказала: "Ну в пісні, це як у пісні співається".

Я запитав: "У пісні?"

Вона сказала: "Так, ви знаєте цю пісню", і почала цитувати слова пісні, ніби це була Біблія. Вона не приймала слів Писання, які були щойно їй прочитані, але трималася за слова пісні.

І в цьому завжди полягає проблема. Це було проблемою ще за часів Ісуса. Що Він їм сказав? Він сказав: "знецінуючи слово Боже традиціями вашими". Іншими словами, Ісус сказав їм, що вони проміняли Слово Боже на традиції.

Не думайте, що ви є винятком. Не думайте, що ми говоримо про когось іншого, десь в іншому місці. Якщо ви прожили на цьому світі довше, ніж кілька тижнів, то ви вже, швидше за все, маєте певні традиції. Що вам необхідно робити — постійно аналізувати принципи своєї віри й те, у що ви вірите. Запитайте себе: "Де це написано в Біблії? Де це?" І не читайте лише третину вірша. І якщо те, у що ви вірите, є істинним, ви знайдете безліч віршів, які це підтверджують. "Кожна справа хай станеться вироком двох чи трьох свідків." (Друге послання до Коринтян 3:1).

У Числах 21:4 говориться: "І рушили вони з Гор-гори дорогою Червоного моря, щоб обійти едомський край. І підупала душа того народу в тій дорозі". Остерігайтеся зневіри, бо це шлях, який веде вниз. Це шлях у темряву, падіння і поразку. "І говорив народ проти Бога і проти Мойсея..." Це було нерозумно. Один із найбезглуздіших вчинків, який ви

можете зробити, — це звинувачувати Бога та інших людей у ваших проблемах. Це нерозумно, це невір'я, це невігластво, і це шлях, який призведе до руйнування. У Першому посланні до Коринтян 10:10 говориться: "Ані не нарікайте, як деякі з них нарікали, і загинули від погубителя".

Коли людина скаржиться і нарікає, вона відкриває двері руйнівнику. Не робіть цього, чого б це вам не коштувало. Не піддавайтеся цій спокусі. Чиніть опір і замість того, щоб скаржитися славить Бога! Знайдіть щось, за що можна дякувати Богові. І дякуйте Йому! І перебуваючи в Його Світлі, ви отримаєте більше світла. Ви побачите більше світла і замість того, щоб рухатися вниз — ви підніметеся і знайдете вихід із ситуації.

Коли ви поранені й відчуваєте, що всі вам щось винні, але нічого для вас не зробили або не ставилися до вас так, як повинні, або ви самі припустилися помилки і не визнаєте цього, замість того, щоб визнати проблему й протистояти, ви плекаєте образу проти Бога. Думаєте, що Він вам не допоміг і не підтримав. Ви говорите: "Бог не зробив для мене того, що я просив Його зробити". А водночас ігноруєте той факт, що ви самі не зробили того, що Він сказав вам зробити. І тепер ви сердитесь, тому що не думаєте, що Бог зробив те, про що ви Його просили. Знайте, що Бог ніколи не був вашою проблемою. Він ніколи не підводив і ніколи вас не підведе.

Скажіть вголос: **"Я не скиглю"**.

Люди обурилися проти Бога і Мойсея. Вони сказали: "Ви вивели нас з Єгипту, щоб померти у пустелі? Тут немає ні хліба, ні води, і душі нашій остогидла ця негідна їжа." Про що вони говорять? Про манну? "У нас булочки з манни на сніданок. Потім бутерброди з манни на обід. На вечерю ми знову їмо манну і на закуску теж ... весь час манна, манна, манна. Ми вже об'їлися цією манною. Нас нудить від цієї манни".

Будь-яка людина, у якої є плоть, могла б дозволити, щоб така думка якимось чином торкнулася її розуму, і могла б мати подібні почуття. Але якщо ви нерозумні, ви виголосите ці слова. І тоді ви підете на поводу цих почуттів і почнете скаржитися. Але все це призведе до того, що ваше серце й свідомість затьмаряться.

Що б вони їли, якби у них не було цієї манни? У пустелі немає продовольчих магазинів. Вони б давно померли з голоду, і чия вина була в тому, що вони весь цей час їли манну? У цьому не було провини Бога. Якби вони послушалися Його, вони б уже давно вийшли з пустелі до Землі Обітованої, і їли б персики, інжир, кавуни, смажене м'ясо, гойдаючись на своїх гамаках. Правильно? Вони б відпочивали й їли морозиво. У цьому тільки їхня власна провина. Але для невір'яючих — це тільки частина проблеми. Вони не хочуть нести відповідальність за свої дії і те, що їхнє життя складається таким чином. Вони хочуть звинувачувати в цьому ще когось. Тому вони звинуватили Мойсея. "Ти Той, хто привів нас сюди. Чому? Чому ти привів нас сюди? Ти привів нас сюди, щоб ми тут усі загинули!"

Але це не сподобалось Господу. "І послав Господь на народ отруйних змій, які жалили народ".

Не дивно, що в пустелі є змії, але дивним був той факт, що кілька місяців поспіль вони не мали жодних проблем зі зміями. Ми бачили це, коли Господь визволив їх від єгипетського рабства. Навколо них була свого роду захисна стіна. Чума могла б пройти по всій землі, але, коли вона підійшла близько до кордону землі Гошен, вона ніби вдарилася об щось. Бог знав про силові поля задовго до "*Зоряного шляху*", чи не так? Одне таке силове поле Бог помістив над Ізраїлем, і воно оберігало їх від змії і скорпіонів та різних хвороб. Чи вірите ви, що Бог може встановити над вами захисний бар'єр прямо зараз?

Скажіть вголос: **"Наді мною захисний бар'єр. Я під ним живу. Захист Бога простягається навколо мене. Він покриває мене"**.

Вірте в це. Згадуйте частину 90-го Псалма (вірш 2). Я скажу Господу: "Притулок мій і захист мій, Бог мій. На Якого я сподіваюся". Чому я скажу це Господу? Він — наш Апостол і Первосвященик того, що виходить із нашого рота, нашого сповідання віри.

Отже, що ж весь цей час виходило з їхнього рота? "Ми всі тут помremo. Нам нічого їсти, ми вже наїлися цієї манни."

Ви коли-небудь так розмовляли? Що ж, минуле залишилося в минулому, але не дозволяйте собі потрапити в ту саму пастку в майбутньому. Змії почали пересуватися по всьому табору і кусати людей. Числа, глава 21, вірш 7 продовжується: "І прийшов народ до Мойсея та й сказав: Згрішили ми, бо говорили проти Господа та проти тебе. Молися до Господа, і нехай Він забере від нас цих зміїв". Мойсей не відповів: "Нелегко. Скаржаться на мене, і повстають проти мене... Моліться самі за себе". Так, звичайно, *тепер* вам потрібен Мойсей. Сьогодні вранці було сказано: "Ми ненавидимо Мойсея. Він є причина всіх наших проблем". Але після обіду: "Мойсею, помолись, будь ласка". Звичайно, Мойсей цього не сказав. Розумієте, однією з причин, чому він був головним, було те, що "Мойсей молився за народ". Бог знав кого поставити на чолі Свого народу.

У віршах 8 і 9 говориться: "І сказав Господь до Мойсея: Зроби собі сарафа, і вистав його на жердині. І станеться, кожен покусаний, як погляне на нього, то буде жити. І зробив Мойсей мідяного змія, і виставив його на жердині. І сталося, якщо змії покусав кого, то той дивився на мідяного змія і жив". Слава Богу! Чи є це прообразом Ісуса Христа? Звідки ми це знаємо? Про це розповідає розділ 3 Євангелія від Івана.

Прочитаємо Євангеліє від Івана 3:14. "І, як Мойсей підніс змія в пустині, так мусить піднесений бути й Син Людський". Чи є цей змії прообразом Ісуса? У цьому немає сумнівів, бо так говорить Біблія. Чи був Ісус піднесений між небом і землею, між мертвими і живими? У вірші 15 говориться, що він був піднесений: "щоб кожен, хто вірує в Нього, мав вічне життя". Люди в пустелі могли зберегти своє земне життя тому, що вони дивилися і вірили в цей прообраз Ісуса. Ми ж не тільки отримуємо зцілення, але й вічне життя. "Так бо Бог полюбив світ, що дав Сина Свого Однородженого, щоб кожен, хто вірує в Нього, не згинув, але мав життя вічне. Бо Бог не послав Свого Сина на світ, щоб Він світ засудив, але щоб через Нього світ спасся".

У наступному вірші Писання автор говорить про осуд. Людині не можна мати віру, доки має осуд Засудження — це руйнівник віри. Це вбивця нашої впевненості. Задумайтесь над цим. Якщо ви відчуваєте осуд, ви не можете бути впевненою людиною, впевненою в Бозі людиною, впевненою в тому, що Бог чує вашу молитву, і впевненою в тому, що ваша молитва буде почута. Вам необхідно позбутися осуду. Але існує лише один спосіб. Єдине, що може очистити нечисту совість, — кров Агнця. Завдяки вірі в жертву Ісуса Христа, і вірі в Нього самого, ми можемо мати впевненість у нашому спасінні і в тому, що ви не потрапите до пекла, але це ще не все. Ви також можете мати впевненість в отриманні зцілення. Ви можете бути впевнені в тому, що звільнитесь і проживете залишок свого життя. Але без осуду.

Щось ще повинно статися в зв'язку з тим, що християни все ще переживають провину й сором, які руйнівним чином впливають на їхню віру. Це підриває впевненість у Бозі. Ви повинні позбутися від цього й від почуття провини. Вам необхідно прийняти впевненість у тому, що ви чисті перед Богом, і знати, що "Я створений праведним, Я створений Святим. Я омитий Кров'ю Ісуса". І коли у вас є ця впевненість, ваша віра зростає, і ви можете набутися впевненості в отриманні свого зцілення.

Ви пам'ятаєте чоловіка з чотирма друзями, які перенесли його, відірвали дах будинку і опустили його перед Ісусом, намазавши пилом волосся кожного і перервавши служіння? Пам'ятаєте як Ісус подивився на нього і що тоді Він йому сказав? "Відпускаються, сину, гріхи тобі!" (Марка 2:3-5). Це розсердило всіх проповідників, чи не так?

Вони запитали: "Чого Він говорить отак? Хто може прощати гріхи, окрім Бога Самого?" (Марка 2:6-7) Чи просив Його розслаблений, якого опустили до Ісуса про те, щоб його гріхи були прощені? Ні, він прийшов, щоб зцілитися. Але спочатку Ісусу необхідно було прибрати зі шляху зцілення першу перешкоду, і звільнити "розслабленого" від почуття провини, сорому і осуду, тому що Ісус збирався сказати йому щось, для чого потрібна віра. Він сказав йому: "Уставай, візьми ложе своє та й ходи". Але як? Він паралізований. Для цього потрібна віра. Для цього потрібна впевненість у Слові Бога, щоб почати діяти на підставі цього Слова, і щоб мати впевненість у Ньому, потрібно бути вільним від провини, сорому, і осуду. Ви не можете продовжувати жити, ховаючись від того, що зробили в минулому, і продовжувати відчувати за це сором і провину. Це придушить вашу віру. І заважатиме вам від того, щоб вірити навіть у те, що Бог почує вас.

Але чи є Кров достатньою і навіть більш ніж достатньою, щоб очистити вас від усякого гріха і зробити вас цілісними і праведними? Тоді ви повинні позбутися цього почуття провини. Позбутися осуду і прийти до віри.

Він послав Свого Сина у світ не для того, щоб засуджувати цей світ. Він послав Свого Сина у світ, щоб ми могли звільнитися від осуду, і прийняли наше споконвічне життя і нашу спадщину. (Івана 3:17)

У даному прообразі ми читаємо про те, що Ісуса буде піднесено, так само як Мойсей підніс змія на жердині.

"Змій на жердині — це прообраз Ісуса?" Біблія говорить про це. Це мідний змій. Мідь є символом суду, а змій — образом гріха і зла. Яким же чином це може бути символом Ісуса? О, це якраз і є символом Ісуса! Тому що, коли Ісус був розіп'ятий на хресті, це не було приємним видовищем. Сьогодні люди роблять красиві хрести із золота, з різними прикрасами або прикрашені дорогоцінним камінням, але за часів Ісуса хрест був подібний до електричного стільця або "смертельної ін'єкції". Це була смертельна кара, яку застосовували до злочинців. Коли Ісуса розіп'яли на хресті — це не було красиве видовище. Він став гріхом, приносячи плату за наші гріхи (Друге Послання до Коринтян 5:21), і Він був засуджений, символом чого є мідь. І настала темрява, і сонце потемніло. І Ісус закричав: "Боже Мій, Боже Мій, для чого ж Ти залишив мене?" (Євангеліє від Матвія 27:45-46). Це сталося, тому що Ісус був створений гріхом і був засуджений як гріх. Усе зле і жахливе, що було нами зроблено, або ми планували зробити, або в чому були співучасниками, або що будь-коли було заподіяно людській істоті, або буде колись заподіяно в майбутньому, було покладено на Нього, і Він не просто співпереживав нашим стражданням. Він став гріхом. Він став гріхом. Незважаючи на те, що Він сам ніколи не вчинив жодного гріха, Він став гріхом, і через наші гріхи Його було засуджено. І тому на прапорі Він був представлений як мідний змій.

Коли Ісус помер, і був знятий з Хреста і похований, то не було ні криків, ні звуку труби. У цей час навколо було холодно і темно, це було відчуття зла, і диявол думав, що він переміг.

Біблія каже, що якби диявол або влади темряви знали, що сталося, вони ніколи не розіп'яли б Господа Слави (Перше Послання до Коринтян 2:8). Вони не підозрювали того, у що вони себе втягують. Вони думали, що перемагають. Вони думали, що перемогли.

О, але на третій день Він воскрес вільним від гріха, і гріх, який поніс Ісус і від якого Він звільнив усіх нас, був нашим. Наш гріх був уже засуджений і усунутий. Все, що нам потрібно зробити, це повірити й прийняти. Це розуміння необхідно вбудувати в нашу свідомість замість якогось релігійного способу мислення.

Слово "спокутування" насправді не є словом Нового Заповіту. Я розумію, це може дивно звучати, але не приймайте те, що я кажу, просто "на слово", вивчіть цей аспект Писання самі. У Новому Завіті це слово наводиться тільки один раз, а саме в Посланні до Римлян; багато сучасних перекладів зовсім не використовують це слово. Але в Старому Заповіті слово "спокутування" використовується в багатьох місцях. У Старому Заповіті ми читаємо, що Священик увійшов у Святилище і здійснив відкуплення. Отже, "відкуплення" означає "покриття", тобто приховати щось під дуже товстим і темним покривом із тією метою, щоб ніхто не міг побачити. Це точне слово для позначення того, що відбувалося в Старому Завіті.

У Посланні до Євреїв досить детально розкривається розуміння того, що нагадування про гріхи здійснювалось рік за роком у зв'язку з тим, що гріхи не були омиті, а тільки покриті. Кров тварин, принесених у жертву не могла змити гріхи, а тільки покрити їх, тому Бог міг благословити людей на підставі того, що Хтось, Хто прийде в майбутньому, здійснить те, що не могла зробити кров тварин. Тому Бог міг благословити і зцілити людей у кредит,

який ґрунтувався на тому, що Ісус здійснить у майбутньому. У Писанні говориться, що кров овець і цапів не може усунути гріхи, але Він прийшов, і Його Кров усунула і омила всі ці гріхи (Послання до Євреїв 10:4). Ваші гріхи не просто покриті, вони усунені. Їх більше немає!

Насправді в Посланні до Римлян 5:11 йдеться про те, що "через Нього одержали ми тепер примирення". У деяких перекладах це слово перекладається як "*примирення*", але насправді воно означає "*спокутування*". Це "обмін". Ісус не просто покрити ваші гріхи. Він узяв ваші гріхи й усунув їх. Коли Він воскрес із мертвих, на Ньому не було жодного гріха. На ньому не було ні частки будь-якого гріха або осуду. Ісус дав нам Свою праведність. Це не було покриттям. Це обмін. Він поніс на Собі наші гріхи і усунув їх, і тепер їх більше немає. Він дав вам Свою праведність, Свою святість. Більшість християн навіть не наважуються вірити, бо все це звучить для них надто великим і надто гарним, щоб бути правдою. Але ось чому Євангеліє також називається "Доброю новиною".

Нам потрібно проаналізувати наші пісні. Новозавітному Християнину немає потреби стояти і співати про те, що його гріхи покриті. Це не точне висловлювання. Наші гріхи зникли. Він узяв їх на Себе. Ви не зможете їх знайти. В обмін на наші гріхи, Він дав нам Свою праведність і чистоту. Ось чому ми з упевненістю можемо постати перед тронем Божим у Благодаті. На підставі Старого Заповіту ніхто, окрім Первосвященника, не міг увійти до Святині, тільки раз на рік, з усіма жертвоприношеннями і з дзвіночками. Але тепер за допомогою віри ми всі можемо увійти в присутність Всемогутнього Бога. Що зробило нас достатньо чистими, щоб ми це зробити? Тільки праведність Самого Ісуса, яку він нам дарував. Ми не заслужили, ми просто прийняли її по вірі. Ви ніколи не зможете її заслужити, але ви в неї повірити і сказати вголос.

Це такий чудовий образ спокутування. Поставте себе на місце цих людей. Це не казка. Це сталося насправді. Два чи три мільйони людей перебувають у пустелі. Змії, отруйні гадюки виповзали звідусіль і жалили людей, і внаслідок цих укусів вмирили люди. Багато з них відразу ж помирали. Інші страждали від укусів, і багато хто був ужалений.

Якщо під час служіннями за пустимо 20 змій у зал, як ви думаєте, чи матиме це на нас вплив? Я маю на увазі, великих старих отруйних гримучих змій. І ось, одна змія заповзає прямо під вашу ногу і проповзає позаду вашого ряду. Хтось хапає себе за ногу і кричить: "Мене вкусили!", аж раптом ви відчуваєте, як щось проповзає по вашій нозі.

Те, що я описую, відбувалося по всьому табору. Повірте мені, в цьому таборі панує хаос. Люди біжать і кричать. Тварини налякані. Вони збивають встановлені намети. Бігають прямо по вогнищах. Дивовижно, що посеред усього, що відбувається, Мойсей чує Бога і встановлює на прапорі мідного змія, досить високо і досить великого розміру, щоб люди могли бачити. Потім він розсилає гінців, і якимось чином привертає до себе увагу і каже: "Послухайте! Послухайте! Я отримав звістку від Єгови! Кожен, хто подивиться на змію на жердині, буде жити".

У Розширеній Біблії є цікава примітка до цього вірша. У тому місці, де говориться, "кожен, хто подивиться", слово "подивиться" не має значення "погляне". Воно означає

"уважний, стійкий погляд". Необхідно спрямувати свій погляд на змія на жердині посеред усього хаосу.

Люди ставлять запитання: "Добре, я розумію, що ви говорите — Його ранами я зцілений — але, що мені робити з тими симптомами? Мені боляче. Я відчуваю біль. Я відчуваю дискомфорт. У мене є це захворювання... Я не можу цього зробити". Так, ви можете! Ви можете зробити це з отрутою, що тече по ваших венах. Ви можете зробити це з набряклою шиєю, опуклими очима і серцем, що б'ється десь у горлі. Ви можете зробити це зі змією, що повзає за спиною. Ви можете це робити незважаючи на плач дитини, незважаючи на те, що верблюди біжать у різні боки з пагорба, і незважаючи на палаючий намет. Багато хто з ізраїльтян вчинив саме так.

Відчуваючи, як отрута тече по їх венах, і відчуваючи її дію, вони підняли очі і просто стояли. Вони чули крик їхніх тварин і людей, і їм здавалося, що ще одна змія проповзає по їхніх ногах... Але якщо ви хочете вижити, ви не можете піддатися впливу всього, що відбувається навколо. Вам необхідно спрямувати свій погляд і більше нічого не робити. Що сказано в Біблії? Всі, хто дивились, вижили.

Вони не були християнами. Вони не були сповнені Святим Духом. У них не було Біблії, яку вони могли б цитувати. Якби вони могли це робити, вони б це зробили. Якщо вони могли дивитися на змію на жердині, ми можемо дивитися на Ісуса на хресті. Ми можемо дивитися на Ісуса, прикутого до стовпа, коли Він брав на Себе наші немочі, хвороби і біль. Ми можемо дивитися на Нього, коли Він висить на Хресті і платить ціну за кожен наш гріх, але ми не повинні зважати на відчуття і біль, бо всі ці речі спрямовані на те, щоб ми себе погано почувалися. Ви не зможете так зцілитися. Якщо ви не будете пильно дивитися, то почнете слухати те чи інше, і приділятимете більше уваги непотрібним речам. Щодня ви повинні зосереджуватися і говорити собі: "Припини це! Припини це! Ось тут! Прямо тут! Ісус забрав мої недуги. Він забрав мої хвороби. Він забрав мій біль. Він був розіп'ятий між небом і землею. Він клопотав за мене раніше і буде робити це вічно. Він — мій Посередник. Він заплатив ціну. Він заплатив за це. Він заплатив за це. Ранами Його я зцілений. Я був зцілений". Необхідно думати і говорити про це день і ніч, і зберігати стійкий і пильний погляд на Ісуса.

Це не просто моя теорія. Згадайте послання до Євреїв 12:2: "дивлячись на Ісуса, на Начальника й Виконавця віри..." Не дозволяйте собі відволікатися та обтяжувати себе різними думками, які будуть перешкоджати вам у вашій вірі. Дивіться на Ісуса, тримайте свій погляд на Нього, і тримайте свій курс. Ви пройдете свій шлях. Досягнете всього, у що вірите. Ви досягнете результатів.

Чи було зцілення в цьому прообразі? Цей прообраз розглядає зцілення від отрути змії та різних інших впливів, пов'язаних з отруєнням. Люди були позбавлені смерті й отримали фізичне зцілення. Що це доводить? Це доводить, що зцілення є частиною плану спокутування, інакше цей образ не включав би зцілення і багато іншого.

Ісус є Начальник й Виконавець віри. Він є Апостолом, Первосвященником, Посередником того, що виходить з ваших уст і того, у що ви вірите в своєму серці.

Коли ви вірите у своєму серці, що Ісус був воскреслий із мертвих, і сповідуєте це вголос, вимовляючи "Ісус - мій Господь! Я приймаю Ісуса моїм Господом. Я вірю, що Він був воскреслий із мертвих!", то ви знаєте, що з вами щось сталося, чи не так? Ісус зміг щось зробити з вашими словами.

5 розділ Другого Послання до Коринтян має прямий стосунок до того, що ми щойно розглянули. У віршах 17 і 18 говориться: "Тому то, коли хто в Христі, той створіння нове, стародавнє минуло, ото сталось нове. Усе ж від Бога, що нас примирив ..." Що ж Він накоїв? Він примирив нас із Богом. Що значить "примирив"? Це "обмін". Це ціле служіння "примирення". Бог "примирив із Собою Ісусом Христом і дав нам служіння примирення".

Церква цього не вчила. Ми повинні говорити всім про великий обмін. Він поніс на Собі наші гріхи і дав нам Свою праведність. Він взяв наші хвороби і дав нам здоров'я. Він взяв на Себе нашу бідність і зробив нас багатими. Я цитую Писання.

Релігія навчила людей наступному: "Якщо ти будеш жалкувати про скоєні гріхи і покаєшся, і будеш намагатися жити правильно, тоді, можливо, ти врятуєшся." Релігія навчила людей, що їхнє спасіння — не кінець. Релігія навчила людей, що, коли вони потраплять на небо, Петро зустріне їх із великими терезами та зважить усі їхні добрі та злі діяння, щоб побачити, чи переважають добрі діяння погані, щоб побачити, чи можуть вони потрапити до Раю. Ні! Це не Євангеліє. Це не є Істиною.

Нам даровано служіння примирення, щоб розповідати людям про "великий обмін". Він узяв на Себе мій гріх і дав мені Його праведність. Він забрав мою хворобу і дав мені зцілення. Він забрав мою бідність і дав мені багатство. Він прийняв покарання за мій спокій і дав мені Свій спокій. (Про це нам говорять: Друге Послання до Коринтян 5:21; 8:9; Євангеліє від Матвія 8:17; Книга Пророка Ісаї 53:5). Вбудуємо ці Істини в нашу свідомість. Перестанемо бути релігійними, наповненими неістинними ідеями і будемо радіти цим істинам.

Він дав нам служіння примирення, і в 19-му вірші він говорить, що "... бо Бог у Христі примирив світ із Собою Самим, не зважаючи на їхні провини, і поклав у нас слово примирення". Примирення — це обмін. "Оце ми як послали замість Христа, ніби Бог благає через нас, благаємо замість Христа..." Що це означає? Якби Ісус був тут особисто, Він звернувся б до нас, як Посланник і Представник Бога: "Благаю — примиріться з Богом". Вірте, що у вас знову є стосунки з Богом, що ви маєте право бути благословеним, що у вас є право бути на Небі, що у вас є право на зцілення і благословення. Чому? Завдяки "великому обміну". У вірші 21 говориться: "Бо Того, Хто не відав гріха, Він учинив за нас гріхом, щоб стали ми Божою правдою в Нім". Так само можемо сказати, як Він був зроблений гріхом за нас, ми були зроблені праведними. У цьому полягає великий обмін.

Отже, в даний час, ви, можливо, не бачите, як те, про що ми говоримо, має відношення до зцілення, але я запевняю вас, у тому, що це є підставою нашої віри і нашого зцілення, тому що спокутування є "великим обміном". Тому що завдяки тому, що Він зробив, у нас є право на зцілення. Зцілення є нашим, і воно належить нам. Ви повинні бути зціленими. У вас є право бути багатим. У вас є право бути щасливим і вільним, бути в мирі й бути

сповненим радості. Багато людей можуть сказати: "Добре, але я зробив стільки помилок" Слухайте уважно, що я кажу! Усі ваші гріхи вже були взяті й покладені на Христа, і Він не просто приховав їх, Він усунув їх. Їх більше немає. Навіть ті, які ви ще не зробили. Він узяв їх на Себе. "Де вони?" Ви не зможете їх знайти, тому й не шукайте. Він забрав їх і дав вам свою праведність. Чию праведність? Праведність Ісуса.

Чи заслуговує Ісус бути хворим чи здоровим? Чи має Ісус право? Чи є в Нього право ходити по Землі і бути здоровим і вільним від хвороб, бути сильним і служити Отцеві? Ви маєте те саме право, бо маєте його праведність.

Скажіть вголос:

**Бог зробив Його гріхом за допомогою моїх гріхів, за допомогою всіх моїх гріхів,
І тепер я був створений праведним,
Праведним за допомогою Його праведності,
І ця праведність відтепер належить мені.**

Це розуміння вам допоможе. Релігійні люди не люблять чути про це, але вам необхідно говорити те, що говорить Біблія. Ісус — Апостол і Первосвященик нашої сповіді. Вам необхідно говорити: "Я є праведність Бога у Христі Ісусі. Ісус зробив мене праведним. Я праведний в очах Бога. Я був створений праведним. Я є праведність Бога у Христі." Ви маєте Його праведність не завдяки тому, що ви зробили, але завдяки тому, що зробив для вас Він. І так само як Він був зроблений гріхом, ви були створені праведними. Це означає, що у вас є право на зцілення і мати все, що є добром.

Глава 11: Зцілення є частиною Спокутування

Так само, як бути врятованим від пекла, і так само, як бути християнином, зцілення є частиною Спокутування. Воно належить вам так само, як прощення гріхів.

Отже, причина номер одинадцять, яка лежить в основі нашої впевненості в тому, що воля Бога для всіх нас бути зціленими, в тому, що зцілення є частиною Спокутування.

У другому Посланні до Коринтян 1:20 говориться: "Скільки бо Божих обітниць, то в Ньому Так, і в Ньому Амін, Богові на славу через нас". Скільки обітниць Божих? Всі.

Я говорив про це раніше і постійно повторюю, що це "серйозне твердження": Я впевнений, ґрунтуючись на Слові Бога в тому, що немає жодного благословення, доступного людству, яке було б отримано поза Ісусом. Це всеосяжне твердження. Я не вірю, що Богу байдуже, і Він чинить благословення якимось іншим чином. Це було б несправедливо. Бог, Отець, Творець Неба і Землі — Він є справедливим Богом над усією Землею. Біблія говорить, що Бог відомий, як справедливий Суддя (Псалом 118), і не має значення, як сильно Він вас любить, Він ніколи через вас не спотворить справедливості. Він не збирається робити неправильні або нечесні речі по відношенню до інших людей. Тому єдиний шлях, яким Він має право щось робити для будь-якої людини, це через Спокутування. Таким чином Він є справедливим. Біблія говорить, що Ісус справедливий, і Він виправдовує тих, хто вірить у Нього (Послання до Римлян 3:26).

Якщо хтось коли-небудь був зцілений у Старому або Новому Заповіті, або минулого тижня — це зцілення відбулося на підставі того, що Ісус збирався зробити або того, що Він уже зробив. Ми з вами згадуємо Хреста. Це вже сталося. Вже здійснилося. У книзі Ісаї 53:5 говориться, що "Його ж ранами нас уздоровлено". Це блага новина. У Першому посланні Петра 2:24 використовується інше слово. Там сказано: "Ранами його ви *зцілитися*". Чому? Пророк Ісаїя дивиться Духом в майбутнє. Ісус тоді ще не народився. Бичування Ісуса ще не відбулося, розп'яття на Хресті та воскресіння ще не відбулися, але Ісаїя дивиться Духом і каже: "Його ранами *ви* *вздоровилися*".

Але Апостол Петро перебуває на іншій стороні розп'яття, як і ми. Господь прийшов, народжений від діви, пройшов бичування, прикутий до ганебного стовпа, розп'ятий на Хресті, і воскреслий з мертвих. Він сидить праворуч від Величності і каже: "Його ранами ви *вздоровилися*". Кожна людина, яка отримала зцілення в Старому Заповіті, протягом усіх років Старого Заповіту; всі ті, які отримали зцілення через Пророків і Закон, були зцілені на підставі того, що Ісус збирався *зробити* в Новому Заповіті. Усі зібрання і тисячі людей, зцілені за часів раннього земного служіння Ісуса, були зцілені на підставі того, що Ісус *збирався* здійснити. І потім будь-яка людина, зцілена пізніше, отримала зцілення на підставі того, що Ісус *уже здійснив* на Хресті.

Усі обітници Божі, кожна з них, знаходить своє виконання у вічній, Батьківській здатності сказати "так" або "нехай буде так, ви можете це мати". Але все можливо тільки через Ісуса. Він є наш Героєм. Він є всім. Я приходжу в захват, коли починаю говорити про

Ісуса. Це Ісус! Він є всім! Він — початок і кінець. Він — Альфа і Омега. Він є Перший і Останній, і Він є ВСЕ, що знаходиться між Першим і Останнім. Порядком не існує незалежно від Ісуса. Він є єдиний шлях. Він — Шлях. Немає іншого звільнення, зцілення, свободи, і немає благословення від Бога, яке б не було б здійснено через Ісуса.

Отже, якщо Ісус насправді заплатив за наше зцілення шляхом спокутування, то скільком людям належить спокутування? Деякі, як і раніше, можуть сказати: "Для одних людей воля Бога в зціленні, а для інших ні". Чекати. Якщо це є істинним, що Ісус заплатив за зцілення шляхом спокутування, чому ж тоді ми не говоримо про інші аспекти спокутування? Чому ж тоді нам не сказати, про те, що воля Бога в тому, щоб хтось став християнином, а хтось ні? Якщо Він заплатив за їхнє зцілення і за допомогою замісної жертви, то це належить кожному віруючому навечно. Слава Богу.

У 53:1 Книги Пророка Ісаї говориться: "Хто нашій спасенній тій звістці повірив, і над ким відкривалось рамено Господнє?" Відповідь на запитання, що міститься в останній частині речення, міститься в першій частині цього речення. Кому відкривається сила і могутність Господня? Тому, хто повірив почутому. "Бо Він виріс перед Ним, мов галузка, і мов корінь з сухої землі, не мав Він принади й не мав пишноти; і ми Його бачили, та краси не було, щоб Його пожадати".

Існує безліч різного роду романтичних уявлень, вигаданих людьми, і які посіяні навколо нас людьми, що створюють образ Христа в Його дитинстві та юнацтві. Але ні. Я розумію, звісно, що те, що я скажу може звучати досить черство, але чи вірите ви словам Писання? "Та краси не було, щоб Його пожадати". Що це означає? Ісус проходив повз людей, і вони не звертали на Нього уваги. Він виглядав досить просто, дуже звичайно для більшості людей, і пізніше Він виглядав тільки гірше. Третій вірш говорить: "Він погорджений був, Його люди покинули," і Він справді пережив це приниження.

Сьогодні Хрест є символом честі та святості. Але в той час хрест не був таким символом. Сьогодні ми постійно бачимо людей, які носять хрести на ланцюжку або прикріпленими до браслетів. А в ті часи, це виглядало ніби на вашому ланцюжку був причеплений електричний стілець або шприц зі смертельною вакциною, на якій написано "смертельно". Я розумію, що багато людей не бажають чути цього, але це те, що в той час символізував хрест. Це була найжахливіша смерть, яка була призначена для найгірших злочинців. У Біблії написано: "Проклятий усякий, хто висить на дереві." (Послання до Галатів 3:13), і на той час усі люди припускали, що якщо людина помирала такою смертю, то вона була проклята Богом, тому на неї чекала жахлива кара, яку вона заслужила. Саме в це вірила більшість людей, які про це знали.

Коли ми читаємо Писання, ми бачимо, що деякі люди говорили: "Але Він же хороша людина", інші говорили: "Ні, Він обманював людей." І досить велика кількість людей займали нейтральну позицію. Але коли його дійсно повісили на хресті, більшість людей сказали: "Ну ось і все. Він проклятий Богом. Він не може бути хорошою людиною. Він найгірший із злочинців." Я розумію, що для багатьох людей — це важко, але необхідно зрозуміти, що відбувалося насправді. У 3 вірші сказано, що Він був зневажений і відкинутий людьми. У попередньому вірші говориться: "не мав Він принади й не мав

пишноти". Таким чином, він перетворився з непоміченого на зневаженого і мав ставлення як до найгіршого злочинця.

Третій вірш продовжує давати нам наступний опис: "...страдник, знайомий з хворобами". Коли ми читаємо переклад Біблії Короля Якова, це місце перекладається, як "скорботи та страждання", але далі в 3-му та 4-му віршах явно йдеться про зцілення. Слово, яке перекладається як "страждання", в інших місцях Писання перекладається як "хвороби", а слово "скорботи" в тій самій версії перекладається, як "болі". Не приймайте мої твердження на слово, вивчіть ці місця Писання самі.

Дослівний Переклад Янга, який є широко визнаним перекладом, говорить про те, що Він був "людиною, що пережила болі, і перенесла хвороби". "Він поніс на Собі наші хвороби, і наші болі Він поніс їх на Собі." І це те, що говорять нам вірші Писання. У багатьох інших місцях ці слова перекладаються як "хвороба" та "біль".

Ми знаємо, що Він поніс на собі наші гріхи, це досить широко відомо в християнському світі, але чи поніс Він на Собі наші хвороби, в той же самий час, коли поніс наші гріхи? Чи поніс Він на собі наші болі, коли Він поніс на Собі наше покарання? Біблія каже, що так.

Ісайя перебував у Святому Дусі. Святий Дух зійшов на нього. Він пророк, провидець, і Він бачив, що станеться через століття в майбутньому. Він пише те, що бачить. Він бачить того, Хто прийде, і починає з того, що каже: "Хто повірив почутому від нас? Хто в це вірить? І кому відкривається сила і могутність Господня?" Ісайя пророкував, що Ісус прийде, але Він не буде виділятися. "Він іде, я бачу Його". У ньому немає ніякої дивовижної краси, яка змусила б вас звернути на Нього увагу. Він буде принижений. Він буде відкинутий. Він буде страчений як найстрашніший злочинець. Але це те, що відбувається насправді: Він поніс на Собі наші хвороби. Він поніс на Собі наші болі. І далі Ісайя продовжує, кажучи: "Він поніс на Собі наші беззаконня і гріхи, і покарання світу нашого". Ми знаємо, що на підставі Другого Послання до Коринтян 8:9, Він також поніс на Собі прокляття нашої убогості.

У цьому полягає великий обмін. У прообразах спокутування ми бачимо слово "спокутування" знову і знову, і ви також можете його бачити впродовж усього Старого Заповіту. Як я вже згадав раніше, "спокутування" не є Новозавітним Словом. Я знаю, що ми використовуємо його постійно, але це слово не є таким. *Спокутування* в Старому Заповіті означає "покриття гріхів". Але Ісус не спокутував наші гріхи, тобто Він не покрит наші гріхи. Швидше за все, в Біблії йдеться про те, що Він позбувся їх раз і назавжди. Ми маємо не просто "покриття" наших гріхів, але повне їхнє *видалення*, що означає, що ми повністю вільні від гріха. Ми маємо розуміти, що гріхи не просто десь сховані таким чином, щоб хтось їх знайшов; вони повністю видалені, ніхто не зможе їх знайти. Вони видалені. Він взяв їх на себе і позбувся їх протягом тих трьох днів і ночей.

Нас цьому навчали, але в багатьох колах ми не були навчені тому, що, коли Ісус узяв на Себе наші гріхи, Він також узяв на Себе і наші хвороби. Це правда. Він узяв на Себе й наші хвороби.

У Книзі Ісаї 53:4 йдеться про те, що четвертий вірш починається зі слова "насправді..." Якби там просто було сказано "це сталося", це було б правдою, але там сказано "насправді". "Направду ж Він немочі наші узяв..." Слово "немочі" в даному місці є перекладом єврейського слова "chōlîy." Я знаю приблизно 20 місць у Писанні, де в Старому Завіті це слово перекладається як "хвороби" або "неміч".

Я чув щось цікаве про це місце Писання, і це скоріше за все "чутки, тож не будуйте на цьому доктринального вчення, але викладачі Єврейської та Грецької мови знають про це. Кілька років тому було організовано Комітет для складання того, що ми називаємо сьогодні "сучасним перекладом", і цей комітет складався з науковців з різних "таборів" або деномінацій, оскільки вони хотіли, щоб переклад був якомога більш виваженим. У складі цього Комітету були високоосвічені люди, які глибоко знали споконвічні оригінальні мови, і коли їхнє обговорення перекладу сягнуло Книги Пророка Ісаї 53:4, один з них сказав: "Гаразд, у попередніх віршах ці слова перекладались як "немочі та хвороби", але це не зовсім те, про що йдеться в перекладі Біблії Короля Якова". Нарешті, хтось сказав: "Якщо ми перекладемо це місце як "немочі та хвороби", у людей складеться неправильне враження, і це призведе до того, що люди почнуть вірити в "невірну" концепцію про "повне Божественне зцілення". Двоє інших сказали: "Якщо ви не перекладете дане місце згідно з тим, як ми перекладали вірші Писання до цього, ми будемо змушені залишити даний комітет, тому що це просто хороший переклад Біблії". В результаті вони звільнилися. Вони вийшли з цього комітету, і дане місце Писання було перекладено як "печалі" і "скорботи" з позначкою.

Але краще вивчіть ці місця Писання самі. Слово, перекладене як "скорботи", раніше було перекладено як "немочі" або "хвороби". Яким же чином цей вірш Писання звучатиме в разі альтернативного перекладу? "Направду ж Він немочі наші узяв і наші болі поніс". Прочитайте вголос: "Направду ж Він немочі наші узяв і наші болі поніс".

Я з упевненістю кажу вам, це буквальный переклад тих слів, але, якщо у вас є питання, що тут сказано, у мене для вас є відповідь. Мені неважливо, наскільки добре ви знаєте єврейську або грецьку мови, або наскільки добре ви вивчили відповідність віршів з Писання. Я знаю Коментатора, який може допомогти роз'яснити нам ці вірші Нового Завіту. Його ім'я — Святий Дух. Він Той, хто надихнув Ісаю сказати ці слова, тому я вірю, що Він знає, що Він сказав, коли вимовив слова, які тепер записані в 8 розділі Послання до Матвія. Якщо ви не змогли це прочитати, все що вам необхідно зробити, так це сказати: "Дух Святий, про що Ти говорив у даному місці Писання, коли Пророк Ісаїя сказав ці слова? Що Ти там говорив?"

В Євангелії від Матвія 8:16 говориться: "А коли настав вечір, привели багатьох біснуватих до Нього, і Він словом Своїм вигнав духів, а недужих усіх уздоровив". Зцілив ВСІХ хворих. Чи належить зцілення Всім? Чи належить Спокутування Всім? Чи належить віра в Ісуса Всім? Він "...недужих усіх уздоровив, щоб справдилося, що сказав був Ісаїя пророк, промовляючи: Він узяв наші немочі, і недуги поніс".

Якщо Святий Дух сказав нам, що це те, що Він сказав через пророка Ісаю, то вважаю, що це те, що Він сказав. Друзі, коли ви повірите в те, що Він поніс ваші гріхи, то будете

зцілені так само, як будете спасені. Безумовно, Він поніс на Собі наші хвороби. Безумовно, Він поніс на Собі наші немочі. Чому? Щоб *ми* могли понести їх на собі, щоб у наших хворобах з'явилася Його Слава? Ні. Щоб Він міг навчити нас чогось через наші немочі та хвороби? Ні. Чому Він поніс наші гріхи і покарання за наші беззаконня? Щоб ми могли від них звільнитися! Щоб нам не довелося нести покарання. Чому Він поніс покарання за наш світ? Щоб ми мали мир. Чому ж Він поніс на Собі наші хвороби і поніс наші немочі? Наступний вірш книги пророка Ісаї говорить нам саме про це, що "ранами Його ми зцілилися".

Безумовно, Він поніс на Собі наші хвороби і поніс наші немочі, "проте" в цьому місці Писання говориться, що "ми думали, що Він був уражений, покараний і принижений Богом". Як же так виходить, що ми зцілюємося Його ранами? Рани є результатом тілесного побиття. Існує багато думок, які відносяться до цього місця Писання, але спочатку звернемося до оригінального перекладу, і побачимо, що я маю на увазі. Слово "рана" як у Старому, так і в Новому Завіті означає "поранення" або "забій". Воно також має відношення до значення слова "рубці", які виникають внаслідок побиття палицею. Більш того, в цьому контексті використовується ще й слово "палиця".

Бичування — це покарання за непослух, бунт, і за злочин Законів Бога. Згідно зі Старим Заповітом, людям було дано інструкції, яким чином такі міри покарання мають бути застосовані.

У Повторенні закону 25:2-3 сказано: "І станеться, якщо вартий биття той несправедливий, то покладе його суддя, і буде його бити перед собою, число ударів згідно з його несправедливістю. Сорока ударами буде його бити, не більше; щоб не бити його більше над те великим биттям, і щоб не був злегковажений брат твій на очах твоїх".

Їх били не за те, що вони добре справлялися або корилися. Їх били в покарання за непослух і бунт.

У Книзі Приповістей 10:13 говориться: "В устах розумного мудрість знаходиться, а різка на спину безтямного".

У Приповідях 19:29 сказано: "На насмішників кари готові постійно, і вдари на спину безумним".

Навіщо їм знадобилося їх бити? Тому що вони не прислухалися до слів. Розмови до добра не приведуть. Вони бунтують після багатогодинних настанов, благань і всього іншого, так що побиття є наступним кроком. Я розумію, що це політично некоректно, але ці вірші були в Писанні з давніх часів. Людей били в покарання за їхні злочини. І цей приклад бичування також має відношення до непослуху.

У той час існувала відмінність між бичуванням згідно з римськими і єврейськими законами. Ісус був прив'язаний до стовпа для бичування, і його били. Існує багато суперечок щодо того, який саме інструмент було використано для бичування, і яким чином воно відбувалося, але не надто заціклюйтеся на цьому; просто стежте уважно за

тим, на що Писання звертає особливу увагу. Він був побитий. Йому не потрібно було проходити через це, щоб піти на Хрест. Тут відбувалося щось ще. Ісус міг би піти на Хрест без бичування. Покарання було жахливою подією. Страшною подією. Історія свідчить про те, що люди вмирали тільки від самого бичування, і ми можемо уявити, в якому стані перебував Ісус. Вони змусили Його нести Хрест, але Він був надзвичайно слабкий, тому спіткнувся та впав. Навіщо Він це зробив? Люди намагаються сказати: "Це було покарання за наші гріхи", але це не те, про що йдеться в Біблії. Там сказано: "Ранами його ви зцілитися". Результатом того, що Ісус пройшов бичування, стало наше зцілення. І ви можете в це вірити, незалежно від того, чи розумієте ви глибину цих віршів.

У Приповістях 20:30 говориться: "Синяки від побоїв то масть лікувальна на злого, та вдари нутру живота". Також і в 2-му розділі Першого Послання Петра говориться: "... ранами Його ви зцілилися". Акцент робиться на слові "ранами". Рани виникають внаслідок побиття якимось тупим предметом, таким як різка або палиця. Але вірш говорить нам, що "синяки від побоїв то масть лікувальна на злого".

Я знайшов дуже цікавий вислів. Це старий вислів, який люди використовували, коли дитина вередувала чи просто була неслухняною, або ходила надувши губи. Якщо будь-хто запитував: "Що сталося з цією дитиною?" Люди могли відповісти: "Все, що їй треба, це прочуханка". Тобто дитина мала отримати добрячого ляпаса ременем.

"Ой, ця дитина поводиться так, ніби вона хвора і слабка"

"Все, що їй потрібно, — дати прочуханки. Їй одразу стане легше".

Як між собою поєднується зцілення і бичування, бичування, рани та зцілення? Дуже просто. Хвороба — це покарання. Покарання за порушення Божих законів, за бунт і непослух. Не дозволяйте собі починати думати про щось інше; залишайся зі мною. Чи вірно це твердження? Ми щойно розглянули місця Писання, які говорять про це в 26-му розділі Книги Левитів і в 28-му розділі Книги Повторення закону. Чи є хвороба і неміч частиною сплати як покарання за злочин Закону Божого? Хвороба — це покарання. Ось чому проповідники не мають казати, що хвороба є благословенням. Ні! Хвороба — це покарання. Бідність — це покарання. Пекло — це покарання, правильно? Стан розуму і душі в стані горя і досади — це покарання. Це покарання за непослух і бунт. Усе це є частиною прокляття за злочин Законів Божих.

Чи був Ісус неслухняним? Ні і Він ніколи не хворів. Чи бунтував Ісус коли-небудь, і чи був Він неслухняний? Ні, і у Нього було все, що Йому було потрібно. У Нього був достаток і гарне життя. Він коли-небудь втрачав почуття спокою чи відчував тривогу? Чи бували у Нього періоди депресії? Ні, тому що Він не був покараний. Він був благословенний. Він жив у благословенні, а не в проклятті, бо був слухняним, а не неслухняним.

Але тут пророк бачить, що до Нього ставляться, як до найгіршого злочинця, і бачить, що Він покараний Богом. Потрібно було б мати духовні очі, щоб бачити все це. Розглянемо деякі інші переклади.

Переклад Біблії Лісера говорить: "Лише наші хвороби Він насправді поніс на Собі і наші болі Він також поніс на Собі".

Біблія Гудспіда говорить: "Це наші немочі Він поніс на Собі. Наші печалі Він переніс на Собі".

Єврейський переклад: "Безумовно, Він насправді поніс наші хвороби, і наші болі Він поніс на Собі також".

У новій американській Біблії сказано: "Він поніс наші немочі і переніс наші страждання".

У розширеній Біблії та перекладі Нокса сказано: Ми вважали Його за Когось, Кого Бог покарав, "вражав, карав і принижував Бог".

Людина повинна була зазнати покарання від Бога внаслідок вчинення гріха, неслухняності, і порушення Закону Божого, або бунту.

У книзі Пророка Ісаї 53:5-6 мовного перекладу Юнга сказано: "А Він був виявлений за гріхи наші й поранений за наші беззаконня; покарання світу нашого було на Ньому, і Його ранами нам надали зцілення". Судячи з результатів побиття, ми отримали зцілення. "Усі ми блукали, як вівці, сплуталися кожен на свою дорогу, і Єгова поклав на Нього покарання за всіх нас".

Розрив взаємовідносин із Богом став результатом Покарання за всі ваші помилки і падіння. Ваші гріхи залишилися б "покладеними" на вас. Ви втратили б почуття спокою, впевненості в собі, і вам довелося б після смерті потрапити в пекло. А також мати хвороби, зломленість і уражений стан. Усі згрішили і всі позбулися Слави Божої, тому праведний Суддя повинен був би покарати тих, хто згрішив, і покарання за наші гріхи включає в себе всі вищевказані аспекти. У цьому полягає справедливість, і так мало б статися, якби не було когось, Хто взяв це покарання на Себе.

Бог — праведний Суддя над усією Землею, і Він знає, що є правильним, а що ні. Він також зробив певне твердження, яке полягає в тому, що ваше місце може зайняти хтось інше і заплатити за ваші гріхи, і це вважатиметься сплаченим так само, якби ви все оплатили за себе самі. Ісус зайняв наше місце, і Він також взяв покарання за весь гріх і зруйнований нами Завіт. Він узяв на Себе покарання, яке включило в себе хвороби, і це сталося тоді, коли Він був прив'язаний до Стовпа і був побитий. Люди могли бачити, як солдати били Його. Чого вони не могли бачити, так це духовного побиття.

Коли Ісус був у Саду, на Його обличчі виступали краплини поту і крові, Він перебував у неймовірній агонії. Чи долав Він опір тільки тому, що Його поб'ють різкими і палицями римські воїни і повісять на Хресті? Якщо Він реагував таким чином, то важливо відзначити той факт, що дехто з Його послідовників реагував на покарання з набагато більшою стійкістю. Я знаю, що ми не хочемо про це чути, але нам необхідно це розуміти. Насправді нам необхідно зрозуміти, що Йому довелося подолати серйозні Духовні

випробування. В той час, коли Його тіло переносило випробування різками римлян, Він проходив випробування у духовному світі.

У Книзі Пророка Ісаї 53:10 говориться: "Та зволив Господь, щоб побити Його". Хто вразив Його? Завдяки його синцям, або, як ми говоримо, "смугам", ми зцілюємося. Чи не були це ті самі рани, які нанесли римські солдати? Ні. Хто вразив Його? Це звучить дивно: "Та зволив Господь". Яким чином Господу може бути це до вподоби? Тому що Той, Хто передбачає кінець від самого початку, бачив ваше обличчя і бачив моє обличчя, і Він знав, що Його улюблений Син буде сильним і виконає те, що Йому призначено, і, що Він воскресне з мертвих і незабаром сяде праворуч від Нього у Славі. Він міг бачити ваші обличчя і міг бачити моє обличчя теж.

Деякі люди можуть сказати: "Він поніс на Собі наші гріхи". Так, Він це зробив, але не в цьому вірші. Раніше сказано: "Він поніс на Собі наші хвороби і поніс на Собі наші немочі". Про це ніхто не проповідував. Про це згадувалося, на це натякали і швидко торкалися цієї теми. Але те, про що йдеться в Біблії, є істиною, і Він зробив це для нас.

"Та зволив Господь, щоб побити Його, щоб муки завдано Йому". Якщо ви звернете вашу увагу, то побачите, що те ж саме слово, яке перекладено як муки", і яке перекладачі переклали іншим чином. Це єврейське слово, що означає "хворобу". Він поклав на Нього "хвороби". Не слухайте, що я кажу; вивчіть це самі.

Мовний переклад Юнга: "Єгові було завгодно вразити його. Він зробив Його хворим".

Єврейський переклад: ""Господу було угодно розтрощити Його під тягарем хвороби".

В перекладі Д.Б. Роверхама сказано: "Він поклав на Нього хворобу".

Хто це зробив? Я не намагаюся применшити того, що зробив Ісус. Він переніс страждання, будучи пораненим і будучи прибитим до Хреста. Тільки це саме по собі було жахливо. Що змусило Його потіти краплями крові в Саду? Що спонукало і надихнуло Його молитися і сказати: "Отче Мій, якщо можливо, нехай омине Мене чаша сия," і потім повернутися до слів: "втім, нехай буде не так, як того я хочу, але як Ти"?

Ви розумієте, що Ісус не був слабкий. Ісус сильний, і Він дивиться на те, що Його чекає, і хитає головою. Він плаче. Він упав на землю, переживаючи неймовірний тиск від того, що відбувається. Чому? Тому що Він очікує бути розіп'ятим на цьому Хресті за кілька годин, і всі потворні, жахливі й злі беззаконня та гріх кожної людини від Адама до останньої людини, що буде народжена й житиме на землі, зійдуть на Його безгрішний, чистий дух, і Він не просто буде співпереживати стражданням, Він Сам стане цим гріхом. Коли Він стане таким, Бог відверне від нього своє обличчя, і Він буде відділений від Отця. Як ви думаєте, чому Він вигукнув: "Боже Мій, Боже Мій, чому Ти залишив Мене?" На нього обрушився весь удар Божого суду. Це чому Ісус плакав, унаслідок чого на Його тілі виступили піт і кров, і Він упав ниць. Але до того, як Він зійшов на Хрест, сталося ще щось. Він був прив'язаний до стовпа для бичування, з Нього зірвали одяг і побили. Його побили як злочинця, який заслуговував на побиття.

Коли пророк Ісайя пише про це, він не бачить римлян. Ісаїя бачить Дух за століття до того, як це сталося. Що там говориться про те, що він бачив? Бог б'є його. Бог піддає Його хворобам. Друзі, зрозумійте це. Римські солдати, або хто б це не був, били Його декілька разів, внаслідок чого в Ісуса з'являлись рани, Його тіло спотворювалось. Але те, що ви не бачите, це те, що наносив удари Сам Бог, і вражав Його в саме серце. Дехто може зауважити: "Він це зробив за наші гріхи..." Ні, це не те, про що тут ідеться. Бог вразив Ісуса за допомогою "духовного кореня" кожної хвороби та немочі, які людство коли-небудь пізнає. Тому, коли римляни били Ісуса, водночас від руки Божого Суду завдавалися удари на Його душу.

Розумієте, ви можете взяти зразки ракових клітин і розглянути їх під мікроскопом, де помітите певне "життя". Вони перебувають у певному духовному русі. Що підтримує в них життя? Що змушує їх рости? Духовне середовище. Кожна хвороба має духовний корінь, серцевину та причину. Ви не можете побачити це в мікроскоп. Це те, що Бог поклав на Ісуса і вражав Його цими хворобами в той час, коли римські солдати Його били.

Але ось приклад брехні. Диявол може вам сказати: "Звичайно, так, Бог зцілює, і Він любить тебе, але ти сам все зіпсував. Ти не послухався Бога. Ти пропустив Його план щодо свого життя, і ти багато всього наробив, тому зазнав невдачі". Так, правильно. Ось чому Його побили. І сказати, що я не можу прийняти зцілення, тому що я стільки всього поганого наробив, не має сенсу, але це висловлювання є одним з найпопулярніших з боку ворога.

"Ти наробив помилок, зазнав невдачі, тому не маєш права на зцілення".

Якщо ви справді зробили стільки поганого і заслуговуєте на покарання, включно з покаранням убогістю й хворобами, то саме це і є причиною того, за що Ісус був прив'язаний до стовпа й підданий бичуванню, приймаючи на Себе всі ваші хвороби, немочі, беручи на Себе покарання, що і є неміччю й хворобами.

Розумієте? Не дозволяйте цьому пройти повз вас. Поміркуйте над цим, думайте про це доти, доки це не буде вбудовано у ваш дух, тому що вас зцілить одкровення. Воно зцілить вас безпосередньо там, де ви перебуваєте, бо ви можете це зробити так само, як людина може стати християнином там, де вона перебуває, просто вірячи в Слово. Це та ж сама Біблія.

У цьому полягає великий обмін. Це гарна новина. Нам потрібно всеосяжно підійти до цього питання, а не тільки розглядати якісь дрібниці.

У книзі Пророка Ісаї 53:3 говориться: "Він погорджений був, Його люди покинули, страдник, знайомий з хворобами". Якщо в вашій Біблії цього немає, напишіть це самі. Я вже надав вам безліч причин, тому вивчайте це тепер самі; але напишіть "Матвія 8:17".

"Він погорджений був, Його люди покинули, страдник, знайомий з хворобами, і від Якого обличчя ховали, погорджений, і ми не цінували Його... Направду ж Він немочі наші узяв і наші болі поніс, а ми уважали Його за пораненого, ніби Бог Його вдарив поразами й

мучив". Хто Його вразив? Бог. "Він немочі наші узяв", а не свої, "і наші болі поніс", а не свої, "покарання світу нашого було на Ньому". На відміну від нас, Він не заслуговував на жодне покарання. І якщо Він узяв на Себе наше покарання, чи потрібно мені продовжувати нести це покарання на собі?

Подумайте про це. Це так очевидно. Скажімо, ви перебуваєте в іншій країні. На сьогоднішній день існує ще багато країн, де, якщо ви порушите закон, вас виведуть на вулицю, зв'яжуть і поб'ють палицею. Припустимо, що ми подорожуємо такими країнами, і ви випадково порушили закон такої країни, хоча не мали жодних намірів. І раптом вас заарештовують, саджають у камеру і збираються піддати сильному бичуванню, можливо, навіть до смерті, а я кажу: "Зачекайте Я хочу зайняти його місце". Припустимо, я трохи молодший за вас, і почуваюся трохи сильнішим. "Чи можу я зайняти його місце?"

Вони погоджуються. Відповідно до нашого закону це можливо".

Я прийняв покарання, був сильно побитий і три тижні приходив до тями, коли судові пристави раптом приходять до вас додому одразу ж після того, як мене побили, і кажуть: "Приходь, отримай прочухана. Ми прийшли вас побити. Ви порушили закон. Ви заслужили цього". Що б ви сказали?

Ви б сказали: "Ні! Кіт узяв на себе моє покарання". І якщо ви дозволите їм вас бити, тоді навіщо я взяв на себе ваше покарання? Яка ж тоді була користь від того, що я взяв на себе ваше покарання, якщо ви дозволяєте їм вас бити?

Завдяки тому, що Ісус був підданий бичуванню за нас, ми були звільнені. Завдяки тому, що Він узяв на Себе наше покарання, згідно із законом ми не повинні нести більше покарання, незважаючи на те, що ми вчинили цей гріх. Тому що, незважаючи на те, що Він не чинив гріха, Він поніс покарання.

Зверніть на це увагу. Бо ця Істина далі набирає ще більшої сили.

Вірш 6 продовжується: "Усі ми блудили, немов ті овечки, розпорошились кожен на власну дорогу, і на Нього Господь поклав гріх усіх нас. Він гноблений був та понижуваний, але уст Своїх не відкривав. Як ягня був проваджений Він на заколення, й як овечка перед стриженнями своїми мовчить..." "Мовчати" означає "Не розмовляти". "Так і Він не відкривав Своїх уст". І тут про це говориться ще раз.

Скажіть це вголос: **"Він не відкривав Своїх уст. Він не відкривав Своїх уст"**.

Поверніться до попереднього сценарію. Ми з вами перебуваємо в іншій країні, ви потрапили в неприємну ситуацію, і дозволяєте владі мене побити. Наступного дня вони приходять до вас додому, щоб побити вже вас. Що станеться, якщо ви не відкриєте своїх вуст? Вас поб'ють. Чому? Чи слід було вам отримати бичування?

Дехто може заперечити: "Так можна чогось навчитися". Добре, але вам не слід було цього робити.

Якщо вас побили, значить, я терпів побої марно, без будь-якої причини. Новий Завіт — це заміщення. Спокутування — це обмін. Ви знаєте, чому не потрапите в пекло? Тому що Ісус зійшов у пекло за вас. Ви розумієте чому вам не слід платити ціну за ваш гріх? Тому що Він заплатив за вас. Ви знаєте, чому вам не слід переносити хвороби? Тому що Він узяв їх на Себе. Такий підхід можна застосувати до всього шляху нашого життя.

"Він не відкривав Своїх уст". Він повторює це для більшої переконливості. І тут про це говориться ще раз. "Він не відкривав Своїх уст".

Ісус пішов на Хрест. Він заплатив ціну. Він узяв на Себе наше покарання, і Він помер замість нас.

Скажіть вголос: **"Він прийняв моє покарання біля ганебного стовпа. Він помер за мене на Хресті!"**

У 22-му розділі книги Дій апостол Павло проповідував у певному місці, і як часто це відбувалося, коли Павло проповідував, його проповідь супроводжувалася будь-яким пробудженням або обуренням, а часто і тим, і іншим. Але в цьому випадку відбулося обурення. У вірші 22 сказано, що люди розлютилися, коли він закінчив проповідувати. "І аж до слова цього його слухали. Аж ось піднесли вони голос свій, гукаючи: Геть такого з землі, бо жити йому не годиться. І як вони верещали, і одержу шпурляли, і кидали порох у повітря, то звелів тисяцький у фортецю його відвести, і звелів бичуванням його допитати, щоб довідатися, з якої причини на нього вони так кричали". Ось що вони зробили з Ісусом. Таким чином, вони взяли його "щоб дізнатися, з якої причини так кричали проти нього".

Розумієте, що вони збираються робити в цей момент? Вони збираються бичувати його, або як ми сказали сьогодні, катувати. Вони, найімовірніше, зняли з нього одяг, прив'язали до стовпа і збиралися його допитувати, і катувати бичуванням. І потім вони будуть ставити йому запитання і будуть його бичувати, і потім знову ставити запитання і знову бичувати. Апостол Павло, можливо, виживе, а може й ні. У вірші 25 сказано: "І як його розтягли для ремінних бичів..." Подумайте, про що тут йде мова. Вони прив'язують його до стовпа точно так же, як вони прив'язали Ісуса.

Коли вони прив'язали Ісуса до стовпа, що Він сказав? Ісая сказав: "Він не відкривав Своїх уст". (Ісая 53:7)

Тепер вони намагаються прив'язати Павла до стовпа. Як ви думаєте, що повинен зробити Павло?

Дехто може сказати: "Він повинен бути як Ісус і не повинен був відкривати вуст Своїх". Ні, якщо Ісус вже зробив це для нас! Послухайте: те, що Ісус зробив замість нас, не є нашим прикладом. Це дві різні речі. Багато вчинків, здійснених Ісусом, були зроблені Ним для нашого прикладу, але те, що Ісус зробив замість нас, це інше. Це те, що Він зробив, зайнявши наше місце, і зробив це від нашого імені.

Отже, вони прив'язують Павла до стовпа тортур, так само як вони прив'язували Ісуса. Минуло не так багато часу, відколи вони зробили це з Ісусом, і в той час, коли вони прив'язують Павла до стовпа, Павло починає говорити. Уявіть це. Вони прив'язують його. Зняли з нього його одяг, прив'язують до стовпа, і він чує, як десь недалеко воїн розігріває свій батіг.

І Павло каже: "Гей! Гей!"

Йому кажуть: "Замовкни! Тебе ось-ось поб'ють!"

І Павло каже: "Гей! Чи Законно бити римського громадянина, який не засуджений і не визнаний винним у злочині? Чи це законно? Павло знав, що це незаконно. Вони знали, що це незаконно. Він відкрив свої вуста. Чи думаєте ви, що Павло був радий, що він знав про свої права?"

У ті часи, якщо ти не був римлянином, ти був ніким. Ти був ніким. Навіть не має значення ким ви були, або що ви про себе думали чи що ви мали. Я маю на увазі, якби хтось знайшов мертве тіло десь в яру в понеділок уранці, то насамперед влада хотіла б знати, чиє це було тіло, і чи належало це тіло римському громадянину. Якщо ні, то влада не стала б проводити жодних розслідувань. Люди, які не були громадянами Риму, могли б бути рабами, і могли б бути чияюсь власністю. І якщо знайдена людина не була громадянином Риму, то вона була просто ніким.

Але якщо ти був римським громадянином, у тебе були права. І ваші права були захищені всією державою і особисто самим Імператором. Якщо ви були римським громадянином, то в разі незадоволення рішенням суду, ви могли оскаржити ваш випадок та представити його на слухання самому Цезарю. Навіть Біблія свідчить про це. Якщо ви пам'ятаєте, коли Павла поставили перед царем Агріппою, він зробив заяву: "Я подаю мій випадок на оскарження Цезарю!". Він стоїть в кайданах і, незважаючи на це, вони подивилися один на одного й запитали: "Чого Він хоче?" Вони радяться зі своїми адвокатами, і ті кажуть: "Гей, вам необхідно послати його до Імператора. Ви не хочете, щоб Цезарю стало відомо, що ви порушуєте закони Риму". Тоді вони сказали: "Якщо ти бажаєш апелювати до Цезаря, то до Цезаря ми тебе і пошлемо". Він мав права.

Чому цей випадок записаний у Біблії? У 3-му розділі Послання до Филип'ян написано, що наше "життя" на небесах. Це грецьке слово "pōlitēuma", і воно означає "громадянство". Як ви вважаєте, що це означає, коли ви говорите, що ваше ім'я записано в Книзі Агнця? У контексті часу і вічності, якщо ви не є громадянином Небес, ви є ніким. Не матимете значення ваш родинний родовід, скільки у вас було грошей або якою наскільки вагомою політичною фігурою ви не були б на землі, коли все прийде до кінця, то все, що матиме важливе значення, так це один список. Але я хочу повідомити вам добру звістку: Якщо ваше ім'я записано в Книзі Життя, якщо ви є громадянином Небес, у вас є права! Прямо зараз! Ви наділені правами просто зараз!

Багато християн цього не знають, тому вони мовчать і приймають покарання. Вони приймають диявола, який руйнує їхні справи, шкодить їхнім дітям і руйнує їхній

фінансовий стан. Вони просто приймають це. Вони кажуть: "Шляхи Господні не сповідимі". І тому вони просто приймають все, як є. Диявол б'є їх, краде, вбиває, і руйнує, і вони навіть не знають, що вони мають будь-які права, не кажучи вже про те, щоб встати і наказати дияволу піти.

Але якщо б Павло не відкрив вуст своїх? Що якби він стояв там і сказав: "Добре, я припустився багатьох помилок. Тому думаю, що я заслуговую на це покарання. Господь, допоможи мені бути сильним, щоб прийняти це покарання, як чоловік. Господи, дай мені сил. Господи, дай мені сил. Господи, дай мені сил".

Добре, якщо ви знаєте, що Господь буде милостивий до вас, і Він дасть вам силу. Але є дещо набагато краще.

Що сказав Павло? "Гей! Зачекайте хвилину. Зачекай хвилинку." Зверніть увагу на вислів: "Чи це законно?"

Бачите, диявол розраховує на те, що ви не знаєте про свої права. Він духовний злочинець, і він хоче скористатися вами через ваше незнання. Він хоче, щоб ви мовчали і прийняли все, як є.

Павло сказав: "Чи законно, щоб ви піддали мене покаранню без винесення вироку? Римського громадянина?" Він знав, хто він такий. Він знав, що має права. Зверніть на це вашу увагу. "Якже сотник це почув, то подався до тисяцького..." По-перше, сотник негайно сказав величезному солдату, схожому на тварину: "Гей! Чекай. ідйди і сядь там осторонь. Зачекай хвилинку." Потім він пішов до тисяцького, який очолював цей підрозділ.

Друзі, зрозумійте, що це символ диявольських сил. Це також символ диявольської ієрархії — начальства, влади і правителів. Коли ворог приходить і починає робити щось стосовно вас, вам необхідно відповісти: "Ні! У моєму домі ти не можеш цього робити! Ні! Ні, ти не будеш цього робити! Чи законно це, дияволе, приходити сюди?" І негайно цей диявол нижчого рангу повинен відповісти: "Що? Запитай головного диявола. Вони кажуть, що це протизаконно..." Ці демони нижчого рангу досить дурні і кажуть: "Він сказав, що ми не можемо вбити його за допомогою раку".

Він запитує: "Чому?"

"Він каже, що він є громадянином неба, і ми не можемо цього зробити".

"Нічого собі! Зачекай! Чекай. Ми не хочемо суперечити Богу. Нічого собі! Запитай головного диявола".

Тому сотник пішов і повідомив про це тисяцького: "Ця людина — громадянин Риму. Будь обережний, з тим, що ти збираєшся з ним робити!"

Тисяцький вийшов з-за свого столу, обійшов двір, у якому перебував Павло все ще в кайданах, і сказав: "Гей, як ти там?"

Що, якби Павло мовчав? Що, якби він нічого не сказав?

Тисяцький сказав: "Мені сказали, що ти римлянин. Це правда?"

Чи не здається вам, що Павло був радий сказати: "Так, це правда. Так, я громадянин Риму".

Тисяцький відповів: "Я за великі гроші придбав цю свободу". У ті дні ви могли народитися громадянином і мали б громадянство — так само, як сьогодні. З Павлом був той самий випадок. Або ви могли зробити серйозний військовий подвиг, і Цезар міг нагородити вас громадянством. Або, якщо у вас було достатньо грошей, і ви знали правильних людей, ви могли купити громадянство. Деякі речі ніколи не змінюються. Якщо ви знаєте правильну кампанію і зробили значний внесок...

Він сказав: "Отримання громадянства коштувало мені великих грошей".

Павло сказав: "Я розумію, але я таким народився. Я народився вільним. Я народився вже з громадянством. Я не заробив і не купував його. Я народився вже з громадянством".

Вірш 29 продовжується: "І відступили негайно від нього оті, що хотіли допитувати його". Слово "допитувати" також перекладається як "мучити". "І злякався тисяцький..." Який поворот! Спочатку вони ставляться до нього як до купи бруду і прив'язують його до стовпа. Тисяцький навіть не перебував там, де був Павло. Він пішов усередину приміщення, щоб налити собі прохолодний напій. Вони збираються жорстоко побити Павла. Але тепер головна людина налякана, тому що вона знала, що Павло був римлянином, і тому що вона прив'язала Павла до стовпа.

Уявляєте собі, коли він подивився на них з того місця, де він стояв і сказав: "Я був народжений з громадянством. Я народився вільним. Ось чому я маю всі ці права. Ось чому я захищений. Я народився вже з громадянством".

І тисяцький сказав: "Розв'яжіть його! Негайно розв'яжіть його! Пане Павле, ми приносимо Вам наші вибачення, ми не знали. Хм, і я сподіваюся, що ви не відчуваєте зі свого боку необхідності доповідати Цезареві, тому що ... дозвольте мені запросити вас усередину? У нас є свіжий лимонад. Я думаю, дещо з мого одягу вам підійшло б. Принесіть йому щось із мого одягу... сідайте тут, будь ласка, пане Павле. Ой, у вас щось на вашому одязі. Мені дуже шкода". Павло переживає зміну з моменту, коли він був майже підданий бичуванню і пройшов покарання, до того, коли його відв'язали, а також надали йому почесні.

Друзі, ви маєте громадянство Небес. Ви не заробили і не купили його, і ви не можете зробити нічого, щоб його заслужити. Але коли ви підняли ваші очі і сказали: "Ісусе, я вірю в Тебе, і приймаю Тебе моїм Господом і Спасителем", з цього моменту ви стали християнами! Ви народилися в сім'ї і в Царстві Божому, і *ваше* ім'я записане в Книзі

Життя, і ця Книга — Книга спокутуваних і викуплених Богом людей. І це також Список громадянства вічного Царства Бога, і оскільки ви є громадянами Царства Бога, то ви маєте права. Але вам необхідно знати ці права, і вам необхідно їх захищати, і про них говорити.

Ісус не відкривав Своїх уст. Ви знаєте, що Він міг це зробити? Пам'ятаєте, що Він сказав, коли наближався час Його арешту? Він сказав: "Чи ти думаєш, що не можу тепер упросити Свого Отця? І Він дасть Мені зараз більше дванадцяти легіонів Анголів" (Євангелія від Матвія 26:53), і вони негайно забрали б його звідти. Я маю на увазі, що вони легко вбили б кожного солдата в радіусі 100 миль. Але тоді ми з вами все одно повинні були б розплачуватися за власні гріхи.

Ісус міг би просто відкрити Свої уста. Коли солдати прив'язали Його до стовпа ганьби і почали Його бичувати, і не тільки вони били Його, а й Сам Бог вражав Його найдуховнішою суттю і джерелом кожної хвороби і немочі, і це розчавлювало Його, завдавало Йому рани, рани Його духовному серцю, Він міг би сказати: "Я апелую до справедливості. Я цього не заслуговую. Я не зробив нічого поганого. Я кличу до Всевишнього і Його праведності". Якби Він відкрив Свої вуста, Він був би звільнений, тому що Він не заслуговує на це ... і тоді ми були б втрачені. Нам довелося б заплатити покарання за наш гріх. Чи не думаєте ви, що Він хотів сказати що-небудь? Усе, що Він мав би сказати — одне слово, це все, що Йому потрібно було б сказати. Все, що йому потрібно було сказати, було: "Припиніть це!" Пам'ятаєте, коли Він сказав: "Я є", і всі солдати впали на землю?

Він є наш Героєм. Подумайте про те, яких сил це вимагало. Подумайте про самоконтроль. Все, що вам потрібно було б, так це сказати слово, і ви були б вільні. Але Він узяв це на Себе. Він не відкривав Своїх уст. Він дозволив їм. "Ніхто не забрати Моє Життя. Але Я Сам віддаю його". Ісус не перебував у руках своїх мучителів або під їхнім контролем, не маючи змоги щось зробити. Він *дозволив* їм робити з Ним те, що вони робили з ягням, що мовчить перед тими, хто стриже його, так і Його повели, і Він стояв там мовчки, і прийняв призначене Йому. І тут про це говориться ще раз. Він не відкривав Своїх уст. Ви знаєте, чому Він не відкривав своїх уст? Для того, щоб у нас була можливість говорити: "Так нехай скажуть ті, кого Господь визволив..." Нехай відкриють вони свої вуста, і нехай скажуть вони, в тому випадку, коли що-небудь краде, вбиває, і руйнує, і чинить на вас несприятливий тиск і вплив, вам краще не продовжувати сидіти і казати: "Я не знаю, чи є це волею Бога". Вам необхідно встати і сказати: "Ні! Я не дозволяю це робити! Ні, ти не будеш цього робити! Чи це законно, ви, неосвічені дияволи? Чи законно мені мати рак, якщо я не засуджений? Коли я є громадянином Небес?"

"О, ти цього заслуговуєш. Ти сам все зіпсував".

"Звичайно, так, я заслуговував на це, але Він узяв на Себе моє покарання. Він узяв мої хвороби. Він узяв мій біль. Ні! Ти не будеш красти мої гроші! Ні, ти не будеш цього робити! Чи це законно? Чи є законним красти мій добробут? Ні, ти не будеш цього робити! Я закликаю тебе. І я закликаю тебе розглянути мій випадок у Вищому Небесному Суді".

Зцілення є частиною Спокутування

Вони тікатимуть у повному страху перед їхніми вищими правителями і відступлять від вас. Це не просто мої слова. "Ви спротивляйтесь дияволу, то й утече він від вас". Слава Богу.

Глава 12: Первістки спокутування

Отже, причина 12 нашої впевненості в тому, що Воля Бога для всіх бути зціленими, ґрунтується на первістках спокутування. Це "запорука нашої спадщини".

Зараз ми розглядаємо саме серце спокутування і саме серце християнської віри та зцілення, бо зцілення є невід'ємною частиною віри. Зцілення знаходиться безпосередньо в центрі спокутування. Все, що вам потрібно зробити, це подивитися на служіння Ісуса. Якби Воля Бога насправді була такою, як багато людей намагаються її уявити, тоді б Ісус зціляв дуже рідко, і, можливо, взагалі навіть не служив людям зціленням, тому що для Бога це не було б так важливо, і тому що фізичне тіло людини не є тим, у чому Він серйозно зацікавлений, бо найбільше Він цікавиться духовним світом.

Але я помітив, що до Ісуса приходили натовпи, які склалися з людей, які чекали на зцілення весь день. Люди приводили разом із собою інших людей з сусідніх міст, і Він служив їм з раннього ранку до пізнього вечора. Якщо ви прочитаєте всі Євангелія, то ви побачите, що зцілення було великою частиною служіння Ісуса. Він витратив багато часу говорячи про зцілення і служачи людям зціленням. Знаєте чому? Тому що все, що Ісус сказав і все, що Він робив, було проявом Волі Бога для всього людства. Бог ніколи не змінюється, і якщо в цьому полягала Його Воля в той час, то Його воля полягає в тому самому і сьогодні. Він не змінюється. Тіло, яке ви маєте зараз має велике значення для Бога зараз і в майбутньому.

У Першому Посланні до Коринтян 6:11 Ісус говорив про людей, які в минулому були поганими людьми. "І такими були дехто з вас, але ви обмились, але освятились...." Іноді люди намагаються сказати: "Я просто старий грішник, врятований благодаттю". Ні, ти *був* таким. Тому не кажи, що *ти* старий грішник. Це не є істиною згідно з Писанням, і це погане сповідання.

Дехто скаже: "Добре, але я згрішив учора." Тільки тому що ви зробили щось один раз, не робить *вас* таким.

Одного разу, повертаючись із поїздки, я дозволив одній людині з нашого персоналу потримати штурвал літака кілька хвилин. Але ця людина не є пілотом. Я не раджу садити всю вашу сім'ю на літак, яким він буде керувати і летіти кудись через усю країну. Він міг би стати пілотом, якщо це те, що Бог спонукає його зробити, але тільки тому, що він одного разу на кілька хвилин взяв штурвал, не означає, що він став пілотом.

Той факт, що ви згрішили, не робить вас грішником. Це також не означає, що "грішник" — це той, ким ви тепер є у вашому дусі або який стиль життя ведете. До вашого спасіння ви були грішником. Такою була ваша природа, але не зараз.

У вірші 11 говориться: "і такими були", підкресліть слово "були" у вашій Біблії, якщо ви ще цього не зробили, "такими були дехто з вас, але ви обмились, але освятились, але виправдалися Іменем Господа Ісуса Христа й Духом нашого Бога". Тепер ви є виправданими, а не грішниками.

У 12-му вірші ми читаємо продовження: " Усе мені можна, та не все на пожиток. Усе мені можна, але мною ніщо володіти не повинно. Їжа для черева, і черево для їжі, але Бог одне й друге понищить". Все, що ви бачите, існує тут лише протягом невеликого проміжку часу і скоро зникне.

"А тіло не для розпусти, але для Господа, і Господь для тіла. Бог же й Господа воскресив, воскресить Він і нас Своєю силою".

Про що йдеться в цьому вірші? По-перше, Павло говорить, що ваше фізичне тіло може здійснити блуд. Але ваше тіло не створено для блуду. Навіщо він це сказав? Тому що люди запитають вас: "Чому Бог дав мені бажання? Навіщо Бог дав мені статеве збудження? Це повинно бути природним". Ні, ці бажання мають бути контрольовані, як і більшість інших. Ви не були створені, щоб просто мати статеві стосунки. Статеві стосунки не є необхідною умовою для нормального життя. Ворог намагатиметься переконати молодих людей, неодружених і навіть старших людей, кажучи: "Ви не можете мати здорового способу життя, якщо не маєте статевих стосунків. Це є вашою природною потребою". Ні, ваше тіло не створене просто для статевих стосунків, воно було створене для Господа. Немає нічого протиприродного в статевих стосунках між чоловіком і дружиною, які є частиною святого подружнього союзу, і отримують задоволення від цих стосунків. Але в той самий час статеві стосунки не є необхідністю для нормального повноцінного життя людини. Інакше, яким чином розглядати ситуацію з Ісусом, який не був одружений? Статеві стосунки не є необхідністю.

Якщо ви самотні, допоможіть самі собі та не дивіться, не слухайте, не уявляйте і не читайте нічого, що відноситься до статевих стосунків і збуджує вас без усякої на те причини. Полегшить собі життя. Отже, не дивіться, не слухайте і не читайте нічого, що стосується цього, бо чим більше ви будете жити ці почуття, сильнішими вони стануть. Чим більше ви підживлюєте ці бажання, тим сильніше вони будуть. І навпаки, якщо ви не будете підживлювати ці почуття, тим слабкішими вони ставатимуть і не будуть вам так сильно заважати.

Ми всі є людьми. Кожен із нас має тіло. У кожного є бажання. Але це бажання слід контролювати. Не вірте брехні, яка намагається нав'язати вам думку: "Це не є здоровим станом, коли ви не маєте статевих стосунків". Ні. Ви можете отримувати задоволення. Секс — не є необхідністю. Одружені люди повинні мати інтимні стосунки. Біблія говорить нам про те, щоб ми не ухилялися один від одного (Перше Послання до Коринтян 7:2-5). Якщо будь-хто каже, що "Моя дружина занадто свята ... або Мій чоловік занадто святий ... У нас не було інтимних стосунків ось уже цілий рік..." Це неправильно. Це суперечить Слову Бога.

Для незаміжніх людей — це абсолютно інша ситуація, і це якраз те, про що я говорю. Якщо ви неодружені, ворог намагатиметься переконати вас: "Ви нездорові, ви відчуваєте стрес, і вам просто необхідно мати інтимні стосунки. Це є вашою природною потребою". Він бреше. Ваше тіло створене не для того, щоб мати статеві стосунки. Ваше тіло призначене для Господа. І що збирається зробити Господь, Той, Хто воскресив Ісуса? Він воскресить ваше тіло.

Прочитайте вголос вірш 15: **"Хіба ви не знаєте, що ваші тіла то члени Христові?"**

Чи не знаєте ви, або хіба ви не знаєте? Коли Господь сказав: "Хіба ви не знаєте?" — це означає, що багато людей не знають. Навіщо Йому це говорити? Про яке тіло він говорить? Він говорить про ваше тіло — про те тіло, з яким люди впадають у блуд. Ваше тіло є частиною Христа.

Є багато груп людей, які скажуть: "Ні! Ваш дух є частиною Христа, але ваше старе грішне тіло тліє, і одного дня воно зникне, і насправді, ваше тіло не так вже й важливе."

Насправді не має значення, що ви робите з вашим тілом, у зв'язку з тим, що це просто старе тіло, й не буде гріхом й не важливо що ви робитимете з ним, тому що *найважливіше*— це ваш дух. Ні, це брехня. У тому ж самому вірші говориться, що ваше тіло було куплене і за нього було заплачено, тобто заплачено не тільки за ваш дух, а й за ваше тіло. Ваше тіло є частиною Христа. Ваше тіло — невід'ємна частина Христа.

Люди скажуть: "Ні. Мені не подобається це тіло. Я позбудуся його і отримаю нове тіло. У мене буде нове тіло". Це є істинним і водночас не істинним висловлюванням, залежно від того, що ви маєте на увазі. Ваше нове тіло, про яке ви говорите, насправді буде вашим зміненим тілом.

Дехто може подумати і сказати: "Мені це не подобається, тому що насправді я сам собі не подобаюся. Мені не подобається моє тіло". Я запевняю вас, щойно Слава Бога пройде через це тіло, ви станете задоволені своїм тілом. Не хвилюйтеся. Щойно сила Бога протікатиме через це тіло, воно зміниться, і ви будете цілком задоволені. Так сказано в Писанні. І це тіло більше ніколи не буде схильне до старіння і захворювань.

Ми зможемо робити дивовижні речі! Ісус сидить по праву руку Бога - Отця у Своїй плоті і крові. Пам'ятайте, після того, як Він був воскрес із мертвих, Він сказав своїм учням: "Доторкніться до Мене. Дізнайтесь. Бо не має дух тіла й костей, а Я, бачите, маю" (Від Луки 24:39). Вони доторкнулися до нього і поклали на нього свої руки. Так само, як ви можете покласти руку на свою долоню, вони торкнулися його тіла. Ісус зараз сидить у цьому тілі по праву руку від Його Величності, і Біблія каже, що Він змінить ваше тіло, і моє тіло так само зміниться, як і Його прославлене тіло (Послання Филип'ян 3:21). Та сама зміна, яка відбулася в Його тілі, незабаром станеться і в нашому, і цього не треба чекати занадто довго. Це повинно вас схвилювати. Це є великою подією.

Є люди, які думають: "Ви просто всі збуджені й усі переповнені різними ідеями". Ні, це або правда, або брехня. Немає нічого, щоб перебувало посередині. Я абсолютно впевнений, що це є істина Євангелія, і це реальність.

Кілька років тому в одного з лідерів хрестового походу стався серцевий напад, і він раптово помер. Він пережив клінічну смерть. Його дружина дуже швидко прибігла до нього на допомогу і почала кричати: "Повернися в Ім'я Ісуса!" Вона кликала його назад: "Ні! Ти не помреш! Ні, ти не залишиш мене зараз! Повернись!" Вона його кликала.

Він вмирав. Я не знаю скільки часу він перебував у стані клінічної смерті, але в нього не було більше серцебиття. Але, нарешті, лікарям вдалося його повернути до життя. Коли його повернули до життя, і він прийшов до тями, то перше, що він сказав, подивившись на свою дружину, так це: "Чому ти це зробила?"

Вона запитала: "Чому? Що ти маєш на увазі?" Я не хотіла, щоб ти..."

Він сказав: "Якщо це коли-небудь повториться, залиш мене в спокої. Не роби цього!" Він сказав: "Дозволь мені розповісти тобі, що зі мною сталося". У молодості він був спортсменом і з віком, звісно, його тіло змінилося, і він уже не був у такій хорошій формі, як раніше. Але він розповів: "Я не знаю, де я перебував, але пам'ятаю, що я йшов дорогою уздовж гарного паркану, і там вдалині було видно гарний краєвид. Я не можу його описати, але це було так чудово і дуже красиво. І коли я йшов дорогою, я вирішив почати бігти. Я почав бігти і раптом став бігти так, як я бігав, коли був молодим. Потім я почав бігати так, як ніколи в житті не бігав". Він сказав: "Я не знаю, з якою швидкістю я біг. Я біг швидко! І я просто думав: "Слава Богу!". Я не знав, як швидко я біг. А потім я прокинувся, і мені стало боляче". Він сказав: "Я відчував біль, і відчував ще більше болю, і коли я прийшов до тями, я побачив, що знаходжуся в цьому тілі".

Ісус у Своєму тілі постав перед Учнями, чи не так? Він їв рибу з хлібом. Він їв. Це гарне слово для багатьох людей. "Ви хочете сказати, що я теж буду здатний їсти пізніше?" Так! Ісус їв, і водночас Він міг швидко пересуватися з одного місця в інше. Його учні перебували в закритій кімнаті, і Ісус якимось чином пройшов через стіни. У той же самий час він міг відчувати Своє тіло, так само як ви можете відчувати ваше. Але я думаю, що це буде іншим тілом. Воно зміниться.

"Ваше тіло є частиною Христа". Яким чином ваше тіло може стати частиною тіла Христа? Ви увірували в Ісуса і стали християнами. У Першому Посланні до Коринтян 12 говориться: "Бо всі ми одним Духом хрестилися", іншими словами Він "помістив і розмістив нас у тілі Христовому" або "занурив" нас у Нього, не у воду, але "в одне тіло Христа." Ви були поміщені в тіло Христове. Водне хрещення є прототипом цього занурення. Так само як ваше тіло було поміщене у водне середовище або водний світ, таким же чином ви були поміщені в тіло Христа, коли увірували в Нього. Хрещення — це дія, яка відбувається не тільки для вашого духу. Ісус був піднесений на Хрест не тільки в дусі. Його тіло було там. Він приніс у жертву Свій Дух за ваш дух. Він пожертвував Своєю Душою за вашу душу. Він пожертвував Своє тіло за ваше тіло. Він спокутував нас і заплатив за вас і за мене, за наші дух, душу і тіло. Ми є, повністю викупленими, викуплені дух, душа і тіло.

Далі Павло говорить про величезну проблему, яка була в Коринфській Церкві, пов'язану з блудом і перелюбом. У зв'язку з тим, що раніше багато членів цієї церкви брали участь в оргіях, які були частиною їхнього поклоніння. Тепер, незважаючи на те, що вони чули Євангеліє і прийняли порятунок, багато членів церкви знову почали грішити. Деякі підходили і казали: "Ну, це лише тіло". Але Дух Святий через Апостола Павла говорить їм: "Гей! Що? Хіба ви не знаєте, що ваше тіло є частиною Христа? Ви що збираєтеся взяти частину Його тіла і з'єднати з розпусницею в перелюбстві?"

Він закінчує вірш 19 словами: "Хіба ви не знаєте, що ваше тіло то храм Духа Святого, що живе Він у вас, якого від Бога ви маєте, і ви не свої? Бо дорого куплені ви". Павло особливим чином уточнює і вносить визначення. "Отож прославляйте Бога в тілі своєму та в душі своєму, що Божі вони" Йому не обов'язково було говорити і те, і інше, але він це зробив. Чому? Тому що те тіло, яке ви маєте зараз, важливе для Бога. Він дбає про це наше тіло, і спокутування було здійснене також і для цього нашого тіла.

У Першому посланні до Коринтян 15:1 Він сказав: "Звіщаю ж вам, браття, Євангелію, яку я вам благовістив, і яку прийняли ви, в якій і стоїте, якою й спасаєтесь..." Ви врятовані через слухання, прийняття і віру в це Євангеліє. "Коли пам'ятаєте, яким словом я благовістив вам, якщо тільки ви ввірували не наосліп. Бо я передав вам найперш, що й прийняв, що Христос був умер ради наших гріхів за Писанням, і що Він був похований, і що третього дня Він воскрес за Писанням, і що з'явився Він Кифі, потім Дванадцятьом. А потім з'явився нараз більше як п'ятистам браттям, що більшість із них живе й досі, а дехто й спочили". Іншими словами, деякі пережили фізичну смерть.

Коли всі ці люди побачили Ісуса? Петро бачив його, інші 12 людей бачили його, і 500 людей бачили його одночасно, але коли? Вони бачили Його після того, як Він був розп'ятий, помер і був похований. Всі знали, що Він мертвий. Звичайно, цей факт відповідає Писанню, але я вірю в те, що одна з серйозних причин, через яку солдати взяли спис і простромили Його цим списом, пронизуючи Його ребра, серце і внутрішні органи, в тому, що вони хотіли переконатися, що Він мертвий.

У цьому вірші Павло вживає такий вираз, як "за Писанням", я проповідував Вам, що "Христос був умер ради наших гріхів за Писанням". Його поховали" за Писаннями", і "за Писанням" Він воскрес із мертвих.

Люди запитують: "Ти справді в це віриш?" Я вірю в це всією душею. Це є кульмінація Євангелія. Це є саме серце і виконання істини.

Зверніть вашу увагу на те, що написано в наступних віршах, починаючи з 7 до 12. "Потому з'явився Він Якову, опісля усім апостолам. А по всіх Він з'явився й мені, мов якому недородкові. Я бо найменший з апостолів, що негідний зватись апостолом, бо я переслідував був Божу Церкву. Та благодаттю Божою я те, що є, і благодать Його, що в мені, не даремна була, але я працював більше всіх їх, правда не я, але Божа благодать, що зо мною вона. Тож чи я, чи вони, ми так проповідуємо, і так ви ввірували. Коли ж про Христа проповідується, що воскрес Він із мертвих, як же дехто між вами говорять, що немає воскресення мертвих?"

Люди говорять це і сьогодні. Це досить видатний факт. Є люди, які пишуть книги, випускають телевізійні серіали, знімають фільми і кажуть: "Ісус був просто людиною". Нещодавно з'явилося повідомлення людини, яка намагається сказати, що він знайшов поховання Ісуса і його кістки, і що кістки Марії Магдалини теж знаходяться там. По-перше, яким чином вони збираються довести такий факт? Що вони могли б використовувати для аналізу ДНК? Як вони могли зробити таку заяву? Люди, які мають якісь плани, не повинні мати жодних доказів; вони просто вигадують брехню і

розповідають її. Звісно, вигадуючи такі факти, можна продавати книжки і заробляти гроші ... а потім, люди запитують: "А що ви думаєте про це? Думаєте, що Ісус і Марія Магдалина були таємно заручені й у них були діти?" В жодному разі". Якби Ісус хотів одружитися, він би одружився. Він би цього не приховував.

Деякі кажуть:"Можливо, він це зробив". Якщо Він одружився, тоді Він був просто людиною. Якщо Він намагався приховати цей факт, тоді Він не був сином Божим.

"Гаразд, а якщо Ісус справді помер? Що якщо Він був просто людиною і вони розіп'яли Його? Якщо хтось дійсно знайде його кістки?" Тоді можна ніколи більше не ходити в жодну церкву, тому що в цьому не буде більше ніякого сенсу.

Але я кажу вам, що ніхто і ніколи не знаходив кісток Ісуса, і ніхто і ніколи не знайде, тому що Його там не було. Його там немає. Він справді воскрес із мертвих.

Можна чути різних людей, які кажуть: "Чому це має бути так важливо?" Тому що це важливо! Я не вірю в чвари і не вірю в розбіжності, але послухайте мене, друзі, що стосується цього питання, то ви не можете мати відкритий розум. Ви не можете бути "всеприйнятними". Дехто може заперечити і сказати: "Я просто хочу бути ввічливим і бажаю показати людям, що можу прислухатися до їхньої думки." Вам цього краще не робити!

Ісус був фізично воскресений з мертвих. Його кісток немає в жодній могилі. Його кістки знаходяться в Його тілі. Він знаходиться в Своєму тілі. Хіба не це Він сказав? "Доторкніться до Мене. Дізнайтесь. Бо не має дух тіла й костей, а Я, бачите, маю". Тож я точно знаю, де Його кістки. Його кістки знаходяться в Його тілі, і Він знаходиться в Своєму тілі.

Далі він говорить у вірші 13: "Як немає ж воскресення мертвих, то й Христос не воскрес! Оли ж бо Христос не воскрес, то проповідь наша даремна, даремна також віра ваша! Ми знайшлися б тоді неправдивими свідками Божими, бо про Бога ми свідчили, що воскресив Він Христа, Якого Він не воскресив, якщо не воскресають померлі. Бо як мертві не воскресають, то й Христос не воскрес!". І навпаки. А якщо Христос воскрес? Це означає, що й інші мертві воскреснуть також.

Не дивно, чому диявол намагається збити людей з пантелику. Якщо Ісус справді був воскреслий із мертвих, то Він має силу над смертю і гріхом. Життя на цій землі — це не все, що існує насправді, і якщо ви вірите в Нього, то ви теж можете воскреснути. Слава Тобі, Господи! Це кульмінаційний момент Євангелія. Це апогей Нового Завіту!

Ісус воскрес із мертвих, і оскільки Він воскрес, то й ми воскреснемо. Ми або змінимося при Його приході, або якщо ми проживемо наші життя і наші тіла помруть, тоді ми воскреснемо з мертвих. Ваше тіло, незалежно від того, де воно перебуватиме, буде воскресене з мертвих і прославлене.

Ви можете заперечити і сказати: "Я думав, ми говоримо про зцілення. Чому ви так багато говорите про воскресіння?"

Якщо ми віримо, що Бог може воскресити наше тіло, тоді у нас не повинно бути жодних сумнівів у тому, що Він здатний змінити наші тіла до воскресіння. Бог може воскресити тіло, яке повністю розклатося, яке навіть неможливо знайти. Є тіла святих, які були мертві протягом століть. Є тіла святих, які були загублені в морі і з'їдені акулами. Де їхнє тіла? Є святи, які померли в пустелі Сахара, кістки яких були вибілені, розклалися, розкидані і розвіяні на всі чотири сторони світу. Де їхні тіла? Все ще тут. Бог знає, де знаходиться кожна клітина. Він складе їх разом з першого разу. Він знає яким чином зібрати їх разом.

Чи не було б славно жити вічно? Біблія говорить, що мертві у Христі воскреснуть першими (Перше Послання до Фессалонікійців 4:16). І ми засвідчимо це. Особливо, якщо ми будемо все ще живі, це може статися.

У Першому посланні до Коринтян 15:20 говориться: "Та нині Христос воскрес із мертвих, первісток серед покійних". У цьому місці не сказано, що тільки *один* первісток. Якщо є перший, то є і другий, і третій, і четвертий, і дев'ятимільйонний. І ви є частиною цієї кількості. І я є її частиною. "Смерть бо через людину, і через Людину воскресення мертвих. Бо так, як в Адамі вмирають усі, так само в Христі всі оживуть". Невже люди вмирають? Невже всі люди на землі вмирають? Тоді точно з такою ж упевненістю, як відбувається те, що люди помирають, ми можемо сказати, що люди воскреснуть з мертвих. Це те, про що говорить Павло. І те, що сталося в Адамі, не набагато сильніше за те, що сталося в Ісусі. Він сказав: "Кожен у своєму порядку: первісток Христос, потім ті, що Христові, під час Його приходу". Ісус прийде. "А потому кінець, коли Він передасть царство Богові й Отцеві, коли Він зруйнує всякий уряд, і владу всяку та силу. Бо належить Йому царювати, аж доки Він не покладе всіх Своїх ворогів під ногами Своїми. Як ворог останній смерть знищиться, бо під ноги Його Він усе впокорив".

Ми ніколи не знали, що таке існування без смерті. Все навколо нас вмирає. Так було завжди, з тих пір як ми сюди прийшли. Квіти вмирають, дерева вмирають, тварини вмирають, і люди вмирають; все вмирає. Але чи вірите ви Біблії, коли вона каже, що все зміниться? І коли це зміниться, більше не буде ні смутку, ні болю, ні плачу, ні вмирання. Усього цього більше не буде.

Деякий час тому я ставив Господу запитання. Я спитав: "Господи, як ти з цим миришся?" Я маю на увазі, яким чином, Боже, Ти переносиш увесь цей біль, який є на Землі. "Як ти миришся з цим, Господи?" Господь є Любов, і ніхто не зворушений стражданнями, які переносяться, глибше за Нього; ніхто не дбає про інших більше за Нього. Я запитав: "Яким чином Ти терпиш біль невинних людей і біль людей на Землі? Як Ти це терпиш?"

І Він відповів, і я не маю на увазі, що я чув голос, але я чув, як усередині мене Він сказав мені одну фразу: "Кіт, все швидкоплинно".

Це найшвидша річ, яку ми коли-небудь зробимо. Для нас 30 років виглядає як дуже довгий період часу. Навіть один рік здається нам тривалим періодом часу, але якщо ви

переживаєте якісь труднощі, то тоді навіть тиждень може здаватися довгим періодом часу. Але як виглядає такий проміжок часу для Того, для Кого "тисяча років, як один день"?

Багато неприємних і поганих подій відбувається у світі, але всі вони дуже й дуже короткострокові. Зараз вони тут і наступної миті їх більше немає. Наші швидкоплинні випробування є тільки тимчасовими. Нам справді слід їх вважати простими подіями і говорити: "Ми скоро звідси підемо. Не хвилюйся про це. Не турбуйтеся даремно, не витрачайте даремно свій час, не хвилюйтеся і не турбуйтеся. Гей! Ми всі скоро не будемо з цим мати більше справи. Крім того, Бог дасть нам сьогодні перемогу. Він проведе нас від сюди до того місця призначення."

Це все, що ми знаємо, і якщо ми думаємо, що живемо довгий час, то насправді це не так.

У Посланні до Ефесян 1:11-14 говориться: "У Нім, що в Нім стали ми й спадкоємцями, будши призначені наперед постановою Того, Хто все чинить за радою волі Своєї, щоб на хвалу Його слави були ми, що перше надіялися на Христа". У Ньому й ви, як почули були слово істини, Євангелію спасіння свого, та в Нього й увірували, запечатані стали Святим Духом обітниці, який є завдаток нашого спадку, на викуп здобутого, на хвалу Його слави".

Чи відносяться наші тіла до процесу спокутування? Чи є наші тіла частиною нашого майбутнього? Наші тіла були відкуплені і за них була заплачена повна плата. Коли Господь спокутував нас, Він спокутував наш дух, душу і тіло, кожну частинку. Він поніс покарання за наш мир. Це впливає на наш психологічний стан і нашу душу. Він став бідним, щоб ми могли стати багатими. Це впливає на наш матеріальний і фінансовий світ. Його ж ранами нас уздоровлено. Він поніс наші беззаконня. Він поніс наші гріхи (Ісая 53:4-5; Друге послання до Коринтян 8:9). Хіба це не так? Ісус пішов на Хрест не тільки в дусі. Він пішов на Хрест у Дусі, душі й тілі, і Він викупив наш Дух, душу й тіло.

Ваше тіло було викуплено, і завдяки викупленню вашого тіла, ви або будете змінені в один момент в одну мить або воскреснете з мертвих (Перше Послання до Коринтян 15:52). Ваші тіла будуть змінені, подібно до того, як було змінено тіло Господа Ісуса Христа на прославлене тіло, і з цієї миті ви матимете це тіло вічно. Ви зможете робити всілякі дивовижні речі. Нарешті у вас буде тіло, яке може відповідати вашому духу.

Ви можете запитати: "Коли ми зможемо робити все це?" Коли брат Джессі Дуплантіс розповідає про свої відвідини Небес, то зазвичай Він говорить про те, що коли Він поставив запитання: "А що з приводу тіла?", ангел відповів йому: "Тут виконується будь-яке бажання". Тому, якщо щось у вашому житті було вашим бажанням, приготуйтеся. Тому що кожне бажання є кожне бажання.

Так що ж станеться з цим тілом? Ми змінимося. У Першому посланні до Коринтян 15:49 говориться: "І, як носили ми образ земного, так і образ небесного будемо носити".

Без жодного сумніву, так само як ви маєте ваші тіла зараз, які відповідають тілу Адама після гріхопадіння, також прийде час, коли ви матимете тіло, подібне до тіла Ісуса.

Вірш 50 продовжується: "І це скажу, браття, що тіло й кров посісти Божого Царства не можуть, ані тління нетління не посяде". Новий світ занадто великий і славний, щоб тягнути за собою тіла, і незважаючи на це, наші тіла були спокутувані і за них було заплачено. Отже, що ви повинні зробити? Ви не можете їх залишити назовні і не можете їх узяти з собою. Залишилося зробити тільки одне: змінити тіло. Як його можна змінити?

Він сказав, що тління нетління не посяде. "Ось кажу я вам таємницю: не всі ми заснемо..." Не всі помруть. Деякі люди будуть живі і залишаться тут, коли Він прийде. Фізично вони не помруть. "Але ми всі змінимося". Незалежно від того, чи ми живі, чи наше тіло пролежало в могилі 300 років, його потрібно змінювати. Це тіло має бути змінено.

Я знаю, що ви вже чули про це, але така заява є істинною, і це прекрасно. Це станеться саме так: "Раптом, як оком змигнути, при останній сурмі: бо засурмить вона і мертві воскреснуть, а ми перемінимось".

Це безсумнівно станеться з такою ж імовірністю, що ви сидите тут, так само точно, як і те, що Біблія є істиною, так само точно, як і те, що Бог існує. Ви почуєте звук труби. Це буде звук, якого ви ніколи раніше не чули, і почують його не тільки ваші вуха. Кожна ваша частинка почує це. Мертві тіла в могилах почують і відреагують на цей звук. Ви знаєте, що про це говорить нам Писання? "Мертві почують Його голос". Цей звук труби подібний до голосу, і мертві в Христі почують цей звук.

Як здорово почути цей звук живим і побачити, як усі ці тіла почнуть підніматися над землею? Тіла святих, які були розкидані по чотирьох кутах землі будуть зібрані разом. Не матиме значення, якщо різні частини їхніх тіл розійшлися на різні континенти, вони збиратимуться в повітрі і зйдуться разом, і Слава Божа зійде на ці тіла. Та ж сама Слава, яка воскресила Ісуса з мертвих на третій день, зійде на ці тіла. Ми з вами будемо стояти там і говорити: "Слава! Слава Богу!" і приблизно в той самий час, щойно це воскресіння добігатиме кінця, нас теж торкнеться ця сила. І мертві у Христі воскреснуть першими і потім це торкнеться нас. Я не знаю, чи почнеться це з нашої голови і потім зійде на все тіло, чи з наших ніг і підніметься вище, чи просто торкнеться один раз усього нашого тіла. Єдине, що я знаю: це точно нас торкнеться вас. Це протікатиме по всьому вашому тілу. Це покриє вас повністю, і з цього моменту у вас не буде більше зморшок й інших недосконалостей, ви не будете більше "занадто товстими", "занадто худими", "занадто старими", нічого "занадто" більше не буде — все буде досконалим. Усе стане найкращим і досконалим. І ви скажете: "Гей! Це те, про що я говорю. Прямо тут! Це те, чого я завжди бажав, коли жив на землі."

Тоді ми подивимося один на одного і скажемо: "О! Який гарний вигляд ти маєш!" "А ти теж маєш дуже гарний вигляд, теж! Ого!"

Що ще має статися? Ми піднінемося разом у повітря і назавжди будемо разом із Господом і один з одним. Ми більше ніколи не будемо відокремлені від Господа або один від одного. Це те, чого варто чекати з нетерпінням.

Про це багато написано в Біблії. І в Новому Завіті. Без цього не було б Євангелія. Без цих подій не було б реального християнства, і ці події, це воскресіння є серцем самого християнства.

Мені необхідно було закласти основу для того, щоб дійти до цієї частини проповіді. Ви можете запитати: "А яким чином те, про що ви проповідуєте, має відношення до зцілення?" Моя проповідь цілком і повністю стосується зцілення. Чи було ваше тіло викуплено і чи було за нього заплачено? Чи воно є частиною Христа? А ваше фізичне тіло, чи включене воно до Божого вічного плану спокутування? Так. Отже, тіло, з яким ви народилися в утробі матері, для нього дорогоцінне. Він спокутував його і заплатив за нього, і Він усе так влаштував, щоб не залишилось жодного найменшого гріха і прокляття. Таким чином, ваше тіло може бути прославлене, так само як було прославлене тіло Ісуса Христа.

Зауважте, що Апостол Павло не *сказав* у Першому Посланні до Коринтян 6, що наше тіло буде частиною Христа. Він сказав, що воно є частиною тіла Христа вже зараз. Це частина Христа. Якби для Бога не було важливо, чи є немочі та хвороби в тілі людини, то Ісус не зцілював би всіх тих, хто був одержимий дияволом. Він би не витрачав увесь Свій час на те, щоб служити людям, і Він не покладав би руки на людей, якби це не мало значення.

Дехто може заперечити: "Це старе смертне тіло все одно скоро зникне. Це не важливо, просто любіть Бога у своєму дусі..."

Цілі конфесії, християни і люди по всьому світу намагаються представити вам певну версію цього твердження. "О, це старе тіло... дякувати Богу, що в один із цих днів я розлучуся з моїм тілом і отримаю нове". Ні, *це* тіло було викуплено і за нього було заплачено, і саме воно буде прославлено, ось це ваше тіло. Інакше Ісус міг би залишити всіх людей у могилах, залишити їхні тіла там, де вони зараз. Він би міг вийняти ваш дух, узяти його на Небо, і помістити його в нове тіло, просто там, правильно? Але Він робить не так. Навіщо воскрешати мертвих? Навіщо витягувати їх з могил? Тому що Він піклується про це тіло. Він дав вам це тіло. Не зневажайте своїм тілом. Він сказав, що це тіло чудове. Справжнє диво. Люди схильні нехтувати своїм тілом, тому що воно з ними щодня, і ви бачите його, і доки все з ним гаразд, і воно нормально функціонує, ви навіть про нього не замислюєтеся. Ви звертаєте на нього увагу тільки тоді, коли раптом щось не в порядку. Але жодна людина ще не винайшла нічого схожого на те, яким є ваше тіло. Ось це тіло є чудовим, але воно перебуває в занепадомому стані, і стані розкладання. Воно зовсім не схоже на те, яким було задумано. Але Бог змінить наше тіло і приведе його в попередній стан, і потім воно буде перебувати в первісному стані вічно.

У Посланні до Ефесян 1:13 говориться: "У Ньому й ви ... запечатані стали Святим Духом обітниці". Чи є він тим самим Святим Духом, який воскресив Ісуса з мертвих? Так. Чи є він тим самим Святим Духом, яким Ісус був благословлений зцілювати хворих? Саме про це йдеться в Діях 10:38. "Ісуса, що був із Назарету, як помазав Його Святим Духом і силою Бог. І ходив Він..." *воскрешаючи людей з мертвих?* Добре, це, звісно, відбувалося, але в цьому вірші розповідається про інше. Ісус не воскрешав людей усюди. "Ісуса, що був

із Назарету, як помазав Його Святим Духом і силою Бог. І ходив Він, добро чинячи й усіх уздоровлюючи, кого поневолив диявол, бо Бог був із Ним". Він зцілював людей.

Пізніше Писання говорить, що Ісус був воскреслий тим же самим Духом, Яким Він був помазаний, щоб зцілювати (Послання до Римлян 8:11). Зцілення і воскресіння тіл з мертвих — чи існує якийсь зв'язок між цими явищами? Чому Ісус отримав право зцілювати тіла людей? Якщо будь-хто і коли-небудь був зцілений, то це було засновано на тому, що Ісус повинен був зробити або на тому, що Він уже зробив. І сьогодні, коли ми дивимося на Ісуса, то ми дивимося у минуле, тому що це вже було скоєно.

Коли Ісус здійснив відкуплення і заплатив за ваше воскресіння, ваше зцілення вже було включено. Дозвольте мені повторити: коли Він спокутував ваше воскресіння і заплатив за нього, Він також спокутував ваше зцілення. Чому? Тому що в той же самий час Він спокутував і ваше тіло, що дало Ісусу повне право чинити по відношенню до вашого тіла певні дії, від невеликого поживлення до повного зцілення, розміщення нових органів у нашому тілі, і до воскресіння нас із мертвих. Коли Він спокутував наше тіло, Він також спокутував наше воскресіння і все, що до нього додається. Він має право трохи змінити ваше тіло або зробити це навіть значною мірою, або будь-якою іншою мірою.

Розглянемо вірші 13 і 14. "У Ньому й ви, як почули були слово істини, Євангелію спасіння свого, та в Нього й увірували, запечатані стали Святим Духом обітницею, який є завдаток нашого спадку, на викуп здобутого, на хвалу Його слави!". Знаєте, що означає слово "завдаток"? Іноді мені буває дуже сумно від того, наскільки необізнаними ми буваємо щодо розуміння таких важливих істин. Що таке завдаток? По-перше, завдаток вказує нам на те, що він виражається в особі Святого Духа, і що тепер ви маєте на Нього повне право. Якщо ви розглянете слово "завдаток" грецькою мовою, воно має таке саме значення, як і значення "обручки". Тепер нам важливо зрозуміти, що обручка — це не весільна каблучка, але водночас вона символізує заручини. Що це означає? Є дуже гарні обручки, каблучки з десятьма каратами. Існують каблучки з великими діамантами. Існують просто неймовірно дорогі обручки, але насправді заручини не обов'язково мають бути з обручкою. У нашій культурі заведено дарувати обручку, але в інших люди роблять найрізноманітніші подарунки, починаючи від замків і закінчуючи цілими країнами та будь-якими іншими значними дарами. Але що було подарунком на заручини чи знаком уваги? Що символізує завдаток? Завдаток — це відносна мала частина, за якою слідує повна частина. Завдаток нашої спадщини або зачатки нашої спадщини — це відносно мала частина того, на що ми очікуємо, і те, що ми маємо зараз, є прообразом того, що ми матимемо згодом. І цей завдаток є є Святим Духом, Який живе в нас.

Отже, завдаток — це не те, що ми отримуємо на небесах. Завдаток нам дано зараз, просто тут, просто зараз. Ви можете надіти обручку до одруження, або якщо це був подарунок на заручини, ви можете носити його до того, як вийдете заміж. Якщо це був подарунок на заручини, ви можете насолоджуватися ним прямо зараз. Вам не потрібно чекати.

Про це є прекрасне вчення. Він — наш Наречений. Ми — Його наречена. Ми не бачимо і не знаємо, що чекає на нас наприкінці нашого очікування, але ми маємо завдаток, завдяки

якому отримуємо задоволення тут і зараз. Насправді дуже важливо зрозуміти все це в усій повноті.

Яким чином у тому, про що ми говоримо, міститься зцілення? У чому буде виражатися завдаток воскресіння? Задумайтесь над цим. Ми говоримо про завдаток фізичного воскресіння. Ми отримуємо завдаток за інші речі теж, але в чому може виражатися завдаток фізичного воскресіння? Він був би невеликою частиною майбутньої сили воскресіння. Не повною частиною, а лише невеликою.

Хтось може сказати: "Я просто буду вірити, що я ось цілком ходжу в повноті сили воскресіння просто зараз". Ні, це не так. Якщо ми звернемося до Писання і прочитаємо в Першому Посланні до Коринтян 15:54, таке: "...тоді збудеться слово написане: Поглинута смерть перемогою". У цьому місці Писання вказаний час, коли це станеться. Ми з вами не можемо претендувати на воскресіння нашої плоті сьогодні. Майже в кожному столітті деякі люди намагалися це зробити й говорили: "Я буду вірити Богові в те, щоб ніколи не померти фізично." Ви знаєте, де всі вони сьогодні перебувають? Вони померли.

Ні, ми не можемо вірити в те, щоб жити тут на цій землі 1000 років або скільки б це не було до приходу Ісуса Христа. Біблія говорить, що днів людини буде 120 років (Книга Буття 6:3). Це максимальний вік життя людини на землі. У нас також є слово, що ми можемо жити на цій землі доти, доки ми відчуємо задоволення. Я не хочу прожити 500 років. Я просто хочу закінчити роботу, закінчити свій пробіг, і не йдучи завчасно, не залишаючи не закінчену роботу, щоб іншим би довелося б за мене доробляти те, що я не зробив. Але повнота воскресіння відбудеться.

Чи є справді істинним те, що ми маємо завдаток? Чи правда, що у нас є щось на зразок подарунка на заручини, яким ми можемо насолоджуватися прямо тут і зараз?

У Другому Посланні до Коринтян 4:10-11 йдеться про те, що "ми завсіди носимо в тілі мертвість Ісусову, щоб з'явилося в нашому тілі й життя Ісусове". Не намагайтеся зробити більш духовним той факт, що в цьому місці Павло говорить про життя Христа. Життя Ісуса, яке відкрилося в нашому тілі. "Бо завсіди нас, що живемо, віддають на смерть за Ісуса, щоб з'явилося Ісусове в нашому смертельному тілі".

Це не може бути сказано більш прямо, ніж те, яким чином це сказано в даному місці Писання. Щойно ваше тіло буде прославлене, воно більше не буде смертним. Воно буде безсмертним. Якщо це станеться з вашим смертним тілом, то щось має статися з ним зараз теж.

Чи може життя Ісуса відкритися у вашому смертному тілі? Так!

Багато людей читали Друге Послання до Коринтян 5:1-2 під час поховання, але, як правило, вони зупиняються на один або два вірші раніше, до того, коли це потрібно. Я хочу, щоб ви зрозуміли, про який вірш я говорю. Там говориться: "Знаємо бо, коли земний мешкальний намет наш зруйнується, то маємо будівлю від Бога на небі, дім

нерукотворний та вічний. Тому то й зідхаємо, бажаючи приодягтися будівлею нашою, що з неба".

Іноді люди кажуть: "Навіщо нам взагалі потрібно тіло?" Вам потрібен дїм. Бог дав вам дїм. Добре мати свій дїм. І ваше тіло є вашим домом.

У віршах 4 і 5 сказано: "Бо ми, знаходячися в цьому наметі, зідхаємо під тягарем, бо не хочемо роздягтися, але одягтися, щоб смертне пожерлось життям. А Той, Хто на це саме й створив нас, то Бог, що й дав нам завдаток Духа". Тепер, чому Павло говорить нам про це, посилаючись на наше тіло? Навіщо про це говорити? Завдаток вашої спадщини, що відноситься до вашого тіла, включає в себе оживлення нашого смертного тіла; життя Ісуса, що відкрилося в нашому смертному тілі. Яким чином це вплине на вас? Чи зцілить це вас? Чи додасть вам енергії? Зміцнить вас?

Зараз ви не можете пред'явити повних прав на ваше повне воскресіння. "Я просто збираюся повірити Богу, що все моє тіло змінилося з тлінного на нетлінне". Ні, ви не можете заявити про це прямо зараз; це станеться пізніше. Біблія говорить: "Тоді збудеться слово написане". Що ви можете робити зараз, так це пред'явити свої права на завдаток. Ви можете заявляти ваші права на початки завдатку і отримати так звані "міні відродження", як їх називав мій "батько у вірі" Брат Хейгін. Що я маю на увазі? Ви можете мати невеликі "міні - воскресіння" Ви можете мати невеликі "міні-воскресіння" у ваших нирках, у вашому серці або у вашій печінці, або невеликі воскресіння у вашій крові, і у вашій імунній системі. Святий Дух уже там. Він Той, хто одного разу воскресить ваше тіло з мертвих. Чому Він не міг просто простягнути руку і злегка торкнутися вашої легені? Чому Він не міг доторкнутися до ваших залоз? Чому Він не міг торкнутися ваших кровоносних судин, серця, кісток, суглобів та нервів? Чому Він не може торкнутися їх й трохи зцілити?

Він сказав: "Це невеликий зразок того, що ви переживете повною мірою в майбутньому". Але цього достатньо, щоб підтримувати нас у цьому житті, зцілювати, зміцнювати і зберегти нас до закінчення нашого життєвого шляху.

Якщо ви вірите в воскресіння, у вас не повинно бути жодних проблем, щоб вірити в те, що було тут сказано. Якщо ви вірите, що Бог дійсно може змінити ваше тіло від смертного до безсмертного і від тлінного до нетлінного, у вас не повинно виникнути проблем з вірою, що він може його зцілити. Все це основна і необхідна частина одного і того ж процесу. Ви просто не можете претендувати на все це прямо зараз, але ви вже отримали завдаток. Нам потрібно більше думати про це.

Таким чином, це причина номер 12, що лежить в основі нашої впевненості в тому, що Воля Бога для всіх бути зціленими сьогодні. Ця причина ґрунтується на тому, що завдяки завдатку нашої спадщини, зачаткам, ми можемо відчутти присмак воскресіння.

Якщо ви коли-небудь пережили піднесення або будь-яке зцілення, тоді ви точно знаєте, про що я говорю. Я пам'ятаю часи, коли я був дуже втомленим і таким виснаженим, але в той самий час я знав, що робота не закінчена, і мені необхідно було зробити щось ще, щоб

здійснити роботу Царства Божого. Вам не треба штовхати себе, якщо немає на те важливої причини, тому що ваше тіло є смертним, але в певний час вам необхідно завершити розпочату справу. Потрібно йти далі. Були часи, коли я відчував, що я не можу робити певну роботу, просто було важко пересувати ноги, тоді Дух Святий сховався на мене і оживив мене, і я продовжував робити роботу і помазання сходило на мене. Я забував, що я був втомленим, я просто отримував здатність робити те, що мав. Що це? Це невеликий шматочок того, що нам обіцяно в майбутньому. Це зміцить вас, посилить вас, підтримає вас і зробить вас здатними виконати необхідну роботу.

У Посланні до Римлян 8:11 говориться: "Якщо ж Дух Того, Хто воскресив із мертвих Ісуса, живе у вас...", що тоді станеться? Павло в цьому Посланні говорить про той самий Святий Дух, Який був того ранку в гробниці. Це був Той самий Дух Святий, Який зійшов на холодне, тверде і мертве тіло Ісуса і змінив Його Тіло до такого стану, що Ісус був здатний увійти в це Тіло назад, і Він вийшов із гробу, і більше ніколи не вмирав. Той Самий Дух живе в вас день і ніч. Цей Дух живе в мені. Це той самий Святий Дух, який збирається воскресити й змінити це тіло. Він той же самий Святий Дух.

Якщо Він може зробити все, що ми перелічили, чому ж тоді Він не може дати нам невеличке відродження зараз і пізніше, тут і зараз, щоб допомогти нам пройти всі випробування і виконати нашу роботу? Він може, і Він це зробить. Це належить вам. Це ваш завдаток. "А коли живе в вас Дух Того, Хто воскресив Ісуса з мертвих, то Той, хто підняв Христа з мертвих, оживить і смертельні тіла ваші через Свого Духа, що живе в вас".

Глава 13: Вічне батьківство Бога

У Псалмі 103:11 говориться: "Бо як високо небо стоїть над землею, велика така Його милість до тих, хто боїться Його". Це великий прояв милосердя. "Як далекий від заходу схід..." Як далеко схід знаходиться від заходу? Якщо я піднімуся на літаку і почну летіти в західному напрямку і буду продовжувати летіти, коли я перестану летіти на захід? Насправді мені необхідно буде повністю розвернутися. Тому що щойно я почав летіти на захід, я продовжуватиму летіти тільки на захід. Це довгий шлях. Вірш 13: "Як жалусь батько дітей, так Господь пожалівся над тими, хто боїться Його". Господь милостивий до нас, і Він дивиться на нас. Він добрий і співчутливий по відношенню до нас, так само як добрий і співчутливий Батько по відношенню до дитини, яку Він любить. Усе добре батьківство бере свій початок від Бога, який є Великим Батьком.

Причина 13, яка лежить в основі нашої впевненості, яка полягає в тому, що воля Бога для всіх бути зціленими, це вічне Батьківство Бога.

У Посланні до Ефесян 3:14-15 говориться: "Для того схилию коліна свої перед Отцем, що від Нього має ймення кожен рід на небі й на землі". Мені подобається, як звучить Отець і ймення.

Церква не повинна бути холодною установою. Це сім'я, і тому, коли ми перебуваємо в церкві, необхідно, щоб ми відчували себе як у сім'ї. Вічна сім'я, яка об'єднує вірян з різним минулим, з усіх народів і різних расових приналежностей, різних історій і мов. Якщо ви віруючі, то ми всі є братами і сестрами. Кожен, хто народився в родині Бога, є частиною вічної сім'ї Бога. Тому нам найважливіше приділяти увагу нашим взаєминам, бо нам доведеться жити одне з одним у вічності. Ми могли б також перестати думати про власну важність і могли б пробачити один одному зараз, тому що будемо разом вічність. Особливо, якщо ми не знаємо про те, чи буде людина, з якою у нас виникли проблеми, поруч із нами на небесах. Це буде дійсно Божий шлях. Нам необхідно знати, що Він любить цю людину так само, як Він любить нас. Не має значення, яким чином люди поводитися, або що вони зробили. Бог милостивий.

Одна з найдивовижніших особливостей Бога для мене — це те, Ким Він є, Його характер, Його здібності, Його терпіння, яке є складовою Його любові. Я маю на увазі те, що, коли наше терпіння повністю закінчилося, і ви вже "готові когось задушити", і вже перенесли все, що могли перенести, то Його терпіння тільки-но ледь-ледь розпочалося. Вам необхідно радіти тому, що Бог має такий характер, тому що Він так само ставиться і до вас, і до мене. Біблія говорить, що Він повільний на гнів, великий на милість, довготерпеливий, добрий, і готовий пробачити (Псалом 102:8, Псалом 144:8, Книга Пророка Йоїла 2:13). Він дивиться за всіма Своїми дітьми як Батько дивиться за своєю дитиною, тому що ми для Нього — Його діти. Ми — Його діти, і Він — наш Батько.

Пророкуючи про прихід Нового Заповіту, вони знали Бога, як Бога Всемогутнього, Творця Небес і Землі, і вони постійно зверталися до Нього, як Його слуги. Вони знали Його як Бога, Творця і Суддю.

Але в Посланні до Галатів 3:29 він каже: "А коли ви Христові, то ви Авраамове насіння й за обітницею спадкоємці", кажучи про нас, язичників, про тих, хто навіть не може відстежити, ким були наші праотці.

Розумієте, расизм — невігласна річ, тому що люди не знають, ким вони є насправді. Вони ненавидять когось через їхній колір шкіри, а врешті-решт виявляється, що вони ненавидять самих себе. Вони, можливо, самі на 30% належать до тієї ж самої раси, яку вони ненавидять, і їм не вистачає здорового глузду це зрозуміти.

Що таке колір обличчя або тон шкіри? Колір шкіри не робить людину кращою, так само як не роблять людину кращою або гіршою її колір волосся або очей. Є хороші білі люди і жалюгідні білі люди. Є хороші чорні люди і жалюгідні чорні люди. Але погані чорні й погані білі люди можуть прийняти порятунок і стати хорошими, правильно? Я хочу сказати, що наші раси настільки змішані, що насправді складно сказати до якої ми належимо. Важливим фактом є те, що після того, як ми приймаємо порятунок, наше генеалогічне дерево легко відстежити. Я народжений від Бога. Хто твій Батько? Бог. Який в Нього колір шкіри? Кольору вогню. Він усіх кольорів вогню! — Я думаю це буде майже кожен колір. Ви коли-небудь дивилися на вогонь? Вогонь переливається всіма кольорами, чи не так? Мій Батько кольору вогню!

Якщо ви є християнином, усяке поняття про расизм має повністю залишити вас, тому що через віру в Ісуса ви є насінням Авраама. Авраам — наш батько віри. Усі ми незалежно від того, якою мовою говоримо, який маємо колір шкіри, або яким є наше минуле — ми всі однакові, і ми є співспадкоємцями Ісуса.

У Посланні до Галатів 4:1 говориться: "Тож кажу я: поки спадкоємець дитина, він нічим від раба не різниться, хоч він пан над усім, але під опікунами та керівниками знаходиться він аж до часу, що визначив батько. Так і ми, поки дітьми були, то були поневолені стихіями світу".

Розумієте, доти, доки ми ростемо й розвиваємося духовно, буде багато того, що ми не знатимемо, а отже, не знатимемо, як діяти або отримувати задоволення. Наприклад, атлети, особливо ті, хто професійно займається спортом і досяг високих результатів у таких галузях, як баскетбол, бейсбол або футбол, раніше в дитинстві, не могли грати так, як зараз. Вони не могли так грати, коли їм було п'ять, а то й десять років. Але вони росли, розвивалися, і досягли свого повного фізичного розвитку, і тепер вони можуть досягати спортивних результатів, які раніше вони навіть не могли собі уявити.

Теж саме є істинним і стосовно фізичного розвитку. Коли ми ростемо, ми матимемо здатність діяти в галузях, про які ми навіть не мали уявлення. Бог відкриє нам нові аспекти духовного світу. Є деякі речі, які ви просто не можете пояснити трирічним дітям. Вони просто не зрозуміють, якщо ви їм кажете. Вони повинні подорослішати.

Далі він сказав у вірші 6: "А що ви сини, Бог послав у ваші серця Духа Сина Свого, що викликує: Авва, Отче". У Посланні до Римлян Біблія говорить нам, що ми прийняли Духа усиновлення, яким кличемо: 'Авва, Отче!' (8:15). Авва — одне з перших слів, які вимовляє

дитина. Сьогодні ми, напевно, подумаємо: "Дада". Тому залежно від мови, це буде одне з перших слів, яке б вимовила дитина. І Дух Божий є таким Духом. Дух Святий є Духом усиновлення. Він є таким Духом, який допомагає вам відчувати, що ви належите до сім'ї, і ви побачите, де Дух Святий справді себе проявляє, і не почуватиметеся вилученим. Ви будете відчувати прийняття, особливо, якщо ви підкорите себе Йому.

Але якщо ви хочете бути непокірними, ви залишитеся на самоті і будете самотні, тому що про це говорить нам Писання. Псаломспівець каже, що Бог самотніх вводить у дім, поміщає їх у сім'ю (Псалом 67:6). Непокірні люди залишатимуться самотніми, і це не зміниться доти, доки вони самі не зміняться. Непокірні люди — це люди, які не слухають, яким ніхто і нічого не може сказати. Для них ніколи нічого не буває достатньо хорошим. Вони ніколи не можуть знайти відповідну церкву. У кожній церкві занадто багато лицемірів, і ці церкви не надто духовні. "Вони і це роблять неправильно. І цього вони не роблять." Вони шукають досконалу церкву, і, якщо вони коли-небудь знайдуть таку, вони зіпсують її, якщо стануть її частиною.

Церкви складаються з людей. Ви не знайдете церкви, де ніхто ніколи не робить помилок. Крім того, це не той шлях, яким необхідно шукати церкву — судити церкви, щоб побачити, чи збираєтеся ви поставити на них свою печатку схвалення. Глава Церкви направить вас в одну з них, і там будуть якісь речі, які вам сподобаються, а можливо й ні. Але якщо Він є вашим Господом, вам необхідно переносити майбутні труднощі, і, будучи "гарним воїном", вчасно займати свою посаду і виконувати доручені вам обов'язки, та служити своєму Господу.

На сьогоднішній день занадто багато слабких, необізнаних людей у тілі Христовому, і вони постійно змінюють місця і рішення. Вони ніколи ні за що не чіпляються і ніколи нічого не доводять до кінця, тому що вони все ще діти, навіть після 40 років перебування християнами. Вони ніколи не подорослішають. Для того, щоб зростати духовно, необхідно прив'язати себе до певного служіння і зберігати вірність. Вам необхідно знати і робити те, що вам наказано і те, на що у вас є помазання. Йти туди, куди ви послані, і залишатися там, де маєте.

У 6-му вірші він каже: "А що ви сини, Бог послав у ваші серця Духа Сина Свого, що викликає: Авва. Отче". Потім у 7-му вірші він каже, що ми вже не просто слуги. "Тому ти вже не раб, але син. А як син, то й спадкоємець Божий через Христа". Ви не просто слуги Божі — ви Його сини.

Ісус — мій Господь, але Він також мій Брат. Я не знаю, чи розуміємо ми, наскільки це важливо. У нас є друзі на керівних посадах. Ми декого знаємо. Я пам'ятаю людей, які піднімали на мене очі й запитували: "Ви *Когось* знаєте?"

Я відповідав: "Так. Я Декого *знаю*."

Вони думають, що я говорю про людину, яка сидить десь за столом. А я говорю про когось, хто сидить по праву руку від Великого Бога. І Він є Цар Царів і Господь Господніх. Він є все, і Він — мій Брат. Він — ваш Брат.

Пам'ятаєте, як у Писанні люди обурювалися на Ісуса, за те, що Він називав Бога своїм Отцем? Вони говорили Йому: "Ти Людина, і ти робиш Себе рівним Богові, називаючи Себе Його Сином?" О, це зводило їх з розуму.

Релігія ставить таку заяву під сумнів, і релігія тримає Бога якомога вище, а вас — якомога нижче. Релігія говорить, що люди — маленькі безглузді черв'яки, а Бог Всемогутній, і Він надто Славний, щоб навіть торкатися Вас. Тому всі ці релігії включають у себе всі різні типи релігійних робіт, і більшість релігійних учителів скажуть вам, що ви навіть не можете самі прийти до Бога, вам необхідно знайти інших людей. Але це брехня. Біблія говорить: "Один бо є Бог, і один Посередник між Богом та людьми, людина Христос Ісус" (Перше Послання до Тимофія 2:5). Є тільки одна людина, через яку вам необхідно пройти, щоб прийти до Бога, і Він є Вашим Братом. І Він називає вас Своїм Братом.

Коли Ісус воскрес із мертвих, що Він сказав учням? Деякі з жінок побачили Його поруч із гробницею, одразу ж після того, як Він вийшов із неї. Його тіло лежало там холодне і задубіле. Слава Божа зійшла в гробницю, і Його Дух повернувся, і Він піднявся в Своєму тілі. Жінки побачили його лише через кілька хвилин після того, як це сталося. Вони впали і збиралися обійняти його, але він сказав: "Не торкайся Мене. Бо Я ще не зійшов до Отця Мого" (Євангеліє від Івана 20:17) (Іоанна, глава 20, вірш 17). У цей час Ісус був на порозі того моменту, коли Він мав почати діяти у Своєму Покликанні Первосвященика, що століттями був представлений на сторінках Старого Завіту.

Щорічно Первосвященик повинен був омити себе і одягнути спеціальний одяг. Він мав увійти у Святе Святих після жертвоприношень і мав принести кров, вилити її перед Богом, покропити кров'ю тварин, яка ніколи не могла змити гріхи. Кров невинних тварин могла покрити гріхи на період ще одного року, і потім Священик повинен був зробити це знову.

Але в цей день Агнець Божий без плями і пороку воскрес із мертвих. Послання до Євреїв 9:12 говорить нам, що Він увійшов у Святе святих зі Своєю Власною кров'ю, щоб отримати вічне спокутування за нас, щоб більше не робити інших приношень. І тепер немає більше жертви за гріх, і більше ніколи не буде, і що вам нема потреби щось робити, щоб хоч якось відплатити за ці гріхи.

Служіть Богу і робіть добрі справи, тому що ви любите людей, а не тому, що ви намагаєтеся заплатити за ваші гріхи. Покаяння немає в Біблії. Спроба заплатити за гріх є образливою для Бога. Коли ми намагаємося заплатити за гріх, то ми діємо так, ніби Крові Ісуса Христа недостатньо. Це все серйозно.

Що ще Він їм сказав? Вони стояли, дивлячись на Ісуса і готові були обійняти Його. Вони були вражені. Коли вони востаннє бачили Його, Він був мертвий. Вони кажуть: "Учителю сій..." Але Він сказав: "Не торкайся до Мене. Не торкайся до Мене. Бо Я ще не зійшов до Отця. Але йди до братів Моїх та їм розповіж: Я йду до Свого Отця й Отця вашого, і до Бога Мого й Бога вашого". Слава Богу! Для нас з вами був прокладений шлях, щоб сміливо постати перед самим престолом благодаті, і щоб Бог був нашим Батьком, і щоб ми були його синами, і щоб ми називали Ісуса нашим старшим Братом, і щоб він визнав нас сім'єю.

Скажіть вголос:

**Бог — мій Отець.
Я — Його син.
Ми — Його сім'я.
Він — мій Отець навічно.
Ми — Його сім'я навічно.**

Це те, чого шукають люди, коли приєднуються до різного типу угруповань. Вони говорять про сім'ю, але справжньої любові там немає. У всесвіті є лише одна сім'я, де хтось любив вас, помер за вас, пролив за вас свою кров і пожертвував собою духом, душею і тілом, щоб ви могли жити: це сім'я Божа. Усі ми тепер маємо цю любов, яка вилілася в серця наші, і тепер і ми своєю чергою повинні чинити так само, як Він. Ми повинні бути готові покласти своє життя за нашого брата, і це не просто розмови.

Він сказав: "Ви більше не просто служителі, ви сини, і з цієї ж самої причини ви співспадкоємці Бога." Ми знаємо з Послання до Римлян, що ми — спадкоємці Ісуса.

Ви можете запитати, яким чином усе те, про що ми тут говоримо, стосується зцілення. Добре, насправді, все.

У Євангелії від Матвія 7:7 говориться: "Просіть" і що тоді станеться? *Несповідимі шляхи Господні ... Ви ніколи не можете передбачити, що Господь зробить."*

Що якщо я запитаю Господа про що-небудь? Деякі люди скажуть: "Шляхи Господні несповідимі, тому що Бог знає все краще за нас, і іноді Він відповідає "Так", і іноді "Ні". А в інших випадках: "Зачекайте". Яке місце Писання говорить нам про це? Який вірш? Звичайно, мільйони вірять у ці висловлювання. Мільйони почали б битися з вами через це.

Але Писання дає нам правильну відповідь, виділену червоними літерами. Це слова Ісуса. Червоні літери перевершують людське невігластво. Червоні літери підкреслюють релігійну плутанину.

Писання говорить: "Просіть, і дано буде вам; шукайте, і знайдете". Ісус сказав це. "Стукайте і відчинять вам". Ісус говорить ці слова, і вони написані червоними літерами. "Бо кожен, хто просить, отримує" (Євангелія від Матвія 7:7-8). Це не релігія. Це не те, що говорять багато людей. "Бо кожен, хто просить, отримує". Цікаво, що Ісус мав на увазі?

Один мій друг, викладав Євангеліє і звернув увагу на вірш, в якому говориться: "Він зцілив їх усіх". Якщо ви займаєтеся вивченням Євангелія, то ви знайдете цю фразу кілька разів. "І пішла за Ним безліч народу" і далі написано: "і Він зцілив їх усіх" (Євангелія від Матвія 12:15).

Він хотів дізнатися, що Ісус мав на увазі, коли сказав це, і мій друг почав проводити етимологічні дослідження цього слова. Він шукав слова на івриті, грецькою, халдейською, арамейською мовами і провів велике дослідження. Я хотів дізнатися, що ж він знайшов у результаті своїх досліджень.

Він з'ясував, що слово, перекладене з давньоєврейської, грецької і дуже схожого на халдейську і арамейську мови, насправді означає "весь" англійською.

Добре! Я так думав з самого початку. "Він зцілив їх усіх", — кожного, хто прийшов і запитав Його про зцілення. Що ж тоді означають слова: "Кожен, хто просить, отримує. І той, хто шукає, знаходить, і тому, хто стукає, відчиняють".

Нам просто потрібно вірити в те, що написано в Писанні. Нам необхідно вірити, що кожного разу, щойно ми звертаємося до Ісуса, Він нам відповідає. Нам необхідно вірити в те, що Він говорить, що якщо ми наблизимося до Бога, Він наблизиться до нас. Якщо ми щиро попросимо Його, Він нам відповість. Якщо ми будемо шукати Його, Він відкриє Себе нам.

Наше очікування — віра, на підставі якої Він може здійснити дію. Ми не можемо сказати Ісусу: "Добре. Хто знає. Я вимовлю купу молитов і буду сподіватися, що одна з них спрацює. Ніколи не знаєш напевно". Ні. Це не віра. Це сумнів, і Біблія говорить нам, що людина, яка сумнівається є людиною з двоюрими думками, і вона ніколи нічого не отримає (Послання Якова 1:6-8). Вам необхідно заспокоїтися й зрозуміти: Ісус сказав все, як є, і Він сказав нам істину. Це правильно. Він сказав: "Просіть і отримаєте. Бо кожен, хто просить, отримує". Він також поставив запитання: "Чи ж то серед вас є людина, що подасть своєму синові каменя, коли хліба проситиме він?" (Євангелія від Матвія 7:9). Ісус ставить нам це запитання. Ось людина, він батько, тато хлопчика, який просить його дати йому хліба. Чи дасть батько йому камінь?

"Тато, я голодний. Можна мені трохи хліба?"

"Підійди, синку. Ось камінь. Він зробить з тебе чоловіка. Тримай".

"Так, але, татко, я голодний. Я хотів би трохи хліба."

"Камінь! Ось що ти отримуєш. Камінь".

"Так, але я хочу хліба".

"Так, але я знаю краще. Я знаю, ти голодний, і ти думаєш, що хочеш трохи хліба, але я краще за тебе знаю, що тобі потрібно. Тобі потрібен камінь".

Чому Ісус сказав це? Тому що існує все ще стільки неосвічених людей, які намагаються сказати, що нам не вистачає розуму зрозуміти, що нам потрібен хліб, коли ми голодні і бажаємо хліба. Є люди з певною освітою, які кажуть іншим, що Бог іноді може дати вам камінь, і ви не повинні знати відповідь на те, чому Він це робить. Але якщо ви отримали камінь, вам просто потрібно приготувати рагу. Знайти найкращий шлях використати те, що в тебе є, тому що Бог у Своєму Суверенному рішенні та безмежному розумінні прийняв рішення дати тобі камінь. Всі знали і думали, що ти хотів хліба, але Бог знає краще.

Мільйони християн вірять, що Бог іноді може дати тобі каміння, і в них є такі всілякі висловлювання. "Іноді Бог може дати тобі лимони, щоб ти зробив лимонад". Це не Святе Письмо. В ньому немає жодного вірша про приготування лимонаду. Або ще вони кажуть: "Іншого разу ви молитесь про те, щоб Бог послав вам гроші для сплати рахунків, і Бог може дати вам більше рахунків, бо Він вирішив вас чогось навчити." Ні. Якщо син запитує свого батька, щоб той дав йому хліба, бо він голодний і потребує хліба, чи дасть добрий батько своєму синові камінь? Ні!

У вірші 10 сказано: "Або коли риби проситиме, то подасть йому гадину?" Батько каже: "Ні, хлопче, змія — це те що тобі треба. Я знаю, що ти любиш рибу, і знаю, що ти голодний і хотів би поїсти риби, але я — твій батько. І я знаю, що насправді тобі потрібна змія. Тож ось тобі, хлопче, змія. Вона зробить з тебе чоловіка".

Звісно, це дуже смішно, але релігія говорить безлічі християн, що Бог дає нам каміння, і Він дає нам змії, і ми не знаємо, чому Він це робить, але крок за кроком ми зрозуміємо чому, якщо спочатку не помремо. Я маю на увазі, що їсти каміння і змії — жорстокий підхід. І найімовірніше ви так довго не протягнете і в результаті нічому не навчитесь.

Це було б смішно, якби не було так сумно. Є все ще мільйони християн, які їдять щабінь, переживають проблему за проблемою, щось їх жалить, кусає, і завдає їм болю, у них пил і щабінь у роті, а їхні проповідники продовжують говорити їм: "Бог, —це той, хто дав вам це". У них у роті пил і щабінь, а їхні проповідники кажуть їм: "Бог дав вам це. Просто будьте сильними і їжте свій щабінь. Просто будьте сильними і вдячними за свою змію".

Людям так кажуть, але Ісус ніколи не говорив нічого подібного. Він навчав нас, говорячи про природну людину та її природного сина. Якщо син попросить у нього хліба, чи дасть він йому камінь? Ні. Якщо він попросить у нього рибу, чи дасть він йому змію? Ні.

Вірш 11 продовжується: "Тож як ви, будши злі, потрапите добрі дари своїм дітям давати, скільки ж більше Отець ваш Небесний подасть добра тим, хто проситиме в Нього!"

Поговоримо відверто. Якщо ви попросите зцілення, чи дасть Бог вам рак? Біблія говорить нам у Книзі Дій 10:38: "Як помазав Його Святим Духом і силою Бог. І ходив Він, добро чинячи..." Що є благом зцілення чи хвороба? Хвороба не є благом.

Дехто може сказати: "Гаразд, можливо хвороба — це свого роду благословення". Ні, це не приховане благословення. Це крадіжка. Хвороба забирає в вас життя. Забирає сім'ю. Гроші. Вона руйнує все у вашому тілі. Вона вас вбиває. Це не приховане благословення. Це прокляття, це камінь, це змія, і ваш Отець не дав вам цього, і ви не повинні це терпіти. Ви можете взяти хліб, ви можете взяти рибу.

Якщо у сина хороший батько, і він у нього щось попросить, якщо у батька це є, що станеться? Його син піде за хлібом, правда? А його син збирається за рибою.

Ми впевнені, що Воля Бога для всіх бути зціленими, тому що Він — наш Батько, і Він — добрий Батько. Хороші батьки не завдають шкоди своїм дітям. Вони не ламають їхні руки.

Вони не заражають їх хворобами. Ви б ніколи не повірили через мільйони років, що батько прищепив би своїй дитині будь-яку смертельну хворобу, а потім, коли Його запитали: "Чому ви це зробили?" відповів би: "Ну, я просто хочу її чогось навчити".

Ви б ніколи не прийняли такого пояснення, але люди ходять до церкви й вірять в Бога, чи не так? Єдине місце, де люди вірять, що такий підхід можливий — це церква.

Чи є Він гіршим Отцем, ніж наші природні батьки.? Ні, Він краще! Він добрий Бог, наділений зціленням і забезпеченням.

Скажіть вголос:

Якщо ми знаємо, як давати добрі даяння нашим дітям, то тим більше

Отець наш Небесний дасть блага?

Зцілення — це добрий дар. Процвітання і добробут - це добрий дар.

Мир — це добрий дар.

Захист — це добрий дар.

**Тим більше Отець наш Небесний дасть
благі дари тим, хто просить у Нього?**

Глава 14: Зцілення — Хліб Дітей.

У Євангелії від Матвія 15 ми читаємо історію про жінку Хананеянку, дочка якої зазнала страждань і була хвора. У вірші 21 сказано: "І, вийшовши звідти, Ісус відійшов у землі тирські й сидонські. І ось жінка одна хананеянка, із тих околиць прийшовши, заголосила до Нього й сказала: Змилуйся надо мною, Господи, Сину Давидів, демон тяжко дочку мою мучить! А Він їй не казав ані слова. Тоді учні Його, підійшовши, благали Його та казали: Відпусти її, бо кричить услід за нами! А Він відповів і сказав: Я посланий тільки до овечок загинулих дому Ізраїлевого... А вона, підійшовши, уклонилаь Йому та й сказала: Господи, допоможи мені! А Він відповів і сказав: Не годиться взяти хліб у дітей, і кинути щенятам..."

Причина № 14, яка лежить в основі нашої впевненості в тому, що Воля Бога для всіх бути зціленими сьогодні, тому що зцілення — хліб дітей. Отже, у Божому забезпеченні для нас є хліб.

Зараз у вас може виникнути багато запитань, чому Ісус вчинив таким чином по відношенню до жінки. Я не буду надто заглиблюватися і займати ваш час з приводу того, наскільки мало я бачив з цього питання, але сенс того, що сталося, полягає в тому, що Ісус використовував запозичену фразеологію. Жінка не збиралася приймати єврейську віру або не збиралася стати послідовницею Бога. Вона, можливо, чула від когось про зцілення і просто шукала можливості отримати зцілення для своєї дочки.

Існує безліч людей, які просто хочуть благословень, але вони не обов'язково хочуть Самого Бога. Вони не хочуть змін у своєму житті і не хочуть служити Богу; вони просто хочуть позбутися певних проблем, щоб знову повернутися до свого безбожного існування. Але насправді саме це і є проблемою.

Раніше я молився за людей, у яких не було часу для Бога і які не поводитися відповідним чином. Наприклад, я мав справу з однією парою, яка привела свою доньку, щоб вона могла прийняти зцілення. І я побачив під час молитви в Дусі, що вони ніби намагаються наблизитися до Бога рівно настільки, щоб отримати зцілення, і потім хотіли б повернутися до свого мирського життя і не відвідувати церкву, і мати справи з Богом. Насправді вони не хотіли жодних змін у їхньому житті.

Чи помітили ви знову і знову, що, якщо ви справді хочете отримати щось від Бога, коли ви насправді звертаєтесь до Нього і кажете: "Господи, мені терміново дещо потрібне. Не міг би Ти просто якнайшвидше це мені дати, тому що у мене сьогодні багато справ". А Він скаже: "Іди сюди, хлопче. Йди-но сюди. Сідай. Нам з тобою потрібно поговорити."

"Так, але Господи, мені необхідне зцілення, просто торкнися мене і зціли мене, щоб я міг піти далі, у мене занадто багато робити".

"Так. Йди-но сюди. Іди сюди і сідай".

Біблія говорить: "Вгамуйтеся та знайте, що Бог Я" (Псалом 46:10). Дуже часто якраз причина, через яку ви маєте всі ці проблеми, полягає в тому, що ви рухаєтесь життям надто швидко без Бога, і якраз унаслідок цього ви матимете лише більше проблем, якщо не зупинитесь і не змінитесь. Це не одне й те саме, що забігти, потім вибігти, сказати "Мені це потрібно, дай це мені!" і побігти далі. Ні. Насправді ви маєте справу з набагато більшою кількістю проблем, і Йому необхідно поговорити з вами про них.

Він питає: "Що ти будеш робити з тим, про що я говорив з тобою п'ять років тому?"

Ви кажете: "Ти хочеш про це поговорити?"

"Так. Коли ти збираєшся щось зробити?"

"Я просто хочу зцілитися. Ти можеш просто дарувати мені зцілення?"

Жінка в історії з Ісусом використовувала іншу фразеологію, але вона наполягала і поклонялася Йому, і просила: "Допоможи мені!"

І що ж Він сказав? "Неправильно брати хліб у дітей і кидати його собакам".

Що Ісус має на увазі, коли Він говорить про хліб дітей? Про що вона прийшла просити? Вона прийшла, тому що шукала можливості визволення і зцілення для своєї доньки, і позбавлення її від муки. Далі ми можемо бачити в цьому місці Писання, де говориться, що її дочка була зцілена. Чим називає Ісус те, що сталося з її дочкою? Він називає це хлібом дітей (Євангелія від Матвія 15:26).

Жінка була Серофенянка, Хананеянка, безбожною людиною. Вона не була послідовницею єврейської віри. Але сьогодні ми з вами є християнами. Ми — діти Бога, і для дітей у Бога є хліб! Що це за хліб? Це хліб звільнення від того, що мучить і робить хворим, і це зцілення того, що було пошкоджено. Звільнення, свобода, і зцілення називаються в Писанні "хлібом дітей".

Я радий, що там не було написано "дитячий десерт", або "дитячий пиріг", або "тістечко", тому що ми могли б подумати, що це щось особливе, що час від часу отримують лише кілька людей, якщо вони були ввічливі. Ні, це хліб дітей. Кожна людина повинна мати хліб. Хліб — основа будь-якої страви. Ви справді збираєтесь поводитися особливим чином, коли скажете: "Подайте мені будь ласка ось цей шматок хліба!" Ні. Кожен повинен мати можливість отримати хліб, і це те, що зрозуміла ця жінка. Кожен повинен отримати хліб, навіть якщо ти не є частиною сім'ї; і ця жінка не була в даний час частиною сім'ї. Ісус говорить у 26-му вірші: "Не годиться взяти хліб у дітей, і кинути щенятам".

Що вона відповіла? "Так, Господи! Але ж і щенята їдять ті кришки, що спадають зо столу їхніх панів".

Отже, це місце Писання говорить нам про дуже багато чого. Її дочка страшенно роздратована. У неї якісь неприємності. Але що вона каже? "Все що мені потрібно це

крихти. Якщо я тільки отримаю кілька хлібних крихт, то тоді ми зможемо отримати зцілення. Шматок цього хліба настільки могутній, тому єдине, що мені потрібно — ці крихти". Вона сказала: "Але ж і щенята їдять ті кришки? Що спадають зо столу їхніх панів. Собаки забирають їх. Можливо, я не частина сім'ї, але пси хапають ті крихти".

Я думаю, що на обличчі Ісуса з'явилася широка посмішка. Тоді відповів і сказав їй Ісус: "О жінко, твоя віра велика. Велика твоя віра. Нехай буде тобі, як ти хочеш". Слава Богу! Біблія каже, що її дочка була звільнена і зцілена тієї ж години.

Як ви думаєте, чи є ще на столі у Бога хліб? Хіба Ісус не сказав: "Не хлібом самим буде жити людина, але кожним словом, що походить із уст Божих"(Євангелія від Матвія 4:4). Це Його цілющий хліб.

У 23-му Псалмі Господь каже: "Господь то мій Пастир", *тому інколи я маю достаток, а інколи його не маю, тому що "иляхи Господні несповідимі... Ні. Він сказав: "Тому в недостатку не буду. На пасовиськах зелених оселить мене..."* Чи знаєте ви, чому вівці лягають спати на зелених пасовищах? Тому що їхній живіт наповнений травою. Інакше вони б продовжували б ходити і харчуватися. Якщо ви бачите, що вівця або корова спочивають серед білого дня посеред трави, чи знаєте ви, чому вони лежать? Вони лежать, бо їхній живіт наповнений, і вони не можуть більше їсти. Навколо них занадто багато трави, щоб усю її з'їсти.

На тихую воду мене запровадить.

Він душу мою відживляє, провадить мене ради Ймення Свого по стежках справедливості.

Коли я піду хоча б навіть долиною смертної темряви, то не буду боятися злого, бо Ти при мені, Твоє жезло й Твій посох вони мене втішать!

Ти передо мною трапезу зготовив при моїх ворогах...

Те, про що йдеться в цьому вірші, не може відбуватися на небесах, тому що там немає ніяких ворогів; все повинно відбуватись на землі. І Бог накриває стіл таким чудовим забезпеченням для Своїх дітей просто тут, посеред наповненої дияволом і прокляттям, гріхом і хворобами землі? Саме тут.

Ти передо мною трапезу зготовив при моїх ворогах, мою голову Ти намастив був оливою, моя чаша то надмір пиття.

Цікаво, чи є на столі хліб? Що, якщо син попросить хліба? Хіба хороший батько дав би йому камінь? Ні. Він дасть йому хліба. Що ми знаємо, згідно з Писанням, що є хлібом дітей? Зцілення і звільнення є хлібом дітей. Кожна дитина має право на цей хліб, але вам буде необхідно ігнорувати ворогів, чи не так? Вам необхідно буде ігнорувати симптоми і погані діагнози і підійти прямо до трапезного столу. Це все відбудеться в присутності ваших ворогів. Вони спробують відволікти вас, але не звертайте на них уваги і скажіть: "Передайте мені хлібі, будь ласка. Я візьму трохи хліба. Два шматочки". Ми не повинні задовольнятися хлібними крихтами, але для зцілення достатньо й їх. Ми можемо взяти

цілий шматок хліба або навіть два. "Я б хотів взяти два шматки хліба і трохи радості. І ще порцію спокою. Дякую Тобі."

Але вам необхідно дещо засвоїти. Ви не можете просто сидіти і співати пісні. Вам необхідно підійти до столу, з'їсти, простягнути вашу тарілку і потім попросити, і ви отримаєте. Шукайте і кажіть: "Я шукаю трохи хліба. Я прошу трохи хліба. Передайте мені хліба, будь ласка. Передай мені зцілення", і візьміть собі трохи зцілення. Візьміть собі забезпечення. Заявіть, що це тепер ваше, вірте, що ви отримали це і міцно тримайтеся за це своїм духом. Це належить вам, у вас є на це право. Зцілення є хлібом дітей.

Скажіть вголос:

**Зцілення є хлібом дітей.
Я є дитиною Царства Божого.
Хліб належить мені.
Зцілення належить мені.**

Глава 15: Милість Бога

Розглянемо Євангеліє від Марка, в якому йдеться про зцілення людини, тіло якої було повністю вкрите проказою. Марк додає в опис цієї ситуації такі факти, про які Лука не згадує; і для того, щоб отримати повну історичну картину, нам необхідно зібрати всі Євангелія разом.

В Євангелії від Марка 1:40 говориться: "І приходить до Нього проказений, благає Його, і на коліна впадає та й каже Йому: Коли хочеш, Ти можеш очистити мене". Отже, це те саме зцілення, про яке ми читаємо в Євангелії від Луки, але в даному випадку це Євангеліє від Марка.

Вірш 41 продовжується: "І змилосердився Він", — це те, на що я хотів, щоб ви звернули увагу. Лука так не говорив, але Марк сказав. "І змилосердився Він, простяг руку Свою, і доторкнувся до нього, та й каже йому: Хочу, будь чистий!"

У Євангелії від Луки ми тільки що прочитали, що Господь сказав "Хочу" і доторкнувся до нього. Але тут Марк каже, що Ісус змилосердився. Цікаво, чи рухає їм сьогодні все ще співчуття? Звичайно. Він ніколи не змінюється.

Отже, причина № 15, яка лежить в основі нашої впевненості в тому, що Воля Бога для нас бути зціленими сьогодні — це милість Бога.

Ми розглянемо кілька різних випадків і побачимо, як випадок за випадком, люди потребували зцілення або звільнення від будь-якого ярма або контролю, вони приходили до Ісуса і казали: "Господи! Помилуй, мене". Пам'ятаєте, як читали це? "Господи! Помилуй, мене!" (Євангелія від Матвія 15:22, від Марка 10:48, від Луки 16:24) Сліпі, кульгаві, глухі люди просили Ісуса, щоб Він помилював їх, і всі прохали у Нього про милість та зцілення.

Тепер зверніть вашу увагу на Друге Послання до Коринтян 1:3. Там сказано: "Благословенний Бог і Отець Господа нашого Ісуса Христа, Отець милосердя й Бог потіхи всілякої". Чи має Бог милість до нас більш ніж в одній галузі нашого життя? Безперечно.

Коли ми зазвичай думаємо про милість, ми думаємо про гріх і про те, як Бог проявив до нас милість і пробачив нас за наші гріхи, і ми дякуємо Йому за це. Але у Нього є милість і до інших аспектів нашого життя. Він проявляє милість, коли ми робимо дурні вчинки. У Нього є милість у вирішенні фінансових питань. Чи доводилося вам коли-небудь сподіватися на Його милість у вирішенні таких питань? Мені доводилося не раз покладатися на Нього у фінансових питаннях. Мені доводилося падати ниць і говорити: "Господи, прости мене. Ти намагався звернутися до мене та казав *не* робити того чи іншого. І я не послухався Тебе, і тепер я сам створив собі проблеми". Ви розумієте, про що я говорю? "Господи, я прошу Тебе про милість. Якби я послухався Тебе, я б не опинився в такому скрутному становищі".

Милість Бога.

Ніхто ніколи не потрапляв у фінансові халепи, слухаючи Бога. Жодна людина, сім'я, церква, служіння, місіонери ніколи не мали б фінансових проблем, якби вони слухали Бога. Якщо ви слухаєте Бога, ваші потреби задовольняються.

Нині багато християн вірять у різну плутанину в цих сферах. Є різні люди, які вірять, що якщо ти вирішив бути повністю слухняним Богові, тоді стережись, бо все пекло повернеться проти тебе. На чому ґрунтується така віра? Різні християни вірять: "Отже, якщо ти справді був слухняний Богові ... стережись". Я маю на увазі, що ваші фінанси будуть атаковані, ваше тіло буде атаковане, ваш шлюб буде атакований..." Іншими словами, те, що вони мають на увазі, чим більше ви будете слухняні Богу, тим більше будете прокляті. Тому що ми знаємо, що фінансові проблеми — це прокляття, проблеми зі здоров'ям — це прокляття, проблеми в сім'ї, всі ці проблеми — це прокляття. Вони кажуть: "Що більше я слухняний Богу, то більше проклятий я буду." Мільйони вірян вірять в це без розуміння того, що вони кажуть. Вони просто відчиняють двері для диявола і кажуть: "Так, я знаю, що це станеться, заходь. Я знаю, що це станеться..." Деякі люди намагаються бути подвійними і не повністю підкорятися Богу, щоб уникнути цього.

Це брехня! Чим більше ви підкоряєтеся Богу, тим більше задовольняються ваші потреби, тим більше вас оберігають і тим більше ви благословенні, а диявол не той, за кого себе видає. Він не може просто прийти у ваше життя і заподіяти вам шкоду. Він не може заподіяти вам шкоду, тільки тому що ви слухняні Богові? Ні, він не може. Звичайно, він би хотів би це зробити, але це неправда. У Приповістях 16:7 міститься істина: "Як дороги людини Господь уподобає, то й її ворогів Він замирює з нею".

Бог є Батько милостей. Він милосердний до ваших фінансів. Псалмоспівець каже: "Нерозумні страждали за грішну дорогу свою й за свої беззаконня" (Псалми 107:17), і інколи нам треба впасти ниць і сказати: "Я був дурнем". Але багато християн не хочуть цього робити; вони просто хочуть звинуватити в цьому диявола. Так буде легше для їхньої гордості. Наприклад, можливо, у вас усе летить коту під хвіст. Вони кажуть: "Кількість членів нашої церкви зменшився з 2000 до 20, і ми відстали зі сплатою наших рахунків, ми всі хворі й не можемо нічого робити. Ми все втрачаємо, тому що вирішили повністю бути слухняними Богу. Бог очищає нас, тому що ми стали на багато більше присвячені Йому, ніж звичайні християни. Те, що ми робимо, настільки життєво важливо для Царства Божого, що диявол зняв своїх демонів з інших людей і приставив їх до нас". Це так? Або може справа в чомусь іншому?

Люди вважають за краще говорити таким чином: "Я не чув Бога. Я зробив помилку. Я сказав, що Він сказав мені зробити це, але знаєте, я думаю, що насправді Він мені цього не казав". Розумієте, люди не хочуть цього говорити.

Ми з дружиною Філіс дійшли висновку, що нам досить важко говорити з людьми, коли вони впевнені, що "Бог сказав їм те чи інше. Тепер я знаю, що Він мені сказав!" Так, але те, що відбувається протягом двох останніх місяців, схоже на лихо, ви впевнені, що Бог вам це сказав? "Я знаю, що Він мені сказав!" Ну, це важко. Що ж тоді мені їм сказати? "Ні, Він цього не робив?" Я маю на увазі, що вони фактично зачинили двері.

Ми всі вчимося чути Бога і вміння бути веденими Духом Святим не приходять за місяць або два, або навіть за рік.

Як я вже згадав раніше, я був удостоєний привілею працювати разом із покійним Братом Кеннетом Хейгіном. Він ходив з Богом протягом 60 років, і його неодноразово відвідував Глава Церкви. Він особисто бачив і чув Ісуса. Але незважаючи на свій духовний досвід, він сказав: "Я відчуваю, що Господь сказав мені це, але я людина, і я можу помилитися. Ви самі судите в своєму серці, і якщо ці слова не мають свідчення у вашому дусі, не зважайте на них".

Тепер, якщо людина з таким досвідом так каже, чому тоді хтось іще, хто сповнився Духом два тижні тому, дивиться на іншого служителя, досвід якого на 25 років довший, і каже: "Я чув Бога і я знаю це! Бог сказав!" Так часто люди це роблять. Вони отримують уявлення про щось, дають йому власну інтерпретацію, додають до цього власні думки, а потім кажуть: "Бог сказав це", коли насправді Він цього ніколи не робив. Вони щось відчули і думали про це, і сказали ці слова, і тепер вони знаходять себе за тисячу миль від того, що Бог насправді їм сказав.

Іноді ви можете відчути правильну річ і припустити, що вона має інше значення, що є неправильним.

Одного разу до мене прийшов чоловік і сказав: "Я не згоден з тим, що ви сказали під час проповіді".

Я відповів: "Я не думаю, що я сказав це."

"Так, ви це сказали. Я був там. Я чув, як ви це сказали".

Я сказав: "Я так не думаю".

"Я знаю, що ви це зробили!"

Я відповів: "Я не думаю, що я це сказав, але у нас є записи. Візьміть касету".

"Добре". "Я знаю, що ви це сказали".

Коли я побачив його наступного дня, я запитав: "Ви прослухали касету?"

"Так".

Я сказав: "Ну, що я такого сказав? Хіба я це сказав?"

Він відповів: "Ну, це не точно те, що ви сказали, але це те, що ви мали на увазі".

Що ж, є люди, які так ставляться до Бога. Що Він сказав? "Ну, це те, що Він *мав на увазі*".

Милість Бога.

Коли людина має таку високу впевненість у тому, що Бог їй сказав, зазвичай це є свідченням незрілості та гордості. Ми всі ростемо, навчаючись тому, як чути від Господа.

Якщо раптом ситуація погіршилась, і ви місяць за місяцем не можете її змінити, вам краще визнати свою помилку. Ви не будете прокляті більше, якщо ви більш слухняні Богові. Це неправда. "Як захочете ви та послухаетесь..." *все некло повстане проти вас. Ви підете на дно, чоловіче!*" Ні! Це не те, що написано в Біблії. Це забобони. "Як захочете ви та послухаетесь, то будете добра землі споживати". Бог захистить вас. Він збереже вас. Він задовольнить ваші потреби. І чим більше ви будете Йому слухняні, тим більше Він здатний виконати Свою обіцянку.

Немає визначених Богом невдач, і ніхто не потрапляв у погану ситуацію, бо він був слухняний Богові. "Добре, я просто зробив те, що Бог сказав мені зробити." Ви впевнені, що Він сказав вам це зробити?

Можливо, ви помилилися. Можливо, ви просто нерозумно вчинили. Можливо, коли Бог намагався щось вам сказати, у вас була інша ідея, і ви просто зробили те, що хотіли, набули багато проблем і винні майже всім людям у місті, і маєте кредити, і все таке інше. Послухайте, це не кінець. Дехто може сказати: "Ну, ви зробили собі ліжко твердим, тепер вам належить так спати. Що посієш — те й пожнеш". Ні! Ні! Не забудьте про милість. Милість означає, що ви не отримуєте покарання і суду, які повинні були отримати, і милість означає, що ви отримуєте благовоління і благословення, на які ви не заслужили.

Незабаром після того, як ми з Філіс почали служити, у нас не було грошей, про які можна було б говорити, але ми почали платити десятину і сіяти, й згодом почали збирати врожай. Почали надходити якісь гроші, і ми просто витратили їх. Ми не дбали належним чином про наші податки й інші обов'язки. Ми були дурнями, тому за рік чи два у нас з'явилися проблеми. Зрештою у нас були заборгованості зі сплати податків, і ми просто перебивалися. Але ви чудово розумієте, що, коли вам необхідно мати справу з усіма поточними проблемами та ще наздоганяти старі, ви можете серйозно і дуже швидко відстати, і все тільки стане гірше. Ми дійшли до того, що кілька років тому заборгували тринадцять чи чотирнадцять тисяч доларів за несплачені податки.

Ми робили все, що повинні були робити, і врешті-решт зменшили наш борг до десяти тисяч доларів. Ми вірили Богу, і першим кроком до цього було смирення, молитва і покаяння. Ми могли б сказати, як це роблять багато людей: "Диявол нападає на нас тому, що ми так добре служимо Богу! Диявол просто нападає на нас! Він атакує мене і мої фінанси." Насправді він просто посміювався над нами, коли ми собі створили всі ці проблеми. Ми просто були дурнями і ні про що не думали. Тому ми були там, де були.

Але ми покаялися. "Покаялися" означає, що ми визнали своє невігластво, свою дурість і те, і те, чому ми припустилися помилок. Дякувати Богу за те, що Він такий милостивий. Ми сказали: "Господи, якби ми послухалися Тебе, ми б зараз не опинилися в такій ситуації. Але ми не послухалися і наробили дурниць, і Ти навіть знаєш це краще за нас і, тому ми каємося. Ми будемо краще до Тебе прислухатися. У майбутньому ми матимемо більше мудрості. Допоможи нам. Але, Господи, нам необхідна допомога зараз, і я знаю,

що не заслуговую на це, і ми не гідні цього, але ми покладаємося на Твою милість. Бог є Батьком милосердя більш ніж в одній сфері життя. "Господи, ми просимо Тебе про милість".

Так тривало кілька тижнів. Але одного разу ми були в іншому місті, і один служитель сказав мені, що він хотів би, щоб я погодився з ним щодо певної ситуації, яка склалася з його фінансами. Він розповів мені про ситуацію, що склалася з його податками, і я просто сказав: "Так, я знаю, про що ви говорите." Це все, що я сказав. "Так, я знаю, про що ви говорите".

Що ж, Господь зіткнувся з ним віч-на-віч, і наступного дня він запитав мене: "Ти заборгував податки?"

Я запитав: "Чому ти про це питаєш?" Це сталося до початку служіння.

Він сказав: "Ну, у мене є свої причини, чому я вас про це питаю."

Я сказав: "Ну... так".

Він сказав: "А скільки становить твоя заборгованість?"

Я сказав: "Ти справді хочеш знати? Тобі дійсно потрібно це знати?"

Він сказав: "Так, Господь звернувся до мене з цього приводу".

Я сказав: "Ну, ми винні 10 000 доларів".

Він подивився вниз. І сказав: "Добре". Ми надсилатимемо вам 1,000 доларів щомісяця, доти, доки всю суму не буде виплачено".

І вони це робили! Слава Богу!

У нас був ще один борг, який становив 5,000 доларів, і під час того ж самого тижня, люди, яким ми були винні дану суму грошей, зателефонували і сказали: "Забудьте про цей борг. Ми хочемо пожертвувати вам ці гроші". Ми не просили їх про це. Але вони сказали: "Забудь".

Таким чином, протягом тижня ми вирішили ситуацію щодо боргів і заборгованості з податків у розмірі 15,000, і це сталося не тому, що ми були дуже розумними або в нас було занадто багато віри. Як це відбулося? Це була милість Божа. Чи є у Бога милість до ваших фінансів, навіть якщо ви самі створили собі проблеми? Бог милостивий до прощення гріхів. Він милостивий до ваших фінансів. У Нього є милість до шлюбів і сімейних помилок.

Так багато проблем у взаєминах створені самими людьми, внаслідок того, що люди не стежать за тим, що говорять. Вони говорять і роблять егоїстичні вчинки, і просто шкодять

Милість Бога.

своїм власним стосункам. Інші люди створюють собі проблеми і відокремлюють себе від близьких і людей, які їх люблять. Але у Бога є милість і до всього цього теж. Навіть якщо ви створили безлад у своїх стосунках і зіпсували багато важливих стосунків, Він все одно може це виправити. Він може "склеїти" розділені частини.

Деякі люди можуть сперечатися: "Так, але ти не знаєш, що зробили ці люди". Так, і ви не знаєте про милість Бога, наскільки велика і наскільки сильною є милість Божа. "Але ти не знаєш, чоловіче. Минулого разу ми дійсно сильно посварилися." Неважливо. Якщо ви вірите Богу, ви можете отримати милість.

Ми це бачили. Ми бачили стосунки, які були повністю зруйновані, в яких люди не тільки більше *не любили* один одного, але й зневажали один одного. Вони не хотіли знаходитись в одній кімнаті. Але тепер вони обожають один одного. Яким чином можна перейти від презирства до обожнювання? Завдяки милості Бога. Ми це бачили. Немає нічого занадто пошкодженого, що не підлягає ремонту. Немає нічого настільки поганого, що Бог не міг би виправити. Вам необхідно мати віру в Його милість і визнати, що це будь-яке примирення відбулося не тому, що ви зробили все правильно, але завдяки милості Бога.

Бог також має цілющу милість, чи не так? В Євангелії від Матвія 9:27 розповідається про двох сліпих людей, які слідували за Ісусом. Зверніть увагу на те, що вони сказали. "Змилуйсь над нами, Сину Давидів". Чого вони хотіли? Вони хотіли, щоб у них відкрилися очі, чи не так? Вони хотіли, щоб їхні очі були зцілені, або, можливо, вони народилися з якоюсь вадою і хотіли творчого дива в своїх очах, але вони хотіли чудес зцілення. Чому вони просто прямо не запитали про це Ісуса? Чому Ісус не поправив їх і не сказав: "Чого ви хочете? Я думав, вам потрібне зцілення, чи не так? Чому ви просите мене про милість?"

Він ніколи їх не виправляв. Кожен, хто коли-небудь просив милості, отримував зцілення. Що це доводить? Зцілення є милість.

Друзі, це одна з найкращих благих новин, яку ви коли-небудь чули. Я не знаю, розумієте ви чи ні, але милість Бога не отримують за плату, не заробляють, і вона є незаслуженим даром. Це означає, що вам не потрібно заробляти або заслуговувати цей дар, тому що це милість. Він отримується завдяки благодаті, через віру. Милість дається також, як прощення гріха, і вона приймається так само, як спасіння. Можливість прийти до Бога на Небеса — це милість. Тому не має відношення до того, наскільки добре або погано ви себе поводити. Милість ґрунтується не на цьому.

Я знав людей, які дивилися на мене і казали: "Добре, ось та людина хороша. Чому б Богу не зцілити її?"

І я запитав їх: "Яке це має відношення до справи?"

"Ну, вони хороші люди". І що? Це все одно, що сказати, що ця людина була доброю, чому вона не може потрапити на небо, не вірячи в Ісуса? Тому що ніхто не може бути достатньо

хорошим для того, щоб врятуватися за допомогою власних зусиль. Ось чому Ісус повинен був прийти і заплатити цю ціну.

З тієї ж самої причини ви не можете бути достатньо хорошим, щоб бути гідним зцілення. Це те саме. Це милість. "Господи, я постараюся стати краще. Я постараюся виправитися, якщо Ти зцілиш мене". Це не така ситуація, в якій ви можете укласти угоду. Зцілення не продається. У вас немає нічого, що ви могли б запропонувати Богові. А якщо і так, ці речі недостатньо цінні. Ось чому вірш із Писання говорить: "Праведність наша немов поплямована місячним одіж" (Книга Пророка Ісаї 64:6). Люди іноді розповідають цей вірш, і це єдиний вірш, який вони знають. Ні, ви не можете жити у своїй праведності, ви повинні взяти Його праведність. Він дав нам Його праведність, Слава Богу, яка вже прийнята на Небесах, тому що нашої праведності ніколи не буде достатньо.

Тепер нам *необхідно* робити добрі справи. Ми отримаємо за них винагороду. Але це не так, коли ви отримуєте зцілення. І це не те, яким чином ви отримуєте прощення гріхів.

Вам також необхідно бути дуже уважним по відношенню до ситуацій, в яких будь-хто намагається купити зцілення. Коли я працював у Школі зцілення, навколо нас було багато різних людей, які були абсолютно недосвідченими щодо того, що відбувалося в Школі зцілення, і багато чого не розуміли. Такі люди могли підійти до мене, коли я був головним проповідником, і пропонувати багато грошей. У глибині душі я знав, що вони думали, що вони можуть купити зцілення, і я не міг прийняти ці гроші.

Ви пам'ятаєте, коли Симон запропонував гроші? Він сказав: "Дайте й мені таку владу, щоб той, на кого покладу свої руки, одержав би Духа Святого!" (Дії 8:19). І Петро відповів йому досить суворо, він сказав: "Ти не можеш купити дари Божі."

Тому нам необхідно бути уважними щодо цього. Зцілення вже було спокутано і за нього вже заплачено. Прощення гріхів було вже спокутано і за нього заплачено. І не знайшлося нічого в усьому всесвіті, що було б достатньо цінним, для того щоб можна було заплатити за нього, тільки крім одного: "Крові Агнця!" І Він заплатив за наше зцілення. Він заплатив за це. Біблія каже: "Бо дорого куплені ви. Отож прославляйте Бога в тілі своєму та в дусі своєму, що Божі вони! (Перше послання до Коринтян 6:20).

Скажіть вголос:

**Я куплений і за мене заплачено. Моє зцілення куплено і за нього заплачено.
Мені не потрібно нічого робити, щоб заробити моє зцілення.**

За це зцілення вже повністю оплачено, і воно куплене. Це милість. Якби отримання зцілення ґрунтувалося на тому, наскільки кожен з нас добрий і гідний отримати зцілення, то ніхто і ніколи не зміг би зцілитися. Отже, це милість.

Іноді люди кажуть, що не заслуговують на зцілення. Це правильно! Хіба ви цього не знали? "Я все зіпсував. Я робив помилки, і я просто не заслуговую на зцілення". Так, правильно. Ось чому все відбувається за Його милістю. Милість означає, що ми не отримуємо осуд і покарання, на які ми заслуговуємо, і навпаки отримуєте добрі речі,

Милість Бога.

благословення, які ми не повинні були отримати. Це милість. Дякувати Богові за Його милість!

Усі маленькі діти християн вчаться використовувати це слово в досить ранньому віці, коли вони роблять щось неправильно і заслуговують на покарання. Вони одразу кажуть: "Помилуйте! Помилуйте!" Іноді вони не розуміють, що покарання, яке на них чекає, є милістю порівняно з тим, що вони повинні були отримати.

Сліпі сказали Ісусу: "Помилуй нас, сину Давидів", і що вони отримали? Вони отримали зцілення.

Господь, як і раніше, виявляє милість по відношенню до людей.

У Псалмах 86:15 сказано: "А Ти, Господи, Бог щедрий і милосердний, довготерпеливий і многомилостивий, і справедливий". У нього багато милосердя.

Люди не розуміють, коли кажуть, що, можливо, немає волі Бога, щоб вони зцілилися. Іншими словами вони кажуть, що, можливо, у Бога немає для них милості. Хіба це не те, що вони говорять? Ми довели, що зцілення — це милість, і збираємося доводити це й надалі. Неправильно говорити, що милість до когось може не бути Божою волею. Цього не може бути. "Він багатий милістю, - йдеться в Біблії, - до всіх, хто кличе до Нього", незалежно від того, що ви зробили.

Так багато людей у світі не вірять у це, і це мене засмучує, і я знаю це, тому що Дух Божий живе в мені. Господь сумує, коли каже людям: "Я пробачу вас. Я все виправлю. Ти можеш все забути і залишити все позаду. Ми рухаємося вперед. Я буду використовувати тебе. Я благословлю тебе. Я дам тобі благословення. Я зцілю тебе. Я задовольню твої потреби. Я витягну тебе з біди", і люди піднімають очі і кажуть: "Так, але Ти не знаєш, що я зробив, або наскільки поганою людиною був..." Він знає все. Він насправді знає те, чого ти не знаєш, наскільки погано було те, що ти зробив, і, незважаючи на це, Він каже тобі, що прощає тебе, і що в Нього є милість для тебе.

Чи не думаєте ви, як погано Петро почувався, коли Він стояв поруч із багаттям, де відрікся тричі від того, що Він навіть знав Господа? (Євангеліє від Івана 18:25-27). І він був тим, хто голосніше за всіх говорив: "Я помру за Тебе! Мені все одно! Я ніколи не зречуся Тебе!" (Євангеліє від Івана 13:37). Але коли той самий момент настав і тиск зріс, і його запитали: "Чи не один ти з них?", він відповів: "Ні, ні!"

"Ти маєш вигляд, як один із них. У тебе акцент, як у галілеянина."

"Ні, ні, я Його не знаю".

"Я бачив тебе, я знаю тебе..."

"Ні, я Його не знаю. Кажу вам, я Його не знаю." Він стояв там, прорікав прокляття і відрікся від Господа. Чи можете ви собі уявити, наскільки пригніченим він був, коли

півень проспівав, і він згадав, що Ісус сказав йому, в той момент, коли Петро заявив: "Я ніколи не зречуся Тебе. Якщо я помру з Тобою, то нехай буде так...". Біблія говорить, що він гірко плакав. Він плакав (Євангеліє від Луки 22:62).

У мене є підозри, що Петро думав, що це був кінець, і насправді є підстави, що, можливо, це було саме так. Коли Ісус воскрес із мертвих, Він сказав: "але йдіть, скажіть учням Моїм і Петру ..." (Євангеліє від Марка 16:7), як бачите Петра не було серед групи. Пам'ятаєте? Потім, після того як Ісус воскрес із мертвих, і вони ловили рибу, апостоли сиділи на березі річки, Ісус відвів Петра вбік. І сказав: "Петро". Він знає, що йому боляче. "Симоне, сину Йонин, чи ти любиш мене більше цих?" (Євангеліє від Івана 21:15).

Він сказав: «Так». Скільки разів Він його запитував? Він запитував його три рази. Петро тричі відмовляв йому.

Він знову запитав його. "Петро, ти любиш мене?"

Він сказав: "Так, так". Востаннє, коли вони розмовляли, і він сказав йому, що збирається відмовити йому, Петро був таким красномовним, таким непохитним, але цього разу, мабуть, він був трохи м'якшим. Він швидше за все думав: "Хм, я думаю, що я люблю Тебе. Що Ти про це думаєш?"

Але він сказав: "Так, Господи".

А потім Він втретє запитав: "Петро, ти мене любиш?"

Він сказав: "Так, Господи. Відаєш Ти, що кохаю Тебе!"

Ісус сказав: "Паси ягнята Мої!" (Івана 21:15). Що це означає? Це означає, що в Царстві Божому в Петра є робота. Що він частина Царства Божого. На день П'ятидесятниці, Дух Святий зійшов на учнів, і Петро встав. Він не соромився і не вагався, думаючи, що його залишили. Він встав і почав красномовно проповідувати. Цю історію розповідає нам Книга Дій. Тисячі прийняли спасіння і люди зцілювалися, торкаючись його тіні. Тепер Бог починає до цього звикати. І це все сталося після того, коли Петро проклинав і відрікався від Господа.

Я запевняю вас, що милість Бога триває вічно. Не має значення, що ви зробили. Не має значення, наскільки погано ви вчинили або щось зіпсували. Якщо ви готові покаятися, у вас є майбутнє, і це світле майбутнє. Ви все ще можете бути використані Богом. Так, ви можете! Не дозволяйте дияволу говорити вам нічого іншого.

Але якщо ви хочете займатися самобичуванням і говорити: "Я все зіпсував, і я знаю, що я не гідний. Навіть не намагайтеся зі мною говорити", тоді, все що вас тримає, це ваша впертість і гордість.

І це насправді набагато потворніше, ніж люди думають насправді. Люди кажуть, що крові Ісуса недостатньо, щоб повністю очистити і зробити нас святими, і праведними знову.

Вам усе ще необхідно продовжувати бити себе по голові та докласти до всього цього трохи роботи, щоб довести, наскільки серйозним був ваш гріх, і почувати себе так погано впродовж кількох років, щоб підтвердити це. Усе, що ви доводите своїми діями, — це невігластво й упертість, і те, що ви не вірите в те, що Бог вас пробачив. Якщо Бог вас пробачив, то Він вас пробачив. Ви або чисті, або ні, і якщо ви чисті, то немає потреби ходити з пониклою головою і надувати губи. "Мені так сумно, я все зіпсував, і я не можу продовжувати нормально жити." Послухайте, ми служимо Богу, який створив небеса і землю. Немає нічого, що Йому було б складно зробити, бо Він — наш Бог милостей. Він є Батько милостей.

В Євангелії від Матвія 14:14 говориться: "І, як вийшов Ісус, Він побачив багато народу..." Яка кількість людей може бути названа "народом"? У Писанні ми знаходимо місця, де народом були тисячі людей, але в даному місці Євангеліє говорить нам, що це був *народ*. "... і змилосердивсь над ними..." Слово "змилосердивсь" означає, що Ісус не просто пережив почуття жалю по відношенню до цих людей. Він "був зворушеним до глибини душі".

Любов Божа була перенесена в наші серця. Це не означає, що Божа любов вилася в наш кровоносний "насос". "Серце" означає ядро нашого єства. Любов Бога вилася в серця наші, і любов Бога повстала в Ісусі та спонукала Його вжити певних дій щодо хворих людей. Це спонукало Його вжити заходів щодо їхніх болів і їхніх слабкостей. Отже, Він "змилосердивсь над ними", і який був результат? "Він їхніх слабих уздоровив", не *частину* хворих і не *кілька* хворих, але *велику* кількість хворих людей.

Розумієте, серед тисяч людей і тисяч хворих повинні бути люди, які цього не заслуговують. Я маю на увазі зібрання з кількох тисяч людей, які приходили до Ісуса і не приходили в церкву. Вони приходили туди, куди могли прийти всі інші люди. У Писанні є приклади, коли повії та блудниці омивали ноги Ісуса. Серед людей, які приходили до Ісуса, були збирачі податків і грішники. Ісус і його учні проводили зібрання у відкритих місцях поза містом і на вуличних площах, куди могли йти безхатки й шахраї. Скільки з них були зцілені? Якщо ми розглянемо інші місця з Писання, то в цих місцях говориться наступне. "І Він зцілив їх усіх".

Як ви думаєте, чи не було серед цих людей якоїсь по-справжньому злої людини? Якоїсь дуже грішної людини, яка не заслуговувала на зцілення? Ніколи не йшлося про те, щоб чогось заслужити. Ніколи не йшлося про те, щоб хтось чогось заслуговував. Любов Бога — це те, що зцілювало людей, Його милість. Це не був час, коли люди приходили, щоб отримати плату. Приходь і ми подивимося наскільки хорошим ти був. Приходь, і ми подивимося, чи ти гідний зцілення. Ні, милість Божа зцілила їх усіх. П'яниць, наркоманів, повій, убивць, гвалтівників, і всіх їх було зцілено під час цих зібрань.

Сумно, що люди не приходять до церкви, тому що думають: "Ну, я недостатньо хороший, щоб ходити до церкви." Саме тому вони й повинні там бути. Ніхто з нас не є достатньо хорошим, щоб бути в церкві, окрім Його Благодаті та Його милості. Він зробив нас невинними. І ми приймаємо від Бога не на підставі того, що ми робимо, а на підставі нашої в Нього віри.

Тому, коли диявол приходить, бреше вам і каже: "Ну, якби ти зробив усе правильно, тоді б ти міг отримати зцілення." "Добре, якби ти достатньо знав...", а також "Ти не повністю був слухняний Богові", і "Ти відчинив двері...", і "Ти все зіпсував", і "Ти вчинив невігласно", і "Ти не послухався", дякуйте Богові за Його милість. Милість покриває всіх нас. Милість спокутує всіх нас.

Скажіть вголос:

**У мене є віра в милість Бога.
Я вірю в милість Божу.**

Ми впевнені в тому, що Воля Бога для всіх бути зціленими сьогодні завдяки милості Бога. Ісус був рухомий співчуттям і зціляв людей. Це відбувається і сьогодні. Раніше люди просили про милість Божу й кожен раз отримували зцілення. І це відбувається і сьогодні.

Тепер, коли ви приходите до Ісуса, щоб прийняти зцілення або будь-що інше, ви не приходите до Нього, кажучи: "Господи, я служив Тобі вірно, і я зробив усе, що Ти сказав мені зробити, тож Ти маєш дати мені зцілення". Ні! Навіть так не думайте, і більше того, не говоріть цього таким чином."

Незважаючи на те, що ми не гідні і не заслуговуємо на зцілення, Він заплатив за нього і запропонував нам його по благодаті, щоб ми прийняли його вірою. Це милість.

Те, що мені подобається в Біблії, це те, що Біблія є абсолютною істиною. Ніхто і нічого не намагається щось прикрасити або щось приховати, щоб мати кращий вигляд; все в цій Книзі так, як є. Це істина, і істина робить нас усіх вільними.

У Павла був помічник на ім'я Епафродит. Я буду називати його "Епі". У Посланні до Филип'ян 2:25 сказано: "Але я вважав за потрібне послати до вас брата Епафродита, свого співробітника та співбойовника, вашого апостола й служителя в потребі моїй". Павло називає цю людину братом, однополчанином і товаришем по праці. Ця людина-служитель, і він його посланник. Він був людиною, яка була послана Апостолу Павлу церквою, щоб допомагати йому.

У вірші 26 сказано: "Бо він побивався за вами всіма, і сумував через те, що ви чули, що він хворував. Бо смертельно він був хворував".

Деякі люди можуть сказати, що людина на службі в Павла була хвора і не просто хвора, але при смерті. Чому Павло не зцілив її? Павло ніколи не був Цілителем.

Іноді люди можуть припускати, що тільки тому, що вони вірять в зцілення і тому, що Бог використовує їх, щоб служити людям, це означає, що вони будуть автоматично зцілені до кінця їхнього життя. Звісно, служителям мають особливе помазання на те, щоб служити зціленням, але ми повинні приймати зцілення так само, як це роблять і всі інші, за допомогою віри. І якщо ви думаєте, що помазання принесе вам зцілення протягом усього вашого життя, ви можете таким чином створити собі проблеми.

Отже, Епафродит перебував у важкому стані. Але що сталося? Чи був це Павло, який мав таку дивовижну віру, і написав більшу частину Нового Заповіту, що завдяки апостольському помазанню він зцілив Епі? Ні. Чи одужав брат Епі, тому що у нього було так багато віри, і чи залишився Він живий? Ні.

Чи сам брат Епі завдяки своїй великій вірі поборов хворобу і залишився живим? Що сталося з братом Епі? "Змилювався Бог над ним". Тепер вам необхідно зрозуміти, що якщо ви завжди все робили абсолютно правильно, тоді вам немає необхідності в тому, щоб очікувати від Бога милості. Ви можете прожити без праведності. Але що означає сам факт того, що Павло сказав, що Бог змилювався над ним? Це означає, що Епі не отримав покарання, яке він мав би отримати, а отримав благословення у вигляді зцілення, яке він не мав би отримати. Чому? Як ви гадаєте, чи потребує людина, яка мандрує з Братом Павлом і яка допомагає Брату Павлу, чи потребує така людина милості, коли навколо неї стільки віри і одкровення? Ви знаєте відповідь! Ви ніколи не знайдете нікого, хто не перебуватиме в такому місці, де б він не потребував Божої милості.

Ніколи не думайте, що ви можете використовувати чинюся віру через всілякі ситуації і для всього, що вам необхідно. Бог очікує щось від вас особисто. Не має значення хто ви, і як міцно ви їх любите і скільки віри, як ви думаєте, вони мають, або наскільки добре вони знають Бога, не думайте, що інші люди можуть виголосити всі ваші молитви, і вивільнити за вас усю необхідну віру.

"Але що, якщо я відчуваю, що недостатньо знаю, і я перебуваю в непростій ситуації?". Запам'ятайте слово на букву "М". Згадайте про нього, коли будете думати: "Я зазнав невдачі. Я роблю щось неправильно. Я пішов неправильним шляхом. Ось і я..." Просто молитесь і кажіть: "Боже, помилуй мене". Кажу вам, це спрацьовує кожного разу. Ви побачите в Біблії, що щоразу, коли будь-хто запитував Бога про милість, вони отримували те, що їм було необхідно.

Брат Епі був хворий. Він був другом Павла і помічником у проповідуванні. Вони разом проводили зібрання, але він мало не помер, і він міг би померти. Не дивлячись на всю віру Павла, його одкровення і численні відвідування Павла Главою Церкви, і за всієї віри Епі, його знань, і проповідування, він все одно міг би померти, якби не Божа милість.

Це допоможе вам впоратися з ситуацією, коли ви не знаєте, що робити. Навіть коли всі ваші особисті можливості повністю вичерпані, і ви перебуваєте в кінці вашої дороги, то це те, що ви можете зробити. Ви можете попросити його про милість і сказати: "Господи, допоможи мені. Допоможи мені. Я зіткнувся з певною ситуацією, і не знаю, що робити. Допоможи мені. Змилуйся. Я знаю, що цього не заслуговую. Я знаю, що не все робив правильно. Я знаю, що не можу заробити або заслужити Твою милість. Але Ти — милостивий Бог, і я прошу Тебе про милість. Я прошу Тебе, щоб я не отримував прокльонів, на які я заслуговую, щоб вони не приходили в моє життя, і я прошу Тебе, щоб хороші події прийшли в моє життя, на які я не заслуговую."

Павло сказав, що Епі був біля дверей смерті, що він майже помер, але Бог помилував його, і не тільки його, "а й мене" також, — так написав Павло. Що говорить Павло? Він каже,

що особисто дякує Богові, що Той його помилував, надаючи милість Епі, його помічникові. "Він — мій брат. Він — мій товариш по службі". Павло сказав, що Бог помилував Епі, коли Він зцілив його, але водночас Бог помилував і його. Дякувати Богу.

Він такий же милостивий до вас і до мене, як і до брата Епі та брата Павла. Він — Великий Всемогутній, Я такий, який я є, який ніколи не змінюється. Він той самий вчора, сьогодні і навіки, і, якщо Він помилував його, Він також помилує й нас, що означає, що ми знаємо, що воля Бога для всіх бути зціленими.

Розділ 16: Влада над демонами та хворобами

В Посланні від Луки, розділ 9, вірші 1 і 2, говориться: "І скликав Він Дванадцятьох, і дав їм силу та владу над усіма демонами, і вздоровляти недуги. І послав їх проповідувати Царство Боже та вздоровляти недужих". У розділі 10 Євангелії від Луки говориться, що призначив Господь також і інших Сімдесят.

Причина № 16: Ми впевнені, що Божа воля, щоб усі були зцілені вже сьогодні, полягає в тому, що нам дана влада над демонами та хворобами.

Ісус дав їм силу і владу, і ми збираємося поглянути на це з боку влади. Він дав їм владу над демонами і владу зцілювати недужих. Він послав їх і сказав: "Ідіть проповідувати Царство Боже і вздоровляти недужих".

Для нас це звучить дивно. "Ідіть вздоровляти недужих". Кого Він послав вздоровляти недужих? Він послав їх. Як вони збираються це зробити? Вони такі ж люди, як і ми з вами. Вони збираються зробити це так само, як це робив Ісус, бо він діяв як людина. Він діяв не як Бог, хоча Він є ним. Біблія говорить нам, що Він спустошив Себе. (Послання до Филип'ян, розділ 2, вірші з 6 по 8). Він відмовився від Своєї могутньої влади, слави та сили, і не творив жодних чудес, поки не охрестився в річці і Святий Дух не зійшов на Нього у фізичній формі Голуба. (Євангелія від Івана, розділ 1, вірш 32; розділ 2, вірш 11). Тоді після спокуси Він вийшов у силі Духа, і всі почали бачити чудеса. Якби Він просто робив це як Бог, Він міг би зробити це, коли Йому було п'ять років, або десять, або дванадцять, але Він цього не зробив.

Дехто каже: "Ну, є апокрифічні Писання, які говорять, що Він це зробив". Я знаю. У деяких з них Він зцілює своїх маленьких друзів, поки вони граються, і воскрешає з мертвих маленьку пташку. Ви не вірите у це. Я сказав: "Ви не вірите у це".

Дехто каже: "Ну, він же Бог. Він міг би це зробити". Він Бог, але Він не міг зробити це, діючи як людина. Він спустошив Себе, і Біблія говорить нам, що першим чудом було перетворення води на вино на весіллі в Ханаані. (Євангелія від Івана, розділ 2, вірші з 7 по 11) Отже, ми повинні вірити в це. І це сталося тільки після того, як Святий Дух зійшов на Нього і благословив Його. Чому? Тому що Він робив це не як Бог. Він робив це як Людина.

Тепер ми знаємо, що це має бути правдою через те, що Він сказав нам у Євангелії від Івана, розділі 14, вірші 12. Він сказав: "Поправді, поправді кажу вам: Хто вірує в Мене, той учинить діла, які чиню Я, і ще більші від них він учинить, бо Я йду до Отця". Як ми могли б це зробити, якщо він зробив це як Бог, а ми не Боги? Це було б неможливо. Але якби він зробив це як людина, благословенна Святим Духом, і якби він уповноважив нас тією ж владою і благословив нас тим же Духом, тоді ми могли б побачити чудову можливість робити ті ж самі речі, які робив Він. Ось чому Він прийшов і продемонстрував нам це, щоб показати, як це робиться.

Протягом століть церква займалася бездіяльністю і підносила служіння Ісуса настільки високо, що Його не може досягти жодна смертна людина на планеті. Вони просто висловлюють задоволення і здивування, а потім кажуть: "Він міг би це зробити, але ви не можете, ви просто хробаки. Він є Сином Божим. Як ви смієте думати, що можете зробити щось подібне?"

Як Особистість, як наша Жертва за гріхи, Ісус не має собі рівних. Ніхто інший не зміг би заплатити таку ціну за наші гріхи. Ніхто інший не зміг би зробити те, що зробив Він, домігшись спокути наших гріхів. Але під час свого служіння, свого навчання, своїх проповідей, свого служіння хворим і створення чудес, Він робив все як приклад для наслідування і велів нам робити те ж саме. Церква в це не повірила. Християни взагалі в це не вірили.

Якщо ви цього не знаєте, ворог пограбує вас. Ви читаєте про кожную перемогу, кожне чудо, кожне зцілення, кожне визволення в Євангелії від Матвія, Марка, Луки та Івана, і захоплюєтесь цим, але потім приходиться диявол і каже: "Так, але це був Ісус. Це був Ісус. Він міг це зробити, бо Він Син Божий, але не думай, що ти зможеш".

Господь це зробив не для цього. Він показав нам, як бути владними, як бути могутніми. Він отримав це назад і віддав нам. Він дав це 12-ти, Він дав це 70-ти, і ви бачите, що це продовжується в Книзі Дій після того, як Він опиниться на небесах. Ви бачите те саме, і Книга Дій все ще пишеться. Дії Церкви, дії Святого Духа і Церкви — це все ще пишеться; це ще не зроблено. Деякі люди говорять про ранню Церкву та пізню Церкву так, ніби це дві різні Церкви. Ми належимо до однієї Церкви.

В Євангелії від Івана, розділ 14, вірш 10, говориться: "Чи не віруєш ти, що Я в Отці, а Отець у Мені? Слова, що Я вам говорю, говорю не від Себе, а Отець, що в Мені перебуває, Той чинить діла ті". Бачте, Ісус не приписував собі заслуги за діла, які відбувалися через Нього. Він ніколи не говорив: "Я це зробив". Він казав: "Отець у Мені", Він це зробив. Очевидно, він діяв як Людина. У віршах 11 і 12 Він сказав: "Повірте Мені, що Я в Отці, а Отець у Мені! Коли ж ні, то повірте за вчинки самі. Поправді, поправді кажу вам: Хто вірує в Мене, той учинить діла, які чиню Я, і ще більші від них він учинить, бо Я йду до Отця". Поправді, поправді", тепер, коли ми чуємо "поправді", ми повинні уважно слухати. Ми повинні розуміти, що Він говорить щось таке, що є вічною істиною, і Він намагається вселити це нам, інакше Він би просто це сказав. Якби Він просто сказав це, це було б правдою назавжди, але якщо Він скаже: "Послухай мене зараз. Поправді, поправді, це істина, вічна істина", що таке вічна істина? "Хто вірує в Мене, той учинить діла, які чиню Я". Ми віримо в це.

Люди думають, що вони шанують і поважають Ісуса, але насправді вони роблять навпаки. Якщо ви поважаєте Ісуса, вам потрібно поважати те, що Він сказав прямо тут. Але люди думають: "О, Ісус міг це зробити. Він міг розмовляти з вітром і хвилями. Він міг виганяти демонів. Він міг би служити недужим, але Він — Ісус. Він — Ісус, а ви — ні". Ну, ми вже знали це. Але вони думають: "Я відчуваю більше поваги до Ісуса, тому що не збираюся порівнювати його зі звичайними людьми". Він Той, хто умалив Самого Себе, ставши

подібним до людини, став людиною і діяв як людина, показавши нам, як це можна зробити. Ми повинні вірити в те, що Він сказав, чи не так?

"Хто вірує в Мене, той учинить діла, які чиню Я, і ще більші від них він учинить, бо Я йду до Отця".

Тепер це стосується і нас. Це стосується всіх, хто вірить у Нього. Ми бачимо приклад цього із 12-ма і 70-ма. Ми впевнені, що Божа воля полягає в тому, щоб всі ми були зцілені, тому що Він дав нам владу над демонами та хворобами.

Що ж, якщо ми маємо над ними владу, вони не повинні тиснути на нас. Хто над ким має владу? Згідно з Біблією, ми маємо над ними владу. Ви ніколи не читали, де Біблія говорить нам бути терплячими, тому що Господь тимчасово дав демонам та хворобам владу над нами або щось в цьому роді. Він дав нам силу та владу над усіма демонами, навіть над великими, потворними, волохатими. Він також дав нам силу зцілювати хвороби.

В Євангелії від Матвія це сказано трохи інакше. В Євангелії від Матвія, розділ 10, вірш 1, говориться: "І, закликав Він дванадцятьох Своїх учнів, і владу їм дав над нечистими духами, щоб їх виганяли вони, і щоб уздоровляли всіляку недугу та неміч всіляку". Тепер, якщо подивитися, це слово означає "силу", і тому можна трохи заплутатись, оскільки у перекладі короля Якова ці слова використовуються як синоніми. Є інше слово для позначення "влади" — "*динаміс*" (від гр. *dunamis*). Це слово, від якого походить слово "динаміт". Сила. Ми говоримо про вибухову силу, могутність.

Але є ще й інше слово, "*екзосія*" (від гр. *exousia*), залежно від того, якого грецького вченого ви читаете. Ніколи не сперечайтесь про вимову деяких з цих речей. Вчені, які витрачають все своє життя на їх вивчення, розходяться в думках. Зокрема, в деяких єврейських словах ми додали голосні, щоб їх можна було вимовляти. Крім того, набагато важливіше знати, що вони означають, ніж ідеально їх вимовляти і не вірити. Але є слово "сила", і є слово "авторитет". Ми говоримо про авторитет.

У нас є сила в Святому Дусі. Він наймогутніший. Він найвеличніший. Він Той, Хто витав над безоднею, і коли Бог промовив Слово, Він проявив його. Він має силу створювати планети, і Він живе в нас із вами.

Але ви можете мати силу і без влади тут, на землі. Я маю на увазі, у вас може бути військовий танк і сила, але це не означає, що ви маєте право проїхати на ньому по вулиці і підірвати мій будинок, чи не так? У вас немає повноважень їздити по вулиці і стріляти з нього. Ви швидко зрозумієте, що люди, у яких дійсно є влада, прийдуть за вами. Ви можете сказати: "У мене є сила! У мене є сила!" Але вони скажуть: "Так, але у нас є влада і сила". Вони вас зупинять. Вам потрібні і сила, і влада.

У вас повинні бути повноваження, щоб використовувати цю силу, і ми їх маємо. Він дав нам їх обох, силу і владу.

Тут, у Євангелії від Матвія, глава 10, вірш 1, коли він говорить "владу", насправді це слово означає "силу". "Він дав їм *силу* проти нечистих духів", щоб робити з ними що? "Щоб їх виганяли вони, і щоб uzдоровляли всіляку недугу та неміч всіляку". Якщо порівняти їх, то в Євангелії від Луки сказано: "Всіх демонів". А в Євангелії від Матвія сказано: "Всіляку недугу та неміч всіляку". Що все це означає? Це означає все, що все включено, нічого не виключено. Чи означає Це, що не існує такого демона, над яким у нас не було б влади? Немає такої хвороби, над якою у нас не було б влади? У нас є сила і влада над усіма демонами. У нас є сила і влада над усіма недугами, над всякою неміччю. Ми повинні це сказати. Нам потрібно думати саме так. Нам потрібно зробити цю думку постійною у нашій свідомості.

Коли я мав привілей працювати в Школі зцілення, у нас був день, коли ми служили людям особливим чином, і я проводив додатковий час в очікуванні Господа і в тиші. Господь привів мене до цих віршів, саме до цих, в 10-му розділі Євангелії від Матвія і 9-му розділі Євангелії від Луки. Він спонукав мене зайти туди й замовкнути, не виснажувати себе голосною молитвою, а затихнути й просто сказати: "Дух Господній на мені, бо Він благословив мене." (Євангелія від Матвія, розділ 10, вірш 1) Через кілька хвилин я збирався вийти і почати служити людям, торкнутися людей і взяти владу над хворобами, чимось подібним, тому мені потрібно було в це повірити. Як приходить віра? Ну, коли я це говорив, я теж це чув. Іноді я лежав там 30 хвилин, іноді годину і просто казав: "Дух Господній на мені, бо Він благословив мене. Дух Господній на мені, бо Він помазав мене. Дух Господній на мені, бо Він помазав мене". Я казав це одну частину часу, а іншу частину часу я казав: "Він дав мені силу і владу над усіма демонами та всіма хворобами". (Євангелія від Луки, розділ 9, вірш 1) Тоді я повторював це ще раз. "Він дав мені силу і владу над усіма демонами та всіма хворобами".

Скажіть вголос: **"Він дав мені силу і владу над усіма демонами та всіма хворобами"**.

Ви чуєте це, і у вашій голові лунає: "У мене вийшло. Я це почув". Але віра не йде від розуму. Віра не з'являється від інтелекту. Ось чому я лежав там ще 45 хвилин і продовжував це повторювати. І щоразу Дух Божий входив в ту маленьку кімнату, і я кажу вам, слава Божа була настільки сильною, що, коли я виходив звідти, я шукав, в чому б мені дорікнути.

Це відрізняється від того, коли хтось підходить і каже: "У мене термінальна стадія раку", а ви у відповідь говорите: "Встаньте всі і старанно моліться", що означає, що ви налякані через це. Ви цього боїтеся.

Деякі люди кажуть: "Ну, цього варто боятися". Ні! Ні, якщо ми маємо над цим владу та силу. Нам не потрібно цього боятися. Це повинно підкорятися *нам*. Більша частина служителів Церкви в це не вірить, і більша частина служителів Церкви не бачить чудес, про які ви читаєте в Євангеліях від Матвія, Марка, Луки та Івана. Більша частина служителів Церкви все ще вірить, що, можливо, це Божа воля, щоб вони померли від цієї невиліковної хвороби, або що Бог, можливо, вчить їх чогось таким чином. Не важливо, що вони не можуть знайти цього в Біблії. Своїми традиціями люди позбавили чинності Слово Боже. Вони відмовилися від Слова, щоб зберегти традицію.

Друже, коли ти стаєш непохитним у чомусь, про що ти думаєш, і кажеш, що віриш, перевір і запитай себе: "Чому я в це вірю? Де це написано в Біблії?" Не перевіряйте лише половину вірша. Подивіться на двох або трьох свідків, на кілька віршів. Де про це йдеться?

Читаючи вірш за віршем, ми бачимо, що Його воля полягає в тому, щоб ми мали владу і силу над ними. Навіщо йому давати нам владу та силу над демонами, якщо, можливо, Його воля в тому, щоб вони панували над нами? Навіщо йому давати нам владу і силу, якщо, можливо, Його воля в тому, щоб хвороба панувала над нами? Це все одно, що відправити вас в дику природу з ведмедем грізлі та дати вам в руки величезну гвинтівку Magnum, а потім сказати: "Тепер я даю тобі цю гвинтівку, але не користуйся нею. Можливо, на те воля Божа, щоб ведмідь убив вас."

"То навіщо ти дав мені гвинтівку?"

"Я просто хотів, щоб ти це отримав. Це змусить вас почуватись трохи краще, поки вас будуть шматувати".

Я збираюся використати гвинтівку, якщо великий ведмідь почне нападати на мене, і я також не збираюся чекати, поки він добереться до мого носа. Чому Бог дав нам таку владу? Чому він дав нам цю силу? Отже, хвороба може панувати над нами і зруйнувати наші життя? Отже, демони можуть зробити нас нещасними і знищити? Ні! Він дав це, щоб ми могли робити те, що робив Він, коли ходив по землі. Він дорікнув їм. Він зв'язав їх. Він зупинив їх. Він прогнав їх геть.

Іноді, коли ви починаєте говорити про деякі з цих речей, люди нервують. Багато людей взагалі не люблять говорити про демонів, і, звичайно, улюблене заняття диявола — це просто прикидатися, що його немає. Він полюбляє змушувати вас вірити в те, що демонів немає і що диявола не існує. Якщо він не може змусити вас повірити в це, значить, він хоче, щоб ви боялися цього, були пригнічені, налякані до смерті.

Більша частина служителів Церкви потрапить в ту чи іншу прірву. З одного боку вони потрапляють до прірви і прикидаються, що диявола і демонів не існує. "О, не говоріть про це. Я не люблю про це говорити."

А з іншого боку вони вилазять з цієї прірви і переходять дорогу, потрапляючи в прірву з іншого боку, де *все суще* — це диявол і страх. "За кожним кущем ховається диявол. Там є диявол. О, ти справжній диявол. О, о! Диявол, диявол..." Все суще — це диявол. Ви знаєте, що неправильно, коли через це з'являється страх. Господь сказав нам все це не для того, щоб ми боялися диявола. Він дав нам все це, щоб ми могли панувати, мали владу і перемогли, а коли диявол починає щось робити, щоб зупинити його.

В Євангелії від Марка, розділ 1, вірш 21, говориться: "І негайно в суботу ввійшов Він у синагогу, і навчати зачав: "І дивувались науці Його..." *Дивувались* — це сильне слово, і якщо ви подивитесь на нього, щоб визначити, воно стає навіть сильнішим, ніж ви могли б подумати. Вони були абсолютно вражені, пройняті благоговінням перед Його вченням.

Чому? Це було не через те, про що ви могли б подумати. Це було через те, *як саме* Він їх навчав.

Деякі вчать: "Оскільки ми розглядаємо цю тему, було б добре згадати, що у доктора Такого-то є ці ідеї, але, звичайно, у іншого доктора Такого-то є такі ідеї, і, можливо, між ними є компроміс, тож ви просто вирішуєте, що, на вашу думку, це означає і чим має бути, тому що ми всі маємо право вірити у те, що ми вважаємо найкращим..." Але Ісус вчив зовсім інакше. Він вчив, як лев. Він сказав: "Це сказав Бог, і так воно і є! Іншого шляху немає!"

І люди сказали: "Так ніхто не вчив!" Він не говорив про теорії. Навчав Він їх, як можновладний. Це одна з речей, яка визначає все Його служіння: влада — в Його вченні і в Його діях. Тепер деякі збиваються зі шляху і кажуть: "Ну..., це ж Ісус!" Але Він діє як Людина. Не вірте мені на слово. Вивчіть це гарненько. Вивчайте це в Посланнях до Євреїв, Римлян, Филип'ян і Євангеліях. Ісус спустошив себе і показав нам, як це робити у людській подобі.

У 22 і 24 віршах говориться: "...бо навчав Він їх, як можновладний, а не як ті книжники. І зараз у їхній синагозі знайшовся один чоловік, що мав духа нечистого, і він закричав, і сказав: Що Тобі до нас, Ісусе Назарянине? Ти прийшов погубити нас. Я знаю Тебе, хто Ти, Божий Святий".

Чи сказав Ісус: "О, чи всі це чули? О, це диявол! О, моліться заступники. Всі моліться! Моліться! Ой, що ж нам тепер робити з цим дияволом? Ой, ой, ой...?"

Ні! Я сказав це тому, що люди роблять це, і не усвідомлюють, що насправді поступаються ворогу, тому що середовище, в якому він живе, — це страх. Ми не повинні нічого боятися. Жодного. І коли справа доходить до протистояння дияволам, ми повинні робити це точно так, як це робив Ісус. Так, правильно. Ніхто не знайшов кращого способу. З часом нічого з цього не змінилося. Дуже просто, ви знову і знову побачите, як Ісус робить дві основні речі: він сказав: "Замовчи, і вийди з нього!", і він це зробив. Ось і все.

Можливо, вам здається, що ви краще знаєте. "Ну, іноді вам просто доводиться вести війну. Це війна." Війна відбувається у вашій голові – це навіть більше відповідає Письму, ніж ви думаєте, подивіться Друге Послання до Коринтян, 10-й розділ.

Ні! Якщо *вам* необхідно здобути перемогу над дияволом, то ви не зможете перемогти його своєю силою. Ви не можете протистояти йому у своєму тілі та своєму розумі. Здатність перемогти *не полягає* у вашій силі. Перемога здобувається силою Святого Духа, а Святий Дух взагалі не бореться з дияволом. У них немає боротьби у дев'ять раундів. Диявол хоче, щоб Ви так думали, але цього ніколи не відбудеться. Ніколи. Коли ти чиниш опір дияволу, він тікає. Чому? Тому що, коли ви дійсно робите це правильно, він стикається з силою Святого Духа, і нічого не може з цим вдіяти, нічого. Тому його єдиний вибір – це якнайшвидше втекти. І це все – він має втекти.

Одного разу Ісус зробив наступну заяву. Фарисеї звинуватили Ісуса в тому, що Він виганяє бісів силою Вельзевула, і в одному Посланні Він сказав: "А коли ж Духом Божим вигоню Я демонів, то настало для вас Царство Боже". (Євангелія від Матвія, розділ 12, вірш 28) в іншому місці він сказав: "А коли перстом Божим вигоню Я демонів..." (Євангелія від Луки, розділ 11, вірш 20). Ісус виганяє бісів перстом Божим.

Коли ви читаете Писання, ви бачите вказівку на руку Божу. Це вказує на набагато більшу силу ніж палець. В інших місцях згадується повністю рука Божа. Бог повністю зігнув Свою руку, коли воскресив Ісуса з мертвих. Біблія говорить, що він продемонстрував надзвичайну велич своєї сили; він застосував її, коли воскресив Христа з мертвих. (Розділ 1 Послання до Ефесян, вірші 19 і 20)

Деякі кажуть: "Я думав, що Він воскресив Лазаря з мертвих. В чому ж тут відмінність?"

Це зовсім інша справа. Бог не просто воскресив тіло Ісуса з мертвих. Коли він воскресив Ісуса з мертвих, Він також воскресив усіх нас із мертвих. Той, хто коли-небудь жив або буде жити, хто вірить в Нього, були звільнені від усіх своїх гріхів і смерті — вся частина віруючого людства. Не дивно, що земля здригнулася. Я вірю, що й пекло здригнулося. Бог зробив це. Він воскресив Ісуса з мертвих. Коли Бог засукав рукава, брате ..., і Він це зробив, коли Він воскресив Ісуса, тому що Він воскресив з Ним і всіх нас

Але коли Ісус протистояв демонам, які створювали проблеми, Біблія говорить, що він робив це перстом Божим. (Євангелія від Луки, розділ 11, вірш 20) Ісус сказав: "Замовкни і вийди".

Нам потрібно зрозуміти, наскільки наш Бог більший за все, що зробив сатана. Диявол намагається змусити вас повірити, що він якимось чином дорівнює у своїх можливостях Богу. Він насправді навіть близько не стоїть у своїх можливостях поряд із Богом. Він є створеною істотою, занепапою, позбавленою регалій і переможеною. І єдиний шлях, яким він може діяти так це, коли люди не пручаються йому, і коли вони вірять його брехні і підкоряються йому. Коли будь-яке дитя Боже чинить опір йому і протистоїть в силі Духа, діючи у владі та в ім'я Ісуса, у диявола залишається тільки один єдиний вибір – це тікати. Якщо ви скажете: "Я просто не впевнений в цьому", —допоки ви не дізнаєтеся, з вами цього не станеться. Це відбувається по вірі. Віра надає вам впевненості.

У віршах з 25 по 27 сказано: "Ісус же йому наказав: Замовчи..." Ми могли б сказати: "Замовкни!" "...і вийди з нього. І, скинувши його, нечистий дух закричав гучним голосом і вийшов із нього. І всі були вражені до такої міри, що стали розпитувати один одного, кажучи: Що це таке? що це за нова доктрина? Він Своєю владою наказує навіть нечистим духам, і вони підкоряються йому". Слава Богу.

Тепер, якщо ви уважно прочитаєте Євангелії від Матвія, Марка, Луки та Івана, ви зрозумієте, що це не поодинокий випадок. Ісус робив це регулярно, і коли справа доходила до хвороб, Він робив те саме.

В Євангелії від Луки, розділ 4, вірш 32, говориться: "І дивувались науці Його, бо слово Його було владне", і це слово позначає владу. У вірші 33 сказано: "І був чоловік у синагозі, що мав духа нечистого демона, і він закричав гучним голосом: Ах, що нам до Тебе, Ісусе Назарянине?" Ви бачите, що вони бояться?

Деякі кажуть: "Так, але це Ісус". Як ми подолаємо сотні років неправильного мислення? За Словом Божим. Так, це Ісус, але він діє як Людина, і ворог боїться влади, якою Він володіє. Ворог боїться благословення. Ми не читали про подібні речі до тих пір, поки Ісус не вийшов в силі Духу, після того, як Святий Дух почав діяти в ньому. (Книга Дій, розділ 10, вірш 38) Що робить благословення? Воно руйнує ярмо. Воно знімає тягар. Хто займається виготовленням ярма, виготовленням тягарів і їх навантаженням? Це ворог, і таке благословення жахає ворога. Він боїться цього. Це благословення в тобі і на тобі; воно в мені і на мені.

Як щодо того, щоб ми поклали кінець певним речам? Як щодо того, щоб діяти в ім'я Ісуса? Давайте зробимо це. Давайте творити справи Царства Божого і казати: "Я вірю в це, і, Господи, допоможи моїй вірі зміцнюватися з кожною хвилиною, поки я читаю це. Я приймаю це. Я вірю в це. Я готовий діяти відповідно до цього".

У вірші 36 говориться: "І всіх жах обгорнув, і питали вони один одного, кажучи: Що то за наука, що духам нечистим наказує з владою й силою, і виходять вони?..." У вірші 38 сказано: "А як вийшов Він із синагоги, увійшов у дім Симона. Теща ж Симонова в великій гарячці лежала. І просили за неї Його".

"Вона справді хвора?"

"О, так, у неї сильна гарячка".

"Ну, тоді нам потрібно зібрати багато людей і наполегливо молитися".

Деякі запитують мене: "Чому ви так це кажете? Нам не подобається, як ви це кажете."

Ну, мені не подобається, як деякі думають про це. Хто є нашим прикладом — столітні церковні традиції чи Ісус?

Давайте відмітимо тепер, що молитися – це правильно. Я говорив вже про це і *збираюся* говорити про це знову, тож уважно вивчіть Священні Писання, і ви побачите, що Ісус рідко молився про зцілення людей. Ви знову і знову будете бачити, що він користувався владою. Він ходив у владі знову і знову. Все Його життя було сповнене молитвою, чи не так? Він не намагався підготуватися, коли щось траплялося. Він був завжди готовий. Ми можемо бути також готовими. З Його допомогою і благодаттю ми можемо зробити те саме.

Коли щось відбувалося, Ісус не біг, не влаштовував конференцію і не збирав комісію. Він не скликав молитовне зібрання. Що Він зробив? Він зупиняв це владою слів і силою Духу. Він сказав нам діяти таким самим чином.

Я збираюся поділитися кількома свідченнями з життя брата Кеннета Е. Хейгіна, тому що в цьому є таке одкровення, в якому висвітлюється та духовна сфера, про яку ми говоримо.

У нього є книга під назвою "Я вірю в видіння". У цій та в інших книгах він описує візити до нього Господа. Тепер ви повинні вирішити, вірите ви в це чи ні, але я вірю. Ми знаємо, що сталося в Біблії, і Господь є главою Церкви, тому він може давати людям видіння на свій розсуд.

Брат Хейгін розказав про один випадок, коли Господь явився йому: "Я бачив його так само, як бачу тебе зараз". Ісус розповідав йому певні речі, і брат Хейгін дуже палко бажав отримати на них відповідь. Він сказав, що бачив маленьку істоту, схожу на біса, і пізніше зрозумів, що це був демон.

Зауважте, що ця істота була *маленькою*. Ми уявляємо собі цих істот, як величезних, вогнедишних створінь, але більшість з них — просто потворні, маленькі, дратівливі істоти.

Він сказав, що це маленьке бісеня, схоже на мавпу, прийшло і просто почало підстрибувати, видавати пронизливі звуки, безперервно базікати і створювати димову завісу. Він сказав, що стояв там, а дим ставав все густішим і густішим, і він уже майже не міг бачити Ісуса. Через усі ці крики та пронизливий шум він ледве міг почути, що говорив Ісус. Це дійсно дратувало його, і він думав: "Чому Ісус не змусить його зупинитися? Хіба Господь не знає, що я не розумію всього, що він говорить? Чому він не змусить його зупинитися? Чому він не змусить його зупинитися?"

А Ісус просто продовжував говорити.

Нарешті, брат Хейгін вказав пальцем на біса і сказав: "Я наказую тобі замовкнути в ім'я Ісуса Христа!" Коли він це зробив, ця істота просто впала на підлогу і лежала там, як побите щеня. І дим розсіявся. Він сказав, що Господь подивився на нього і сказав:

"Якби ти нічого з цим не зробив, я б нічого не міг заподіяти".

Брат Хейгін сказав: "Господи, я знаю, що я тебе неправильно зрозумів! Ти сказав, що нічого не можеш з цим вдіяти, але насправді Ти мав на увазі, що не зробиш цього".

"Ні, сказав Він, "якби ти нічого з цим не зробив, я б нічого не міг заподіяти".

"Але, Господи, Ти ж можеш зробити все, що *завгодно*. Сказати, що ти не зміг би нічого заподіяти, — це не схоже ні на що з того, що я коли-небудь чув або проповідував сам. Це справді змінює моє богослов'я".

"Іноді твоє богослов'я потрібно перевернути з ніг на голову", — відповів Господь.

Потім він сказав: "Господи, хоча я бачу тебе на власні очі, хоча я чую твій голос, що говорить зі мною так чітко, як жоден голос, який я коли-небудь чув, я не можу прийняти це, поки ти не доведеш мені це Словом Божим..."

Замість того, щоб розсердитися на мене за ці слова, Ісус мило посміхнувся і сказав: "Я дам тобі не просто два-три свідоцтва; я дам тобі чотири свідоцтва".

Одним із таких свідоцтв є Послання до Ефесян, розділ 4, вірш 27, в якому сказано: "і місця дияволіві не давайте!" Про кого йдеться у цьому випадку? Це *ви* не повинні поступатися місцем дияволу.

Розширена Біблія говорить: "Не давайте [такого] місця чи опори дияволіві".

Господь сказав нам не давати йому ніякого місця. Чому Господь не сказав нам молитися, щоб Він сам зупинив диявола? Це те, чого вчить релігія, чи не так? Це не те, що Біблія каже нам робити. Він сказав нам не поступатися ворогові місцем, чи не так?

У вірші 7 розділу 4 Послання Якова говориться: "Тож підкоріться Богові". Підкоріться Богові, *і він змусить диявола втекти*? Цікаво, скільки християн моляться: "О, Боже, змусь диявола втекти. О Боже, зупини диявола. О, Боже, змусь його втекти". Він сказав нам молитися таким чином? Мільйони людей думають, що Він сказав саме так. Що Він сказав? Кого Він має на увазі? Вас. "Ви спротивляйтесь дияволіві, то й утече він від вас". Він втече від нас, коли ми будемо чинити опір йому через владу, яку нам дав Бог.

Люди намагаються сказати, що це те, чого Бог хоче. "О, Боже, зроби так, щоб цей рак зник. О, Боже, забери це у мене. О, Боже, зроби так, щоб це припинилося. Зроби так, щоб це скінчилося."

Чи бачите ви одкровення в досвіді брата Хейгіна? Він сказав, що ця істота просто стрибала вгору і вниз, створювала весь цей шум, димову завісу, і це просто турбувало його. З кожною секундою він дратувався все більше, думаючи: "Скільки разів у моєму житті мене відвідував Глава Церкви, і я не чув, що Він казав..."

Він був просто обурений і впадав у відчай, а потім подумав: "Чому Він нічого не робить? Чому Він дозволяє цій істоті це робити?"

Нарешті, майже в розпачі, він сказав: "Я наказую тобі замовкнути в ім'я Ісуса Христа!" І він це зробив.

Ісус сказав: "Якби ти нічого з цим не зробив, я б нічого не міг заподіяти". Вау.

Як це може бути правдою? Це правда, бо Господь дав нам владу на землі. Ми маємо право бути тут, і все це відбувається тут, на землі. Якщо він просто втрутиться і буде перешкоджати дияволу щось робити у Вашому житті, він повинен буде зробити це і для всіх інших. До чого тоді тут наша воля? До чого тоді тут наша влада? Він дав нам владу. *Ви* чините опір дияволу. Хто? Саме ви! Ви чините опір дияволу, і він втече від вас.

Що буде, якщо ви цього не зробите? Що буде, якщо ви скажете: "Я чекаю, що Господь це зробить". Він не казав вам чекати, поки Він це зробить. "Я молюся, щоб Він змусив диявола забратися звідси". Він не казав вам молитися таким чином. Він сам велів вам чинити опір дияволу, чи не так? Він сказав вам щось з цим зробити. Він сказав мені щось з цим зробити.

Ми розглянемо ще один випадок. Павло є свідком. Яков є свідком. Петро є свідком. Зачитаємо уривок з Нового Завіту. Давайте не будемо вірити переказам замість Святого Письма.

У першому Посланні Петра, розділ 5, вірш 8, говориться: "Будьте тверезі, пильуйте! Ваш супротивник диявол ходить, ричучи, як лев, що шукає пожерти кого". Навіщо вам бути пильними, якщо ви нічого не можете з цим зробити? Тому що він шукає, кого може дістати. Це означає, що є ті, кого він, можливо, не може дістати. Що визначає, кого він може дістати, а кого ні? Як ви можете бути впевнені, що ви з тих, кого він, можливо, не проковтне? Хто збирається протистояти йому? Ви і я. Він говорить нам про це в наступному вірші. "Противтєсь йому, тверді в вірі". Чинити опір йому, і що з цього вийде? Ми щойно бачили, що коли ви чините опір йому, коли ви виступаєте проти нього, то він втече від вас.

Ми ще не навчилися цього або не вивчили це в достатньому обсязі. Ми недостатньо думали про це. Ми занадто багато прожили на цій землі. Ми занадто багато говоримо про діагнози, занадто багато говоримо про симптоми, про те, що ми відчуваємо та що сталося, а також про досвід інших людей. Ми занадто довго жили, покладаючись на свої почуття та відчуття, не усвідомлюючи, що існує духовний світ.

У хворобі є диявольська енергія, чи не так? Це можна побачити під мікроскопом. Що змушує хвороби рости? Що змушує хвороби розвиватися? Що змушує їх намагатися розвиватися і висмоктувати життя з людини? Це робить не життя Боже. Цього не може просто бути. Що тоді? Це робить ворог. Це відкривається нам не для того, щоб ми були забобонними та боялися. Це відкривається нам для того, щоб ми могли встати, проявити непохитність і сказати: "Ні!" Диявол не має місця у моєму житті! Ні! Диявол не має місця у моєму тілі! Диявол не має місця в моїй дитині! Ні! Мені дана влада над усіма демонами і над усіма хворобами!"

Ось як діяв Ісус. Зберемо усі приклади разом і прочитаймо Євангелії від Матвія, Марка, Луки та Івана, і ви побачите, що Він виганяє бісів не один-два рази, не півдюжини разів, а знову і знову. Він забороняє недуги і хвороби. У прикладі з тещею Петра він зробив з цією гарячкою те ж саме, що і з демоном кількома віршами раніше. У неї була сильна гарячка, і коли Йому про це розповіли, Він пішов туди і заборонив гарячку. (Євангелія від Луки, розділ 4, вірші 38 і 39) Більшість християн так не думають, вірно? "Молись за мене". "За що?" "Ну, що Бог зцілив би мене, якби на те була "Його воля". Але як щодо всіх цих Писань? Чому б нам негайно не вскочити на обидві ноги і не сказати: "Гарячка, забирайся звідси! Інфекція, вийди звідси! Хвороба, забирайся!" Чому ми не думаємо таким чином? О, диявол сподівається, що ми цього не навчимося. Він намагався тримати нас у неведенні. Він століттями тримав мільйони людей у неведенні, але ні, вже занадто пізно!

Занадто пізно! Ви відкрили свою Біблію і тепер вже занадто пізно. Ви знаєте Благі Новини. Ви знаєте Євангеліє. Ви знаєте правду, і це робить вас вільними.

Коли множаться праведні, радіє народ. (Приповісті, розділ 29, вірш 2) Не дивно, що так багато людей пригнічені, переможені, засмучені та розгублені. Це тому, що вони не мають влади. Вони не вірять, що у них щось є. Вони вірять, що вони безпорадні, нещасні, жертви у цьому житті, і найкраще, що вони можуть зробити, це благати Бога, щоб він припинив це. Я не глузую, я кажу про помилку. Нас не вчили, що ми царі і священики. Нас не вчили, що ми отримали владу в Його Ім'я. Коли Святий Дух зійшов на нас, це було для того, щоб ми могли поглянути в обличчя смерті, хворобам, сум'яттю та рабству та сказати: "Зупинись! Я сказав, зупинись! Зупинись зараз!" і очікуйте, що це станеться, і подивіться, як це станеться.

Ми збираємося покласти край деяким речам. Ми не чекаємо від Бога для нас перемоги. Ісус уже заплатив за це високу ціну і дав це нам. Але Він також вказав нам, що робити. Ми маємо піднятися, звернутися до цієї гори та наказати їй забратися з нашого шляху. Ми повинні встати і протистояти всьому, що краде, вбиває і руйнує "і сказати: "Не тут! Ні, тут ти не посмієш цього зробити! Забирайся!"

Одного разу брат Сміт Вігглсворт стояв на платформі недалеко від залізничного депо, чекаючи на поїзд, і там була жінка, у якої був маленький песик, який слідував за нею від самої квартири. Всі на платформі чекали на поїзд, і жінка почала казати своєму песику: "Ні, ні, любий, ти не можеш їхати. Тепер повертайся додому. Повертайся додому." Але пес просто стояв і виляв хвостом, дивлячись на неї. Було вже пізно, потяг наближався, і вона сказала: "Ні, ні. А тепер йди, йди. Повертайся додому." Він просто стояв там, виляв хвостом і дивився на неї. Нарешті всі почули, як наближається поїзд. Вона подивилася на свого пса і закричала: "Йди звідси! Йди! Повертайся додому!" І він зірвався з місця і побіг.

Брат Вігглсворт закричав: "Ось воно! Так само ви протистоїте дияволу! Саме так!"

Справа не в рівні гучності вашого голосу. Справа не в тому, наскільки голосно ми можемо щось сказати. Справа не в цьому. Але чи маємо ми це на увазі чи ні? Чи віримо ми в це? Коли ви дуже сильні у своїй вірі, це якимось впливає на ваш рівень гучності голосу, чи не так? Я думаю, що ми надто боялися говорити правду про ці речі. Я думаю, ми говорили про це і не раз, і просто грали з цим, і диявол це знає. Він знає, що ми несерйозні, ми повинні зміцнювати свою віру в це. Ми повинні сприймати це серйозно і робити це так, як ми цього хочемо, робити це так, як ми в це віримо.

Я хочу навести для вас уривок з тієї ж книги, про яку я згадував раніше, "Я вірю в видіння" Кеннета Е. Хейгіна. Дещо з того, що він дізнався, саме узгоджується з цим.

У розділі, що передує уривку, який я збираюся тут навести, він розповідає, як Господь дав йому благословення служити пригнобленим і хворим. Господь сказав братові Хейгіну, що коли він відчує це благословення, це означатиме, що тут справа рук ворога, і що він

повинен наказати йому піти, і тоді це станеться. Він сказав йому це лише за місяць або близько того до цієї зустрічі:

"Моя друга зустріч з Ісусом відбулася приблизно через місяць після першої. Я проводив збори групи відродження в штаті Оклахома. Я розповів присутнім про те, що Господь показав мені як служити хворим, а також про благословення в моїх руках.

Одного вечора, коли я служив хворим, чоловік із черги на зцілення сказав мені, що він хворий на туберкульоз хребта. Він сказав, що побував у трьох клініках, і всі лікарі поставили йому той самий діагноз: на той момент йому було вже неможливо допомогти. Спина у цього чоловіка була твердою, як дошка.

Молячись за нього, я поклав одну руку йому на груди, а іншу - на спину. Коли я це робив, вогонь або благословення переходили з руки на руку. Я відразу зрозумів, що його тіло пригнічено злим духом".

Так ось, чи варто цього боятися? Ні. Що ви повинні зробити? Візьміть над ним владу і відішліть його геть. Не лякайся. Ні в якому разі не лякайтеся. Ісус уже здолав їх.

"Я наказав духу, кажучи: «Ти, мерзенний духу, що гнобиш тіло цієї людини, я наказую тобі вийти з його тіла в ім'я Господа Ісуса Христа!"

І тоді я зробив жахливу помилку: я почав сумніватися. Іноді легко сумніватися, ким би ми не були, і навіть не усвідомлювати цього.

Я сказав чоловікові: "Подивіться, чи можете ви нахилитися й зігнути спину". Спробуйте торкнутися пальців ніг".

Ви чуєте цю невіру? Де ви це чуєте? Ми повинні вивчити це. Що означає слово "якщо"? "Можливо, ви не зможете..." "Це могло б не спрацювати". "*Спробуйте* це зробити". Одне, що мені дуже не подобається в деяких сучасних перекладах чи переказах, це те, що в них сказано, що Господь говорить вам *спробувати зробити те чи інше*. Біблія ніколи не говорить вам спробувати щось робити. Це означало б, що Бог, можливо, не знає, чи зможете ви це зробити чи ні. Він знав ще до того, як сказав вам це зробити, що ви можете це зробити.

"Слово "якщо" позначає сумнів. Коли я сказав: "Подивіться, чи можете *ви*", це був сумнів. (Бог може змиритися з певною часткою сумнівів у новоспеченого християнина, який не знає нічого кращого, але коли людина освічена в Слові Божому, Господь не дозволить йому пройти повз цього.)

Чоловік спробував нахилитися, але не зміг. Його спина була такою ж напруженою, як і зазвичай. Я знову поклав на нього руки, одну долоню йому на груди, а іншу на спину, і відчув, як вогонь переходить з руки на руку. Я знову наказав: "Ти, нечистий дух, який пригнічує тіло цієї людини, я наказую тобі вийти з нього в ім'я

Господа Ісуса Христа". Я знову сказав цій людині: "Подивіться, чи зможете ви зігнути спину. Нахиліться. Зігніть спину і доторкніться до пальців ніг. Його спина була такою ж нерухомою, як і раніше, тому що я діяв у невірі і не усвідомлював цього.

Я сказав: "Що ж, ми спробуємо ще раз", — що теж є невірою. Я поклав одну руку йому на груди, а іншу на спину. І знову в моїх руках був той самий прояв благословення. Втретє я сказав: "Ти, мерзенний дух, який пригнічує тіло цієї людини! Я наказую тобі вийти з нього в ім'я Господа Ісуса Христа!"

Багато так званих освічених людей вважали б це дурістю. "Ну, у цієї людини є певний фізичний стан. Його хвороба діагностована клінічно." Цікаво, що б ви могли сказати про всіх людей, яким служив Ісус? Жінка з кровотечею, яка витратила всі кошти, що у неї було, на лікарів, я нічого не маю проти лікарів, але вони просто не могли їй допомогти. Як вважаєте, вони робили всілякі висновки, діагнози та прогнози? Ви можете вибрати жити тільки в природному світі і не звертати уваги на джерела, причини і коріння усього, що відбувається. Або ви можете залізити в прірву з іншого боку і боятися, коли хтось скаже щось про демона чи злого духа. Або ви можете опинитися посеред великої дороги і зрозуміти, що диявол стоїть за всім, що призводить до крадіжок, вбивств та руйнувань. Але ніколи не бійтеся. Вам дана сила і влада над усіма нечистими духами, щоб виганяти їх і зіцлювати від усіляких недуг, і ви можете цим користуватися.

Хтось може сказати: "Я спробував це. Я спробував це." Ну, він теж це зробив. Безпосередні учні Ісуса одного разу спробували свою силу і владу з чоловіком, у якого був божевільний син. Коли Ісус звільнив його, "тоді підійшли учні насамоті до Ісуса й сказали: Чому ми не могли його вигнати? А Він їм відповів: Через ваше невірство. (Розділ 17 Євангелії від Матвія, вірші 19 і 20) А в інших частинах говориться: "цей рід не виходить інакше, як тільки від молитви та посту". (Євангелія від Марка, розділ 9, вірш 29) Піст не дає вам більше повноважень, він просто допомагає вам вийти з плоті й увійти в Дух.

Деякі кажуть: "Я спробував і це не спрацювало". Ні, це ситуація випробувала вас, і ви зазнали невдачі. Це не змінює того факту, що ви все ще маєте владу. Не озирайтесь назад. Активізуйте свій розум і своє мислення і скажіть: "Цього разу я зроблю це з вірою. Цього разу я збираюся зробити це з упевненістю. Цього разу я не збираюся вагатися".

Наказавши нечистому духу втретє, брат Хейгін знову заговорив з цим чоловіком.

"Тепер подивись, чи зможеш *ти* нахилитися. Подивись, чи зможеш *ти* нахилитися." Звичайно, він не міг цього зробити.

Я пішов і продовжив молитися за наступну людину. Чоловік пішов назад по проходу."

Отже, чи означає це, що на зіцлення цієї людини не було Божої волі? Ні, це абсолютно не так.

"Я стояв на платформі приблизно в трьох футах праворуч від кафедри. Коли наступна людина ступила вперед, щоб за неї помолитися, я з якоїсь невідомої причини подивився ліворуч і побачив Ісуса, що стояв там так чітко, як жодна людина, яку я коли-небудь бачив у своєму житті! Я думав, що всі бачили його, але пізніше я дізнався, що ніхто в громаді не бачив і не чув його, крім мене. Громада почула, що я сказав, але вони більше нікого не бачили і не чули.

Ісус стояв біля кафедри. Я міг просто простягнути руку і доторкнутися до нього. Він вказав на мене своїм пальцем і сказав: "Я сказав, що у Ім'я Моє демон або демони підуть".

"Господи, я знаю, що Ти це сказав. Минув лише місяць, як Ти явився мені в Рокволлі, штаті Техас, і сказав мені наказати демоні чи демонам вийти у Ім'я Твоє. Я сказав демоні вийти з того чоловіка, але він цього не зробив".

Ісус знову вказав на мене пальцем і сказав: "Я сказав, у Ім'я Моє поклич демонів, і вони покинуть тіло!"

Я знаю, Ти це сказав, Господи, і я наказав духу покинути тіло цієї людини в ім'я Господа Ісуса Христа, але він не пішов.

Ісус тицьнув пальцем мені в обличчя і втретє сказав: "*Я сказав, у Ім'я Моє демони підуть!* Поклич їх у ім'я Моє, і вони покинуть тіло у ім'я Моє."

Слабким голосом я знову відповів: "Господи, я знаю, що ти це сказав. Це сталося лише місяць тому, і я так добре це пам'ятаю, ніби Ти сказав це минулої ночі. Я знаю, що Ти мені сказав. І я насправді сказав цьому демоні покинути тіло цієї людини, але він не пішов."

Мені здається, я знаю, як виглядав Ісус, коли виганяв міняйл із храму, як говориться в Євангелії від Марка, розділ 11. Раптом мені здалося, що Його очі спалахнули вогнем; я побачив у них спалахи блискавок.

Вчетверте Він ткнув пальцем у мене і рішуче сказав: "Так, але я сказав, що Він це зробить!" Потім він зник.

Тоді я зрозумів, що діяв у невірі".

О друзі, ви це розумієте? Ви це чуєте? "Я сказав це. Я сказав це, і цього не сталося". Що це означає? Це не означає, що у вас немає влади, і це не означає, що це не воля Бога.

Мільйони людей навіть не вірять у це. "Це рішення Господа, все, що Він хоче, і давайте просто попросимо Бога змусити диявола піти".

"Іноді ми думаємо, що якщо у нас є особливий дар або повноваження для служіння, то це буде спрацьовувати кожного разу, але це не так. Незалежно від того, якою

владою ми могли б володіти, незалежно від того, скількома особливими дарами ми могли б володіти або якою силою ми могли б володіти, всі вони діють по вірі і *тільки так*.

Коли я зрозумів, що проявив сумнів замість віри, я побачив свою помилку. Я покликав цю людину повернутися до кафедри. Він стояв у задній частині аудиторії і ще не повернувся на своє місце.

Я вказав на нього і сказав: 'Повернись сюди, брате'. Він попрямував назад по проходу. Я стояв на кафедрі, чекаючи, коли він підійде до вівтаря, туди, де знаходився я. У той момент, коли він з'явився переді мною, я лягнув його по спині, а іншу руку поклав йому на груди і сказав: "Сатано, я сказав тобі покинути це тіло! Вийди звідси в ім'я Господа Ісуса Христа!" Тоді я сказав цьому чоловікові: "А тепер, брате мій (цього разу я не казав "якщо"), нахились і торкнись пальців ніг!"

Його спина миттєво стала гнучкою. Туберкульоз хребта зник. Хребет, який був жорстким, як дошка, був зцілений. Він міг нахилитися і доторкнутися до пальців ніг так само добре, як і будь-яка нормальна людина. Він був абсолютно здоровий!

Оскільки цей чоловік приїхав на нашу зустріч з Арканзасу, ми побачили його лише через два тижні. Він повернувся, щоб відвідати останню суботню вечірню службу.

Я запитав його, чи може він все ще нахилитися і торкатися пальців ніг.

"Так, я все ще вільний". Сказав він з широкою посмішкою на обличчі. Він вийшов у прохід, нахилився, торкнувся підлоги і зробив кілька вправ, щоб довести, що він все ще гнучкий і вільний.

Цей досвід раз і назавжди продемонстрував мені важливість чіткого дотримання Слова Божого. "Не дивиться Бог на обличчя" (Книга Дій, розділ 10, вірш 34). І я зрозумів, що *ким би ми не були, якщо ми будемо діяти в невірі, ми зупинимо потік Божої сили*".

Ми повинні вірити, що маємо владу. Ми повинні вірити, що у нас є сили, і ми повинні робити це без сумнівів, без вагань. Чи є у вас влада? Чи була вам дана сила в ім'я Ісуса? Подумайте про те, що ми називаємо Великим Дорученням.

Деякі кажуть: "Ну, це був лише Ісус". Ні, він дав владу 12-ти.

"Ну, це було лише у 12-ти". Ні, він віддав владу 70-м.

"Ну, це було тільки у них". Ні, все це було описано в Книзі Дій.

"Так, але це було тільки у них". Ні, що говориться у Великому Дорученні в 16-му розділі Євангелії від Марка? Давайте нагадаємо собі його.

Кожен християнин вірить у Велике Доручення, чи не так? Звичайно, вірить. У чому полягає Велике Доручення? В Євангелії від Марка, глава 16, вірші з 15 по 17, говориться: "Ідіть по цілому світові, та всьому створінню Євангелію проповідуйте!" Хто буде читати проповідувати? Ми. "Хто увірує й охреститься, буде спасений, а хто не ввірує засуджений буде. А тих, хто ввірує, супроводити будуть ознаки такі..." Про що Він згадує в першу чергу? Це тільки для Ісуса? Ні, це для тих, хто вірить в Ім'я Його. Це якраз говориться в середині Великого Доручення. Це тільки для 12-ти? Ні. Тільки для 70-х? Ні. Тільки для Павла в Книзі Дій? Ні. "У Ім'я Моє демонів будуть вигонити, говоритимуть мовами новими". Ви володієте багатьма мовами? Що ж, ви теж повинні вміти виганяти бісів. Вам не потрібно лякатися, бути забобонними або боязкими. Ви взагалі не повинні відчувати нічого незвичайного.

Деякі запитують: "Ну, а якщо я нічого не побачив?" Це крадіжка? Це вбивство? Чи це руйнування? Тоді це диявол, і ви маєте право зупинити його.

У вірші 18 продовжується: "Братимуть змії; а коли смертодійне що вип'ють, не буде їм шкодити". У нас є один приклад того, як змія вкусила Павла. Це відбулося з ним не для того, щоб він міг довести, що у нього є віра, але він корився Богу і був укушений. Це стосується нас у багатьох відношеннях. У повітрі, воді та їжі, яку ми їмо, достатньо токсинів, щоб убити нас у будь-який день.

Скажіть вголос:

Якщо я з'їм щось смертельне, або вип'ю щось смертельне, або вдихну щось смертельне, це не зашкодить мені.

"Кластимуть руки на хворих, і добре їм буде!" Хто збирається це зробити? Ми. Ми будемо проповідувати Євангеліє. Ми будемо говорити новими мовами. Ми виганяємо бісів. Ми торкаємося хворих і зцілюємо їх. І ми не збираємося робити це, боячись говорити правду, використовуючи слова: "давайте спробуємо", "давайте подивимося, зможемо чи ні" і "зробимо все, що в наших силах". Ні! Ісус сказав: "Я сказав, що вони це зроблять", тож вони це зроблять.

Ми допустили те, чого не повинні були допускати. Ми поступилися їм. Ми цього не хотіли, але думали, що у нас немає вибору, що ми нічого не можемо з цим зробити. Ми думали, що ми просто жертви, які чекають Господа, що сподіваються на Нього, благають Його і вимолюють милостиню. Так часто хороші люди, які люблять Бога, просто роблять це через незнання. Вони не знають Біблії і не усвідомлюють своєї влади.

Скажіть вголос:

У світлі Божого Слова, яке я бачу, я не жертва.

Я не безпорадний.

У мене є влада.

В ім'я Ісуса я маю владу над усіма демонами, щоб вигнати їх.

Мені дана влада над усіма недугами і над всякою неміччю.

Мені була дана сила в ім'я Ісуса.

Алілуя.

Тепер я хочу, щоб ви діяли відповідно цих слів. Я хочу, щоб ви дотягнулися до своїх пальців ніг. Я хочу, щоб ви зійшли духом і не боялися говорити занадто голосно. Я хочу, щоб ви сприйняли це серйозно. Ми виганяємо демонів в ім'я Ісуса. Ви готові? Встаньте, якщо зможете. Встаньте на ноги прямо зараз і поставтеся до цього серйозно. Не робіть нічого іншого; не думайте ні про що інше. Це все серйозно. Ми діємо відносно цього прямо зараз, в ім'я Ісуса.

Скажіть вголос:

**В ім'я Ісуса, Глави Церкви,
ви, нечисті духи, ви, нечестиві духи, що гнобите тіла, гнобите розуми,
дух смерті, дух немочі, я наказую тобі, забирайся!
Забирайся! Я дорікаю тобі!
Покинь моє тіло! Покинь моє тіло!
Покинь мій розум!
Я дорікаю тобі!
Іди геть, в ім'я Ісуса!**

Тож Ісус забороняв демонів, і він також забороняв хвороби.

Тож скажіть це самі або скажіть це з кимось і вголос:

**Хвороби, рак, СНІД, проблеми з серцем,
проблеми з кров'ю, будь-яка хвороба, кожна недуга,
Я дорікаю тобі! Зупинись! Зупинись зараз же!
Вийди з мого тіла! Покинь моє тіло!
Іди геть в ім'я Ісуса!
Алілуя! Слава Богу!**

Тепер, що станеться, коли ми це зробимо? Вони підуть. Він сказав нам чинити опір дияволу, чинити йому опір, і він втече. "Ну, а що, якщо це не спрацює?" Ніяких "якщо". "Ну, я намагаюся". Ні, треба не *намагатися*, а *робити*. Робити. Справа не у вашій здатності здійснити це, а у вашій вірі, просто у вашій вірі.

Тепер ми бачимо обидві речі — владу над демонами та хворобами, а також дотик. Зцілення — це добре. Зцілення приходить від Бога. Тому, якщо щось було пошкоджено цими злими духами і цією хворобою, тоді ми можемо попросити Бога зцілити і зробити нас чи когось сильнішими. Звичайно, якщо ви не усунули те, що спричинило проблему, все просто повториться знову. Але ми просто прогнали це геть. Хіба не так? Ми прогнали це в ім'я Ісуса. Дякую Тобі, Господи. Слава Богу.

Біблія говорить, що віруючі доторкнуться до хворих, і вони одужають. А тих, хто ввірує, супроводити будуть ознаки такі. Ми шойно засудили ці речі, тому з цим потрібно покінчити. Тепер ми будемо вірити у відновлення і зцілення завдяки Богу.

Помолімося молитвою: "В Ім'я Ісуса, Господи, ми дякуємо Тобі. Ми дякуємо Тобі за те, що хвороба була заборонена. Ми дякуємо Тобі за те, що смерть була заборонена. І тепер ми просимо Тебе, нехай прийде Твоє благословення, щоб відновити те, що було пошкоджено. Нехай увійде сила Божа, благословення, щоб зцілити і зміцнити те, що було пошкоджене. Тіло повинно повністю зцілитися. Будьмо сильними, зціленими та здоровими у святе Ім'я Ісуса". Слава Богу. Повірте, що цілюща сила входить у ваше тіло прямо зараз, щоб забезпечити зцілення.

Скажіть вголос:

**Я вільний. Я вільний. Я вільний в ім'я Ісуса.
Дияволу немає місця в мені. Немає місця в мені. Немає опори в мені.
Я вільний. Я вільний. Я вільний в ім'я Ісуса.
Алілуя. Слава Богу.**

Що робити, якщо те, що було, спробує повернутися завтра чи наступного тижня? Що, якщо ви вільні від нього протягом п'яти років, і воно намагається повернутися? Хтось може сказати: "Не кажіть так!" Але не бійтеся цього. Що робити, якщо це спробує повернутися? Те саме, що звільнило вас вперше, збереже вас вільними і надалі, вірно?

Пам'ятаєте історію брата Сміта Вігглсворта, яку я розповідав про жінку з собакою на залізничному вокзалі? Що сказала ця жінка? "Йди! Забирайся!"

Ви можете запитати: "Чи все це дійсно необхідно?" Ну, так ви хочете результату чи ні? Справа не в рівні гучності голосу і не в намаганні. Все у вірі, абсолютній впевненості, абсолютній сміливості, впевненості в собі. Ніяких "якщо", ніяких "і", ніяких "але" і ніяких "що буде".

Ви розумієте? Я зрозумів, коли брат Хейгін сказав Ісусу: "Я знаю, що Ти це сказав, І я це зробив, але Він не пішов". Тоді Ісус відповів: "Так! Я сказав, що він так і зробить." Кому ми будемо вірити? Ось і воно. У нас є сила, у нас є влада над усіма демонами і над усіма хворобами, і ми не залишаємо дияволу місця.

Розділ 17: Служіння Ісуса

У 6-му розділі Євангелії від Івана, вірші 38, Ісус сказав: "Бо Я з неба зійшов не на те, щоб волю чинити Свою, але волю Того, Хто послав Мене". Отже, чи доречно говорити, що все, що робив Ісус, було волею Отця? В Євангелії від Івана, розділ 14, вірш 10, говориться: "Слова, що Я вам говорю, говорю не від Себе, а Отець, що в Мені перебуває, Той чинить діла ті".

В Євангелії від Івана, розділ 8, вірші 28 і 29, говориться: "...тоді зрозумієте, що то Я, і що Сам Я від Себе нічого не дію, але те говорю, як Отець Мій Мене був навчив... Бо Я завжди чиню, що Йому до вподоби".

Ось твердження, засноване на цій істині: служіння Ісуса, все, що він говорив і робив, є прямим одкровенням волі Божої, незмінної волі Божої для всіх людей на всі часи. Багато людей в це не вірять. Ви можете запитати: "Вони в це не вірять?" Безумовно. Мільйони християн не вірять цьому твердженню. Служіння Ісуса, все, що він говорив і робив, є прямим одкровенням незмінної волі Божої для всіх людей на всі часи. Ви вірите в це?

Ви можете запитати мене: "Чому ви кажете, що мільйони християн у це не вірять?" Вони вірять, що Ісус робив щось, щоб довести, що Він був Сином Божим, і це не обов'язково для всіх і завжди. Вони вірять, що Він зробив це тільки для того, щоб продемонструвати Свою божественність, продемонструвати, що Він є Христос. Він міг би й сказати це, якби захотів. Він дійсно сказав наступне: "Я прийшов не для того, щоб виконувати Свою власну волю. Я говорю не своїми словами." Іншими словами, Він каже: "Я не роблю того, що Я вирішую". Що ж ти тоді робиш, Ісусе? Я виконую волю Отця. Чи змінюється Отець? Він сказав: "Я Господь". Я не змінююся. "Бо Я, Господь, не змінююся." (Книга Малахії, розділ 3, вірш 6)

Навіщо я це кажу? Якщо ви читаєте про це, і ви чуєте, як Ісус говорить це, і ви бачите, як Ісус робить це в Євангеліях від Матвія, Марка, Луки та Івана, тоді ви знаєте, що така Божа воля виконується для вас. Я повторю це знову: служіння Ісуса, все, що Він говорив, все, що Він робив, є прямим одкровенням незмінної волі Божої для всіх людей на всі часи. Якщо ви коли-небудь чули, як Він це говорив, значить, така Божа воля виконується для вас. Якщо ви коли-небудь бачили, як Він це робить, значить, така воля Божа виконується для вас.

Причина № 17: Ми впевнені, що Божа воля в тому, щоб всі ми були зцілені вже сьогодні саме завдяки служінню Ісуса.

Чи чули ми коли-небудь, щоб Він щось говорив про зцілення? Прочитаємо те, що Він сказав: "Я волю". Чи бачили ми коли-небудь, щоб Він робив що-небудь в області цілительства? Значна частина Його служіння полягала в служінні зціленням людей. Якби це було щось другорядне і неважливе, Він міг би зробити щось інше. Якби Його єдиною метою було продемонструвати, що Він Син Божий, Йому не довелося б зцілювати половину країни, а лише кількох відомих людей.

Ми прочитаємо в Посланнях про те, як Ісус зцілював людей. Читаючи їх, нам будуть траплятися такі слова, як "кожен", "будь-хто" та "усі". Ми будемо бачити слово "УСІ" знову і знову.

Якщо Ісус збирався довести свою божественність, Він упустив таку чудову можливість у своєму рідному місті, чи не так? Ви завжди хочете добре виглядати в очах своїх сусідів. Кожен хоче бути успішним і щоб усі, з ким він виріс, знали про це. Але в розділі 6 Євангелії від Марка, віршах 5 і 6 говориться, що в своєму рідному місті "І Він тут учинити не міг чуда жодного". Там не говорилося, що Він *вирішив* цього не робити. Далі сказано: "І Він дивувався їх невірству". Хіба це не була б чудова можливість, коли вони сказали: "Це син столяра. Це син Марії. Хто він такий, щоб казати, що він благословенний?", на що Він відповів: "Я просто покажу вам, Хто Я".

Він же промовив до них: Ви Мені конче скажете приказку: Лікарю, уздоров самого себе! Учини те й тут, у вітчизні Своїй, що сталося чули ми у Капернаумі". (Євангелія від Луки, розділ 4, вірш 23). Вони кинули йому виклик. І тут ми спостерігаємо свого роду бій із людськими традиціями.

Не тримайтеся так міцно за свої традиції, бо Слово Боже може втратити вплив у вашому житті. Ви не зобов'язані вірити жодному моему слову, але якщо Я цитую Святе Писання, не ігноруйте це. Навіть якщо це дійсно відрізняється від того, як ви думали, не відкидайте цього; інакше ви відкинете Господа.

Вони кинули виклик Ісусу, чи не так? По суті, вони говорили: "Доведи нам. Ми чули про ці чудеса, які Ти творив в інших місцях; тож зроби їх тут. Зроби це". Це була чудова нагода для Нього продемонструвати, що "Я Син Божий", але Він цього не зробив. Біблія говорить: "І Він тут учинити не міг чуда жодного". Чудеса відбувалися для того, щоб виконати Святе Писання, але також вони виявляли волю Божу.

Давайте прочитаємо про волю Божу. Що означатиме, якщо я побачу, що Ісус щось робить? Така воля Божа. Що означатиме, якщо я почую, як Він щось говорить? Це незмінна воля Божа для всіх людей на всі часи.

Ми розглядаємо причини № 17, і я навів вам багато уривків з Писань по кожній з причин, чому ми впевнені, що Божа воля полягає в тому, щоб усі були зцілені. Проте, набагато більше людей вірять, що зцілення *не* завжди є Божою волею, ніж тих, хто вірить, що це Його воля. Віруючих менше. Але чи чули ви коли-небудь, щоб хтось наводив 30 біблійних причин, чому ми впевнені, що зцілення *не* завжди є Божою волею? Або навіть 15, або навіть 10 причин? Але ми є тими, хто має стільки довести. Чому? Тому що люди визначають волю Божу по тому, що сталося. Вони не звертаються до Слова Божого, щоб дізнатися волю Божу. Вони визначають волю Божу по тому, що сталося або чого не сталося в їх незначному життєвому досвіді.

У кожного завжди є вибір при читанні цього Слова Божого. Вам потрібно регулярно читати Слово Боже, тому що якщо ви це будете робити, і ви будете читати його чесно і відкрито, ви побачите там те, чого не бачите тут у своєму житті. Можливо, ви читаєте про

десятину, і там сказано: "Принесіть же ви всю десятину до дому скарбниці, щоб страва була в Моїм храмі, і тим Мене випробуйте, промовляє Господь Саваот: чи небесних отворів вам не відчиню, та не виллю вам благословення аж надмір?" (Книга Малахії, розділ 3, вірш 10), і ви думаєте: "У мене ще є повно місця".

Або ви читаєте: "Усі ж вони сповнились Духом Святим, і почали говорити іншими мовами, як їм Дух промовляти давав". (Книга Дій, розділ 2, вірш 4), і ви говорите: "Я не говорю іншими мовами. Я ніколи не відчував бажання говорити іншими мовами".

Або ви читаєте: "І довгістю днів Я насичу його, і він бачити буде спасіння Моє!" (Книга псалмів, розділ 91, вірш 16) "Щоб справдилось, що сказав був Ісаїя пророк, промовляючи: Він узяв наші немочі, і недуги поніс." (Євангелія від Матвія, розділ 8, вірш 17) "Його ж ранами нас уздоровлено!" (Книга Ісаї, розділ 53, вірш 5; Перше послання Петра, розділ 2, вірш 24) і ви кажете: "Це не так. Щось мені так не здається. І інші можуть сказати, що цього не станеться..." У вас є вибір.

Деякі визначають волю Божу за тим, що вони бачать, чують і відчувають, а також за тим, що чув і відчував хтось інший; легше спробувати спростити Біблію, щоб вона відповідала вашому досвіду чи відсутності досвіду.

Ви, безумовно, можете вибрати "легкий шлях". Є безліч книг та освічених людей, які пояснять вам все та розкажуть, чому цього не станеться. Ви можете прийняти це і бути з більшістю людей, які не зазнають переслідувань, роблять те, що роблять, і не отримують своїх грошей, не зцілюються і не отримують чудес. Або... ви можете сказати: "Я вірю, що Бог покращить мій досвід, щоб він відповідав Його Слову! І я виступаю за досконалу волю Божу. Я буду триматися досконалої волі Божої". Це ваш вибір: дотримуватися досконалої волі Божої або задовольнятися чимось іншим, чимось меншим. Легше просто спробувати це пояснити.

Я дуже радий, що кілька років тому я прочитав про говоріння іншими мовами в Книзі Дій. Я ніколи не говорив іншими мовами, але подумав: "Ну що ж, ось воно. У мене повинен бути той же Святий Дух, що й у них. Я належу до тієї ж церкви, що і вони. В Євангелії від Марка, розділ 16, вірш 17, говориться: "А тих, хто ввірує, супроводити будуть ознаки такі: у Ім'я Моє демонів будуть вигонити. Говоритимуть мовами новими". Я це прочитав. У першому Посланні до Коринтян, розділ 14, вірш 18, Павло сказав: "Дякую Богові моєму, розмовляю я мовами більше всіх вас". Мені здається, люди забувають, що Петро говорив багатьма мовами. Петро говорив багатьма мовами. Ефесяни говорили багатьма мовами. Колосяни говорили багатьма мовами. Филип'яни говорили багатьма мовами. Коринтяни говорили багатьма мовами і вдень і вночі. Новий Завіт сповнений людей, які говорили багатьма мовами. Це звучить незвично для людей, але це факт.

І все ж, що зробили люди? Вони спростили це і пояснили так, щоб це відповідало їх нестачі досвіду.

Одного разу до мене прийшов один хлопець і спробував суворо розкритикувати мене за те, як це все минулося. Цікаво, що одним із уривків, які люди намагаються цитувати, є 13-

й розділ першого Послання до Коринтян. Вони забувають про всі інші речі, які там згадуються і які не минули, а наводять лише один приклад і кажуть, що все саме так. Нарешті, я спитав у цього хлопця: "Ну що, брате, ти коли-небудь говорив іншими мовами?"

Він відповів: "Ні".

Я запитав: "Чи є у тебе взагалі якийсь досвід у цьому питанні?"

Він відповів: "Ні".

Я сказав: "А у мене є".

Хтось може запитати: "Про що ви говорите? Ви намагаєтесь на щось натякнути чи запропонувати? Ви намагаєтесь сказати, що зі мною щось не так, якщо я не розмовляю іншими мовами?" Ні. "Ви хочете сказати, що я не врятуюся, якщо не буду говорити іншими мовами?" Ні, ви повинні бути врятовані, щоб стати кандидатом на отримання цього дару. Ось що я хочу сказати: щоб це не було, чи процвітання, чи зцілення, чи що завгодно, не намагайтеся пояснити це, тому що ви цього не відчували, або тому, що у вас цього ще немає. Упокоріться перед Словом Божим і скажіть: "Тільки тому, що я цього не робив або не бачив, не означає, що це неправильно. Все правильно, і, Господи, я прошу тебе покращити мій досвід. Підведи мене до цього". І ми будемо робити це до кінця нашого життя.

Тепер подивимося в Святе Писання, щоб побачити, що зробив Ісус. Коли ми побачимо це, ми виявимо незмінну волю Божу для всіх людей на всі часи. Кожного разу, коли слово "всі" або "кожен" вживається стосовно когось, хто отримує зцілення, воно буде виділено жирним шрифтом.

В Євангелії від Матвія, розділ 4, вірш 23, говориться: "І ходив Він по **всій** Галілеї, по їхніх синагогах навчаючи, та Євангелію Царства проповідуючи, і **вздоровлюючи** всяку недугу, і **всяку** неміч між людьми".

Чи вірите ви, що воля Божа все ще полягає в навчанні? Чи полягає все ще воля Божа в проповідуванні Євангеліє? Тоді чому ми відкидаємо останнє? Якщо ви згодні з тим, що Його воля Божа полягає в тому, щоб ми навчалися і проповідували, тоді чому ви опустили останню частину?

"А чутка про Нього пішла по **всій** Сирії. І водили до Нього..." Скільки? "**недужих усіх**, хто терпів на різні хвороби та муки, і біснுவатих, і сновид, і розслаблених, і Він їх **уздорвляв**". *До них* відносяться **всі**, кого приводили. Там не говорилося, що він зцілив *частину* з цих людей. Там говориться, що він зцілив їх, **усіх**, хто приходив.

Скільки людей зцілилося в той день? Де ж ті, кому не пощастило? А як щодо тих, для кого ще не настав час зцілення, чи це була не воля Божа, чи Бог чогось навчав їх? Скільки людей зцілилося там того дня? Багато, і це були **всі**, хто прийшов.

Ми розглянемо приклад з Євангелії від Матвія, а потім теж саме в Євангелії від Луки. Але в Євангелії від Луки говориться про це трохи інакше, ніж в Євангелії від Матвія. Не дозволяйте, щоб це було для вас надто просто. Дозвольте цьому увійти у ваш дух. І ви відчуєте, що це одкровення почне зцілювати у вашому тілі, особливо, коли ви приймете це його з радістю В Євангелії від Матвія, розділ 8, вірш 16, говориться: "А коли настав вечір, привели багатьох біснуватих до Нього, і Він словом Своїм вигнав духів, а недужих **усіх** уздоровив". Чи зцілив він кількох з них — п'ятдесят, шістдесят, дев'яносто дев'ять відсотків? Ні. **Всіх** означає, що всі були включені, нікого не було виключено. **Всіх** означає **абсолютно всіх**. Він "...недужих **усіх** уздоровив, щоб справдилося, що сказав був Ісає пророк, промовляючи: Він узяв наші немочі, і недуги поніс. Він забрав чії немочі і недуги? Він не просто забрав їхні. Він зцілює **всіх** у прояві цього Святого Писання і в прояві незмінної волі Божої для **всіх** людей на **всі** часи.

В розділі 4, вірші 40 Євангелії від Луки про це йдеться наступним чином. Відбувається те ж саме. "Коли ж сонце заходило, **то всі**, хто мав яких хворих на різні недуги, до Нього приводили їх. Він же клав Свої руки на кожного з **них**, та їх уздоровляв". Де ті, кому не вистачило віри? Де ті, для кого не настав Божий час? Де?

Так от, друже, якби іноді воля Божа або навіть рідко воля Божа полягала в тому, щоб хтось захворів і залишався хворим, ви б побачили це в служінні Ісуса, тому що Він сказав: "Я прийшов не для того, щоб виконувати Свою власну волю. Я прийшов виконати волю Того, Хто послав Мене. Я кажу лише те, що чую від Нього. Син нічого робити не може Сам від Себе, тільки те, що Він бачить, що робить Отець". "Я нічого не можу робити Сам від Себе. Як Я чую, суджу, і Мій суд справедливий, не шукаю бо волі Своєї, але волі Отця, що послав Мене". (Євангелія від Івана, розділ 5, вірші 19 і 30) Все, що він робив, є одкровенням волі Божої. Ось про що вся ця книга — про Божу волю зцілювати. Якщо ви не можете знайти волю Божу, дивлячись на Ісуса, то де ви збираєтеся її шукати?

Якщо ми скажемо: "Ну, ні, іноді це Його воля, а іноді ні", тоді ми повинні мати змогу побачити це в служінні Ісуса. Ми повинні знайти один чи два чи кілька випадків, коли не настав час для зцілення людини, або коли Бог навчав людей чогось, розвивав їх за допомогою цього, або на просто не була Божа воля. Це повинно відбуватись принаймні кілька разів. Але замість цього ми бачимо їх **всіх, кожного** з них.

Деякі люди все ще сперечаються: "Так, але я знаю такого-то, і він був хорошою людиною. Він наполегливо молився, але не отримав зцілення". Або: "Я й сам довго молився, але так і не отримав зцілення". Або: "Я знаю такого-то. Він був хорошим проповідником, але не отримав зцілення".

Отже, це доводить волю Божу? Тепер ви повинні вирішити самі.

Інші кажуть: "Ну, все, що відбувається є волею Божою".

Значить, люди, які не вірять в Ісуса, люди, які заблукали і потраплять до пекла, така воля Божа?

Вони кажуть: "О, ні". А тепер почекайте хвилинку. Ви *все* сказали. Все, що відбувається, є волею Божою. У вас не може бути і того, і іншого одночасно.

"Ні, вони повинні в це повірити, і вони повинні це прийняти". Саме так.

Одного разу один чоловік захотів різко розкритикувати мене за ці речі, і він сказав: "Ми в це не віримо. Ми не проповідуємо цього в нашій церкві. Я ніколи не бачив жодного зцілення".

Я сказав: "Хм. Ви цього не проповідуєте. Ви в це не вірите і не бачите ніяких зцілень".

Він сказав: "Ні, я ніколи не бачив зцілення".

Я сказав: "Хм. Ми проповідуємо це, і ми віримо в це, і є записи, повні свідчень", - І я вказав на стіл. "Мені цікаво, чи є тут якийсь зв'язок. Ви не вірите в це, ви не проповідуєте це, і у вас цього немає. Ми віримо в це, ми проповідуємо це, і у нас це є". Ці знаки не являються тим, хто сумнівається в цьому, відмовляється від цього і каже, що це минуло. Ці знамення супроводжують тих, хто увірував.

Чи вірите ви, що всі вони були зцілені, кожен з них? Ми спостерігаємо прямий прояв незмінної волі Божої для всіх людей на всі часи. Слава Богу.

Як ви збираєтеся визначити, чи полягає воля Божа у вашому процвітанні чи ні? Де ви збираєтеся дізнатися, чи є воля Божа на те, щоб ви були бідними все своє життя, або щоб ви жили досить добре, маючи не надто мало і не надто багато, або щоб ви мали достаток, або щоб Ви були просто багаті? Як ви збираєтесь це дізнатися? Чи знаєте ви, що робить більшість християн? Вони кажуть: "Ну... ми просто побачимо те, що побачимо. Якщо на це буде воля Господа... все, що Він забажає".

Ні, друзі, це не працює так. У 5-му розділі Послання до Ефесян, вірші 17 говориться: "Через це не будьте нерозумні, але розумійте, що є воля Господня".

Нам кажуть, що ми повинні знайти і прийняти волю Божу і постійно слідувати їй. Люди, які отримали зцілення під час служіння Ісуса, —це не ті люди, які залишалися вдома і дивувалися цьому. Це не ті люди, які сиділи в своїй спальні, плакали і співали: "Не забувай мене, дорогий Ісусе..."

Ні! Це люди, які піднялися і, долаючи слабкість і перешкоди, прорвалися, дотягнулися, схопили і взяли своє зцілення. Пам'ятаєте жінку, у якої була кровотеча? (Розділ 8 Євангелії від Луки, вірші з 43 по 48) Ісус тоді не проводив зборів по зціленню. Вона не запитала Його: "На те є Твоя воля, щоб я зцілилася?" Вона не запитувала, чи може вона отримати зцілення. Вона просто пішла і отримала це зцілення. Вона просто проштовхнулася крізь натовп, вхопилася за поділ його одягу і прийняла зцілення. Вона відчула, що її тіло зцілилося. Вона повернулася назад в натовп і стояла там, посміхаючись, як кішка, яка спіймала канарку, і думала: "Слава Богу, я це відчуваю. Я відчуваю це." Потім вона побачила, як Ісус дивиться на неї. Біблія говорить, що вона боялася. Чому?

Можливо, вона подумала: “Він захоче це повернути назад...” Тому що вона не запитала: "Чи можна мені? Можу я? А чи слід мені?" Що ж, слава Богу, чотири релігієзнавця не підійшли до неї і не пояснили, що на це, можливо, немає Божої волі. Вона просто протиснулася крізь натовп, схопила своє зцілення і прослизнула назад у натовп.

І Він запитав: "Хто доторкнувся до мене?"

У Біблії сказано, що всі вони заперечували це, тож це означає, що коли Він подивився на неї, вона теж заперечувала це. Це було випробування, і йому стало неприємно, бо Він просто продовжував стояти там і казав: "Хтось доторкнувся до мене". Це стало настільки незручно, що учні відчували, ніби їм потрібно втрутитися. Вони підійшли і сказали: "Ісусе", вони забули, з ким вони говорили, "Ісусе... хто знає, скільки людей торкалися Тебе. Що означає, коли ти кажеш, що хтось доторкнувся до Тебе?"

Він сказав: "Хтось доторкнувся до мене".

Коли ви щось почули від Бога, не дозволяйте людям змусити вас повірити в щось інше. "Хтось доторкнувся до мене".

Нарешті вона зрозуміла, що не може сховатися. Вона, мабуть, подумала: “Він не піде. Він не збирається здаватися”. Тож вона підійшла, впала перед Ним і розповіла Йому всю правду, але Він не сказав: «Тобі слід було спочатку запитати, тому що це не завжди... Не думай, що це воля Божа». Хіба це не було б ідеальним місцем для утвердження тієї небіблійної доктрини, в яку вірять так багато людей? Для нього це була б така прекрасна можливість сказати: “Так ось, не думайте, що це воля Божа, тому що не завжди на це є воля Божа, і ви просто застали мене сьогодні в потрібному місці, в потрібний час...” Ні! Що Він сказав? "Дочко, Розслабся. Заспокойся. Твоя віра..." З усього, що Він міг би сказати — "це моє помазання", "це тому, що я Син Божий" або щось подібне, — Він сказав наступне: "Твоя віра спасла тебе. Іди з миром собі! Тільки віруй цілком". (Євангелія від Луки, розділ 8, вірш 48) і вона зробила це, і так воно і було.

Говорячи про цю подію, на що ми звертаємо увагу? Ми дивимося на незмінну волю Божу для всіх людей на всі часи. Якщо Ісус зробив це, то така воля Божа для всіх.

В Євангелії від Матвія, розділ 9, вірш 35, говориться: “І обходив Ісус **всі** міста та оселі, навчаючи в їхніх синагогах, та Євангелію Царства проповідуючи, і вздоровлюючи всяку недугу та неміч усяку”.

У вірші 1 розділу 10 говориться: "І закликав Він дванадцятьох Своїх учнів, і "владу" їм дав", або "силу" над нечистими духами, щоб їх виганяли вони, і щоб уздоровляли всіляку недугу та неміч всіляку", *багатьох? деяких?* Ні, “**всіляку** недугу та **неміч** всіляку.”

Так ось, Ісус цього не робить. Це Його учні.

Деякі кажуть: "Ну, це просто Ісус". Ні, справа не тільки в Ісусі. Це ті 12 учнів. Пізніше ми прочитаємо ще про 70, а також про інших. Вони сперечаються: "Гаразд, їх було 12, але ж лише 12". Ні, їх було 70. "О, гаразд. Їх було 70, але ж лише 70".

Диявол хоче, щоб ви в це повірили, але в минулому розділі ми бачили багато уривків зі Святого Писання, в яких говорилося, що нам дана влада, що Він дав цю саму владу нам.

Ми вже бачили кілька випадків. Що, якби ми просто продовжували бачити, як Ісус робить це знову і знову? Що ми могли б припустити? Що це воля Божа.

Що, якби ми бачили вірш за віршем, де Він говорив людям: "Мені шкода. Я люблю вас, і Бог любить вас, і я знаю, що це важко, але ваше зцілення просто не є волею Божою, і ви поступово зрозумієте це краще..." Це те, у що вірять мільйони християн. Але чому Він не робив цього хоча б час від часу замість того, щоб просто зцілити кожного з них? Якщо він просто продовжить зцілювати всіх, у нас може виникнути думка, що всі повинні бути зцілені, і що тоді, якщо ми виявимо, що в цьому не завжди полягає Його воля? О, ми будемо розчаровані і розгублені.

В Євангелії від Матвія, розділ 12, вірш 15, говориться: "А Ісус, розізнавши, пішов Собі звідти. І багато пішло вслід за Ним, і Він їх уздоровив усіх". Скільки людей? Пару сотень? Багато, якщо досліджувати Його Слово, — це тисячі людей. У Біблії є місця, де тисячі називаються багатьма. А як щодо великої кількості людей? Це набагато більше. А як щодо великої кількості, величезного натовпу? Ви отримуєте уявлення про те, як живиться натовп, чи не так? Тепер, за таких обставин, мова йде про багатьох з 5000 чоловіків, не рахуючи жінок і дітей, так що там легко могло бути й 10 000 людей. А як щодо великої кількості людей? Це було б щось більше. А як щодо величезної кількості людей? Великих натовпів. Я не думаю, що ми усвідомлюємо, наскільки великими іноді були натовпи на Його служінні. Там було 20, 30, 40, 50 000 людей. Ми й уявити собі не могли, що їх могло бути так багато, чи не так?

Чи знаєте ви, що церква та інші храми в книзі Дій були великими? Вони були величезними. За один день там могло перебувати по три, чотири, навіть десять тисяч людей.

Деякі кажуть: "Я не вірю у великі церкви. Мені просто не подобається, як вони виглядають." Ну, тоді вам не сподобалися би церкви, про які йдеться в книзі Дій.

"А Ісус, розізнавши, пішов Собі звідти. І багато пішло вслід за Ним, і Він їх уздоровив усіх". Це один з найпереконливіших прикладів, який ми прочитаємо, особливо коли потрібно отримати уявлення про те, про скількох людей Він говорить. Це не всі люди, які відвідують церкву. Це не всі люди, які відвідують синагогу. Це зустріч під відкритим небом. Люди можуть просто прийти звідки завгодно, не роблячи нічого, і ви збираєтеся сказати мені, що з-поміж 20, 30, 40 000 людей ви не можете знайти нікого, на зцілення кого не було б Божої волі? Або що немає нікого, хто не був би цілком готовий до цього великого благословення? Жодного? Він зцілив їх. "Він зцілив їх усіх". Слава Богу. Він

зцілив їх усіх. "Так, але, можливо, на те, щоб зцілити *вас* немає Божої волі". Ні, Він зцілив їх усіх.

Ми читали уривки зі Святих Писань, де говориться: "Він зцілив їх **усіх** до єдиного. Він їх **уздоравлив**. і Він їх **уздоротив** усіх. Він же клав Свої руки на кожного з них, **та їх уздоравлив**". (Євангелія від Матвія, розділ 4, вірш 24; розділ 12, вірш 15; Євангелія від Луки, розділ 4, вірш 40)

Покажіть мені якісь уривки зі Святого Писання, де говориться, що це *не* завжди Його воля. Ви можете сказати: "Брат Кіт, чому ти продовжуєш це говорити?" Тому що, друзі, мільйони християн не вірять, що на їхнє зцілення є Його воля, або вони не впевнені в цьому. Вони сподіваються, що це так, але їм цікаво, як вони про це дізнаються.

Ви знаходите волю Божу в Слові Божому, і незалежно від того, що ви бачите чи не бачите, ви вірите. Воля Божа розкривається в Слові Божому. Ісус є Словом Божим, і в усьому, що Він сказав і в усьому, що Він зробив, ви чуєте волю Божу і бачите волю Божу. Що ми щойно побачили? Ісуса, який зцілив їх усіх, тобто волю Божу.

В Посланні від Матвія, розділ 14, вірш 14 говориться: "І, як вийшов Ісус, Він побачив багато народу, і змилосердивсь над ними", щоб довести свою божественність? Ні. Він "змилосердивсь над ними..." Сьогодні Він все ще відчуває співчуття, коли людям боляче. І в результаті, що Він зробив? "І їхніх слабих уздоротив". Отже, до чого це відноситься? Це відноситься до великої кількості людей.

Продовжимо читати вірші з 34 по 36. "Перепливши ж вони, прибули в землю Генісаретську. А люди тієї місцевості, пізнавши Його, сповістили по всій тій околиці, і до Нього принесли **всіх** хворих." Я маю на увазі, вони вилікували всіх у лікарнях. Вони пішли і зібрали всіх людей, які були хворі або нездорові по всій цій громаді, і відвезли їх туди. "І благали Його, щоб бодай доторкнутися краю одежі Його. **А хто доторкався, уздоровлений був**".

Тепер погляньмо на розповідь про те ж саме у Євангелії від Луки. В Євангелії від Луки, розділ 6, вірші з 17 по 19 про це говориться так. "Як зійшов Він із ними, то спинився на рівному місці, також натовп густий Його учнів, і безліч людей з усієї Юдеї та з Єрусалиму, і з приморського Тиру й Сидону, що посходилися, щоб послухати Його та вздоровитися із недугів своїх, також ті, хто від духів нечистих страждав, і вони вздоравлилися. Увесь же народ намагався бодай доторкнутись до Нього, бо від Нього виходила сила, і всіх **вздоровляла**". Скільки людей там було? Він сказав, що безліч. Привели усіх хворих по всій країні. Скільки з них отримали зцілення? Всі. Не *більшість* з них, не *частина* з них, не *деякі* з них, не *кілька* з них, а *усі* вони зцілилися. Ми дивимосся на незмінну волю Божу для всіх людей, включаючи вас, на всі часи, в тому числі і прямо зараз. Він ніколи не змінювався і ніколи не зміниться. Така воля Божа.

Ви можете запитати: "А якщо я цього не побачу? Що, якби хтось із моїх знайомих помолвився...? Що, якби...?" Чи знаєте ви когось, хто не прийняв Ісуса? Чи чули ви про когось, хто проігнорував Ісуса і не змінив своєї думки перед смертю? Чи була воля Божа

на те, щоб вони ось так померли? Ні. Просто тому, що щось відбувається, це ще не доводить, що це воля Божа. Просто тому, що чогось *не* відбувається, це ще не доводить, що це воля Божа.

Де ви збираєтеся знайти волю Божу? У Слові Божому. Це все, і це те, у що ми віримо. Неважливо, що ми бачимо, неважливо, чого ми не бачимо, це те, у що ми віримо. Ми керуємось вірою. Нам не обов'язково щось бачити, щоб в це повірити. Слава Богу.

Скільки там було людей? Там було не просто безліч людей, і навіть не величезна кількість. Там говорилося: "І безліч людей прийшло до Нього".

Хтось на тій зустрічі міг сказати: "Чоловіче, давай! Ти можеш зцілитися там, внизу!"

"Так, але я не завжди жив правильно".

"Гей, чоловіче, я бачив, як там, внизу, зцілювалися люди, які виглядали гірше за тебе. Давай".

"Так, але ти знаєш, яким поганим я був".

"Дозволь мені розповісти тобі про деяких людей, яких я бачив у черзі вчора. Ти досить добре виглядаєш поруч з ними. Давай, хлопче, давай. Я кажу тобі: "Тут, внизу, всі зцілюються. Усі".

Давайте в це повіримо. Ми віримо, що це стосується того, щоб стати християнином. Ви б не змогли вибити це з нас. Ніхто не може прийти і сказати нам: "О, ні, можливо, на їх порятунок немає волі Божої". Ви що, жартуєте? Вони не зможуть змусити нас у це повірити. Можливо, це і правда, але вони були недобррозичливими. Вони були поганими. Вони зробили це. Ні! Воля Божа полягає в тому, щоб всі були врятовані. Його воля не полягає в тому, щоб хтось страждав.

Тепер, коли ми дійдемо до того, що будемо так само вірити в зцілення, ми будемо бачити зцілення так само регулярно, як і народження нових людей. Нам доводиться боротися з багатомісячними помилковими уявленнями, яких навчають у Церкві. Але ми досягаємо цієї мети. Будьте наполегливі. Не будьте недобррозичливими чи агресивними, просто дотримуйтеся того, про що говориться в Біблії.

В Євангелії від Матвія, розділ 15, вірш 30, говориться: "І приступило до Нього багато народу, що мали з собою кривих, калік, сліпих, німих і інших багато, і клали їх до Ісусових ніг. І Він уздоровлював їх". Не просто окрему частину тих людей — Він зцілив їх усіх повністю. "А народ не виходив із дива, бо бачив, що говорять німі, каліки стають здорові, криві ходять, і бачать сліпі, і славив він Бога Ізраїлевого!"

Не хвороба прославляє Бога, а зцілення Його прославляє. Не гріх прославляє Бога, а Божа благодать Його прославляє. Це не загибель, це спасіння від наших гріхів. Бога прославляє не бідність, а багатство радості, сили і благословень.

Ви повинні вірити в це, навіть якщо ви цього не бачите. Ви повинні проголошувати це, навіть коли все навколо говорить вам, що це не так.

Брат Кеннет Е. Хейгін сказав, що Бог навчив його як забезпечити процвітання, і що на те була Його воля. Він не чув, як цього вчили, але він отримав це від Господа, зі Святого Писання, від Духа. Він сказав, що у нього не залишилося грошей, і з кожним місяцем він все більше влазив у борги. Він заборгував багато грошей, і все, що він міг зробити протягом кількох місяців, це сплатити невеликі відсотки з них. Він сказав, що піде проповідувати про те, що Бог хоче, щоб ми процвітали, але потім повернувся з дуже малою кількістю грошей, і йому довелося йти додому пішки, тому що його машина була такою старою, що він її продав за дуже невеликі гроші. Що він проповідував? Божа воля полягає в тому, щоб ми процвітали. Що ж, не схоже було, щоб він процвітав. Він сказав, що його сім'я не харчується належним чином, його діти погано одягнені, і він не має грошей, щоб робити те, що йому потрібно. Він ходив на збори, а потім проповідував, що Бог хоче, щоб ми були багатими.

Він це зробив, і Бог благословив його. Зазвичай, коли він розповідав цю історію, він починав сміятися, бити ногами і говорити: "І Він теж це зробив". Він збагатив мене цінностями, і Йому це вдалося.

Але вам не потрібно чекати, коли ви побачите результати, щоб почати проповідувати Слово Боже. Ви вірите в це і проповідуєте це, навіть коли здається, що це може не здійснитися, і коли вам також цього не хочеться.

У Школі зцілення, де я викладав, були люди, які прийшли і принесли маленького хлопчика. Я думаю, що йому було приблизно 5 чи 6 років, і у нього діагностували рак у термінальній стадії. Він побував у кількох найкращих клініках світу. У мене немає причин не любити лікарів, але вони просто сказали, що не можуть йому допомогти, що вони нічого не можуть зробити. Він пройшов усі види лікування, і лікарі йому сказали: "Просто насолоджуйся останніми днями, які тобі залишилися". Тут нічого не можна зробити, медицина тут безсила.

Коли ніякі варіанти не допомогли, вони звернулися до служіння брата Хейгіна, бо знали про його свідчення про те, що він був зцілений, і про Школу зцілення. Ми були там з ними, і вони залишилися з нами протягом декількох тижнів. І чоловік, і жінка були адвокатами. Вони сказали, що в їх маленького сина були злякисні утворення в мозку, голові та по всьому тілу.

Як ви думаєте, диявол шкодує про це? Дозволь мені дещо сказати. Коли диявол потрапить до пекла, я не збираюся проливати жодної сльози, бо диявол цього заслуговує. Диявол такий жалюгідний. Він руйнівник, вбивця і злодій.

Ми доторкнулися до голови тієї дитини і прокляли цю ракову пухлину, наказали їй померти й висохнути, і промовили над хлопчиком слова зцілення. Що ж, на вигляд йому анітрохи не було краще. У нього все ще проявлялися всі симптоми, і він все ще був жовтяничним, виснаженим і голодним.

Батьки забрали його додому; вони жили в кількох штатах звідси. Пізніше я дізнався, що вони повернулися додому і почали проводити процедуру зцілення у себе вдома. Так ось, хлопчик все ще виглядав так, ніби ось-ось помре. Батькам доводилося брати його на руки і носити на руках. Лікарі сказали, що він може не дожити до кінця тижня. Але його батьки запросили людей прийти до них додому, і вони проголосили, що він зцілений, і на те була Божа воля. Коли всі дивилися на нього, він зовсім не виглядав зціленим. Але його батьки тиждень за тижнем проповідували Божу волю і проголошували її.

І він не помер. Йому ставало трохи краще. Слава Тобі, Господи! Вони надіслали мені його фото приблизно через 18 місяців. Він посміхався, і у нього знову віросло волосся. Він виглядав як звичайний хлопчик 7-8 років. Вони сказали, що він зцілювався. Він добре харчувався і набрав вагу. Він більше не відчував болю. Слава Богу. Лікарі сказали, що вони не розуміють, як це сталося. Але він був здоровий.

І я подумав: а що, якби батьки почекали? Що, якби вони сказали: "Ми зачекаємо і подивимось, чи покращиться стан нашого сина, а потім почнемо проповідувати Слово Боже". Це так не працює. Ви вірите, і *тоді* ви бачите результати. Ви вирішуєте, що Біблія істинна, навіть якщо у вашому житті все таким не здається. Ви не помічаєте, як Божа воля покращує ваше життя, але насправді це так. Майте віру в Бога і не вірте тому, що говорять інші. Це справжня істина. Така воля Божа. Ми не можемо зосереджуватися на тому, що відбувається з іншими, або на тому, що хтось сказав, або на тому, що сказав проповідник, або на тому, хто написав книгу. Слово Боже – це Воля Божа, і це те, у що я вірю.

Хтось може запитати: "А що, якщо ви вірите в це, а це не працює?" Немає кращого способу зустрітися з Богом, ніж зі Словом Божим в устах ваших і сказати: "Я вірю Тобі".

Слово Боже не може підвести і не підводить ніколи. Ми завжди можемо вірити цьому Слову. Чи можете ви взагалі не мати грошей і все ще вірити, що Божа воля полягає в тому, щоб ви процвітали? Ви вірите в це? Так, ви можете! Чи можете ви відчувати себе безсилим, нерозумним, непродуктивним і неуспішним, і все ще вірити, що ви маєте більше найкращих якостей, ніж переможець, вірячи в Христа? У вас є віра в Бога, і ви вірите в Христа, що Він приніс жертву за ваші гріхи, і Він завжди приводить вас до перемоги. Що, якщо ви почнете в це вірити і говорити? У ваше життя прийде процвітання.

Це відбувається для вас, і це впливає на вас. Це ваше право, ваша привілей — бути врятованими, вільними, зціленими і процвітати. Прийміть рішення, що будете вірити Слову Божому, і живіть, дотримуючись його.

Я пам'ятаю, як в нашому з Філіс житті відбулися фінансові зміни. Я ніколи цього не забуду. Ми вже були в *Біблійному навчальному центрі "РЕМА"*. Ми пробули там два роки і закінчили навчання, і я вже тоді проводив служіння і подорожував. Я викладав у школі, і мені дуже набридло, що у мене не було грошей. Кожного разу, коли я перевіряв, їх було недостатньо. Ми багато чого не могли зробити через брак фінансів.

Я пам'ятаю, як одного дня я прийшов з роботи і пішов у спальню. У мене було так важко на серці. Я просто впав на ліжку і заплакав перед Господом. Я сказав: "Господи, це не

Твоя провина". Я знаю, що Ти не винний в тому, що рік за роком нам важко жити і не вистачає грошей. Це не Твоє Слово. Це не Твоя воля. Незважаючи на все, що відбувається, я прошу Тебе допомогти мені. Будь ласка, нехай Твоє Слово веде мене, тому що я вивчав, бачив і проповідував про це. Я не бачив цього в своєму житті, але я бачив це в Біблії. Господи, будь ласка, надай мені вказівки будь-яким можливим способом. Зв'яжи мене з людьми, які можуть мені допомогти. Направ мене до ресурсів, які мені потрібні, щоб подолати цю перешкоду в моєму житті. Будь ласка, покажи мені правильний шлях. Допоможи мені. Будь ласка, покажи мені, чого я не роблю. Я щиро звернувся до Нього.

Того дня я не бачив цього, але Він почув мою молитву. Наприкінці місяця ми ще не подолали усі труднощі, але Він почув мою молитву. Він задовольнив моє прохання. Здавалося, що протягом наступних п'яти років Він щодня щось мені показував. Перші кілька речей, які Він мені показав, були речі, про які я знав, але не робив. Я це знав, але не робив цього. *Знати* — це не те саме, що *робити*. Бог вказував мені шлях крок за кроком, і я кажу вам, що все почало налагоджуватися. Ми почали долати ті труднощі, які у нас були. До нас почали надходити гроші, яких у нас ніколи не було. Ми почали докладати зусиль до того, чого раніше ніколи не мали, і, хвала Богу, ми все ще стаємо кращими!

Але ви повинні серйозно поставитися до цього, а не просто лежати й чекати, щоб побачити, що ж станеться. Ви повинні промовляти Слово Боже. Це є в Біблії, і я збираюся цього дотримуватися. Якщо Ісус пішов на хрест, якщо Він пожертвував собою заради нас, я збираюся присвятити Йому своє життя і жити відповідно до Слова Божого. Незалежно від того, скільки часу це займе або що мені доведеться зробити, щоб вистояти і виявити стійкість, у моєму житті буде Божа благодать. Ви повинні бути готові дотримуватися цього місяць за місяцем, рік за роком. І якщо ви це зробите, ви це матимете, ви це побачите.

Знову ж таки, в Євангелії від Матвія, розділ 19, вірш 2, говориться: "А за Ним ішла безліч народу, і Він уздоровив їх тут".

Я не знаю, чи бачили ми це так, як мали бачити. Ви пам'ятаєте, коли Ісус розгнівався? Ви можете запитати: "Ісус розгнівався?" О так, Він перекинув столи. Він схопив столи і перекинув їх, і монети та інші речі полетіли в різні боки. Він взяв батіг і з дуже суворим поглядом змусив усіх покинути це місце.

Подивіться у Євангелії від Матвія, розділ 21, вірш 12. Потому Ісус увійшов у храм Божий, і вигнав усіх продавців і покупців у храмі, і поперевертав грошомінам столи, та ослони продавцям голубів. І сказав їм: Написано: Дім Мій буде домом молитви, а ви робите з нього печеру розбійників. І приступили у храмі до Нього сліпі та криві. І що ж він сказав? *Не зараз, я зайнятий*. Чи Він сказав: *"Хіба ви не бачите, що я не в гуморі? У нас тут не збори по зціленню. Ми переживаємо радикальне відновлення віри в Бога. Куди б я не пішов, всі хочуть зцілитися. Це не завжди воля Божа. Ви повинні розуміти, що іноді Бог робить якесь інші важливі речі. Це те, що Він сказав? Ні.*

Хоча у вас могло скластися таке враження з деяких слів людей. Бог такий зайнятий. Моя маленька давня проблема не зрівняється з тим, з чим Йому доводиться мати справу. Вони

навіть самі в це не вірять. Вони намагаються здаватися скромними, і що це не має до них ніякого відношення.

Він — Бог, Всемогутній. Я чув, як люди казали: "Я не хочу турбувати Господа". Вони значною мірою недооцінюють Його. У людей в уяві вимальовується зображення, як Бог сидить біля старого телефонного комутатора на престолі. І лунають молитовні заклики, і блимають вогні. І Богу доводиться підключатися і відповідати на цю молитву первосвященника, і молитовника, і солдата на передовій, тож Він зайнятий! Ви не хочете турбувати Його, тому що весь молитовний комутатор горить і блимає. Вам здається, ви навіть побачили пару крапель поту на обличчі Отця. Ні! Немає небесного комутатора. У Бога навіть не було б комп'ютера. Комп'ютер для Нього був би все одно що запряжений волами візок. Йому не знадобився би такий примітивний пристрій. Ми вважаємо, що ми настільки високотехнологічні. Почекайте, поки не потрапите на небеса — Ось тоді ви дізнаєтесь про високі технології. Отець Бог не старий. На Його чолі немає ні краплі поту. І Він не переважаний усіма потребами всіх людей на планеті. Він сидить на престолі, Всемогутній, сповнений спокоєм, владою і радістю. І Він може почути молитву короля, і молитву вдови, і молитву солдата, і вашу молитву, і одночасно знайти вам місце для паркування вашого авто в центрі міста.

Люди кажуть: "Я не хочу турбувати Господа". Ні. В Посланні Якова розділ 4, вірш 2 говориться: "Бажаєте ви та й не маєте, убиваєте й заздрите та досягнути не можете, сваритеся та воюєте та не маєте, бо не прохаєте". Не тому, що Бог занадто зайнятий іншими справами, щоб турбуватися про вас.

Чи вірите ви, що Бог дійсно є Богом, і Він може чути все це одночасно? Він може відповісти на всі питання одночасно. Якби всі на планеті одночасно вимагали чогось Його владою, вогні на небі навіть не мерехтіли б. Він — Бог. Він Всемогутній. Він створив небеса і землю, і Він є вашим Цілителем.

У той час як Він все це робив, перевертав столи і стукав батогами, сліпі й кульгаві приходили до Нього в храмі, і що Він зробив? Чи зцілив Він одного з них у якості прикладу? Ні, Він зцілив їх усіх. Слово "усіх" відноситься до тих, хто туди прийшов. І ми знову і знову бачили в інших Писаннях, що вони використовували такі слова, як "всі", "кожен" і "стільки, скільки торкнулося", а значення те саме.

Ми впевнені, що Божа воля полягає в тому, щоб усі були зцілені сьогодні завдяки служінню Ісуса. Служіння Ісуса є прямим одкровенням незмінної Божої волі для всіх людей на всі часи. Він раніше зцілював їх усіх. Слава Богу, Він і зараз це робить. Можливо, вам навіть не подобаються наслідки всього цього. Що мається на увазі під словом "раніше?" Чи Він той самий був вчора, є сьогодні і буде навіки? Що ж, якщо раніше Він зцілював їх усіх, то і зараз зцілює їх усіх, бо така воля Божа. І ми будемо вірити в це, що б ми не побачили. Неважливо, що ми чуємо. Неважливо, що ми відчуваємо. Незалежно від того, що ми особисто робимо або не переживаємо, Біблія завжди права. Це <br.500ms/> воля Божа.

Розділ 18: Покладання рук

У Євангелії від Марка, розділ 16, вірші 15-16, Ісус сказав: "Ідіть по цілому світові, та всьому створінню Євангелію проповідуйте! Хто увірує й охреститься, буде спасений, а хто не увірує засуджений буде".

Чи полягає Божа воля в тому, щоб усі були врятовані? Відповідно до цього вірша, чи всі будуть врятовані? Ні. Від чого залежить, хто буде врятований, а хто ні? Ми проповідуємо Євангелію всім, тому що воно доступне кожному, і Божа воля в тому, щоб кожен був врятований, кожне створіння. Але чи всі будуть врятовані? Він сказав нам, що той, хто вірить і діє за цією вірою і охреститься, буде врятований. Що робити, якщо ви не вірите у волю Божу? Що робити, якщо ви не отримуєте бажаного? Чи доводить це, що не було Божої волі на ваше спасіння? Ні, це нічого такого не доводить. Все одно на те, щоб Ви були врятовані, була Божа воля, незалежно від того, повірили ви в це і прийняли це чи ні.

У вірші 17 сказано: "А тих, хто увірує, супроводити будуть ознаки такі..." Кого вони будуть супроводжувати? Не тих, хто сумнівався.

Коли люди говорили мені про ознаки, що в нашій церкві цього не відбувається, я запитав їх: "Добре, ви проповідуєте Боже Слово і Божу Волю?"

Вони сказали: "Ні, ми в це не віримо".

Я сказав: "Тепер варто подумати про це". Ви цього не проповідуєте, ви в це не вірите, і у вас нічого цього немає. Ми проповідуємо це, ми віримо в це, і у нас є каталоги, повні свідчень. Цікаво, чи є тут якийсь зв'язок?

Деякі кажуть: "Ми не віримо в Божу волю, бо не бачимо її". Ні, ви цього не бачите, бо не вірите.

І вони кажуть: "Якби ми це побачили, то повірили б". Ні, було б надто пізно в це повірити.

Тоді дехто каже: "Побачити — значить повірити". Це абсолютно не так. Ви спочатку повірте, а потім побачите. Ви вірите саме тоді, коли не бачите. Коли ви бачите це, вам не потрібно в це вірити. Ось так. Бачити не означає вірити. Ви вірите, коли не бачите.

Пам'ятаєте, що сказано в Святому Писанні? "Немов би не вірував я, що в країні життя я побачу Господнє добро!", як сказано в Псалмі, розділ 27, вірш 13. Ви цього не бачите, і *тоді* повірте в це; інакше ви ніколи цього не побачите.

І ці ознаки з'являться... *Невже сперечальники, скептики, інтелектуали думають, що знають більше, ніж Біблія?* Ні. І ці ознаки будуть супроводжувати тих, хто увірував. Що буде відбуватися з тими, хто вірить? В вірші 18 продовжується: "У Ім'я Моє демонів будуть вигонити, говоритимуть мовами новими, братимуть змії; а коли смертодійне що вип'ють, не буде їм шкодити; кластимуть руки на хворих, і добре їм буде!"

Причина №18: Ми впевнені, що Божа воля в тому, щоб всі зцілилися саме завдяки покладанню рук.

Подивіться на останню частину вірша вище. Що повинні робити віруючі? Звичайно, якби ви в це не вірили, ви б цього не робили. Якби ви не вірили в це, ви також не хотіли б, щоб хтось клав на вас руки. Вони кластимуть руки на хворих, *і чи буде це тоді залежати від Бога? І ми побачимо, чи зціляться вони*, тоді ми будемо знати, що на те була воля Божа. Якщо вони не зціляться, тоді ми будемо знати, що на *це не було волі Божої*.

Ми, віруючі, повинні класти руки на людей з вірою. "І молитва віри вздоровить недужого, і Господь його підійме, а коли він гріхи був учинив, то вони йому простяться", як сказано в Посланні Якова, розділ 5, вірш 15. Ну, а якщо я, як служитель, не знаю, на кого є Божа воля зцілити, а на кого ні? Звідки я знаю, хто повинен покласти на них руки?

Дехто каже: "Просто доторкніться до всіх і залиште це на розсуд Бога". Ні. Якщо люди думають, що на їхнє зцілення немає волі Божої, я не повинен покласти на них руки, намагаючись вивести їх з-під волі Божої, чи не так?

Люди навіть самі в це не вірять. Вони скажуть вам, що, мабуть, на це немає волі Божої, а потім вони підуть до лікаря і витратять усі свої гроші, намагаючись вийти з-під волі Божої. Вони або вірять, що це воля Бога, щоб вони були хворі, або ні. Гадаю, якщо ви дійсно вірите, що це воля Бога, щоб ви захворіли, то не намагайтеся ухилитися від волі Божої. Зберігайте свій первісний вигляд. Принаймні, будьте послідовними. Будьте послідовними в тому, у що вірите.

Тож я не засуджую лікарів. Я дякую Богові за це. Вони борються з тим самим, що й ми. Хвороба не йде від Бога. Давайте це подолаємо. Давайте залишимося в живих. Давайте поживемо ще трохи. Давайте подолаємо це. Ось чому не завадить піти до лікаря. Немає нічого поганого в тому, щоб намагатися допомогти собі, тому що на те, щоб ви хворіли, ніколи не було волі Божої.

Лікарі та медсестри не борються з волею Божою. Якби вони не знали, що це воля Божа, їм довелось б молитися, перш ніж заходити в кожную палату: "Господи, чи варто мені намагатися допомогти цій людині?" Тому що, якщо це не Твоя Воля, я не хочу намагатися вивести його з-під волі Божої. Лікар повинен зупинитися, перш ніж увійти в кожную палату, і перш ніж він погодиться спробувати зцілити кожную людину. Коли ви йдете до лікаря і у вас з'являються якісь симптоми, він повинен сказати: "Добре, але тепер я християнин". Перш ніж я спробую вилікувати вас, давайте подивимося, чи є Божа воля на те, щоб ви зцілилися, чи ні.

Я знаю, що це звучить смішно, але ви знаєте, що ви не повинні просто вірити в щось у церкві. Якщо ви дійсно вірите в це в церкві, то ви повинні вірити в це і в кабінеті лікаря.

Як я можу покласти руки на людей і з упевненістю очікувати, що вони зціляться, якщо, можливо, це не Його воля зцілити їх, і я не знаю, хто з них повинен отримати молитву? Зцілення рядами зайняло б багато часу. Я б підійшов до кожної людини і запитав:

"Господи, тут зцілювати чи ні"? Я міг би простояти там цілу годину. Так чи ні, Господи. Я не хочу позбавляти їх Твоєї волі.

Було б так само безглуздо, якби людина підійшла до вітваря, щоб віддати своє серце Господу, і перед тим, як помолитися з нею молитвою грішника, ви б сказали: "Я не знаю, Господи". Чи є на те Твоя воля, щоб вони були врятовані? Або вони приречені потрапити у пекло? Тому що я не хочу молитися з ними, і виводити їх з Твоєї Волі, або боротися проти Тебе. Якщо Ти вже вирішив, що вони потраплять у пекло, то...

Люди вірять в це. Їм не подобається, коли ви так говорите, але вони в це вірять. Вони кажуть: "Просто помоліться за мене, а якою буде воля Божа, ми дізнаємося". Ні. Це так не робиться. Ми не повинні жити за таким негативним, зухвалим поглядом на життя, здогадуватися і говорити: "Давайте просто спробуємо і подивимося, що вийде". Ні. Ми можемо молитися з упевненістю. Ми можемо впевнено покласти руки на людей. Чому? Він не сказав би вам молитися за когось про щось, якби б не було Його волі допомогти їм. Він би не сказав вам покласти руки на когось для зцілення, якби не хотів, щоб вони були зцілені. Він би ніколи цього не зробив.

Давайте детальніше подивимося на покладання рук. У новій міжнародній версії Євангелії від Марка, розділ 16, вірш 18, говориться: "Вони кластимуть свої руки на хворих, і ті видужають".

Я думаю, ми чули про це так часто, що втратили інтерес до цього, і я хочу, щоб ви його оновили. Ісус, глава Церкви, сказав, що віруючі будуть покласти свої руки на недужих. Він не сказав "проповідники" чи "пастори". Ви віруюча людина? У вас є руки? Ісус сказав вам, що як віруючий ви можете покласти руки на недужих, і вони видужають.

Версія Нового століття говорить: "Вони доторкнуться до хворих, і хворі будуть зцілені". Слава Богу. Вони доторкнуться до хворих, і ті одужають.

Деякі кажуть: "Я спробував і це не спрацювало". Коли ви вирішили, що це не спрацювало? Ну, я спробував, брате Кіт, і на наступний день їм стало ще гірше. І що? Що це означає? Він не сказав, що симптоми зникнуть через секунду. Він не сказав, що симптоми покращаться одразу після того, як ви це зробите. Він сказав, що вони одужають, і якщо ви вірите в це, ви повинні вірити в це всім серцем, поки ви стоїте на ногах і здатні вірити. Вони одужають.

Проблема в тому, що люди просто вірять у те, що бачать, і не вірять Слову Божому. Вони щось пробують, моляться, щось роблять, а потім спостерігають, правда це чи ні. Ви вже повинні були вирішити, що це правда, коли прочитали це в Слові Божому, і це не зміниться, незалежно від того, що ви бачите або відчуваєте.

Служитель за кордоном проводив зустріч під відкритим небом, щоб помолитися за недужих, і він запросив людей, попросивши всіх прийти. Він сказав: "Ми помолимося, і ви будете зцілені".

Покладання рук

ЗМІ почули про це, тому вони прийшли, і він погодився дати інтерв'ю. З одного боку вони запитали: "Ви кажете, що Бог зцілить будь-кого?"

Він сказав: "Так, вірно". Бог зцілить будь-кого. Біблія говорить про це. Бог може зцілити все, що завгодно.

Вони запитали: "Ну, а якщо ви помолитесь, а вони не зціляться і їм не стане краще?" Що робити, якщо ви помолитесь, а їм не стане краще?

Він сказав: "Що ж, проте їм нітрохи не стане гірше".

Вони відповіли: "Ну, а якщо ви помолитесь за них, і вони помруть?"

Він сказав: "Ну, на кладовищі повно людей, яким лікарі намагалися допомогти.

Те, що лікарі намагалися допомогти багатьом людям і вони померли, не означає, що це неправильно намагатися допомогти людям вилікуватися. Отже, ми кажемо: "Так, зберігайте свою початкову точку зору. Чоловіки та жінки, лікарі, медсестри, продовжуйте підтримувати свої зусилля. Це правильно.

Відкрию вам маленьку таємницю: якщо Господь затримає Свій прихід, ми не будемо жити повноцінним життям з Божою благодаттю. І навіть якщо Господь затримає Свій прихід зовсім ненадовго, ви не будете жити вічно. Ваша собака помре, ваш папуга, ваша золота рибка, ваші квіти, а також ви самі — і вам нема чого боятися. Але диявол не має права забрати у нас ті дні, які нам відведені на землі. Бог дарував нам довге життя. Він пожертвував собою заради цього і заплатив велику ціну за наші гріхи. Він дарував нам зцілення, він зазнав страждань заради нас. Ми маємо право на Божу благодать. Тому почесно стояти і вірити в Слово Боже, незалежно від того, що ви бачите або відчуваєте, або що бачить або відчуває хтось інший. Ви продовжуєте вірити в Слово Боже.

Мені байдуже, скільки у вас грошей або яким життям ви живете. Вам потрібно сказати: "Я багатий". Він збагатив мене цінностями", а ви кажете: "Мені все одно, як це виглядає". Протягом наступних трьох місяців, шести місяців або шести років ви продовжуєте це говорити і продовжуєте в це вірити.

Ми вже вирішили, що це правда. Ми знаємо, що потрібно вірити Богу ще до того, як ми щось побачимо або відчуємо. Це правда. Погляньте на ці вірші.

Це те, про що ми читаємо в Євангелії від Луки, але про що також йдеться в Євангелії від Марка. В Євангелії від Марка, розділ 1, вірш 41, говориться: "І змилосердився Він, простяг руку Свою, і доторкнувся до нього, та й каже йому: Хочу, будь чистий!"

В Євангелії від Марка, розділ 5, вірш 23, говориться: "І дуже благає Його та говорить: Моя дочка кінчається. Прийди ж, поклади Свої руки на неї, щоб видужала та жила!..."

У вірші 27 говориться про жінку, у якої була кровотеча, і яка протиснулася через натовп і торкнулася одягу Ісуса. У вірші 28 вона сказала: "Коли хоч доторкнусь до одягу Його, то одужаю..." Потім, у 30-му вірші: "І Він до народу звернувся й спитав: Хто доторкнусь до Моєї одяги?" У 31-му вірші Він запитав: "Хто доторкнусь до Мене?" Щось відбувалося завдяки дотику.

В Євангелії від Марка, глава 7, вірш 32, говориться: "І приводять до Нього глухого немову, і благають Його, щоб руку на нього поклав". Чому?

Ви можете сказати: "Ну, хто *б не* хотів, щоб Ісус, Син Божий, поклав на нього Свою руку?" Але вони не знали, що Він Син Божий. Вони не бачили Його таким. Більшість з них бачили в Ньому в кращому випадку пророка. Але чому вони хотіли, щоб Він поклав на них руку?

Ви пам'ятаєте, що, згідно з Біблією, проповідував Ісус? У нас є підстави вважати, що Він робив це багато разів. Він узяв книгу пророка Ісаї і знайшов те місце, де було написано: "Дух Господа Бога на мені, бо Господь помазав Мене благовістити сумирним...", Книга Ісаї, розділ 61, вірш 1. Він проповідував саме це. Тоді Він сказав би: Це Святе Писання сьогодні виконується прямо тут, прямо зараз. Що це означає? Я благословенний. Дух Божий на Мені, це є благословення.

Він проповідував про це так сильно і з таким благословенням, що до того часу, коли Він закінчив, чого хотів натовп? Всі хотіли доторкнутися до Нього. Маса людей хотіли доторкнутися до Нього або змусити Його доторкнутися до них. Чому? Через благословення. І в міру того, як минав час, всюди з'являлися історії про людей, яких Він торкався і які зцілювалися.

Ось що вони зробили. Вони привели до Нього цього чоловіка, і що вони сказали? Чи не міг би Ти покласти на нього руку, будь ласка?

В Євангелії від Марка, розділ 7, вірші з 33 по 35 говориться: "І взяв Він його від народу самого, і вклав пальці Свої йому в вуха, і, сплюнувши, доторкнусь його язика". Це було зцілення — Він засунув пальці у вуха; Він торкнувся його язика. "І, на небо споглянувши, Він зідхнув і промовив до нього: Еффата; цебто: Відкрийся!" "І відкрилися вуха йому, і путо його язика розв'язалось негайно, і він став говорити виразно!" Що ж, з цим не посперечаєшся. Незалежно від того, що ви думали про цей метод, це було правильно. Це повинно було бути правильно. Чоловік знову міг чути і говорити. Все було через дотик.

Ви і я створені за образом Божим, за нашою моральною, духовною та інтелектуальною природою. Чому ми маємо таку форму? Чому ми не маємо двох голів, чотирьох рук і однієї ноги? Чому у нас не три вуха і не два носа? Чому ми не з одним оком? Ми схожі на Самого Бога. Ми створені за Його подобою і образом. Ви пам'ятаєте, що Біблія говорить про Божі руки? Що Він має руки?

У Старому Завіті, в Книзі Авакума, розділ 3, вірші 3 і 4, говориться: "Бог іде від Теману, і Святий від Парану гори. Села. Велич Його вкрила небо, і слави Його стала повна земля! А

сяйво було, наче соняшне світло, проміння при боці у Нього, і там укриття Його потуги. У ньому немає ні темряви, ні обману взагалі. У ньому не відбулося ні найменшої зміни. У Біблії сказано, що в Нього проміння було при боці у Нього. З чого воно виходило? Ну, з Його боку. У вірші 3 говориться, що "Бог іде від Теману, а сяйво було, наче соняшне світло, проміння при боці у Нього, і там укриття Його потуги". У тій частині Біблії йдеться про яскраве проміння. "Проміння при боці у Нього, і там укриття Його потуги". Де? У Його руках була схованка для Його сили. Сила виходила з Його рук. І ось що сталося. У вірші 5 сказано, що "Перед обличчям Його моровиця іде..." Вона не залишилася, вона пішла. Чому? Тому що наближалася сила. Приходить цілюща сила, моровиця йде. Сила вийшла з Його рук, ...а по стопах Його пнеться полум'я. Час від часу ви можете побачити версії, де говориться про "хворобу", але більшість перекладів говорять про полум'я під Його стопами. У всякому разі, це говорить про те, що моровиця пройшла. Пішла, значить пішла. Все зникло.

Дослівний переклад Янга говорить: "Святий з гори Паран". Давайте на цьому зупинимось. Велич Його небеса покрила, і хвала Його наповнила землю. І сяйво, як світло було, і проміння з Його руки вийшло. Дослівний переклад Янга є одним із найточніших, які існують. Це зробила та сама людина, у якої є книга "Аналітична відповідність Біблії Янга". Вам не здається, що він повинен був би дещо знати про цю мову? і проміння з Його руки вийшло, і там приховувалася Його сила. Перед Ним моровиця йде, і полум'я палаюче пнеться по стопах Його. Слава Богу.

Ви повинні тлумачити Святе Писання з урахуванням інших Писань. Чи читали ви про те, що вороги Божі тануть у присутності Господа? Божа сила, Його світло проявляються, і обман звідти зникає. Я маю на увазі, коли Бог приходить, це все одно, що ввімкнути світло в квартирі, повній комах. Що ж відбувається? Коли загоряється світло, вони розсіюються, і це те, що відбувається, коли приходить Бог. Коли Він проявляється, демони та хвороби зникають.

Пам'ятаєте, коли Ісус вийшов з пустелі, після того як Святий Дух зійшов на нього в образі голуба? Це було в Євангелії від Матвія, розділ 3, вірш 16. Все це благословення і сила зійшли на Нього, потім Він увійшов в синагогу, і демони сказали: "Навіщо ти прийшов, щоб заподіяти нам шкоду?" Ти прийшов, щоб мучити нас! Це благословення знаходиться в вас від того ж Святого Духа. Але ви повинні вірити в це, і ви повинні присвятити себе цьому. І це благословення передавалося через дотик під час служіння Ісуса. Він конкретно говорить, що в Його руках, Божих руках, знаходиться схованка Його сили.

Що, якби Бог, Який живе у вас, захотів доторкнутися до когось і благословити його? Вам не повинно здаватися дивним, що Він хоче доторкнутися Своєю рукою через вашу руку, оскільки ви створені за Його подобою. У вас такі самі руки, як у Нього.

Ви бачите, як вони говорять, лише після короткого часу служіння: "О, Учителю, поклади на нього Свою руку". Не міг би Ти покласти на нього Свою руку? Чи міг би Ти доторкнутися до нього? І Ісус зробив це, і чоловік був зцілений.

Він сказав нам, що віруючі доторкнуться до недужих, і ті одужають. Якщо ви опинилися в ситуації, коли комусь потрібна допомога, вам не потрібно телефонувати пастору. Ви можете бути віруючим. Ви володієте силою зцілення. Цей вірш звернений не до проповідників, а до віруючих. І від Його сили моровиця зникла.

У книги Малахії, розділ 4, вірш 2, ви побачите підтвердження вищесказаному. "А для вас, хто Ймення Могого боїться, зійде Сонце Правди та лікування в промінях Його, і ви вийдете та поскакаєте, мов ті ситі телята!"

У іншому перекладі говориться: "Для вас, хто слухається Мене, Моя рятівна сила зійде над вами, як сонце, і принесе зцілення, як сонячні промені". З чого виходять ці промені? В іншому вірші, який ми прочитали, говорилося, що Його сила була схована в Його руках. Ви будете такими ж вільними і щасливими, як телята, випущені зі стійла.

Чи бачили ви коли-небудь теля, якого добре годують і доглядають, але тримають у замкнутому приміщенні? Ви коли-небудь бачили, як його відпускають на свободу? Раніше у нас була невелика молочна ферма, так що я частенько це бачив. Телята ростуть дуже швидко, і ви годуєте їх весь час, і вони просто виглядають угодваними і здоровими, водночас весь час перебуваючи в стійлі.

У вас прекрасне пасовище, і вони дуже добре їдять самі, тому мають достатньо сили, щоб вибратися зі стійла. Розумієте? Що ви хочете побачити, випускаючи цього теля зі стійла? Спочатку він зробить невеликий ривок і стрибок, а потім озирнеться. Біля нього вже не буде стін, так що він ще трохи пострибає. І, о, ви ще ніколи не бачили таких стрибків, підстрибувань, брикань та бігу.

Господь сказав, що зцілення виходило з Нього подібно сонячним променям і змусило нас з вами вискочити звідти, як теляти зі стійла. Чому? Бо коли приходить Його влада, хвороба йде. Коли приходить Його сила, слабкість йде.

Скажіть вголос: **"Я вірю в силу Божу". "Я вірю в благословення".**

Новий англійський переклад говорить: "Для вас, хто шанує моє ім'я, зійде сонце виправдання з цілющими крилами, і ви будете стрибати, як телята, випущені зі стійла".

Інший переклад говорить: "Ви будете стрибати навколо, як ситі телята".

Ви будете такими ж вільними і щасливими, як телята, випущені зі стійла.

Ви підете й будете грати, як телята, випущені зі стійла, і будете підстрибувати від радості.

Ви будете вільні, підстрибуючи від радості, як телята, випущені на пасовище.

Алілуя. Поворушіть трохи ногами. Я вважаю, що потрібно багато стрибати, підстрибувати та перестрибувати. Це Біблія — не фантазія, не уява. До вас, хто боїться імені мого... Для

вас зійде сонце праведності зі зціленням, подібно сонячним променям, і ви підете вперед і будете рости, як телята в стійлі. Слава Богу.

Ісус торкався людей. Ми попрактикуємо це сьогодні.

Я хочу, щоб ви звернули увагу на цікаву частину тут, у 7 розділі Євангелії від Марка. Вони сказали: "Поклади на нього Свою руку". Ісус так і зробив, і чоловік був зцілений.

Щось подібне описується й в Євангелії від Марка, розділ 8, вірш 22. "І приходять вони в Віфсаїду. І приводять до Нього сліпого, і благають Його, щоб доторкнувся до нього". Чого вони хотіли? Вони хотіли, щоб Ісус доторкнувся до них. І взяв Він сліпого за руку. Значить, Він вже доторкнувся до нього. Та й вивів його за село.

Іноді доводиться відводити людей подалі від інших, щоб їм допомогти, бо так вони оточені невірою та страхом. Іноді, щоб допомогти людям, навіть доводиться відвозити їх подалі від їх власної сім'ї. Я це бачив. Я бачив, як стан людей значно покращувався, і як тільки вони поверталися до своєї сім'ї, вони просто переставали рости духовно, тому що починали знову жити в оточенні страху і невіри. Це сумно, але це правда. Ось чому вам потрібна хороша церква. Ось чому вам потрібна компанія добросовісних приятелів, друзів по вірі, людей, які будуть знаходитись поруч з вами, вірити разом з вами і не питати вас по тисячі разів на день, як ви себе почуваете? І скажуть вам, що ви погано виглядаєте. І скажуть, що не треба вам всіх цих розмов про віру. Що ви *насправді* відчуваєте? Друже, тобі це не потрібно. Ви вже знаєте, що відчуваєте. Розмова про це не змусить вас почувати себе краще, а віра допоможе. Говорячи про волю відповідно до Слова Божого.

У вірші 23 продовжується: "І взяв Він сліпого за руку, та й вивів його за село. І послинивши очі йому, поклав руки на нього, і питався його, чи що бачить". Зверніть увагу, що Він поклав на нього Свої руки. Ісус запитав Його, чи бачить він щось. І, зиркнувши, сказав той: Я бачу людей, які ходять, немов би дерева... Ну, він був сліпий, і тепер він щось бачить, але бачить це неправильно. Люди здаються йому схожими на дерева. Я думаю, що вони здавалися йому нечіткі та спотворені. І тут Ісус щось зробив, про що, на мою думку, ми недостатньо говорили. У вірші 25 сказано: "Потім знов Він поклав Свої руки на очі йому". Навіщо Йому це робити? Якщо той, раніше сліпий чоловік повірив, що отримав Божу Волю, і вклав у неї свою віру, хіба цього недостатньо? Він знову поклав Свої руки ... знову. Ісус поклав на нього Свої руки, і той прозрів. "Потім знов Він поклав Свої руки на очі йому, і прозрів той, і одужав, і виразно став бачити все!" Це було цілком зрозуміло.

Але взагалі з цього приводу виникла певна плутанина. Вам не потрібно намагатися отримати, намагатися вірити, що Ви отримуєте своє зцілення, тобто *намагатися змусити Бога зцілити вас*. Ви розумієте цю фразу? *Намагатися змусити Бога зцілювати вас* знову і знову. Є люди, які йдуть на службу, щоб за них помолитися і щоб на них поклали руки. Або вони просять когось помолитися за них, а потім перевіряють, чи отримали вони зцілення. Вони кажуть: "Ну, я не зцілювався", і роблять це знову і знову. Ви не повинні цього робити. Чим далі ви йдете, тим більше ви можете віддалятися від цього, тому що ви просто вірите тому, що бачите, а не Слово Божому. Коли ви повірите, що зцілилися? Але

ось правда: Богу не потрібно нічого робити, щоб зцілити вас і мене. Це все вже було зроблено. Колись давно, ще до того, як ми народилися, Ісус забрав у нас всі наші страждання, переніс всі наші хвороби і весь наш біль. Він уже пожертвував собою за наші гріхи, щоб ми могли зцілитися. Очевидно, Його воля була зробити це ще до того, як Він це зробив, і Він це зробив. Все зроблено.

Так само Він уже взяв на себе всі гріхи кожної людини на планеті, чи не так? Йому вже не потрібно робити щось, щоб врятувати когось на планеті. Він уже пожертвував собою, коли був розп'ятий на хресті заради нас. І мільйони людей моляться: "Будь ласка, Боже, спаси мою сестру, будь ласка, Боже, спаси мого тата". "Будь ласка, Боже, спаси мого..." Він це вже зробив. Насправді так не потрібно молитися. Так ви намагаєтеся змусити Його зробити щось інше, щоб врятувати їх. Він уже відмовився від усього за всі наші гріхи.

Деякі кажуть, що тоді вони повинні бути автоматично врятовані. Ні, вони повинні вірити в це, і вони повинні бути духовно відкритими. Те, що Бог дав Своєю благодаттю, має бути прийняте нашою вірою.

Отже, Ісус служить цій людині, і людина отримує частину цього, а потім Він знову служить цій людині, і вона отримує все інше. Ні в той, ні в інший раз ця людина не намагається переконати Бога зцілити її. Ви бачите це?

Благословення справжнє. Цілюща сила справжня. У посланні до Євреїв, розділ 6, вірш 2, говориться, що дотик є одним з основоположних принципів вчення Христа. Це згадується як "науки про хрищення, про покладання рук, про воскресіння мертвих та вічний суд". Дотик є святою, основоположною, основною частиною вчення Христа. Ісус практикував це, а також інші люди в Книзі Дій практикували це. Павло доторкався до людей. "А коли Павло руки на них поклав, то зійшов на них Дух Святий, і різними мовами стали вони промовляти та пророкувати!", Книга Дій, розділ 19, вірш 6. "Тоді, попостивши та помолвившись, вони руки поклали на них, і відпустили", Книга Дій, розділ 13, вірш 3. Пам'ятаєте, одного разу Павло сказав Тимофію: "З цієї причини я нагадую тобі, що ти розгрівав Божого дара, який у тобі через покладання рук моїх". Коли Павло та інші старійшини під час служіння торкнулися Тимофія, у нього увійшло те, чого він раніше не мав, що підготувало його і дало йому можливість служити, друге Послання до Тимофія, розділ 1, вірш 6. Дякуємо Богові за покладання рук. Дякуємо Богові за цілющу силу.

Розділ 19: Господи Боже — наш Добрий Пастир

Я хочу переглянути уривок зі Святого Писання, який багатьом добре відомий: Псалом 23. Я вивчив 23-й Псалом у недільній школі, коли був маленьким хлопчиком. Це допомогло мені впоратися з деякими складними ситуаціями, коли я став юнаком. Бували випадки, коли я не знав, що робити, але просто стояв і казав: "Коли я піду хоча б навіть долиною смертної темряви, то не буду боятися злого, бо Ти при мені, Твоє жезло й Твій посох вони мене втішать!" І Він був при мені, і допоміг мені пережити ці важкі часи.

Наші діти повинні знати про це. Сумно, що так багато людей сьогодні не знають Слова Божого. Воно було замінено помилковими переконаннями та всяким іншим. Але Слово Боже завжди залишиться з вами.

У 23-му Псалмі говориться: "Господь то мій Пастир, тому в недостатку не буду". Я в недостатку не буду. Чому? Тому що він мій Пастир, і я цього не хочу.

Подивіться на деякі інші переклади. Новий англійський переклад говорить: "Господь — мій Пастир, і мені нічого не бракує". Мені ця фраза подобається, а вам?

Дуже точний, дослівний переклад Янга говорить: "Єгова [є] мій пастир, я не відчуваю недостатку". Нам було б корисно говорити це частіше, чи не так? Господь — мій Пастир, я ні в чому не відчуваю нестачі.

Розширена Біблія говорить: "Господь — мій Пастир [щоб жити, направляти і захищати мене], я ні в чому не буду потребувати". Цей текст створено мовою оригіналу. Я нічого не потребую і не буду потребувати, тому що Він мій Пастир, а це означає, що Він піклується про мене. Оскільки Він такий Добрий Пастир і так добре піклується про мене, я нічого не потребую і не буду потребувати надалі.

Причина №19: Ми впевнені, що Божа воля полягає в тому, щоб усі ми були зцілені зараз, сьогодні, тому що Він є Добрим Пастирем.

Тож коли ви хворієте, вам чогось суттєво не вистачає. Це серйозніше, ніж брак грошей, чи не так? Коли ви не в змозі покинути лікарню і не в змозі зробити те, що вам потрібно, вам чогось не вистачає. Чи служимо ми Пастирю, який здатний задовольнити будь-яку потребу? Чи хоче Він задовольнити всі наші потреби? Чи справді Ісус уже забезпечив нас усім, чого ми коли-небудь потребували? Це так. Його воля полягає в тому, щоб проявити це в нашому житті, щоб ми могли сказати: "Я все маю і нічого не потребую". Я нічого не хочу. Я не відчуваю нестачі ні в чому хорошому. Така Його воля.

Це, як бути вівцею у доброго пастиря. Їй нічого не бракує. Всі її потреби задовольняються, і про неї добре піклуються. Він змушує мене лежати на зелених пасовищах. Навіщо вівці чи будь-якому іншому виду худоби лежати посеред дня на зеленому пасовищі? Коли худоба голодна, вона не лягає. Вона бродить навколо, намагаючись знайти що-небудь їстівне. Але коли ви бачите, як всі вівці лежать на пасовищі посеред дня, а трава колишеться над їхніми головами, тож ви їх майже не бачите, тому що їхні животи

настільки повні, що вони просто не можуть більше їсти прямо зараз. Знаєте чому? Це тому, що у них Добрий Пастир, який вивів їх на гарне пасовище.

Коли ви підете за Господом, він приведе вас в хороші місця. Наше процвітання є невід'ємною частиною Його плану щодо нашого життя. Якщо ви хочете повного виконання волі Божої щодо процвітання, ви повинні знайти і виконувати повну Божу волю для свого життя. Якщо ви слухняні частково, то матимете частково благословенне пасовище. Віддаляючись від Нього, не зможете насолоджуватися всіма Його благами. Якщо Пастир намагається вивести вас на хороше пасовище, але ви вибрали інше місце, і ви не збираєтеся слідувати за Ним, тоді ви, врешті-решт, опинитеся в поганому місці.

Це відбувається по всьому світу, і є люди, які гніваються на Бога. Біблія говорить про це в Приповістях, розділ 19, вірш 3: "Глупота людини дорогу її викривляє, і на Господа гнівається її серце". Господи, чому Ти дозволив, щоб це сталося зі мною? Господи, чому Ти так вчинив зі мною? Це неправильне питання. Чому ви не пішли за своїм Пастирем? Він привів би вас на гарне пасовище. Він привів би вас туди, де ви досягнете хороших результатів, і все буде приносити прибуток, і де люди будуть любити вас, спілкуватися з вами і допомагати вам.

Якщо ви кудись їдете і з'їжджаєте з дороги, по якій повинні були їхати, і повертаєте не туди, ви проїдете через місця, через які не повинні були проїжджати. Скажімо, ви їдете в місто, але виїжджаєте з автостради, повертаєте, потім ще повертаєте, а потім не знаєте, де ви знаходитесь. Потім ви намагаєтесь надолужити час, тому їдете дуже швидко, йде дощ, ви заїжджаєте на підйом, і дорога розмита. Ви потрапляєте в яму, і ваша машина перевертається догори дном. Взагалі, ви ніколи не повинні були опинитися на цій дорозі, вскочити в цю яму, перевернутися і врешті-решт опинитися в кюветі. Якби ви не з'їжджали з правильної дороги, то ніколи б не потрапили в кювет.

Або, може бути, ви звернули не туди, а потім ще раз не туди, і хтось намагався вам сказати про це, але ви все заперечували: "Ні, ні, я знаю, куди я їду". Будь ласка, мовчіть. Я їздив цим шляхом 193 рази. Я знаю, що роблю. Тож ви повертаєте не туди, потім знову не туди, і знову не туди, а потім ви проїжджаєте через район з високим рівнем злочинності, і вас грабують, у вас викрадають машину, вас б'ють по голові, і у вас забирають гаманець. Отже, тепер у вас серйозна травма голови, немає ні грошей, ні машини, і ви кажете: "Боже, чому Ти змусив мене пройти через це?" Я думаю, Ти мене чомусь вчиш. Мільйони християн вірять саме в це. Ні! Причина, по якій ви опинилися саме тут, в тому, що вас неможливо було б навчити. Він намагався вас чогось навчити, але ні, ви повинні були зробити це по-своєму. Ви сказали: "Мені все одно, що всі говорять. Я сам собі господар, і я збираюся зробити це по-своєму." Так, тому вам доведеться також розбиратися з наслідками.

Господь сказав мені дещо, і я це записав, і це абсолютна правда, як і все, що Він говорить. Ви постійно зустрічаєте людей, які настільки непохитні, що ніхто не збирається говорити їм, що робити. Ви помічаєте, як часто ці люди потрапляють до в'язниці? Вони не збираються слухати закони, і ніхто не може вказувати їм, що робити. Поліція не може вказувати їм, що робити, і місцеві закони не можуть вказувати їм, що робити. Чим менше

вони слухають інших людей, тим менше у них стає свободи, і це саме те, чого вони хочуть. Але тепер вони нарешті опинилися у в'язниці. Чому вони нікого не слухали? Тому що вони хотіли бути вільними і робити те, що їм хотілося. Тепер у них взагалі немає свободи. Якщо ви нікого не слухаєте, то втратите всю свою свободу.

Але чим більше ви слухаєте і чим більше навчаєтесь, тим більше випробувань ви пройдете і тим більш надійними станете. Господь та інші люди покладуть на Вас відповідальність за все, що відбувається, і ви ставатимете все вільнішими і вільнішими, тому що ви слухали, тому що вас можна навчити. Люди, які не хочуть нікого слухати, втрачають всю свою свободу. Але якщо ви будете слухати Бога і коритися Йому, ви будете ставати більш вільними.

У Псалмі 23, вірш 3 говорить: "На пасовиськах зелених оселить мене, на тихую воду мене запровадить!" Він говорить про глибокі води — води, які навіть у спекотний день холодні та освіжаючі. Місця, які будуть жити нас духовно. Він відновлює нашу душу ... Там, де відбувається деяке відновлення. Чи є в цьому якийсь зцілення?

Новий англійський переклад вірша 3 говорить: "Він відновлює мою силу".

Дослівний переклад Юнга говорить: "Мою душу Він освіжає".

Розширена Біблія говорить: "Він освіжає і відновлює моє життя".

Це звучить як якийсь зцілення, чи не так?

Він душу мою відживляє, провадить мене ради Ймення Свого по стежках справедливости. Коли я піду хоча б навіть долиною смертної темряви, то не буду боятися злого, бо Ти при мені, Твоє жезло й Твій посох вони мене втішать! Зі своїм жезлом і посохом Він здатний захистити нас. За допомогою гачка на кінці свого посоха пастир міг дотягнутися до норавливої вівці, яка заплуталася в заростях колючих рослин або в сипучих пісках — де, можливо, він не міг пройти, не загрузнувши сам. І він міг зачепити гачком за роги вівці або підчепити ту вівцю знизу і витягнути її назовні. Він міг витягнути її з тієї ями. Чи вірите ви, що Господь може витягнути вас з ями? Він допоможе вам вийти з будь-якої важкої ситуації. Це також зброя, яку ви можете використовувати проти вовків. Коли хижак намагався з'їсти вівцю, пастири вміло користувалися посохом і дійсно могли поранити койота або вовка. Вони могли змусити ведмедя задуматися про те, щоб піти, дуже сильно вдаривши його цим посохом по носу. Отже, є захист і є визволення. Незалежно від того, чи йдете ви долиною смертної темряви, Він з вами.

Ви знаєте, якщо Він з вами, тоді ви будете врятовані від небезпеки. Якщо Він з вами, Його жезл і посох будуть поруч, щоб вести вас, наставляти на шлях істинний, захищати вас, звільняти і виводити з різних місць. Це означає, що ви виходите переможцями. Все, що вам потрібно зробити, це залишатися поруч із Добрим Пастирем. Якщо ви маленька вівця і знаєте, що є гірські леви, ведмеді грізлі і вовки, які всі хочуть ягняти на вечерю, ви будете триматися ближче до свого Доброго Пастиря. Ви будете настільки близько, що коли Він зупиниться, ви з Ним зіткнетесь, якщо будете розумні.

У першому Посланні Петра, розділ 5, вірш 8, говориться: "Будьте тверезі, пильуйте! Ваш супротивник диявол ходить, ричучи, як лев, що шукає пожерти кого".

Біблія також говорить: "Петро ж здалека йшов услід за Ним аж до двору первосвященика, і, ввійшовши всередину, сів із службою, щоб бачити кінець. Петро ж здалека йшов услід за Ним до середини двору первосвященика; і сидів він із службою, і грівсь при огні. А схопивши Його, повели й привели у дім первосвященика. Петро ж здалека йшов слідкома". Євангелія від Матвія, розділ 26, вірш 58, Євангелія від Марка, розділ 14, вірш 54 і Євангелія від Луки, розділ 22, вірш 54. Ви можете потрапити в біду, якщо будете слідувати за Ним *на відстані*. Насправді люди запитували мене: "Як ви вважаєте, наскільки мирськими ви можете бути, незважаючи на те, що збилися зі шляху, і все одно бути врятованими?" Хтось хоче знати і чому? Багато людей цього не говорять, але вони намагаються. Це як з маленьким хлопчиком, який весь час падав з ліжка. Було чути сильний гуркіт. Входить його мати, і хлопчик плаче.

Вона питає: "Синку, що сталося?" Чому ти знову впав з ліжка?

Він каже: "Напевно, я був занадто близько біля того місця, куди потрапив".

Що це означає? Що він спить на краю. Що ж, якщо ви трішки поворухнетесь, коли будете лежати на краю, то впадете. Що, якщо ви опинитесь посередині ліжка, повністю посередині? Навіть якби ви трохи посунулись, ви все одно були б на ліжку. І якщо ви намагаєтесь зрозуміти, наскільки близько до краю ви зможете зупинитися і заблукати, ви не дуже розумні, тому що там є вовки, ведмеді грізлі та тигри. Вони всі хочуть вас з'їсти на обід, і ви не зможете впоратися з ними самостійно. Ви не настільки розумні, і не настільки впевнені у власній силі.

О, але ваш Пастир такий. Він розмахує своїм посохом і каже: "Я сказав, забирайтесь!" і вони тікають. Якщо ви розумні, ви будете знаходитися дуже близько до Нього, кажучи: "Правильно, отримуйте!"

І ви можете бути занадто розумними і сказати: "Ні в якому разі, ви не зможете мене з'їсти!" Але краще за все не залишати Доброго Пастиря. Вам краще триматися біля Нього.

Псалмоспівець також у розділі 63, вірш 8 сказав: "Пригорнулась до Тебе душа моя, правиця Твоя підпирає мене". Що це означає? Я прямо за Тобою, Господи. Іншими словами, якщо Ти зупинишся, я вріжуся тобі в спину. Якщо ви розумні, то саме так ви будете прагнути жити ближче до Бога, настільки близько, наскільки ви вмієте, і настільки віддано, наскільки у вас виходить. Ніхто не може дозволити собі вчинити інакше.

У розділі 23, вірш 5 Він сказав: "Ти передо мною трапезу зготовив при моїх ворогах, мою голову Ти намастив був оливою, моя чаша то надмір пиття!" Знову ж таки, це свідчить про велику готовність. Стіл повністю накритий і підготовлений. У теперішньому моменті нічого не бракує. Це не порожня чаша, не наповнена на половину, не просто повна до країв, а переповнена. Моя чаша переповнюється. Це завдяки Богу достатку.

Одного разу, вивчаючи цей уривок, я замислився: Хіба Бог не знає, коли чаша повна? Хіба він не знав би, коли ви додасте останню краплю, що вона не витече? Ну, тоді чому Він дозволяє їй переповнитися? Відбувається розлив, чи не так? Коли ви переливаєте, чаша переповнюється, а це означає, що вона зараз на столі. Тепер все розлито на столі і на підлозі, і, можливо, рідина ще й витікає через двері. Хтось може сказати, що це марнотратство. Ні, це Бог. Навіщо Він це робить? Він хоче нагадати вам, що Він — Бог достатку. Він — Бог надлишку. Він — Бог надмірного. Тому вам нічого не бракує, і вам більше не потрібно нічого доброго в житті. Це тому, що ваш Добрий Пастир — Бог достатку.

У вірші 6 продовжується: "Тільки добро й милосердя мене супроводити будуть по всі дні мого життя, а я пробуватиму в домі Господньому довгі часи!"

Чи бачите ви, що все зливається разом? Моя чаша переповнена, доброта і милосердя йдуть за мною кожен день мого життя. Що це означає? Ви схожі на благословляючий корабель або човен. Що ви залишите після себе? Доброту. Милість. Ви можете сказати, що це робить Бог. Так, але Він робить це через вас. Що ж це за доброта така? Ваша чаша переповнена, так що у вас є все, що вам потрібно в даний момент, і навіть більше, щоб благословити, коли у вас з'явиться така можливість. Ваша чаша переповнена, і через це ви можете залишити добро і милосердя навіть після того, як підете. Куди б ви не пішли, ви можете залишити людей, які прославляють Господа. Чому? Тому що Господь — ваш Пастир.

Я бачу зцілення всюди у тексті 23-го Псалма. Якщо я не хочу, то я не хочу. Господь — мій Пастир, і я не хочу. Я не хочу прощення. Я не прагну до праведності. Я не хочу спілкування з Ним. Я не хочу бути очищеним, освяченим і виправданим в Його очах. Я не хочу спокою для свого розуму. Мені не бракує сили для моєї душі. Господь — мій Пастир, тому мені не бракує зцілення. У мене не бракує здоров'я. У мене не бракує сили. Мені не бракує днів життя, щоб закінчити свій шлях і зробити те, для чого я тут. Господь — мій Пастир, тому мені не бракує ні грошей, ні речей, ні допомоги. Мені просто нічого не бракує. Мені нічого не бракує і нічого не хочеться. Мені нічого не бракує, бо Він добрий.

Що ми почнемо розуміти, коли перейдемо до 34-го розділу Книги Єзекіїля, так це те, що стан овець є відображенням стану пастиря. Це відноситься до якостей пастиря.

Чи у Бога подвійні стандарти? Чи забезпечує Він дотримання стандартів нами, яких Сам не дотримується, тому що Він вище цього? Деякі люди намагаються сказати, що це робить Він. Невже це справедливо? Біблія говорить у першому Посланні Петра, розділ 5, вірш 2: "Пасіть стадо Боже".

Він говорить про овець чи про людей? Він використовує цю символіку, оскільки є схожість, але він говорить про людей. Ми всі є частиною стада, доглядає за яким Великий Пастир, який також призначив собі пастирів-помічників. Що повинен робити пастир-помічник? Пастити стадо. Пастити його, щоб воно годувалося чимось шкідливим і небажаним? Ні, годувати стадо Словом Божим. Ісус сказав: "Не хлібом самим буде жити людина, але кожним словом, що походить із уст Божих", Євангелія від Матвія, розділ 4, вірш 4.

Передбачається, що коли ви ходите до церкви, то вас там годують. Є деякі повідомлення, які ви могли б сприймати краще за інших у природному середовищі. Якщо на службі буває час, коли ніхто не кричить, це не обов'язково означає, що їжа погана. Можливо, це неправильне повідомлення, і вашому організму не потрібні ці шкідливі для здоров'я речі. Але є деякі речі, які потрібні вам для живлення, наприклад овочі, і вам потрібні деякі мінерали та вітаміни.

Багато років тому я почав говорити: "Якщо це добре для мене, то мені це подобається". І були деякі страви, які мені не подобалися, але я почав їх їсти з вірою. Я подумав, що якщо це добре для мене, то мені це подобається.

Якщо ви скажете: "Я не можу цього терпіти, і я не можу це їсти протягом 30 років", що тоді станеться? Ви не зможете цього витримати. Але, якщо це те, що ви повинні мати, продовжуйте і вірте в це. Я розповідаю вам, як полегшити собі задачу.

Можна сказати, що до цього часу я обходився без цього. Так, але ви ще не закінчили. Можливо, вам ще належить пройти довгий шлях, і ви просто хочете робити те, що Господь наказує вам робити, і радіти цьому, і використовувати свої слова, щоб допомогти собі.

У першому Посланні Петра, розділ 5, вірш 2 і 3 Він сказав: "Пасіть стадо Боже, що у вас, наглядajte не з примусу, але добровільно по-Божому, не для брудної наживи, а ревно, не пануйте над спадком Божим, але будьте для стада за взір".

Передбачається, що ми повинні керуватися не тільки вченням і настановами, а й особистим прикладом. Ніхто не хоче слідувати за тим, хто не практикує те, що проповідує, або живе не тим, що проповідує. Я не знаю як у вас, але для мене це робота на повний робочий день, і я просто живу відповідно до того, що проповідую. Можливо, я особливо благословенний у вченні та проповідуванні, але не більше, ніж будь-хто інший, благословенний, щоб жити цим. Якщо хтось щось проповідує, але не живе цим, то він лицемір. Якщо ви це робите, то ви теж такі. Не існує двох наборів правил. Всі хочуть, щоб для проповідника існував інший набір правил, ніж для решти віруючих, але так не буває. Передбачається, що ми всі повинні подавати приклад. Він сказав, що потрібно бути не просто панам над Божою спадщиною, а й прикладами для стада. Павло говорив про це. Він сказав слідувати за ним, як він слідує за Господом.

А як щодо Господа? Що він робить? Чи він каже: "Зроби це", але робить щось інше? Невже Отче Боже каже: "Зроби це", але Сам цього не робить? Він каже: "Коли ж хто про своїх, особливо ж про домашніх не дбає, той вирікся віри, і він гірший від невірного", перше Послання до Тимофія, розділ 5, вірш 8, але тоді Він не піклується про своїх? Чи у Нього подвійні стандарти? Я запевняю вас, Бог є втіленням справедливості, досконалості та правильності, і Він ніколи не казав вам робити нічого, що Він ще не зробив і не довів до досконалості. Він є нашим прикладом. Ісус зробив це, наслідуючи приклад Отця, і ми повинні наслідувати Його приклад.

Маючи це на увазі, ми розглянемо 34-й розділ Книги Єзекіїля. У цьому розділі Він справді критикує та виправляє деяких пастирів. Їх потрібно було виправити через погані вчинки, які вони робили, і добрі вчинки, яких вони не робили. Хто такий Великий Пастир? Ним є Господь. Ви знаєте, що Самого Бога Отця теж називають Пастирем.

У новій міжнародній версії та версії короля Якова про подібні речі йдеться у Книзі Буття, розділ 49, вірш 24. Та зостався міцним його лук, і стали пружні рамена його рук, від рук Сильного Якового, звідти Пастир, Твердиня синів Ізраїлевих.

Чиї рамена рук стали пружні від рук Сильного Якового? Він — Всемогутній Бог, Отець. Його також називають Пастухом і Твердинею синів Ізраїлевих. Він ваша Твердиня? Він теж ваш Отець? Він теж ваш Пастир? Він добрий? Отже, що ж роблять Добрі Пастирі? Вони всіляко дбають про стадо.

У 34-му розділі Книги Єзекіїля ми можемо чіткіше побачити, яке відношення це має до зцілення. Ми відповідаємо на питання: Чи воля Божа полягає у зціленні всіх? Ми впевнені, що воля Божа полягає в тому, щоб всі ми були зцілені сьогодні, тому що він — наш Добрий Пастир.

У вірші 1 говориться: "І було мені слово Господнє таке: Сину людський, пророкуй на Ізраїлевих пастирів, пророкуй та й скажеш до них, до тих пастирів". Продовжуючи читати, зауважте, що він не говорить про те, що вони пасуть овець чи кіз. Він говорить про лідерів народу. Так говорить Господь Бог: Горе Ізраїлевим пастирям, які пасуть самих себе! Хіба ж не отару повинні пасти пастирі? Як розпізнати справжнього пастиря? Він збирається пасти стада.

Ви коли-небудь бачили, як власник ранчо проїжджає на своєму тракторі чи вантажівці, особливо взимку, коли навколо немає трави? Його корови знають звук цієї вантажівки. Його вівці, або коні, або інша худоба знають звук цього трактора. Вони почують, як він заведеться, і всі почнуть підходити до огорожі. Або вони підходять до огорожі і йдуть зі стежки. Як ви знаєте, що це справді власник ранчо? Він не просто оглядає володіння навкруги, а й намагається погладити корів. У нього, безумовно, є щось у фургоні. Це правда. Він п'є молоко, їсть продукти і насолоджується ними, але збирається годувати їх і піклуватися про свою худобу.

Що ж, ці люди у вірші 2 цього не робили. У вірші 3 сказано: "Жир ви їсте, та вовну вдягаєте, ситу вівцю ріжете, але отари не пасете!" Вони жорстоко поводитися зі стадом і не пасли його. Тепер погляньмо на вірш 4. Слабих не зміцняєте, а хворої не лікуєте, і пораненої не перев'язуєте, сполошеної не вертаєте, і загинулої не шукаєте, але пануєте над ними силою та жорстокістю! Бачите, це те, що він говорив у першому Посланні Петра: не бути Панами і гнобителями над стадом, але бути прикладом.

І порозпорошувалися вони з браку пастиря, і стали за їжу для всякої польової звірини, і порозбігалися... Вони не були захищені, їх не пасли і не доглядали. Блукає отара Моя по всіх горах та по всіх високих згір'ях, і по всій широкій землі розпорошена отара Моя, і немає нікого, хто турбувався б про них, і немає нікого, хто б їх шукав!... Він що, критикує

їх? Він що, дорікає їм? Так, суворо, і цілий вірш тут стосується того, що вони не служать хворим. У вірші 4 сказано: "...а хворої не лікуєте". Він що, критикує їх? Він каже: "Ви не подбали про хворих".

А як щодо Нього? Чи піклується Він про своїх хворих? Став би Добрий Пастир так докоряти пастирям-помічникам і засуджувати їх, в той час як Сам Він не піклується про Свої власні? Ні, Він би цього не зробив. Він — Добрий Пастир.

Стан овець — це відображення того, який Пастир і який він Добрий. Який у нас Пастир? Він Добрий. Він не посередній, Він Добрий Пастир.

Скажіть вголос: **Він Добрий Пастир.**

Що робить Добрий Пастир? Він добре піклується про стадо.

Що, якби ви виростили на Близькому Сході чи в Африці, або в будь-якому іншому місці, де досі пасуть овець та худобу, як це було століття тому? Що, якби ви виростили в маленькому селі і все своє життя постійно слухали про цього чудового пастиря. Ви постійно чули про нього, він був легендою, і одного разу ви почули, що він збирається з'явитися в селі. Ви подумали б: "Я чув про нього, Великого Пастиря".

Отже, ви виходите на дорогу і бачите, як вдалині на дорогу падає пил. І так, хтось наближається, а за ним йде зграя. О так, це він! І чим ближче він підходить, тим із більшим захопленням ви починаєте дивитися на нього. У нього благородні риси обличчя! Прекрасний одяг. Прикрашений посох. Це, мабуть, він! Він дуже гарний. Чим більше ви дивитесь на нього, тим сильніше він справляє враження, і ви просто виражаєте захоплення та думаєте: "Це дивовижно!" Він дуже знатний.

Потім ви дивитесь на овець і кажете, що вони мають жалюгідний вигляд. Їхні маленькі ребра стирчать назовні, і, схоже, їх не годували тижнями. На одну з них, очевидно, напав хижак, який зловив її і відкусив вухо, і за нею ніхто не доглядав і не перев'язував. В однієї трохи зламана нога, і вона просто тягне її за собою. Вівці недоїдають. Вівці не були захищені. Є одна, у якої видно відкриті рани, і вона хвора, і, тим самим, може чимось заразитися сама та заразити інших. Це вб'є їх. Їх ніхто не лікував.

Що б ви сказали? Ви скажете: "Ну, мені байдуже, як він виглядає, він не Добрий Пастир, бо якби він був Добрим Пастирем, це було б видно зі стану овець". Розумієте?

Ми є проявом Його присутності. Ви знали про це? Ми є проявом Його присутності. Але диявол століттями говорив неправду вустами проповідників, кажучи, що якщо ми справді освячені та смиренні, ми, ймовірно, будемо хворі, бідні та переможені. Але так чи інакше, це прославляє Бога через стан, у якому ми перебуваємо, через нестачу речей у нас, хвороби і поганий стан. Це неправда. Це погано відбивається на нашому Пастирі. Ми зазнаємо невдач, нас знищують, і ми зазнаємо поразку, і ми говоримо людям: "Ну, так, Господь нас чогось навчає, і Господь щось робить для нас". Але це не так погано, як пророкує диявол. Потім ми обертаємось і запитуємо: "Ви не хочете приєднатися до

стада?" Що скажуть люди? Я так не думаю. Ні. Є такий пастир, який не є справжнім пастирем. Він злодій, вовк, який краде, вбиває і нищить, і це не Господь.

Можливо, ви чули щось із цього раніше, але, друзі, більша частина церковного світу ще не повірила в це. Справа не в тому, що чим слабкіше і більш переможені ви стаєте, тим краще виглядає ваш Пастир. Це коли всі інші втрачають віру, ви тримаєтесь за неї. Все інше вказує на те, що ви повинні зазнати невдачі, але ви виходите переможцем. Ваші рахунки оплачуються тоді, коли більше нічий не оплачуються. Ваші діти здорові, коли всі інші хворі. Ви долаєте труднощі, коли всі інші повинні померти через це. Через деякий час люди почнуть це бачити і прийдуть до вас. Це може відбуватись на роботі, це може відбуватись через паркан будинку, або в продуктовому магазині, і вони запитають: "Як ви це робите?" Ви неймовірний.

Ви кажете, що думаєте, що я неймовірний? Вам слід було б побачити мого Учителя.

Справа не в тому, що страждань стає більше, а в тому, що наше життя стає більш славетнішим і переможнішим. Це прославляє нашого Господа. Люди запитують: "Як ви це робите?" "Як вам вдається продовжувати це робити?" Ви відповідаєте: "У мене Добрий Пастир, і він добре піклується про нас, і, до речі, ми все ще приймаємо заявки на приєднання до стада". Люди хочуть мати такого Пастиря, чи не так? Того, хто зцілить їх. Хто задовольнить їхні потреби. Який благословить їх. І хто буде їх захищати. Якщо Пастир цього не робить, то мені все одно, хто він, він поганий Пастир. Будь то я, будь то ти, будь то Сам Господь, якщо ти не дбаєш про овець, ти поганий пастир. Це просто не працює.

Ми впевнені, що Божа воля полягає в тому, щоб усі ми сьогодні були зцілені, тому що Він є Добрим Пастирем.

У 34-му розділі Книги Єзекіїля Він критикував пастирів і дорікав їх за те, що вони не піклувалися про овець. У вірші 4 він спеціально згадав, що вони не зміцнювали слабих. Він сказав їм, що вони не лікують хворих і не лагодять те, що зламано. У 11-му вірші Він каже, що збирається зробити. "Бо так Господь Бог промовляє: Ось Я Сам, і зажадаю отару Мою, і перегляну їх..." Що це означає? Вони не піклувалися про них, але вони Мої вівці, і "Ось Я Сам, і зажадаю отару Мою, і перегляну їх". "Як пастух переглядає своє стадо того дня, коли він серед своєї розпорошеної отари, так Я перегляну отару Свою, і вирятую їх зо всіх тих місць, куди вони були розпорошені за хмарного та імлистого дня". "І випроваджу їх від народів, і позбираю їх із країв, і приведу їх до їхньої землі, і буду їх пасти на Ізраїлевих горах, при річищах та по всіх оселях Краю". "На пасовищі доброму пастиму їх", що звучить як розділ 23 Псалма, "і на високих Ізраїлевих горах буде їхній випас, там вони будуть лежати на випасі доброму, і випасатимуть сите пасовище на Ізраїлевих горах!" Для мене це звучить як поїдання плодів землі. Це звучить як процвітання, і це звучить як духовне багатство. "Я буду пасти отару Свою, і Я їх покладу на спочинок, говорить Господь Бог". "Загинулу вівцю відшукаю, а сполошену поверну, а поранену перев'яжу, а хвору зміцню, а ситу та сильну погублю, буду пасти її правосуддям!" Хто це говорить? Добрий Пастир.

Він сказав пастирям: "Ви не зробили того, що повинні були". Він сказав тим, хто знущався над стадом і не годував його: "Ви не дбали про своє стадо". Він критикував їх. Він виправив їх і сказав: "Я буду пасти отару Своєю, і Я їх покладу на спочинок". Він конкретно зазначає: "Загинулу вівцю відшукаю, а сполошену поверну, а поранену перев'яжу, а хвору зміцню".

Якщо Він Добрий Пастир, Він зцілює Своїх хворих овець. Якщо Він Добрий Пастир, Він захищає Своїх овець від небезпеки. Якщо Він Добрий Пастир, Він годує Своїх голодних овець. Він дає прихисток Своїм вівцям.

Дехто запитує: "Чому так багато пастирів цього не роблять?" Повернемося до того, що ми розглядали раніше. Книга Ісаї, розділ 53, вірш 6, говорить: "Усі ми блудили, немов ті овечки. Розпорошились кожен на власну дорогу". Коли ви знаєте, що є Пастир, і ви знаєте, що Він веде вас цим шляхом. Але ви твердолобі і вперті, і ви збираєтесь йти своїм власним шляхом, тож ви не опинитесь на родючому пасовищі. Ви не будете захищені. Ви не будете зцілені. Ви не отримаєте всіх переваг.

Але що, якщо ви маленька розумна овечка? Якщо ви розумні, не бунтівні і не вперті. Вас можна навчити. Ви не твердолобі. Ви слухняні.

Скажіть вголос:

**"Я слухняна вівця. Куди Він веде мене, туди я йду за Ним,
і тримаюся поруч, тому що там, зовні, таяться небезпеки!
Господь — мій Пастир, я ні в чому не буду потребувати.
Мені нічого не бракує. Мені нічого не бракуватиме.**

Чи знаєте ви, про що йдеться в 10-му розділі Євангелії від Івана? У ньому є червоні літери, а червоні літери краще, ніж готівка. Червоні літери краще золота, краще всього на світі. Це Слова Учителя, і ви можете слухати їх і застосовувати те, що Він говорить, на практиці.

Він сказав в Євангелії від Івана, розділ 10, вірш 1: "Поправді, поправді кажу вам..." Коли він говорить "поправді, поправді", це означає, що ви повинні слухати Його дуже уважно. І скажіть, це важливі слова! "Хто не входить дверима в кошару, але перелазить деінде, той злодій і розбійник". Хто стоїть біля дверей? Будь ласка, погляньте на вірш 7.

"І знову промовив Ісус: Поправді, поправді кажу вам, що Я двері вівцям". Ось одне з цих чудових тверджень "Я". Я двері вівцям. Тоді той, хто входить через двері, має справжні наміри, і Ісус рятує його, а якщо хтось йде іншим шляхом, то він не є справжнім пастирем і має приховані мотиви. Вони тут для чогось іншого.

Павло розповідав деяким людям про Тимофія. Він казав: " У мене немає такого одноступня, як він, який піклується про вас так само, як і я", Послання до Филип'ян, розділ 2, вірш 20. Я трохи перефразував, але це те, що він сказав.

Так багато людей шукають чогось іншого. Вони намагаються розвинути власне почуття гідності. Вони намагаються отримати незаконний прибуток. Але справжнього пастиря першочергово хвилює благополуччя його овець, їх стан. Отже кожен, хто є справжнім пастирем, справжнім лідером, буде діяти чесно. Господь — це Той, Хто привів їх сюди. Він Той, Хто це зробив, і вони були не просто обрані якимось комітетом. Чи знаєте ви, що деяких з них відправили, а деякі просто пішли? Їх дуже багато, і є всілякі церкви, які змінюють пасторів, як простирадла на ліжку. Вони просто змінюють лідерів кожні рік-два, незалежно від того, відчувають вони потребу в цьому чи ні, просто щоб додати різноманітності. Ну, все це не може бути Богом — усі ці зміни, призначення та переміщення. Людям не вистачає справжнього духовного досвіду, і це згубно позначається на якості пасторської турботи. У вас є люди, які приходять, знаючи, що пробудуть там не більше року або двох. Є деякі хороші люди, які роблять подібні речі, а деякі просто дивляться, яку користь вони можуть отримати від цього.

Але Ісус є Добрим Пастирем. Він не хоче з'ясувати, як Він може отримати від вас користь. Його першочергова турбота — це турбота про вас.

У вірші 3 Він сказав: "А хто входить дверима, той вівцям пастух". Воротар відчиняє йому, і його голосу слухають вівці. І свої вівці він кличе по йменню, і випроваджує їх. Ви не раді, що Хтось вас веде? У вас буде Хтось, хто буде керувати вами вранці, і завтра вдень, і на роботі, і вдома. У вас є Хтось, хто веде вас у кожному рішенні, яке вам потрібно прийняти. Він веде вас.

І свої вівці він кличе по йменню, і випроваджує їх. А як вижене всі свої вівці, він іде перед ними, і вівці слідом за ним ідуть, бо знають голос його.

Ми не можемо асоціювати Бога з хорошим ковбоєм. Ковбой *змушує* стадо переходити з місця на місце. Але пастирі ведуть за собою. Ось чому він сказав "пастирі", а не щось інше. Ви можете запитати, чому я наголошую на цьому. Тому що від стада залежить, піде воно за ним чи ні; ніхто не стоїть за ними, не штовхає їх і не змушує йти за пастирем.

Пастир кличе мене і каже: "Підемо". Підемо, Кіт. Ну ж бо. Це ж моє рішення, йти мені чи ні, правда?

Якби у мене була хоч крапля здорового глузду, я б знав, що десь там є тигри. І Він знає, де хороша вода, і Він знає, де хороше пасовище. Він знає, де знаходяться захищені ділянки і укриття. Він знає, а я ні. Тож якби я був розумним, коли він сказав: "Кіт!", що б я зробив? Я б пустився риссю. Я б біг, поки не наштовхнувся на Його ноги. Ось і я. У Тебе є щось хороше для мене сьогодні, чи не так? Я — Твоя вівця. Я залишусь з Тобою.

Зверніть увагу, що далі говорить Біблія. Це прекрасно. Це чудово. За чужим же не підуть вони, а будуть утікати від нього. Будуть утікати від нього, бо не знають вони чужого голосу.

У вірші 7 говориться: "І знову промовив Ісус: Поправді, поправді кажу вам, що Я двері вівцям. Усі, скільки їх перше Мене приходило, то злодії й розбійники, але вівці не

слухали їх. Я двері: коли через Мене хто ввійде, спасеться, і той ввійде та вийде, і пасовисько знайде". Він говорить про те, щоб бути задоволеними своїм життям, про те, щоб бути добре нагодованими і отримувати турботу. Злодій тільки на те закрадається, щоб красти й убивати та нищити. Я прийшов, щоб ви мали життя, і подостатком щоб мали. Ви думаєте, це не передбачає зцілення? Ми знаємо, що це так, із 34-го розділу книги Єзекіїля. Я Пастир Добрий! Саме так. Пастир Добрий кладе життя власне за вівці. І Він це зробив.

Я хочу, щоб ви звернули увагу, як у першому Посланні Петра, розділ 2, вірш 24, говорить, чисю благодаттю ви були зцілені, переходячи до наступного вірша, де говорить про нашого Пастиря. У вірші 25 сказано: Ви бо були як ті вівці заблукані. Тут вказано минулий час, "*були*" *раніше*, "та ви повернулись до Пастиря й Опікуна ваших душ".

По-справжньому Добрий Пастир — це той, хто буде страждати і боротися з наслідками, щоб вам не довелося цього робити. І Він це зробив. Добрий Пастир хоче, щоб ви зцілилися, і готовий зробити все можливе, щоб зцілити вас і позбавити від страждань, що Він й зробив. Алілуя. Слава Богу.

Скажіть це вголос кілька разів:

Він — мій Пастир, і Його ранами я зцілений.

Він — мій Пастир, і Його ранами я зцілений.

Він — мій Пастир, і Його ранами я зцілений.

Слава Богу. Ось чому ми знаємо, що Його воля полягає в тому, щоб усі вівці були зцілені вже зараз.

Хтось може сказати: "Я не відчуваю натхнення". Насправді це не так вже й важливо.

Де ми знаходимо Волю Божу? Це все, і якщо ви повірите в це і залишитесь зосередженими, ваші відчуття зміняться. Те, що ви бачите, зміниться.

Ми дивимось не на те, що бачимо, а на те, чого не бачимо, бо те, що ми бачимо, є тимчасовим. Все, що ви бачите, є тимчасовим і може змінитися. Майже все, що ви бачите, колись було іншим. Якщо щось змінилося на це, то може змінитися і на щось інше. Все, що ви бачите і відчуваєте, змінюється і може бути змінено, але те, чого не бачите, вічне. Воно не змінюється.

В Євангелії від Івана, розділ 10, вірш 10, Він сказав: "Злодій тільки на те закрадається, щоб красти й убивати та нищити. Я прийшов, щоб ви мали життя, і подостатком щоб мали". Хто прийшов? Уже в наступній фразі говорить, що прийшов Добрий Пастир. Чому? Таким чином, у вас може бути рясне, переповнене життя, із надлишком, життя, наповнене таким обсягом задоволення, що вам більше нічого не потрібно. Господь — мій Пастир, я ні в чому не буду потребувати. Це і є життя з надлишком: у вас нічого не бракує, ви нічого не хочете і ви ні в чому не потребуєте. Це чудово. Я Пастир Добрий! Пастир добрий кладе життя власне за вівці. А наймит, і той, хто не вівчар, кому вівці не свої, коли

бачить, що вовк наближається, то кидає вівці й тікає, а вовк їх хапає й полошить. А наймит утікає тому, що він наймит, і не дбає про вівці. Я Пастир Добрий... Він повторює це знову. Якби Він сказав це один раз, це було б правдою. Він продовжував це повторювати. Чому? Це велика істина для вічності. Я Пастир Добрий, і знаю Своїх, і Свої Мене знають.

Скажіть вголос:

Він знає мене, а я знаю Його.

Він мій Добрий Пастир.

Я не буду слідувати за незнайомцем, але я цілковито буду слідувати за Ним.

Він сказав: Як Отець Мене знає, так і Я Отця знаю, і власне життя Я за вівці кладу. Також маю Я інших овець, які не з цієї кошари, Я повинен і їх припровадити. І Мій голос почують вони, і буде отара одна й Один Пастир! Чи знали ви, що на небі не буде конфесій? Один прихисток, одне стадо, один Пастир. Через те Отець любить Мене, що Я власне життя віддаю, щоб ізнову прийняти його. Алілуя. Слава Богу.

Продовжимо читати з вірша 27. Мого голосу слухають вівці Мої, і знаю Я їх, і за Мною слідком вони йдуть. І Я життя вічне даю їм, і вони не загинуть повік, і ніхто їх не вихопить із Моєї руки.

Чи є хтось більший за Пастиря? Тоді чому вовк отримує так багато овець? Як я вже двічі говорив, всі ми, як вівці, заблукали. Вони покинули стадо, пішли своїми шляхами і діяли самостійно. Але якщо ти залишаєшся поруч з Ним, якщо ти підкоряєшся Його волі і Йому, чи може щось перемогти Його? Чи є щось досить велике, досить погане, достатньо жажливе, щоб забрати вас у вашого Пастиря та позбавити вас Його опіки та Його захисту? Ні вишина, ні глибина, ані інше яке створіння не зможе відлучити нас від любови Божої, йдеться у восьмому розділі Послання до Римлян, вірш 39. Ніщо не може розлучити нас з нашим Великим Пастирем.

Що Він сказав? "Мій Отець, що дав їх Мені, Він більший за всіх. І вихопити ніхто їх не може Отцеві з руки", Євангелія від Івана, розділ 10, вірш 29. Коли ви притискаєтесь до ноги Пастиря, ви в безпеці. Немає хвороби, немає диявола, немає прокляття, немає нещасного випадку, немає нічого, що могло б пройти повз Нього, або через Нього, або над Ним, тому що Він більший за всіх.

Він сказав: "Я Пастир Добрий". І ніхто їх не вихопить із Моєї руки. Мій Отець, що дав їх Мені, Він більший за всіх. І вихопити ніхто їх не може Отцеві з руки.

Отже, Я хочу, щоб ви звернули увагу на те, що говорить у 12-му розділі Євангелії від Матвія. Ми вже відповіли на це питання, тому просто підтверджуємо відповідь. Я не хочу, щоб ви думали, що ми віримо в зічлення тому, що одного разу я прочитав коротку проповідь, і всі були в захваті. Я надавав Писання за Писанням, вірш за віршем, істину за істиною. Біблія говорить: "станеться ви роком двох чи трьох свідків" у другому Посланні до Коринтян, розділ 13, вірш 1. І ми перейшли до причини № 19, і ми впевнені.

В Євангелії від Матвія, розділ 12, вірш 10, говориться: "І ото, був там чоловік, що мав суху руку. І, щоб обвинити Ісуса, запитали Його: Чи вздоровляти годиться в суботу?" Щоб вони могли Його звинуватити. "А Він їм сказав: Чи знайдеться між вами людина, яка, одну мавши вівцю, не піде по неї, і не врятує її, як вона впаде в яму в суботу?" Він каже це тому, що у людини там була суха рука, хвороба, недуга, і Він порівнює це з твариною, яка потрапила в біду.

Багато християн спробують заперечити вам, що, можливо, Божа воля не полягає у вашому зціленні на постійній основі. Але якщо їх песик заплутався в паркані або їх маленький котик впав у прірву. Ви коли-небудь побачили б, як вони стають на коліна біля паркану і моляться: "Господи, я знаю, що цьому котику потрібна твоя допомога, але я розумію, що, можливо, Твоя воля на те, щоб не допомагати цьому котику...?"

Я знаю, мій пес голодний. Я бачив, як він три дні дивився на миску. Але я просто не впевнений, що на це є Твоя воля. Він хворий. Я бачу, як він лежить там і важко дихає, і йому потрібна допомога. Але я розумію, що, можливо, Твоя воля не полягає в тому, щоб він зцілювався.

Чому це має чимось відрізнятися від того, у що християни кажуть, що вони вірять відносно Бога в церкві? Хіба ми не Його вівці? Чи у Нього подвійні стандарти? Чи збирається він критикувати і виправляти пастирів за те, що вони не годують овець і не доглядають за хворими, а потім Сам цього не зробить? Якщо ми віримо, що Його воля не завжди полягає в зціленні, ми повинні бути послідовними щодо власних домашніх тварин і худоби, чи не так? Ми повинні помолитися, я знаю, що моя корова у прірві, але я повинен подивитися, чи є на те воля Божа, щоб витягнути її звідти. Люди сміються над цим і кажуть: "О, це смішно". Це не смішніше, ніж те, що ви говорите, що, можливо, на ваше зцілення немає Божої волі. Це не мої Слова. Пам'ятайте, я читаю те, що сказав Ісус. Я цього не вигадував. Я читаю те, що Він сказав.

У вірші 11 сказано: "Чи знайдеться між вами людина, яка, одну мавши вівцю, не піде по неї, і не врятує її, як вона впаде в яму в суботу?" Наскільки ж тоді людина краще вівці? Потім, у вірші 13, говориться: "І каже тоді чоловікові: Простягни свою руку! Той простяг, і стала здорова вона, як і друга..." Рука чоловіка була зцілена.

У вас достатньо здорового глузду, щоб нагодувати собаку. У вас достатньо здорового глузду, щоб витягнути свою кішку з дротяного загородження або прірви. У вас достатньо здорового глузду, щоб витягнути свого домашнього улюбленця з ями, і все ж ви намагаєтесь сидіти в церкві і говорити, що, можливо, на те немає Божої волі, щоб ваша проблема або халепа була вирішена.

Це не єдиний раз, коли Він сказав, що потрібно допомагати тим, хто цього потребує, незважаючи ні на що. В Євангелії від Луки, розділ 13, вірш 15-16, коли Ісус зцілював жінку, яка хворіла, старші синагоги розлютилися на це, і Він відповів: "Лицеміре, хіба ж не відв'язує кожен із вас у суботу свого вола чи осла від ясел, і не веде напоїти? Чи ж цю дочку Авраамову, яку сатана був зв'язав вісімнадцять ось років, не належить звільнити її

суботнього дня від цих пут?» Це вже другий раз, коли Він порівняв хвору людину з твариною, що потрапила в біду.

Третій раз це відбувається в 14-му розділі Євангелії від Луки. Був один чоловік, слабкий на водянку. Це людина, яка опухла від надлишку рідини. У вірші 3 говориться: "Ісус же озвався й сказав до законників та фарисеїв: Чи вздоровляти в суботу годиться чи ні? І вони перестали хвилюватися і повірили, що Бог зробить все правильно. А Він, доторкнувшись, уздоровив його та відпустив... І сказав Він до них: Коли осел або віл котрогось із вас упаде до криниці, то хіба він не витягне зараз його дня суботнього? Вже тричі він порівнює хворих людей з тваринами, що потрапили в біду, і каже, що якщо ви без вагань допомагаєте тваринам, що потрапили в біду, вам не слід сумніватися, чи є Божя воля на те, щоб ви зцілилися чи ні!

Скажіть вголос:

**Господь — мій Пастир. Я в недостатку не буду.
Господь — мій Пастир. Мені нічого не бракуватиме.
Господь — мій Добрий Пастир. Я завжди буду ситий.
Він накриває переді мною стіл, сповнений духовного задоволення.
Він змастив мою голову маслом, що було свого роду благословенням, хоча й зціленням.
Моя чаша переповнюється. Мені нічого не бракує. Я нічого не хочу.
Він мій Добрий Пастир. Він веде мене. Він годує мене.
Він зцілює мене. Він захищає мене. Він мій Добрий Пастир.**

Розділ 20: Зцілення в Книзі Діянь

Книга Діянь — це історична розповідь, натхненна Богом розповідь про перші дні створення Церкви. Ми є частиною однієї Церкви. Книга Діянь все ще пишеться, і про нас із вами йдеться в якомусь розділі. Вірно. Іноді люди говорять про Ранню Церкву так, ніби це інша церква. Ні, це та сама Церква. У нас той самий Ісус і той самий Святий Дух. У нас одне і те ж Євангеліє і одне і те ж Велике Доручення. Передбачається, що наше життя має виглядати як все, про що йдеться на цих сторінках. Нам було б дуже корисно, якби ми просто прожили так, як в цій книзі якийсь час, поки не почнемо усвідомлювати, яким має бути наше життя. Ці дні ще не минули, і це те, що ми побачимо прямо зараз.

Причина № 20: Ми впевнені, що є Божа воля на те, щоб усі були зцілені зараз, сьогодні, завдяки зціленню в Книзі Дій.

Книга Дій була написана лікарем Лукою. Я поважаю професію лікаря. Я дякую Богу за хороших лікарів і медсестер. Я молюся, щоб вчені та дослідники розробили всі необхідні ліки. Дійсно. Хтось міг би сказати: "Я думав, ви віруюча людина". Я такий і є, але люди знаходяться на різних рівнях. Багато людей навіть не знають Бога, і вони взагалі не намагаються вірити в Бога. Мільйони людей ніколи навіть не чули про зцілення, і вони взагалі в це не вірять. Крім того, є багато людей, які це роблять і тільки зараз починають працювати над своєю вірою. Ми дякуємо Богові за все це.

Ви могли б запитати: "Ну, і що ж мені робити, брате Кіт?" Чи повинен я йти до лікаря? Чи повинен я відмовитися від операції? Чи мені варто робити операцію? Чи повинен я відмовитися від операції? Чи повинен я приймати ліки? Чи повинен я відмовитися від прийому ліків? Відповідь на мільйон і одне питання полягає в тому, щоб дозволити бути керованими. Це і є відповідь. Деякі кажуть: "О, це просто ваша стандартна відповідь". Ні, це і є відповідь, і якщо ви не знаєте, що це означає, дізнайтеся і навчіться підкорятися. Господь скерує вас відповідно до того, де знаходиться ваша віра.

Але Він наш Цілитель. Часто, коли ви можете отримати допомогу, і це не вирішує проблему, ви все одно повинні вірити Богу. Це допомагає вам, але дякуйте Богові за Цілителя, який може все це виправити. Ви не просто хочете не приймати ліки, ви хочете дістатися до місця, де вам ліки будуть не потрібні. Ви не просто хочете не вирішувати справу із банківськими рахунками, ви хочете дістатися туди, де вам не потрібно буде цього робити. Не боріться ні з чим. Не будьте проти ідей; будьте *за* що-небудь. Ми віримо, що Бог допоможе нам потрапити туди, де ми не будемо залежати від речей, як це було раніше. Але якщо вам тим часом щось допоможе, ми подякуємо Богові і за це теж.

У Книзі Дій, розділ 1, вірш 1, Лука говорить: "Першу книгу я був написав, о Теофіле, про все те, що Ісус від початку чинив та навчав..." Що це означає? Бог використав доктора Луку, щоб написати цю книгу, і він посилається на попередню книгу, яку він написав. Що б це була за книга? Ну, є розповідь в Євангелії, в якій згадується його ім'я: Лука. Бог використав його, щоб написати цю книгу, і це те, про що він говорить. Колишній трактат, попередній документ і робота, яку він створив, були документом про все, що зробив Ісус?

Про все, що зробив Ісус? Ні, ключове слово тут — "*почав*". Про все, що Ісус *почав* робити і навчати.

Це захоплююче. Передбачається, що все, що робив Ісус, все ще відбувається. Передбачається, що всьому, чого Він вчив, потрібно ще вчитися. І все ж фізично Він тут не присутній. Він воскрес із мертвих. Він вознісся. Він сидить по праву руку Отця, Всевишнього на висоті. Отже, Він закінчив Свою роботу? Ні, судячи з цього. Все, що записано у книзі Луки, було тим, з чого Він починав. Чому він починає свої Дії з цього вірша? Тому що те, що ви зараз прочитаете, є продовженням того, що почав Ісус.

В Книзі Дій, розділ 10, вірш 38 говориться: "Ісуса, що був із Назарету, як помазав Його Святим Духом і силою Бог. Ви читали про це в Євангелії від Луки, про те, як Він був благословенний? Він був хрещений в річці, і коли Він вийшов з річки, Дух Божий зійшов на Нього у фізичній формі голуба. "...як помазав Його Святим Духом і силою Бог. І ходив Він, добро чинячи й усіх uzдоровлюючи, кого поневолив диявол, бо Бог був із Ним". Він *сотворяв*, творив добро і зціляв усіх.

Те, про що ви читаєте в Євангелії від Луки, — це розповідь про те, що *починав* робити Ісус. Що Він зробив? Він творив добро і зцілював усіх. Він почав робити і вчити. Те, що ми збираємося прочитати в Книзі Дій, є продовженням служіння Ісуса, всього того, що Він розпочав.

Чи вірите ви, що гроб був порожній? В Євангелії від Марка, розділ 16, вірш 6 говориться: "А він промовляє до них: Не жахайтесь! Ви шукаєте Розп'ятого, Ісуса Назарянина. Він воскрес, нема Його тут! Ось місце, де Його поховали були". Він живий, і оскільки Він живий, Він все ще робить те, що робив. Те, що Він розпочав, триває досі.

Ви повинні пам'ятати, що люди, описані тут у Книзі Дій, такі ж, як і ми. Вони по цей бік Хреста. Вони зростають у вірі, вони не бачать Ісуса в плоті; вони живуть відповідно до віри. Вони живуть точно так само, як і ми. Про нас йдеться в цій книзі, тільки в наступних розділах. Ісус вознісся на висоту. Він сказав: "І ось Я посилаю на вас обітницю Мого Отця; а ви позостаньтеся в місті, аж поки зодягнетесь силою з висоти", Євангелія від Луки, розділ 24, вірш 49.

У розділі 2 вони знаходяться у верхній кімнаті, чекаючи Господа. Вони чують звук з небес, схожий на порив сильного вітру. Святий Дух увійшов туди і зійшов на них усіх. Коли Святий Дух сходить на вас, ви про це знаєте. Всі вони були сповнені Духом, говорили мовою, яку було нелегко зрозуміти, як духовний дар, який вони отримали від Бога, і вийшли звідти сповнені пристрасті, віри в Боже Слово і покори Йому. Можна не заходити далеко, лише до розділу 3, де можна побачити щось, що звучить і виглядає дуже знайомо.

Книга Дій, розділ 3, вірш 1 починається наступною фразою: "Петро та Іван на дев'яту годину молитви йшли разом у храм. І несено там чоловіка одного, що кривий був з утроби своєї матері. Його садовили щоденно в воротах храму, що Красними звалися, просити милостині від тих, хто до храму йшов. Як побачив же він, що Петро та Іван хочуть у храм

увійти, став просити в них милостині. Петро ж із Іваном поглянув на нього й сказав: Подивися на нас! І той подивився на них, сподіваючися щось дістати від них. Та промовив Петро: Срібла й золота в мене нема, але що я маю, даю тобі: У Ім'я Ісуса Христа Назарянина устань та й ходи! І, узявши його за правицю, він підвів його. І хвили тієї зміцнилися ноги й суглобці його!..." Це диво. Ця людина не могла ходити з самого народження, все своє життя. Це диво. Але Ісус фізично не був присутній при цьому. Ми не прочитаємо це в Євангелії від Луки. Цього дня Ісус був там, де Він є сьогодні, по праву руку від Отця. І в той день вони вірили в Боже Слово і корилися Йому, як ми з вами сьогодні.

Деякі люди намагаються сказати: "Ісус зцілив людей, щоб довести свою божественність. І Він зцілював людей, щоб довести, що Він є Сином Божим. Коли Він помер, все це припинилося і змінилося".

Що це? Що тут відбувається? Чоловік з інвалідністю підстрибує вгору-вниз, стрибає і ходить. І хвили тієї зміцнилися ноги й суглобці його!... І, зірвавшись, він устав та й ходив, і з ними у храм увійшов, ходячи та підскакуючи, і хвалячи Бога! О, Алілуя!

Ми живемо в такі дні. Така ситуація дійсно має місце. Ми збираємося проповідувати це, ми збираємося проголошувати це, ми збираємося вчити цьому, ми збираємося кричати про це, ми збираємося молитися про це, ми збираємося проголошувати це, і ми не збираємося зупинятися, поки не побачимо цього все більше і більше, все більше і більше.

У вірші 9 продовжується: "Народ же весь бачив, як ходив він та Бога хвалив". У вірші 10 говориться: "І вони переповнилися жахом та подивом із того, що сталось йому! А тому, що тримався він Петра та Івана, увесь народ зачудований збігся до них на той ганок, який Соломоновим зветься. І, побачивши це, промовив Петро до народу: Мужі ізраїльські! Чого ви дивуетесь цим, та чого ви на нас позираєте так, ніби те, що він ходить, ми зробили своєю силою чи благочестям?" Так ось, це повністю дискредитує іншу теорію. Деякі люди погодяться і скажуть: "Що ж, це не припинилося, коли Ісус вознісся". Він дав Апостолам силу, і вони могли робити все це. Але коли помер останній Апостол, все це припинилося.

А як щодо людей, які нещодавно були зцілені? Як вони тоді зцілилися? А як щодо записів про зцілення людей століття за століттям? Відбуваються чудеса. Очевидно, що це не зупинилося.

"Петро до народу: ... Чого ви дивуетесь цим, та чого ви на нас позираєте так, ніби те, що він ходить, ми зробили своєю силою чи благочестям?"

Чому досі пишуться книги, в яких або мається на увазі, або прямо говориться, що ці люди мали особливі здібності і могли зцілювати, тому що вони були особливими Апостолами? Схоже, що вони справді зробили це своєю особливою силою та святинями - про що Петро, очевидно, сказав у Святому Писанні, що цього не робив.

Деякі кажуть: "Так, але це був Петро". Це був Іван. Він щойно закінчив говорити: «Чого ви на нас так дивитесь?» бо всі дивилися на них зачудовано і казали: "Що ви йому

зробили?" Ці хлопці особливі. Він негайно спитав: "Чого ви дивуєтесь цим, та чого ви на нас позираєте так, ніби те, що він ходить, ми зробили своєю силою чи благочестям?" Що він говорить? Це було зроблено не їхньою силою. Це було зроблено не їхнім благочестям. Це було не тому, що він один з 12. Він розповідає вам, як це сталося, і суть його проповіді полягала в тому, чому це сталося. Він негайно проповідує це.

Чому ви так пильно дивитесь на нас, ніби ми своєю власною силою чи святістю змусили цю людину ходити? Бог Авраамів, та Ісаків, та Яковів, Бог наших батьків, Сина Свого прославив, Ісуса. Чи Він все ще зацікавлений у прославленні Ісуса сьогодні? Якого ви видали, і відцуралися перед Пилатом, як він присудив був пустити Його. Але ви відцуралися Святого та Праведного, і домагалися видати вам душогубця. Начальника ж життя ви забили, та Його воскресив Бог із мертвих, чого свідками ми! І через віру в Ім'я Його вздоровило Ім'я Його того, кого бачите й знаєте. І віра, що від Нього, принесла йому вздоровлення це перед вами всіма. Що виховало цю людину? Ім'я Ісуса. Чи є у нас все ще Ім'я Ісуса? Чи можемо ми все ще вірити в Ім'я Ісуса? Це було не завдяки їхнім особливим здібностям чи святості як учнів та апостолів. Петро сказав Духом Божим через нього: "Іменем і вірою в це ім'я Бог прославив Свого Сина Ісуса".

Коли ви читаєте в Посланнях про те, як діяв Ісус, чи не здається вам це знайомим? Вони подивилися на цього чоловіка і сказали: "Встань і йди!" і він це зробив. В Євангелії від Марка, розділ 2, вірш 11, Ісус сказав: "Тобі Я наказую: Уставай, візьми ложе своє, та й іди у свій дім!" Це звучить точно так само, як сказав би Ісус. Це виглядає точно так само, як зробив би Ісус. І все ж він сидів по праву руку від Отця так само, як і сьогодні. Фізично Він там не був присутній. Він фізично не був присутній там, на вулиці. Чому це звучить точно так само, як те, що зробив би Ісус? Тому що це було те, що Ісус зробив *через* Свою Церкву! І тому те, що Він почав робити, Він й досі робить сьогодні. Після смерті, поховання, воскресіння та вознесіння Він все ще це робить.

Давайте розглянемо тут більше одного свідка. У Книзі Дій, розділ 5, вірш 14, говориться: "І все збільшувалось тих, хто вірує в Господа, безліч чоловіків і жінок. Так що хворих стали виносити на вулиці, та й клали на ложа та ноші..." Я читав те саме в Посланнях. Вони об'їхали всі регіони навколо, привезли всіх хворих людей і поклали їх на вулицях. Ісус з'явився б, і люди були б зцілені. Але фізично Його там не було. Він воскрес із мертвих. Він знаходився по праву руку від Отця. "Та й клали на ложа та ноші, щоб, як ітиме Петро, то хоч тінь його впала б на кого із них. І безліч люду збиралась до Єрусалиму з довколишніх міст, і несли недужих та хворих від духів нечистих, і були вони всі вздоровлювані!" Чи говориться там, що деякі люди були зцілені, щоб довести, що апостоли все ще володіли силою? Ні. Вони були зцілені всі до єдиного.

Чому? Не потрібно стільки зусиль, щоб довести, що щось відбувається. Одне диво може довести, що щось може статися. Тут зцілилося багато людей, тому що тут йдеться про безліч людей, що прийшли з усіх міст навколо. Це звучить точно так, як ви читали в 6-му розділі Євангелії від Марка та в інших місцях, де вони клали хворих на вулицях, і кожен, хто торкався Ісуса, зцілювався. В даному випадку це траплялося з усіма, на кого падала тінь Петра. Кожен із них зцілювався. Це звучить точно так, як те, що робив і звик робити

Ісус. Чому? Тому що це те, що Ісус продовжує робити. Все, про що ми читаємо у Євангелії від Матвія, Марка, Луки та Івана, є те, з чого Він почав.

Він все ще зцілює сьогодні? Чи все ще Його Воля полягає у зціленні? Як щодо кожного з них? Усіх. Невдачливих не було. Не було жодного, для кого це не було Божим призначенням. Не було навіть жодного, кого б Бог навчав або вирішував щось у їхньому житті і збирався зцілити пізніше. Жодного. Не кажіть, що це був Петро. Він міг це зробити, тому що своїми власними вустами сказав, що це сталося не через його власну силу чи святість.

У Книзі Дій, розділ 8, вірш 4, говориться: "Ходили тоді розпорошенці, та Боже Слово благовістили". "Боже Слово благовістили". "Ось Пилип прийшов до самарійського міста, і проповідував їм про Христа. А люди вважали на те, що Пилип говорив, і згідно слухали й бачили чуда, які він чинив. Із багатьох бо, що мали їх, духи нечисті виходили з криком великим, і багато розслаблених та кривих уздоровилися. І радість велика в тім місті була!"

Це не Петро. Це не Іван. Це не один з дванадцяти апостолів. Це був слуга церкви. Це був хлопець, який подавав людям їжу та напої в церкві. Він не був одним із дванадцяти апостолів чи кимось, хто подорожував з Ісусом. Він був офіціантом, посудомийником, хлібопекарем, чистильником риби. Він був слугою церкви, обраним допомагати подавати людям їжу і напої, стежити за тим, щоб всі були ситі і отримували свої звичайні порції, і ось демони закричали. Це схоже на те, про що ви читали в Євангелії від Марка, коли Ісус сповнився Духом і увійшов до синагоги, чи не так? як в Євангелії від Марка, розділ 1, вірші з 21 по 26. Паралізовані та люди з інвалідністю зцілюються і стають на ноги. Це схоже на те, що зробив би Ісус, тому що це відбувається через чоловіка, який не є одним із дванадцятьох апостолів.

У Книзі Дій, розділ 14, вірш 3, говориться: "Та проте довгий час пробули вони там, промовляючи мужньо про Господа, що свідоцтво давав слову благодаті Своєї, і робив, щоб знамена та чуда чинились їхніми руками". Тут я хочу, щоб ви звернули увагу на дві речі. Про що вони говорять і що проповідують? Вони проповідують Слово Боже, Євангелію. Ви побачите це пізніше, лише в кількох віршах. Це те саме Євангеліє, яке ми проповідуємо сьогодні. І Господь все ще свідчить про Слово Своєї благодаті, яке ми проповідуємо, через знаки і чудеса.

Причина № 20: Ми впевнені, що Божя воля в тому, щоб всі були зцілені завдяки зціленню через Дії. Ми могли б назвати це постійним служінням Ісуса. Ви можете назвати це інакше, але ви знаєте, про що я говорю. За цією причиною слідує наступна. Ми впевнені, що Божя воля в тому, щоб усі були зцілені сьогодні завдяки дарам зцілень. Обидва ці слова в оригіналі вжиті у множині — "дари зцілень", тож ми розглянемо це в наступному розділі.

Глава 21: Дари зцілень

Чи читали ви дванадцятий розділ Першого послання до Коринтян, де йдеться про прояви Духу Божого? Він сказав, що не хоче, щоб вони нехтували духовними питаннями. У вірші четвертому Він сказав: "Є різниця між дарами милости, Дух же той Самий". "Є й різниця між служіннями, та Господь той же Самий". "Є різниця й між діями, але Бог той же Самий, що в усіх робить усе". У вірші сьомому сказано: "І кожному дається виявлення Духа на користь". Одному бо Духом дається слово мудрости, а другому слово знання тим же Духом, а іншому віра тим же Духом, а іншому дари вздоровлення тим же Духом, а іншому роблення чуд, а іншому пророкування, а іншому розпізнавання духів, а тому різні мови, а іншому вияснення мов. А все оце чинить один і той Самий Дух, уділяючи кожному особно, як Він хоче.

Ми впевнені, що це Божа воля для всіх нас — зцілитися сьогодні завдяки безперервному служінню Ісуса — зцілення в Діях. **Ми також впевнені, що це Божа воля для всіх нас — зцілитися сьогодні завдяки дарам зцілень.** Причина, по якій я це кажу, полягає в тому, що ви побачите прояви цього в Книзі Дій. І це те, що можна вивчати протягом тривалого часу. Але ви можете перейнятися його духом. Ви можете продовжувати займатися цим самостійно. Дари зцілень.

Що таке дар зцілення? Можливо хтось вважає, що це дар, яким наділено певну людину, яка може зцілювати людей на свій розсуд. Це неправда. Жодна людина не має такого дару. Якщо хтось каже, що має, не вірте. Ну, тоді в чому ж справа? Це дар зцілення, що проявляється Духом Божим. Хтось може запитати, чим це відрізняється від будь-якого іншого зцілення? Це дар.

Знамення й чудеса часто в цих питаннях є дарами зцілень і здійсненням чудес. Ніхто не має таких дарів, які можна просто вимкнути і ввімкнути, коли захоче. І жоден чоловік чи жінка не мають сили зцілювати іншого чоловіка чи жінку за бажанням. Ісус – Зцілитель. Він – ваш Цілитель, і вам не потрібно звертатися до жодного чоловіка чи жінки на землі, щоб отримати зцілення. Вам не потрібно звертатися до жодної людини на планеті, щоб отримати прощення гріхів. Або щоб наповнитися Духом чи отримати зцілення або звільнення. "Один бо є Бог, і один Посередник між Богом та людьми, людина Христос Ісус". Він єдиний, через кого вам доведеться пройти. Але Бог використовує людей. Він використовує чоловіків і жінок для служіння якимось особливим чином. І один із таких особливих способів – це дари.

У Діях, розділі дев'ятнадцятому, вірші одинадцятому, сказано, що "Бог чуда чинив надзвичайні" ... Чи Бог робить якісь особливі вчинки? Так, робить. У чому полягає особливість? Це дещо надзвичайне; це трапляється не щодня. Чи може Бог робити особливі вчинки? Ну, він Глава Церкви, і йому не потрібно запитувати вас чи мене, чи хоче він зробити щось особливе. Він робив якісь особливі речі руками Павла, але це не говорило про те, що *Павло* творив особливі чудеса.

Я кажу про це, тому що все ще є люди, які намагаються сказати: "Ну, Павло міг би це зробити". Він мав особливу силу і міг це зробити. Ні. Бог – це Той, хто це зробив, і він

використовував людину. Він все ще використовує людей, тому що все, що Він почав робити, триває.

"І Бог чуда чинив надзвичайні руками Павловими, так що навіть хустки й пояси з його тіла, — власне, слово "тіло" означає "шкіра", — приносили хворим... Він сказав "руки". Наскільки важливим є контакт шкіри з тканиною? Це дійсно важливо. Святий Дух перебуває в нас. Він може зійти до нас і навіть благословити нас особливим чином. Для деяких людей це звучить забобонно і дивно, але це Біблія. Сила, що благословляє, може перейти в тканину і залишатися в ній протягом певного періоду часу, як у батарейці. Коли цю тканину кладуть на тіло хворого чи скривдженого, ця сила може виходити з тканини і входити в нього, проганяючи почуття пригніченості і сприяючи зціленню. Ми читаємо Біблію. Це щось особливе. Бог робить особливі вчинки, як тінь Петра. Особливі.

Ви можете запитати, чому ви про це говорите? Тому що це розкриває Божий характер, його особистість і Його Волю. Ці речі також називають знаками та дивами. Що таке диво? Це те, що змушує дивуватися. Ви дивитесь і дивуетесь, як це сталося.

Я бачив подібні речі. Вони можуть відбуватися так швидко, що ваш розум намагатиметься переконати вас, що все було не так, але ви знаєте, що все було саме так. Я бачив людей, які мали проблеми зі здоров'ям, і я молився за них, і не встигав відвести від них руки, як все змінювалося. Наче все було не так. Це сталося так швидко, що змусило задуматися, як це сталося.

Багато років тому брат Хейгін розповів історію про те, як поклав руки на жінку, у якої була гігантська пухлина. Вона була старшою, але виглядала так, ніби була на дев'ятому місяці вагітності. Він доторкнувся до неї, і вона просто зникла. Одяг на ній раптом став завеликим, наче вона одягла намет, і вона схопилася й запитала: "Що... що... що... що... куди вона поділась?".

Він сказав: "Я не знаю, але ми раді, що це пройшло".

Це змушує задуматися.

Ну, так Бог Він чи не Бог? Чи може Він робити такі речі? Так, Він може. Дива. Знамення й дива.

Одного разу, багато років тому, я торкнувся рукою однієї жінки. Їй було за 80. Вона була глухою на одне вухо і мала пошкодження ротаторної манжети плеча. Вона не могла підняти руку. Дух Божий зійшов на мене, і я не рекомендую вам робити це, якщо тільки Господь не приведе вас до цього. Але я якось погладив її по голові і сказав: "Будь відкритою!" І я взяв її за руку, просто підняв її і сказав: "Звільнися", і так воно й було. Вона почала рухати нею й сказала: "Вау! Слава!" Слава!" Ми перевірили її за допомогою годинника, і вона чула цокання цим вухом, коли закривала інше.

Зцілення – це відновлення організму з пошкодженого або хворобливого стану, це певний процес. Були випадки, коли люди зцілювалися поступово, навіть під час служіння Ісуса.

Але це сталося в мить ока, швидше, ніж я встиг моргнути. Це не просто відновлення, це диво. Якщо все вдасться виправити, і через певний час ви починаєте одужувати, то ви зцілюєтесь і вам стає краще. Але ми говоримо про те, що зараз хвороба є, а за мить її вже немає. Це диво, а Бог завжди творив дива. Він робить особливі речі.

Як це доводить, що на те, щоб усі ми були зцілені, є Божя воля? Чому він робить такі речі? Ці особливі дива?

У вірші дванадцятому нам сказано: "так що навіть хустки й пояси з його тіла приносили хворим, і хвороби їх кидали, і духи лукаві виходили з них".

Чи знаєте ви, що злих духів не обов'язково намагатися розпізнати, щоб впоратися з ними? Сила Бога може просто увійти, і вони вийдуть. Знаєте, вам не обов'язково розуміти, що було не так, якщо цього більше немає. Можливо, ви ніколи не знали, що це таке, а тепер цього вже немає. Вам не потрібно знати все. Вам не потрібно знати всі відповіді.

Для контрасту, звернімося до глави двадцять восьмої. Павло втратив свій корабель, його вкусила змія, йшов дощ і він пережив безліч інших проблем, але він не здався. Він не зупинився, бо, знаючи Писання, він читав уривки, як-от із шостого розділу другої книги Царів, і він знав, що все може змінитися за один день. Він стояв там мокрим, втомленим, виснаженим, покусаним змією, втративши свій корабель і все інше, але він не здавався. В Діях, главі двадцять восьмій, вірші шостому сказано про остров'ян, що вони змінили свою думку про нього, коли він вижив після укусу змії. Впустіть у своє життя дива і люди також змінять думку про вас. Вони перестануть просто думати, що ви божевільний, і почнуть думати, що насправді щось у цьому є. Все, що для цього потрібно, – це диво.

Ці люди змінили свою думку про нього. У Діях, розділі двадцять восьмому, вірші сьомому сказано: "Навкруги ж того місця знаходились, добра начальника острова, на ім'я Публія, він прийняв нас, і три дні ласкаво гостив". Це найбагатша людина на острові, і Павло живе в його будинку, і з ним добре поводяться. Кількома годинами раніше Павло промок наскрізь, втратив свій корабель і його вкусила змія. Наступного дня він був у найкрасивішому будинку на острові. Їв найкращу їжу на острові. Носив найкращий одяг на острові... всього за кілька годин.

І було так, що батько Публія лежав хворий на пропасницю ... чи варто докладати зусиль, щоб вшанувати народ Божий? Ви пам'ятаєте, як жінка і її чоловік побудували в своєму будинку кімнату для пророка Божого? Він пробув там недовго, перш ніж Господь заговорив з ним і сказав: "Поклич їх сюди". Чому? Запитай їх, що їм потрібно? Чого вони хочуть? Біблія говорить, що коли ви шануєте Бога, він вшанує вас, в першій книзі Царів, главі другій, вірші тридцятому. Це відбувається кожного разу.

Тож я впевнений, що Публій не думав про це, але якимось чином Павло справив на нього враження. Він взяв його до себе додому без жодних гарантій. І дуже скоро після цього Бог наказав Павлу служити батькові Публія, який був дуже, дуже хворий. У нього була лихоманка. Хворий на пропасницю та на червінку. У нього була дизентерія. Йому було дуже погано. До нього увійшов Павло, помолився й поклав на нього руки, і зцілив його.

Зверніть увагу на опис подій. Про віру батька Публія нічого не сказано. Нічого не сказано про те, що Павло молився за батька Публія. Тут розказано лише про Павла. Що він увійшов туди й почав молитися, а потім поклав свої руки на цю людину і зцілив його. Насправді головною дійовою особою ту є Павло — Павло зцілив його. Так ось, нам це здається дивним. Але це тому, що іноді ми не розуміємо, про що йдеться. Це можливо. Іншими словами, Павло послужив зціленням цій людині. Про віру цієї людини нічого не сказано. Наскільки нам відомо, він був у маренні й мало що розумів у тому, що відбувається.

У вірші дев'ятому сказано: "Як же трапилось це, то й інші на острові, що мали хвороби, приходили та вздоровлялись". Чи зцілив їх Павло? Ні. Що з ними сталося? Вони були зцілені. Це інше формулювання.

Ми читаємо про зцілення в розділі третьому Дій, коли Петро та Іван піднялися до храму в годину молитви. У Діях, главі третій, вірші другому сказано, що там сидів чоловік, який просив милостиню. Там не говорилося, що вони зупинилися і прочитали йому молитву. Там не сказано про те, що його віра зцілила його. Ви кажете, там було сказано: "Віра в Ім'я Ісуса". Так, але там не говорилося про *його* Віру.

У Діях, главі третій, вірші шістнадцятому сказано: "І через віру в Ім'я Його вздоровило Ім'я Його того, кого бачите й знаєте". Ось як він зцілився, в ім'я Ісуса і вірою в це Ім'я. Але тоді він відповідає: "...І через віру в Ім'я Його?" "І віра, що від Нього, принесла йому вздоровлення це перед вами всіма".

Нічого не сказано про те, що віра людини зробило його здоровим. Так, там сказано, що це була віра, але зрозумійте, він уже сказав, що віра в це Ім'я зробила його сильним. Ну, навіщо вам додавати ще одне речення і уточнювати його? Це віра, яка виходить від Нього. Це стосується Першого послання до Коринтян, глави дванадцятої, віра, прояву Духу.

Вони щодня приносили цього чоловіка до цих воріт. Петро та Іван піднімалися туди щодня в годину молитви. Вони проходили повз цю людину сотні разів. Інші люди проходили повз цю людину. Цілком можливо, що Ісус проходив повз цю людину, коли той ходив по землі. Ну, а чому вони не зробили цього днем раніше? Чому вони не зробили цього тижнем раніше? Чому вони не зробили цього місяцем раніше?

Пам'ятаєте Ісуса в п'ятому розділі Послання від Іоанна, біля купальні Віфезда? Він пішов і знайшов одну людину, і Він заговорив із ним. І він був зцілений, у Євангелії від Івана, глава п'ята, вірш п'ять-дев'ять. Потім він пішов, залишивши там п'ять ганків, заповнених людьми. Чому? Деякі люди кажуть, що це не завжди Його воля. Ні, це неправда. Ми бачимо інші місця, де він проповідував їм Слово, вони почули й повірили, і всі зцілилися.

Що таке дар зцілення? Це дар. Це безкоштовний подарунок, особлива річ окремій людині, або кільком, або в особливій ситуації. Це знак того, що доступно всім по вірі в Слово. Тепер, розумієте ви це чи ні, не хетуйте ним. Він творить чудеса.

Що ж відбувається? Того дня Петро й Іван проходили повз це місце. Можливо, вони проходили повз цього чоловіка сотні разів, але того дня вони пройшли повз нього. І коли вони подивилися на нього, вони щось відчували. Бог дав їм віру, що перевищує їхню звичайну віру. Прояв віри, про який йдеться в дванадцятому розділі Першого послання до Коринтян. Вони подивилися на цього чоловіка й сказали: "Дивись! Подивись на нас! Срібла й золота в нас нема. Я думаю, їхні дружини якраз мали тоді маленькі записники. Але такі, як у мене. Що значить, як у мене? Вони щось мали. Бог щось вклав у їхній дух. Він заронив щось в їхню душу, і вони не питали його, чи вірить він у що-небудь. Вони не запитують його про його зізнання. Вони схопили чоловіка за руку, підняли його і веліли йому піднятися звідти. І миттєво він був зцілений. Розумієте?"

Тепер порівняймо. У Діях, главі чотирнадцятій, вірші третьому, ви побачите зовсім інше. Формулювання схожі, а значення дуже різні. Ми щойно прочитали, що "промовляючи мужньо про Господа, що свідectво давав слову благодаті Своєї, і робив, щоб знамена та чуда чинились їхніми руками".

У п'ятому розділі ми читаємо про знамення і дива, коли тінь Петра падала на людей. Тому що в четвертому розділі всі вони молилися: «...коли руку Свою простягатимеш Ти на вздоровлення, і щоб знамена та чуда чинились Ім'ям Твого Святого Отрока Ісуса», Дії, глава четверта, вірш тридцятий. Чи повинні ми молитися таким чином? Чи повинні ми також вірити в якісь особливі речі?

Чому в главі п'ятій йдеться про ці особливі речі? Тому що вони просили Його про це в Діях, глава четверта, вірш тридцятий. Вони запитали Його.

Пам'ятайте, після зцілення кульгавого біля воріт, що звалися Красними в Діях, главі третій. Вони наказали їм більше не проповідувати і не навчати в ім'я Ісуса. І вони переслідували їх, в Діях, глава четверта, вірш один-вісімнадцять. Вони повернулися до своєї компанії. І вони не молилися: "Господи, визволи нас від переслідувань. Господи, допоможи нам, що ж нам тепер робити? Ми більше не можемо проповідувати". Ні. Вони сказали: "дай Своїм рабам із повною сміливістю слово Твоє повідати, коли руку Свою простягатимеш Ти на вздоровлення, і щоб знамена та чуда чинились». Дайте нам ще щось особливе!», Дії, глава 4, вірш 29-30.

І в наступній главі тінь Петра падає на людей, і вони зцілюються, в Діях, глава 5, вірш 15. Потім, пізніше, люди за допомогою одягу з тіла Павла зцілюються, в Діях, глава 19, вірш 12. Це щось особливе.

У Діях, главі 8 сказано про Пилипа, який проповідував, а ті, що були вражені паралічем і хто був кульгавим, були зцілені, у вірші 7. Біблія говорить, що вони дивувалися чудам, які він творив. Це відбувається через надміцну віру, здійснення чудес і дари зцілень. Бог робить особливі вчинки.

Петро підійшов до жінки, яка була мертва, і просто опустився на коліна біля її ліжка, помолвився, встав і сказав: "Тавіто, вставай!" І вона встала, в Діях, глава 9, вірш 40. Все це схоже на вчинки Ісуса, які Він продовжує чинити.

Дещо подібне ми бачимо в Діях, главі 14, і помічаємо різницю. Він підтверджує Слово цими знаками й чудами. У вірші 7, що вони зробили? Вони проповідували Євангеліє. "А в Лістрі сидів один чоловік, безвладний на ноги, що кривий був з утроби своєї матері, і ніколи ходити не міг". Це дуже схоже на те, що сказано в главі 3, Дії, і все ж це зовсім інше місце. З чого починається ця розповідь про зцілення? Вона починається у вірші 7 з проповіді Слова. Що відбувається, коли Слово проповідується? Віра приходить через слухання, говориться в посланні До Римлян, глава 10, вірш 17. Розширена Біблія, в 12-му розділі Першого послання до Коринтян, називає це особливою вірою. Чому? Павло, коли пише про Тимофія, говорить про спільну віру, віру, яка є у всіх нас, віру від Слова. І тоді особлива віра – це зовсім інша справа.

Він сказав, що те ж саме чув і Павло. "Він слухав, як Павло говорив, який пильно на нього споглянув, і побачив, що має він віру вздоровленим бути". Він має на увазі цього чоловіка.

Наприклад, деякі написи вгорі сторінки можуть виглядати так: "Павло зцілює каліку". Це неправильно. Це можна зрозуміти, прочитавши розділ 28 Дій, а тут про це не сказано. Цей чоловік не був зцілений якоюсь особливою силою через Павла. Він зцілювався завдяки власній вірі, якої він сповнився, послуховавши Євангеліє. Якщо люди сьогодні не можуть знайти віру для зцілення, почувши те, що люди називають Євангелієм, то це не Євангеліє, яке проповідував Павло. Якщо у нас однакове Євангеліє, ми повинні отримувати однакові результати. Люди повинні бути натхненні і сповнені віри, щоб зцілитися, почувши те, що ми проповідуємо.

Ви скажете, що іноді це Його воля, а іноді – ні. А іноді Він каже: "Почекай трохи", бо вони ніяк не можуть отримати віру від того, що чують. Павло, мабуть, проповідував, що Божа воля полягає в тому, щоб усі були зцілені. Цей чоловік переконався, коли почув проповідь Павла, що це була Божа воля, яка полягала в тому, щоб він зцілювався прямо зараз. Він повинен був це зробити. Він сидить там, і він усе ще каліка. Але він має віру в те, що він зцілиться. А Павло просто допоміг йому втілити свою віру. Павло зрозумів, що чоловік увірував, почувши Слово. І ось він звернувся до нього. "Голосом гучним промовив: Устань просто на ноги свої! А той скочив, і ходити почав...". Результат той же, що й у розділі 3 Дії, але спосіб його досягнення зовсім інший.

Я так натхненно читаю 14 розділ Дій, тому що кожен може зцілитися так, як зцілювався цей чоловік. Так може кожен. Бог робить особливі вчинки. Але якщо ви чекаєте чогось особливого, ви стаєте схожими на тих людей, що сидять біля водойм і чекають, коли вода почне шуміти, а вона шумить лише у того, хто перший зайде. Ви все чекаєте й чекаєте чогось особливого. Але ви можете самі зрозуміти це Слово. Знайдіть віру в собі. І кожного разу зцілюйтеся. Ви можете зцілитися прямо зараз, і вам не доведеться чекати.

Дозвольте мені розказати, як це має бути. Інвалід біля воріт, які називалися Красними, зцілювався завдяки тому, що ми можемо назвати особливою вірою, виявленою через Петра та Івана, і Бог продовжує це робити й сьогодні. Але, припустимо, він рятується, продовжує молитися Господу, і п'ять років по тому на нього нападають і він знову стає

калікою. Він йде до Петра й каже: «Петро, я хочу домовитися з тобою, щоб ти мене зцілив».

Припустімо, Петро відповів так: "Ну, можливо, Бог не хоче тебе зцілювати".

Що має відповісти цей чоловік? Ось так я увірував. Бог зцілив мене й воскресив, і ти сказав мені, що ось хто такий Бог. Тепер ти кажеш мені, що він може й не захотіти цього?

Це все одно, що ходити по торговому центру й відчувати солодкий запах. Десь готують шоколадні цукерки. Ви підходите туди, і вас запитують, чи бажаєте ви скуштувати безкоштовний зразок. Ви кажете: "Так, я б спробував". Ви пригощаєтесь і кажете: «Вау! Як смачно!» Отже, ви купуєте кілограм, приносите додому, знов куштуєте, але тепер вам зовсім несмачно. Цукерки висохли і їх просто неможливо їсти. Що б ви сказали? Брехлива реклама. Ви розумієте, що я намагаюся сказати? Що таке знак? Знамення – це те, що вказує на щось або розкриває щось. Тут написано: сюди! Подивіться. Тут відкрито! Приходьте подивитися! Давайте, зробіть це!

Бог творить знамення й чудеса. Навіщо він творив ці чудеса там, біля водойми? Тому що його народ перестав вірити в нього. Вони поводитися так, ніби в них не було цілителя. Ніхто не вірив у зцілення, і ніхто не проповідував зцілення, тому він зробив щось особливе. Він послав ангела на землю, і перший, хто увійшов, був зцілений. Це було знамення – знамення того, що зцілення все ще можливе, що Бог все ще творить чуда цілительства. Що таке знак? Знамення – це одкровення. Щось особливе для одного чи кількох, те, що є, завжди було і завжди буде доступне кожному через віру в Слово.

Я пам'ятаю чоловіка, здоровенного хлопця, який виглядав недбало. Можна було сказати, що у нього було важке життя, і він прийшов на збори, і Бог зцілив його. Потім він підійшов до мене в сльозах. Він сказав: "Проповіднику, я не розумію". Навіщо Богу зцілювати мене? Я був недобрий до нього. Я був поганою людиною. І він просто почав плакати. Він сказав: "Я зцілений". Навіщо Богу зцілювати мене? Так багато інших людей заслуговують на зцілення. Навіщо Богу зцілювати мене? Таким було його мислення. Навіщо Богу зцілювати мене?

Я сказав йому, що Він любить тебе. Що б ти не зробив, Він все одно любить тебе.

Навіщо Йому це робити? Він був приголомшений. Він опустився на коліна на підлогу і прийняв Ісуса як свого Господа.

І ось два роки потому, він отримав травму. Він прийшов до мене, і я сказав: "Ну що ж, можливо, на те, щоб ти зцілювався, немає Божої волі".

Що він міг сказати? "Так, але ти сказав мені, що коли Він зцілив мене востаннє, це було тому, що він любив мене". І це той, хто Він є. І ось такий Він є. І така Його Воля. Отримати зцілення – знамення Божої Любові й Волі. Ось на що вказувало знамення. Звідки ми знаємо, що це Божа воля, щоб усі зцілилися? Через Його знамення. Знамення та особливі речі. Дари зцілень. Здійснення чудес. Особлива віра – все це говорить про те, що

це Бог. Ось хто Він такий. Це те, що Він є, і Він все ще доступний кожному через віру в Слово.

Ми бачили знамення, і ми бачили чудеса. Ми бачили тінь Пітера. Ми бачили руки Павла на цьому одязі. Ми бачили кульгавого чоловіка біля воріт, що звалися Красними. І ми бачили, як Павло служив чоловікові на острові. Але зауважте, так багато з цього було результатом цієї молитви. У Діях, главі 4, вірші 24, сказано: "Вони ж, вислухавши, однодушно свій голос до Бога піднесли й промовили: Владико, що небо, і землю, і море, і все, що в них є, Ти створив!" Потім, у вірші 29, вони сказали: "І тепер споглянь, Господи, на їхні погрози, і дай Своїм рабам із повною сміливістю слово Твоє повідати, коли руку Свою простягатимеш Ти на вздоровлення, і щоб знамена та чуда чинились Ім'ям Твого Святого Отрока Ісуса". Це, мабуть, догодило Господу, бо коли вони молилися, Він струснув місце, де вони стояли. Він струснув це місце і наповнив усіх Своїм Духом. І вони негайно почали вимовляти слово Боже з відвагою, як ніби вони молилися. І лише кількома віршами пізніше ми бачимо зцілення.

Кілька років тому я був на подібній службі зцілення, з такою атмосферою і з таким духом. Господь повів нас усіх Просто встати й молитися ось так і вірити в чудеса, прямо зараз. Я не говорю про якийсь день і якусь милість. Він змусив нас повірити в чудеса прямо зараз. І ось, ми це зробили. Ми просто встали. Швидкої фортепіанної музики не було. Я не кричав і не волав. Я просто сказав: "Добре, давайте зараз помолимося". Давайте увіруємо. І ми молилися. Ми вивільнили нашу віру. Ми просили Бога творити чуда серед нас прямо зараз. А потім очікували, що він це зробить. А потім подякували йому за це.

Через кілька хвилин я запитав людей, чи змінилося у вас щось, що ви можете сказати? Кілька людей підняли руки. Ми були свідками. Відбувалися чуда.

Потім, наступного дня, я дізнався ще дещо. Потім мені ставало відомо, що чуда продовжували відбуватися. Деякі речі не завжди очевидні на перший погляд.

Там був чоловік зі своєю дружиною. За його власним визнанням, він не був віруючим. Його не цікавила церква. Він не хотів бути на цій службі. І він подумав, що витратив занадто багато часу. Його дружині подобалося служіння брата Хейгіна. І у нас були служіння зі зцілення. Тому вона захотіла відвідувати ці служби. Але він цього не хотів. Вона продовжувала молитися і намагалася придумати, як їй прийти. Нарешті, вона дізналася, що на деяких озерах неподалік від місця зустрічі можна непогано порибалити. Тому, коли вона запропонувала йому, що там є гарна можливість порибалити, і він може порибалити, поки вона піде на служіння, він погодився.

Тож він прийшов і привів її. Але, за його власними словами, через пару днів вона просто почала просити його знову й знову. Просто сходи зі мною на одне служіння. Просто прийди на одне служіння.

Він сказав: "Я не хочу приходити на жодне служіння".

Ну, просто сходи хоч на одне, будь ласка. Тільки одне, а потім я дам тобі спокій. Ти можеш ловити рибу.

Він сказав: "Добре, ти перестанеш говорити про це, якщо я піду один раз? Я не хочу це чути знову".

Вона сказала: "Лише один раз".

Він сказав: "Добре". Тож він прийшов і подумав: "Чи закінчиться це служіння коли-небудь?" Нарешті ми встали, і в нього почав уриватися терпець і він хотів якнайшвидше забратися звідти. І ми всі молилися.

Отже, вони пішли. Він почав скаржитися їй у коридорі: "Ніколи, ніколи не проси мене повернутися сюди. Я й не знав, що можна змарнувати стільки часу". Він був злий. Він сів у машину. Він потягнувся до спини, щоб почухати нарід, який турбував його вже протягом багатьох років. Він був розміром з його кулак і з роками тільки збільшувався. Це турбувало його. І він мав звичку просто закидувати руку й чухати його. Він потягнувся до спини й сказав: "Що?" Він дістав дзеркало заднього виду і спробував повернути його. Він сказав своїй дружині: "Поклади свою руку туди на спину! Поклади руку мені на спину!"

Вона так і зробила. Вона простягнула туди свою руку і сказала: "Слава Богу! Слава Богу! Слава Богу!"

Він сказав: "Ого!" Вона запитала: "Ти впевнений?" Що ти відчуваєш? Він сказав: "Я його не відчуваю". Протягом кількох годин він повторював: "Вау!"

Я дізнався все про це, тому що він повернувся наступного дня. І на наступний день після цього. Що ж, це точно була не його віра. Він навіть не хотів там залишатись. Йому не подобалося слухати Слово. Це була милість Божа.

Я сказав вам це, тому що хочу вести вас у молитві, так само як ми молилися того дня.

Коли я кажу молитися, я маю на увазі вірити в чудеса. Вам не потрібно знати, як; ви просто вірите Богу.

Він Той, хто це робить. Дива. Слава Тобі, Господи! Алілуя. Прямо там, де ви знаходитесь, підніміть свої руки і трохи похваліть Його, О, Господи, ми благословляємо Тебе. Господи, ми прославляємо Тебе. Господи, ми славимо Тебе. Господи, ми благословляємо Тебе. Дякую Тобі, Господи. Дякую Тобі, Господи. Дякую Тобі, Господи. Дякую Тобі, Господи.

Будьте готові висловити свою віру. Тепер я хочу, щоб ви знали, що коли ви молитесь про це, кожною частинкою свого тіла, що це реально, і Бог творитиме чудеса прямо зараз.

Скажіть вголос:

**Отче наш, я вірю в тебе.
Я вірю в Ім'я Ісуса.**

**Я голосно кричу Тобі і прошу Тебе простягнути руку, щоб зцілити,
і даруй, щоб відбувалися знамення і чудеса, дива
в ім'я Господа нашого Ісуса і на славу Господа нашого Ісуса.**

Отче, прямо зараз, в ім'я Ісуса,

Я прошу Тебе творити чудеса прямо зараз.

Я прошу Тебе явити диво для нас прямо зараз, в ім'я Ісуса!

Глава 22: Молитви з Писань про зцілення

Я вірю, що кожна частинка одкровення і все, що ви дізнаєтеся з Божого Слова, залишається у вашому житті назавжди. Те, що ви отримуєте від Слова прямо зараз у цьому житті, перейде в наступне, і ви будете спиратися на нього. Його Слово вічне. Це слово не застаріє, коли цей світ зникне; воно продовжить існувати. Для багатьох інших речей, які ми робимо в житті, це не так. Вони з часом зникнуть. Це слово – назавжди.

У Посланні Якова, главі 5, вірші 16, сказано: "Отже, признавайтесь один перед одним у своїх прогіхах, і моліться один за одного, щоб вам уздоровитись". Що, якщо на те, щоб ця людина зцілилася, не було Його волі, а ви молитесь, щоб вона зцілилася, тому що прочитали про це в Біблії?

Чи згідно з Писанням молитися про зцілення людей? Так, це так. Тепер нам потрібно уточнити дещо, для цього ми розглянемо деякі дуже важливі моменти. Це охоплює більше, ніж одну сферу, і ви можете молитися неправильно, а можете молитися правильно. Ви можете молитися неправильно і не отримати результатів. Робота виконується не тільки молитвою. Бог вже виконав свою роботу. І Він – Той, хто проявляє спокуту і працю. Але молитви – це теж частина процесу. Ми повинні зіграти в цьому свою роль. Ми спілкуємося з Ним. І ми маємо законні права тут, на землі. Коли ми просимо його щось робити з вірою, це дає йому можливість увійти в цей світ від нашого імені. В Посланні Якова розділ 4, вірш 2 говорить: "Бажаєте ви та й не маєте, убиваєте й задрите та досягнути не можете, сваритеся та воюєте та не маєте, бо не прохаєте".

Ми впевнені, що це Божа воля для всіх нас – зцілитися сьогодні завдяки молитвам Святого Письма про зцілення. Ми могли б просто помолитися про зцілення, але в цьому питанні ми звернемося до Біблії.

Він сказав: "Отже, признавайтесь один перед одним у своїх прогіхах, і моліться один за одного, щоб вам уздоровитись".

Це може здатися другорядним, але чи знаєте ви, що ваше ім'я записано в книзі життя Агнця? Вони вже зараз готують ваше особливе місце на небесах, коли прийде час. Чи знаєте ви, що на небесах йде будівництво і підготовка? Господь сказав: "Багато осель у домі Мого Отця; а коли б то не так, то сказав би Я вам, що йду приготувати місце для вас?", Євангелія від Івана, глава 14, Вірш 2. Отже, ми знаємо, що це правда. Вони працюють над вашим будинком. Вам цікаво, що вони роблять?

Одного разу я прочитав історію про одного хлопця. Він випав з балкона. Гадаю, що він вдарився головою об тротуар внизу. Вони забрали його мертвим. І вони забрали його і спробували привести до тями, але якийсь час він був мертвий. Нарешті вони повернули його до життя. Він був вірянном. Він був на небесах рівно стільки часу, скільки був мертвий. Потім він повернувся.

Він сказав, зокрема, що Господь вказав йому його місце. І я трохи перефразую, але він сказав, що у нього є нерухомість. Ви знаєте, ми думаємо про Царство Небесне як про

особняки з білими колонами спереду. І всі вони виглядають однаково, побудовані в ряд по вулиці. Ну, і хто це сказав? Це просто чиясь ідея. Але чоловік сказав, що коли він почав оглядатися навколо, він побачив землі, височини та водойми. Озирнувшись навколо, він зрозумів, що тут було все, що йому подобалося. Все було так, як йому подобалося. Він мав усе це.

Ви знаєте, на землі потрібно йти в гори, щоб перевірити, чи надійними є лижі. І щоб знайти пляж, треба відправитися на узбережжя. Але на небі, я думаю, це все поряд. Слава Богу! Варто лише вийти зі своїх дверей і піти ліворуч, щоб покататися на лижах, а потім праворуч, до пляжу. Це не просто уява.

Він сказав, що, дивлячись на це, він бачив щось схоже на долину, і все це належало йому. І Господь сказав йому: Я знаю, що подобається кожному з моїх дітей. І я спеціально будую для них індивідуальні житла. Слава Богу!

Я шукав це слово після прочитання, тому що він згадав його. І, звичайно, коли сказано, що в домі Мого Отця багато маєтків, корінь слова стосується маєтку, англійського слова тапог, що означає земельний маєток. Я впевнений, що вони різні; це буде залежати від того, що Вам подобається. Це не надто добре, щоб бути правдою. Ось наскільки добрий Бог. Отже, там працюють над вашим будинком. Це те, що вони роблять.

І вам би не хотілося втратити таку можливість, що б це не було. Я це знаю. І якщо ви не віддали своє життя Ісусу, ви не хочете чекати більше ні хвилини. Звичайно, ви захочете зайти в цей будинок, так що цього не прогавте.

У Псалмі, главі 103, вірші 1, Він сказав: "Благослови, душе моя, Господа, і все нутро моє святе Ймення Його!. Благослови, душе моя, Господа, і не забувай за всі добродійства Його!" Це множина: добродійства. Ви знаєте, Бог надає великого значення множині. Він – Отець милостей, множина. Коли Він благословляв Авраама, він благословив його землями, стадами і отарами дрібної рогатої худоби. Не просто зграями, а цілими отарами.

Багато людей вчать і проповідують, що в спасінні, в тому, щоб бути християнином, є тільки одна перевага: ви не потрапляєте в пекло. Ви потрапите на небо, коли помрете. Слава Богу, це велика нагорода. Але це не просто одна перевага, їх багато. Ви не повинні дивуватися тому, що Він говорить. У наступному вірші сказано: "Всі провини Твої Він прощає". Про друге велике благодійство сказано так: "хто зцілює всі ваші хвороби". І третє благодійство: "Від могили життя твоє Він визволяє". Мені байдуже, як часто диявол намагається підставити нас під удари, проблеми, напади та образи. Бог просто продовжує спокутувати нас. І він просто продовжує рятувати нас і щадити нас. "Він милістю та милосердям тебе коронує". Це благословення. "Він бажання твоє насичає добром, відновиться, мов той орел, твоя юність!"

Гріх постарить тебе завчасно. Розумієте? Складне життя, багато вечірок, багато випивки, скарг і прокльонів, суперечок і бійок передчасно зістарять вас. Це забере роки Вашого життя; це не теорія. Це факт, і він пов'язаний зі стресом. Ми створені не для того, щоб

справлятися зі стресом. Наші емоції не для цього. Наші уми не для цього. І наші тіла не були створені для боротьби зі стресом. Бог не створював нас такими.

Ви можете запитати, що мені з цим робити? Ви повинні віддати йому все це. Ви повинні перекласти всі свої турботи на Нього. Ви повинні бути турботливими. Але не турбуватися про зайве. Чому? Ми з вами створені не для того, щоб турбуватися про все на світі. Це чинить на нас руйнівний, шкідливий вплив, що приводить до старіння. Ось чому у багатьох людей від втоми й виснаження очі ніби запали. Це не тому, що у них більше проблем у житті, ніж у когось іншого. Це не тому, що їхнє життя важче, ніж у всіх інших. Це тому, що вони беруть на себе всі турботи, замість того, щоб довірити їх Йому.

Чи знаєте ви, що віра просто не хвилюється? Це абсолютно ясно. Що більше я дізнаюся про віру, тим більше її проявів я бачу. Віра не турбується про родину. Віра не турбується про гроші, не турбується. Деякі кажуть: "Ну, а я турбуюсь". Я кажу: "Віра". Віра не турбується про те, подобаюся я людям чи ні. Або якщо вони налаштовані проти мене. Або якщо вони за мене. Або про те, що могли б сказати люди. Або якщо хтось знає, що я зробив. Віра не хвилюється.

Чи заповідано нам з вами жити й чинити по вірі? Праведні будуть жити вірою й ходити вірою. Ви дізнаєтесь, чи це насправді так, і є один важливий показник цього. У посланні До римлян, у главі 15, вірші 13 Він говорить: "Бог же надії нехай вас наповнить усякою радістю й миром у вірі". І це два хороших показники того, як ви живете у своєму житті віри: радість і мир. Якщо ви переживаєте й боїтеся, ви не матимете радості та спокою.

Наприклад, коли ви їдете дорогою життя у своїй машині віри, вам варто стежити за двома показниками – це показник радості й показник спокою. Ви знаєте, у вашій машині є один або два датчики, за якими треба постійно стежити. Одним із них є датчик палива, тому що якщо стрілка на покажчику рівня палива наближається до "Е", і вона продовжує обертатися і опускається нижче "Е", ви не зможете продовжити рух. Ви це зрозуміли? Якщо ви продовжите рухатися автомобілем, коли стрілка перейшла позначку "Е", що станеться? Ваша машина врешті-решт зупиниться на узбіччі, і це може бути не те місце, де вам потрібно зупинитися. Це може статися в невідповідний момент. Це може бути під час дощу. І це може бути тоді, коли сильний мороз. Якщо у вас закінчатся запаси радості і спокою. І ви безрадісні і тривожні, бо сповнені тривоги, турбот і страху, ваша машина віри ось-ось заглухне і залишить тебе на узбіччі відчаю.

Інша справа, коли ви наповнюєте себе цим Словом. Навіть якщо виникають думки, страхи й негативні почуття – і їх може бути багато, і вони можуть виникати постійно – ви просто продовжуєте відкидати їх, і кажете: "Ні, я їх не сприймаю". Ні, я не збираюся сидіти тут і думати про це. Ні, я не збираюся їх боятися. Ні, я покладаю це на Господа. Так можна зберігати спокій навіть у найгірших ситуаціях. Ви можете зберігати тиху радість навіть у найгірших ситуаціях. Але є думки, яких ви не повинні підпускати. Якщо ви подумаете про щось таке, зловіть себе на цьому й скажіть: "Ні! Я не думаю про це". І ви самі її відкинете. Інакше вона вас просто поглине. Ви будете сидіти й думати про неї, а згодом ваша радість зникне. У результаті ви втратите спокій, почнете боятися і злитися. Чому? Тому що ви думаєте про неправильні речі, і це був ваш вибір думати про це. Ви можете відкинути ці

думки й подумати про щось інше. Ви можете подумати слова Бога. Замість "Що, чорт візьми, я буду робити з усіма своїми рахунками?" краще подумки сказати ось що: "Але мій Бог задовольнить усі мої потреби". Замість того, щоб сказати: "Так, лікарі дали мені поганий висновок, і я маю всі ці симптоми, і зараз мені гірше, ніж було...", ви можете подумати: "І довгістю днів Він наситить мене". Натомість ви могли б подумати про те, що він сказав.

Що робити, якщо я помру? Якщо Господь затримає Своє пришествя, ми всі помremo. Якщо Господь затримає Своє пришествя ще ненадовго, ніхто з нас не вибереться звідси живим. Кого це хвилює? Що таке смерть? Для християнина це не поразка, це не кінець. Ви просто виходите зі свого тіла, дивитесь на нього й кажете: "Фух! З цим покінчено". І вперше за весь час свого існування ви дізнаєтеся, як це — не відчувати ні єдиного болю, ні найменшої знемоги. Ви скажете: "Ого! Я почуваюся добре! Так!" Отже, чому ми повинні турбуватися про смерть? Ми не повинні турбуватися. Ми повинні радіти й не забувати про всі її переваги. Отже, причина, чому я це сказав, міститься в главі 5 Послання Якова.

У Посланні Якова, главі 5, вірші 16, сказано: "Отже, признавайтесь один перед одним у своїх прогріхах, і моліться один за одного, щоб вам уздоровитись". Тепер ми бачимо, що станеться, коли ви зізнаєтеся й покаєтеся. У цьому є деяке прощення і деяке зцілення.

Ми щойно прочитали в Псалмі, главі 103, вірші 2: "Благослови, душе моя, Господа, і не забувай за всі добродійства Його!". Яких перших два добродійства він згадав? Він прощає всі ваші беззаконня і зцілює всі ваші хвороби.

Ми об'єднали ці поняття не так, як слід було б. Люди, у своїй свідомості, відносять прощення гріхів до однієї категорії, а зцілення — до іншої, але їх не слід розділяти. Вони є частиною одного і того ж спокутування, і вони доповнюють один одного. Як християни, ми повинні бути здоровими. "Нормальність" для нас означає праведність, зцілення і багатство. Це нормально для нас, переможних дітей Божих. Якщо ми не живемо в цій праведності, значить, щось не так, і в цьому немає провини Бога. Якщо ми не живемо в цьому зціленні або в цьому багатстві й процвітанні, значить, щось не так, це не Божа вина, і це не Божа воля.

Часто нам доводиться вносити корективи. Хтось може запитати: «Ви хочете сказати, що я згрішив, брате Кейт?» Що ж, поняття "гріх" є широким. Ви хочете сказати, що ніколи цього не робили?

Що таке гріх? Ну, гріх – це порушення закону. Про гріх сказано так у Посланні Якова, главі 4, вірші 17: "Отож, хто знає, як чинити добро, та не чинить, той має гріх!". Біблія говорить, що це гріх. Гріхом може бути те, чого ви не робили. У посланні До римлян, главі 14, вірші 23 сказано, що все, що не від віри, є гріхом. Гріх охоплює багато чого. Це може бути те, що ви зробили, а може бути і те, чого ви не робили. В основному це пов'язано з вашим серцем і з тим, щоб робити те, що Ви знаєте в глибині душі. Гріх – це порушення світла, яке ви маєте.

Але чи то через незнання, чи то через те, що ми щось пропустили, чи то через те, що ми чогось не знали, хіба ви не раді, що ми можемо це виправити? Якщо ми цього не знали, ми можемо сповідатися і отримати прощення, а якщо у нас є проблеми в житті, ми також можемо зцілитися. Це все зливається воедино.

Ви пам'ятаєте, що не один раз, коли люди приходили до Ісуса, щоб отримати зцілення, Він робив так, щоб і зцілити, і відпустити гріхи. Він почав говорити з чоловіком про зцілення і сказав: "Твої гріхи прощаються". Вони запитували: "Як Він може так говорити?", а Він відповідав: "Що легше сказати: "Прощаються тобі гріхи твої" чи сказати: "Встань і ходи", щоб ви знали, що Син Людський має владу на землі прощати гріхи". Він сказав хворим на параліч: "Уставай, візьми ложе своє та й ходи!", і так він і зробив. Він був зцілений. Його зцілення довело, що він був прощений. (Євангелія від Луки 5:20-25)

Ну, так що ж легше: отримати прощення своїх гріхів або зцілитися? Що думає більшість людей? Отримати прощення своїх гріхів. Але ж ні, всі думають однаково. Вони сприймаються точно так само, і вони є частиною одного і того ж спокутування. Чому ж тоді ми думаємо, що легше отримати прощення гріха? Тому що ми це чули, і наші батьки це чули, і наші бабусі й дідусі це чули. З покоління в покоління передалося думка, що Божа воля полягає в тому, щоб усі були врятовані. На те, щоб пробачити вам, завжди є Божа воля. Ми це чули й ми віримо в це. Лише деяким людям вдалося дізнатися про те, що це Божа воля, щоб вони зцілилися. Отже, нам потрібно подолати століття й покоління невір'я, а також серйозно переосмислити свою віру.

Але ми зможемо досягнути цього, і наші діти теж зможуть. Багато хто з наших дітей Зараз постійно говорять по Священним Писанням. Якщо Господь зволікає зі Своїм приходом, ці діти можуть бути настільки непохитними в цьому, що для них молитва про зцілення – це все одно, що привести когось до вітваря і сповідувати Ісуса, і результат буде таким же. Справа не в тому, що комусь так важко зцілитися або що це важко для Бога, а в тому, що віра в цих питаннях була такою слабкою. Що стосується зцілення й процвітання, то тільки зараз воно відновлюється в багатьох частинах тіла в людей по всій Землі.

Є мільйони християн, які все ще не вірять у це. Вони не вірять, що на їхнє зцілення є Божа воля. Вони не вірять, що на те, щоб вони процвітали, є воля Божа. Їх віра не просто слабка, для них її немає в цьому плані. У них немає віри в це, і в цьому проблема. Ось чому ми повинні продовжувати говорити про це, жити цим, розповідати один одному про це й підбадьорювати один одного.

Ми праведні, зцілені й заможні в Христі Ісусі. Це реальність спокутування.

Він сказав: "Отже, признавайтесь один перед одним у своїх прогріхах, і молитесь один за одного, щоб вам уздоровитись. Бо дуже могутня ревна молитва праведного!" (Якова 5:16)

Прочитаймо вірш 14 глави 5 Якова. Там написано: "Чи хворіє хто з вас? Хай покличе пресвітерів Церкви, і над ним хай помоляться, намастивши його оливою в Господнє Ім'я", і не просто помоляться, а: "і молитва віри вздоровить недужого".

Але що, якщо це не Його воля? Він сказав нам молитися один за одного, щоб ми могли зцілитися. Ну, якщо це не завжди Його воля, то як ми знаємо, за кого молитися, коли і як? Якщо це не завжди Його воля, ми потребуємо індивідуального особистого одкровення, перш ніж молитися за когось. Нам не потрібне особисте одкровення перед тим, як привести когось до Господа, бо ми знаємо, що це Його воля, щоб кожен народився вдруге. І нам не потрібне особисте одкровення для кожної людини, перш ніж ми помолимося про їхнє зцілення, тому що це одна і та ж Біблія, це одне і те ж спокута: "Я вислухаю з небес, і прошу їхній гріх, та йвилікую їхній Край!" (Також, 2 Хроніки 7:14) це той самий вірш і те саме питання. "І молитва віри вздоровить недужого, і Господь його підійме, а коли він гріхи був учинив, то вони йому простяться». (Якова 5:15) Він буде воскресений, і він буде прощений.

Давайте не будемо схожі на багатьох, хто проповідує тільки одне благо: прощення гріхів. Дякую Богові за цю винагороду, і це головне. Але це ще не всі винагороди, якими Він нас наділив. Не забувайте про всі Його винагороди. Іншими словами, пам'ятайте про них усіх. Пам'ятайте про всі Його винагороди. "Тягарі Він щоденно нам носить", – сказав псалмоспівець. (Псалом 68:19)

Скажімо це вголос: **«Я забезпечений. У мене купа винагород»**.

Дякую Богові за прощення, але це лише одна з винагород. Їх більше, ніж один, і тут же слідує друга винагорода: Він прощає всі мої беззаконня, всі до єдиного, і Він зцілює всі мої хвороби, всі до єдиного. Він рятує моє життя від руйнування. Він наповнює мій рот смачною їжею. "Він бажання твоє насичає добром, відновиться, мов той орел, твоя юність!" (Псалом 103:3-5) Я підзаряджаюсь. "Бо хоч нищиться зовнішній наш чоловік, зате день-у-день відновляється внутрішній". (2 Коринтян 4:16) Алілуя.

Отже, замість того, щоб передчасно старіти через життя в гріху, тривозі та страху, ми повинні приглушити процес старіння своїми діями. Так, ми старіємо, але це має позначатися позитивно. Справедливо, що якщо важке і неправильне життя призводить до передчасного старіння, то від правильного життя має бути користь — ви старієте повільніше і якісніше. Так ви матимете кращий вигляд.

Чи знали ви, що краса – це не лише шкіра, волосся та риси обличчя? Це внутрішня сила. Це енергія, що змушує обличчя сяяти. Це дух чоловіка чи жінки, який випромінюється через їхнє фізичне єство, і коли слава Божа достатньо сильна в чоловікові чи жінці, вона може виправити речі в їхньому тілі, і оновити їх, і омолодити їх, щоб їхня молодість продовжувалася.

Коли брату Кеннету Е. Хейгіну перевалило за шістдесят, приблизно у віці 65 років, хтось запитав його: "Ти взагалі збираєшся йти на пенсію?" Якщо ви коли-небудь чули його й бачили, ви, напевно, знаєте, про що я розповідатиму. Він тримався за трибуну, вдарив ногою і сказав: "На пенсію?! Все тільки починається!" Я не збираюся виходити на пенсію, у мене все тільки починається. Що про це каже Святе Письмо? "Відновиться, мов той орел, твоя юність!" (Псалом 103:5)

Ви можете сказати: "Знаєш, за останні десять років я начебто сповільнився. Я став слабшим", і ви неначе боїтеся наступних десяти років. Ні, не думайте так. Ви можете оновитися. Ви можете оновитися, тому наступні десять років насправді будуть кращими, ніж попередні десять. Вірно. Так, ви старієте, але ви можете оновитись.

Скажімо вголос:

**"Це я. Я оновлююсь. Він повертає мені молодість.
Він відновлює мої сили". Дякую Богові за це благо.**

Так само як прощення гріхів — це благо, яке належить вам у Христі, оновлення вашої молодості — це благо. Те, що ваше життя наповнене добрими речами, — це благо. Бути зціленим — це благо. Я отримую всі свої блага. А як щодо вас? Я отримую всі свої блага.

Скажімо це: **«Я праведний, я зцілений, і я заможний. Я оновлений».**

Ви вже чули дещо з цього, і ваш розум чув це, можливо, чотири чи п'ять разів, але ваш дух потребує почути це знову. Це приголомшливо впливає на ваш дух — виштовхує смерть, виштовхує з вас невіру й страх. Ось чому ми просто продовжуємо говорити про це й вірити в це.

Чи бачите ви зв'язок між прощенням і зціленням? Ці обидва блага належать нам.

Господь дав нам натхненні Святим Письмом, помазані молитви про зцілення, і я хочу нагадати вам про деякі з них.

У Книзі Буття, главі 20 Авраам молився Богу, і Бог зцілив Авімелеха, його дружину та служницю. Це були люди, які вірили у все, і Авраам молився за них, і Бог зцілив їх. Я думаю, йому ніколи не спадало на думку, що, можливо, на їхнє зцілення не було Божої волі. Він просто молився, і Бог зцілив їх.

У Числах, главі 12 сестра і брат Мойсея накрутили справ, і, о боже, вони потрапили в халепу. Захист спав з Міріам, і на неї напала проказа. Засуджена до смерті. Передбачалося, що вона буде відокремлена від громади й житиме за містом, і це був смертний вирок. Зверніть увагу, як молився Мойсей. У Числах 12:13 він молився за неї. "І Мойсей кликав до Господа, говорячи: Боже, вилікуй же її!" Чи додав він: *"..якщо на те буде Твоя воля"?*

Отже, якщо правильно молитися "нехай буде воля Твоя", то ми повинні знайти якісь уривки з Писання, які розповідають про людей, що моляться саме так, правильно? Можна знайти один чи два уривки про це, і якщо хтось скаже, що не згоден з думкою про те, що на зцілення завжди є Воля Божа, тоді попросіть привести 30 біблійних причин того, чому, на його думку, на зцілення *не завжди* є Воля Божа. Поспостерігайте за тим, як ця людина намагається підібрати слова, бо як ви можете довести щось із Біблії, чого немає в Біблії і не є Волею Божою? Це неможливо.

Він не сказав: "Зціли її зараз, якщо на те буде Твоя воля". Що Він сказав? Він казав по суті. "Зціли її зараз, о Боже, я благаю тебе". Зціли її зараз? Боже, я благаю тебе? Але що, якщо це не Його воля? Очевидно, Мойсей про це й не думав.

Чи можна молитися за Біблією? Чому хтось може заперечувати проти того, щоб ми молилися Біблією? Дехто каже: "Ну, тут має бути «нехай буде воля Твоя»". Якщо ви додасте туди "нехай буде воля Твоя", ви лише доповните Біблію. Чи знаєте ви, що в Об'явленні дещо сказано про людей, які додають до Писання й віднімають від них... (Об'явлення 22:19) "ви повинні всюди додавати «якщо на те буде воля Твоя»". Хто вам це сказав? Ні, прочитайте це так, як написано. Залиште як є, не змінюйте нічого.

Він помолився: "Зціли її зараз", і, звичайно ж, Бог почув молитву, і їй не довелося жити з цією жахливою хворобою. Вона померла не від цього. Вона була зцілена й повернулася до своєї родини. Бог милостивий.

Тепер зверніть увагу, що в неї були проблеми, тому що вона пропустила дещо. Вона не тільки потребувала зцілення, але й прощення, і це те саме для нас.

Люди не люблять говорити про це. Вони запитують: "Що ти кажеш? Ти намагаєшся сказати, що я згрішив?" Добре, тобто ти намагаєшся сказати, що ти безгрішний? Ми обоє неодноразово цього не враховували. Ми упустили це, а упущення відкриває двері ворогові й дозволяє робити те, з чим нам не слід було б мати справу. Ніхто з нас не повинен кидати каміння в іншого, тому що ми всі це упустили, і ми всі мали справу з речами, яких не повинно було бути в нашому житті. Ми допустили це через незнання, бунт, впертість, небажання слухати та багато чого іншого. Ось чому я дякую Богові за прощення і зцілення. У тих самих віршах сказано, що ви можете бути прощені, ви можете бути зцілені, і все це можна виправити.

Він сказав: "Зціли її зараз". Чи можна молитися по Біблії? Як ви помітили, в цій молитві немає слів "якщо на те буде воля Твоя".

У Псалмі 38 ця людина хвора, і це цілком очевидно. У вірші 3 Він каже: "Від гніву Твого нема цілого місця на тілі моїм, немає спокою в костях моїх через мій гріх". Чи можна через гріховність потрапити в неприємності фізично? Так, це можливо. Чи обов'язково той, хто хворіє чи в біді, згрішив? Ні. Це не так.

Ви пам'ятаєте історію про сліпого чоловіка? Його запитали, чому він був сліпим — це було через його гріх чи гріх батьків? Ісус сказав, що це не було ні тим, ні іншим. (Івана 9:3) І все ж іноді люди потрапляють у халепу через своє незнання. Вони не порушують світло, яке у них є, але все ж вони потрапили в халепу. Можливо вони не вбачають у цьому Божої Волі, тому вони не знають, як протистояти цьому. Це може бути пов'язано з багатьма речами.

Він сказав у вірші 5: "смердять та гниють мої рани з глупоти моєї". Можна бути нерозумним і створити собі проблеми та потрапити в халепу.

"Скорчений я, і над міру похилений, цілий день я тиняюсь сумний, бо нутро моє повне запалення, і в тілі моїм нема цілого місця". У нього неприємності?

У 10-му вірші він доживає останні хвилини. "Сильно тріпочеться серце моє, опустила мене моя сила, навіть ясність очей моїх і вона не зо мною". Він йде; він програє цю битву.

Перейдемо до 21-го вірша. "Не покинь мене, Господи, Боже мій, не віддаляйся від мене, поспіши мені на допомогу, Господи, Ти спасіння моє!".

Англійська версія говорить: «Допоможи мені зараз, Господи, мій Спаситель».

Новий переклад англійською мовою у вірші 22 говорить: «Поспішай і допоможи мені».

Ось що значить поспіх. Прочитавши інші переклади, це стає очевидним. Ми читаємо, що Мойсей сказав: "Зціли її зараз". А Давид каже: "Поспіши".

Що, якби ми з вами помолилися таким чином? "Зціли їх зараз, Боже! Поспіши!" Люди сказали б: "А-а-а! Як ти смієш так говорити! Тобі краще заспокоїтися і сказати: «якщо на те буде твоя воля». Я правильно кажу? Попросіть цих людей показати, де про це написано в Біблії, і як це пов'язано зі зціленням. Цього немає в Біблії. Ми дивимося на Писання, Біблію. Все інше – це звичаї, придумані людьми. Вони думають, що це є в Біблії, але це не так — це просто їхнє мислення. "Так, але так вважала бабуся, і якщо бабуся в це вірила..." Ну і як це допомогло бабусі? Чи спрацювало це у бабусі? Ні. Можливо, вона і любила Бога, але тільки тому, що бабуся вірила в це, це ще не означає, що це так. "Ну, це те, що сказав мій проповідник....Так кажуть в нашій групі... це те, що наша конфесія..." Однак це не робить це правдою.

Ми повинні бути готові до того, щоб Слово змінило й виправило нас, навіть якщо ми довго в щось вірили. Наше знання часткове, і коли Слово осяє наш розум, ми повинні бути готові негайно сказати: "Ось це правильно. Це правильне Слово. Мені байдуже, як довго ми в це вірили. Це Слово – Істина". Пристосовуйтеся до нього і поступайтеся йому. Саме тоді все починає змінюватися, і з нами починають відбуватися чудеса, яких ми раніше не бачили. Якщо ми хочемо отримати результати, яких у нас раніше не було, тоді ми повинні зробити щось, чого ми раніше не робили. Коли ви продовжуєте робити одне й те саме, ви й надалі отримуватимете одне й те саме. Повинні бути зміни.

Що Він сказав? "Поспіши. Поспіши".

У Псалмі 39:13 сказано: "Відверни гнів від мене і я підкріплюся, перше ніж відійду, і не буде мене!".

Ні в одній з цих молитов немає жодних "якщо на те буде Твоя воля".

У Псалмі 41:4 сказано: "Господи, май же Ти милість до мене, вилікуй душу мою". "І мене підійми", – сказано в 10-му вірші.

У Новому Завіті, в Діях 4:29-30, ми бачимо те саме. Вони молилися про це в унісон: "Коли руку Свою простягатимеш Ти на вздоровлення". Чи моляться ці люди про зцілення? Хто-небудь з них сказав "якщо на те буде Твоя воля"? Але що, якщо це не Його воля? Вони навіть не беруть це до уваги. Вони просто моляться: "Зціли! Зціли зараз! Поспіши!" Вони моляться так, ніби знають, що така Його воля. Вони моляться з упевненістю, ніби точно знають, що на все є Його воля, бо так воно і є!

Отже, я згадав про це і хочу пояснити: існує різниця між Старим Завітом і Новим Завітом. У Старому Завіті люди з нетерпінням чекали приходу Месії і того, що Він заплатить за це ціну. У Новому Завіті Він уже прийшов, і Він уже зробив свою роботу. Ви повинні з обережністю казати слова: "Зціли мене, Боже!" Річ у тому, що він це вже зробив. Молитися про зцілення – правильно, але це має бути — як ми прочитали в 5-му розділі послання Якова — молитвою віри, а не благання про пощаду. В іншому випадку ви починаєте молитися так, ніби не знаєте Його волі.

Він сказав у Посланні Якова 5:15: «і молитва віри вздоровить недужого, і Господь його підійме, а коли він гріхи був учинив, то вони йому простяться».

Ви помітите, що Єремії 17 повертає нас до того, що ми неодноразово бачили — до цього зв'язку, до цієї єдності. У вірші 5 Господь сказав: "Проклятий той муж, що надію кладе на людину". У вірші 7 Він сказав: "Благословенний той муж, що покладається на Господа". У вірші 8 сказано: "І він буде, як дерево те, над водою посаджене, що над потоком пускає коріння своє, і не боїться, як прийде спекота, і його листя зелене, і в році посухи не буде журитись, і не перестане приносити плоду!". Перейдемо до вірша 13, в якому сказано: "Надіє Ізраїлева, Господи, посоромлені будуть усі, хто Тебе залишає! Ті, що Мене покидають, на піску будуть списані, бо вони покинули Господа, джерело живої води". Він – джерело живої води. Які наступні два слова? "Уздоров мене".

Гадаю, брат Т. Л. Осборн – і я чув, як інші робили подібні зауваження, — розповідав про те, як вони їздили в інші країни, де люди вже чули якусь проповідь. Деякі місіонери, можливо, були там десятиліттями раніше, і деякі з них вчили помилково про колючку в тілі Павла, про чиряки Йова та інші речі, які вони самі не розуміли. Вони могли б врятувати людей, але зцілення було дуже схоже на те, що відбувається в Сполучених Штатах; це було непростим завданням.

Але були й інші часи, коли вони їздили в місця, про які люди ніколи нічого не чули. Вони ніколи нічого не чули про Ісуса, про прощення, зцілення чи чудеса, нічого. І коли вони проповідували їм, що Ісус врятував їх і пробачить, вони на одному диханні проповідували, що він зцілить їх. Вийди вперед, Ісус пробачить тебе, і Ісус зцілить тебе. Вони проповідували все це на одному диханні. Ми повинні проповідувати це на одному диханні, оскільки це в одному вірші. "Всі провини Твої Він прощає..." і навіть не в наступному вірші, а в тому ж вірші сказано: "всі недуги твої вздоровляє". Він сказав, що ці люди ніколи нічого не чули, тому вони не знали нічого кращого, ніж просто отримати зцілення одночасно з порятунком. Вони думали, що можна одночасно народитися знову й зцілитися, тому що вони не знали нічого іншого. Ніхто не збивав їх з пантелику і не говорив, що це може бути не Його воля, що це не завжди Його воля, іноді це те, іноді це

те, а іноді Він просить зачекати деякий час. Вони ніколи нічого подібного не чули. Вони вперше чули про це, тому, повіривши, що Ісус врятує їх, вони також повірили, що Він зцілить їх. Вони просто повірили в це, і це сталося.

Друзі, справа не в тому, що на це немає Божої волі. Просто води настільки скаламутилися, а люди настільки заплуталися і повірили у багато речей, що віри не стало. Замість того щоб вірити в Бога, люди вдаються в питання, сперечаються й дискутують. Чи означає це те, чи це? Ну, так зцілитися неможливо. Це треба усвідомити раз і назавжди.

Скажімо вголос: **"Я праведний. Я зцілений. Я багатий у Христі Ісусі"**.

Кожне з цих тверджень так само правильне, як і інші.

Він сказав В Єремії 17:14: "Уздоров мене, Господи, і буду вздоровлений я, спаси Ти мене, і я буду спасений, бо Ти слава моя!".

Ісус запитав: "Що з цього легше?" Чому ми повинні молитися про зцілення інакше, ніж про прощення? Чому ми повинні думати по-іншому? Чому ми повинні підходити до цього по-іншому? Зціли мене, і я буду зцілений. Чому? Просто врятуй мене, і я буду врятований, зціли мене, і я буду зцілений. Він врятував нас? Так, врятував. Чи зцілив Він нас? Чи чекають люди, які заблукали, що Бог їх врятує? Ні, вони невігласи. Він уже заплатив ціну за всі їхні гріхи; це вже було зроблено. Він уже взяв на себе наші немочі, поніс наші хвороби і переніс всі наші страждання. Він це вже зробив, але ми повинні це прийняти.

У Новому Завіті, в Посланні Якова 5, зверніть увагу, що він говорить про два види молитви. У Посланні Якова 5:15 йдеться не просто про молитву, а про "молитву віри". Що таке молитва віри? Ісус визначає це в Євангелії від Марка 11:24: "Усе, чого ви в молитві попросите..." Це глава про віру. Це молитва віри. Коли ви молитесь, що робите? Це не означає благати Бога. Коли ви молитесь, що робите? "Вірте, що одержите, і сповніться вам". Це молитва віри.

Якщо ви просто благаєте Бога: "О, будь ласка, зціли мене, будь ласка, зціли мене", — коли ви повірите, що отримаєте допомогу? Це не так. Коли ви нарешті повірите, що у вас це є? "Ну, коли я це побачу". Тоді буде занадто пізно вірити в це, тому що "Віра то підстава сподіваного, доказ небаченого". (Євреїв 11: 1) Коли ви можете щось бачити, ви не можете бути впевнені в цьому, тому що тепер ви це бачите. Іноді люди кажуть: "Побачив — значить повірив", ніщо не може бути більш далеким від істини. Бачити не означає вірити. "Я повірю в це, коли побачу". Буде занадто пізно в це вірити.

Якщо ви й зараз цього не розумієте, не здавайтеся. Віра – це коли ти цього не бачиш і не відчуваєш, і це те, що дає нам таку повну свободу духу. Ви можете вірити у все, що завгодно, тому що вам не потрібно це бачити, чути чи відчувати. Ви можете просто вирішити повірити в це. Це не залежить від того, що ви бачите, відчуваєте, думаєте чи міркуєте.

"Усе, що хочеш", молитва віри, "коли ти молишся", що ти робиш? Якщо молитися молитвою віри над хворою людиною, то як саме молитися? "Господи, ми віримо, що отримуємо своє зцілення". Це молитва віри, і ми це знаємо. Чи обов'язково нам вставляти туди "якщо на те буде твоя воля"? Ніхто з них так не робив, то чому ми повинні?

У Якова 5:16 зачіпає сказано про ще один аспект молитви. Це пов'язано з тим, що люди не помічають цього й роблять помилки. "Отже, признавайтесь один перед одним у своїх прогріхах", і робіть що? "і моліться один за одного...". Так ось, він не просто вимовив молитву віри, він просто сказав "моліться", і це перегукується з молитвою прохання. Це стосується також заступництва, благання та молитви різними мовами. Чому? Тому що бувають випадки, коли нам потрібно побачити деякі речі. Чому ситуація складається саме таким чином? Що має статися? Ми знаємо, що зцілення належить нам, ми знаємо, що воно куплене і оплачене, але вони зізналися, і вони нічим не кращі.

У Якова 5:14-15 йдеться про циклічність. Покличте старійшин, і нехай вони помоляться над вами молитвою віри. Це має бути саме так – молитва віри, і Господь воскресить його. Якщо він вчинив гріхи, вони будуть йому прощені. На цьому все повинно закінчитися. Ну, а що, якщо це не так? Що, якщо через тижні й місяці нам стає не краще, а гірше? Що ж тоді? Ми знову звертаємося до старійшин. Ми дістанемо ще трохи елею. Звернімося до інших, мудріших старійшин і дістанемо трохи кращого елею. Саме тут цілі конфесії розвинули свою доктрину "це не завжди Його воля". Вони кажуть: "Ми це зробили. Ми помазалися елеєм. Ми молилися. Ми це зробили, і це не спрацювало". Що не спрацювало? "Ну, просто це не завжди Божа воля". Чому ви прийшли до такого висновку? Тому що це легко і не вимагає ніякої відповідальності.

Чому ми не приходимо до такого ж висновку, коли люди вмирають в Ісусі? "Ми молилися за них, але якщо вони колись і сповідували Ісуса, то я не знав про це. Я думаю, вони заблукали. Це доводить, що не завжди Божа воля полягає в порятунку людей". Ні, це не так. Ми не впізнаємо волю Божу з того, що люди пережили чи не пережили. Це є в Біблії. Ми знаходимо це лише в Біблії.

Отже, ми переходимо до іншого виду молитви. Отже, признавайтесь один перед одним у своїх прогріхах, і моліться один за одного. Бували випадки, коли ми з Філіс робили те, що зазвичай робимо, і не отримували тих результатів, які зазвичай отримували. Але ми не сумнівалися в Богові, не ставили Його під сумнів та не вирішували, що це може бути не Його воля. Якщо й потрібно щось змінювати, то це точно не стосується віри в Бога. Це не стосується Біблії. Це стосується нас. Отже, що нам потрібно почати робити? Сповідуємо свої помилки, молимося один за одного і говоримо: "Господи, що не так? Що має статися?" і коли ми побачимо світло, ми скажемо: "О, так. Я повинен був це знати. Він сказав мені це, але я не слухав". Ви бачили, що це відбувається знову і знову? І з милості Божої нам доступне і те, і інше: прощення і зцілення, незалежно від того, чому, як і як довго. Чи завжди Божа воля полягає в тому, щоб прощати? Завжди? Для всіх? Це та ж Біблія, ті ж вірші і та ж спокута. Моліться так само. Вірте так само. Отримаєте те саме. Це той самий Дух.

Ось що говорив Ісус: "Що легше, сказати: Прощаються тобі гріхи, чи сказати: Уставай та й ходи? Що легше сказати?" (Матвія 9:5)

Немає ніякої різниці, тому що вони засновані на тій самій милості, благодаті Божій і відкупленні. Обидва блага належать людині, яка вірить.

Глава 23: Всеосяжні обітниці Божі

У розділі 9 Марка, чоловік привів свою дитину до Ісуса. Дитина довгий час страшенно страждала від багатьох недуг, і батько сказав у вірші 22: "Але коли можеш що Ти, то змилуйсь над нами, і нам поможи!". Зверніть увагу, що інша людина, про яку ми читали (у Луки 5:12-13), ставила під сумнів волю Господа. Ця людина сумнівалася в Його можливостях. І те, і інше – дуже неправильно.

Ви вірите, що Бог може це зробити? Ви вірите, що він здатний це зробити? Ви вірите, що така Його воля? Отець сказав Ісусу: "Але коли можеш що Ти, то змилуйсь над нами, і нам поможи!". Потім, у вірші 23: "Ісус же йому відказав: Щодо того твого коли можеш, то тому, хто вірує, все можливе!".

Отже, причина № 23, яка лежить в основі нашої впевненості в тому, що Воля Бога для нас бути зціленими сьогодні — це всеосяжні обітниці Божі.

Що означає "все"? Це не означає "дещо". Це не означає «більшість». Це не означає, що до 90% включно. Що це означає? Це означає все.

Прочитайте останню частину вірша ще раз. Що Ісус сказав цій людині? "Все можливо" — для кого? Для всіх? Ні, ні, ".тому, хто вірує". Для тих, хто вірить.

А як щодо людей, які в це не вірять? Вони навіть не хочуть про це турбуватися. Бувало, що люди хотіли зі мною сперечатись і навіть сваритися. "Ми не віримо у всі ці дива зцілення так, як ви". Що ж, ви про це не турбуватиметеся. "Ми не віримо в усю цю балаканину, дари зцілення, чудеса і дари Духа, як ви". Ну, ви про це не турбуватиметеся. "Ми не віримо в це процвітаньня так, як ви". Тоді це вас не буде турбувати.

Ці знамення супроводжують тих, хто увірував. Зупинимося на кількох віршах. У Святому Письмі є багато віршів, подібних до цього. Якщо ви не знали жодного з інших віршів, які ми вже розглянули про зцілення — якщо ви не знали, що у вас є завіт про зцілення, якщо ви не знали, що Він є Єгова-Рафа Господь, Який зцілює вас, якщо ви не знали, що Він взяв ваші немочі, взяв на Себе ваші недуги, поніс ваші болі, і Його ранами ви зцілилися — якщо ви не знали нічого цього, то Бог неодноразово обіцяв зробити все, що завгодно, і в будь-який спосіб, щоб кожен, хто проситиме з вірою, вірячи, що отримає, отримав. І слово "все" означає зцілення, а слово "кожен" означає вас.

Ми впевнені, що на те, щоб ми всі зцілилися, є Божя воля через всеосяжні Божі обітниці. Повторюю, Бог неодноразово обіцяв зробити все, і що завгодно, і як завгодно, щоб кожен, хто вірить, отримав. Це один із тих чудових, дивовижних віршів. Прочитайте цей вірш і ви побачите чудеса.

Скажіть уголос: **"Тому, хто вірує, все можливе!"**. (Марка 9:23)

Це означає, що те, про що хтось казав, що це *неможливо*, є можливим.

Ніколи не дозволяйте будь-якій людині будь-якої професії бути остаточним авторитетом у Вашому житті в чому б то не було. Мені байдуже, якщо ця людина є найкращим адвокатом у світі й може дослівно процитувати половину юридичних книг, якщо вона дивиться вам в очі й каже: "Це неможливо", – вона каже неправду. Вони повинні були б сказати: "Я не знаю жодного способу", тому що правда полягає в тому, що все можливо для того, хто вірить.

Слава Богу, що є лікарі. Я знаю професіоналів своєї справи, найкращих лікарів, які казали: "Надії немає. Тут ліки не допоможуть. Виходу немає. На цій стадії вже ніхто не одужує". Так казати не треба. Що вони мали сказати? "Нам нічого не відомо. Ми нічого не можемо зробити". Але що ж таке істина? "Все можливо для того, хто вірить". Це і є Біблія. Це правда.

Зараз деякі люди говорять про це через невігластво, а інші – через зарозумілість. Зарозумілі кажуть: "Ні, я знаю, про що я говорю. Я найкращий у цій справі у світі, і якщо я сказав, що це неможливо зробити, це означає, що цього не можна зробити!" Так, і ти сповнений гордощів. Ти не знаєш своїх меж. Ви створена істота, але ваш Творець може робити те, чого ви не знаєте, як робити.

Люди занадто швидко складають руки. Вони занадто швидко здаються. Вони без сумнівів починають вірити тим, хто каже: "Нічого не вдієш. Ви не можете цього зробити. Вже пізно. Це занадто складно. Це занадто багато. Це зайшло занадто далеко".

Не дозволяйте жодній людині — навіть якщо вона є визнаним найкращим спеціалістом у світі — приймати остаточне рішення у Вашому житті щодо цього. Подякуйте їм за їхню відповідь і за їхній час, але вам краще запитати когось іншого. Вам краще послухати, що говорить Великий бос, експерт з усіх експертів. Є багато людей, які думають, що знають все, але насправді Він єдиний, хто знає все. Ми знаємо когось, хто насправді знає все. Ви знаєте, що він сказав з цього приводу? Він сказав, що це *можливо*. Те, що люди кажуть, що не може бути зроблено, Він сказав, що *може* бути зроблено. Це означає, що в цьому немає нічого неможливого. Це означає, що це може статися!

Мені байдуже, наскільки ви запізналися з оплатою рахунків і наскільки заплуталися у своїх фінансах, ви можете вибратися з боргів, вирватися вперед, заробити більше грошей і засіяти велике поле в Царстві Божому. Це можливо для вас.

Мені байдуже, наскільки жадливим був твій шлюб. Все можна змінити та замість пекла на землі відчутти смак раю на землі. Якщо ви скажете: "Просто я не знав". Тоді для вас це буде неможливо. Все можливо, не для всіх, але для кого? Для тих, хто вірить.

В Євангелії від Матвія 18:18 Ісус сказав: "Поправді кажу вам: Що тільки зв'яжете на землі, зв'язане буде на небі, і що тільки розв'яжете на землі, розв'язане буде на небі". Уявіть, що ви вилікували рак. Уявіть, що вам вдалося полагодити те, що не працювало. Що якщо ви скажете: "Я це подолаю. Я це зробив в ім'я Ісуса"? Чи можна це зупинити?

Можливо, експерти скажуть: "Ні, коли справа заходить так далеко, це все. Ніхто не може це зупинити". Ну, вони кажуть неправду. Що вони мали сказати? "Ми не знаємо, як це зупинити".

Що таке істина? "Що тільки зв'яжете на землі, зв'язане буде на небі, і що тільки розв'яжете на землі, розв'язане буде на небі". Ще поправді кажу вам, що коли б двоє з вас на землі погодились про всяку річ..." (Матвія 18:18-19) погодились про що? Ми ще не занурилися у всеосяжний аспект цього питання. Бог міг би обмежити це будь-якою кількістю способів, але він зробив це необмеженим. Він зробив його величезним. Він зробив це необмеженим. Що Він сказав? "Коли б двоє з вас на землі погодились про всяку річ..." Про всяку річ.

Про всяку річ, крім зцілення? Ні. Про всяку річ, крім подолання труднощів та крім довгого життя? Про всяку річ, крім оплати всіх ваших рахунків? Ні, про що завгодно. "Коли вони будуть просити за неї, станеться їм від Мого Отця, що на небі!".

Бог неодноразово обіцяв зробити все, що завгодно, все, що потрібно, тому, хто проситиме з вірою.

Що сказано в Матвія 21:22? "Багато" речей? "Деякі" речі? Чому б не включити сюди зцілення? "І все, чого ви в молитві попросите з вірою, то одержите", уточнюю, "з вірою", тому це не просто прохання. Це не про те, як хтось каже: "Ну, я молився, і молився, і молився". Це не просто молитва. "І все, чого ви в молитві попросите з вірою, то одержите". Усе.

В Євангелії від Івана 14:14 Він сказав: "Коли будете в Мене просити чого в Моє Ймення, то вчиню".

В Євангелії від Івана 15:7 Він сказав: "Коли ж у Мені перебувати ви будете, а слова Мої позостануться в вас, то просіть, чого хочете, і станеться вам!".

У вірші 16 Він сказав: "Щоб дав вам Отець, чого тільки попросите в Імення Моє".

В Євангелії від Івана 16:23 сказано: "Чого тільки попросите ви від Отця в Моє Ймення, Він дасть вам".

У Першому посланні до Коринтян 3: 21 сказано: "все ваше".

Я вірю в чудеса. Хтось може запитати: "Ви кажете про це в прямому сенсі?" Якщо це те, що там було сказано, то так. "Ви сприймаєте в прямому сенсі, що все можливо?" Кожне слово. Для того, хто вірує, все можливо. Я вірю в це саме так. "Ну, деякі речі не..." Він сказав, що все можливо. "Ну, не все, брате Кейт". Він сказав, що можливо все, що завгодно. Розумієте ви це чи ні, визначтеся, вірити вам у це чи ні.

Я написав кілька слів, щоб нагадати собі, що я вірю в чудеса: Я вірю, що 90-річна жінка і 99-річний чоловік можуть мати сина. (Буття 21:15) Я вірю, що вогонь може охопити кущ і він не згорить. (Вихід 3:2) Я вірю, що палиця може перетворитися на змію і знову стати

палицею. (Вихід 7:9,10) Я вірю, що ціле військо, ціла армія людей, може перейти море по суші. (Вихід 14:22)

Не знаю, чи ви помітили, але сьогодні на телебаченні є багато популярних програм, які намагаються пояснити ці чудеса. Вони кажуть: "Отже, стався землетрус, вода відійшла в один бік, і люди змогли перейти. Вона була глибиною всього по щиколотку, саме тому вони змогли її перетнути". Ні, в Біблії сказано про суходіл. (Вихід 14: 22) Це теж було б великим дивом, якби фараон і вся його армія потонули у воді глибиною до щиколотки. Я хочу сказати, що всі ці так звані експерти намагаються пояснити надприродний чинник, тому що вони невіруючі. Вони не віруючі, а якщо ви не вірите в чудеса, то ви просто не вірите в Бога. Деякі кажуть: "О, ні, я вірю в Бога, але я не вірю в чудеса". Біблія говорить, що біси вірять в Бога і тремтять, і це їм не на користь. (Якова 2:19) Ні. Є деякі речі, які ви просто не можете пояснити, але ви можете в них повірити. Ви можете повірити в них, навіть якщо ви їх не розумієте. Я вірю, що це сталося саме так, як сказано в Біблії.

Я вважаю, що одяг і взуття не зношувалися протягом 40 років. (Повторення Закону 2:7) Я вірю в чудеса. Я вірю, що хліб може падати з неба щоранку і нагодувати мільйони. (Вихід 16:14,15) Я вірю, що вода може витікати зі скелі і насичувати вологою мільйони людей і всю їхню худобу. (Вихід 17:6) Я вірю, що гірку воду можна зробити солодкою. (Вихід 15:25) я вірю, що суха паличка може за ніч розпуститися і дати мигдаль, причому на обох кінцях нічого не буде. (Числа 17:8) Я вірю в чудеса, а ви вірите? Я вірю в Бога, який творить чудеса. Я вірю, що він зможе це зробити. Я вірю, що осел може говорити. (Числа 22:28) Я вірю, що народ крикне гучним криком і мур цього міста впаде на своєму місці, а народ увійде кожен перед себе. (Ісус Навин 6: 5) Я вірю в чудеса.

Люди, які кажуть вам, що те, що вам потрібно, не може статися, також не вірять у ці чудеса, а це означає, що вони не вірять у Біблію. Вони не вірять в Бога.

Я вірю, що людина могла б молитися і закликати Бога, і сонце і місяць стояли б нерухомо цілий день. (Ісус Навин 10:12) Отже, ви знаєте, що це було до того, як з'явилися будь-які супутники та будь-які фотографії Сонячної системи. Він сам не знав, про що питав, чи не так? Це чудово. Вам не потрібно знати, про що ви просите. Якби він коли-небудь існував, то це був би вдалий час для Бога сказати: "Ісусе Навин, ти не знаєш, про що просиш, тому що Я знаю, що ти ще не з'ясував цього, і люди все ще вірять, що земля пласка, але є гігантські тіла, які обертаються одне навколо одного з неймовірною швидкістю, і ти не можеш просто так зупинити одне з них".

Розглянемо, наприклад, автомобільний двигун. Коли у вас є автомобільний двигун, який обертається зі швидкістю п'ять-шість тисяч обертів на хвилину, ви не можете просто зупинити один з поршнів, щоб інші працювали. Що б це могло бути? Якби ви зупинили один з поршнів, а інші сім просто продовжували обертатися, це було б дивом.

Ну, те, що зробив Бог, було набагато більшим дивом. Біблія говорить, що сонце і місяць стояли нерухомо посеред небес, і я вірю, що це саме так. Я вірю в це. Ви вірите в це? (Мається на увазі те, що вони бачили в небі та подовження світлового дня. Ми точно не знаємо, як Всемогутній це зробив.)

Був ще один випадок, коли Бог закликав Сонце повернути назад приблизно на цілий день. (Ісаїя 38:8) Поговоримо про перемотування часу назад. Перевести стрілки годинника назад – це просто, але ж поговоримо про те, чи можна перевести Сонячну систему назад. Подумайте, хто такий Бог і що він може зробити. Він може не тільки зупинити її, але й повернути назад і пересунути все на один день назад. Як він це зробив?

Люди, які вивчають зірки, сказали б: "Це неможливо. "Ти не можеш цього зробити. Що вони повинні сказати: "Я не розумію, як це може статися". Це сталося. "Як це сталося?", запитав я. Я не знаю як. Я просто вірю в це. У цьому чудова особливість віри – вам не обов'язково про щось знати, щоб у щось повірити. Ви просто вирішили повірити в це.

Якщо ви говорите: "Я вірю в чудеса", то це означає, що ви вірите, що все можливо для того, хто вірить. (Марка 9:23)

Я вірю, що ворони приносили їжу людині щоранку і щовечора. Вони просто прилетіли прямо туди і принесли це йому. (1 Самуїла 17:6)

Ви запитаете: "Ви маєте на увазі диких птахів?" Так.

Я вірю, що вони взяли маленький горщик оливи й наповнили нею кілька великих горщиків. (2 Царів 4:2-6) Я вірю, що наконечник залізної сокири вплив і плавав, як риба. (2 Царів 6: 6) ви коли-небудь бачили, як плаває шматок заліза? Це сталося. Я вірю, що одна людина вилікувалася від невиліковної форми прокази, просто занурившись у річку. (2 Царів 5: 14) Я вірю, що чоловік провів цілу ніч у левовому лігві зі зграєю голодних левів, і вони жодного разу його не вкусили, і він вийшов звідти без жодної подряпини. (Даниїла 6: 16-20) Я вірю, що трьох чоловіків кинули в пекло, таке гаряче, що все розплавалося б, і вони не обпеклися, і на їхньому одязі навіть не було запаху диму. (Даниїла 3: 27)

Багато людей сказали б нам: "Це неможливо". Але це сталося. Я вірю в чудеса. Я вірю, що тисячі людей їли і були ситі, і у них залишилося трохи від обіду маленького хлопчика. (Матвія 14:17-20) Я вірю, що сліпий бачив. (Івана 9:25) Я вірю, що глухий чув, а німий говорив. (Марка 7:32-35) Я вірю, що кульгавий ходив. (Дії 3:7) Я вірю, що вода перетворилася на вино. (Івана 4:46) Я вірю, що можливо ходити по воді. (Матвія 14:29) Я вірю, що вони витягли статир з рота риби. (Матвія 17:27) Я вірю, що відрізане вухо було приклеєне назад до голови і миттєво уздоровилося. (Луки 22:50,51) я вірю, що незаймана зачала. (Луки 1:26-31; 2:6-7) Я вірю, що людина, хоч і мертва, була воскреслена з мертвих, щоб більше ніколи не померти. (Матвія 28:6) Я вірю в чудеса!

Ви вірите в чудеса? Тоді чому ми не можемо повірити, що вони можуть статися сьогодні? Вони не тільки *можуть*, але й *відбуваються*, і вони *відбуваються*, і вони *це будуть* відбуватися, все більше і більше, все сильніше і сильніше.

Скажіть вголос:

**Я вірю в чудеса.
Я вірю в речі, які люди не можуть пояснити.**

Я вірю, що все можливо для тих, хто вірить.

Тепер, коли люди кажуть: "Я не вірю у все це" то це пояснює, чому з ними цього не відбувається. Тому що це трапляється лише з тими, хто вірить.

Легко прочитати вірш і просто пропустити його повз вуха. Але коли ви говорите, що все можливо для того, хто вірить, я хочу нагадати вам про речі, які траплялися знову і знову, про які експерти будь-якого рівня говорили, що вони не могли статися. Але вони трапилися. Коли вони кажуть: "Це ніяк неможливо", вони кажуть неправду. Це або через незнання, або через зарозумілість, або через те й інше разом. Але вони говорять неправду. Вони повинні сказати: "Я не знаю, яким чином це може статися". Нам це мало про що сказало, бо ми вже знали, що вони багато чого не знають. Не буде перебільшенням сказати, що ми опинилися там, де вони не змогли цього зробити.

Але хіба вам не хочеться розсміятися, коли хтось упевнено вам каже: "Вибачте, але нічого тут не вдієш"? Вам, можливо, доведеться приховати свій сарказм, але ви відповісте: "Ви неправильно це говорите". Вам не потрібно говорити це всім; ви просто повинні це знати самі. Знайте, що коли люди кажуть: "Тут уже нічого не вдієш", це не останнє слово, це не все.

Мому батькові у вірі Кеннету Е. Хейгіну, який зараз на небі, сказали, що він помре, не доживши й до 16 років. Він народився недоношеним, мав деформовані органи, і у нього було так зване невиліковне захворювання крові. Безліч лікарів говорили йому, що він помре, що він не зможе жити. Чи правильно вони це сказали? Ні. Але брат Хейгін прочитав Євангелію від Марка 11:22. Він відкрив цей вірш у підлітковому віці, коли він був паралізованим. Він прочитав: "А Ісус їм у відповідь каже: Майте віру Божу! Поправді кажу вам: Як хто скаже горі цій: Порухся та й кинься до моря, і не матиме сумніву в серці своїм, але матиме віру, що станеться так, як говорить, то буде йому!". Скільки областей це охоплює? Той, хто хотів би мати все, що завгодно, матиме, сказав він. Це є всеосяжністю.

У вірші 24 сказано: "Через це говорю вам: Усе, чого ви в молитві попросите". Що, якщо ви бажаєте зцілення? Що робити, якщо ви бажаєте зціленого тіла? Що робити, якщо ви хочете бути сильними й не відчувати болю? Хто має право сказати: "Ні, це включає багато, але не це"? Ніхто не має причин так говорити. Що означає це "усе"? "Усе, чого ви в молитві попросите, вірте", і це дуже конкретно. Вірити у що? "Вірте, що одержите, і сповниться вам". Отже, що має статися першим? Ви отримаєте щось, або ви спочатку повірите, що отримаєте щось? Що буде спочатку?

Так багато людей хочуть отримати щось, і тоді вони повірять, що вони мають це. Коли ви нарешті повірите, що у вас це є? "Коли мені стане краще. Коли ми отримаємо хороші новини". Буде занадто пізно в це вірити. Тоді ви мали б про це знати. Тоді ви відчули б це і побачили. Віра виникає до того, як ви це побачите.

У посланні До Євреїв 11, вірші 1 сказано: "Віра то підстава сподіваного, доказ небаченого". Коли ви цього не бачите і не відчуваєте, саме тоді ви в це вірите.

Ми не бачимо Ісуса, але ми віримо. Ми не бачили, як він повертається, але ми віримо. Ми віримо в це. Ми не бачили раю, але ми віримо в це. Ми віримо в це. Ми не теоретизуємо і не роздумуємо над питаннями. Я не ворочаюся ночами, гадаючи, врятований я чи ні, і вам не варто цього робити. Я не витрачаю часу на роздумування: *"Що, якщо раю немає? Цікаво, що насправді відбувається після смерті? Можливо, це кінець"*. Я сплю спокійно й не витрачаю часу на такі думки. Чому? Я людина, яка вірить. Я вірю в те, що тут написано. Я вірю в це так, як він це сказав. Він сказав, що заплатив за мене цю ціну, і що якщо я повірю в це і прийму це, я буду врятований. (Марка 16:16) Я маю, і я є. Він сказав, що моє ім'я записано в книзі життя Агнця. (Об'явлення 21:27) Я вірю в це. Він сказав, що приготує для нас місце. Я вірю в це. Все відбувається саме так, як він сказав. "Я знову прийду". (Івана 14: 3) Так воно і є.

Хтось може запитати: "Звідки ви це знаєте?" Я вірю в це. "Ви цього не бачили. Вас там не було. Я не можу повірити в те, чого не бачу". Це абсолютно неправильно. Єдиний спосіб вчинити щось з тим, чого ви не бачили, що ще не сталося, - це повірити, і ви просто вибираєте вірити в це.

Люди кажуть: "Побачив – повірив". Ні. Бачення значить просто побачив. Ти віриш, коли не можеш бачити.

Церква настільки неосвічена в цих речах. Дякую Богові за це Слово. "Усе, чого ви в молитві попросите", що значить "усе"? Чи буде це включати зцілення? "Усе, чого ви в молитві попросите", – робіть що? "Вірте, що одержите, і сповниться вам".

Я вже згадував раніше, що ви можете вірити в те, що Бог може вас зцілити, і вірити, що це Його воля, щоб ви зцілилися, і все одно не зцілитися. "Як це може бути, брате Кейт?" Саме тут Він конкретно сказав, у що слід вірити. Він не говорив вірити в те, що Бог може це зробити, і він не говорив вірити в те, що це Його воля — як би важливі не були ці речі. Що він конкретно сказав, щоб змусити вас повірити?

Вимовте це вголос три рази:

Я повинен вірити, що отримую це.
Я повинен вірити, що отримую це.
Я повинен вірити, що отримую це.

Тому що ми живемо в природі, тому що ми бачимо і відчуваємо симптоми, і через сотні років неправильного вчення в Церкві, це та сфера, якої людям не вистачає щодня.

Люди можуть сказати: "Ну що ж, брат Кейт, слава Богу, я тебе почув. Я маю на увазі двадцять три причини, чому ми впевнені, що це Божа воля, щоб усі були зцілені. Я згоден. Я вірю в це. Коли Він збирається це зробити? Коли це станеться?"

Так легко впасти в стан очікування, коли ми цього не бачимо й не відчуваємо, а лише чекаємо, що Бог зробить це за нас. Мені байдуже, хто ти і як давно ти це знаєш, тобі потрібно подумати про свою поведінку. Мені байдуже, чи це ваші гроші, мені байдуже, чи це ваше зцілення, чи це потрібно вашій родині, чи вашим дітям, що б це не було, якщо ви

цього чекаєте, то *чому* ви чекаєте цього? Це означає, що ви не повірите, що у вас це є, поки не побачите самі. І проблема саме в цьому.

Ви можете сказати: "Ну, коли ж Бог врятує мене? Я бачу, що така Його воля. Він не хоче, щоб хтось загинув, тож коли Він збирається мене врятувати? Я думаю, що ми насправді не дізнаємось, поки не потрапимо на небо або після цього життя, і тоді ми побачимо те, що бачимо". Це буде занадто пізно.

Чи розумієте ви, що ви повинні повірити, що отримуєте порятунок, перш ніж побачите його? Ви повинні визнати Ісуса своїм Господом. Ви повинні повірити, що ваше ім'я є в книзі життя Агнця, *перш* ніж ви це побачите. Ви повинні повірити, що ви врятовані, перш ніж помрете, перш ніж потрапите на небеса.

Чого нас не вчили, так це тому, що все інше в релігійному житті теж відбувається подібним чином. Така вже природа віри. Ви повинні вірити, що ви зцілені, що Ви отримуєте своє зцілення до того, як відчуєте зцілення. Ви повинні вірити, що отримаєте свої гроші, перш ніж вони потраплять у ваші руки. Ви повинні вірити і бути впевненими, що ваші борги виплачені, навіть якщо рахунки все ще стоять у вас перед очима. Ви повинні вірити, що досягнете гармонії у вашому домі, поки там кричать і б'ють тарілки. Що б це не було, ви не можете чекати, поки не побачите і не відчуєте це, перш ніж повірите. Буде занадто пізно в це вірити. Ви повинні повірити в це, перш ніж побачите.

Прочитайте ще раз Євангелію від Марка 11:24. Що Він сказав? "Усе, чого ви в молитві попросите», – робіть що? "вірити", а конкретно, вірити у що? "вірте, що ви одержите".

Я вірю, що багато хто з тих, хто прочитає це, отримає відповіді на ті запитання, які хотіли знайти роками. Це має сенс. Ви отримуєте одкровення та розуміння. Це зовсім не важно, але ворог намагається приховати це від вас. Він намагається збити вас з пантелику і зробити так, щоб ви цього не помічали. І цьому нас не завжди вчили. Нас навчали також Слову.

1 до Тимофія, розділ 6, вірш 12. Там сказано: "Змагай добрим змагом віри". Чи може бути бій хорошим? "Ухопися за вічне життя, до якого й покликаний ти, і визнав був добре визнання перед свідками багатьома". "Ухопися за вічне життя". "Ухопися" – це синонім слова "отримай". Якщо ви подивитесь на визначення словника Конкорданс Стронга та Вияснювального словника слів Нового Завіту, це буквально означає "Взяти".

Багатьом людям не подобається вживання цього слова в контексті молитви й віри. Вони думають, що це звучить самовпевнено — не підкорятися волі Божій, і ось тут і виникає проблема. Люди були пасивними в тому, що стосувалося Бога, і агресивними один з одним. Вони брали один у одного, але коли справа доходить до Бога, вони кажуть: "все, що завгодно Господу..."

Це прямо протилежне тому, що він сказав нам робити. Він сказав: "Усе, чого ви в молитві попросите, вірте, що одержите", що означає "вірте, що ви можете отримати це" і "вірте, що ви можете схопити це".

Дозвольте мені навести вам кілька комбінованих визначень з греко-англійського лексикону Тайєра, Конкордансу Стронга та Вияснювального словника слів Нового Завіту: "брати", "брати рукою", "ухопитися", "брати, щоб понести", "брати те, що є своєю власністю", "привласнити собі", "заявити права", "добути", "заволодіти", "вступити у володіння", "привласнити", "схопити". Ви мене розумієте?

В Євангелії від Луки 16:16, коли Ісус сказав: "Закон і Пророки були до Івана; відтоді Царство Боже благовіститься, і кожен силкується втиснутись в нього" або здобуває його, вживається слово "*наси́льство*". Багато людей запитують: "Про що він говорить?" Ви повинні насильно заволодіти ним.

Подумайте про людей в євангельських оповіданнях, які ставали свідками чудес у житті й отримували свої зцілення Жінка з кровотечею (Матвія 9:20-21) не сиділа в будинку й не жалілася "Прийди сюди, Господи..." Що вона зробила? У своєму ослабленому стані вона встала, бо почула, що Ісус проходить повз. Вона відштовхнулася й проштовхувалася далі. Це було непросто. Це було важко, але вона відштовхувалася й продовжувала говорити собі: "Якщо я можу просто торкнутися краю його одягу, я знаю, що я зцілюся", і вона простягнула руку, і вона торкнулася. Що ще вона зробила, коли доторкнулася до нього? Вона отримала зцілення. Ісус не проводив зборів по зціленню. Він не молився за хворих. Вона навіть не запитала його, чи можна доторкнутися до нього. Вона не запитувала, чи є на це Його воля. Добре, що ці теологи не дісталися до неї до того, як вона прийшла до Ісуса, і не розказали їй, що це не завжди Божа воля.

Вона просто прийшла, побачила й почула. І вона взяла своє. Ось чому вона злякалася, коли він зупинився і запитав: "Хто доторкнувся до мене?"

Вона, напевно, думала: "О, ні! Він захоче це повернути", бо вона не питала. Але він *не* хотів цього повертати. Він був радий. Він сказав: "Дочко, іди з миром собі!" "Твоя віра спасла тебе!"

Хтось може запитати: "Ви стверджуєте, що наша віра зцілить нас?" Ні. Ісус сказав про інше. *Він* так сказав.

Віра – це не є бездіяльним очікуванням. Віра – це привласнювання. Віра – це мирянин, який бере.

Тепер ви знаєте про це. В Євангелії від Івана 3:27 сказано: "Людина нічого приймати не може, як їй з неба не дасться".

У Розширеній Біблії сказано: "людина нічого не може отримати [вона ні на що не може претендувати, вона нічого не може взяти собі], крім того, що було даровано їй з небес". У чому ж хороша новина? Зцілення було куплено і за нього заплачено. Це було даровано нам точно так само, як і порятунок. Нам було даровано нове народження. Ви не змогли б прийняти це, якби воно вже не було вам дано. Ніхто не збирається виривати з рук Бога те, що не відповідає його волі. Дозвольте, я розкажу вам про це. Якби це не було його волею, це було б не в його руках.

Він купив це і заплатив за це, щоб ми могли насолоджуватися цим. Але важливо розуміти, що те, що було даровано по благодаті, має бути придбано вірою. Ви пам'ятаєте Землю Обітовану? Земля Ханаану була прикладом благословення, яке сьогодні ми маємо у вигляді провізії та майна у Христі. Він сказав їм: "Ось Я дав вам цей Край!", потім відразу після цього він сказав: "Увійдіть, і заволодійте цим Краєм". Він сказав: «Кожне місце, що стопа ноги вашої ступить на ньому, Я дав вам, як Я говорив був Мойсеєві". (Ісус Навин 1:2-3) Перше покоління не насолоджувалося цим не тому, що їм це не було дано, а тому, що вони не мали віри, щоб прийняти це.

Мільйони християн думали, що живуть в очікуванні Бога. Так робив я, і, можливо, ви також. Постійно сподіваючись на те, що Бог розв'яже всі проблеми.

"Боже, коли ти зробиш мене заможним?" "Боже, коли ти зцілиш мене" "Боже, коли ти зробиш це?" Це неправильне мислення. Це все одно, що грішник каже: "Господи, коли мене врятуєш?"

Скільки загублених людей чекають, що Господь врятує їх? Ніхто не чекає. Він уже заплатив за це. Немає нікого в світі, хто міг би сказати: "Ну, я чекаю, що Господь врятує мене коли прийде час, так, як Він того бажає, і коли на те буде Його воля". Вони помиляються. Коли вони зможуть народитися заново? Прямо зараз. Це вже зроблено. Це вже куплено. За це вже заплачено. Це вже даровано нам благодаттю. У чому насправді проблема? Вони повинні вхопитися за це вірою. А як щодо пересічних людей?

Люди наповнювалися Духом на наших служіннях, а деякі з них шукали цього роками. Вони наповнилися й почали говорити мовами. Це особливо близько й дорого моєму серцю, тому що це сталося зі мною. Хлопчиком я народився згори і чув, як люди говорять мовами. Я читав про це в Біблії і знав, що це правильно, але я цього не робив. Все, чого мене вчили, все, що я знав, — це затримуватися. Що значить "затримуватися"? Чекати. І ось я чекав довгі роки.

У нас були збори з відродження, і після закінчення служіння людей запрошували спуститися й затриматися, щоб сповнитися Святим Духом, або затриматися заради Святого Духа. Я постійно затримувався. Одного вечора я затримався з 21:30 аж до 02:30 ночі. Я постійно затримувався, місяць за місяцем, і був засмучений. "Боже, чому Ти не наповнюєш мене? Боже, в чому причина?"

Дехто казав мені: "От якби ти поголив ці вуса, Бог наповнив би тебе". Я подумав: "Без проблем". Я поголився і продовжив затримуватися. Іншим теж пропонували подібне: якби ти змінила манеру одягатися, якби ти зробила це, якби ти зробила те, і сказала б це, і не говорила б те... я перепробував усе, що чув.

Філіс не така. Вона була зі мною на цих зустрічах, чекала мене, коли я затримувався, і це могло повторюватися щовечора, тиждень за тижнем, місяць за місяцем. Пізніше вона сказала що думала: "Може це через мене. Може, я його якимось чином тягну вниз?". Із втомленим поглядом вона казала: "Господи, чого б він не хотів, не міг би ти дати йому це, щоб ми могли повернутися додому?"

Нарешті вона сказала: "Ну що, Господи, це я? Я йому чимось заважаю? Я піду до віттаря. Що ти хочеш, щоб я зробила?" Вона підійшла до віттаря, впала в Дусі й заговорила мовами, коли ще навіть не почало світати. А я все ще сидів і чекав. Я подумав: "Боже! Здається, я роблю щось не так!"

Ми отримуємо не тоді, коли нам це здається правильним. Бог діє не керується потребами. Якби він це зробив, чудеса відбувалися би по всій планеті прямо зараз, тому що потреби є скрізь. Бог діє не залежно від того, наскільки ви засмучені. Те, що ви засмучені, не спонукає його проявлятися заради вас. Ваше замішання його не чіпає. Що змушує Бога проявляти себе в нашому житті? Віра. А що таке віра? Віра – це приймання. Ви вірите в те, що можете взяти. Ви вірите, що отримаєте.

Протягом багатьох тижнів після цього я все ще сидів і чекав. Я був засмучений. Я вставав посеред ночі, йшов у ліс і запитував: "Боже, що ти хочеш, щоб я зробив?" Так ось, саме цього багатьом людям не вистачає. Вони вірять комусь іншому, хто прийде і скаже їм: "Ну, це не для всіх", і дасть їм теоретичні пояснення, чому це не відбувається з ними. Як це називається? Це називається перекручуванням Біблії так, щоб вона відповідала недосвідченості людей. Якщо це трохи заспокоїть їх розум, цього недостатньо, тому що вони все ще не сповнені. У них все ще немає чогось, чого вони потребують так само, як і всі інші.

Слава Богу, я цього не робив. Я просто постійно звертався до Бога й кавав: "Боже, я засмучений". Я сидів і чекав. Люди плескали мене по спині й казали: "Тримайся!" І вони говорили: "Розслабся і скажи: «Ісусе»". Я зробив усе, що знав, і спробував те, через що потім почував себе дурнем. Голодна людина їстиме все, що бачитиме. Протягом місяців і років я не розмовляв мовами.

Чому? Я чекав на Бога. Я чекав чи не чекав? Я думаю, що так. Чи так це? Невже я дійсно сиджу й чекаю того моменту, коли він вирішить сповнити мене? Я так думав. Потім я кавав такі мудрі слова, як: "Ну, тепер я не хочу, щоб це був я. Я не хочу, щоб це був я. Тільки я". Тоді хто ж, по-твоєму, повинен бути сповнений? "Я хочу, щоб це був Святий Дух". Ви хочете, щоб Святий Дух був наповнений Святим Духом? "Ні, ні, я не хочу, щоб це стосувалося лише мене". Розумієте, у цьому була моя проблема. Я кажу, що хочу, щоб він взяв верх над мною і змусив мене це робити, і робити це окремо від мене і через мене. Це приклад того, що люди хочуть перекласти на нього відповідальність за їхні фінанси. Вони прагнуть, аби він одночасно їх зцілив, постійно їх зцілював, розв'язував їхні інші проблеми, а вони лише чекали.

"Боже, чого ти чекаєш?" Я дам вам підказку: це не Він. "Я зробив усе, що знав, що треба робити". Ви жартуєте? Вам вдалося отримати те, що ви хотіли? "Я зробив усе, що знав". Ну, можливо, ви просто недостатньо знали.

Це те, що він сказав вам зробити. "Чого б ти не бажав", роби що? "Коли ви молитесь", вірте в що? Не просто вірте, що Бог може це зробити, не просто вірте, що це Його воля, вірте у що? "Вірте, що Ви отримуєте це", що Ви приймаєте це. І коли ви це робите, то дієте відповідно до цього.

Віра в те, що Ви отримуєте, пов'язана з діями відповідно до цього. Тримайтеся, вірте, що Ви отримуєте, і вірте, що Ви приймаєте це. Дозвольте мені нагадати вам про чудеса, які відбувалися під час служіння Ісуса. Дозвольте мені нагадати вам про те, як це сталося.

Коли знатний чоловік прийшов до Ісуса з приводу свого сина, Ісус сказав йому: "Іди, син твій живе!". Цей чоловік повірив на Слово і пішов своєю дорогою. Його син був зцілений. (Івана 4:46-51)

Що стосується чоловіка біля купальні, Ісус подивився на нього і сказав: "Уставай, візьми ложе своє та й ходи!". (Івана 5:5-8) Чому він не сказав: "Просто будь терплячим... продовжуй сподіватися на Бога". Теологія навчила нас цього. Людська релігія навчила нас цього, але не Біблія.

Мільйони думають, що вони чекають Бога, але це не так. Я думав, що чекаю, коли він наповнить мене.

Ви пам'ятаєте історію про розслабленого, якого несли четверо? Вони розкрили стелю і спустили його вниз через отвір. Ісус сказав: "Уставай!" Він сказав це багато разів. "Уставай! Візьми ложе своє, та й іди у свій дім!" (Марка 2:3-5) Він не міг цього зробити — саме тому він був там. Він був фізично не в змозі зробити це, і все ж він це зробив. Як він міг це зробити, якщо він фізично не в змозі цього зробити? Коли він дійшов до кінця своєї здатності діяти за Словом Ісуса, він зустрів силу Божу, яка дозволила йому зробити те, що вважалося неможливим.

Звертаючись до чоловіка з сухою рукою, він сказав: "Простягни свою руку". (Марка 3:1-5)

Він змусив сліпого підняти очі. (Марка 10:51,52)

Іншому сліпому він сказав: "Піди, умийся в ставок Сілоам", – і той умився. (Івана 9:7)

Десять прокажених були зцілені дорогою. (Луки 17:12-14)

У Діях кульгавому чоловікові біля воріт на ім'я Красні було сказано: "У Ім'я Ісуса Христа Назарянина устань та й ходи!" (Дії 3:2-6)

Енею в Діяннях було сказано: "Уставай, і постели собі сам!" (Дії 9:34)

Ви бачите закономірність? Це і є дія. Ось як відбуваються чудеса.

Раніше я говорив про брата Хейгіна. Він був паралізований, прикутий до ліжка. Лікарі сказали, що він ні за що не зможе жити. Ніхто в його стані ніколи не доживав до 16 років, і за кілька місяців до свого дня народження у нього все йшло саме так, як вони говорили. Він то впадав в кому, то виходив з неї тижнями поспіль. Він не міг встати з ліжка.

Але він прочитав цей вірш Марка 11:24 і захопився за віру. Він лежав і бачив. Він сказав: "Я вірю, що отримую зцілення. Я вірю, що отримую зцілення від верхівки голови до

кінчиків моїх ніг". Що Він сказав? "Я вірю, що я отримаю зцілення. Я тримаюся за це вірою".

Він сказав, що тоді він почув голос Господа, який сказав йому: "Тепер ти віриш, що ти здоровий?"

Той відповів: "Звичайно, хочу".

Господь сказав: "Люди повинні були бути на ногах у цей час доби".

Чи схоже це на Ісуса? Що він говорив людям знову й знову? "Уставай. Йди. Візьміть ту річ, на якій ви лежите, і застеліть її. Ти увійшов, спираючись на палицю, а вийдеш, піднявши її догори".

Чи може Ісус змінити ваше життя на краще? Уставай. Простягни руку й уставай.

Він сказав, що його ноги були паралізовані, і він нічого в них не відчував, але він підштовхнув їх до краю ліжка і висунув ногу назовні. Він сказав, що вона впала, як колода, "з глухим стуком". Він виштовхнув іншу. Він захопився за бильце ліжка й відтиснувся, щоб підвестися. Він просто висів, його ноги були безсилі й звисали. Він просто висів на бильці ліжка і сказав: "Я вірю, що отримаю зцілення".

Ви розумієте, наскільки це виходить за межі віри в те, що це Божа воля? Це виходить за межі віри в те, що Він може це зробити, і цього від Нього не чекають. Він сказав: "Я вірю, що отримую". Він дійшов до межі того, що він може зробити. Він тут, але він очікує більше.

Він розповів, що коли він лежав там, тримаючись за бильце ліжка, щось ударило його в маківку, і це було схоже на теплий мед. Бог реальний. Його сила реальна. За його словами, він відчув, ніби йому на маківку вилили теплий мед, який почав розтікати по голові, обличчю, шиї та грудях. Теплий потік меду сягнув ніг, якими він нічого не відчував. І ось він відчув поколювання й печіння, ніби в них встромили голки. Розумієте, це означає, що нервові закінчення почали відновлюватися. Він сказав, що це відчуття дійшло до самих ніг, і коли це сталося, він стояв сам, вигукуючи ім'я Господа і прославляючи Його!

А тепер розглянемо детальніше. Чи чекав він, що Бог зцілить його всі ті місяці, що він пролежав у ліжку? Ні, це було не так.

Після багатьох років терпіння і очікування, коли я сповнився Духом і почав говорити мовами, мені до рук потрапила книжечка "Сім найважливіших істин про Божественне зцілення" Кеннета Е. Хейгіна. Я ніколи раніше не бачив цієї людини. Очевидно, це було до того, як ми поїхали до Реми. Я прочитав цю маленьку книжку. Там було сказано: роби це, молися про це, вір, що ти отримаєш, а тепер говори на мовах. Я прочитав це і подумав: "О ні! Це не може бути так просто!"

Я пам'ятаю, як якась сестра сповнилася: вона побачила, як вогняна куля пролетіла і вдарила її в голову, і вона скрутилася під лавкою і цілу годину розмовляла мовами. Я був зосереджений на досвіді та почуттях, а не на словах, і я роками зволікав.

Я відклав книгу і посміхнувся, і я подумав: "Ні, ні, ні. Бо коли Святий Дух це робить, він це робить. Йому не потрібна людина. І якщо ви почуєте, як я розмовляю мовами, це не я". І поки я говорив це і вірив у це, я ніколи цього не робив, бо якщо *ви* не розмовляєте мовами, ви ніколи цього не зробите.

Хтось, хто це скаже, може заперечити: "Ви знаєте, що я маю на увазі". Ні, *ти* не знаєш, що маєш на увазі. Я був там. Я намагаюся вам допомогти. "Ну, я хочу, щоб Він просто зійшов на мене, наповнив мене і змусив мене робити це без мене". Цього ніколи не станеться. Він не демон. Він не володіє людьми і не контролює їх. Ви повинні добровільно підкоритися собі, і ось тут виникає плутанина: "підкоритися" означає "діяти". *Підкорятися* Духу означає *діяти* відповідно до спонукань Духу.

Якщо Дух Божий звертається до вас із проханням віддавати, як ви підкоряєтеся Духу? Ви дієте відповідно до цього спонукання і підказкою й віддаєте. Якщо Дух Божий спонукає вас молитися, як ви підкоряєтеся йому? Ви дієте відповідно до цього і молитесь.

На мене зійшов Святий Дух. Я відчув силу Божу, і я відчув помазання. Біля вівтаря бували моменти, коли сила Божа була настільки сильна, що ми не могли впоратися з цією силою. Ми всі лежали на підлозі і ледве могли поворухнутися. І все ж я все ще кажу: "О, Боже, наповни мене Духом! О Боже, дай мені Святого Духа. О Боже..." і у мене не вистачило здорового глузду зрозуміти, що він говорив: "Гей! Це я! Я тут!" Невігластво. Я не знав нічого кращого.

Я кинув книжечку на стіл і сказав: "Ех". Щось ожило в мені, слава Богу, і це був Святий Дух. Тоді я цього не знав, але він сказав: "Ти спробував усе, що можна. Чому б тобі й цього не зробити?"

Я сказав собі: "Ну, якщо є якийсь шанс". Я знаю, що це невіра, але я в ній перебував. Я оговтався й подумав: добре, добре.... "Господи, я дякую Тобі за те, що ти мій Батько. Я визнаю, що Ісус – Господь мого життя. Я прошу Тебе наповнити мене Святим Духом, і я вірю, що отримаю його". Ви розумієте про що йдеться? "Я вірю", – у що? "Я вірю, що отримую відповідь. Я вірю, що можу взяти". Ось що було для мене новим: як тільки ви помолитися про це, тепер повірте, що у вас це є. "Ви маєте на увазі, перш ніж я щось відчую? Перш ніж я щось побачу?" Так, правильно.

"А тепер говори мовами". Що? Я нічого не чую. Я нічого не відчуваю. "Говоріть вірою". Як ви це робите? Я не хочу, щоб це був я. Ну, він пояснив, що це будеш *ти*, якщо будеш говорити. Тож, коли навколо нікого не було, в моєму маленькому пересувному будинку, я просто сказав: "Гаразд", і почав говорити мовами. Я подумав: "Ні". "Ні, тому що, коли та сестра сповнилася, вона відчула вогонь". Потім я перечитав книгу і зрозумів, що лише розуміти недостатньо. Треба вірити. Чим більше ви віддаєте, тим кращим буде результат. Я сказав: "Це більше, ніж я коли-небудь робив". Отже, я ще трохи помолився, і ще трохи

поговорив, і ще трохи поговорив, і чим більше я робив, тим було краще. Чим краще був результат, тим більше я хотів це зробити. Я вже багато років молюся мовами.

Єдиною думкою, що ледь не завадила мені це зробити, перш ніж я взявся за цю маленьку книгу, була думка: "Ні. В жодному разі". Чому? Тому що, якщо це правда, то все, чим я займався останні роки, було безглуздом. Весь цей час я думав, що чекаю на Бога.

Насправді я сказав це сам, коли я почав говорити мовами, я зупинився і подумав: "Тобто я міг би це зробити ще 10 років тому?" Я був роздратований!

Навіщо я це кажу? Мільйони думають, що вони очікують Бога. Вони думають, що чекають його. "Я вірю в Бога. Я вірю, що Бог може зробити все, що завгодно. Я вірю, що така Його воля". Чудово, але ви повинні йти далі. Ви повинні вірити, що отримуете. Ви повинні вірити, що приймаєте це, і тоді ви повинні бути готові діяти відповідно до того, що він говорить вам у зв'язку з цим. Ви повинні володіти своїм майном. Ви повинні поставити на свою ногу на свою землю. Ви повинні сказати: "Це зцілення – моє! Я приймаю це зцілення ... ці гроші мої! Я забираю ці гроші! Я заявляю на це своє право! Я вірю, що отримую це! Я нічого не чекаю. Це моє. Це вже зроблено. Це куплено і за це заплачено. Я беру це. Я беру це!" Ви хапаєтеся за це, ви володієте цим і забираєте це собі. Ви ставите на свою землю свою ногу.

Скажіть це вголос: **"Ставлю свою ногу. Ставлю свою ногу. Ставлю свою ногу"**.

Він сказав: "Увійди, заволодій. Не бійся й не лякайся!". Він сказав: "Увійди, заволодій". "Кожне місце, що стопа ноги вашої ступить на ньому, Я дав вам, як Я говорив був Мойсеєві". (Ісус Навин 1:3) Це Біблія.

Він сказав: "Змагай добрим змагом віри. Ухопись за вічне життя". (1 Тимофію 6:12). Ухопись за це. Хвала Богу.

Розділ 24: Він пообіцяв нам довге життя

Божа воля — довге життя, а не коротке. Ви раді цьому? Ви можете запитати: «Чому ви весь час говорите про те, радий я чи ні? Яке це має значення?» Це важливо.

Коли я був студентом першого курсу РНЕМА, я завжди сидів у першому ряду у Школі зцілення. Ми з другом щодня відвідували Школу зцілення, а на обід ходили до мексиканського ресторану і замовляли «особливе», велике блюдо. Це було взимку, тож надворі було холодно, і коли ми зайшли всередину, там було тепло, і ми наїлися мексиканської їжі. Того дня викладав брат Хейгін.

Він не проповідував, і не лунала швидка органна музика. Він читав рядок за рядком, і наступної миті я зрозумів, що мої очі напівприкриті. Я впевнений, що з вами раніше не траплялося нічого подібного. Але він був на платформі, принаймні востаннє, коли я його помітив.

Наступної миті він опинився прямо переді мною, впритул до мене, і крикнув: «Радійте, хлопці!» Ми підстрибнули! «Радійте, хлопці!» Він сказав: «Саме тоді, коли ти радієте Слову Божому, воно впливає на вас».

І ви знаєте, це правда. Якщо ви дійсно вірите в це, ви будете радіти кожного разу. Якщо ви чуєте це і просто кажете: «Так, так, я все це чув», то ви не вірите; це просто ментальна згода. Для тебе це не насправді. Ось чому я постійно повторюю це, і я вірю, що в процесі вивчення цього Слова ви будете радіти тому, що Бог дав нам у цьому житті, і що ви маєте право на довге, щасливе, задоволене, плідне, переможне життя у Господі.

В Книзі Псалмів 91:16 сказано: «І довгістю днів Я насичу його, і він бачити буде спасіння Моє».

У дослівному перекладі Янга сказано: «Довгими днями Я насичу його, і спонукаю його дивитися на Моє спасіння».

У легкій для читання версії сказано: «Я подарую своїм послідовникам довге життя і покажу їм Свою силу спасіння». Мені ця фраза подобається, а вам?

У версії Нового століття сказано: «Я подарую їм довге повноцінне життя, і вони побачать, як я можу спасати».

У перекладі Божого Слова сказано: «Я дарую тобі довге життя. Я покажу тобі, як Я спасу тебе».

У сучасній англійській версії сказано: «Ти проживеш довге життя і побачиш Мою силу спасіння».

Скажімо це вголос: **«Я буду жити довго, і я побачу, як Він може спасати».**

Він пообіцяв нам довге життя

Ми віримо, що з Божої волі всі сьогодні будуть зцілені, тому що Він обіцяв нам довге життя.

Якщо ви прочитаєте увесь 91-ий розділ Псалмів, ви зрозумієте, як вам вдасться прожити довге життя. Це тому, що вас не знищили. Ви не загинули від моровиці, хвороби чи стріли, що пролетіла повз. Вас пощадили, захистили, зцілили, і тепер у вас буде довге, повноцінне життя. Як ви отримали довге життя? Тому що ви постійно бачили, як Він може спасати.

Повторімо це ще раз: **«Я побачу, як він може спасати, і Він подарує мені довге, повноцінне життя».**

Коли ви це кажете, виникає наступне запитання: «Наскільки довгим буде життя?» Багато людей кажуть: «Чоловіче, ти прожив цілих 20 років. За 20 років ти прожив більше, ніж деякі люди проживають за 40 чи 60 років, тож ти прожив повноцінне життя».

Ні, Біблія говорить нам, що таке довге життя, і ми не повинні дозволяти комусь іншому нав'язати нам свої вигадки та релігійні традиційні уявлення про це, або відмовити нас від довгого життя.

У 90-му розділі Псалмів є кілька віршів, на які посилаються багато людей, говорячи про довге життя, але насправді це неправильне використання цього Слова. У Книзі Псалмів 90: 3-4 сказано: «Ти людину вертаєш до пороку, і кажеш: Верніться, людські сини. Бо в очах Твоїх тисяча літ, немов день той вчорашній, який проминув, й як сторожа нічна». Ви чули це раніше? Читаючи Новий Завіт, ви бачили щось подібне про тисячу років?

Насправді він цитує цей вірш з Другого послання Петра 3:8, в якому сказано: «Нехай же одне це не буде заховане від вас...». Коли Господь каже «не буде заховане від вас», можна стверджувати, що більшість людей *не знають* про це, інакше Він би так не говорив. Тож ми хочемо бути впевненими, що ми про це знаємо. Про що це йде мова? «Що в Господа один день немов тисяча років, а тисяча років немов один день». Я вважаю, що ми чули це і розуміємо, що час у Бога інакший, ніж у нас, але ми просто сприймаємо це як щось незрозуміле. «Це просто велика таємниця». Ні, він дуже чітко сказав, що ми не можемо бути невігласами в цьому питанні. Звичайно, є багато речей, пов'язаних з часом, простором, Духом і фізичним світом, які ми не бачимо в цьому світі, і Він не говорив нам про них, але Він говорив нам про те, що в Господа один день немов тисяча років.

Хто більше знає про час, Він чи ми? Звичайно, Він, і це важливо. Питання, на яке ми намагаємося відповісти, звучить так: «Довго — це скільки?» І довгістю днів Він наситить мене, і я побачу спасіння Його. Так скільки ж це: двадцять, тридцять, сорок, п'ятдесят років? Коли приходить старість?

Відкрийте ще раз Псалми 90:4. Там сказано: «Бо в очах Твоїх тисяча літ, немов день той вчорашній, який проминув, й як сторожа нічна». Отже, тисяча років для Нього — це як день, що минув, як вчорашній день.

У віршах 7-9 сказано: «Бо від гніву Твого ми гинемо, і пересердям Твоїм перестрашені. Ти наші провини поклав перед Себе, гріхи ж нашої молодости на світло Свого лица. Бо всі наші дні промайнули у гніві Твоїм, скінчили літа ми свої, як зідхання». Чи говорить він про людей, які переживають Боже благословення в послуху Богу? Ні. В моїй Біблії у підзаголовку під 90-м розділом Псалмів сказано: «Молитва Мойсея, чоловіка Божого». У 10 вірші сказано: «Дні літ наших у них сімдесят літ, а при силах вісімдесят літ, і гордощі їхні страждання й марнота, бо все швидко минає, і ми відлітаємо».

Більшість людей вважає, що максимальна тривалість життя, на яку можна розраховувати — близько 70 років, а якщо у вас міцне здоров'я, то до 80. Вони вважають, що це приблизний максимальний термін життя, на який можна розраховувати згідно зі Святим Письмом. Але я стверджую, що цей уривок був наведений не з цією метою. Він описує, що відбувається з поколінням ізраїльтян, які гинуть у пустелі. Погляньте на цей та інші уривки та подивіться, як вони поєднуються між собою.

В Числах, розділ 14, ми бачимо, що вони десять разів спокушали Господа, не вірячи йому, і говорили: «Ми всі тут помремо», і вони постійно повторювали це щоразу, коли оберталися. «Ми всі тут помремо». І коли Він сказав їм піти і взяти землю, вони цього не зробили. Вони сиділи в своїх наметах і плакали від невіри. Нарешті, у Числах 14:28-29 Він сказав їм: «Скажи їм: Живий Я! Мова Господня: Поправді кажу, як ви говорили до ушей Моїх, так Я зроблю вам. У цій пустині попадають ваші трупи, та всі перелічені ваші всім вашим числом від віку двадцяти літ і вище, що нарікали на Мене». Він сказав їм: «Усі ви, віком від 20 років, помрете тут, у цій пустелі, як ви і говорили». У 34 вірші Він сказав: «Числом тих днів, що розвідували ви той Край, сорок день, будете ви нести ваші гріхи по року за день сорок літ». Що таке 40 і 20 років? Шістдесят. Це був наймолодший. Отже, згідно з тим, що сказав Мойсей, всі, хто старший за цей вік, якщо додати до нього цю кількість часу, помруть у віці 70-80 років. За 40 років вимерло ціле покоління. Хіба це опис людей, які слухаються Бога, догоджають Богові, живуть увесь відведений їм час і є благословенними? Ні.

Якщо 70-80 років — це не максимальна тривалість життя, про яку йдеться в Святому Письмі, то яка ж вона тоді? У Книзі Буття, розділ 6, нам дається число. Коли приходить старість? Я розкажу вам, коли приходить старість.

Ви можете сказати: «Мені лише 17, і мене це не хвилює». Так і є. Або, можливо, ви пам'ятаєте, коли старістю був вік 40 років. Зараз люди у цьому віці здаються не такими й старими, чи не так?

У Книзі Буття 6:3 сказано: «І промовив Господь: Не буде Мій Дух перемагатися в людині навіки, бо блудить вона. Вона тіло, і дні її будуть сто і двадцять літ». Бог сказав, що люди житимуть 120 років.

У Новому живому перекладі сказано: «Тоді Господь сказав: Мій дух не буде так довго терпіти людей, бо вони лише смертне тіло. Вони житимуть не більше 120 років».

Він пообіцяв нам довге життя

У версії Нового століття сказано щось дуже схоже. Там сказано: «Вони житимуть лише 120 років».

Так ось, для нас це звучить дивно, але для них — ні. Для них це було жахливо, тому що вони жили майже тисячоліття. Якщо ви повернетесь до 5-го розділу, лише на кілька віршів вище, то побачите, як довго жили різні люди.

У 5 вірші сказано, що Адам дожив до 930 років.

Хтось може подумати: «Він прожив не так довго. Це просто якась плутанина з цифрами в Біблії». Ні. Це не так. Він дійсно прожив так довго, дев'ятсот тридцять років. Це можна довести різними способами, але дозвольте мені продовжити.

Сет прожив 912 років. Енош прожив 905 років. Кенан прожив 910 років. Махалалель прожив не так довго, лише 895 років. Яред прожив 962 роки. І Ной, хоча тут про це не сказано, тому що він в цей час був ще живий, але пізніше можна побачити, що він прожив 950 років. І був чоловік на ім'я Мафусаїл, який прожив 969 років.

Тепер, якби ви сказали Адаму (930), Ною (950) або Мафусаїлу (969), що молодий чоловік помер у віці 120 років, що б вони думали? «Сто двадцять? В жодному разі". Він був ще дитиною». Якою є 100-річна людина для 900-річної? Вся справа у сприйнятті, чи не так? Це все одно, що 90-річна людина дізнається, що хтось помер у 10 років. Може, це допоможе нам зрозуміти. Він би подумав: «Не може бути. Вони тільки почали жити».

Чому це змінилося? У Біблії сказано, що вся планета стала злою, а уява людей постійно була лише злою і насильницькою. Ці люди прожили майже 1000 років. Бог сказав: «Я не буду це терпіти».

Були люди, які прожили лише 40 або 50 років і завдали великої шкоди людству. А як щодо дуже злої людини, яка прожила 1000 років? Тобто ця людина могла ставати все більш майстерною у гріху і злі вік за віком, і це те, про що говорить Господь. «Не буде Мій Дух перемагатися в такій людині; я вкорочую їх вік. Відтепер люди житимуть 120 років». Тоді Він змінив тривалість життя. І відтоді вона ніколи не змінювалася. Ось і все: сто двадцять років.

Якщо ви прочитаєте наступні розділи, то побачите, що незабаром після потопу дещо сталося. Щось змінилося, почало діяти, і люди жили лише 400 і 500 років. Батько Авраама прожив 205 років, а сам Авраам — лише 175 років. Ви розумієте, що відбувається? Тривалість життя зменшувалася і зупинилась на цифрі приблизно 120 років.

У Сполучених Штатах у 1800-х роках, на Заході, середня тривалість життя чоловіка становила близько 40 років. В Європі в різні часи середня тривалість життя чоловіка чи жінки становила 35 років. Але це було справою рук людей. Бог ніколи цього не змінював.

Дозвольте мені навести для вас кілька цікавих цифр. В даний час у США проживає найбільша у світі кількість людей старше 100 років. За даними статистики, у 2005 році тільки в цій країні налічувалося 55 000 людей, старших за 100 років.

За оцінками, до 2050 року кількість довгожителів у США, тобто людей старше 100 років, перевищить 830 000. До 2050 року може налічуватися навіть мільйон осіб старше 100 років. Що ви думаєте про це?

За даними, зараз у світі налічується близько 500 000 людей, старших за 100 років.

Я кажу це тому, що диявол переконує вас, що ніхто не живе так довго. «У світі може бути одна або три таких людини». Як щодо півмільйона? Чому ви не можете бути серед них?

Також існує група людей, яку називають супердовгожителами. Це люди, які доживають до 110 років. За оцінками, у світі налічується близько 400 осіб віком від 110 років.

Я говорю про це тому, що, читаючи уривки Святого Письма, в яких йдеться про 120 років, багато людей кажуть: «Ох. Ні. Це просто нереально». Це не тільки реально, це відбувається у світі сьогодні, зараз.

Записи з минулого здаються сумнівними, але Книга рекордів Гіннеса доводить і демонструє, що принаймні двоє людей з нашого покоління прожили понад 120 років. Найстаріша з них померла у 1997 році, це жінка на ім'я Жанна Луїза Кальмент з Франції. Вона померла в серпні 1997 року у віці 122 років. Це задокументовано. Вона вела надзвичайно активний спосіб життя. Вона почала займатися фехтуванням у віці 85 років — мабуть, вирішила спробувати щось нове. Вона активно каталася на велосипеді до 100 років. У віці 114 років вона зіграла саму себе у фільмі «Вінсент і я», ставши найстаршою актрисою в історії кінематографа. Це справді відбувається.

Не безглуздо думати, що ви можете дожити до 120 років. П'ятдесят п'ять тисяч людей, які живуть зараз у США, старше 100 років.

Повернемося до Псалмів 90:4. Для Господа тисяча років немов один день. Якщо це так, а ми знаємо, що це так, то скільки жили люди з самого початку? Приблизно один день. Ной прожив майже день. Адам прожив майже день. Мафусаїл був найближчою до нас людиною, і він прожив 969 років. Він прожив майже цілий день. Задумайтесь над цим. Це має сенс у багатьох аспектах. У різних частинах Писання йдеться про те, що існує певний день, і ця людина мала свій день. Це наш день.

Але тепер наш день скоротився до двох з половиною годин. Якщо день у Господа дорівнює тисячі років, то якщо поділити його на 24, то година — це приблизно 42 роки. Таким чином, 120 років — це менше трьох годин, як це бачить Господь. Нам потрібно оновити свій розум, щоб ми бачили це так, як бачить Він, тому що диявол скаже вам: «Десять років — це довгий термін». Це не так. Нам потрібно бачити це так, як бачить Господь. Тобто, якщо ви доживете до 120 років, то з точки зору Бога вам залишиться бути тут менше трьох годин. Не дозволяйте нікому відмовляти вас від частини вашого часу,

Він пообіцяв нам довге життя

тому що ви все одно будете тут лише пару годин. Я знаю, для нас це звучить дивно, але для Бога це зовсім не жарт. Він бачить це тільки так. Ми думаємо, що рік — це довгий термін.

Він сказав, що наше життя — це пара. Що таке ваше життя? Це пара, яка з'являється на деякий час, а потім зникає через пару годин. Скільки нам, людям середнього віку, залишилося? Година? Півтори години? Подивіться на годинник. І тоді ви підете звідси, якщо Господь так довго затримає Свій прихід.

Люди не хочуть говорити про смерть. Вони бояться говорити про смерть. Але християни не повинні боятися говорити про смерть, або дивитися на смерть, або обговорювати смерть. Чому? «Ісус прийняв частину плоті і крові, — йдеться в Біблії, — і знищив того, хто мав владу смерті, щоб визволити тих усіх, хто все життя страхом смерти тримався в неволі». (Послання до Євреїв 2:15) Ось чому в 1-му Посланні до Коринтян 15:55 сказано: «Де твоє, смерте, жало?» Де, смерте, твоя перемога? Могила і смерть позбавлені жала, позбавлені кігтів. Жало витягнуто. Чому? Тому що для нас смерть не страшна.

Ми знаємо, що відбувається, і ми не боїмося. Якби ви віддалилися від планети на кілька сотень миль і змогли бачити в Дусі, то побачили б постійний потік людей, які приходять на Землю і залишають її. Існує прибуття: зачаття і народження. І відправлення: люди залишають планету. Мільйони людей залишають її прямо зараз. Дуже скоро і ви залишите її. Деякі люди кажуть: «Не говори про це». Нумо, звільнімося. Ви віруюча людина? Ви народжуєтеся знову? Тоді ця фізична смерть — ще не кінець. Ви вислизаете зі свого тіла і йдете, щоб бути з Ісусом. Це захоплює. Ми тут лише на пару годин. Не дозволяйте нікому відмовити вас від вашого часу.

Скажіть вголос:

**Я не боюся смерті.
Ісус переміг смерть.
Я не боюся померти.
Я спасений. Я піду, щоб бути з Ісусом.**

Якщо ви боїтеся смерті, вам потрібно впустити в себе Слово, поки ви не звільнитесь від цього страху. Це паралізує, мучить, і ви не повинні мати цього страху, який має решта неспасеного світу. Ви не повинні боятися смерті.

У Посланні до Филип'ян 1:20 сказано: «Через чекання й надію мою, що я ні в чому не буду посоромлений, але цілою сміливістю, як завжди, так і тепер Христос буде звеличений у тілі моїм, чи то життям, чи то смертю».

Скажімо це вголос: **«Христос буде звеличений у тілі моїм, чи то життям, чи то смертю».**

У 21 вірші сказано: «Бо для мене життя то Христос», Помазаник. Моє життя — це помазане життя, помазане, переможне життя. «А вмирати...» *страшно?* Чому я так сказав? Тому що для мільйонів людей це лякає. Вони думають, що смерть — це найгірша річ у

світі, яка може трапитися. Але це не так. Павло сказав Духом Божим: «Бо для мене життя то Христос, а смерть то надбання. А коли життя в тілі то для мене плід діла». Чому ми повинні залишатися і жити в тілі? Що таке діло? Це робота, і результат роботи — це плід. Чому ми повинні боротися, щоб бути захищеними? Чому ми повинні боротися за те, щоб вижити і зцілитися, щоб прожити свої дві з половиною години? Чому? Щоб виконати роботу і отримати плоди, бо зрештою наше життя швидко закінчиться. Ми хочемо виконати всю свою роботу і отримати свої плоди.

Ви ж не хочете, щоб хтось інший отримав вашу роботу, вашу винагороду і плоди. Ви хочете отримати все, що вам належить, тому що коли все це закінчиться, перед судилищем Христа ми отримаємо нашу нагороду за те, що ми зробили в тілі і в справах Господа, навіть якщо люди думають, що це не така вже й велика нагорода, вона буде дивовижною і триватиме вічно. Якщо ви цього не зробили, ви будете шкодувати, що не зробили всього, що могли зробити.

Якщо диявол не може схилити вас до зла, гріха і заподіяння шкоди іншим людям — якщо ви збираєтеся стати християнином — тоді він хоче, щоб ви пішли звідси зараз. Якщо ви хочете потрапити на Небеса, то йдіть зараз, щоб більше нікого не схилити до Господа. Він волів би забрати вам з собою в пекло, але якщо він не може цього зробити, а ви хочете потрапити на Небеса, тоді просто йдіть звідси зараз. Просто йдіть зараз.

Але ні, Бог хоче використовувати нас. Не так багато людей вірять в Господа і працюють для Господа. В Біблії сказано: «Жнива великі, а робітників мало». (Луки 10:2) Нам потрібно більше таких як ми, набагато більше. Вам не потрібно йти рано.

Чудово, що про це сказано в Біблії, тому що це просто підриває богослов'я багатьох людей. У віршах 21 і 22 Павло сказав Духом Божим: «Бо для мене життя то Христос, а смерть то надбання. А коли життя в тілі», а це Христос і помазана перемога, «то для мене плід діла, то не знаю, що вибрати».

Він сказав, що не знає, що вибрати. Чи сказав Павло: «Я не знаю, що вибрати — залишитися і працювати, чи померти і піти до Господа»? Він сказав: «Я не знаю, що вибрати»? Так. Люди намагаються це перекрутити. Вони намагаються переконати його в іншому. Вони намагаються сказати: «Павло, це не від тебе залежить». Очевидно, що він цього не знав, і що більш очевидно, що цього не знав Святий Дух, який говорив через нього. Він сказав: «Я не знаю, що вибрати». Хіба Він цього не казав? Чи можемо ми вибирати? Чи маємо ми право голосу в цьому питанні? Чи можемо ми вибирати, чи ми залишаємося і житимемо далі, чи підемо звідси? Більшість християн в це не вірять, але про це написано в Біблії.

Люди кажуть: «Людині призначено час, коли вона має померти. І коли прийде ваш час, ви підете. Це може бути в четвер о 3 годині дня, коли вам буде 25 років. Або в суботу вранці, коли вам буде 49 років. Або це може бути інший час... але коли прийде ваш час, ви підете. Немає ніякої різниці, що про це думаєте ви або хтось інший, тому що це Божа справа». Неправда! Це все вигадки людей. Це релігійна традиція. Це не Біблія.

Він пообіцяв нам довге життя

Не хвилюйтеся. Я доведу вам це прикладом з 20 віршів. Чи дійсно у нього був вибір? Чи міг він дійсно вибрати, чи залишитися і жити, чи піти?

Давайте прочитаємо вірш, який я щойно процитував, але який хтось перекрутив. У Посланні до Євреїв 9:27 сказано: «І як людям призначено один раз», один раз — підкресліть або обведіть це у своїй Біблії. «Призначено людям», померти? Ні. «Один раз вмерти, потім же суд».

Що значить «один раз»? Це означає «одноразово». Якщо Господь затримає Своє пришествя хоча б ще на пару годин, всі ми помremo. Дехто каже: «Господь скоро прийде». У цьому немає сумнівів, але він міг би почекати ще один день, чи не так? Він міг би сказати: «Багато людей заблукало, і я вірю, що зможу спасти набагато більше, тому почекаю ще принаймні півдня». Це 500 років. Ви можете сказати: «Мені це не подобається». Неважливо, подобається вам це чи ні, але так воно є. В Біблії сказано, що Він довготерпеливий, Він не бажає, щоб хтось загинув. (2 Петра 3:9) Ось чому Він продовжує чекати, чи не так? Я радий, що Він чекав достатньо довго, щоб я міг прийти. А як щодо вас? Хіба ви не радієте, що Він не прийшов, коли ви тікали від Нього? Він зачекав ще трохи, і ви прийшли. В човні багато людей, яким ще гірше. Він розуміє. Він прийде в потрібний час. Це буде ідеальний час. Але якщо Він почекає ще пару годин, це занадто довго для нас з вами. Наше життя закінчиться, ми підемо звідси.

«І як людям призначено вмерти один раз». Люди неправильно це розуміють. Вони кажуть, що там сказано про час, але це не так. Там було сказано «один раз», лише один раз. В книзі Екклезіаста говориться про часові рамки та роботу, і ми розберемося, що це означає. Я хочу пояснити це на прикладах з Біблії. Це ще один уривок з Писання, який іноді правильно цитують, але неправильно застосовують або розуміють. У Книзі Екклезіаста 3:1-2, у Новому живому перекладі сказано: «Для всього свій час, і година своя кожній справі під небом: час родитись і час помирати», і цей список можна продовжувати.

Дехто каже: «Бачиш, тут прямо написано ‘час помирати’». Так і є, але не пропустіть перше слово: «час». Він говорить про час. Час — це не обов'язково третя година дня у вівторок. Це просто час.

Позначте ці вірші у своїй Біблії. Можливо, наступного тижня вам доведеться допомогти комусь у цьому питанні, і якщо ви позначите їх або зробите нотатки, ви можете сісти і обговорити це разом. Є мільйони людей — християн, добрих людей, які люблять Бога і повністю спасенні — але які не вірять у те, про що ми говоримо. Вони в це не вірять. І все ж, це Біблія.

У Йові 5:26 сказано: «І в дозрілому віці до гробу ти зійдеш, як збіжжя доспіле ввіходить до клуні за часу свого». Коли? Це відбувається за часу свого.

В іншому перекладі сказано: «Ти будеш подібний до пшениці, яка росте до часу жнив. Ти доживеш до глибокої старості».

У сучасній англійській версії сказано: «Ти проживеш довге життя, і твоє тіло буде сильним до самої смерті». Звучить непогано, чи не так?

Жива Біблія говорить: «Ти проживеш довге, хороше життя; як нежятий хліб, не будеш ти зібраний, поки не настане час!» Ти зійдеш в могилу в похилому віці, як стіг сіна в свій час.

Чи знаєте ви, що є відповідний час для збору врожаю, а є час завчасний? Не можна збирати кукурудзу, коли зерна ще навіть не сформувалися, коли є маленькі, недозрілі качани. Треба дочекатися, поки вона повністю сформується, пройде всі цикли росту і дозріє. Звідси й походить фраза «зрілий вік». Це біблійно, і це правильно.

Існує відповідний час для смерті, але навіть він не визначений конкретно. Ви розумієте, що 20 років — не найкращий час, і 50 років — не найкращий час. А коли приблизно буде відповідний час? Десь в 100 з гаком років, в 120. Це кінець циклу людського життя, і це відбувається лише через гріх. Ми взагалі не повинні були вмирати.

Існує відповідний час, тож якщо це правда, то існує і невідповідний час.

У Книзі Еклезіяста 7:17 сказано: «Не будь несправедливим занадто, і немудрим не будь: пощо маєш померти в нечасі своїм?»

Чи можете ви померти зарано? Чи можете ви померти до того, як настане відповідний час? Він назвав кілька причин, чому це може статися: якщо бути злим, і просто бути дурним. Такі вчинки можна віднести до нерозсудливості і дурості, люди скоюють злі й погані вчинки, а потім дурниці. Є багато людей, яких немає з нами, але які мали б бути тут. Чому? Тому що вони робили дурниці.

Молоді люди казали мені: «Я настільки вірю в Бога, що вважаю, що якщо це мій час не настав, то я не піду, незважаючи ні на що. Я можу вийти на вулицю і стати перед трактором з причепом, який їде по дорозі зі швидкістю 70 миль на годину, і якщо це мій час не настав, я не піду». Вони вірять у те, про що не сказано в Біблії. Вони вірять речам, протилежним Священному Писанню. У Біблії сказано, що можна поводитися нерозумно і померти передчасно, а кидатися під причіп трактора — це нерозумно. «Я збираюся довести свою віру». Ні, ти скоро помреш. Ти скоро підеш.

Ця риторика звучить у всій Церкві. Хтось зробив якусь дурість, помер у віці 30 років, а проповідник встає і каже: «Бог забрав його. Ми цього не розуміємо, але настав був Божий час, і Він забрав його. Ми просто повинні довіритися Йому». Це некоректне формулювання. Виходячи з цього, він пішов раніше свого часу. Не кажіть, що Бог забрав його.

Один хлопець розповідав про велику фабрику, де було багато обладнання, через яке можна було поранитися, і люди постійно отримували травми і гинули. Дехто казав: «Бог забирає їх». Він сказав: «Знаєте, я помітив, що коли люди дотримуються техніки безпеки, то трапляється не так багато нещасних випадків».

Він пообіцяв нам довге життя

Ні, це неправда. Ми маємо до цього певне відношення. Ми можемо робити речі, які вкоротять наше життя. Ми можемо робити речі, які подовжать наше життя. Це не є однозначною істиною. Біблія говорить про це. Не будьте злими. Не будьте дурними. Пощо маєш померти в нечасі своїм? (Екклезіаст 7:17)

У Книзі Псалмів 55:23 сказано: «Люди чинів кривавих й обмани, бодай своїх днів вони не дожили навіть до половини». Чи можете ви жити так, щоб втратити половину свого життя? Була б на те воля Бога? Коли людина помирає, проживши половину свого життя, чи можете ви з упевненістю сказати: «Бог забрав його»? Їхній час не настав. То був не Божий час. Якщо вони були спасенні, навіть якщо вони не жили правильно, Бог любить їх.

Але у нас з вами є воля. У нас є вибір, і ми можемо зробити неправильний вибір. З цих двох віршів очевидно, що ви можете робити речі, які можуть вкоротити вам життя.

Ось кілька речей, завдяки яким можна подовжити своє життя. У Приповістях 3:1 сказано: «Сину мій, не забудь ти моєї науки, і нехай мої заповіді стережуть твоє серце, бо примножать для тебе вони довготу твоїх днів, і років життя та спокою». Якщо ви дотримуетесь Слова Божого, воно дарує вам довголіття.

Ми бачили, що нечестиві і підступні, злі і дурні люди вкорочують своє життя, але в Приповістях 4:10 сказано: «Послухай, мій сину, й бери ти слова мої, і помножаться роки твого життя». А якщо ви не дурний? Якщо ви розумний? Що як ви будете слухати Бога і коритися йому? Помножаться роки вашого життя.

У Приповістях 9:10-11 сказано: «Страх Господній початок премудрости, а пізнання Святого це розум. Бо мною помножаться дні твої, — Ним, мудрістю Божою, — і додадуть тобі років життя». Чи є щось, що ви можете зробити, щоб подовжити ваше життя? Біблія говорить про це.

Відкрийте десятий розділ. У Приповістях 10:27 сказано: «Страх Господній примножує днів». Чи є щось, що ви можете зробити, щоб додати собі років життя і зробити його довшим і кращим? «Страх Господній примножує днів, а роки безбожних вкоротяться». Це не є наслідком якогось заздалегідь визначеного Богом плану, це наслідок вибору, який зробили люди — жити праведно чи жити нечестиво.

Є люди, яким це не подобається, але так написано в Святому Письмі. Якщо вам подобається довге життя, вам це буде до душі, тому що це означає, що ви не безпорадна жертва, яка чекає, коли настане її час, не маючи жодного уявлення про те, коли це може статися.

Я намагаюся довести, що Павло насправді мав вибір, він міг сказати, що збирається залишитися і пожити ще трохи, попрацювати і отримати ще більше плодів. Або він міг обрати піти далі.

Пам'ятаєте, як буквально кілька днів тому ви навчалися у початковій школі? Або коли ви вчилися керувати автомобілем? І коли ви вперше робили це, у вас все тільки починалося, а

тепер, озирнувшись назад, ви бачите, що вам вже 50, 60 чи 70 років? У вас є право на решту вашого життя. Ви маєте право, якщо ви молода людина, на ще дві години. Старші люди, ви маєте право на останню годину свого життя. Ви хочете переконатися, що перед тим, як піти, ви завершили, і виконали все, що повинні були зробити. Ви хочете переконатися, що отримали все, що Бог вклав у вас, і що все, що Він доручив вам зробити, ви зробили, і зробили це добре.

Вперше я дізнався про це ще до того, як вступив до RHEMA, або проходив навчання в Біблійній школі або ще десь. Мені в руки потрапило кілька касет про віру і кілька касет про зцілення, і я дуже захопився цим.

У нашій церкві була одна жінка, яка була матінкою в церкві. Не знаю, чи ви розумієте, що я маю на увазі, але вона була глибоко віруючою людиною і була духовною матір'ю для багатьох людей. Вона була просто чудовою жінкою, яка любила Бога, знала Слово, знала Духа Божого і була жінкою, яка молилася.

Вона свідчила, і це благословляло всіх у церкві, коли вона це робила. Вона не називала себе проповідницею, але вона точно пророкувала, коли свідчила.

Вона захворіла і не могла ходити протягом кількох місяців. Зрештою, їй сказали, що у неї багато хвороб, які вбивають її, і що їй довго не прожити. Протягом кількох місяців вона практично не вставала з ліжка.

Я працював неподалік лікарні, де вона лежала, тому вечорами після роботи заходив до неї. Звичайно, я тільки починав знайомитися з Писанням про зцілення і тільки починав дізнаватися про віру, що було зовсім новим для мене. Я заходив до неї, кликав її на ім'я: «Сестра така-то», і питав: «Можна я почитаю вам Біблію?»

«О, так, Кіт, почитай мені Біблію». Вона любить Бога. Звичайно, я читав Писання про зцілення, вибрані уривки та Писання про віру.

Вона була розумна і розуміла, що я роблю. Вона казала: «Кіте, у мене було гарне життя, і я багато чим насолоджувалася. І якщо Господу завгодно, щоб я пішла, то це прекрасно».

Я не знав, як на це відповісти, але всередині я відчував, що мене це не влаштовує. Я знаю, що якщо Господь зволікатиме зі своїм приходом, ми зрештою підемо звідси. Нікому з нас не обіцяно жити тут вічно, і я не хочу цього. Але я знав, що мені це не подобалося, тому я читав інші місця з Писання і намагався говорити з нею, казав, що «ранами Його ви зцілені», але вона, здається, не реагувала на це. Я намагався сказати їй про те, що «Він відкупив нас від прокляття Закону», але чомусь це її не зачепило. Але я не збирався здаватися. Я б постійно повертався і питав: «Можна я вам ще почитаю?»

Вона казала: «Звичайно, Кіте, давай». Вона знала, що я збираюся спробувати ще щось, але вона мене любила. Вона могла б подумати, що я помиляюся, але вона любила мене, і я був молодим, і вона терпіла подібні речі.

Він пообіцяв нам довге життя

Що я намагаюся вам сказати? Не здавайтесь. Продовжуйте вчитися.

Одного разу я дійшов до 91-го розділу Псалмів. У 16 вірші сказано: «І довгістю днів Я насичу його, і він бачити буде спасіння Моє».

Я сказав: «Тут написано, що ми можемо жити довго і бути щасливими». Я сказав: «Сестро, — я назвав її по імені, — ви впевнені, що задоволені життям? Чи зробили ви все, що, на вашу думку, Господь хотів би, щоб ви зробили і що вам потрібно зробити?»

Вона сказала: «Я багато чого зробила».

Я сказав: «Ви потрібні нам у церкві. Ваше свідчення допомагає людям. І ми раді бачити вас у церкві. Коли ми бачимо вас, нам стає легше на душі. Молодим людям, таким як я, потрібен наставник. Нам потрібна допомога. Ви впевнені, що у вас більше немає справ, які вам потрібно зробити?»

Вона відповіла: «Є речі, про які я думала».

Я сказав: «Тут сказано, що Він вас наситить».

Вона сказала: «Мабуть, так і є».

Я подумав: «Зараз я це роблю. Я отримую якусь відповідь».

Бачите, не лише ментальна згода виховує нас і приводить до перемоги. Повинна бути реакція, відгук людського духу. Як визначити, чи справді ви вірите у щось? Кожного разу ви відчуватимете хвилювання.

Я побачив маленьку іскру. Невелику іскру в очах і в голосі сестри такої-то. «Мені дійсно подобається ходити до церкви. Дуже».

Я сказав: «І ми раді, що ви у нас є. Що ще?»

«Не хочу здатися жадібною і егоїстичною, але є кілька речей, які я хотіла би зробити».

Я сказав: «Тут сказано, що він вас наситить. Хіба не так?»

Вона сказала: «Це так».

Я сказав: «Тут так і написано». Я перечитав це ще три рази. Довге життя.

І вона пожвавилася.

Наступного дня я зайшов до неї, а вона сиділа в ліжку. Я прочитав той самий вірш — на той момент я не відкрив для себе нічого нового. Я прочитав той самий вірш, ми поговорили про це, і мене це мене вразило. Їй ставало все краще і краще, і вона

повернулася додому. Ніхто не очікував, що це станеться. Вона повернулася додому, і через пару тижнів вона вже стояла в церкві, і свідчила, слава Богу, і прожила після цього досить довго. Врешті-решт вона отримала задоволення і пішла далі.

У цих словах є сила, здатна змінити наш дух, наш розум і наші тіла. Це наше право. У вас є лише дві з половиною години. Це наше право. Воно належить нам.

У ті часи люди, які жили майже один день, пожаліли б нас, чи не так? «Тобі залишилося жити лише дві години? У нас був цілий день». Так, ми це знаємо, але ти все й зіпсував. Тобто, всі були настільки злими, що Бог сказав: «Я не буду це терпіти. Ви не будете жити цілий день, ви будете жити лише дві години».

Скажімо це вголос: **«Я хочу свої дві години. Я вимагаю свої дві години».**

Ви повинні проявляти рішучість, тому що якщо ви пасивні або відкриті до чогось іншого, диявол буде відмовляти вас від цього. Хвороби, почуття, проблеми і негаразди будуть виснажувати вас. Ви втомитеся і опустите руки, або ви можете сказати: «Ні, я тут лише дві години, і я хочу отримати свої дві години. Я вимагаю свої дві години».

І довгістю днів Він наситить мене, і я побачу спасіння Його. Слава Богу.

Батьки повинні вчити цьому своїх маленьких дітей. Найкращий час для цього — поки вони маленькі. Це має закластися в них, щоб, коли вони подорослішають і стикатимуться з проблемами, випробуваннями та негараздами, вони не шукали відповіді на питання, що таке довге життя. Це вже буде закладено в них. Вони знатимуть, що належить їм і на що вони мають право, тому вони будуть знати, чому протистояти, що відстоювати і за що боротися.

У Посланні до Филип'ян 1:21 сказано: «Бо для мене життя то Христос, а смерть то надбання». Це не втрата, це надбання. Але на похоронах люди часто говорять: «Співчуваю вашій втраті», навіть віруючі. Нещодавно, коли мій батько пішов, щоб бути з Господом, люди постійно говорили мені це. Натомість я сказав: «Я його не втрачав. Я знаю, де він. Я не втрачав його. Так, я не можу відвідати його тут, у цьому житті, але я не втрачав його, він не зник».

Якщо ваш родич переїхав з Арканзасу до Каліфорнії, люди не будуть казати: «Співчуваю вашій втраті». Вони скажуть: «Ні, він не зник. Я знаю, де він. Я не можу відвідати його прямо зараз, але я знаю, де він. Він там». Небеса — це реальне місце.

Він сказав: «Для мене жити то Христос, а смерть», що? «то надбання. А коли життя в тілі то для мене плід діла, то не знаю, що вибрати». Про що він говорить? Що він вибирає? Він має вибрати, чи померти і піти до Господа, що є надбанням, чи залишитися тут і жити, працювати і отримати більше плодів. З написання листа ми бачимо, що він приймає своє рішення.

Він пообіцяв нам довге життя

У цьому вірші він каже: «Поки що не знаю, що вибрати», і продовжує писати. «Тягнуть мене одне й друге», — мене тягне до двох варіантів. «Хоч я маю бажання померти та бути з Христом, — сказав він, — і це те, що я хочу зробити. Я готовий зробити це прямо зараз». Спочатку він сказав, що бути з Христом — це надбання, а тепер каже, що це набагато краще, ніж бути тут.

Я не хочу бути тут вічно. Я хочу пройти свій шлях і закінчити те, що маю зробити, але щойно я дізнаюся, що зробив це, я хочу піти звідси. Бо порівняно з раєм, це місце — смітник.

Але будьмо добрими вояками. У Біблії сказано, що ми повинні терпіти лихо, як добрі вояки. (2-е Тимофія 2:3) Так, прокляття тут, внизу. Так, нам доводиться прибирати за собою щодня, наші тіла старіють, і нам доводиться стикатися з усіма цими проблемами. Тут є і дияволи, і божевільні, і різні напасти, і ми маємо вірити, щоб наші потреби були задоволені. Але ми також знаходимося на передовій, там, де все це відбувається. Ми знаходимося там, де відбувається бій, і наше бойове чергування триває лише пару годин. Будьмо тверді, як кремінь. Будьмо стійкими. Давайте закінчимо цю роботу. Давайте розповімо про Ісуса всім, кому зможемо. Залучімо якомога більше людей. Давайте допомагати і підбадьорювати всіх, кого можемо, тому що ми все одно скоро підемо звідси через дуже короткий час. Коли стає важко, всі хочуть додому. Але хтось повинен залишитися і виграти битву.

Скажіть вголос:

**Я можу витримати випробування.
«Я здатен зробити усе через Христа, який мене зміцнює».**

Далі у 23 вірші сказано: «Тягнуть мене одне й друге, хоч я маю бажання померти та бути з Христом, бо це значно ліпше. А щоб полишатися в тілі, то це потрібніш ради вас». Він подумав і сказав: «Я вам потрібен». У вірші 25 продовжується: «І оце знаю певно, що залишусь я, і пробуватиму з вами всіма вам на користь та на радощі в вірі». У нас є записи, коли він вирішує, що він не збирається йти прямо зараз, що він залишиться.

Існує безліч богословів, які скажуть: «Павло, це від тебе не залежить. Це не твій вибір», але вони ігнорують Біблію. Я приймаю це.

У нас з вами є вибір. Ми можемо піти рано або залишитися. У нас є вибір.

«А якщо мені скажуть, що я невиліковно хворий і помру через три місяці?» У вас є вибір. Люди скажуть вам, що у вас немає вибору, але у Біблії сказано, що він є.

Немає нічого важливішого за Бога. У вас є вибір.

Ця сестра, про яку я розповідав раніше, була літньою, і всі махнули на неї рукою. Вони сказали, що якщо її не вб'є одна хвороба, то вб'ють дві інші. Але вона натрапила на Псалом 91:16. Я ніколи цього не забуду. Ось чому я розповідаю вам про це. Я побачив цю

іскру в її очах. Напевно, вона подумала: «Ах ти, маленький негідник», тому що я спитав її: «Ви впевнені, що вам не хочеться зробити щось більше? Ви впевнені, що задоволені?»

Вона подивилася на мене так, ніби казала: «Взагалі то...» І я зрозумів, я зрозумів, що в цей момент все змінилося. Незважаючи на те, що у неї був крововилив, її годували через крапельницю, вона не могла їсти і була прикута до ліжка, за кілька днів вона була вдома і їла сама. Буквально через тиждень після цього вона стояла в церкві і свідчила перед усіма, і кричала! Ви можете собі це уявити? Всі кричали, і ось що я вам скажу: я був вражений. Я стояв немов кіт, який зловив канарку. Я думав: «Я знав, що це спрацює! Я так і знав!» І я все *ще* вражений цим, тому що ми і надалі бачимо, як це працює.

Павло зробив свій вибір. Він сказав: «Хоч я маю бажання померти та бути з Христом, бо це значно ліпше. А щоб полишатися в тілі, то це потрібніш ради вас. Вам потрібна моя допомога. І оце знаю певно, що залишусь я».

Це і є любов, чи не так? Це і є любов — пройти через біль, хвороби, дискомфорт і всі негаразди, які приходять зі старінням, і сказати: «Так, але я не піду, доки не пройду через це». І він залишився.

Тепер розглянемо результати вибору Павла. У 2-му Посланні до Тимофія 4:5 він сказав: «Але ти будь пильний у всьому, терпи лихо...» Чи завжди це буде легко? Ні, але ви можете це зробити. Ви здатні зробити все через Христа.

«Терпи лихо, виконуй працю благовісника...» Він розмовляє з Тимофієм, своїм сином у вірі. Він проповідує і спонукає його. Він сказав: «Сповняй свою службу». Це означає «виконати її повністю».

Потім у вірші 6 він продовжує: «Бо я вже за жертву стаю, і час відходу мого вже настав». Це нагадує людину, яка сидить в аеропорту і чекає, коли вона сяде у великий літак, щоб полетіти у відпустку: «Час відходу...» «О, ми летимо у відпустку. Ми їдемо звідси».

Перед цим ми читали, що він сказав: «Я залишусь». Але минули роки, і він залишився, і він допоміг їм. Тепер прочитайте наступну частину: «Час відходу мого вже настав». Що Він сказав? «Я змагався добрим змагом...» Хіба ви не хочете мати можливість сказати це, коли постарієте?

Є кілька людей, яким це вдалося.

У Біблії сказано: «А Мойсей був віку ста й двадцяти літ, коли він помер, та не затемнилось око його, в він був сильним, як ніколи. Вологість його не зменшилась». (Повторення Закону 34: 7)

І спочив та й умер Авраам у старощах добрих, старий і нажившись. (Буття 25:8)

У Новій американській стандартній Біблії сказано: «Він був задоволений життям». Ви бачите тут закономірність?

Він пообіцяв нам довге життя

Біблія говорить про Давида: «І помер він у добрій сивині, ситий днями, багатством та славою». (1 Хроніки 29:28).

В англійській версії сказано: «Він помер у похилому віці, багатий і шанований».

У Писанні сказано: «Хай душа моя вмре смертю праведних, і кінець мій хай буде такий, як його». (Числа 23:10).

Яків помер у віці 147 років. У Біблії сказано, що він покликав усіх своїх дітей до спальні і сів на ліжку. І закінчив Яків заповіта сином своїм, і втягнув свої ноги до ліжка, та й спочив. І він прилучився до своєї рідні. (Буття 49:33)

Це правильний шлях. Не обов'язково втрачати розум. Вам не обов'язково впадати в маразм, не обов'язково бути прикутим до крісла або ліжка. Пам'ятаєте жінку, яка у віці 100 років кожен день каталася на велосипеді, а в 85 років зайнялася фехтуванням? Вона померла в 1997 році. Це було відносно недавно.

Диявол завжди намагається зобразити для вас невтішні перспективи. «Ти ж не хочеш прожити так довго. Ти не матимеш повноцінного життя. У тебе закінчатся гроші і здоров'я. Ти ж не хочеш прожити так довго». Ні, ви хочете, тому що ви можете перемогти. Ви не будете такими, як у 22 роки, але ви можете бути розумнішими, ніж ви були в 22 роки. Ви можете бути сильнішими і кращими духовно, ніж у 22 роки, і Бог може підтримувати ваше тіло так довго, скільки вам буде потрібно.

Павло вирішив залишитися заради блага інших. Тепер, через роки, ми читаємо результати цього рішення з його власних рук. Ще одна година або десь так. Минуло півгодини чи щось близько того, і тепер він відчув це звільнення в своєму дусі. Він сказав: «Я готовий. Час відходу мого вже настав». (2-е Тимофію 4:6)

У Біблії багато разів говориться, що час Ісуса ще не настав. Його намагалися вбити, але його час ще не настав. Нарешті Він сказав: «Надійшла та година». (Євангелія від Марка 14:41)

Ми можемо знати це і не засмучуватися з цього приводу. Ми можемо знати це, і це приносить нам задоволення.

Павло сказав: «Я змагався добрим змагом». (2 Тимофія 4:7) Я вірю, що зможу сказати це наприкінці свого життя, підняти очі, озирнутися назад і сказати: «Я не все знав і не завжди все робив правильно, але я змагався добрим змагом. Я вистояв. Я не опустив руки. Я змагався добрим змагом».

Прочитайте наступну фразу. «Свій біг закінчив, віру зберіг».

Кожен з нас повинен ухопитися за це своїм духом і сказати: «Я роблю це. Я змагаюся добрим змагом. Я закінчую свій забіг. Я зберігаю віру».

Ви повинні зробити це, тому що існують різні сили, які намагатимуться відібрати у вас ваші дні, хвилини та години. Павло сказав: «Я зберіг віру».

У восьмому вірші сказано: «Наостанку мені призначається вінок праведности, якого мені того дня дасть Господь, Суддя праведний; і не тільки мені, але й усім, хто прихід Його полюбив».

Це мені подобається. Це відгукується в моєму серці, коли він каже: «Тепер я готовий». Він не був готовий у Посланні до Филип'ян, чи не так? Він хотів піти, але в глибині душі знав: «Я ще не закінчив. Мені потрібно ще попрацювати для вас і допомогти вам». Але тепер він зробив це. Він зробив всю цю роботу, і тепер він радіє, тому що настав час його відходу. Він змагався добрим змагом, він завершив свій шлях і зберіг віру.

Скажіть вголос:

**Довгим життям Він задовольнить мене.
І довгістю днів Він наситить мене, і я побачу спасіння Його.
Я вимагаю всі свої години.
Я вимагаю увесь свій час.
Мені ніхто не відмовить.
Я не дозволю, щоб мене пограбували.
Той, Хто в мені, більший за все, що проти мене.
Я буду змагатись добрим змагом.
Я завершу свій шлях.
Я збережу віру, в ім'я Ісуса.**

Розділ 25: Він — Виноградна лоза, а ми — гілки

Наступні причини, які ми розглянемо, мають певну схожість і частково перегукуються. Я не приділятиму кожній з них багато часу, але ви побачите ідеї, що повторюються. Вони перегукуються з тим, про що я розповідав у попередніх розділах, але я вважаю, що завдяки цьому ви ще краще їх засвоїте. Я маю на увазі, що Божа воля полягає в тому, щоб усі ми зцілилися, кожен з нас.

Коли люди кажуть: «Напевно, Господь не хотів їх зцілити», — ми просто не віримо в це. «Вони загинули в автокатастрофі у віці 25 років. Це була Божа воля — забрати їх. Прийшов їхній час». Ми в це не віримо. Якщо вони були спасенні, вони потрапили на небеса, слава Богу, їм краще буде з Господом. Але у них забрали роки, які вони могли б прожити. «Вони молилися, але померли від хвороби. На це була Божа воля, щоб вони захворіли і померли». Ні, вибачте. Ми в це не віримо.

Бували часи, коли ми з вами не отримували від Бога найкращого, але це не змінює Божого плану. Були часи, коли ви не діяли в досконалій Божій волі, і коли ви не досягали досконалої Божої волі, але це не змінює її. Якою є досконала Божа воля для всіх людей на планеті? Зцілитися. Ми будемо проповідувати це, ми будемо проголошувати це, ми будемо пояснювати це, ми будемо сповідувати це, ми будемо говорити це, ми будемо вірити в це, і ми не змінимо своєї думки.

Існує багато релігій, які змінюють свої Біблії кожні кілька років. Вони щось коригують і змінюють. Є групи, християнські групи, які змінюють те, у що вони вірять, на регулярній основі. Але якщо ви вірите в Біблію, ви ніколи не станете її змінювати. Ви ніколи не станете її змінювати. Чому? Тому що вона була досконалою, коли Він її створив. Вона була правильною. Її не потрібно міняти; її ніколи не потрібно міняти. Він той самий вчора, сьогодні і завжди. Він — Бог, і Він не змінюється — Йому це і не потрібно.

В Євангелії від Івана 15:5 Ісус сказав: «Я Виноградна лоза, ви — гілки...» Чи є ви гілкою? Ми — гілки. «Хто в Мені перебуває, а Я в ньому, той рясно зароджує, бо без Мене нічого чинити не можете ви». У восьмому вірші сказано: «Отець Мій прославиться в тому, якщо рясно зародите й будете учні Мої».

Отже, причина №25, з якої ми впевнені, що це Божа воля, щоб усі зцілилися сьогодні, полягає в тому, що Він — Виноградна лоза, а ми — гілки.

Яка ж Він Виноградна лоза? Чи є Він здоровою Виноградиною? Чи є Він міцною Виноградиною? Або ж Він — хвора Виноградна лоза? Чи буває здорова виноградна лоза із хворими гілками? Ні. Чи буває здоровий стовбур з хворими сучками? Ні. Життя, яке є в гілках, виходить зі стовбура, виходить з виноградної лози. Якщо виноградна лоза міцна, здорова і сильна, то і гілки повинні бути міцними. Чому? Тому що вони — частина рослини.

Багато людей вірять у церкві інакше, ніж удома. У неділю вранці вони вірять інакше, ніж у вівторок після обіду. Вони сидять у церкві і слухають, як хтось проповідує їм і розповідає, що хвороба, рак і недуги в їхньому житті можуть бути насправді прихованим благословенням, і що потрібно просто нести свій хрест. Але коли у вівторок вдень вони виходять у свій сад і бачать хвору рослину помідора, хіба вони кажуть: «Дякую Тобі, Ісусе, що благословив мої помідори цією хворобою». Ви коли-небудь чули, щоб хтось так казав? Або хтось запрошував вас до себе додому і казав: «Поглянь на мою клумбу», а всі рослини на ній мертві? «Поглянь, як Господь благословив мої квіти. Ми цього не розуміємо, але Він благословив мене». Ви так не кажете. Християни так не кажуть. Чому? Тому що у нас достатньо розуму, щоб зрозуміти, що хвороба кукурудзи не є благословенням. Хвороба клумби не є благословенням. Хвороба вашого дерева не є благословенням, це прокляття.

Якщо хвороба помідорів — це прокляття, то хвороба Тіммі — це прокляття, або Тіни, або Таммі, або будь-кого іншого. Це те саме. Хвороба — це не благословення. Це не приховане благословення, і це не благословення в будь-якому іншому вигляді. Хвороба — це прокляття. Це не воля Бога. Йому це не подобається.

Якщо ви хочете позбутися хвороби на своїй клумбі або в саду, ви повинні висмикнути ці рослини. І викинути. Відокремити їх від інших. Забрати їх звідти. Чому? Щоб інші не заразилися.

Тож не сидіть у церкві і не намагайтеся робити вигляд, що хвороба є благом для вас. Якщо це добре для вас, це добре для ваших рослин.

У нас є свята Виноградна лоза, з якою ми пов'язані, чиста Лоза. Життя, яке розливається від Виноградної лози до гілок — це абсолютно чисте життя і світло. У ньому немає жодного пороку. Він є світлом, і в Ньому немає темряви. Він — це життя. У Бога немає смерті.

Деякі люди кажуть: «Смерть — це інструмент Бога. Бог використовує смерть». Ні! Смерть — ворог Бога. Про це сказано в Першому посланні до Коринтян, розділ 15. Як ворог останній смерть знищиться. (вірш 26)

І як людям призначено вмерти один раз. (до Євреїв 9:27) Наші тіла все ще смертні, і якщо Він зволікатиме зі Своїм пришествям, ми проживемо своє життя і підемо, але навіть це не є Його досконалою волею. Людина була створена, щоб *ніколи* не вмирати. Ось чому ваше тіло чинить опір цьому, навіть коли настає час помирати. Щось у цьому неправильно. Ви були створені не для того, щоб померти.

А коли оце тлінне в нетління зодягнеться, і оце смертне в безсмертя зодягнеться (1 Коринтян 15:54). Це тіло ніколи не буде старіти, зношуватись і ніколи не помре. Хіба це не чудово? Ми вже говорили, що навіть якщо у нас немає можливості насолоджуватися повним воскресінням, ми можемо насолоджуватися його зачатком вже зараз. (1 Коринтян 15:20) Наше смертне тіло відновлюється, що дозволяє нам бути сильними і здоровими

стільки, скільки нам потрібно. Якщо ви не відчуваєте цього, ви повинні вимагати цього і вірити в це, тому що це все Божа воля.

Ісус — це виноградна лоза. Чи бувають у нас хвороби, які виходять з Лози? Ні. Він — здорова, сильна Виноградна лоза, і ми повинні бути здоровими, міцними гілками.

Розділ 26: Наші тіла є членами Христа

У 1-му Посланні до Коринтян 12:27 сказано: «І ви тіло Христове, а зосібна ви члени». Ще в одному посланні сказано: «Хіба ви не знаєте, що ваші тіла то члени Христові?» (1 Коринтян 6:15) **Причина № 26, з якої ми впевнені, що Божа воля в тому, щоб всі ми були зцілені, полягає в тому, що наші тіла є членами Христовими.**

У це мало хто вірить. Багато людей кажуть: «Твій дух є частиною тіла Христового, але не це старе тіло. Це старе тіло зазнало впливу гріха, і воно зіпсоване. Але, слава Богу, ми позбудемося його і отримаємо нове тіло». Частково остання частина цієї фрази правдива, але перша частина їхніх слів невірна. Про що було сказано в останньому вірші, який ми прочитали? «Хіба ви не знаєте», що ваш дух, ваша душа і що ще? «Ваші тіла». Якщо повернутися на пару віршів назад, коли він говорить про розпусту і тіло, то стає ясно, що він має на увазі. У цьому немає сумнівів. Він говорить про фізичне тіло, яке ви маєте зараз. Чи є це тіло частиною Христа?

Незалежно від того, розумієте ви це чи ні, чи можете ви вірити Біблії? Що Він сказав? «Хіба ви не знаєте, що ваші тіла то члени Христові? Отож, узявши члени Христові, зроблю їх членами розпусниці?» Якби ви це робили, то лише з тим тілом, яке маєте зараз.

Наші тіла є невід'ємною частиною тіла Христового. Це звучить дивно, але Ісус купив це тіло і заплатив за нього на віки вічні. Ви можете сказати: «Мені не подобається це тіло. Мені не потрібно це тіло. Я хочу нове тіло». Ні, це буде саме це тіло, змінене, прославлене, і я запевняю вас, що коли воно буде прославлене, ви не матимете жодних нарікань на нього. Але це буде саме воно.

Господь дуже високої думки про це тіло, яке Він створив. У Псалмі сказано: «Я дивно утворений». (Псалми 139:14) Люди зневажають своє тіло, поводяться з ним жахливо, зловживають ним, грішать ним, руйнують його, але ми не повинні цього робити, бо це тіло — єдиний у своєму роді оригінал, створений Господом. Воно постраждало від земного прокляття і гріха, але навіть у своєму занепадомому стані воно є дивом. Не зневажайте своїм тілом. Дякуйте Богові за своє тіло. Якщо вам щось у ньому не подобається, вірте, що Бог може це змінити і виправити. Якщо ви не можете зробити з ним щось, що вам подобається, знайте, що дуже скоро воно все одно буде виправлене. Тож не засмучуйтесь через це.

У Писанні сказано, що засурмить сурма і мертві воскреснуть. (1 Коринтян 15:52) Що це означає? Тут йдеться про тіла, які були закопані в землю, кинуті в печеру або потонули в море — були християни, які загинули в морі, їх забрали акули. Де їхні тіла? Є християни, які померли в пустелі. Їх кістки побіліли, розчинилися і були розвіяні вітрами по всіх чотирьох сторонах світу. Де їхні тіла? Вони все ще тут.

Бог знає, де знаходиться кожна молекула. Буде цікаво, якщо ви залишитесь живими, коли засурмить сурма і Господь повернеться. Ви побачите, як тіла віруючих з чотирьох кінців світу знову повернуться, і тоді слава Господня осяє них, і їхній дух повернеться в їх тіло. І

поки ви спостерігатимете за цим, це вразить вас. Нічого собі! І ви змінитесь. Навіщо я це кажу? Тому що ваше тіло — прямо тут і зараз — є частиною Христа.

Коли ви говорите про тіло Христа, як ви думаєте, чи подобається Богу, що Його тіло хворіє? Обміркуйте фразу «Ваші тіла то члени Христові». (1 Коринтян 6:15) Ми щойно прочитали вірш про це. Як ви думаєте, чи подобається Богу відчуття хвороби у Христі, нездужання, хвороби та розкладання? Це звучить добре для вас? В жодному разі". Хвороба, розкладання та осквернення не до вподоби Господу, ні в Христі, ні в будь-якій Його частині. Ми знаємо, що це не може бути волею Божою. Ми знаємо, що Йому це не подобається.

Ми знаємо, що в Тілі Христовому є гріх. Чи подобається Йому це? Ні. Бідність, злидні, страх і хвороби — ніщо з цього не догоджає Йому. Він хоче, щоб Його тіло було чистим, цілісним, сильним і вільним. Ми впевнені, що Бог хоче, щоб усі ми були зцілені, тому що наші тіла є частиною Христа. Доторкніться до свого тіла і скажіть: «Моє тіло — частина Христа. Це член Христа. Воля Божа не може допускати, щоб воно хворіло». Ні. Більше того, Біблія говорить нам, що Господь з'являється в нашому тілі. (2 Коринтян 4:10) Голова виконує роботу і волю Божу через своє тіло.

Чи багато ви знаєте керівників підприємств, які радіють, коли їхні працівники хворіють? Чи радіють вони, коли їхні працівники не можуть прийти на роботу і не можуть виконати свою роботу? Жодного. Вони цьому не радіють. Насправді, якщо ви вивчите це питання, то в нашій країні хвороби коштують корпораціям мільярди. Лікарняні дні та хворі люди, які не приходять на роботу і не виконують своїх обов'язків, забирають гроші у компанії, чи не так? І я запевняю вас, що будь-який генеральний директор, з яким ви поспілкуєтесь, будь-який менеджер чи керівник, скаже вам, що вони хочуть, щоб усі їхні працівники були увесь час здоровими.

А як щодо Господа? Коли хвороба руйнує тіло Христове, а недуги і передчасна смерть забирають людей, чи впливає це на план Божий? Нам не хочеться так думати, але хто буде цим займатися? Хто буде проповідувати Євангеліє? Хто буде виконувати Божу роботу? Хто буде здійснювати Божий задум на землі? Якщо половина тіла хвора і не в змозі подорожувати, не в змозі ходити, не в змозі працювати, чи впливає це на Божий план? Чи заважає це Божій роботі? Так. Жнива великі. А робітників мало. Нам потрібен кожен з вас. Нам потрібен кожен з вас на сто відсотків.

Я не можу лежати в ліжку по місяцю. Я маю вийти на вулицю і проповідувати Євангеліє. Ви не можете лежати в ліжку. Ви не можете бути непрацездатними. Ми впевнені, що Бог не хоче, щоб ми були хворими і слабкими, тому що у нас є робота, яку ми повинні виконувати. У нас є Євангеліє, яке ми повинні проповідувати. Нам належить виконати Велике доручення.

Я не вірю, коли люди намагаються сказати мені: «Бог все владнає. Він наслав цю хворобу на того брата, щоб навчити його дечому, і він уже півроку не бере участі у служінні. Він був не в змозі виконувати свою роботу». Або коли кажуть: «Він наслав хворобу на сестру. Вона не може допомогти в церкві. Іншим людям доводилося приходити і виконувати цю її

роботу». «Бог наслав хворобу на того брата». Я не можу з цим погодитися. Я не можу в це повірити, тому що роботи багато, а робітників мало. Нам потрібні зцілені і сильні люди. Нам потрібно, щоб усі жили повним життям, тому що нам належить зробити дуже багато.

Ми впевнені, що це Божа воля, щоб всі ми були зцілені, тому що моє тіло, ваше тіло, наші тіла є членами — є частиною — Христа. (1 Коринтян 12:27)

Розділ 27: Ваше тіло — це храм Святого Духа

Відкрийте 1-ше послання до Коринтян 6:19-20. Там написано: «Хіба ви не знаєте, що ваше тіло то храм Духа Святого, що живе Він у вас, якого від Бога ви маєте, і ви не свої?» Ваше тіло вам не належить? Вірно. «Бо дорого куплені ви. Отож прославляйте Бога в тілі своєму та в дусі своєму, що Божі вони».

Чи хвилює Бога, що ми робимо з цим тілом? Чи хвилює Його, що відбувається з цим тілом? Так. Ми повинні прославляти Бога не тільки духом, але й *тілом* і духом.

Причина № 27, з якої ми впевнені, що це Божя воля, щоб ми всі були зцілені, полягає в тому, що моє тіло, ваше тіло — це храм Святого Духа, дім Святого Духа.

Чи хоче Бог, щоб в Його домі була хвороба? У якому домі ви хочете жити — гарному, надійному, стійкому, чистому? Або ви хочете жити в домі зі щурами, тарганами, термітами та цвілью? Ви не захочете жити в домі, де не можна ні до чого торкатися, де доводиться ходити навшпиньки, одягати маску і рукавички, тому що дім увесь брудний.

Святий Дух живе в цьому домі — нашому тілі. Він чистий, Він непорочний, Він цілісний і Він святий. Цікаво, в якому домі Він хотів би жити? Воно вже смертне, і з цим можна було б змиритися, якби воно не було сповнене іншими гріхами, хворобами та гниттям. Який дім Йому подобається?

У Першому посланні до Коринтян 3:9 сказано: «Бо ми співробітники Божі, а ви Боже поле, Божя будівля».

У віршах 16 і 17 сказано: «Чи не знаєте ви, що ви Божий храм, і Дух Божий у вас пробуває? Як хто нівечить Божого храма, того знівечить Бог, бо храм Божий святий, а храм той то ви». Невже Бог мириться з оскверненням і розтлінням Свого храму?

Ми знаємо, що всі ми, разом узяті, також є храмом Божим. Люди кажуть: «Брате Кіт, ви говорите про духовний дім». Так, але він включає в себе і тіло. Дозвольте мені довести вам це.

Ви можете подумати: «Я був переконаний на підставі причини номер один». Або: «Я був переконаний ще до того, як ви навели причину номер один». Гаразд, але чи відчуваєте ви себе сильнішим після наведення причин номер один, два, три, чотири, п'ять, і аж до двадцяти семи?

Віра не від голови. Віра не з'являється від інтелекту. «Бо серцем вірує людина», — йдеться в Посланні до Римлян 10:10. Недостатньо просто зберегти ці думки і ці принципи у своїй пам'яті, цього недостатньо. Вони мають проникнути у ваш дух. Вони мають стати для вас живими. Коли Слово безперервно проникає у вас, воно витісняє запитання. Воно витісняє міркування та раціоналізацію, і ви доходите до стану, коли ви непохитні. Ніхто не зможе відмовити вас від цього. Ви непохитні, і ви повинні залишатися такими, коли з'являються проблеми, тому що проблеми будуть намагатися похитнути вас. Люди намагатимуться вас

похитнути. Люди намагатимуться відмовити вас від цього. Ваші власні почуття намагатимуться відмовити вас від цього. Ось чому вам потрібно, щоб у вашій душі глибоко вкоренилося Слово Боже, щоб, якщо щось трапиться, ви не намагалися вирішити, у що вам вірити. Ви вже давно повністю переконані. Ви не будете чіплятися за третину вірша, який хтось процитував, але ви не знаєте, що він мав на увазі. Ні, ви читаете вірш за віршем, вірш за віршем.

Як Ісус переміг у пустелі, коли Його підштовхували, на нього тиснули і спокушали до нестями? Що Він зробив? Він сказав: «Ще написано...» (Матвія 4:7) Зверніть увагу, він не сказав, що цього навчають у синагозі. Зверніть увагу, він не сказав: «Це те, у що ми віримо у моїй церкві». Ні, це неправда. «Ще написано...» Він знав, що було написано, і був переконаний у написаному. Він не ставив запитань, не дивувався і не вагався. Він переміг і вийшов переможцем у силі Духа. Він зробив це як людина.

Ми з вами можемо це зробити Його благодаттю і Його Словом. «Більший бо Той, Хто в вас, аніж той, хто в світі». (1 Івана 4:4) Але ви повинні знати, у що вірите. Ви повинні знати це — не те, у що вірить ваш чоловік або ваша дружина, а те, у що вірите *ви*. Чому ви в це вірите? Це написано. Я бачив це на власні очі. Я знаю. Я впевнений. Ось чому ми маємо 30 причин замість 2. Ми продовжуємо рухатися вперед. Слово Боже витіснить усю невіру.

Ми впевнені, що це Божа воля, щоб усі ми сьогодні зцілилися, бо моє тіло і ваше тіло — це храм Святого Духа.

Я хочу, щоб ви звернули увагу на дещо в Книзі Левит, розділ 14, де йдеться про людину, яка приходить до священика і каже, що в її домі хвороба. У віршах 35-39 сказано: «То прийде той, що його той дім, та й скаже священикові, говорячи: Ніби зараза показалася мені в домі. І накаже священик, і опорожнять той дім, поки прийде священик, щоб оглянути заразу, щоб не стало нечистим усе, що в домі. А потому ввійде священик, щоб оглянути той дім. І він огляне заразу, і ось у стінах дому заглиблення зеленяві або червоняві, а їхній вид нижчий від стіни. І вийде священик із того дому до виходу дому того, і замкне той дім на сім день. І вернеться священик сьомого дня та й огляне, а ось поширилася та зараза на стінах того дому. І священик...» вийде і скаже: «*Брате, Господь надав тобі величезне благословення?*»

Ви можете запитати: «Чому ви кажете це, брате Кіт?» Я продовжую говорити про це, тому що мільйони християн кажуть, що хвороба в домі Господа — це приховане благословення, або якоюсь мірою це Його воля, і це Йому до вподоби. *Ми можемо цього не розуміти, але так чи інакше це Йому до вподоби.* Ні! Він сказав: «Ні, ця хвороба поширилася». У вірші 40 ми читаємо продовження: «І накаже священик, і витягнуть каміння, що на них та зараза, та й кинуть їх поза місто, до місця нечистого. А дім той він вишкребе зсередини кругом, а глину, що вишкребли, висиплють поза містом», її винесуть, викинуть на гнойову купу, в нечисте місце. «І візьмуть інше каміння, і покладуть замість того каміння, і візьме інший тинк і обтинкує той дім. А якщо вернеться та зараза, і кинеться в домі по витягненні того каміння й по вишкребанні того дому й по обтинкуванні, то ввійде священик і огляне, а ось поширилася та зараза в тім домі, проказа злослива вона в тім

домі, нечистий він. І розвалить той дім, і каміння його, і дерево його, і ввесь тинк дому, і винесе поза місто, до нечистого місця». Вони втратили дім. Вони зруйнували дім.

Чи допустима хвороба в домі? У домі Господньому? Потрібно дбати про те, що дав нам Господь. Ми повинні витратити гроші, купувати матеріали та робити все, щоб підтримувати чистоту та порядок.

Що, якби ви пішли до церкви, а хтось впустив до будівлі стадо свиней або зграю собак? Що, якби хтось залишив двері відчиненими і сказав: «Хай буде», люди кинули сміття на підлогу п'ять років тому, і його досі не прибрали? Якби там смерділо і було брудно, що б ви подумали? Це б обговорювали, чи не так? Люди б сказали: «Це жахливо! Жахливо! У них бруд в домі Господньому! Жахливо!»

А що, якби ви сказали: «Я просто вірю, що цей бруд — воля Господа. Ми цього не розуміємо, але...»

Чи багато хто знає, що будівля церкви насправді не є домом Господнім? Вона була присвячена Йому і використовується для Його цілей, але всі ці матеріальні речі одного дня розплавляться від сильного жару. Ми — дім Господній, і наші тіла також. Ми щойно довели це іншими віршами з Писання. Хвороба в Божому домі не може бути Його волею. Вона не може бути Йому до вподоби. Дім Господній повинен бути чистим, здоровим і святим, без гріха, без хвороб, без страху і без депресії. Святий Дух живе в нас. (1 Коринтян 6:19) Чистий дух повинен мати Чистий дім.

Це неймовірно. Є чоловіки і жінки, які ретельно стежать за чистотою. Тобто, у них не буде бруду ні в будинку, ні в машині. Вони чисті, і вони сидять у церкві і кажуть, що повинні поступитися якійсь мерзенній хворобі, яка руйнує їхнє тіло, бо така воля Господа. Я починаю хвилюватися через це, тому що люди помирають! Вони помирають. Чому? Вони спокійно піддаються цій гидоті і кажуть, що це воля Божа.

Ні, ви повинні встати, тупнути ногою і сказати: «Ні, це не воля Божа. Я читав про волю Божу в Біблії. Я опиратимуся цій хворобі. Я опиратимуся цьому. Я відкидаю її право на моє життя та моє тіло». Так, ви можете побачити її, аналізи можуть показати, що вона є, але ви не повинні з цим миритися. Не можна лягти і миритися з нею так само, як і з купою бруду у вашому домі. Потрібно позбутися її.

Припустимо, в церковному святилище бродить свиня і влаштовує безлад. Чи можете ви уявити собі людей, які кажуть: «Залиште цього поросю в спокої. Можливо, це воля Господа. Нехай влаштовує безлад». Запевняю вас, вони б вигнали цю свиню на вулицю. «Заберіть цю тварину з церкви!» Якщо щось оскверняє ваше тіло, ви повинні поводитися так само. Ви повинні сказати: «Заберіть це з мого тіла! Ні! Це не має права бути в моїй дитині. Це не має права бути в моєму тілі». Ми впевнені, що це не може бути волею Божою, щоб дім Господній був осквернений і зіпсований.

Дозвольте мені ще раз довести вам, що концепція дому без хвороб включає в себе і тіло. Чи знаєте ви, що ми бачимо найсильніший фізичний прояв нашого Господа, коли хтось

осквернив Його дім? Ми щойно прочитали в Біблії про те, що кожен, хто осквернить храм Божий, буде знищений Богом. Це сильно, чи не так? Ви знаєте цю історію, але я хочу, щоб ви побачили, як завжди казав містер Харві: «...продовження історії».

У Матвія 21:12 сказано: «Потому Ісус увійшов у храм Божий...» Сьогодні Бог не живе в храмах, побудованих людськими руками. Мені байдуже, наскільки великою і гарною є будівля, Бог живе не тільки в будівлях. Він живе в нас. Ми — храм. Ми — храм Всевишнього. «Потому Ісус увійшов у храм Божий, і вигнав усіх продавців і покупців у храмі, і поперевертав грошомінам столи, та ослони продавцям голубів». Це сталося буквально. Там була худоба та птахи, від них виходив запах і бруд, крім того там були жадібні люди. У домі Господньому були шахраї, брехуни та ошуканці. Вас це теж мало б дратувати і засмучувати. Він не просто сидів, склавши руки. Він встав. Він перекинув столи. Він вигнав їх геть. У нього був хлист. «І сказав їм: Написано: Дім Мій буде домом молитви, а ви робите з нього печеру розбійників. І приступили у храмі до Нього сліпі та криві, і Він їх уздоровив». Це пророче свідчення того, що будинок, будівля не є храмом Божим, це людські тіла.

Як ви гадаєте, Ісус все ще вірить в очищення храму? Чи є наші тіла частиною цього храму? Всупереч поширеній думці, це так, і Він продемонстрував це, зцілюючи тіла людей після очищення храмів.

Ми переконані, що Божа воля полягає в тому, щоб всі наші тіла були зцілені, тому що наші тіла — це храм Святого Духа. Чи хоче Бог, щоб в Його домі була хвороба? Навіщо Йому це? Не хоче.

Розділ 28: Ми — Божі священики

Причина № 28 вказана в Книзі Левит, розділ 21. Тут ми бачимо тему, що повторюється, але проявляється вона в різних аспектах. Тому вона заслуговує на окреме пояснення. Почнемо з вірша 16, де сказано: «І Господь промовляв до Мойсея, говорячи: Промовляй до Аарона, говорячи: Чоловік із насіння твого...» Хто такий Аарон? Він був первосвящеником, тому його нащадки повинні були належати до роду священика. Його сім'я була сім'єю священиків, а тут йдеться про священиків. «Чоловік із насіння твого на їх покоління, що буде в нім вада, не приступить, щоб приносити хліб свого Бога. Бо жоден чоловік, що в нім вада, не приступить: чоловік сліпий, або кульгавий, або кирпатий або довготелесий», — йдеться про спотворення. «Або чоловік, що матиме зламану ногу або зламану руку, або горбатий, або висохлий, або більмо на оці його, або коростявий, або паршивий, або з розчавленими ядрами, кожен чоловік із насіння священика Аарона, що на нім ця вада, не приступить, щоб приносити Господні огняні жертви, вада в нім, не приступить він, щоб приносити хліб свого Бога». У вірші 23 сказано: «Та до завіси не підійде він, і до жертівника не приступить, бо вада в нім, і не обезчестить святині Моєї, бо Я Господь, що освячує їх».

Згідно з левитським порядком священства, наявність вади, хвороби або каліцтва позбавляла людину права на священство. За його словами, не можна було входити до святилища, «щоб не обезчестити святині Моєї». Зараз деякі люди подумують, що це несправедливо. Подумайте про подібні речі: бути карликом, кирпатим, довготелесим — це спотворення. Люди народжуються з такими дефектами, або ж деякі з них можуть бути наслідком травм. Чому Бог дозволив людині народитися такою, а потім обернувся і сказав: «Ти не можеш служити в моїй святині через це потворство?» Тому що це не була Його воля, щоб вони народилися такими.

Люди говорять про ідеальне тіло, ідеальну комплекцію. Насправді не існує такого поняття, як відсутність недоліків, тому що все на цій планеті зазнало прокляття. Коли народжується дитина, люди запитують: «Чи дитина здорова?»

«Так, дитина бездоганна». Покладіть її під мікроскоп, і ви побачите, що одне око трохи більше за інше. Одна рука трохи довша за іншу. Можливо, ви навіть не помітили цього, можливо, ви не бачите цього, але наше тіло зазнало прокляття. Тож ідеального тіла, яке не має недоліків та має ідеальну симетрію, насправді не існує. Бог створив Адама та Єву саме такими, і вони були досконалими, але відколи з'явився гріх і прокляття, ми всі змінилися.

Він сказав, що ці хвороби та каліцтва позбавляють нас досконалості. Багато з того, чому нас навчають, просто не відповідає дійсності. Люди говорять про каліку з якоюсь проблемою, і кажуть: «Бог створив його таким. Він зробив його особливим». Вони особливі, але не каліцтво робить їх такими. Вони особливі, але ми повинні стежити за словами, і не казати: «Це зробив Бог. Йому хотілось створити це каліцтво. Йому хотілось наслати хворобу». Це неправильно. Це неправда.

Причина № 28: Ми впевнені, що Божя воля в тому, щоб всі ми були зцілені, тому що ми — Божі священики.

У ті часи священиками була лише сім'я Аарона, але в Об'явленні 1:5 сказано: «Ісус Христос, а Він Свідок вірний, Первенець з мертвих і Владика земних царів. Йому, що нас полюбив і кров'ю Своєю обмив нас від наших гріхів, що вчинив нас царями, священиками Богові й Отцеві Своєму».

В Об'явлення 5:10 сказано: «(Він) зробив нас для нашого Бога царями, і священиками, і вони на землі царюватимуть».

Чи є ми Його священиками? Чи змінився Він у порівнянні зі Старим Завітом? Тоді Він не хотів, щоб у Його священиків були якісь вади, хвороби або каліцтва, але тепер Він змінився, і Він не заперечує проти вад, каліцтв і хвороб усіх священнослужителів? Ні, Він не змінився. Він нітрохи не змінився. Його воля все ще полягає в тому, щоб Його священики були зціленими, чистими і цілісними. «А якщо моє тіло не таке?» Вірте, що воно стане таким.

Ми дізнаємося про це більше у наступному розділі. У Книзі Левит 22:18-19 він говорить про жертвоприношення і звертається до Аарона та його синів. Священики приносять жертви і дарування. У вірші 19 Він сказав їм: «То нехай принесе на вподобання ваше безвадного самця з худоби великої, з овець і з кіз. Жодного, що в нім вада, не принесете, бо не буде воно на вподобання вас».

У другій частині 21-го вірша Він каже: «Безвадна буде на вподобання...» Вподобання. «Жодна вада не буде в ній. Слепа, або зламана, або скалічена, або шолудива, або коростява, або паршива, не принесете тих Господеві, і жертви огняної не дасте з них на жертівника для Господа». У вірші 24 сказано: «А того, що має ядра розчавлені, чи збиті, чи відірвані, чи відрізані не піднесете Господеві, і в вашому Краї не зробите того. І з руки чужинця не принесете хліба нашого Бога зо всіх таких, бо в них зіпсуття їх, вада в них, вони не будуть вгодні для вас». Приносити хворих тварин для дарувань і жертвоприношень було не прийнято. Він сказав не приносити нічого нечистого, хворого, пошкодженого чи понівеченого.

У Малахії 1:7 сказано: «На жертівник Мій ви приносите хліб занечищений і кажете: Чим Тебе ми зневажили? Тим, що кажете ви: Трапеза Господня вона погорджена. І коли ви проносите в жертву сліпе, це не зле? І як кульгаве та хворе приносите, чи ж це не зле? Принеси но подібне своєму намісникові, чи тебе він вподобає?» Він сказав віддати це їм і подивитися, чи сподобається їм це. У вірші 11 сказано: «Бо від сходу сонця й аж по захід його звеличиться Ймення Моє між народами, і кадиться в кожному місці для Ймення Мого дар чистий, бо звеличиться Ймення Моє між народами, каже Господь Саваот. Ви ж Його зневажаєте, кажучи: Трапеза Господня вона занечищена, й дохід її, обриджена страва її. І до того говорите: Ось стільки праці! і ним нехтуєте, говорить Господь Саваот, і приносите крадене, і кульгаве та хворе, і таку жертву хлібну приносите. Чи буде воно Мені миле з рук ваших? говорить Господь». Він вже сказав це в іншому уривку з Писання: «Я не прийму цього. Для мене це неприйнятно». Ми бачили це близько трьох разів. Що зробило ці жертви неприйнятними? Адже Він приймав ягнят, і кіз, і овець, і телят, чи не так? Справа не в тому, що Він просто не хотів теляти чи ягняти. Що зробило ці жертви неприйнятними? Хвороба, потворність і розкладання зробили їх неприйнятним.

Розділ 29: Наші тіла — це живі жертви

У Посланні до Римлян 12:1 сказано: «Тож благаю вас, браття, через Боже милосердя, повіддавайте ваші тіла на жертву живу, святу, приємну Богові, як розумну службу вашу».

Ми розуміємо слово «святий», але люди часто пропускають ту частину, де йдеться про необхідні умови жертвоприношень, щоб вони були прийнятними для Нього. Вони повинні були бути чистими. Вони повинні були бути цілими і неушкодженими. Вони мали бути «пухнастими». (У нашій Церкві ми використовували термін «пухнастий» для позначення наших найкращих якостей. Найкращу вівцю можна було б назвати «пухнастою»). Якщо Бог хоче, щоб Його вівці були пухнастими, чому б Йому не хотіти, щоб і ваше тіло було «пухнастим»? Кращим — *найкращим*.

Причина № 29: Ми впевнені, що Божа воля в тому, щоб всі ми були зцілені, тому що наші тіла є живими жертвами. Вони повинні бути цілими і чистими.

Людина може подумати: «Чи означає це, що я не можу бути священиком, якщо в моєму тілі є хвороба? Чи означає це, що я не вгодний Богу, якщо в моєму тілі є хвороба?» Ні, це не вівці були неприйнятними, а хвороба. Не ви, не тіло, а хвороба. Не ототожнюйте себе з хворобою. Не кажіть: «Ця хвороба — це я». Скажіть: «Ні, це чужий непроханий гість. Він не має права перебувати в моєму тілі. Я опираюся йому». І дозвольте мені показати вам, що з цим робити.

Релігійні люди і навіть деякі медики скажуть вам прийняти це. «Прийміть це — це ваша доля. Це те, що з вами сталося. Це те, хто ви є. Змиріться з цим». Я кажу: «Ні! Ви не зобов'язані це приймати».

Хтось скаже: «Я таким народився». Ви все одно не зобов'язані це приймати. Бог творить чудеса. «Але ця хвороба у мене все життя». Але все одно не більше за Бога. Для того, хто вірує, все можливо!

Ви не хочете почуватися засудженим, не хочете почуватися погано через щось, але ви хочете переконатися, що Бог не покладав це на вас. Бог не створював вас такими. Це не Його воля. Ви не зобов'язані це приймати. Ви не повинні опускати руки і казати: «От і все. Така воля Божа для мене», так само, як ви не повинні казати, що це воля Божа, щоб ви були бідним, тому що Ви народилися бідним, або «я народився в сім'ї, яка не вірить в Бога, тому я просто приречений бути знедоленим». Ні. Його воля відкривається в Його Слові, і Його воля чиста і зцілена, цілісна і сильна.

В Біблії сказано, що Ісус зцілював скалічених. (Матвія 15:30) Він уздоровлював скалічених. Що означає «скалічений»? Скалічена людина — це людина, на яку напав тигр, вхопив за руку і відгриз її, тож у неї не стало руки — і Бог повернув її на місце. Скалічені — це люди, яких було поранено, посічено, побито в бою, у яких були відсутні вуха, пальці на руках і ногах, ніс було викривлено, але Ісус зцілив їх. Він повернув їм цілісність і здоров'я.

Люди кажуть: «Я просто не вірю в це». Тоді з ними цього і не станеться. Ці знамення супроводжують тих, хто увірував.

Скажіть вголос:

**«Я можу бути цілісним. Я можу бути здоровим. Я можу бути сильним.
Це <br.500ms/> воля Божа. Для того, хто вірує, все можливо.
Для того, хто вірує, все можливо, і я вірую».**

Коли я навчав цьому під час наших богослужінь, я відчув завдяки своєму духу, що будуть свідчення, чудесні свідчення. Те, чого не вистачало, і те, без чого люди народилися, повернеться до них. Бог надасть їм це.

Дехто каже: «Я в це не вірю». Тоді вони вірять, що Бог не *може* цього зробити. Вони вірять, що деякі речі *неможливо* здійснити з Богом. Але ми віримо в це. Слава богу.

«А якщо моє тіло знаходиться в неприйнятному стані?» Ви чули, що я сказав? Я не сказав, що *ви* неприйнятні. Я не казав, що ваше *тіло* неприйнятне. Я сказав «неприйнятний стан». Що для Нього є неприйнятним? Хвороба, вади, каліцтва. Він постійно приймав овець і кіз, але через хворобу вони ставали неприйнятними. Нащадки Аарона теж весь час служили на священничих посадах. Він приймав синів Аарона, але що було неприйнятним? Хвороба, яка була в них. Хвороба була неприйнятною.

Тепер зверніть увагу на те, що говориться в Євангелії від Луки 17:11. «І сталося, коли Він ішов до Єрусалиму, то проходив поміж Самарією та Галілеєю. І, коли входив до одного села, перестріли Його десять мужів, слабих на проказу, що стали здалека. І голос піднесли вони та й казали: Ісусе, Наставнику, змилуйсь над нами. І, побачивши їх, Він промовив до них... » *Терпіть і смиренно несіть свій хрест, бо це ваша доля в житті, і Господь вважав за потрібне благословити вас таким чином. Тож нехай це буде вашим свідченням того, що ви все одно любите Його.* Ні, любити Господа добре в будь-якому випадку, що б не відбувалося у вашому житті, але казати, що Він це зробив, неправильно. Неправильно казати, що Він зробив вас такими. Це неправильно, тому що ці хвороби є нечестивими. Вони не від Бога. Вони не є божественними. Вони потворні. Вони огидні. Від них люди смердять. Вони змушують їх гнити ще за життя. Хіба це від Бога? Хіба це благочестиво? Вони беруть цю прекрасну річ, яку Бог створив за Своєю подобою та образом, і виснажують її, перекручують і спотворюють, аж доки вона вже ледве нагадує Його. Як Він може бути задоволений цим? Він не задоволений. Тому, коли все це буде виправлено та відновлено, хвороб більше не буде. На нових небесах і на новій землі більше не буде головного болю і жодного недугу. Не буде жодних хвороб, лікарень, кладовищ, психіатричних закладів. Чому? Тому що все це ніколи не було від Бога, а з'явилося тут через гріх, прокляття і смерть. Але скоро, дуже скоро, навіть самої смерті більше не буде, а буде лише життя, життя в достатку, яке Ісус прийшов дати нам усім.

Але я, зі свого боку, хочу піти далі і скористатися зачатками, завдатком, першою частиною цього, поки ми не отримали інше.

Ці люди вражені проказою. У них смертельна, невиліковна хвороба, і Він сказав: «Підіть і покажіться священикам». Ви це читали? Ми нещодавно переглядали Книгу Левит. Ви читали, про що Він говорить? Вони повинні були показатися священику лише після зцілення, але чи виглядають вони зціленими в даний момент? Чи відчувають вони себе зціленими? Вони вражені проказою. Вони повинні були піти на пошуки священика лише після зцілення від прокази, коли їхні тіла відновляться і стануть чистими. *Потім* вони повинні були сказати: «Господь зцілив мене». Їх приводили, голили їм голови, і вони переодягалися, і милися. Він оглядав їх і визнавав їх чистими і прийнятними. Їх не могли оголосити чистими, поки вони *не стануть такими*, тому що їм не можна було з'являтися на людях, а тим більше в Божому домі. Але Ісус каже їм: «Підіть. Покажіться священикам», хоча їхні симптоми очевидні. Вони смердять. Їх плоть відмирає, поки вони ходять.

Ви запитуєте: «Брате Кіт, що робити, якщо стан мого тіла неприйнятний?» Він показав вам, що потрібно робити. І що треба робити? Мені байдуже, якщо ви відчуваєте себе, виглядаєте і пахнете, як ходяча смерть, що Він сказав робити? У вірші 14 Він сказав їм піти і показатися священику, «І сталося, коли вони йшли, то очистились». Вони були зцілені.

Я хочу, щоб ви знали, що у вас є Первосвященик. У вас є Первосвященик, Який перейшов на небо: Ісус, Син Божий. Ви запитаете: «Що робити, якщо стан мого тіла неприйнятний? Що, якщо моє тіло осквернене і зіпсоване, і це до вподоби Богу?» Що Він сказав? Представте Йому своє тіло як прийнятне. Підійдіть до Нього і скажіть, що ви чисті. Назвіть те, чого немає, так, ніби воно є. Назвіть своє тіло зціленим, назвіть його цілісним, і коли ви це зробите, воно таким і стане. Не сидіть, не плачте, промовляючи: «Мій стан і моє тіло неприйнятні для Нього». Він вже купив і заплатив за наше зцілення. Він прийняв цю неміч, Він переніс цю хворобу і витримав цей біль. І що треба робити? Встаньте і погодьтеся з Ним. Встаньте і назвіть своє тіло зціленим, навіть якщо ви досі виглядаєте хворим і відчуваєте симптоми хвороби. Назвіть своє тіло зціленим. Назвіть його цілісним, представте Йому, своєму Первосвященику, і скажіть: «Я приношу Тобі цю живу жертву. Я називаю його цілісним, я називаю його зціленим завдяки викупній праці Ісуса». І в міру того, як ви будете казати це, можливо, це станеться не з першого разу, але в міру того, як ви будете казати це, ви будете очищатися. Ви будете зцілені. Все можливо.

Розділ 30: Ми — наречена Христа

Дозвольте мені дещо пояснити. Причина №25, з якої ми впевнені, що зцілення – це воля Бога, полягає в тому, що Він — Виноградна лоза, а ми — гілки. Причина №26: наші тіла є членами Христа. Причина № 27: ваше тіло — це храм Святого Духа. Причина № 28: ми — Божі священики. Причина №29: наші тіла — це живі жертви; вони повинні бути святими і прийнятними.

Тепер ми дійшли до причини № 30. Чи думали ви, що ми дійдемо до цього? Це був чудовий шлях! **Ми впевнені, що Божа воля полягає в тому, щоб усі були зцілені, тому що ми є нареченою Христа.**

У 1-му Посланні до Коринтян 11:7 Він говорить про чоловіків і жінок, або, в даному конкретному випадку, про чоловіків і дружин. Він сказав: «Отож, чоловік покривати голови не повинен, бо він образ і слава Бога, а жінка чоловікові слава». І всі чоловіки сказали... «Амінь». Жінка — це слава чоловіка.

Чи названі ми в Писаннях нареченою Христа? Ми вже говорили про те, що не лише наш дух, але й наші тіла є членами і частиною Христа, тому наші тіла також будуть частиною нареченої Христової. Насправді, це тіло було куплено і за нього БУЛО заплачено. Воно залишиться у нас назавжди — слава Богу, воно буде в чудовому стані.

Але Він наш чоловік, а ми — Його наречена. Скільки чоловіків хочуть, щоб їхні дружини хворіли? Яка їм від цього користь? Чи покращило б це їх стосунки? Коли дружина хворіє, їй не хочеться спілкуватися, ходити кудись чи робити щось разом з чоловіком. Крім того, хвороба впливає на красу і сяйво, чи не так?

У Пісні Пісень Соломона чоловік і дружина є прообразом Христа і церкви, і чоловік описує красу дружини. Дозвольте мені нагадати вам про це. Він сказав у Пісні Пісень Соломона 4:7: «Уся ти прекрасна, моя ти подруженько, і плями нема на тобі».

Він сказав: «Ти найкрасивіша серед жінок».

Він сказав у Пісні Пісень Соломона 6:4: «Ти прекрасна».

У дев'ятому вірші сказано: «Чиста моя».

У десятому вірші дуже поетично сказано: «Хто це така, що вона виглядає, немов та досвітня зоря, прекрасна, як місяць, як сонце ясна, як полки з прапорами грізна».

Хіба це образ слабкої, зломленої, виснаженої нареченої? Ні. Хвороба позбавляє наречену її привабливості, краси і сяйва.

Ми — Його наречена. Якби наш чоловік, Ісус Господь, хотів, щоб ми захворіли, Він би не зміг порозумітися з кожним чоловіком на планеті, чи не так? Як нам це зрозуміти? Я — частина нареченої, і Він каже мені: «Кіте, Мені подобається, що ти, як моя наречена,

Ми — тіло Христове.

хворієш»? Я би почухав потилицю, бо я знаю, що нізачо не хотів би, щоб моя дружина Філіс хворіла. Я не можу придумати жодної причини, з якої я хотів би, щоб вона хворіла або була слабкою. А хіба Господь хоче, щоб його наречена захворіла? Невже Він хоче, щоб ми були слабкими? Хіба Він хоче, щоб наш вік вкорочувався, щоб ми були виснажені і зломлені, щоб ми втрачали свою красу і здоров'я? Ні.

У Посланні до Ефесян 5:25 Він сказав: «Чоловіки, любіть своїх дружин, як і Христос полюбив Церкву, і віддав за неї Себе».

Якщо Христос робить Свою наречену хворою, то і нам варто було б зробити свою наречену хворою — отруїти її, зробити боляче, заразити якоюсь хворобою. Чому? «Хіба так Господь чинить з нами? Хіба Він насилає на нас хвороби, щоб навчити чогось?» Ви скажете: «Ні!», і це правильна відповідь, але чи розумієте ви, що мільйони християн вірять в цю фразу? Але це суперечить Святому Письму. Це суперечить тому, що Він наказав нам робити. Він сказав: «Чоловіки, любіть своїх дружин, як і Христос полюбив Церкву...» Це означає допомагати їм, піклуватися про них, допомагати їм максимально реалізувати себе і повністю розкрити свій потенціал. Скільки чоловіків хочуть бачити свою дружину сяючою, сильною, красивою і здоровою? Ми в жодному разі не хочемо, щоб наші наречені були хворими, зломленими, слабкими та немічними. В жодному разі". І ми є прообразом Христа і церкви.

Він сказав: «Чоловіки, любіть своїх дружин, як і Христос полюбив Церкву, і віддав за неї Себе, щоб її освятити, очистивши водяним купелем у слові, щоб поставити її Собі славною Церквою, що не має плями чи вади, чи чогось такого, але щоб була свята й непорочна». Така воля Божа.

Хтось може сказати: «Це духовна річ». Це духовна річ, але вона стосується й тіла. Докази цього ми знаходимо в різних віршах Святого Письма. Що Він сказав? «Чоловіки, любіть своїх дружин», як? Якщо ви прочитаєте далі, там сказано: «Як власні тіла».

Чи піклується Бог про це тіло? Чи подбав Він про це тіло? Ісус пішов на хрест не тільки духовно. Він пішов туди у Своєму тілі. Він віддав Свій дух за наш дух, Свою душу за нашу душу, Свій розум за наш розум і Своє тіло за наше тіло. Він поніс наші гріхи на хресті, але Він узяв на себе наші немочі, Він поніс наші хвороби і наш біль. І ранами Ісуса нас зцілено.

Мені байдуже, що ви бачите або чуєте про те, що роблять або чого не роблять інші, чи переконані ви, що воля Божа полягає в тому, щоб ви зцілилися? Незалежно від того, що ви пережили чи не пережили, це не змінює Біблію. Це завжди було Його волею, це є Його волею, і завжди буде Його волею, щоб ми були зцілені зараз. Слава Богу!

101 РІЧ, СКАЗАНА БОГОМ

Як ми знаємо, чи є воля Божа на те, щоб ми зцілилися чи ні? Не має великого значення, що говорять про це інші. Що Він сказав з цього приводу? Пам'ятайте, що Бог не дивиться на обличчя

(Дії 10:34), і Він ніколи не змінюється (Малахії 3:6). Те, що Він сказав їм вчора, Він говорить і вам сьогодні. Боже Слово — це Бог, який промовляє до мене.

(Ці твердження взяті безпосередньо з Біблії з невеликими змінами або взагалі без них. Дієслова і конструкції були змінені з метою звернення до вас особисто і узагальнення думок у деяких випадках. Крім того, багатьом з цих тверджень передують фрази на кшталт: «Якщо ви будете дотримуватися Моїх заповідей», «Якщо ви будете вірити... слухатися...» тощо).

Що сказав Бог?

Старий Завіт

Бог сказав...

- 1) Я Господь, Лікар твій (Вихід 15:26).
- 2) Дні твої будуть сто і двадцять літ (Буття 6:3).
- 3) Ти у старості добрій похований будеш (Буття 15:15).
- 4) І в дозрілому віці до гробу ти зійдеш, як збіжжя доспіле ввіходить до клуні за часу свого (Йова 5:26).
- 5) І побачу ту кров, і обмину вас. І не буде між вами згубної поразки (Вихід 12:13).
- 6) Я з-посеред тебе усуну хворобу і число твоїх днів Я доповню (Вихід 23:25, 26).
- 7) Я відхилию від тебе всяку хворобу, і жодних недуг не наведу на тебе (Повторення Закону 7:15).
- 8) Щоб було добре тобі і щоб дні твої були такі довгі, як дні неба над землею (Повторення Закону 11:9, 21).
- 9) Я перемінив тобі те прокляття на благословення, бо Я люблю тебе (Повторення Закону 23:5 та Неємії 13:2).
- 10) Я відкупив вас від усякої хвороби та всякої поразки (Повторення Закону 28:61 і До Галатів 3:13).
- 11) А сила твоя як усі твої дні (Повторення Закону 33:25).

- 12) Я викуп знайшов, відмолодиться тіло твоє, повернеться до днів твоєї юности (Йова 33:24, 25).
- 13) Я з глибини тебе витяг і вивів душу твою із шеолу; я тебе оживив, щоб в могилу не сходити тобі (Псалми 30:1, 2).
- 14) Я подам тобі силу і поблагословлю тебе миром (Псалми 29:11).
- 15) Я збережу тебе і оживлю (Псалми 41:2).
- 16) На ложі недуги подам тобі сили, усе ложе твоє переміню в недужі твої (Псалми 41:3).
- 17) Я спасіння Його, твого Бога (Псалми 43:5).
- 18) Я учинив за своє пристановище (Псалми 91:10).
- 19) І довгістю днів Я насичу тебе (Псалми 91:16).
- 20) Я вздоровлю всі недуги твої (Псалми 103:3).
- 21) Я послав Своє слово та тебе уздоровив, і урятував з твоєї хвороби (Псалми 107:20).
- 22) Ти не помреш, але будеш жити, і будеш звіщати про чини Мої (Псалми 118:17).
- 23) Я зламаносердих лікую, і твої рани болючі обв'язую (Псалми 147:3).
- 24) І помножаться роки твого життя (Приповісті 4:10).
- 25) Довіра до Мене буде ліком для тіла твого, напоєм для костей твоїх (Приповісті 3:8).
- 26) Мої слова — життя тобі, а для тіла усього твого лікування (Приповісті 4:22).
- 27) (Моя) добра звістка підкріплює кості (Приповісті 15:30).
- 28) (Мої) приємні слова щільниковий то мед, солодкий душі й лік на кості (Приповісті 16:24).
- 29) Радість у Мені це ваша сила. Серце радісне добре лікує. (Неемії 8:10; Приповісті 17:22).
- 30) І не будуть заплющені очі видющих. Тоді то розплющаться очі сліпим (Ісаї 32:3; 35:5).
- 31) і слухатимуть вуха тих, які слухають. І відчиняться вуха глухим (Ісаї 32:3; 35:5).
- 32) І буде співати безмовний язик. А язик недорікуватих поспішить говорити виразно (Ісаї 35:6; 32:4).
- 33) Тоді буде скакати кривий, немов олень (Ісаї 35:6).
- 34) Я уздоровлю тебе й оживлю. Я на спасіння тобі (Ісаї 38:16, 20).
- 35) Я змученому дає даю. А безсилому міць (Ісаї 40:29).
- 36) Я відновлю твої сили. Зміцню Я тебе, і тобі поможу (Ісаї 40:31; 41:10).
- 37) До старости вашої, і до сивини вас носитиму й порятую (Ісаї 46:4).

- 38) Я немочі ваші узяв (Ісаї 53:4).
- 39) Я ваші болі поніс (Ісаї 53:4).
- 40) Мені муки завдано було (Ісаї 53:10).
- 41) Ранами моїми вас уздоровлено (Ісаї 53:5).
- 42) Я вздоровлю тебе (Ісаї 57:19).
- 43) Засяє тоді, мов досвітня зоря, твоє світло, і хутко шкірою рана твоя заросте (Ісаї 58:8).
- 44) Бо вирощу шкурку на рані тобі, і з пораз тебе вилікую, говорить Господь (Єремії 30:17).
- 45) Ось Я вам вирощу шкурку на рані, й дам ліки, та вас уздоровлю, і відкрию багатство спокою та правди для них (Єремії 33:6).
- 46) А поранену перев'яжу, а хвору зміцню (Єзекіїля 34:16).
- 47) Ось Я введу у вас духа і ви оживете. І дам Я в вас Свого Духа, і ви оживете (Єзекіїля 37:5, 14).
- 48) Куди приходить той потік, буде жити. І буде вздоровлена, і буде жити все, куди пройде той потік (Єзекіїля 47:9).
- 49) Наверніться до Мене й живіть (Амоса 5:4, 6).
- 50) Зійшло лікування в (промінях) Моїх (Малахії 4:2).

Новий Завіт

- 51) Хочу, будь чистий (Матвія 8:3).
- 52) Я узяв ваші немочі (Матвія 8:17).
- 53) Я ваші недуги поніс (Матвія 8:17).
- 54) Лікаря не потребують здорові, а слабі. (Я Господь, ваш лікар) (Матвія 9:12 і Вихід 15:26).
- 55) Я змилосердивсь над хворими і уздоровив їх (Матвія 14:14).
- 56) Я вздоровлюю всяку недугу і всяку неміч (Матвія 4:23).
- 57) Нехай станеться вам згідно з вашою вірою (Матвія 9:29).
- 58) Я даю вам силу і владу над усіма нечистими духами, щоб їх виганяли ви і уздоровляли всіляку недугу та неміч всіляку (Матвія 10:1 і Луки 9:1).
- 59) Я їх уздоровив усіх (Матвія 12:15 та до Євреїв 13:8).
- 60) А хто доторкався Мене, уздоровлений був (Матвія 14:36).

- 61) Зцілення — це хліб для дітей (Матвія 15:26).
- 62) Я все роблю добрим. Глухим даю чути, а німим говорити (Марка 7:37).
- 63) Коли можеш, то тому, хто вірує, все можливе (Марка 9:23; 11:23, 24).
- 64) Кластимуть руки на тебе, і добре тобі буде (Марка 16:18).
- 65) Моє помазання зцілює зламаних серцем, в'язням відчиняє в'язницю, незрячим дає прозріння і звільняє поранених (Луки 4:18; Ісаї 10:27; 61:1).
- 66) Я тих уздоровляю, хто потребує uzдоровлення (Луки 9:11).
- 67) Я прийшов не губить душі людські, а спасати (Луки 9:56).
- 68) Ось Я владу вам дав наступати на змії та скорпіонів, і на всю силу ворожу, і ніщо вам не зашкодить (Луки 10:19).
- 69) Хвороба — це сатанинське рабство, і вам належить звільнитись сьогодні (Луки 13:16; 2 Коринтян 6:2).
- 70) У Мені є життя (Івана 1:4).
- 71) Я хліб життя. Я даю життя світові (Івана 6:33, 35).
- 72) Слова, що їх Я говорив вам, то дух і життя (Івана 6:63).
- 73) Я прийшов, щоб ви мали життя, і подостатком щоб мали (Івана 10:10).
- 74) Я воскресення й життя (Івана 11:25).
- 75) Коли будете в Мене просити чого в Моє Ймення, то вчиню (Івана 14:14).
- 76) І віра в ім'я Моє робить вас сильними і приносить вам uzдоровлення (Дії 3:16).
- 77) Я простягаю руку Свою на uzдоровлення (Дії 4:30).
- 78) Я, Ісус Христос, уздоровляю вас (Дії 9:34).
- 79) Я добро чиню й усіх уздоровляю, кого поневолив диявол (Дії 10:38).
- 80) Моя сила змушує хвороби кидати вас (Дії 19:12).
- 81) Бо закон духа життя в Мені визволив вас від закону гріха й смерти (Римлян 8:2).
- 82) Той самий Дух, який воскресив Мене з мертвих, тепер живе у вас, і Цей Дух оживить ваше смертельне тіло (Римлян 8:11).
- 83) Ваше тіло — Мій член (1 Коринтян 6:15).
- 84) Ваше тіло — храм Мого Духа, і ви маєте прославляти Мене у тілі своєму (1 Коринтян 6:19, 20).

- 85) Якщо ви правильно розрізнятимете Моє тіло, яке було віддано за вас, і будете судити себе, то ви не будете засуджені, не будете слабкими, хворими або помрете передчасно (1 Коринтян 11:29-31).
- 86) Я вклав у Своє тіло дари вздоровлення (1 Коринтян 12:9).
- 87) Моє життя може з'явитися у вашому смертному тілі (2 Коринтян 4:10, 11).
- 88) Я визволив вас від смерті і визволяю, і якщо Ви на Мене покладаетесь, що й ще визволю Я (2 Коринтян 1:10).
- 89) Я назвав вам ім'я Моє і все впокорив під ноги вам (Ефесян 1:21, 22).
- 90) Я хочу, щоб добре велося тобі, і щоб ти був на землі довголітній (Ефесян 6:3).
- 91) Я визволив вас із влади темряви (Колосян 1:13).
- 92) Я визволю вас від усякого вчинку лихого (2 Тимофія 4:18).
- 93) Я скуштував смерть за вас. Я знищив диявола, який має владу смерті. Я визволив вас, хто страхом смерті тримався в неволі (Євреїв 2:9, 14, 15).
- 94) Я обмиваю ваше тіло чистою водою (Євреїв 10:22; Ефесян 5:26).
- 95) Тому то опущені руки й коліна знеможені випростуйте. Не дозволяйте кульгавому збочитися, але дозвольте Мені виправити це (євреїв 12:12, 13).
- 96) Хай пресвітери помоляться на вами, намастивши вас оливою в Моє Ім'я (Якова 5:14, 15).
- 97) Моліться один за одного, і Я уздоровлю вас (Якова 5:16).
- 98) Моїми ранами ви вздоровилися (1 Петра 2:24).
- 99) Усе, що потрібне для життя та побожності, подала вам Моя Божа сила пізнанням (2 Петра 1:3).
- 100) І хто прагне, хай прийде, і хто хоче, хай воду життя бере дармо (Об'явлення 22:17).
- 101) Улюблений, я молюся, щоб добре велося в усьому тобі, щоб був ти здоровий (3 Івана 2).

Цитована література

Ф. Ф. Босворт (1924, 1948). *Христос-цілитель*. Гранд-Рапідс: видавництво Fleming H. Revell, підрозділ Baker Publishing Group.

Дж. А. Доуї (1904). *Листя зцілення*. Сіон-сіті, штат Іллінойс: видавництво Zion Printing and Publishing House.

Hagin, K. E. (1984). *I Believe in Visions*. Tulsa: Faith Library Publications.

Найстаріша людина (2011). За матеріалами Книги рекордів Гіннеса, взятими 26 червня 2012 року: www.guinnessworldrecords.com

Дж. Стронг (1990). *Вичерпний конкорданс Біблії Стронга*. Нешвілл: Видавництво Thomas Nelson.

Дж. Х. Тейер (1889). *Греко-англійський лексикон Нового Завіту Тейєра*. Нью-Йорк: Видавництво Harper and Brothers.

В. Е. Вайн, М. Ф. Унгер, та В. Вайт молодший (1996). *Повний тлумачний словник Вайна*. Нешвілл: Видавництво Thomas Nelson.

С. Вігглсворт (2012). *Нескінченно зростаюча віра*. Спрінгфілд, штат Мічиган: Видавництво Gospel Publishing House.

Аналітичний конкорданс Янга. Вперше опубліковано в 1879 році.

Біблії

Розширена Біблія, Старий Завіт. Авторське право ©1965, 1987, корпорація Zondervan. Використано з дозволу. Всі права захищені.

Розширена Біблія, Новий Завіт. Авторське право ©1954, 1958, 1987, The Lockman Foundation. Використано з дозволу.

Сучасна англійська версія ©1991, 1992, 1995, American Bible Society. Використано з дозволу.

Легка для читання версія. © 2001, World Bible Translation Center. Всі права захищені.

Переклад Божого Слова — це захищена авторським правом робота *God's Word to the Nations*. Цитати використано з дозволу.

Біблія Гудспіда. Едгар Джонсон Гудспід та Дж.М. П. Сміт. *Повна Біблія — Американський переклад*, «Біблія Гудспіда» (1939).

Свята Біблія, Нова міжнародна версія®. NIV®. Авторське право © 1973, 1978, 1984, International

Bible Society. Використано з дозволу Zondervan. Всі права захищені.

Свята Біблія, Новий живий переклад, Авторське право © 1996. Використано з дозволу видавництва Tyndale House,

Inc., Уітон, Іллінойс 60189, США. Всі права захищені.

Дж. Б. Ротерхем, «Біблія з акцентом» Суспільне надбання.

Переклад JPS. *Святе Письмо: версія Старого Завіту видавництва Jewish Publication Society* (1917).

Версія короля Якова, суспільне надбання.

Якщо не вказано інше, всі цитати зі Святого Письма взяті з Біблії Короля Якова.

Нокс. *Свята Біблія: переклад з латинської Вульгати на основі оригіналу з єврейської та грецької мов*

(Нокс; *Новий Завіт 1945 р.*; *Старий Завіт 1949 р.*)

Біблія Лісера (єврейська версія дев'ятнадцятого століття, написана Айзеком Лісером; суспільне надбання).

Жива Біблія. Авторське право © 1971. Використано з дозволу видавництва Tyndale House Publishers, Inc.,

Уітон, Штат Іллінойс, 60189. Всі права захищені.

Нова американська Біблія. Авторське право © 1970, асоціація Confraternity of Christian Doctrine, Вашингтон,

округ Колумбія, використано з дозволу власника авторських прав. Всі права захищені.

Нова американська стандартна Біблія. Авторське право © 1960, 1962, 1963, 1968, 1971, 1972, 1973, 1975,

1977, The Lockman Foundation. Використано з дозволу.

Версія Нового століття. Авторське право ©1987, 1988, 1991, видавництво Word Publishing, підрозділ Thomas

Nelson, Inc. Використано з дозволу. Всі права захищені.

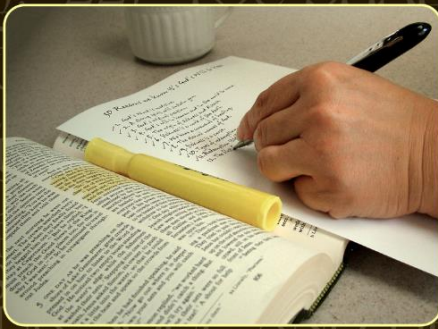
Новий англійський переклад, авторське право ©1997-2003, видавництво Biblical Studies Press.

Новий Завіт двадцятого століття. © 1904. Суспільне надбання.

Дослівний переклад Янга (1862). Суспільне надбання.

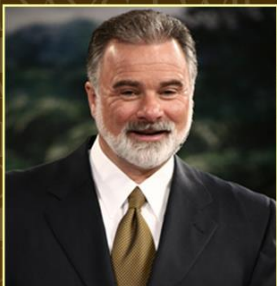

Божа воля на ЗЦІЛЕННЯ

У Євангелії від Луки 5:12-13 сказано: "Один чоловік, увесь укритий проказою, Ісуса побачивши, упав ницьма, та й благав Його, кажучи: Господи, коли хочеш, Ти можеш очистити мене! А Він руку простяг, доторкнувся до нього й сказав: Хочу, будь чистий! І зараз із нього проказа зійшла". Викупна робота Ісуса передбачає зцілення. І те зцілення, яке дається благодаттю, повинно бути натхненне вірою.

Коли ви читатимете цю книгу, ваша віра відновлюватиметься, оскільки ви дізнаєтесь 30 причин, які лежать в основі нашої впевненості в тому, що Воля Бога для КОЖНОГО - бути зціленими.

Кіт Мур є засновником і президентом служіння Moore Life Ministries пастором церкви Faith Life Church, що розташована в місті Бренсон, штат Міссурі. Найголовніші напрямки служіння брата Мура стосуються важливості написаного Слова і необхідності бути керованим Духом. Подорожуючи по США і за кордоном вже більше 30 років, Кіт і його дружина Філіс навчають любові, вірі, зціленню процвітання і честі. Їхня місія полягає в тому, щоб врятувати загублених, зцілити хворих, полегшити страждання, допомогти зламаним відновитися, а зневіреним дати сили для перемоги. Брат Мур каже: "Справжнє християнство не є формальною, безсилою річчю, яку так багато хто знає. Справжнє спілкування з живим Христом, Помазаником Божим, призводить до подолання будь-яких обмежень, зняття будь-якого тягаря і здійснення кожного доброго бажання. Немає життя, яке б так захоплювало, як життя переможця, яким є справжнє християнство".

Ви знайдете вчительське служіння брата Кіта багатим на одкровення, але легким для розуміння і втілення в життя. Багато хто свідчив про зцілення, визволення та зміну життя через служіння помазаника. Богу вся слава!

У Ця книга була безкоштовно надана вам партнерами служіння Moore Life Ministries і церкви Faith Life Church. Якщо ви хочете безкоштовно надіслати це послання віри іншим, ви можете стати ВІДПРАВНИКОМ СЛОВА вже сьогодні!

Навчальні повідомлення Кіта Мура були перекладені за допомогою технологій. Наші співробітники не володіють цією мовою та не можуть перевірити точність перекладу.

MLM BK2002UK
© 2023 Keith Moore

Moore Life Ministries
6009 Business Blvd.
Sarasota, FL 34240
(941) 702-7390 | moorelife.org

БЕЗКОШТОВНО - насіння

ISBN 978-1-940403-49-6